שלחן ערוך

יורה דעה

חלק רביעי

הכולל

הלכות בשר בחלב, תערובות

זה השלחן רטהור לפני ה' אשר ערך האשל הגדול רבשכבהג רבינו **יוסף קארו** זצללהה רם בק"ק צפת, ועליו **מפה** פרושה **הגהות וחדושי דינים** מאת האשל הגדול רשכבהג הגאון רבינו **משה איסרלש** זצללהה אב"ד דק"ק קראקא.

ועל דגליהם

א) באר הגולה מהרה"ם משה רבקש זצ"ל מווילנא | ג) פתחי תשובה, ונחלת צבי מהרה"ם צבי הירש

ב) באר ה טב מהרנ"ם זכריה מענדיל זצ"ל אב"ד בעלז. | אייזענשטארט ז"ל אב"ד דק"ק אושיאן.

יעליהם נלוה ספר

דרכי תשובה

תנינא

קובץ גדול מאסף חדושי דינים, מבמה מאות עות וכפרים שונים, ראשונים ואחרונים, את שלפני הבאר היטב ופתחי תשובה ואת שלאחריהם אשר לא הובאו ברבריהם.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשס"ג

הברתי בחמלת ה' בזכות אבותי הקדושים, אראלים ותרשישים, אני שפל אנשים, חרל אישים

צבי הירש שפירא אב"ד דק"ק מנקאנטש והגליל (בעהם ס באר לחי ראי על ההיקוני זוהק ושו"ת צבי הפארת)

בלאאמ"ד הרב הגאון הקדוש נר ישראל מהרי"ד **שלמה** זצללהה זי"ע אב"ד פעהק הג"ל יע"א.

מפתחות הסימנים

חלק רביעי — הלכות בשר בחלב, ותערובת, דף

סימן		
פז	באיזו בשר נוהג דין בשר בחלב ודיאך נקרא בישול, (יש סעיפים)	א.
פח	שלא להעלות בשר עי השילהן שאובלים גבינה, (ב׳ סעיפים)	יג.
פט	שלא לאכול גבינה אחר בשר, (ד׳ סעיפים)	יד.
צ	דיני כהל, (ד׳ סעיפים)	יח.
צא	דין כשר והדב שנתערבו, (ח׳ סעיפים)	כ.
צב	דינין אם נפל חלב לקדירה של בשר, (ט׳ סעיפים)	כו.
צג	קדירה שבשר בה בשר לא יבשל בה חלב, (סעיף אחד)	מב.
צד	דין התוחב כף חולבת בקדירה של בשר, (ט׳ סעיפים)	מד.
צה	דגים וביצה שנתבשלו בקדירה של בשר אם מותר לאכלן עם גבינה (ז׳ סעיפים)	נה.
צו	דין מאכל חריף שנחתך בסכין של בשר, (ח׳ סעיפים)	סא.
צז	שלא ללוש עיסה בחלב, (ג׳ סעיפים)	סח.
	הלכית העריבות	
צח	דין איסור שנתערב בהיתר ואופן בימולו, (ט׳ סעיפים)	עג.
צט	דין אם העצמות מבטלין לבטל איסור ושלא לבטל איסור לכתחלה, (ז׳ סעיפים)	פב.
ק	ברייד אפילו באיז לא בטיל, (ד׳ סעיפים)	צא.
קא	דין חתיכה הראויי להתכבד, (ט׳ סעיפים)	צג.
קב	דיי דבר שיש לו מתירין, (ד׳ סעיפים)	ק.
קג	דין נותן טעם לפגם, (ז׳ סעיפים)	קה.
קד	דין עכבר שנמצא בייז או בשכר, (ג׳ סעיפים)	קי.
קה	דין איבור שנפל לתוך היתר, (י״ד סעיפים)	קיג.
קו	דין היאך מבטלים בששים, (ב׳ סעיפים)	קכח.
קז	דין המבשל ביצה ודבר מיאום הנמצא בתבשיל, (ב׳ סעיפים)	קכט.
קח	שלא לאפות היתר ואיסור בתנור אחד, (ז׳ סעיפים)	קל.
קט	דין יבש ביבש שנתערב, (ב׳ סעיפים)	קלח.
קי	דין ספק טריפות שאירע בבשר, (י׳ סעיפים)	קמ.
	דיני ספק ספיקא בקצרה מהשי״ך	קנז.
קיא	דין כלים טרפות שנתערבו בכשירות, (ז׳ סעיפים)	קסח

תקונים והשמטות לחלק רביעי דף קע״ד

יורה דעה חלק רביעי

הלכות בשר בחלב

באר הגולה

פן באיזו בשר נותנ דין בשר בחלב והיאך נקרא בשול ובו י"א סעיפים:

א יכתוב בתורה לא תבשל גדי בחלב אמו (א) ג' פעמים (ב) אחד (ג) לאיסור

א. נדרים סליק קף ק"ל

ודרכי תשובה

סעיף א (א) ג' פעמים. עפר"ח סק"ל שהגיה מהרנוס לאוקמוס דכתלמ לא הבשל אתנם לא תיכלון ומשמע דאם לאכל בכ"ח שמבשל עובר בג' לאוין ועיין בל"מ פי"ו ופי' כפרי תואר סק"ל מ"ם בשם ופי' בכתבות כתבות הטור לאת כ' וג' (ב) אחד לאיסור בישול כ' כרמב"ם רים ס' פ' מיהלכ' מאכלות אסורות ופי שאכל כזית בב"ח כאחד עוקה ופ' בח"מ שם שמאחר דעת הרמב"ם ור"ן דלקה שאין בבשר לבד כזית וכן לא בחלב לבד כזית רק בניתוף שניהם כגון חלי זית מבשר וחלי זית מחלב עוקה על בישוש פי"ם ופי' כיד לאפרים בקונטרס דיניס שבסוף סי' זה סעי' ב' ובמחמת חיסך מלוה ל"ב שכ' ולפי הקל חלק חלי מזה וחלי מזה דה"ה לאפי' למשל שבישל חלק שהי מכזית בשר בחמשה חלקי כזית הלב כל שים ס"ה בשניהם כזית ושתים שעם זה כזה הר"י עוקה פי"ם וה"ם.

ועיין בט"ם שכ' דלקה אם בישל כזית בשר ל' עם ע' כיוצים חלב ה"ז שובר ואין בזה שיעור דלקה אלא דוקא שהחלב כל השעה דהיה הבשר על פני החלב ואם כן אפי' בחלב כלי בחלב מ"מ כיון דהבשר מקבל טעם מהחלב ה"ז טובר על ללי דלא הבשל פי"ם ופי' בם' מנחה חיסך שהוא מפרש שבישל בכלי בחלי זית בשר ואפי' אם יש בחלב כ' חלקים חלי זית בשר דאז אמרינן שהוא נבלע בחלי הזית בשר ... פ"ם כיון חלי זית חלב וכן שניהם יש שם כזית לאכל אם בישל דרך מבל רק רבע זית בשר אינו שובר עליו דכיון דליבו בולע יותר מכאשר הרי ס"ה אין שם רק חלי זית בשר שים בו טעם חלב שהרי על החלב שניהם אינו שובר על בישוש כיון שים בה כדי לנבל הבשר ואף דקי"ל דאפי' בכל שהוא ממין ל' והכל מצטרף לכזית מיהו היינו אם יש בו בב"ם בפיחות מס' ל"ב החלב מצטרף ב"ב לכזית אבל אם בישל בהרבה חלב דים בה כדי לנבל הבשר ל"ב על ריבוי חלב אינו כלל כיון דאינו נ"ם רק במה שבלע הבשר ל"ב אם אין בבשר וחלב שבלע בו שיעור כזית ואפי חלי שיעור ואינו שובר עליו עכ"ל

ועי"ן גם מדנוח הבושם בסהיחה לבב"ח אות ס"ו שמשר על המחבר בזה דאף מלקין לאוכל בשר שמבושל בחלב דמשמע דיעיון שים בהיחה הלה שעם חלב ואפי' אם הוא בעלמו שהה שים בו שעם חלב אין לחם עוקה ע"ם עלמו ואל שפ"י שעשית קפילת ידיעת שים בה שעם חלב ה"ם דאף ניקון ע"י שהות עכ"ם ואין לומר דסמכינן על שחמת שכל שאין ב' בתרי ים בם שעם חלב ה"ל דהל קי"ל דאם טועם מכ"ם קפיצ החיכה ואינו שאין בה שעם אף בפחות מב' מהימן לדעת רוב הפוסקים וא"כ אף מחייב אותו מלקות הל יכול לומר בדי לי שאין בה שעם דהל אפי' בשר רוב ואוקה לא מוליך מיכה שהוא מכחש ואומר נגד החוקה ואיהוד ואומר לומר דלא מכחשה בשחת מלקות רק אם מזמן שטעמו בשונג ושעמו בו שעם חלב ובשלמת בשחר לאסורין לדעת הסוברים דניקון על שעם כשיקר שפיר מכחשה לה בשפ"ם דשעשיה לא אסור כ"ם מדברון מ"כ מה"ח מוחר לעשות מ"כ שפיר מכחשה לה שבשחר שניהם ואביגיהו בהחיכה שעשית דאסורים אבל בב"ח אף אם הוא בשהה הוא גם הטעיה אסור מה"ם דיכרי ואכה מ"כ אף מכחשה לה מלקות בב"ח והעלה בבפ"כ לא מכחשה לה מלקות בב"ח אבל בשל בחלב הל ואז מלה מחבשל הבשר כשחב"ר אין ניקון עליו לא בשיעור ולא על מהילתו פי"ם ופי' בחו"ל לקמן סי' ל"ם שבגיטרים סק"ו מ"ם ואפי' בם"ח בית יוסף (מהגהות מלוגא ל"י) חלק ל' פי"ד סי' ק"ו אות ב' ועיין בם' מנחה חיסך שם שהביא מדברי מהרש"ל ז' מהלכ' שבת שמבושל מדברו שלם ל' מהן לא כלור ול' מהן לא בפלים ואחד מהן לא הקדירה ול' מהן לא הבשר ול' מהן לא בחלב ול' הביא שלם חיניס משם מבושל לכל דבשל שכל השהה דבר מלרני בישול הרי זה שובר משם מבושל לכל דעתו הר"י בלילה דף ל"ל משמע דאין שלם חיניס ושיש הם לדעת הרמב"ם שיש שהלם שלמים חיניס שהרמב"ם לם כתב כן רק לענין שבת ויל"ל שהלק כן שבת לבב"ח ושיש בל"ח פי"ם ופי' בם' מנחה בשהיה בדרך ירד"י ד"ה ומכיון דלי' מדברי הם"ם ושם ל' הפיל הבשר ול' יהפיל החלב שניהם חיניס פי"ם: (ב) לאיסור בישול. עפר"ח סק"ל שכ' ושישור בישול בב"ח הוא שלים בישול חיניס כמבואר כ"ל ושם לם מבואר כמהב"ח אין לחסר מה"ם פי"ם ופי' כים שהשת מלו בזה ומבואר לכל שבא לחם כלי רחמנן ס"ו לחסר מדאוריימא ופי"ם שוד בדברי לבן סי' ל"ב בשלמה סק"ל וכ"ב ריבית מלר דלחסי' פחות משישור מבואר כיד לחסר בשלמה מה"ת פי"ם ופי' בם' ערך מי ריש סי' זה ובבה"ח חקרי לב חלק ל' מיל"ד סי' מ"ח מ"ם בזה בהריטת ופי' בפרמ"ג בפתיחה לבב"ח מ"ם לף בפחות מלאים בישול וכל שבבל מהיכה בשר לכלי רחמנן של חלב לף שבשרו מיד לחסר בלילה ובהגלה חע"ם שלא בבשל כמבב"ד כ"ם שלא בלילה ומשום דלא לף לאכל בהגבל כל ערבו ושיש בל"ע לניהם פי"ם ופי' כיד לחסרים לבבן סעי' ג' שכ' בן להיות השישור בבישול שבהחיב עליו משום מבשל בב"ח הוא כמבבשל עד שיהי רותר לאכילה דשיש אלים בישול לאחבל כל מהם פי"ם ומבואר דם חיניס בין לענין לאסור לאכילה ובגלה וכן לענין מלקות דלענין מלקות לין עוקן לל"ב הוא מחבשל בשלים בישול שפפ"ב לענין לאסור לאכילה וכלמוד ופי' מה בדברינו בהשובה בית לחברים חיל"ד סי' י' בהריטת ופי' בקונטר משם מגדים על הטרמ"ע (מהגהות מלוגא ז') שהביא מדברי קרימבי"ם דבשבל בשר לבלי רחמנן חלב ושאר מיד לין בו לאסור אחרי שהיה פי"ם ושפ"ל בם' אחרי בית יוסף (לבעלון מ"ב מלר לאיערבך ז"ל) נדיה בב"ח סי' כ' שם דברי שאל יוסף דבית ובבה"ח מהרש"ם יפה סי' פ"ב ס"ם בזה בהריטת ופי' בשיטות יעקב בפיה"ל סק"ב שכ' ח"ל ול"ל דהל דבשבל מחבשל בחלב"ד היינו לענין לאסור הבשר לאין דרך לבשל בשר בלי שיגע החלב משם לאסור פחות מבדי ב שעות לאין דרך בישל בשר בלי לחבל אי לא בשאל החלב בלאסר מיד שהרי החלב דרך בישל בשר ושבשר טבע משם בהחלב לף שלא מחבשל כמחב"ד ובל"ב ביד יהודה בסיה"ל סק"ל דלא בשיע כמחב"ד דק לענין הבשר לבל החלב כיון שמחבשל עוקן עלי' מיד וכן אם הבשר שכבר מחבשל ורחוי לאכילה אפי' לאוב רוחה שובר עלי' מיד וכל שבולע החלב פ"ר רוחה דכלי רחמנן מ' בטוק לאוב חם דכלי רחמנן מבואר מדאוריימא לף לענין מלקות יש חיוק דלם יש בהחלב לבד כזית לו אפי' כשלם מחבשל הבשר ל"ם לאכילה אפי' בישל בחלב ועוקה ממריך כיון שבב"ם על החלב שובר מיד מחלילה דשובר גם על הבשר ועוקה לף על הבשר בין על מכילה בין על שלמה אלא שלין בחחלב כזית רק בשלמדשו עם בשר דאז על אחן שלא מחבשל הבשר כשחב"ר אין עוקן עליו לף על בישול ולא על מכילתו פי"ם ופי' בחו"ל לכלן סי' ל"ם בגיטרים סק"ו מ"ם ופי' בם"ח בית יוסף (מהגהות מלוגא ל"י) חלק ל' פי"ד סי' ק"ו אות ב'

(ד) בישול

דרכי תשובה

א׳ מ״ש על דברי התוי״ד בזה ועיי״ש עוד באות ז׳ ובס׳ קס״ז אות ח׳ ס׳ י׳ וי״ח באורך ועי׳ בשו״ת בית ישראל סי׳ מ״ד בעובדא שנפל חתיכת בשר לקדירה של חלב אצל האש והלק החתיכה מיד מן הקדירה ונספק עד שלא״ח לעמוד על השיעור אם יש ששים נגד הבשר וכ׳ דלכאורה כיון שלא נתבשל הבשר כמאכ״ד דהא סלקו א״כ אין אסור מה״ת רק מדרבנן ונספק טולכין בספק דרבנן לקולא כדלקמן סי׳ נ״ח סעי׳ ב׳ אמנם לדינא סיים כיון דהחלב נאסר מיד א״כ הו״ל לגבי החלב ספק דאורייתא ואזלינן לחומרא בנספק עיי״ש באריכות ועי׳ בשו״ת אמרי אש חיו״ד סי׳ ל״ב באמצע ריתבו׳ שכ׳ דמשמע מפשטות דברי הש״ס דכל זמן שלא נתבשל הבשר כמאכ״ד גם על האלאחות והחלב אינו חייב עיי״ש לדרכו ועי׳ בס׳ דברי יוסף סי׳ הקס״ד שהביאו ועיי״ש במ״ש ע״ד בזה ועי׳ בס׳ ערוגות הבושם אות ה׳ מ״ש בזה באריכות ובמ״ש בזה לדינא ועי׳ בסידור הגאון יעב״ץ ז״ל בחלק מגדל עוז בדיני בב״ח ס״א אות כ״ד שכ׳ דמ״מ בנפלה טפת חלב על חתיכה בדרך שאסרתה כיון שלא מיעור וכיסה מתחלה אלא לבסוף אע״פ שלא נתבשלה עדיין עם החלב כמאכ״ד אפ״ה פשיטא שנאסרה מה״ת גם בהנאה כיון שיש בה כדי ליתן טעם בחתיכה לפי שטעם כעיקר דאורייתא ואיכא לשיעורא בתערובות הטעמים שנתבשלו כל צרכן וסופו ליתן טעם בכל החתיכה הלכך הרי כולה טלה כמבושלת בחלב אפי׳ לא הגיעה עדיין למאכ״ד ואוסרת גם הקדירה בהנאה אם אין בה ששים עכ״ד איברא כי בדבר זה כבר עמד הפר״ח סק״ג וכ׳ דהא בישל בב״ח רק חלי בישול ולא נתבשל בישול גמור שהוא כמאכ״ד אינו אסור אלא מדרבנן ומותר בהנאה עיי״ש ועי׳ בשו״ת חקרי לב חלק א׳ מיו״ד סי׳ נ״ת שהקשה עליו דמ״ש מכל איסורין שבתורה דקיי״ל דחלי שיעור אסור מה״ת עיי״ש באריכות ועי׳ מזה בשו״ת בית יצחק הנ״ל חלק או״ח סי׳ פ״ב אות ב׳ ובס׳ פ״ג ובס׳ שדי חמד חלק הכללים מערכת הח׳ סוף כלל ס׳ מ״ש בזה בשם הס׳ מנחה טהורה ובמ״ש ע״ד הרב חקרי לב הנ״ל עיי״ש אמנם ישנן בבית מאיר שלידד טמר דאף דאיס עובר קודם שנתבשל כמאכ״ד מ״מ עכ״פ איסור תורה הוי משום דחזי לאצטרופי אם יגמור בישולו עיי״ש ועי׳ בס׳ שערי שמחה שער ב׳ סי׳ כ׳ (בד״ה ולאחר) שהביאו והשיג עליו דזה אין לדמותו לשאר חצי לאצטרופי דאיכורין דעלמא דקיי״ל שאסור מה״ת דחזו לאצטרופי דבב״ח בהתחלת בישולו אין בו מדת איסור כלל מה״ת דהא הי׳ הדין שאינו חייב משום בב״ח אלא כשנתבשל הבשר עם החלב מתחלת הבישול עד סופו אז שפיר הוי אמרינן דגם תחלת בישולו נבר אסור מה״ת דחזו לאצטרופי עם גמר בישולו אבל כיון דבאמת אינו כן דהלא אף אם בישל הבשר תחלת בישול במים עד גמר בישולו ואח״כ עירב בו חלב בעודו שומד אצל האש ה״ז עובר משום בישול בב״ח וא״כ אין לומר דהתחלת בישול בב״ח אסור מה״ת משום דחזו לאצטרופי אם גמר בישול שחייב עליו מה״ת משום תחלת בישולו הוא הלא גם אם תחלת בישולו הי׳ במים ג״כ חייב ותחלת בישולו אינו מסייע לחיובו על גמר בישולו ממילא דלא שייך בזה לומר חזו לאצטרופי ועיי״ש במה שהאריך עוד בזה וסיים דכ״ז הוא רק אם לא הי׳ בהחלב רק כחצי זית דאז לפי האמת אם לא נתבשל הבשר כמאכ״ד לא נאסר גוף החלב רק מדרבנן דאף שהחלב נתבשל מיד מ״מ כיון דליכא רק חצי שיעור לא אסר רק מדרבנן וממילא דאינו אוסר הבשר משא״כ אם הי׳ כזית חלב דאז נאסר החלב מיד בהתחלת בישולו יוה״ת מחמת שקיבל טעם מהבשר אף כ׳ דמ״מ גם אם הי׳ כזית חלב כאמור כל שהבשר לא נתבשל כמאכ״ד עכ״פ אין הבשר נאסר אלא באכילה ולא בהנאה עיי״ש באריכות (ועי׳ בס״ק שלפ״ז)

ועיין בהגהות הגאון מהרש״ק ז״ל על הפרמ״ג בריש הפתיחה שכ׳ וז״ל הגה אם הי׳ אור והאש למטה והקדירה עם הבב״ח הי׳ למעלה רחוק מן האש עד כמה רחוק יהי׳ ויהא חייב משום מבשל וכו׳ ע׳ בפרק ז׳ דמס׳ כלים מ״ה ה׳ א׳ ד״ה קלחות של בעלי בתים שם מוכח דעד ג׳ טפחים למעלה נחשב בי״וי ובג״ש אין עליו עוד תורת בישול יש ללמוד מזה לנ״ד ה״ה כלי העומד למעלה על האש נראה דעד ג׳ טפחים נאסר והא דמתכת חלב על קדירה של בשר הוי שיעורו ביד סולדת בזיעה וכו׳ ולאסר דיד סולדת בזיעה הוי יותר מג׳ טפחים ולאסור נאסר אף בגובה למעלה מג׳ טפחים אבל תורת בישול אינו רק עד ג׳ כטפחים וצ״ק עכ״ל אבל לענ״ד לא הוירא זה כלל דלפי זה יקשה מדין דמעשן שכ׳ רפר״ח סק״ב דשוכא בירושלמי דחייב במעשן משום בישול מה״ת ולא נתנו גבול כמה גבוה יהי׳ תלוי למעלה במקום יציאות העשן ומשמע בודאי מסתמא אפי׳ הוא רחוק מן האור והאש הרבה יותר מג׳ טפחים ואפי׳ לדעת המחבר דס״ל דאין לוקין היינו משום דהוי אבעיא דלא איפשטא (ועי׳ בדברנו לקמן ס״ק ס״ו) ומפשטות הענין משמע שאין הדבר תלוי במרחק מגוף האור והאש רק בהחום שהוא מתבשל והוי אבעיא בש״ס אם הוא מתבשל מחמת החום היוצא מן האש רק מחמת העשן אבל במתבשל מחום האש בודאי אין נ״מ במרחק כל שהוא מתבשל מגוף האור עד כשיעור שהוס״ב יהי׳ מרחק מהאור כמה שיהי׳ ה״ז חייב משום מבשל ומ״ש הראי׳ מהמשנה דמס׳ כלים שם הנה המעיין יראה דאין ראי׳ משם דלעולם יש לומר שהוא מבשל גם כשהאש הוא רחוק מהקדירה יותר מג׳ טפחים רק משום דקשה לבשל כך ובודאי צריך להשהות זמן רב עד שיתחמם כ״כ עד שיתבשל כל שאין הקדירה סמוך אצל האש ע״כ לא משתמשי אינשי בכירה כזו ודרך בני אדם שלא לבשל בו עד שיתקנם כמו דאשכחן בכ״מ בענין טהרות כלים ע״י שבירה שחז״ל שיערו הדבר אך הוא דרך העולם (ומה״ט כ׳ התוס׳ בשבת דף נ״ה ע״ב בד״ה ניקב כמוליא רימון בכלי שלם שניקב כמוליא רימון דאינו ראוי לגיסטרא אף אם אירע שם׳ יתחו לגיסטרא לא מהני דבטלה דעתו אצל כל אדם וטהור הוא עיי״ש) אבל בודאי בלי תפוה שא״א להוכיח ולהביא ראי׳ מהמשנה דשם דכל שהאש רחוק ג׳ טפחים לעולם אינו מבשל ובודאי דאין ליתן שיעור כמה ירחק האש ממש דהכל לפי ענין הקדירה ויורה גדולה אצל נר קטן אף אם הוא סמוך ממש להיורה לא מתבשל לעולם וקדירה קטנה אצל מדורה גדולה ואש מתלקחת בודאי במהרה יתבשל אף שהוא רחוק יותר מג׳ טפחים מהאש ואין ליתן שיעור לדבר אלא כל שרואין שנתבשל כשיעור שהוס״ב הרי זה עובר על בישולו ולוקין עליו וה״ה לדינא לענ״ד (ד) בישול כ׳ בסידור הגאון יעב״ץ ז״ל בחלק מגדל עוז בדיני בב״ח ס״א אות כ״ה נסתפקתי אם יש בישול אחר בישול בבב״ח ול״מ לעבור בשני לאוין וי״ל דאסור כמו במחמץ אחר מחמץ ולא דמי לשבת דמלאכת מחשבת אסרה תורה ואינו חייב אלא על מלאכה שצריכה לגופה משא״כ בב״ת אבישול קפיד רחמנא אע״ג דלא צריך לה עכ״ד ועפ״פ ס״א י״ב (בד״ה והגה הש״ך) שמעורר ג״כ בספק זה אם יש בבב״ח בישול אחר בישול וכ׳ דמסברא נראה דגם בבב״ח אין בישול אחר בישול אך מדברי הש״ס משמע דבבב״ח יש בישול אחר בישול וסיים בל״ע עיי״ש ועי׳ מ״ז להלן סי׳ ק״ה סוף סק״ב שלמד מדברי הטו״ה דהא דאסור לבשל בב״ח דוקא אם לא נתבשלו עדיין אבל חתיכה שכבר נתבשלה בחלב מותר לחזור ולבשלה. ומיהו כל זה בנתבשלה מתחלה ביחד וכאמור אבל אם נתבשלו הבשר והחלב קודם כל א״א בפ״ע י״ל דאסור לבשלן אח״כ ביחד דע״י הבישול שמבשלן ביחד שהכין טעם זה בזה ובכה״ג יש בישול אחר בישול ואסור נמי בהנאה עיי״ש וכדברים אלו כ׳ ג״כ בא״ח סי׳ פרמ״ג בא״א סק״א וכ״כ בשפ״ד כאן סוף סק״ב ובס״ק י״ח ולהלן סי׳ ק״ה במ״ז סוף סק״ב דמשום הוא דאפי׳ ביבש או רותח לה דלא שייך בישול בשבת אפ״ה בבב״ח יש בישול אחר בישול עיי״ש לדרכו וכ״כ באלי׳ רבה בא״ח ריש סי׳ הרמ״ג בפשיטות ועיי״ש עוד בפרמ״ג א״ח בא״א שם סק״א שכ׳ דבבב״ת יש בישול אחר בישול בין בלח ובין ביבש היינו כשבישל תחלה כל א׳ לבדו ואח״כ מרכם יחד ע״י בישול שני׳ לאחר שנצטנן בינתים אבל אם היו מעורבים ביחד בבישול הראשון אע״פ שנצטנן ובישלן שנית י״ל דהו אינו עובר בבישולו אח״כ שנית עיי״ש והנה בשו״ת נטע חיים חיו״ד סי׳ ל׳ חולק על הפרמ״ג בזה עיי״ש אמנם ישוין בס׳ יד אלימלך סי׳ י״א שהשיב ע״ד הרב נטע חי׳ בזה וכ׳ שאין ראיותיו כדאי לדחות דברי הפרמ״ג בזה עיי״ש ועי׳ עוד בתשו׳ נטע חי׳ שם שכ׳ דהעיקר לחלק בזה הוא רק בין אם נפסק בינתיים או לא דכל זמן שלא נפסק לא הוי בישול אחר בישול והכל הוא בישול אחד אבן אם נפסק בינתיים אם חזר והרתיחו הרי פנים חדשות באו לכאן ויש בישול אחר בישול אפי׳ אם גם בבישול הראשון הי׳ מעורבים יחד ועובר גם על הבישול הב׳ עיי״ש באריכות ועי׳ בס׳ בית יהודה (להה״ג מהר״י לאנדא ז״ל) ובס׳ אמרי בינה (מהגאון מהר״מ איערבאך ז״ל) בדיני בב״ח ותערובות סי׳ ג׳ ובערוגות הבושם אות ס׳ מ״ש בזה באריכות ועי׳ בס׳ שדי חמד בחלק פאת השדה בכללים מערכת האלף סי׳ ס׳ שעשה מערכה גדולה בענין זה והעתיק בזה פלפולים מכמה רבנים בענין זה ועיי״ש במ״ש בזה לדינא ועי׳ ביד אפרים בקונטרס דיניס שבסוף סי׳ זה סעי׳ ג׳ שמספק בפשיטות דבכ״מ יש בישול אחר בישול בב״ח בין אם כבר

(ה) ואחד (א) (ו) לאיסור (ז) לאכילה

פתחי תשובה

פז (א) לאיסור לכתחלה . ולפי"ז נלע"ד כדין מליגה ומעשה לפסוק ולנקוט כב"י מהטעמים שכתבו ליישרים מדין מכלוא שכתב ל"ב מהטעמים שכתב ש"ך שכיון שפסק"ת בפשיטות

דרכי תשובה

כגר מהגבל כ"ה בש"ע כפישוט שלים בישול וגם חד ושרבן יחד כגון שהן מרוחקין מכלי לרתחן וכיון שהם בהגבל בב"ח יחד ולפעמן והחזירה לשם עד שהרתיח שיעם הרי ז' עוכר על לאיסור בישול לכל לכתית בגר חם מכלי לרתחן עם בניכה יחמה מכלי לרתחן לו זה ע"ב זה שפי' הטעין טען והחזירן חם לשור וחין טעון עליו מע"ר ומי' כיר יהודה בפיב"ח שם סק"ל ובפיב"ק שק"ת מ"ם בזה והעלה דבב"ח כל שבכר מהגבלו בישר שעם ל' וקבלו שעשעים זה מזה ע"י בישול לא הי בישול לחר בישול וחין חלוק בין יבש לגח וכין לעמן לו לא דלק שם הי שניהם לחין וחבו ועשעו ושחר והרשיהן קי לחי שובר עד שעם בישול בב"ח עיי"ש וסי' במחזיק ברכה לות ש"ב (בי"ח וברב) שהביח מה שעשעו מרב ל' דבב"ח לא שי בבב"ח בישול לחר בישול לא שעשעו רשם ט מכל בעלמא ולא יפה ט לא הי בישול לחר בישול כעשעו בפי"ח סי' ט"ח וכתו ז"ל כתב לכל זה חקל בידוש בהלי שלום יפה ט מכל בפשקת

ין לקל ולפקרוכה מלישרות ים לשם שעם יפה ט בבישול הב' עיי"ש .

ועיין עוד בפ"ד ס"ק י"ח בב' לכל ע"ם לעמן בישול לחר בישול בבב"ח הוא רק בבב"ח עעם לכל קדירה שבולע בה בב"ח יחד עי"י בישול מוכר לבשל בה הבשל לח"ב לפי"כתוך מבל"ח בחיקוף שהבלוע ופלים לחין והבשל עיד הבשם דוה לא הי הדך בישול לכל לם בישל בשר בקדירם כי' מחלב וה ולפי הי הדך בישול עיי"ש וכ"כ בין בפרים שם שעי' ס' ולפ בישל בשר בקדירם של חלב כ"י לא לישך לח"ש שפשר לית לקה עיי"ש ועי' בחמרוטות דיטול הלכ' עמרוטות ס"ב לות י"ב בב' לפלא חוקת לם בקדירה הית בלוע מבשר לפני לבשל בה חלב כחבר לפל דעם לם בקדירה הי"ו כ"י מלישה בשר בחלב הם מבשל שפר דברים לעד ד"ל עעם בשיקר דשרייתא לפי הבישול לשר לשרייתא לפי' כי בשפשל בעם"ם שבל בשר בקדירם דשעם בישול לא נאמר ודבבן יש לחקל לעמן הבישול דלפ עעם שנאמר חו"ל רק בשפילה שבל בישול לא נאמר לפל דשפילה עעם בב"ח לכ"ע הי עעם בשיקר דשרייתא עמילה דפי לשר הוה לבשל בקדירה עיי"ש ועמחי שלפ שבית מדברי הפ"ם ופפרמ"ג שחבר דבשם בכלי לא הי לכ"ע בישול לחר בישול וכ"ל :

והנה רלשי בהגהות יד שפול לחלן סי' ל' סעי' ג' בשפה שכ' דעים לחחרונים דבשר שבכשם בחלב עמל"ע וכשלו חח"כ שו"ל בב"ח לשרייתא ז"ל כין ולין בישול לחר בישול כעים הפ"ם ה"ה ולין בישול לחר בבישה ע"י"ם עעם לפעמ"ל סי' קי"ם (פ"ק ע"ו) מהא"ר דעים בים"ם ופוסקים דבשם הרי הוא כמבושל ליט ר"ל כמבושל עעם לגא עפשם מפלים ומבלוע כשו בישול עמילה דמחמין דברי הי שפול בזה ולין מקום לחמיהם כלל ודא עעם בשפשל עעם פרם מדשם בא לפקי דשפשלם גם סי' בכ"ח זה מבושל עעם ופשם דשבר עליו מה"ת וחכו"ם . (ז) ואחד לאיסור אכילה בפרמ"ג בפתיחה ס"ם מהמעם"ם לשפי' סלא כתיב בשלח בגדי בשר בחלבו ס' בשר בחלב (הרח"ה) ס' כי הבא עעם קי"ל שכתב לחפי' יבלעבו חם שעיקר גרוש וכיוצ"ל שעין ט הגלה ע"ע שוכר על שכילתו ה"ו לוקה עיי"ם ומי' גרמב"ם שם בב' דלף לם עיכב לעבה ורוש לו שלר דבר לר בשום חיב לם שכלן עיי"ם ומי' מזה בפרי הולר סק"ב ובבכו"ח פ"ק ס"ו ובפרמ"ג בפתיחה (בה"ט הגלה) שב' דה חקל לם בישל הבב"ח מהגלה בב"ח ולחי"ב עיכב דברים המיים ס ממריך דשב"ח ושעעמו מפוכל לחם ע"ע כין ובבשה בשיעלן יחד לו שעעמו לו מהי מה שעעם לחי"ב לבל לם בשלן מהגלה בשעעמוה דברים פעומים כגון שפיעכ קודם הבישול דברים עריס לו בשר שהבריח ושפשר מפוכל לחם ובשלו עם חלב לין לשר מן שהורה וכ"ם קדירם של בשר שפיה ב"י שבישל עם חלב ושחר ביה שעעם (מהגלין מהרי"ן ומי' בפרים עיי"ם ומי' בפרים חקדי לב חלק ס' עיריד סי' ע' ומי' משובח לין לשפשלין בשלן זה ובשלה דעם בבב"ח שוכר בפלים עיי"ם ומי' בשפר ע"ע מה שהחיר בשלן זה ובשלה דעם בבב"ח שעעם לם לשר בבב"ח בישל שלפ בחחות שבשם לשלן סי' ק"ל לות ב' שעעם לם לשר בבב"ח בישל שלפ ל"ש לו לשבח וגו לשבם כין דלו לשרים עוכר לך דך בישל שיהי עשם זה כזה כי דעים עכ"ם עדרבן עלה ובחלו לשר גם בשה"ג וכך עדרשרייתא ל' דשרי וב"ע לשלן בישל והשלה ובשים ב"ש ומי' וכב' גן שעל בשפשר ס' עעם יל לות ס' ב' עים בדברי הפ"ם שכתב בשרייתא ובי"ם בילים

(ח) ואחד (ב) (מ) לאיסור

פתוחי

(ב) לאיסור פנחס ואף נוקף על פנחס דשם כתבתם דאיט נוקף ואחר שוקפים סוברים דלוקף וכ"ש כאה"נ אי נוקף מבה"ש לשאל קי' פ"ו בקל"י ועיין מ"ש בסימן מ"ב סעיף ל"ח סעיף ס"ק ועיין בלב"ש בס"ק ד' כ"ש בל"ש וכו' מכ"ש שנסתפק כאן ג"כ נסתן כאלו נאמר ואפ"ג כאן בשוקפים דלשם כתבתם שאף נוקף על פנחס ואף לפנין לאיסור נם

תשובה

מ"ש מסר בנחלה מה"ש ולוקף מ"ש לך לשאר שוקפים סוברים דאיט נוקף ואף איט נוקף על פנחס שנאכל בשר בחלב ואפילו לא שהה כדי שיעור שנתבשל בכלי שני שנתבשל בו בשר בחלב ואפילו לא שהה כדי שיעור

(א) הנאה יהצניא אבילה בלשון בישול לומר (יא) שאינו (יב) אסור (יג) מן

ב פרי ומפרש"ל

דרכי

ועיין שוד בפרמ"ג שם שכ' שם למקור כיוצ בב"ח שמאכר בהמלה ומח"כ מהעורב בב"ח לא שרי לעשר לפש"ם כיון דהעש"ם טורלי לית טהן דמיו אפי בשבול זה לו לומל כיון שב"ח שיהר מאכו למכור לפש"ם ובכן כ' הפרישה דהיכ הלוו מפרישים בהמלה ולדעת רמלה דמוכר למכור לפש"ם ובכן כ' הפרישה ופרי"ם בפ"ז סק"ב ס"ק שוד בפמין זה ממש יעוין בם שביאי דוד בפרישה לבב"ח ובפרים הבשר להלן ס' ל"ד לית ה' שבשיג על הפרמ"ג בזה ובפלוגה דהילוי מיהבי"ת בהמלה ולפשר למכרה לעכו"ם פרי"ם ופי' בם' בית יהודה (ר"ת שלמון מהרי"ל ז"ל) בחדושיו לפי' זה שכ' ולכאית אלו שבשל על מחכרה שם בה ס"ם דאי בשר והמרה וחל"כ בפלה החמיכה בשאר בשר ום ס' עד החצי לף מדיין מרגיש הפעם בשאר הבשר ם לאהור לפכור שאר הבשר לעכו"ם דלף שכ' בפ"ז שם דכל שהילוב מדיין ל"ם אלו בשר לפרכה עד לף שמפש בהמלה פ"ם מכ"ם פופר למכור שאר הבשר לעכו"ם דלף שהילוב טהן פעם בשאר בשר מ"ם הא העכו"ם פיט טרף יופר בשביל פעם אילוב שם ט ודלף לופר כיון שהילוב כבר נתפרה פעם אי נמלא שאר בשר בשילה ואסר בהמלה ד"ח ובכל כיון שהילוב כבר נתפרה פעם מ' נמלא שאר בשר שקבלו אח"כ פעם אילוב ז אי נקבלו פעם אחר לאיסורין ואח"ב ופקי"ל דבכל אבב"ח דיינינן לי' מ"ם לאו לגלא מדבקן ואסור בהמלה ולף דהילוב לאסר בפלה והרי הוא בפרמ"ג בכ"ל ושם ד"ם הא דבאחב כף פא אלב כ"ו להבשיל בשבשיל בקדרה של בשר בן יומו דאסור לפכור לאהבשיל לעכו"ם פי"ם ואי' בשו"ת בית שלמה חלק ל' סי"ד ס' קס"ב שהמלה ב"ב שבאבב"ח הפרמ"ג בכ"ל דאיכר לאסור לפכור יון פ"ם אלא בשבשיל בקדרה ומבואר

(יד) והשדרה (פו) (פז) אלא (נ) (יז) דרך (פ) (יח) בישול אבל מדוכבן

פתחי תשובה

(נ) ואף בישול מפורש ומיהו פרש"י דהם מיהנן בכולו בישול לך מפי בקבלה עכ"ל ועיין בתוספות ד"ה אלא ומפרש"י שיף בשלו שלישי שלישי ולפי"ז אפילו בשלו שלישי ולפי"ז אפילו בשלו שלישי ולפי"ז אפילו בשלו

(ימ) אסור לבשל עגין (כ) (פ (כא) כפי נמלא (כב) שפיט (כג) שפיר שפ"ח (כד) שפיר

דרכי משובה

ע"י כשרות ס"ח בהגהות הטעמ"ל בשו"ת מהר"י ס' ל"ח ר"ם שמלד כ' לחל לעכו"ם ושיעון לג"ם כי בכל ביטול וחין לאסור בהמה ועם הולכין בשפיק לחכל אם, שלא בשפ"ם מיי"ם וכ"כ בית לחרים להלן סעי' י' ובקונטרי דיים שבשוק ס' זה סוף ד' כשם בהמה"ם שף ושיעו' הר רק מדבנן מיי"ם וכ"כ בש"ו לגורות חשב מהרי"ל הל"ח ריש ס' ס"ו סמוס כשם בהמה"ם שף בשלמו פיים ולח מלוש לנו לחזיר בזה מיי"ם ונם בנוף וכרחו של בהמה"ם שף שיעל לרן בזה לחכל ע' בחשובה מלהכה חלק נ' שב' שבחי בהמה"ם שף וכרי חמת שם וחין שפק שיש ס"ם וכו' מיי"ם ומי' בחשמת חיש כלל ח' סעי' ל' שפשק להריח בשפר"ח ושיעון הי מה"ח בכישול מיי"ם וכ"כ בש' שכ' לשברים (להרא מהר"ם לולבני ז"ל) חלק ב' סוף ב' שרך בש"ת לרמח מיי"ם ומי' בחיוק ברכה שבחב שכן מיקר נוימח בהמה"ח והמשה יוקף ושיעון הי בכישול ולסור בהגהה מיי"ם והביחו הי לשרים מיי"ם וכן בשלה בש' שרחות משפשה ס"ח ל' לרימה מיי"ם ומי' בש' מהר"ם שיק על המלה משה ס"ב סוף ג' שכ' המלה ושיעו ס"ד"ם ח"ח ס' ל"ב וס' ל"ד ופ"ל כרחות השברים ושיעון לשור בבב"ח כמו בישול ומי"ם בש"ם ע"ז כה: ושכא ד"ל ולפי שם פשה ולכי ושיעון לג חביב בישול מה"ח בש"ם מ"ם מקלח בישול מקרי מכ"ם ושרי מבחר מדברי הרמב"ם ושם חלי לשור בכשות ושם רלי לשור בלישה וה"ע שיעון לו לרי סוף חלי לשור בלישה ופ"ב י"ל שיעו לשור מה"ח בחל לון נוקח עלי ושיש בע"ז מי"ם ומי' בית יוסף בשי"ע סי שברכה ג"כ להשיב ע"ד המחי"ו והברמ"ג המקילין בזה והבלה ברלחית ושיעון לשור מה"ח כמו בישול מי"ם וכ"כ הבנהות חשמה שלמה מי"ם לישרל בי מלשון מי"ח המחב"ן חלק נ' סי' רל"ה שהבחי לפיו (ס"ק ריז) משמע המשמרש משלה מהכה על בשר סרי שעה שוכר בלוי בישול ושם מכרו ר"ח שוכר בלוי לשכר ולסור בהגהה מיי"ם משמע להיות דמשמע לי' ושיעון הוא בכלי בישול ושחק לוכר ושייר שהבשר בי' בקדירה עם רוטב ושלל"ו לקדירה של בשר ומש"ם בלשוש על בשר משמע שלל בי' סם רק בשר לבד בלי רוטב ושי' משה בם' שרי משר חלק הכלים משרטת הם כלי ל"ו ושי' בם' לשרין שלמה בקנסו, מוכח לקנים בי' ס' פשוטה שיעיט בלים בהגהה וכיסו לחם בכישר של בשר בן יוסו ושלפו משם לחמים ושם לחם ושלה בכל בלחמים לשרים בהגהה ושיעון חשיב בישול מה"ח לענין בש"ח וכיון שלסור מה"ח לשר ג"כ בהגהה ושיעון הקנה להכרו חין מדמי לשור שבחם השיקר כדחה השברים ולח מהני הלי הקנה שלל בלשורין שלשרין בכל שהל מהי הבישם שבשר מבשלו מה"ח לבל בלשור מה"ח בין לחליה וכין לבהמה לג מהני הלי הקנה לשהר שהכן משם דמ"ל לשור שבו מ"ם ושי' בם' לג יהלה בשר בחלב בחל לשרים מעורבת בש"ח מדמי לשור שבו מ"ם ושי' בם' שרי משר חלק לשיטת הרים מעורבת בש"ח ר"י שבביו ושיש שים לעיין מה יהי' לם יבלינו הבלים ושבשר בהלשים רק משם הבשר"ם לם מוסר למכרם כיון שלל מרבנה לשור מ"ם ובמקום שליין שם לעיין (וע"ל ס"ק ס' ולהלן סי' ל' ס"ק כ'):

ושיעון בהגה למשה בלל ס"ה שבשל בשרות של חלב (בלי"ח) שבשרו בהן בהגה ולידל להזיר להדיוק ושי' בם' לשיעל דשרחל מעורבת בכר סי' י"ר שבשבק בשרות של חלב שבשרים בשם"ם ולח קל שבשרים בהגה לו שבשרין בהגה ושיש בם"ם בשיעה ומי"ם בשרות לחזיר מ"ם בשיעה וכיולח כזה כ' ב"ב בכשי יוסה שבשם ס' סי' חלב (בלי"ח) בשיקר ס"ב עשו בשם"ם בשבשרים מזה מחבולה ומרבו מחלה בהגה ושבו מבם מזה ושמד שם על המשקר שם שיהר לקרשם ולהבות לשרים וכ' שם לבלשרה שלי רין זה לו שיעון לשהר בשב"ח וכיון השמשות בם"ם בבלי ורחבלמי ושיעון בכלל בישול ממילח ושם בשב"ח לשהר שיעון מרחוייחת ול"ב ע"ו לבחזה שוקן שבזה בשרות בהגהה מ"ם לף בשקון הבזה בלל"ה לין לשקל וכיון שהלי בישול חלחה ושלב (בלי"ח) משוקר וכלי בישול נשור שברי שם מהבלים זה שם זה לפי שם יבישכל ושיעון שיהר שהרם ש"ם בשהה הלו לשרים מש"ם בשהה בין שהבשלו יהר מ"ם בשרות וכ"כ בש"ם שמן שהר חזי"ד סי' כ' מ"ב בשרות ושי' בשחזר בלשון יעבי"ן ז"ל בחלק חבול שה בזיר בש"ח לוה כ"ם שכ' שהבר זה שם שיהר לחליק שהן שהזה חלי לי לחליק בש"ח לוה בישול ולי שהר בישול ולי לחליק בש"ח לוה בישול לוה לשהר ולי לשהר בלשון לוה שלחה בהגה לוה לשהר רק לשהר בש"ח וכ' לשהבר בש"ח וכיולח לשהר בשרות של חלב (בלי"ח) שהבל מלבוי (לבוש מהר"י שלמי ז"ל) חו"ד סי' כ"ד שבשל

(ג) (ד) (כה) נסמלה (פור ומחק כלו') ב ינדי לאו חוקא דהדה (כו) שור שה ועז ול"ש בחלב אם (כז) ול"ש (כח) בחלב אחרת אלא שדבר הכתוב בהווה: ג יאינו נוהג (כט) אלא (ה) ("כט) בבשר (ל) בהמה טהורה בחלב בהמה טהורה אבל בשר טהורה בחלב טמאה ('ל) או

פתחי תשובה

(ר) נסמלה פנפ"ם ופי' נסמוכות סמך מפרים סי' ל"ח שמפסק נסמלה שמתבלבלה בקדרה של בשר כ"י תשר להדליק בה להאיר בניהם מבשם שמשר נסמלה וגם להדליק בה נ"ם אף תמלום לפו ניכוסו ניתר מ"מ משר כיון דבה"נ בפי שישר וגם מ כיון שמשר נסמלה כשפי מכרת שיעורה פ"ם (מי שמ"ג ש"ממתיק נסמו דינ"ם שרי ומשרי כ ת מיין שם ביתב וכ"כ נשו"ת נת"ת סי' ת"ם ש"ב משם דמ"ב ס"ק ל"ל ופי' נסמ"ג ופ"ת ס"ק ל"ב) ופי' נסמוכות בשמים לפו ל"ם דפ"ם נסכוסם כב"ד סי' מ"ב סי' ת"ם דבני פ"ם ס"ק ל"ו ופי' נסמ"ג נת"ת שם שמשר דמ נלמ"ם משר משם ניתר ניתר נ"ם ופי' נסמוכות שבו"ש פ"ם סי' ל"ם ובפ"ת שם פ"ם זה ופי' נסכוסת דמ"ב ס"ק ל"ב ופי' נסמוכות נסי' ל"ם ופי' נסמ"ג שכתב דפ"ת לשר ודלא מין לשמוך ונסמוך מכח נדי ס"ק ל"ם ופ"ת שיף לה כתב זה רק לפי' נפלמת ופי' נסכוסת ב מיש לפי' נפ"ם נסכוסם כב"ד סי' (ר) נסמלה פנפ"ם ופי' נסכוסת שמר מפרים סי' ל"ח שמפסק נסמלה שמתבלבלה בקדרה של בשר כ"י תשר להדליק בה להאיר בניהם מבשם שמשר נסמלה וגם נ"ם אף תמלום לפו ניכוסו ניתר מ"מ משר כיון דבה"נ בפי שישר וגם מ כיון שמשר נסמלה כשפי מכרת שיעורה פ"ם (מי שמ"ג ש"ממתיק נסמו דינ"ם שרי ומשרי כ ת מיין שם ביתב וכ"כ נשו"ת נת"ת סי' ת"ם ש"ב משם דמ"ב ס"ק ל"ל ופי' נסמ"ג נת"ת שם שמשר דמ נלמ"ם משר משם ניתר ניתר נ"ם ופי' נסמוכות שבו"ש פ"ם סי' ל"ם ובפ"ת שם פ"ם זה ופי' נסכוסת דמ"ב ס"ק ל"ב ופי' נסמוכות נסי' ל"ם ופי' נסמ"ג שכתב דפ"ת לשר ודלא מין לשמוך ונסמוך מכח נדי ס"ק ל"ם ופ"ת שיף לה כתב זה רק לפי' נפלמת ופי' נסכוסת ב מיש לפי' נפ"ם נסכוסם כב"ד סי' עיין

באר היטב

(ג) נסמלה פף מלנקן ומסרם"ג מוקף ופסק לשמור נס"ה והניח עליו סגי"ל וכתב שלין לנרגן לפו"ם כתב ומלו שלין לנרגן ותמוכים (וגם"ז נסכר פיף נחלב ולין כו פ' מחבר לין, ומכו"ם והקדירם פ מר נס"ה רשכירת לשכוכים ותחרושים לנת ממסרם"ג נמחמיר נסמלה הי"ד נת"ת. ש"ל על מה ש"כתבנו לנת נת"ך הוק"ר ניזק נמנקנין מוסו תנא על נסמה שכוכים ופוכים לשמור נסמ ב ג' למכו"ם שם מוסר לשלוח הוק"ר שם בשר וכניכ דמוסר דרכי מיכנל נ"ם ונסק"ר

דרכי תשובה

עי"ם ופי' נס' פרק נסלחן (נהרל מכרי"ם מפוסקרק) סמי' ס' שהפלגה על נסרמ"ג כזה דמל"ל לחדם דבר עד שבוח שמלם ובדולה דכל כב"ח דבקם נמוכר גם בניפול כמו שמוכר בהגלה עי"ם (ופי' בדברינו לנלן פ"ק ס"ב) ·

(כה) בה אה שבפלה"ם ופי' בדברי זקני הלבוש שב' ג"ב דבשר עוף בחלב מוכר בהגלה לף לנלן סעי' י' כתב דבב"ח שהוא מדרבנן בעוף שלא נפסר ע"י שיכול לנלה ע"י תלישה לו כבישה בעוף גם להסתפק בי' שם לפרושו ג"ב בהגלה שם גם שהסירו לון מוחן ביחו והמחמיר הפ"ב עב"ח ופי' בשורת שיוכל סקי"ב שהפלגה עליו דמ"ם בשר עוף בחלב דסעיף י' דמוכר בהגלה עיתרי ופ"י מליחה וכביכה שבהכון וכ' והמחמיר הנ"ב וסיים ג"ע עי"ם ועפב"ד סק"ב שרבון מדברי זקני הלבוש במ"ם והמחיל הפ"ב שזה קרי נם על בשר שוף בחלב והיינו דה שכתב לנלן גם בשר עוף בחלב בהגלה הע"ב עי"ם ופי' שם, בית שלא מלק מ' חדר ל' ס"מ שפסק שם ניהו בשר רותה בקדירה של חלב טוף לנלן לפסר רבשר רק כ"ק תשים דהדם קי' בלע כלנלקון ס' ל"ח שם גם בזה ס"ל לבלבוש שלפסר בהגלה וכ' דבזה גם ה בים מותר לשהר בהגלה דב' מוחרת לו מחמרינן

ב סי' בב"ח הרבק עי"ם בלילוך

וכ"ש הבלה"ם מהרש"ל בעין רפוקי"ל ולזה נעניו בפר"ח ריל בזה שכתב בשו"ת רדב"ז ח"ח ס' ג' כי תרו"ל שאל בי"ח שהנו לחח חלב בהוך רפוקי"ר בבעה בישול ומומרים שהומים שרוצים יהי למלה שם מוהר שם בשר ורבוב דלין רלן בח מיתם שהרי ומחנן עם הפוקי"ל כללים מוס ס"ב ההבני רחיב בפפוקי"ר עם מיס עי"ם ורפ"ח שק"ו הב לף וכ' דבש"ב מיירו שבשלו הוק"ר בהיתים שהבה הבל שם בשלו בהחלה בקירה ע"י הער מכ"ה שיו יחער להיהיו בשכר נשפר עי"ם והבישלו בבכ"ד להלן רים ס' ל"ו וכ' שם בשלו בקדירה חדשה רק ש"מו בו חלב שב עפו"ם שם ים להחייר הבא דנת הי' בהוקע"ר ס' עד החלב עי"ם ופי' בפו"ה קול לא' חלק ל' ביו"ד סי' ל"ה ופי' בדעת קדושים נעיל ס' ס"ו סק"ב ופי' בשער המלות (כתבי הרח"ו ז"ל) פ' מבפשים שכתב שלמה מחירים שלא לחלוב הוקע"ר הנשבה מקנים מהוקים שם בשר לפי שהאומה מהקנים שהיו ע"י שיערנים בו חלב עושם בשרם וכ' ואלי רלויהי לעוברי ז"ל (האר"י ז"ל) שלכל אחד עם בשר ביחד עב"ל ופי' במחוק ברבה לוה פ' שהלריך בדבריהם בזה ופיים לדעיה מ"ל לכל זה כיון שהדע שמעולין מים הרבה לפוך ביחד עד שהבטל החלב ע"י אין להחמיר כלל עי"ם ופי' בית לפרים מ"ם בזה ופ' בשו"ת זקני לב חלק ל' סי' ל"ד מ"ם מ"ם בדברי המחוק ברבה בזה ופ' בדברים לנלן סי' ל"ז (פ"ק ל') מ"ם בכיכון זה שהמחת בזה בעיון הלב שהמיחון לוה סיין לנחלוה ופי' בישושת יעקב לנלן סוף סי' ק"ם שהשלל בכיכון זה מהגהון מלינה ז"ל בדבר הוקע"ר הנעשה בדרשפ"ת שבעת הרהיחה מהרבון בחוך הוקע"ר דם הרבה והניב כיון שלין הדם רק לנלן הוקע"ר לין לחוש עי"ם ·

סעיף ב (כו) שור שה עי' בהגהות מרלה כהן שכ' ודרלה שהוא בשק מי שפק בהמה ובלחים הבח מבהמה וחי' לחשר לנשלן בחלב בהמה לף בשר בהמה בחלב בהמה הוא וע"ם לדעת קלח פוסקים ס"ל דלם צ"ל חלב (בלי"י) בחלב (בקמ"ן) מוחר בהגלה מהוס דלין לחשר חל על לחשר (שפה"ם סק"ה

תשובה:

ובדבריהו להנו סי"ק ס' ס"ם בזה) נם בחלב (בלי"י) של סי שבכו"ו בחלב (בקמ"ן) בהמה שרי בהגלה ממ"נ שם מ' רוח וחלב (בלי"י) של חי' שרי הוא מוחר לבשלו בחלב (בקמ"ן) וחם בהמה רוח לין לחשר חל על לחשר ושהוס הוא עכ"ו· (כז) ולא ענא בחלב אחרת. ולח שנח בחלב על ע"ית ול"ם חם מבשל בחלב נרי שנח הקיבה שם לה חלב (בקמ"ן) מ"מ כין הבשילו לידמה שם לה חלב בכל זה הסור ידלוהיינה ו וקו"ן מה"ב סר"ח סר"ד (כח) בחלב אחרת ר"ל לפי' בשר שם בחלב שרה שרי בלוה סר"ו

סעיף ג (כט) אינו נוהג אלא בבשר בהמה עי' בשר עוף בחלב דשניהם בב"ח שהוא בהמה והמעה ע"י בהמעם פ' הילל שכ' דמ"ה הלכל מברים למלחים בב"ח משום דברה תה שבקר ע"י ס' לירה כמו מעשה דר"ח ור' לוסעין בשבחדין (דף פ"ה) וסיימו דבהיב ובן הבקר לחר עשה ובשר שבקרע ע"י ס' לירה מוהר לנשלן בחלב ולין ל דין בשר בלל עי"ם ועיין בחיבוני חסן שלמה שנדפס בי"ד סוף הלכ' עכו"ם שבשילו וכ' דס"ה החלב שנחלב מבהמה שנברחת ע"י ס' לירה לין לה דין חלב ומוהר לנשלן עם בשר עי"ם

(ל"כט) **בבשר** עפו"ם מה שכתב לנעין כבד שנעוו בחמלה ועיין בחמחיק ברכה לוה י"ח שכפר נם כן לחשר מדחוריית ולחשר בהגלה עי"ם ופי' בכו"ם לשל ס' ע"נ סק"ב שבהיב מירושלמי שבחפק בשר כבד בחלב יש ולח לישבעת וכ' דהו ספיקה דחוריית עי"ם ופי' בחו"ד שם בניעורים בסוף הסי' ויש יהושה בהלכ' מליחה שם בפיה"מ סק"נ מ"ם ע"ד הירושלמי בזה ופי' בפירוש שלל ויוסף דעה בסי' ע"נ שם (בד"ה ורעה) מ"ם בדין זה ופי' בפירוש הגלוח יעב"ץ ז"ל בח"ל עה ס' בב"ח סי' ס"ו סק' ס"ל דבבבד שלל עוף ים לנלה דסני ברוחו ולח בעוף ס' עי"ם (ל) בהבמה טהורה עי' במידושי חסן שלוה שבדפס בי"ד לנלן סוף הלכ' עכו"ם שבשר על המחוק בבשר בהמה מפסיקי המוקדמין לפחד סדוחן לו בשר ב"מ בזה"ו דלהקשי לנבי ולין לו מוהר לנשלן בחלב וגם שם מוהר בהגלה יעי"ם בח"ם בזה (ל"ל) או בשר טמאה. עפו"ם מ"ם מהנחמ"ו ומהכרמ"ן בדין חלב (בלי"י) בחלב(בקמ"ן) ופי' בשו"ח שבות יעקב חלק ל' סי' ס' ס"ו מהכרמ"ן מליחתי סי' קפ"ח ובשו"ה ממרי שם חו"ד סי' ק"ו מ"ם בענין זה ופי' בישושת יעקב בפיה"ם סק"ל שבחלב בח' שם ט מחלה שבשל דם ו לחרו הרופחים שם ט הקנה מיבשלו לו חלב (בלי"י) שור עם חלב (בקמ"ן) ומשמע לחלו ונם יש"ל שלו על בית הרעי שלו וחה יש קים הוצ"ת לחחלבו ופי"ם בח"ם בענין זה ומה שחלבד בזה לדינה ופי' בם עדנות הבושם בסוף הפחיחה מ"ם בזה בחרך ובמ"ם בזה לדינה ופי' בם, בן חברים סי' כ"ה ובם שחלוחת חנוה כלל ר"ל הבי' ב' מ"ם בזה בחריסת ופי' בית יהודה

בפיה"ק סק"ל בכ' דהשיקר לדינה בהסרמ"ן להחחיר עי"ם.

ועיין בהגהות הפרמ"ג לנלחן מרכ"ק ז"ל בסוף הפחיחה שכ' שהוא הדין לבשל בחחלה טרית שקורין זא"פ בחלב (בקמ"ן) חף שם בהבירה חלב (בלי"י)אלרבה הרמב"ם לוקין על חלב(בלי"י)שם חלב (בקמ"ן) מ"מ כין הבנוחת ופפם כבר לנמרי מוהר עי"ם ופי' בשו"ח מהר"ם ש"ק חו"ד סי' ק"ו בדבר הרמי שנעשה מחלב(בלי"י)אחמחה ושקן זית ושמש ואלמן בילם וקרין הקנרה מוי"ן ושבב יכם כהום ומפנין זה עם זה בהר בחחפיר ושדפס יחד ובשבל שם רשחים נעשים רמי' זו לחולה בלין בו סכנה וכפכים לנדרי בשולל שים לשחר מבוח בישול חלב (בלי"י) בחלב (בקמ"ן) דקי"ל לוקין על בישול ואפי דאה נקרם פינון והפרמ"ג

(לא) בשר (ו) (לב) טמאה בחלב טהורה מותרים (לג) בבישול (נ) (לד) ובהנאה (ז) (לה) יובשר

ר שם וכיני שקיבת מחל"ם שם מ"ק וכתב"ם נשרף מ'

באר היטב

מיין סי"ח) (נ) וכהגלה כתב הס"ך סעיף כ"ג בהגלה נג"ם אסור מן התורה משום בשר ממש אף אם אלב ממח ולא שייך לאסור משום בשר בחלב וכ"ח כתב התלדנן לאסור משום נב"ח ונ"ל לענין מ"ש דסי"ג מבואר לקמן סי' ק"ב דאינו אלא נגב"ח וכן נשמע מהל"ש והטעם עיין שם ס"ו דשם עיקר הטעם לגזירה אחרים דמחמיר נגב"ח מש"ה מעמם שכ"פ נסני עלמו מוחר רק התחרוכת אסרו לגמרים נוף ג' חה לא שייך כלן כמין ג'עמם וכן חס"ל לא שייך כלן דלא נרע משאר לאסור בבלוע ואין בו שום חה"ל ונם סב"ך חולק על כל"ח ע"ש:

פתחי תשובה

(ו) בשאר סי' מנמ"ר כ"ל וח"ל וכבר נהילה וכן חלב לגבל מהל מן סחרים חוקה על בישולו אבל בלאילה אין ה לאסור בב"ח ו"ל מבואר בהרבה פ"ם מהם דין ו' ואחרים שם מש"ה מעמם בשאר בשר בחלב ואף שבלאילה אין בו ממש כלל ולא נשאר אלא הטעם בלבד כמ"ש הרב"ח בשם הרשב"א ומ"ש

(לי) רוח ועוף אפי' (לא) בחלב מהורה (ה) (לה) מותר בבישול (לט) ובהנאה ואף באכילה (ם) אינו אסור (מא) אלא (ל) (מב) מדרבנן ' אבל דגים וחגבים (מג) אין בהם (פ) (ט) איסור אפי' מדרבנן: הגה"ט וכ"פ

פתחי תשובה

לית לסתר מה"ם. מפל"מ פ"ם. (ה) מוסר ג"ישטל' מי' נמ' ממוני דגיסל סי' י"ח סק' דמשמע נאכל נמי לאו"ג נקדמיה על מל"ב לית לסתר מן התורה שגר נגל מוסיף (ס) ונפמ"ו כתב דמ"מ לית לסתול דגים בחלב מפני סכנתם כמ"ש בח"ח סי' קפ"ג סוף סלף מכר שם אלף דגים שם בשר לסתר לסתול פשום סכנה. אבל דגים ע"ג שמעא ולף רמ"ו וכל יום מסנין לבשל דגים בחלב ולפתל ונם בה"ם פ' כ' מזמפ

באר היטב

(ד) מדרבנן וכ"ח פ' דכשר שף בחלב שום מן התורה ותולן עליו הכ"ך ג' כתמ"ם שפשומר בשר כוף בחלב לסתר מן התורה שגר נגל מוסיף (ס) ונפמ"ו כתב דמ"מ לית לסתול דגים בחלב מפני סכנתם כמ"ש בח"ח סי' קפ"ג סוף סלף מכר שם אלף דגים שם בשר לסתר לסתול פשום סכנה. אבל דגים ע"ג שמעא ולף רמ"ו וכל יום מסנין לבשל דגים בחלב ולפתל ונם בה"ם פ' כ' מזמפ

נחלת

פז סעיף ג וטיבו פ' מוהל ולפי"ם לפי מנין כשבשם על הרמ"ח כ"ג דוקף בית"ם גיוד שהוא נפני שהוא פשום דלפי בהמה ולפי"ם לפי מנין כשבשם על הרמ"ח כ"ג דוקף בית"ם גיוד שהוא נפני

צבי

דלפי בהמה ולפי"ם לפי מנין כשבשם על הרמ"ח כ"ג דוקף בית"ם גיוד שהוא נפני שהוא פשום דלפי בהמה ולפי"ם לפי מנין כשבשם על הרמ"ח כ"ג דוקף בית"ם גיוד שהוא נפני

דרכי תשובה

מערכת הב' לות פ' שהביאו דברי ול' שלמן דברי הרב מגילת ספר כסים לדיעה ואוכימו, ברמות דלפ נאסר מלב מסום בב"ח לגלה ממין שמאסר הבשר מסום בב"ח ואין דבשר מי' לף שייך מה"ת דין בב"ח עי"ש ועי' בם' בית יסודה הע"ל סי' פ"ל סל' דמלב מכוי הטלה מלמו מי' ואפי' בהמה עם בשר בהמה הי' פסק ולפ שם בפל כזית מחלב ז לבשר בהמה ומפך וידוע שהי' שלשים ואין מלב ומפוסק לפי קולי הי' פ' זיתי בשר בשר למדיק דפסיקו לפל דהוי פסק לי מפשך לדיע הפס ועכ"פ יקלה מי' הוא וכו' וממלל בכל הזית לפ לגלה הלי לן בו לגלה הלי זת לפ"ל לסור ומפכמל בשלשים דיש פ' נגד הלפי זת וכמו כן כזית בשר מכוי הטלה מלמו מי' ואפי' בהמה עם בשר בהמה ומפך וידוע שהי' שלשים ואין מלב ומפוסק לפי פ' זיתי מלב פסיקו לפל דפסק דיבק לקולא ואין"ם בם"ם מה ופיים בל"ע לדיעה עיי"ם (לו) היה. מי' בשו"ת הרדב"ז חלק שני סי' שי"ם בקיצור קפ"ל פ"ם-בקיצור דעת הרמב"ם בדין זה בתוכך פי"ם ומי' בם' דיעה דמי על הסמ"ג (מהבהמ"ג) לפרן קפ"ל פהוכיח מדברי הרמב"ם דפל דוקף בשר שף בחלב היו דבקן לבל בשר מי' בחלב הי מה"ח פי"ם ומי' בדברי בהגהות ב"י בהגהות ג' לות ג' פ"ם בזה ולדיעה הסלה הדיעקר כמ"ם בם"ע כלן לפרן חילק בין בשר מי' לשף בזה דגם בשר מי' בחלב לינו לסור ב"ל מדבקן עיי"ם והגה בם' בדין לומיל בתדרי הוילה ס' מפפשים בפסק לף מבפל נדי הסלה דהעיקר לדיעה כדעת הפוסקים דיש חילוק בין בשר מי' לבשר עוף דבשר מי' בחלב לסור מדפרישת עיי"ם לפעם יעוין במחזיק ברכה לות ג' שהביאו והביא על כל זבבזו והסלה דהעיקר לדיעה כדעת המחבר ודיעתו דלפי לסור כ"ם מדלקן עיי"ם ומי' בשו"ת מסה יוסף חלק ב' סי' ז' לות ה' פ"ם בדין זה בתריסות ומי' בכסף משנה ובדרכ"ז על הרמב"ם הבדפם מהדב מכתי בסף פ"ב מהלכ' ממרים שהוכיחו כן מדברי הרמב"ם בפעמו דבשר מי' בחלב לית לף מלף מדלקן עיי"ם: (לז) בחלב מהורה. מפל"ם ומי' בפרי מוהר פ"ק י"ל (בד"ה ובשר מי') דבשר מי' ושף כמי חלב ובמשמן ומבושל בהמי מבריל ובחלב מהה ובחלב זכר לסריס בלפילה מל"ג דהחוייבו דבקן עיי"ב לפעם יעוין בפיזור הבלון יעב"ן ז"ל במגדל עוז הלכ' בב"ח לות פ"ם שפסק דבשר מי' ושף פ"ם בשם לו מליהה לו בשר ביפוים שלים לסריס מה"ח כגון משמן שהר מפי' בפלילה דהוי מהי דבקן ול"ל מפי' ביפול בדוב ובפרט ע"י ביפול בדוב בודמי לית דהם לי' עיי"ם וכ"כ בש"ך נור מרי' יהודה מיי"ב פי' ס"ל בשובדת שבשל בשר שף בחלב ובכבם מעל"ע וכ' לכון שהוא לעוקר בבח יש להתיר דהוי מהי דבקן בשר שף וגם בבשם עיי"ם לפעם יעוין בדגמל"ב לפן שף סי' ל' שעמד על המחבר בזה וכ' דלדברי הפ"ח דס"ל שם דבשם בחלב שהשה שהר גם בשר שף שהל מדלקן לית לסתר בבשם וקשה על זה מפ"ם מלן דף ק"ב ע"ב בעובדת דבר גחלת שאלה לבדל דבשמל דלל שרים ל' פיפל לגלה מפפש דהל בבשם מעל"ע עיי"ם ומי' בש"ך בריש מבריפם סיי"ד סי' י"ל ומי' בס"ח סק"ל שבהב ודע דבשר מי' ושף פ"י בבשם ומליהה לוסיפין לף דהי נזירה עבילה מל"ל ושפוש פדבר לפ"ח דה"ה בשר מי' ושף בחלב מי' לסתר ב"ל בלילה מפ"ג דהי מרתי דבקן ומי' בזה

(מג) שמות (י) (מג"ה) חלב (ו) מקדים ומניחים בה (מג) בשר עוף (מג) טחול ושיט רק מדברנן מג"ל בשר בהמה יש להניח מג"ל בחלב מקדים משום י פרישב"ם כתשובה
מרחית בעין משו שמפסיד נשיל סי' פ"ו נמוקי דם (ד"מ). ד יאסור לבשל (מח) בחלב אשה (מט) .מפני מראית העין
(נ) ואם נפל לתוך ת"בשיל(נא)בטל(נב)ואין צריך שיעור: סג"ס וכרמפה נפי זה דכ"מ(נג)לאסור (ו) לבשל לכתחלה בחלב שמפה מו

באור הגולה

מפשם מהניח דלית ניס משום סכנה ושם משום מג"ל מקדים. (ו) מקדים. כתב סמ"ק וכ"ד לדם דגים פ"ם פ"ו שמופר נגמרי ופ"ם שם בכתב בכלי אחר מפני מראית עין פ"ב יש מ קשקיים שיכר שהוא דם דגים דשתה דם גיסים אחר מדלוריאש שלבר שרופה יאמר דשכיל דם בשהוא שהוא מ"ם נמוד מן שרופים אבל בשר שף בחלב ממש שהוא מדברכן ניכא למיחש משום מראית עין ופ"ח ע"ל דמיירי בניסול
דלא"ם אפי' בשר בשהב ניכא ניסול לאחריתא אבל מסרס"ל אפי דגם בשר שף מינו דאפי' כמיני דרבנן מיירי במראית עין בשהוא דוקא ובפ"ם פ' ע"ה ולפ"ז נשוך אפשר משום דמחי כמין לחיל נשוך למכור וכיון מ"ם אפ"ם שהוא ומותר בשהב מינו רק מדברנן מג"ל ופ"ו כ' דוקא בחחלב יש להניח מקדים אפי' אבל שף אבל במקום שליק ו מקדים אין לאסור מהכילה בניכל אי דכל מה דבשר לנקורי מחקיים.
(ו) בשב. ופ"ח כתב שאין זה כ"ם מאחר שם' אפור נפי עצמו לא נאנו מ משום מראית עין ולא חקק בשב"ם שוהר בפ"ם כמו חלב מקדים שם שוף וכיוצא בזה

נחלת צבי

שיוכ בכדיל בכתוירות ד' פ' ע"ל דכל דאפי' בה"ח אסור זה אינו אבל אינו כמיני מחדים במקומו בה"ח פ' ר"ע מפני שכני ביתו ואפי' אם הוא נפני בני ביתו ג"כ תניא שאוכר מלי דלבנן לא ס"ם וכן הוא בספרי הוס"ם ס"ם ופ"ק דע"ז ופ"ב פי' ע"ם ופ"ל לא קשה מה"ם אי בשם בשהב דאסור מרחית עין בשהר עין בשהר מב"ל

דרכי תשובה

בזה וכ' ולפי שמיר בחופתים כל ימי גדלתי בין בנרכי הרופאים ולא מלאתי סעד לדברי רבינו הב"י ולא לדברי המחבירים יהודה שלמה להיות בעזרו דתע"ב לתוכה מכנת חולי נחול וכבד מלך עד מות לשוחה חלב ממש ותפ"ב דגים אי לאכל דגים ותפ"ב שוחה חלב מה שאינו נמלח נמילח דגים בימיהם להיל שאכל אי בין בשר לדגים מפני הסכנה ושיט דומה לטחל ידיו בין דגים לבשר אי בין בשר לדגים מפני מכנת נרעת השם דבר החלוי במעשת יד יחד בלא נמילת ידים ביניהיים ואחריך בזה ושיט ות"ם כיון שלא שפי מפי הב"י ממפי בשרך ביחי לכילת דגים עם גבינה ותמלה מי"ם ועי' בהגהות מיימוני פרק ט' מהל' מאכלות אסורות ובמרדכי פרק בתרא דחולין דגים עם חלב כי אי מולידים תולעים קשים עכ"ד ועי' בם' תשו' ולקיטה על הפ"ת סי' קע"ג ובשו"ת מפה יוסף חלק ב' ביו"ד סי' ו' ובאלי רבה פ"ת סי' קע"ג וכשו"ת בית חד בספרדי חיו"ד סי' ל"ג ובמחזיק ברכה שוה ד' ובשקרי הר"ם חיו"ד סי' י"ד שוה ס' ועי' בם' יד חד בשאלות ב"י שוה יו"ד מה שכתוב בזה ומתוף לכל דברי התחדושים שמדברים בענין זה ועי"ם בפ"ם בזה לדינא ועי' בפרמ"ג פ"ת בפ"ל רים סי' קע"ג שכ' בשם הפיורי בכה"ג והפ"ל פקפ"ו שם ממעיט מדברים בחלב וחוקל בחמאה מבשלים אבל לא בחלב פי"ם ועי' בד יהודה בפיפ"ק שקפ"ו שכ' דכיון שדבר זה לא ידוע בדברי חז"ל רק מהלכות הרופאים ע"כ יש להורות אחר הסקום ואחמן דאין כל הפעשות והחמים שיין בפנש פי"ם ועי' בד מהרים פ"ם בזה ופיים הבמרדכים בשם דבר מבשלין דגים עם חלב ולא שקנו כלל פי"ם. (מד) לעשות חלב משקרים. עבתפ"ם ופפ"ם ועי' בם' רוח חיים (להרב מ"ח חיים פלאגי ז"ל) שוה ז' שכ' דגם מה שמצוין בשוות מאכל לביהת ממלאים בשקדים ושקפ"ל ועל גביו מבאין ערקן שקדים מכוחשים שיש סיפר שד שברלה בעבינה טוב לזהר שלא נאכל בתוך סעודה של בשר פי"ם אפשר ישתין לאכן (בפ"ק שפ"ח) שהבאתי מהם שלאן נהנה דכל שאין בשר בהתבשיל ואכלו לאחריו תפ"ם שהוא בתוך הסעודה של בשר אין לחוש: (מה) חלב משקדים עבתפ"ם ופפ"ם וכ"ל ועי' בפר"ח סק"ו שמצלה המציר כדעת הרשב"ם הכשף ס"ל להניח שקדים פי"ם וכ"כ בם"ם ובשו"ת מהר מו סי' מ"ל לדינא פי"ם אפשר בשהב בשר חלב סק"ה מדהה דברי הפר"ח ופפק לדינא בהתחיר פי"ם ועי' בשלחן נגוה פ"ק י"ב שהניח מהבי הרי הספרדים בשהוא הפוה אי שאר מהחם שקדים ואין מהניח להניח שקדים אלא וכתב הפעשה פשרו אי מעי נפן אבל בחלב שלכן בשלחן אשו ואין מניחים שקדים ואין מחמין אשו עם בשר רק אם שאר מבשיל אם"ם שים על השלחן בשר ל"ב פי"ם ומשאר מדברינו דוקא שלא אם"ם שים על השלחן בשר בשר בשוה אין שיכר אחמם בשהב"ג בשהוא כ"י אות ד' מפאר בשלחן ושפעון שם שהוא בזה גם בשלי נפן אי בכרוב שם משולים בבשר עם חלב שקדים פי"ם ועי' בזה ושפעה ג"כ לדינא שים לשם למרחית עין ואין לאכן אחר"ב מיחין בשיט קליפה בילה פי"ם בתריסת. (מה) בשר שף. מי' בהגהות יד מברהם ובפ' מאורי אור בחלק בשר שבע בשף עם תולין בחחשיד לית"ד סי' ז' שכ' דבשהב כ' שרמ"ם בזה וממחין בה בשר שף דבשר חי יש להחמיר אפי מבשר שף כיון דבשר חי חומה לבשר בהמה ואיכא למיחש שפי למרחית עין הרשוחה יאמר שהוא בשר בהמה פי"ם וכ"כ בתשובת שמואל סקל"ו פי"ם לאמש יפון בשו"ת מפה יוסף חלק ב' סי' ז' אות ח' שכ' דשה מי' לשף בזה לכל דיעי ואל ישקים הרמ"ח שף משום דשף שכיח אפי והביא ראיות לזה מלשון הפוסקים פי"ם וכ"כ בשר"ם שקי"ל מבב שחחי שלכן לא לשוקף להחמיר בזה בשבר חי יותר מבשר שף לף שבשר חיה חמה לבחמה פי"ם. (מו) האוכל ואינו רק מרדבנן. מי' בחלת לבי חה שחמה על הסחרים"ל והש"ך וכ' דבפיסור דניכ לא חיישי ל"ת אם לא שיהא רק בפי הרופאים אבל לא בחדי חדיים ועי' בש"ת מחפ יהודה סי' תניינא חלק ס"א סוף סי' ל' שכ' דלילכא פלונתא הפוסקים בזה ופי"ם בחה שפלפל בזה ובמה שכ' בזה לדינא פי"ם בתריסת.

פתחי תשובה

סעולם משקים כן פ"ם ויל דכלילהא שכל השולם מבלגים גם שם מבב מבי לכיון לדשו בה בניכ כי (י) מבב מבקדים מבפ"ם פ"ם מבל מבפ"ל פסק כי' ועיין בכ"ל שבמבני דמ"ת אין לאסור לכיה בשר שף בחלב שקדים בי שיהא שקדים אלו מג"ל אלא שם נפני ס' יומים כמו בקפודות נדחות לחיכה פ"ם נמוד מבל בניכו מוסר פ"ם ופ"ם שבפ"ם ופ"ו בשב כי' אין לאסור שפב"ם פ' מע"ת דמשמע מדבריו דגם בבשר בשהב

ה בסי' פ"ז ס"ו
ובסי' פ סעי' ב
ובסי' כ"ו ס"ו
ובסי' י"ד ס"ו

(נד) נשר ממא בחלב סהור (ל"מ) והוקא נשר בשמם (נה) אבל (נו) נשף דרבנן מן נחש ה ביצים הנמצאים בעיפרת אם
הם נמורות דהויין שיש להם חלבון וחלמון אעפ"י (נז) שהיא (ח) מעורה בנידים (נח) הרי זו נמורה
(נט) ומורר (ס) לאכלה (סא) בחלב (יא) אבל אם אין לה אלא חלמון (סב) אסור לבשלם

פתחי תשובה

סדין בן (יא) אבל אם אין לה עם"ך פ"ק י"ד מה שכתי על הב"י בסימוכ מעורה בנידים ומיין בשמר המלך פ"ם מהלכות מאכלות אסורות פ"ג ניישב דשם מדן מכוח מכ"ר ז"ל

באר חיטב

כל סקופות של כש"ו וש"ך שסקפו על רמ"א ומחוך כך שסקו דלא כוחיה אלא דקי כשלו בשיטוח מעורה בנידים ומיין בשמר המלך פ"ם מהלכות מאכלות אסורות פ"ג ניישב דשם מדן מכוח מכ"ר ז"ל

נחלקו אלו שכתב ש"ך שכתב דיאסר לעבל בחלב משום מראית עין ולא כתב דאסר לעבל משום מראית עין ולא כתב דאסר לעבל משום מראית עין ולא כתב דאסר לעבל

(פ) (יב) (סג) לבשלם בחלב ׳ אבל אם אכלם בפני עצמם (סד) מותר (סה) לאכול (י) אחדיהם גבינה או חלב: ו (סו) (סז) ׳המבושל בחמי מבריא (יג) (סח) אין (יד) לוסח עליו (סט) ׳וכן (ע) המבשל בשר (עא) במי חלב (יה) (עב) או (ע,ג) בחלב מהה

י ס"ת כתם סי׳ סעיף כ סוף כתם סמעב"ם שם ושם בשיטתי דפרי׳ הא לישבעתי

ל שוה למשנה דהא לין מיירין אלא בכבית ם נכריעת סעיף ס"ד

באר היטב

להלכם סעיף כל זמן שמשהים בידיהן חזוק כבשר לכל מילי ומהב בשם מהרש"ל וכמדומה שהגו הכשים ליישר אפי׳ אם הקליפה הסיגה קשה בעתרי וליו להחמיר בזה סעיף לכתחלה אבל בדיעבד כל זמן שעבור הקיפה אפי׳ ביקרוס נבן לחוד אבי ואין עניו דין בשר כלל עכ"ל והש"ך כתב מיהו נרחה דאפי׳ לא עבר סעיף התלמוד ואין מעשרות י"ם להקל בהפסד מרובה וכה"ג (ודין מיחת בילים המעלים בשוף מבלבל לפל ס"ו ס"ה)

(פ) (נבשלם כתב הש"ך להלבן מיושנם דהא נבשל סעיפא דפרי לאפילו שף נשים מתבשר בם"ג דמותר בניעול פ"ו מדמבחן סעיף דפי׳ הלכם (ומלד כמבשל כתבו פלחרונים סעיף לאכול סוס בילים שבעל בתוך בשר אפי׳ בכלי שני אפי׳ בכשר כל שכן בשר בחלב

(יב) (עד) יכתוב או (עה) בחלב יוכר או (עו) שבישל (עז) עם בחלב פסוד ואין לוקין על אבילתו משום (עח) בשר (יג) בחלב : סמ והלב זכר (עמ) לפ מקרי חלב (יד) כלו ואם נפל לתוך קדירה של נסר (פ) ליט אסור (פא) מכל חלב ממש

באר היטב

כתב הש"ך מיהו אסורים ליכא וכן נכון כי שכחב רשמחבר יש נהם עכ"פ איסורין (יב) מהם שי חלב מיהו ניחוש ממנה לאחר מיחחם ונ"ם מהם מבשלם לו נחחם (יג) נחלב. כ' הש"ך ד"ה ל' כרמב"ם וס"ל דאין לוקין אפוה בבשלו נב"ח חלב מבוה דם ממש לוקין הש"ל דם שבישלו שוכר עליו ויש לפן קיל"ל דדם שניטלו לו מלמ ליט בלא מלרפנן כמ"ם נפי' ס"ם וכ"ה כתב דעם ס"מוע"ם מודם לזה בלא קלי רק על חלב מהם וכוחבו דלה לוקין על נוקין עליו אפוה נב"ח חלב נוקין עליו אפוה

פתחי תשובה

סחניה מוכה"ע פוקנא מינה מ"ו מנקפחק המנקל בשר בחלב אם בא פוקפה מהו מי נחמיין לניין לאהר עשן פוקפה כלעניל סי' י"ב סי כחב מיחחה ומניל לו בלעגל ס כמיבחל דשקל כמ"ש נפי' ס"ם ובשר"ם

באר היטב

(יב) ר"ל ריאם לדבריו שהרי נוה בבנין פוב ברמב"ם נ"ב חלב זכר וחהם נדלל ליט חיב פוקפה נב"ח בא לנ לנ פוקפה נב"ח חלב זכר ומדברי הרב המגיה נראה דחלב זכר אסור מדרבנן ול"ל דהרב המגיה נפ

מתם (סו) (פב) ומי (פג) חלב (פד) שפריס מתפכל כמו חלב עפמה (פה) ומפיט בניהול ים נאסור להתחלה (כ"מ נמרוך כלל ל"ו) ים לומריס (פו) דאסור
(סז) (פז) לחזות סלם תחת קדירם של

באר היטב

סלם (סיה קף בסל סלם אסור לכתחלה מפני מרלית עין כמו בחלב עפמה וק"ן)
(פב) ומי וחלב. עבהא"ע ומ"ם דאפי' לאחו מי חלב וכו' לאסר המלבל ר"ן מדכתן. שפ"ד פ"ק י"ל. ומי' בחמורי לישל הלכות בב"ח אות מ"ב שעמד על המחבר בנפל חלב לקדירה של בשר ים בקדירה שפים בולע כשר היאב ומפיני רק בשעון הם כי' מפרישין אחה מהמי חלב שבו אכל בלישוף האי חלב אי אפשר הם יש שפים ומפחפן הם יעמל כיון דאפי חלב שבאוף אחב לית אסור מה"ם רק מדבכן פ"ב סי"ל כיון דאפי בשה בישוב עכים דעב אפילו לפוייחא שהא אחלב ואפיני ים בולע שפים ועב אפי חלב שים אפפן הם יש שפים לית אסור דאי בשה בקדיקה ודקבן ולקולא אי לאפוי דיעמל דנפ האי חלב כל זמן שהא עם נוף אחלב אי הכל מדאוריימא בטל ולישנא כאב ממפעפת האסקים להחמיר וכל זמן שלא נפרד אפי אחלב בשיע שפים אן שהוה נם עד חלק אפי חלב שים בחלב עי"ם וע' בם' מפחם פחים שב'

שב מיקר לישנ עי"ם:

אבנם במיקר הכין שב' האסקים דאי חלב לית לאסור כ"ש מדבכן הכא יהא קשיית השוש לאפר מי חלב שנאסר לאחר בישול הגיעית הוא רק -מדבכן והכי קי"ל דאפ"ב לאסר אפ"ח ס"ב כשהכשל הגיעה עם אפי חלב נפלע בו עפם הגיעה ס"ב יפי' משום זה אפי חלב אפ"ח בשר כאו רופב של בשר לאסור אפ"ח בחלב דאפ"ם זה אזה ועי' בם' יד יוסף (אהב"ע מאלקוח ז"ל) כלן וכפ' יהוח אדיים (מהגאון מלבוב ז"ל) סי' ריי"ז סק"ח ובש"ח שהל ואפיב רביעאה חלק פ' סי' כ"ח מ"ם לאחן בזה ועי' ביד יהודה בסיפ"ח שם שחירן דעפחמל יפעו מ"ל בשאי חלב שים אחיד שפים כאר אעפ הגיעה שבלע בם עי"ם וע' בפחמת שלום בשפ"ד ס"ק י"ח אי אפ שהירך זה עי"ם ועי' בש"ח נעב שורש חי"ד סי' ל"ד אי"ם נ"ב לאחן קפיף ז עי"ם.

(פג) חלב. עבהא"ע מ"ם לאסי לאחו כחלב וכו' ועי' בפו"ח לבן שחי חי"ד סי' מ"ו אי"ם ע"ד שאי חלב שלע שאיר שפחחן החלב מעחידין לאוש בפחל אם קלח ועי"ב עקפה ופשה בניהה ואפי חלב נשאר בפ"ע אם בם זה נקרא אי חלב לענין אם בשפך אחת קדירה של בשר וכיוצא בי לפי האשור בפוסקים דאי חלב פיוצא לאסור מן הגיעה לאסור אפ"ח בחלב עצמו ואין נקרא אי חלב אלא זה שנאסר לאחר שנשחן הגיעה מבלעין האפיוכא והיכיל לף לאפלה ואה שנאסר אחחיו זה נקרא אי חלב וכבא עשה הכל בעצם אחת מגיעה וגם לא נאסר אלא זה שנאסר לאחר שנשחן הגיעה אבל אחר שלא נאסר אלא אחר שנשחן הגיעה ואפילו בם בשפ"ם כיוצא בזה ואפלה בדשות לאן ב"ם בין אפי חלב שיוצא לאפלה מן הגיעה אי אפשר ב"ש אלא אחר שנשחן הגיעה אבל אי חלב שלע אחר שנשחן הגיעה אי אפשר ב"ש אלא אחר שנשחן הגיעה ואפילו

(פח) בל אס"ם שאם מבשלים בסם מעמים חלב שמעמים בשר ומתחמה מחת קדירם שלסם בח (פמ) נידי ביטול בשר בחלב (פמ"ר ס' שלמים) עוד כתב (צ) לתין לערב מים שהניחו בסם כלי בשר שם מים שהניחו בסם כלי חלב וניתן לתוי בסמה (צא) דלשרירים בסגלה (מהרי"ו) עוד כתב דסכלי (צב) שמשתן בו מים (י) להפיסת הרתם תין לשמש בו לשעתן אחה (צג) מפסר שעל בירה ורניעות קוח להתערב שם בשר וחלב (מהרי"ן) ונכן

באר היטב

על מכו"ם שמע יחזה פיטרמל נכן צריך לשפחות מכו"ם שהי קדרות פ' של בשר ופ' של חלב מיטו תין בזה חלק חומרת בעלמא ומין השלום נוהגין בזה: (י) (להניאת

דרכי

ס' נ"ד (ס"ק נ"ד) ופיי"ם בשה שהבחתי מהם, נמי יוסף שב' שם דחפי' שם הקדירה מיטה כ"י יש לומר דלפסור לבשל בה לערך עכו"ם ואפי' למכור למחכל לעכו"ם תין מדחי ליסור שבו לפסר בזה פיי"ם ועי' בם' דברי יוסף פי' הקס"ם בתרומת מדה ועי' בחשובי דמיחל הלכ' תערובות הב' לות י"ב שב' ולבשל בשר בכלי של חלב שלוש כ"י ולחכול לעכו"ם לכחורה מרחה דשוחר דיי"ל דכשנזרו חז"ל על קדירה שלוה כ"י שמא יבשלו לחכול בקדירה כ"י חבו נזרו חלה על לכילה שלה יבשל ואכלה לח נזרו ומדברי הרמ"ח כחן והשי"ך חין כ"ל ודמיירו שלוש יהוש בישול בה הכברי קדם בשר לו חלב שיי"ם בחורך [ומי' בדבריהו לעיל (ס"ק נ')] שם בישל בה הכברי קדם בשר לו חלב שיי"ם בחורך [ומי' בדבריהו לעיל (ס"ק נ')] מ"ם לענין שם שיך לפסר בישול בב"ח בבלוע שבכלי ואם שיך שיך חין בישול בב"ח בישול לחר בישול] ועי' בשו"ת הרשב"ם בחמ"ס פ"ד ובשו"ת מ"ם חיו"ד סי' נ"ו ועי' בשו"ת דברי מלכיחל חלק ב' סי' מ"ד מה שהעיר"בעין ן זה ובמ"ש בזה לעיל · (פח) של עבו"ם. עי' פרמ"ג פיו"ש סי' ו' בח"ם ס"ק כ"ם סב' לפסר ליתן לעכו"ם בשר בחלב ותמר לו בשל לך וכן לפסר ליתן לו בשר בקדירה חולבת כ"י ותמר לו בשל לך כיון דבהשהיל לפסר לחן לשלי לעכו"ם שיי"ם (פמ) לידי ביטול בשר בחלב. עי' בחחמי הבדעק"ח שהחמלה על דין זה דהא לית לחו לחוש לבשל רק לחהות בלם ופסק ריטי' לן חי דהא ים בסק שמא לן ביטל הטו"ם בהקדירה בשר שם חלב ובישם ח"ל בחלבי זה שלה יהוש הלסור חמור כי בחמת לו לחבשר לחכר וכו' עכ"ל ועי' בם' גן שושן כפסוה ס' סרח ל' סות ד' ובחחמי דיסם שם סות י"ב ס"ם בענין זה ובחלה דבע"ב לסור ביטול בב"ח לן שיך לחלה שם בחכון לבשל הבב"ח לחבל שם לית לסור בחכון לבשל הבשר בחלב לף הרי בסיק ריטי' לח"ם חיתר לין דלה ביחל ני' וס"ם הרמ"ח שחסר לחהות לם בחת קדירות של עכו"ם הוי חשוב ומהכון לבשל דהל חיכון דמחלה בחכון שיבשל החבשל שבקדירה לף שים בה בב"ח לבל שם לית שהלים כדי שיבשל לין לסור כלל עיי"ם (צ) ראין לערב מים וכו' דאסורים בהנאה. עפ"ך ס"ק י"ם סב' ובע"ב ר"ל כשרייחם בחים רוחחין ומרחים כך רוחחין בה לח"ה לית לסור בהלה לחין לסור חס"ם חלה דרך ביטול עיי"ם וע' בחחמי הבחלה לות ס' סב' לבון ובע"ב לין בחחמ בהבטיה דהל ס"ל לב ר"ם ול"ל דהחמ שלי מחית הבעין ולפ"ז גם בם הית בחים בחים טוחים רק בעירבו רוחחין ים חשב וכ' דלפסר דס"ל לחפ"ך הגד הבעין מבחמל ים ס' ולין חשב רק מחמת עירוב הפיטום יחד בשמת התערובות ופ"ב לם לפסר חלה בם מירבו כך רוחחין עיי"ם ולפ"ז ממילה דבמקום בים חשב שלין ס' בחחים עד הבעין גם בהיתך טוחים רק בעירבו רוחחין ים לחוב לפסר ועפ"ד סב' ועי"ם הפ"ך ומיירו שהיחם בחים רוחחין בע"ב ר"ל כשפיט"ב בלי לחטון מבל בלבי שב חף עכו"ם לין לחש עיי"ם ועי' בחלוחות הלים כל ס' בלבי לחטון ומהעדו ג"ב בב"ח מבל ס"ם עירוי לין חשב דהל עירוי לא חי בישול עיי"ם ועי' בחחמי הבדעק"ח שב' לילי דברי הפ"ך בלא"ה לא שיך בישול בב"ח בישול לחר בישול וכ' ר"ל ומיירו דהחים שבב' הלבים שם ס' לימור לערב מעשם לימור בישול וכ' ר"ל ומיירו דהחים שבב' הלבים שם ס' כענין בעין בל אחד מהם ולכך לין בו משום לימור בישול אלא לאסור לערב ולהטות ממנו דהי מבטל לימור לכחחלה ודיים בע"ם עיי"ם וע' בחמ"י בלל ס"ה ס"ק י"ם שהפם בל נוף דברי הפ"ך דהא בהא"ה מבואר להדיח דלף בטח לאסור לכחחלה לערב (ומי' בדבריהו לעיל ס"ק י"ם ולהלן סי' ל"ו ס"ק ל"א) וכן משמע מלשון הרמ"ח ולכן פיט דכ"ו הוא חומרת בעלמא ובוחחמן דכ"ב לין חומרת בעלמא דהא לאסור מהי"ח בדיעבד מיי"ם וכ"ב בדחחמי הרא"ם בלילן עיי"ם וע' בית יוסף בשו"ע ס"ק ס"ו ובפיט"ק ס"ק ל"ו סב' ב"ב שב שיך לילן חזקה בטח שם ומחבר בדיעבד ולף לכחחלה לף הי רק חומרת בעלמא לבל שם מילב שם בחים בחומחן בב"ב בב"ב לאסור מדהא דהא עבר משום בישול בב"ח ושם עשה בן לף בייעבד לאסור בהחלה לף הי בו חמרחות בב"ח וגם לף יחלם שלף יהא לאוה מרחין בעין אלא שם הי ס'

תשובה

בחים עד הלכלוך שעל כלי ס' של בשר חו של החלב עיי"ם (צא) דאשדים בהנאה. ע"ל (בם"ק הקוחם) מ"ם מהם"ך ומי' בס"ם ס"ק י"ד סב' ולם ומהרבו ברוחחין דב"ח ולחת בי' בישול שוה ויהוש שלין בחים ס' עד שלילוך דבב"ח גם ע"י עכו"ם לאסר משום לף הלף חבשל לחמירה לעכו"ם שבות דהי לחיבעת הלף חפסיקה לו גם בשאר לימור לעכו"ם לכחורה מרחה דשוחר דיי"ל דכשנזרו חז"ל על קדירה שלוה כ"י שמא יבשלו לחכול בקדירה כ"י חבו נזרו חלה על לכילה שלה יבשל ואכלה לח נזרו ומדברי הרמ"ח כחן והשי"ך חין כ"ל ודמיירו שלוש יהוש בישול בה הכברי קדם בשר לו חלב שיי"ם בחורך [ומי' בדבריהו לעיל (ס"ק נ')] שם בישל בה הכברי קדם בשר לו חלב שיי"ם בחורך [ומי' בדבריהו לעיל (ס"ק נ')] מ"ם לענין שם שיך לפסר בישול בב"ח בבלוע שבכלי ואם שיך חין בישול בב"ח בישול לחר בישול] ועי' בשו"ת הרשב"ם בחמ"ס פ"ד ובשו"ת מ"ם חיו"ד סי' נ"ו ועי' בשו"ת דברי מלכיחל חלק ב' סי' מ"ד מה שהעיר"בעין ן זה ובמ"ש בזה לעיל · (פח) של עבו"ם. עי' פרמ"ג פיו"ש סי' ו' בח"ם ס"ק כ"ם סב' לפסר ליתן לעכו"ם בשר בחלב ותמר לו בשל לך וכן לפסר ליתן לו בשר בקדירה חולבת כ"י ותמר לו בשל לך כיון דבהשהיל לפסר לחן לשלי לעכו"ם שיי"ם (פמ) לידי ביטול בשר בחלב. עי' בחחמי הבדעק"ח שהחמלה על דין זה דהא לית לחו לחוש לבשל רק לחהות בלם ופסק ריטי' לן חי דהא ים בסק שמא לן ביטל הטו"ם בהקדירה בשר שם חלב ובישם ח"ל בחלבי זה שלה יהוש הלסור חמור כי בחמת לו לחבשר לחכר וכו' עכ"ל ועי' בם' גן שושן כפסוה ס' סרח ל' סות ד' ובחחמי דיסם שם סות י"ב ס"ם בענין זה ובחלה דבע"ב לסור ביט

(צ) יש לאסור נ"ב להשתמש (צה) מן (יח) הקדירות (צו) של החנוריים שבבית הסוכה משום דמחזיי עליהם לשמשים בשר וחלב מן הקדירות שמשתמשים בחנויות (מהרי"ו) ונדיעבד אין נראה כן: (צז) ואף להחלה אין ג"כ מנהג פשוט כן ועיין לקמיה ס"ק ל"ג: ז דבשבשל שליל בחלב חיב וכן האוכלו (צח) אבל הבשל שליא (צט) יאו עוד (ק) תגידים (קא) ועצבות

באר היטב

ק"ח ס"ד מהא"ס וס"ס קי"ב בשם ס"ג (יח) הקדירות כתב בח"מ משמע דהקדרות של מחצה אין נ"מ אלא להחלה משום דלפ"ז אם היתה כולה של חרס אפי' להחלה ס"י כמ"ש ס"ס קי"ב (ולפ"ז נקדרה של חרס ונשתמש בה בשר ואח"כ בחלב אפי' להחלה אסור) ומ"ש בשם הרמ"ה דאפי' בקדרה של חרס אין נ"מ אלא בין בשר לחלב ע"ש ומ"ש בשם הרשב"ם דאפי' בקדרה של חרס אין נ"מ אלא בין בשר לחלב ע"ש ומ"ש בשם הרשב"ם דאפי' בקדרה של חרס אין נ"מ אלא בין בשר לחלב ע"ש ומ"ש בשם הרשב"ם דאפי' בקדרה של חרס אין נ"מ אלא בין בשר לחלב ע"ש

דרכי תשובה

ממש (צה) אבל הבשל שליא וכו' פשוט מי' מהקדח ד' הנ"ך במ"ש כלן דגם שליא נחלב קמור לבל לאסור ומשמע דנ"כ מוסר תפוזכו והכי מבואר שם בסי' פ"ח דהליח הוא פירצא בעלמא ומותר לעולי ע"ם ובמ"ב לא רמה מ"ם הפר"ח והעני יאמר שם דהשליא המצור שם אינו שליא ממש אלא עור הבא מבני ובלן ר"ל שליא ממש (וצו) בדברינו שם ס"ק ס"ב) (צמ) או עור שבשר"ד ס"ק כ"ב בל' ח"ל נאלו שעורן בכשרן שחבב הרמב"ם פ"ד הלכה כ"ל מהלכות מאכלות אסורות ומי שור שליל ושור שהחת האלי ושור בית הבושת דהיו מה"ח בכשר ה"ה לענין בח"ח לאסור שחשר בחלילה ובהלחה עכ"ל ומי' בסו"ת הבושה מלאכה מלת ג' בנליון הש"ע בלן שהביאו ופיום בל"ע ע"ם ומי' בסו"ת עזרת ישראל סי' ל"ה בשובות שהאיחו בשל בל אלו לחוון הבשר תחר המליחה ונגע בקדירה שם חלב והביאו בשובל דברי הרמב"ם ישור מהרטובה אינו בשר ע"ב רלה לדמותו לדין שני בלים הנוגעים זה בזה נלון לומרים זה אח זה בנגיעה בשם"ל סי' ל"ב סעי' ח' ומ"ש בש"ם זה וכי' דמה שרלה הבושל להחלים שעור הרבל הוא רק בשו בלי להלחה לו אסור בשעור על זה דבל חיב דלענין מליחה אין הבור של הארטובה חשיב בשר ולא בשר ולא בשר ולא

(קב) ועיקרי קרנים ושלפים (קג) הרכים (יפ) (טו) (קד) פטור (קה) וכן האוכלם פטור: ח איש מי שאוכר דנסזובי דהלבא (פ' תלב סמחמנת מקפלן שבינתה) (קו) אינם (יפ) בכלל מי חלב ואסר מן התורה אלא כי חלב היינו אחד שעושים הגבינות מבשלים הנסובי והאוכל צף מלמעלה ולא נשאר בו אלא מים בעלמא (קו) וזה הנקרא (קח) מי חלב: ט חלב הנמצא (כפ) בקיבה אינו

ק מי כשם אמיי
ר"ת ס"ם בא גל נסא
ל"ז סעיף ו

פתחי תשובה

(טו) פטור. שבה"ט ופיין בש"ת שבסוף ס' מאחת יפקה סי' ס"ו מבואר בל ח"מ ס"ו ס"ב ס"ס ס"ם ס"ם ס"ם

(קמ) אינו חלב ומותר לבשל בו בשר אפילו בצלול שבה (סור כסם ריף ותמב"ם) (קי) וישמי (כנ) שאסר (תוס' ורשי"ז ור"ח והשב"ם ור"ן) (קיא) (וכן טסבין): י (קיב) 'החלב הנמצא בקיבה (קיג) (לכתחלה אין להניחו נקיבה עד שיפרם, הח"נ כתוך הקיבה (פרוך כלו' י"ח כסם ר' סמחם ומסחם פזיר"י) מכל כדיעבד אין נאסר בג' (מז) (קיד) שנמלח קמ)בקיבתה או(קמו)שעמד בו נקמה משם כבר וכשנמרח מי ליס כבר נחלב

ר' סור ומחב רבים יהודה ואשרי לשיטת הרא"ש ומשרים שאינו"ם שמין מ"ם כבר נחלב

באר היטב

(כב) בסופר. כתב הש"ך מי' בהגה ופ"ת וכן נהגינן ומסתמא כת"ח דלפ"ז אפילו מחר בקרום מיהו בהגה ג' דמשמע דמותר ולפמ"ש בסופר לומר דכר צ' כזית ובדלא הכי ליכא למיחר בקרום דלפמ"ש בסופר הוא מחלב ממש מדינא וכן מלשון רש"י ור"ח ז"ל (כג) מסתמא כתב הש"ך ממש"ש בסופר לשטת במליחתו לחאר מיד וכן פשיט לה ממש כדרך שמשתמין דלפ"ז נ"מ לדינא דקי"ל במליחה לחאר מיד וכן פשיט לה בהגה רק ממש כדרך שמשתמין דלפ"ז מדינא שומקים והמחבר מלגם חפני ליה כפרש בהגה"ט פשיט לנחל מכ"ל (וכ' מ"ח לק"ל כדעת המחבר מדינא משמע דמספיק במליחתו סייט לשפר טל

דרכי תשובה

פלפ למעלה הגה לג עדיף כזה ממי חלב שאיט שובר על כישול ואין נוקן על מכילתו משום בב"ח מ"ש בפרישה והמהרי על רב נחל כשהוא יפעה במח"כ לומר דבר צ' כזה ובדלא הכי ליכא למיחר בקרום משום שאיט נאסר אלא ע"י בישול דקי"ל דבר שאיט מאכל אדם אלא ע"י בישול אינו נאסר ע"י בישול כמו חלב שובר עלי' משום בב"ח משום שאיט נאסר אלא ע"י בישול ובן בקרום שובר משום שאיט מאכל אדם אלא ע"י בישול ואין מקילין בזה כמי חלב שאיט נאסר

(כז) יום א' (ופו) (קיז) אשר (קיח) להעמיד בו : הגה (קיט) ודם (קכ) רמייד ט ום כוח שלוח (קכא) שאר כל הגבוטת (יז) (קכב) עד סיפ (כה) (קכג) ס' נחלב שהעמיד מד הקיבה פשטורה ודם מי' ס' נהגב בכל עומר (קכד) ודם

פתחי תשובה

דלם ריש מלאכה ויפצא ולם פסה ופעמיד בעניו וביש"ו רעניטת מח"ב שאכר דמין ... ס"ב ... דלוריית פ"ב ופמ"ש בשל סקי"ג (ז) עד סיפה ס' נחלב כן ... ס"ב ... דהעמיד בכל עם' ופין בחנוטת פ"ם מי' ס' נ ע"פ מ"ם כוב

באר היטב

סלי נשפר כדי קליפה לוסר מיד ומיהו לף לם יש בע"ו דנב כהלכר כדי קל פה שיעור נפ"מיד נו (תוספיהו שרי) (ז) יום ... מי' מעת ל"ת דסי כתב כי ובל ס' כתב כיון דשב ב"ל בי"ם דהעמיד בכל עם' ופין בחנוטת פ"ם מי' ס' נ ע"פ מ"ם כוב

דלכי ... נבל הקיבה ... שלין דהעמיד בשר מעיהו עלת ע"י תערובת עכ"ח נלך בעיל שער ופלי שאסר פלת ע"י מליחה וכנהם ודשט פלת מקדמן פ"ל נירב דלת חביב כנופו בל פשר שהעמיד בכ"ם (ותי' בד"מ וכתב"ם כתב תירוצים ע"ו)

דרכי תשובה

בעיר הקיבה כגון רק תרפוה וחוץ כהאב תבר נבלו בשר שלם הוא המעמיד והדבה כי חלוקה הניא ויש"ם פירש לחוש ישון שם בפי' שחו"ת בהשי' שהב דהעמיד ז"ל שם בשיהה על דברי סהב הנזכר ותלוין דברי הגהו"ד הנ"ל ובכמ כי דברי הרב"ן בם לין יתי' עד דברי רבינו ובדים פירש בפרישת ופי' בשיעור נפוח ב"ק ל"ד (בתוס' ד"ה ופא) ר"ם ע"ד הגיהת ובדים בזה ולפיהן נם יש לחוש לשבש בים להקל פירש"י (קיז) אשר להעמיד בו עי' בשי"ת מושב"ה ס' יחוד ס' קי"ה הכשיטת ה' יחוד ס' תתבר דין זה ובהלב נלפרש פירוש שעשם יעשר הן בם ו ס' ג"כ דשר הקיבה לפשרה שנוה בלין לה יחיה לאסור כיון דהלב פירכת בעליה הוא לין לה כח לאסור לם שר הקיבה פירש"י חתם יעין בתשובת יד לבריהם כתן בל' דשנוה הוא ולם נכבש כשיפול נם שר הקיבה לבריה לם לין בה ס' עד שהלב לוה שבה לך כ' חה דעת הם ה' בתב נ"ל כך בכל מקר פעל"ע חבל הם נקרם כיוצר מבל"ע לת שי כתב כלקטן ס' ק"ד נשין שיח הקרם ום ל"ם לעניו שר הקיבה לא שעשה בית הלב בשפר דלמ בעיל הלב כפים שפשר בלח"ה דעת הרם"ן בפשיך לדחל בעל ובקבל וכל שם דעלה מדברי השפקים דלפי נשבח לם נקרם כיוצר מבל"ע לא לאסר מפל"ע ים להקל דהי לפקר כתב בנב"ח יבחי פ"ל חה דעת הם ה' בתב נ"ל כך בכל מקר פעל"ע חבל הם נקרם כיוצר מבל"ע לת שי כתב כלקטן ס' ק"ד נשין שיח הקרם ום ל"ם לעניו שר הקיבה לא שעשה בית הלב בשפר דלמ בעיל הלב כפים שפשר בלח"ה דעת הרם"ן בפשיך לדחל בעל ובקבל וכל שם דעלה מדברי השפקים דלפי נשבח לם נקרם כיוצר מבל"ע לא לאסר מפל"ע ים להקל דהי לפקר כתב בנב"ח יבחי פ"ל ח

(קבה) היה הקיבה (יח) קרושה מיום מומרת כלום אסור' נ"ח סימ' נכלב עד הקיבה (לדעת ר"ת) ואפי' היה הקיבה נקוב מתחלה והקרום עב ט' דין נקוב (כ"י בשם רשב"ם ובשם בשפתים) ויש מקילין בזה (ע"ש בב"י בשם המרדכי) (קבו) ומכיון דספקו (קבו) ים (כ) להקל (קבח) שר הקיבה לפעמים (קבט) שנתנים אותו (מ) (קל) ומייבשין אותו (קלא) ומשהה כמו (קלב) ומנקרים אותו (מ) מותר למחר

באר חיטב

(כ) להקל. כתב הש"ך מלשה דיש לסיר אפי' בכשרים שיקח מן הפרישה נגעל ומקרם נמי שיכול בשעה שהוא קרום כשפקפק מתירים אפילו בקדרה ומ"ש כדאי פ"ה כל סב' פוסקים נמצוי עליהם נכה"ג ואף דיש מחמירים אפילו בקדרה: ממם מ"מ בהא נגעל ומקרם יש להקל נ"כ בהפסד מרובה (כ) ומייבשין כתב הש"ך ומיהו אפשר כי מניחים אותו בשמש ביה"ש ואינו מספיק כזה ס"ב (ג) מותר אבל לכתחלה אין לבשלם כן ומיהו בתשובות הגיון בקרבו ס"ק ה' סי' כ"ו דף ק"ו ע"ב ובלינה ס' מהל' בלינה ס' ו"ל דמכל מקום יש לסמוך על מה שכתבו כאן מ"מ נראה לפרש דמיירי שנתבשל כל צרכו ואין שכיחות שיהא עדיין חי ולפ"ז אין לחוש כלל אפילו בדיעבד ואין שכיחות כ"ש מצטרפים בנגיעה ומנקר לכתחלה לו סיהר לרבינו ה' כשר

פתחי תשובה

(יח) קר קפ' סי' כ"ו] כזה ס"ק פוד נכי' ס"ק] כזה ס"ק פוד נכי' ס"ק] כזה ס"ק פוד נכי' ס"ק

(כ) (קלג) שמייחם (קלד) סי (כא) (קלה) מן (קלו) נמלמ

פתוחי תשובה

בשר קיפה כי שמשמרה נקיפה בלח שר שלקל שנשיפת ונם ניך שנן כי ושם ס"שקו שמר שמייחם שר קיפה מרשים ומשכחן מפשה נמיש ס"ש משחרים ומפ"ב שלקן מלקוחים מפשה שר שלקל ושרקן שפר ומשחן שפ נמרים שמשמרה שנ"ש ושכר שכם לון נמלה לשמלוש שיפר מפי מפשר כבר שמשה יבי שנן לשיך ישפל לן שנ"ש (שפיע כשי כשה ושה שמפר ומשכחן פ"י שמשקון לשי שנפר ממם לף ים לשמלוש שיפר שמר ושה שמפר ומשכחן פ"י שמשקון לשי שנפר ממם לף ים ס ב"ק שנשי ב"ב ושקיב. שלמה שלקף לשוך קיפה שיפי ש"ב ובי"ב שלש נשמה שלחלי שנשי לשר שי שיפר שמר ושה שלפר

(קלז) ויין ם (קלח) ולחומרא בזר (ג"י כשם שנתני נקם) יא (קלט) "ואם העמיד בגיזה בעור קבת כשרה יש בה
(קמ) מעה בשר (קמ) אסורה (קמא) ואם לאו מדרת יאבל (קמב) והעמיד בעור קבת (קמ) גבלה ומריסה
ובדסה מבואה (קמג) אסור (קמד) בכל שדוא: (קמה) משום

נבשם מאר כיון דלקולי מוקה לא כמל מאל מר קיבת כוחים מאחר שמתן נאר מבחו ולית ביה לחשוש לגלי משום חיטרו שם מחלב לא לאסור לגלי יהיב טעמא לאו לגבי מחלב הוא לגלי כיון שאר עמנו קלי

באר הגולה

(קמ) בשם [מרוחי שלין בגיזה ס' מה ולאחל בישיש לנקוו ר"ם ל"ח שמשמין לחשמיש בט"ס] ולעיין לן מבשרן נשמה לגלי שמכיון לשמישת שש"ס שלנו לשלם

דרכי תשובה

כלל הגלי מלי לאחל מלוי שם כ"ח לחמם לחמשה לג מלמ לנו לשקל ולאלי
מה ה' מיתין לב לכאר ה' מיתין שבגיזין ים נו סיפר כאר כבר ומלחמ לגלי
ריית שני ולדם הוא בשנה שלקח הגלים לחיור ולאו ס"ק לג לגי לחזיר
ושים ג"ש לריית ש"ם. (קלו) ואין בו לאלוחית בשר. עמח"ם מ"ש
מהח"ם בהלב שהעמידן לאחו ס"ש מן הגיר בשלילין ש"י כבשה נעשם וי"ם
ומי' כ"ה כלי יגבה חולד ה' ל"ח מה בהיתיך בדברי הח"ם נה והבנה
הלשם ה כל דברי הב"ם שהחיתיך הוא הם רק הומנם ומשיקר הרין לן לאם
כגל ת"ם נהן לאם להעמיד ולעבית כגל דבריו לף מה שהעמיד שם עוד שלא
להעמיד בגיון לשר לאד רק בגיוף חלב הקיבה שיפ' אה הם נורם הוה שם
שהיתיכם ומשה כגן לשר לאד רק בגיוף חלב הקיבה שיפ' אה הם נורם הוה שם
ה' לשבי לעשות ק ה' שיב לף הוה יבן שהשומנים שהיתיכם שבגיוה מהקלקל
ע"י הלב הקיבה מלה לגלי לאם הם שהקנשה לגלי שהעמיד בשר משום
בב"ה לגלי שום חבם בהשמה בחי שרי משר קיבה לגלי שאר שלא
יבשה בשר מעל"ם לף בשים ולא לגלי בזה חבם משום מבשל
לחיטר לשחלה ובשרים שם השומנים השלמה הם מש"ם והשים להם חלק
בהבניה לפי ה' מחלה שהלי ים לעשוך להחיר לשחלה נם בחי שרי לאד
"שבי"ם לשיתי" דשבי" מבחי שי"ם בלשיטה ושי" בשי"ם שבחון לבי מבחם סר
ל"ב ו"ל בשהיל בחה שבחו בשקנו לבשים השר בשים ולגלי בחה שבושים
ולח"ב שבשיתין לחלב בחבי מלא ול" שם הלשאוה מלה דבזה לב"ם לשאר כיון
דשרי להחייהו שרי בשים בחה בחבחית ובם מלח שבחבך השור ש"י בחלי
ולשבר השום ישיר על זה לשחם לגיעם כ' לשהדבק דש"י השרי בשלח ים לד
קלה כיון לשבי מלח בהלי שגלח יאבר מלי ושבם השר שבל מאבילין לבב
בשך הבי מלח שאר לשאר שר לשלאר ושבשה שלי"ם ולף לשלאר שבשגן שהו
לגיך לשבב שם שבשיר בב"ה לף בהר לשאר לחלק ובשים ולבשף השבשה
לב"ם יוהר ושב"ם הי ש"ח נורם לשהר לבד בלא המלח לגיט יסל להעמיד
ע"ב לם ים שר בבף לשיטו שלא שבשו לאשה שבית ולח"ב חרו ולשהט בשלך בחה
לשבך ח"ו שבית ושלא מהשים לאשה שבית ולח"ב חרו ולשהט בשלך בחה
בחה שבו לשלך בשלשום שלשום לף הי מבל"ם לשלשך בשלך בחה לא לשאר לגי
כי ים לבף לשה בשבשים לשה לף מבשר לבבחם ום לשהר לף לשחלה
לשבית ק שי"ם. ומ"ם הח"ם מהח"ם ולשהט"ם לשלן לגי על בשר בלא
הם הלא לשאר מה"ם שי בשבריט לשל (ס"ק ש"ח) מה. (קלח) לחלוחית
בשר. שבחה"ם ב"ם הח"ל בלשחלה לגן לשבות ק ול. בב"ם ש"ב קשל
חזי"ד שי כ"ו בחלב הבשי (כ"ה ושה לשבשל"ד) ב"ם בשיטר דברי הב"ך
שה בשבם הלשר לשלך לשר לשחלה שלא לשלשיר בשר שקיבה בם לשחר
שלשיהם ושבשה כשן כ"ם לשם לשברי השפקים השלשירים הם לשחר שלשיהם
ים ט לן שבר לשבן בב"ז ש"י"ם ושי בחבחם שם כלל שי שף שבי" ם
בל ק לשיגל לשלחלה ים לשם לשפ' כשלשיהם בשחרי ושבשה כשן לשחר
לשבשל בם ובשיבשר שם לשרש שבשלשיה בו ים לשהיר שב"ל ושי בש"ם הבי
שרשי חזי"ל שי ל' בחשי ש"ם בשמה בם לשהיר לשלי בשיבשל הקיבה
שבשיהם בשר שבשה שבשלשיהם ושבשה כשן לשחר שבשל בשבשל בשבשל
שבשלשיהם בשבשל בשבשל בשבשל בשבשל בשבשל בשבשל בשבשל בשבשל בשבשל
בשבשל בשבשל

* ומיהו עלת היה (קבמ) דדבר בפסוד בפנמו (קבו) ומפמיד (קבמ) לפיטו נפלף לף בפול (כ"ב ב"י בדמה סרמב"ם והר"ן) ודוקא עלת היה שם מפמיד אחר בין פסוד אחר לפול ברוך פלו ובין פלוני נפנדי סרמ"ם נפרק ה' מפה"ל וכרק ב' ופשלם)

באר היטב

בב"ח הם מלם כל מד בלפי נפניה קלי מבל עור נעלה וכיוצה בו פפסור מפנמו בין שכוף מפניד לו רופן כלפו לפיטור נפלן. (ו) פיהר כתב הב"ך נרפה-

דלוקא כשלין לפיטור יכל לפנמו' לנבו בלו פפיהר פם לפי פכי לפסר ול"ש לניה: ופ"ע פי' קב"ג ס"ב ופ"ח ס"ם.

דרכי תשובה

בפיל הוא מבום דכיון דיכר לפיטר פם ע"י פהפמדה דבע"כ משורב בהניפה בב"ם מבמו מניף שר הגבילה לו מפנמו מבל הכל ולפן פם מפנמו לו גורם מפנמו בהניפה בלל לפפי בפנמו כבן פיהב בלפן פלקח פפיהר מבל בזה לפר זה לפסר מבל לניפה ול"ה דכלן נם ס"ח פהה דלפן מילק ס"ם לפנם בחופן דברי הפ"ח פם פי' בפ"ד בפ"ח פם ס"ק ב"ד וכפרמ"ג בפער פהפרופות פלק נ' פרק ל' (סף ב"ב ופפיפע) פהבפיו על הפ"ח וכהבו דכל זה וזה גורם פופר לף בזה לפר פלפן לפיטר נבה לפנות לפפלו לף פם בפיר בפיל פפלו לף פרפ בו כדי לפפול פפלו לפר פלפן לפיטר בסף ס"ל זו"ל ס"ם (קב) וזה"ל ופופר פי' ניל יהודה פם פפעלה מדברי פפפקפ דלם העמיד מ'ל בדבר לפיטר ולקח ממנו ופעמיד פבר פופר פפנמו ז"ל דפפעם פה ב"פלר בו פהפרופות לפיטר בודלי לף בו כדי לפפמיד ופ"ל זה וזה גורם לף פם עפה ן במוד לפיטר פפנמו פבפל לפיטר לפהלה ובן פפלישי פבל פפלישי ולפלה פו פופר בף פרפ"ם פפנמו פניר בפפן פיר פפיפנה הפפן זיף ניהום נקבה ופלוד פם דלף פרפ"ם פפנמו פיר כדי פרית פיפנה הפפן זיף ניהום נקבה ופלוד פם דלף פרפ"ם פפנמו פיר כדי פפ"ב פ"ח ב"ב ופפיפ"ק פ"ב ד"ה פ"ם פ"ד פהפרית"ן הפיר לף פפ"ם פ"ת בפיפל פפלישי בן לפפמיד בפלב פפ"ם ופ"ל בפלל פבפל לפיטר לפהלה לף בניפבד בודלי לף לפפר פפיפר פ"פ (קבמ) הני זו"ל וכופר פי' בפנפי פפ"ם פפ"ם פ"ק פ"ב ופפ"ם פ"ם פ"ק פ"ב ופפ"ם פ"ם פ"ק פ"ב ופפ"ם פ

סימן פ' מד (קנה) במאר (ממחמות מהרדכי): .

פז שלא להעלות בשר על השלחן שאוכלין גבינה. ובו ב' סעיפים:

א יאגילו (א) בשר הזה ועוף (ב) אסור (ג) להעלותו (א) (ד) על שלחן שאוכל עליו (ה) גבינה

פתחי תשובה

(א) בגין שנאמר בל תיב מהריים ול מבשר בחם פ"ת בהסיר מלא בהדיק בשר ועוף ומסן נשמע ס"א שמשמע יפשוך מבשר"ב כי שמן מהני כמין שמלא בין מיעים שמא עוף ומסן שמא בפ"ת ובפ"מ פי' בך מהני בפ"ת פי' מ"ב סעיף ג' בין שמשמע כן פ"ת ון בשלק דמסתם שמא בשר בהמה. ומסן דלא כתבו ב"ב שלא בה-ניק שהן נבי וכשב"ב כיב ו.דידי מכם בין מיעים דמסתם מהמהן נמי בקונין קבוחי"ן יש

דרכי תשובה

נגיעת ואח"כ רלה לבחוח הקינה שהיה יבשה מאד ומלח בה עתם פ' והלך לבשל בהשכר מהים עם שבשם המכר והניב ט שמח פ' קינה ומחקף הניב קיטת שש"ם ויש"ק נאך כלי פ' ושפם פ' שכל שבלי שם הקיטת נאכן ובנגיה והלבה שהבה ושבשה כל מהוק בשלן נשבר שכי שם עשמת ויקשה שם פ' ב"ב בין הקיטת ובשלר שם עד שבישנם והניב להזיר בין שכי בשבם של הירר אין בלא פ"ת בסיים ודבק הברי מה"ם לש שאר פ' שבר בהלא בין להחמיר בגיבול ע"ב לא מיבעית שם ישמא שכי' שבשה בלא בשר בהלא בין להחמיר אלא אפי' שם ישם שכי' בשר על בשם ע"ם בין שאלר בשר בהבל הבשר בשר בגיבול בשבם בהלא בין שכי' בשם עד בשר בשר בהבל הבשר בהך הקינה אבשם ל יהא שאסור משם ולא פי' בהקינה ב' כד הבשר שכי' דבוק לבשר ע"ם אם אלקח הקינה בל משם כדי להקשות ולפי פ' שבר שמשם יוקר משי והבגיבול ואפ"ם שאם הבר השמיד בע"ב לא שמרין להשמיד לשר בכל בגיה אלא חוקה בשר קינה נגיעה אבל לא בשאר בשר השמיד בהינה ע"ב לפ"ע בשרה שבגיה ואם הקינה שהשלה שוערת להשמיד בה לבשאר נגיעה אחרת ושים בין בשבם שאו רבו מיים: (קנה) האשור. בשר"ה סיף פ' זה בל' מהבה"ם בשבי פ' קע"ב בדבר קירוה של מהים בשבשיה בה אלא שאלו עבו"ם אם שהר ישמיד בשרה שבגי קירוה אלא שאלו בשיעל והניב לאבר דבין הקירוה שהיה שברי טולמה מאלר שאשר דבה העכ"ם מהמבין הלב על אם בבשה שבגנין ע"ב בשיעל ושמיד שם אלא בשרה ושיממה ע"ב אם לשבת נגיעה שלשם הקירוה ואחר שבגיעה בין ישמיד בקירוה וכן יש לאבר מה"ם שלא בגבן בקבוחה שלשם וכ"ו למחלה לבל בשיעבר אין לאם הלבין בחיה בשיה ד' שבשם כלים של מהים פיק ב"י בל"ד ובו' בשיעי בשרה שה ג' שבגיע שבשי' רב נחל פ' להזיר גם בחנגן בקירוה שבשו בה העכ"ם נגיעה בינו שה"ם ואח"כ שבגיע שברי רב נחל פ' בשיעל שם הניב הע"ל ולא שבור בזה רק בשם"ם והשם הזשק הוקא מי"ם ובו' בש"ה יד יתן הבשרי בשלקשים בבשף הספר שבין ליו"ד (בלף קע"ב) בשמר על בשאר בפנין זה סיה כי בשלו בשו הבשו"ם להשמיד בגיעה בקינה ושבאין הקינה בשרה יש לו יחיש ול"ב משאו שה שבגיעה בלשם לשבידה שה הין לפנין סיוה שבשמיד בה העכ"ם בגיעה הע"ל ואח"כ יהיהין בה שה הלב ושפין הירקו"ם ואם עבה יבולל נגיעה בירקו"ם בהבלה בישה הע"ל בלי הבבר שה דין בגיעה שברי סיוה בלשה מירקו"ם בב שפ"ם שבשה בקינה שבשה בשרה יבע"ב ואח"כ שלש מיוחה לירקו"ם של יבולל וכ' שם שם להבשיר בגיעה ושיהיה סיוה שהרת בלה בבשר יהא שבקינה שבשלין בירה להשמיד בגיעה שה דבר ויפשו ולשלם ים בהלב שבירה עביה עבשים בשם גד הקינה שבשלין בישה ול"ב שה בבר בהבשל הקינה בהלב ולא שהברה רק בגיעה בין שבשיה ע"י הקינה לבל לא הירה ע"י

ועיין בב"ח לבני מק חי"ד בי' ל"ה שבשל שמי מלח שבשלין העכ"ם בלבים לפשבים בלים עגולים הקרלים בריל"ן שבפי הבשמע רוצן בשום מהיקים בכם הלב פריפה היה בהשמיה בשר קינה ניליה לפשבים בהיגין שלן מחזיקן בהם הלב רק שם הבם שמא פ' שה שלח בקינה בריל"ן הבשרים ואח"כ פריק מהן לאהיגין והניב בנשיק שה שלח בשר קינה בריל"ן שהלו בשר לקרים בין שהר שלי שם שמחזיקים בי הלב פריפה לבל שיק בשר הבל שהלב שהשמר בשר קינה בהלב לפשמיה רק בפם בין שהרכן שם בשה שבשים שבם עגו ואשר רק, מהרבן בשם שה

א בשם מהן יף קיד וכ"ם

(ו) שלא יבא לאכלם יחד (ז) אבלות בשלחן שאחד עליו התבשיל (ח) מותר (י) ליתן (יא) זה (יב) בצד זה :
ב הא דאסור להעלותו על השלחן (יג) רוקא בשני בני אדם (ג) (יד) המביאים (טו) זה את (טז) זה
אע"ג הם (נ) מקפידים זה על זה אבל אכסנאים שאין מבירין זה את זה מותר ואפילו המביאים

פתחי תשובה

ב"ב ס"ו ד"ה ואלא נ"ל מיהא וכו' מדכתב שלא יבא בבר כבשר מיהו אסור להעלות ואפילו אם השלחן בין מבשלם ג"ר מ"ב ס"ק ב' מדמתר דלא מלו

באר חיטב

(ג) מהמביאים שאינם מתגיסים זה מה ויאכל כ"ם מכל תכיתו [נראם שאינו יחיד שיוכל על השלחן ואין שנו אחד שאינו מתגיס זה מה ויאכל כ"ם מכל תכיתו] ואחד הם"ך ומ"מ דוקא בשר אסור להעלות על שלחן שאוכל שם גם אבל אם אוכלין כל אחד בבית עצמו מיבעי ליה מיהו אכל ג' ויותר בבתי עצמו אכל כ"ז זה להעלות בשר בחלב על השלחן כשבר נתבשל ואפילו כבר נתבשל ואפילו כבר נתבשל ואפילו כ

(יז) אם (יח) עשׂו שׁם (נ) (ד) היכר (יט) כנגן (כ) שבל א׳ אוכל על מפה שלו או אצילו אובלים על כיפה אחת וטוהגים בינותם פת להיכרא מלתר: הגה (כא) וחזקה (כב) שלנן (כג) תוכלן (כד) מן הפת ממונה ביניהם להיכר אבל אם תוכלן ממנו לא הוי היכר דנלעו סכי הפת שתוכלן ממנו טומה על השלחן (מרדכי ופ״ת) אבל אם נתנו ביניהם כלי שמותן ממנו ונמ״ה אין דרכו להיות על השלחן הוי היכר (כה) ואפ״ה

באר חיטב

נקי׳ רכ״ח ונ״ח סי׳ ח״מ. (נ) היכר. כתב הפ״ד דמלכדי שמוד כמ״ח ס״ם קע״ג ומהמחבר כתן משמע דאפי׳ יש נהם כוזלה מ׳ מכני סיכה וכן מבי״ם מדברי השפסקים מכ״ל [בניח יעקב סי׳ י״ב בהיר לישראל ניצב אבל עכ״ם שאוכל בשר בחלב אבל מי שאוכל נבילה כי יש נחם מאחר דמכירו שאוכל נבילה אף מי שאוכל בשר בחלב נבילה לא יהא היכר ע״ז ואפשר דלא אמרו אלא בעכו״ם שאוכל נבילה ולא בישראל שאוכל נבילה כי יש נחם מאחר דמכירו שאוכל נבילה אף מי שאוכל בשר בחלב

א פיסקא דא מסתת מלין דף קיא ב מהרש"ל פ' אלו דברים ג שם בגמרא כאר שיטה ומקובצת ד מהרש"ל ומהרש"א שם ה מהרי"ו סי' ס"ט ו שם בגמרא ומהרי"ו

(ו) שמואל מן הכלי (כ"י מ"מ פ' קנ"ג) ולי"ת (כו) אמורה (כח) פי' אפי' דברים שאל השלחן דהוי סיכה ויכיו ואיירים (כט) בגלח בשעה מכלי אחר משום שמפשל (ל) דהנך כלכי (כ"י מ"מ ופ"ה) ולי"ת בגלח מאכל אחר וכן פסק"ג ליחר (ל) כלי של מלח נכלי של אחר כשני שלשו כי לפעמים פוגעים בם ה וכשפיר שיורי מאכל בשלח.

פח שלא לאכול גבינה אחר בשר. וכו' ד' סעיפים:

א (א) יאכל בשר אפילו של יחזה ועוף (ב) לא יאכל (ג) גבינה 'אחריו (ד) עד (ה) ששה (א) (ו) שש

פתחי תשובה

ס' וכפ"ם ופ"ל בפאכל בכר פ' ואין פוצ"ג מכחב לא לפלוני כאכלו כאם ואין מכחבים כן ואין לכחמין ומשקר ליכא כאן דלא כאכל וכן פירש ליכא אלא זמ"מ כאב כפוצ"ג דיש נפסדין לפחמין אם אפשר אפשר נפשם לא אפשר ולא נפסדין נדר.

באר הגולה

(א) שמואל כחב כפ"ך וכפ"ח פסק כ"ב:ב"ב כוליך פ"ט לא פי' סיכר לפ"ם שלין ולכו שלכל על כאלון ולבני ולבני כפ"ג ופ"ב פיקר (ד) פיזיה כיב כפ"ך כפ"ם כפלין לכלכה לפיזה אם כאן פיזה וכפ"ג פיקר (ה) עכו"ם כפ"ם אם לא פי' סיכר (ל כלי של מלח כפ"ם כפלין כלי כאר פ' פחחא כפ"ם כפ"ג כפ"ם כפ"ם כפ"ם

שעות ואפי' אם שהה כשיעור (ז) [א]אם יש בשר בין השיניים (ח) צריך להסיר (ט) יהחלעים (י) לתינוק צריך להכשירן: כגון ואם מלע מלא"ח נשר אבן (יא) השיניים ומסימו (יב) צריך (א) להדיח פיו קודם שיאכל נפיטה (סרי"ם סכ"ם) וי"פ דאין צריכין להחזין שם שעות רק מיד (יג) אם (יד) סלק (ב) וכירך ברכת המזון שחשר ע"י קטנו ופרחה (תוס' ותרדמי שכ"ם וכ"ש והנ"מ ס"ם דמ"ם ורא"ם) והמנהג כפשוט במדינת פט לאחרין אחר סעודת הבשר (ג) (מן) שפה פ' ואפילו אח"כ נוגעים פיהו צריכים לנרך ג"כ נרכת המזון אחר הבשר (כ"ם סאלפין והגשות ס"ר) ולפי מי כשהוא אחרת דשחר לפטל לדברי הפוסקים אחר (מן) פט נרכת המזון

ר סיב שמות ח סור

באר

פט (א) להדיח. כ' הב"ח דמשמע דאפי' שני קטנו אינו סלק אבל מנהג פשוט כדעת הרמ"א ודלא כב"ח ודמשמע ג"כ מדברי הרא"ש ז' שפיר לשחר לפטל ואין שחשרו אינו סלק אבל כ"ה בהגהות מרדכי פ"ק דחולין ובהגהות מיי' פ"ב מהל' מאכ"א ובהגהות אשיר"י פ"ק דחולין וב

דרכי

תשובה

ב יאכל נבינה מותר לאכול אחריו בשר מיד (כג) ובלבד (ט) (ד) שיעיין (כה) וידיו שלא יהא שום דבר מהגבינה נדבק בהם (כה) ויאם היא בלילה שאינו יכול לעיין אותם היטב (טו) צריך (ו) להחזם (כז) ²וצריך (כח) לקנח (כט) פיו (ו) ולהדיחו ³והקינוח הוא (ח) (ל) שילעס פת (לא) ויקנח בו פיו יפה יוכן בכל דבר שירצה חוץ מקמחא (ו) וחמרי ויקא לפי שהם נדבקים ברוכין (פי׳ מקום למעלה מהיין) בכליה קרוב לשיניים) ואין מקנחים יפה (לב) ⁴ואחר כך ידיח פיו במים (לג) אי ביין. בר״א בבשר בהמה וחיה ⁵אבל אם בא לאכול בשר (ח) שף אחר גבינה אינו צריך לא קינוח ולא נטילה; הגה ויש מחמירין לאכול בשבר אחר גבינה (מרדכי בשם מהר״ם וי״א בש״ע מקום) וכן מנהג אבל מבשר אל מבשר קשה לן שלכן אמרינן לעיל בשר שוף כמו גבינה אחר בשר (וכן הוא בשו״ת) ויש מקילין

ו׳ כשאכל תיכף ואין יכול לאכול אחר כך אם אין יכול לאכול אחר כך אם אין יכול לאכול אחר כך אם א

דרישה לצרף עם וכתב סי ושו כיוצא מזה ומיהו מ"מ נראה דיש לחלק בין מאכל שנתבשל עם בשר מותר לאכול אחרי הבשיל של נבינה והבשילה בינתים אינה אלא רשות אם בא לאכול הנבינה עצמה אין תבשיל של בשר או הבשר עצמו אין תבשיל של נבינה רוצה לישל ידיו: כגס (י) (לז) והומן של נשר (לח) דיגו כנשר עצמו (לט) וכשר להחמיר

ואפילו למחות רק שיעשו קנוח וכדחה ומפילת ידיים מיהו (לד) פוג (מ) להחמיר ג יאכל הבישל של בשר מותר לאכול אחרי שיבלע בשר בפיו ויבלענו ויבלע גבינה ואח"כ יאכל הבשר והבשל של גבינה (ב"י בשם הגהות ש"ד) (לה) מגרמיות (לו) ג"ז (ב"י בשם הגהות ש"ד) אבל אם בא לאכול הגבינה עצמה אין תבשיל של בשר או הבשר עצמו אין תבשיל של גבינה רוצה לישל ידיו: כגס (י) (לז) והומן של נשר (לח) דיגו כנשר עצמו (לט) וכשר להחמיר

באר היטב

(מ) להחמיר כ' הש"ך דמדברי ש"ל קרוב הוא שלא יהא בו כזית ואין לחלק בין מעט למרובה וכ"כ מהרי"ל ורש"ל בשם אר"י שיעור קנוח גבינה קשה כמו מיטת ואין לחלק בין מלוחה לטרי ומ"ש בשם אר"י שיעור קנוח גבינה שאכל בה"פ היינו שאכלו ב' פעמים ולא ג' ומ"ש בשם מהרי"ל דגבינה מחולעת יש להחמיר אבל אם לא היה מוכר אותה לא"י אין לחוש ומ"ש בשם מהרי"ל דגבינה מחולעת יש להחמיר אבל אם לא היה מוכר אותה לא"י אין לחוש ומ"ש בשם מהרי"ל דגבינה מחולעת יש להחמיר אבל אם לא היה מוכר אותה לא"י אין לחוש

דרכי תשובה

בכורי"ג בגבינה שמור לוח ס"ש שכ מהרמ"ן דחמצר י"ן דגם בכלי יבקר מלבי ההדה רכה עיי"ם והביאו בם ורי כרכה לוח כ"ח וכו' ביד יהודה בסימ"ק ס"ק ט"ז שכתב לפי מ"ש הש"ך דזוקק במשך מרני רחלת ידים וגם בשלב מפקים ל"ע תמוה מלבי יין להדה בפה ויה חלוק יש בין הדחת ידים להדחת הכה עיי"ם (לה) טוב להחמיר עפלה"ט ת"ם מ"ר"ן דלם הוינ תם נעת ואינה מנגינה בה עמוד בקיבה לף שנכנו עלי' שפה אחדים ו תיובבה מן להחזיר כ"ל מ שכתכרם בחזוקות ושנכתר"ם ס"ק ז"ל בהסכמ על רמ"ז בזה וכפין דכל שהוא ס"ב ו' חדשים חבינה קבה להדות הרמב"ם כמו דכתר בשין הרשים מלבי בשר ה"ה גבינה שבין הישים מלבי בגינר עיי ם וכ"כ בית סק"י ודוקא לאפ דוקא גבינה מחולעת אר גבינה (ווהלכתא"ר קו"א) שאומר קיבה שה ח מלוח ומריח וחזר דה"ה גבי ה מיבה איזה קבה ואפשר בין שיהו לריך להדיח הגבינה שבין שיהו נמי מלבי גבינה עיי"ם וב' בהכרי הגלגן ח"ם בהגהותיו ליו"ד בסימ"ב מ"ם בזה ובכל דכל בהיתר מחולעת הפ' היה חדשה ים להחמיר ואפי' לח הועתד בקיבה ואם הועתד בקיבה והוא יבשה אפי' אינה מחולעת ים להחמיר אבל אם היה חדשה בין להחזיר בהגהות עיי"ם ועי' עוד בשפ"ד ס"ק ס"ו שהיקה דבהו בן דאפי' לח עבר עלי' בשה חדשים כל פרוש קשה רלוי להחזיר ונראה לכ"ר דמי שהיו נקובים לו שכבר נח מכחול לידו שאכל בשר ואח"כ מלא גבינה בתוך שיהו לו לריחוק מלא בגבינה שהיה קשה דבש"ב לף כ' האחרים ל שלא ליתם ע"ד התור"ם שרגיל ה"ח מרמדכי שלא לאכול בשר לאר גבינה כיו בגבינה לאר בשר ל"ל משום דלמחמ"ם בח מכחול ליתו וכ' שם דה"ה מי שהיו נקובים ים להחמיר אבל בשין שהיו נקובים ולא נח מכחול לידו אין לו להחמיר וכיו שהעתיק לשון המחב"י כלל ע"ו סק"ח עיי"ם הרי דבשהיו נקובים לו שבח מכחול לידו נם דעת המרדכי"ל להחמיר כדעת התור"ם שבמרדכי ושם לא מזכר שם חלוק בין גבינה קבה ורבה ובין גבינה רכה ולאחר שיח נחתם דבשהיו נקובים יכול להקוע בנקבי הבן לף הכר לו קלת ורי' מומ דון רב וכן ביח

שם לו סדקים בין שיהו בשעשו בכל מאכל נהעכב שם אחן רב בן גלגל"ד והגבה בית יהודה בסימ"ק ס"ק כ"ו כתב דבל זה היה באוכל אבל בלעם גבינה להיטיב אין להחמיר בדברים אלו כלל עיי"ם וב"שגל"ד לא ידעינו לף

סעיף ג (לה) ויש מצריכים נשילה עכ"ל בגבינה שמור לוח מ"א כל דחב"ש דיינה חוכה ונהו להחמיר וליטול ידיו ולא חבבינ לי כיוצא"ל עיי"ם וכ"ל דמיהיר בלח"ח סי' קל"ח סעי' ד' בטעל ידיו להוספות קדושה זה כי הרי זה מנסי הרוח עיי"ם ויש לחוקה בשטעל ידיו להוספות קדושה זה כי יהיה ואסור אבל בשהה מהשם לאסור הרי זה מפוחה (לו) נשילה מי בתפוחה שם אל סי"ק כ"ב שכ' ומ"ל קטה הפה רק בנשילה ידים לבד אבי עיי"ם חמ"ם ישוין בתחלי שם סקי"ו שהביא מהח"ח בשמיטין דגם בין חבשיל של בשר לחבשיל של גבינה בעינן קטה והחמה עיי"ם לחבדה הרמ"ף הגרשק"ו ול"ל שכ' מחמשמעות החח"ח לפי מה שביאר דבריו בחמה"ח שם שם חלוק בין אם לוקל חחלה בחבשיל של בשר לף החבשיל של חלב דבל כל חחלה חבשיל של בשר וחדש חבשיל של גבינה בעינן קטה והחמה אבל בשיעין קטה

(ם) מלא למטה נמיכה לאר מתבשל בשר כמו אחר בשר עגמא ואין לשמוח נדר (פרוך וכ"י) (מאא) ומשו אם אין כשר מתבשל רק שמתבשל (יפ) (ז) (מב) בקדירה של בשר מותר למטל אחריו נמיכה (שם) ואין לו מנהג להחמיר וכן פשיט למטל בשר

באר היטב

קס"ג כתב דמרק של בשר יש לו דין מבשיל של בשר פושט והם גלוי אבל אם הוא עב כמו ירקות יש לו דין בשר עכ"ל (יפ) בקדרה כתב שלמ"ך לקמן ס"ם ס"ג ואחר לפני לפטל נמיכה אח"כ סימן אפי' נשבל בקדרה שלא שרתה יפה קודם לפני קלח ממנו ושמור לפטל בשר מותר דהני ס"ל בר מותר כשהוא [כתם לשיטו גם, בלי ס"ק ס"ג שכתב של דברי הלב"ח והלבוש ל' דוקא עליו טען שפיר מ"ש גם במשנ"ב ס"ק ס"ג]:

פתחי תשובה

(ז) בקדרה של בשר. מבה"ט שם בדין בקלח דלא פשיט לה אין ק' מבד שפוח בשין ממש"ה בקדרה דמ"ב פוקח"ל. ולפ"ז פשיטא דמבשל מהשם לו מעם שהוא שפוי לפטל מאחר נמיכה אף אם לא פי' מבד בשר [כתם לשיטו גם, בלי ס"ק ס"ג שכתב של דברי הלב"ח והלבוש ל' דוקא עליו טען שפיר מ"ש גם במשנ"ב ס"ק ס"ג]:

דרכי

על כשר ומטילת הב"ח כתשב אפי' אין כח מיחדי כשר ושיורת שמשל מבל אם כשר ס"ק כ' ומי' כפרי מהרן חלק כ' סוף סי' י' ומי' בשם ומרדים שמבדי שם על הב"ח מבל דמשמע מדברי הש"ע לקן ולפני' שכל רוצה על כשר בשמש שרי לפטל נמיכה לאחרי ומי"ם שר שכ' ומ"ש אין לפקל להחיר במרק שם הם שוה לפני לפטל נמיכה מבשל שמבשל כי לאחר שהם ט מרק מרוכה משמ"ב בלני קדר שבדרך ליקן ט רק משם מים ויולת השומן ומהמשמ שם הוים ע"י הבישול משמש לאסור (והבלתי דבריו (עיל) מי"ם ומי' בשיורי ברכה משה כ"ו ובלבוש ס"ם כזה והבית גם דברי ר"י בעל נה"ר הכ"ל ופיים בשות ל' ודל כל מי שריותה היטו מדינה למה שהזכיר שלא לפטל נמיכה אחר מבשל של כשר כמ"ש הרמ"א בשמון ס"א אפי' שהם מרק גולל אין לפטל אחרי נמיכה והכי נהג להחמיר במרק כמו בשכר עגמא וכבר כ' מהר בב"י דאין לשהון גלי אפ"ל ומיי"ם שר בשם שחמ"ז שהביא מדברי מהרי' רבית סי"ח סוף סי' קפ"ג והסכמה להחמיר גם בשרק של שוף מיי"ם:

ועיין בפ' שרי הלחמה ס"ב סי' י"ל שכשלל של משקה שמשמה מרחוב שוף ס"ל זה שנהגין הרבולם ומי ווכדים ושמים ומבשים ובשוך בקדירה משמין שם ריקן וישכשן הקדירה למעלה בכישי ואחין הכישי שלא יגע בשלל ומרחיקין שלא עד כי שהלל שולה ומיזע הכישי והשעה שפלה לאוך שכם שעמד בתוך הקדירה ומ' לא שרי לפטל אחר שחיות זע ז נמיכה בלתי שכבה שם שעות והעלה דמוכר מדן דלמ במרק נופל אין להחמיר מכ"ם בזו דמי רק זע בעלמא דלא מרגישין בה מעם רוטב ולא מעם תרעולת דמבל מעמו ע"י שהמרוטות ומכ"ם בשכר עוף בהלי אין להחמיר וכ' דלאפי' קשה והדמה פ"ל בזה מדינא שלא להחמיר בזה הע"ב ומ"ם והבישל שפרמ"א בשו"ת סי"ם כשלו"ת שם כפ"ת שם וכשורי ביכה כתן שות ל"ב בקלה ומי' שם' מכתם לחד (להרב מהרל"ח ז"ל הסמרדי) מיי"ל סי' פ"ו שמחיר נ"ב לשחות זעמה מי מלב בתוך הסשורה שלכלין בה בשר לאלה שלח בו מכתם דשב"ם לא מדיק זע מלה הכלה ממי מלב מן הבשיל של בשר לא של נמיכה דמ"ל לשמחן מיי"ם ומי' שם' מין המים הסמרדי בחדושיו ליו"ד בשי' זה לא ר' שבבישל וכרבה להביא ע"ד מ"ם לרמה העלה דשכל שהוא לעוך לאולה יש להחיר דבמקום חולה לא נזדו רבנן אבל אם שיט לעוך לאולה אסור למטל בתוך שכולה של בשר ולריך להחמיר שם שעות כמו בשלר חלב ומיי"ם בשהות לאי"ק בלריטת: (ם) שלא לאכול נמיכה אחר הבשיל בשר. עי' בלני רבא שם שק"ע ובספרי חלני אופא על הלכם שם שק"ב שהעתים בלשון הרמ"א כלן דוקא נמיכה עגמא הגו מלא למטל לאחר הבשיל של בשר אבל מבשל של נמיכה מותר לאי לרדין למטל אחר הבשיל של בשר ע"י קיטה והדמה מיי"ם ומי' ביד יהודה בפיה"ק ס"ק כ"ח ומבואר מדבריו דגם אם אבל רוטב פ"ל למחמין בהרוטב למטל אבל רק הבשיל של נמיכה ורק בלוכל נמיכה עליהם הוא שהמחירו בהרוטב מיי"ם (ומי' בדבריו בס"ק הקודם) (מא) מיהו אם אין בשר בתבשיל. עי' בשיורי ברכה שהם כ"ד שכ' כתי הבשיל שמלה בלה שלולה בו לשן כמוכא פיה מהשם שלאחר שמולחים הלשן ומדיחין אותו כדין מחרין לאת עלי' מלה ומומה קר כמלה כמה ימים ואח"כ מנפלים המלה שעליו ומייבשים אותו ומהמתים במלה זה למלכלי בשר ומירע שעם ל' שבשבו בלי בשר ולקח מהמלה ואח"כ בישלו ובומלין אם מותר להם לפטל אחר הישלם שלו נמיכה בשבושה לאחר וכ' ודעלה הפשל ומי להכל בזה דמה שהחמיר הרמ"א דגם בלאל הבשיל של בשר לא יהלל נמיכה אחריו דוקא הבשיל של בשר שים מב"ם בהבשיל בשר לא שהן מהם מהל"ב בזה שלין כלן בשר מהם רק מה שהוא בלעם בהמלה ס"ו דומה להבשיל שהבשיל בקדירה של בשר של החחנים ולף שלא הודחה הקדירה יפה מן בשבשל דים קלח ממשות של הקדירה וה"ל בל"ד ומה גם בל"ד דפי מלחא דלא שכיחא ולא נזדו בה דבלך עכ"ל:

(מב) אחר תבשיל שיש בו גבינה לא חלב (מג) מיהו יש (מד) למנוע ידיו (יב) כיוצא ושמיט לא יאכל בשר ממש רק תבשיל של בשר אחר תבשיל של גבינה אם עבר נתן בידיו (בשפתים וכנהות שערי דורא) (יג) שם (מה) במשנה בסוגיה ומנע בתוליון ל"ל נמילה לגמ' ומילה רק לאוכלים (ב"י בשם רש"י): ד (מז) ימי שאבל גבינה ורוצה לאכול בשר צריך לבער מעל השלחן שיורי פת שאכלו עם הגבינה יאכור לאכול גבינה (ח) (מח) על מפה (ממ) שאכלו בה בשר (וכן נהוגין לאכור) (כן משמע בתירוץ) יוב"ש (נ) שאסור לחתוך בסכין שרגילין לחתוך בשר ולא עוד אלא אפילו הפת שאוכלים עם הגבינה אסור לחתוך בסכין שרוחכין בו בשר: שם ובן נהוגין מני אסור מיהו (נא) ע"י (יד) (נב) נמילה בנקרקע קשה שרי (ב"י בשם ס"ח וכלבו) אחר בשר בלבד ג"כ

ו מיר שמיט ע"ל זכירתיב"ל וכ"ל בשם ס"ח ס' תשובות לכתבע"ל ס' ע"ג (וכ"כ ל"ל ס' ע"ג) ס שם

פתחי תשובה

סוף סי' פ"ו אבל אם טחן במחבת שעם בתבשיל סי' כמו שנתן שעם ס"ל. ולפ"ז בתבשיל שיש בו שומן ואין בתבשיל ס' נגד מין לבקל וע"ע ס"ק[ס] ומ"ש הכס"מ ולא מצינו כו' פיין ס"ג מ"ש בזה ליישב (ח) על מפה פיין מ"ש ס"ק ל"ב מ"ב סי' תפ"ח שכתב שאחר שנתנה על השלחן לבער כתב לא כשטו מיתיין לבער והגבינה על השעם ואין יכולין שעם שעם יכולין לבער זה בזה אבל מהגיגי לגבינה כל שאכל על השלחן בקנוחות ס' ס"ק ואפי' יודי מודים שנשאר בכלי ס"ק ל"ג בהישוך שמפה למד ומקנח שפתיים שכיון כגי ובן נהגו ס"ב דברי ס"ח

באר היטב

(יג) בגיוסם כתב שם"ך לקמ ניוח נב"ע ויותר נדבק בידים מגבינה שעמה. (יד) שם. ו"ם"ך תוק ע"ז דבש"ע ס' כל בשר לא משמע כן שעמ נעמן כ"י בהלכותיו לכאי ה שמ"ס ג"ח ס' קב"ג אבל מיס שאכלים בין תבשיל לגבינה לא מיקרי דשעמת הוא דנדבק בידים שיעפ דאין חילוק בין חזק לחזק ונוגע (וכ' שפ"ח משמברת שאם מולך ומבית המוקת כתבתי בקצרה מ"ל שלוה ע"ש) (יה) נמילה כ' רש"י דוקא קלי אמ"ם שרוצה לחתוך גבינה בסכין של בשר אבל אכל מ"ם שאסור לחתוך

דרכי

לא שייך ל"ם בר ל"ם ובאסור לא שייך ל"ם בר ל"ם אפ"ה מותר לאכול אחריו גבינה עיי"ם ועי' בשו"ת שועו"ר הגילאתי ס' קפ"ג שהלה חכם ס' ועיר דיש"ם הרמ"א דבתבשיל בקדירה של בשר מותר לאכול אחריו גבינה בדוקא מקיים הכי דלמו כשאכל בשר ממש ורוצה לאכול אחריו תבשיל שהתבשיל בקדירה ב"י אסיר כיון שהבשר מוכן מעט הוי כאלו אוכל אותן ביחד ואם קיי"ל להלן סי' ל"ה לאסור בתהלה בבישול ל"ע בר ל"ם והוא ז"ל מדמה דבריו בשתי ידים שדבר זה מבוא לידי ניחוך שהדבר משום ובן עמת דבר ולית מלן דתם תיתרות כלו בעניו זה עיי"ם ועי' שם מתמת שעם בשפ"ד שיף ס"ע ס"ם שהביאו וסיים שכן מלאה דעת הפרמ"ג בלו"ח שם דרק בלטן שהוא תריף התיר עיי"ם (מב) אחר תבשיל שיש בו גבינה וכו' ביד יהודה בפיה"ק סוף ס"ק ל' ולפ דקיי"ל הבגיגה קשה יש לה דין בשר בע"ל בשני' שקדם ס"מ ועוין תבשיל של גבינה אין להחמיר כלל בגבינה קשה יותר מרכה לעיין זה ביון והתרכבה ע"י רבישול עיי"ם · (מג) מיהו יש ליזהר בישול ידיו ביניהם מי' במתמ"י כלל ע"ו ס"ק י"ב שכתב מדברי הת"ח נסתפינו ובאוכל בשר אחר הבבישל של גבינה לא שני בגעולת ידים אלא צריך נם קיטח והדחה לפי מלבון הרמ"א כלו משמע דבני בגעולה ואין צריך קיטח והדחה עיי"ם וע' ביד יהודה בפיה"ק ס"ק ל' שכ' להדיא ים לחלק דבים בגיגה בעין בתבשיל נם דעת הרמ"א כלו דצריך קיטח והדחה חזקה ומ"ם הרמ"א כלו דאני בגעולת ידים לבד מיירי שמתערב מעט בגיגה שאין ממשו בעין כלל עיי"ם וע' בלו' זועא שם שף סק"ב שאוסיף מלבון הפוסקים הנם שם לכל תבשיל של בשר צריך קיטח והדחה חזקה ולא שני בגעולת ידים עיי"ם וכ"כ בשבהי לוי דבא שם שף סק"נ בגיעל עיי"ם יעי' בדבריט לעיל (ס"ק י"ז) (מה) לישול ידיו כ' בח"ם שף ס' סק"נ ח"ל נכון שיהי' לו שיור מוזמים בכלי שאם יגע בהלב יהיה בטוען בע"ל וכ' בחתי"ם שהסיבון מעבירין החלב ובסק הנה המשמש צריך נמילה ועי' בכו"ם שמשב עבה"ט מ"ם דרמ"ך תולק וכסק הנה המשמש צריך נמילה ועי' בכו"ם שמשב דעת הרמ"א דלא מקנו בם ס חוכחא דחקנו בהעגא שלא יגע בגבינה עד שנעיל ידיו דלא הקנו רק בהכל ידיו מעכלוטת ביותר ונם משום דהלכולה עשו הרהקה יהירה מבמ"ב בהשתם דלא סרי רק כעגע בעלמא לא נזדו עיי"ם אבל בכוכ"נ בהנאות כ"א אות י"ו כ' בהמ"ך להחמיר דלפן חישוק בין יאכל לא נגע עיי"ם ועי' ביד יהודה בפיה"ק סק"ו ס"ם בזה וסיים שכן נהגו להחמיר עיי"ם

סעיף ד

(מז) מי שאכל גבינה ואם אכל בשר מקודם כיון שצריך להמתין ומ"ב בשר משום ואם אכל בשר מותר לאכול מיד ג' בשר ומלד הב' גבינה לסעודה אחרת ממילא ליכא למיחש לפרוזיל דבודאי יפלו הפרורין מעל השלחן שלא ימלא שד פרורין עליו אבל נפי מפה נקיה בשר אחלה לרבותא דלמ"ל דאפה כ"ב ומחמת לא שמר שד פרורין עליו אם"ה אשר יד יהודה בפיה"ק סוף סי' זה: (מח) על מפה מפת"ם ועי' בחנורת שמואל ס"ק כ"ו ובמחי"כ כלל ע"ו ס"ק י"ח וכמדהם תלמיות אות כ' אפי בנ"ח בשם הים מחלין דבל"ם נאלו עיי"ם ועי' בחנורת שמואל ס"ק כ"ח שכתב דאפי בזה יש לחלק בין בשר לגבינה ומ"ש

(נג) להיות להם שני (נו) סכינים ולרשום אחד מהם שיהא לו היכר (נד) ונהגו (נה) לרשום של חלב (נו) ואין לשנות מנהג של ישראל :

צ דינו כחל. ובו ד' סעיפים.

א (א) [א]הכחל (פי' (ב) הדד של בהמה) (ג) אסור (ד) מדברי סופרים שאין בשר שנתבשל בחלב שחוטה אסור מן התורה [ב]לפיכך אם קרעו ומירק החלב שבו מותר לצלותו ולאכלו (ה) ואם קרעו שתי וערב וטחו בכותל עד שלא נשארה בו לחלוחית חלב (ו) [ג]מותר לבשלו עם הבשר וכחל שלא קרעו (ז) בין של קטנה (ח) שלא הניקה בין של גדולה אסור לבשלו ואם עבר ובשלו בפני (א) עצמו (וכ"ש אם צלאו) (ט) [ד]מותר לאכלו [ה]ואם בשלו עם בשר אחר משערין אותו (ב) בששים (י) וכחל (יא) מן המנין ביצד אם היה הכל עם הכחל במו ששים בכחל הכחל אסור [ו]והשאר מותר ואם היה בפחות מששים הכל אסור (יב) [ז]בין כך ובין כך (יג) אם נפל לקדירה אחרת אוסר אותה ומשערין בו בס' בבראשונה שהכחל

עצמו אסור מצטרף לבטלים ס' מתחלה כשאר איסורי סופרים מפני שהוא מותר אם בשלו בפני עצמו ה"ה ועי' י"א פ"ט מסמ"א וכ"כ הר"ן

א משנה חולין דף ק"ט ב כחמור ר"א לטעמיה שם ועגירסה הספרים א"ל לקדירה ב טור בשם ר"ת וכ"כ התוספות והרא"ש שם וכ"כ הר"ן שמא דשם רש"י וכ"כ מדברי רבינו ירוחם ומדברי הסמ"ג ד כלישנא קמא דר' זירא אמר רב ה מימרא דרב נחמן שם דף ק"ז ו חכמי' שם.הל ז מימרא דרב יצחק בריה דרב מברשיא שם

באר היטב

לחתוך בו אפילו נגון לאכלו בכותח כדלקמן ס"ס צ"ז (ואמ"ה הירך דסמיין כדברי מהרש"ל משמע דודאי מותר לחתוך לחם בסכין של בשר ע"י נעיצה לאכול עם גבינה אלא דמהרש"ל מיירי דסכין של בשר אסור לכתחלה לנעוץ בקרקע לאכול בו גבינה עכ"ה וק"ל) (נו) סכינים כתב הש"ך בשעת הדחק שאין לו סכין אחר מוקמינן לה אדינא ונ"ז כ' דלפי שמנהג אסור לחתוך גבינה בסכין של בשר אפי' ע"י נעיצה בקרקע אבל מ"מ לחתוך בו לחם לאכול גבינה בזה שפיר הוא לא לסמוך [ח]אמנם שמקנחו תחלה עכ"ל [וכ"ש כתב דוקא בשעת הדחק כגון שהוא בדרך ואין לו סכין אחר אז מותר לחתוך לחם בסכין של בשר ולאכול עם גבינה ועז"ך]

צ (א) עצמו פי' הש"ך היינו בלא בשר אבל שפיר דמים וירקות ושאר דברים המותר כבישול בפני עצמו. (ב) בששים. כתב הש"ך ולא מצריכין במאי דנסיק מיניה

דרכי תשובה

טעמים עיי"ש ועי' ביד יהודה בפיה"ק ס"ק ל"ד שכ' והעיקר דצריך נעיצה עשר פעמים עיי"ש וע"ע סי' קכ"א סעי' ו' ובדרכי"ת שם או"ה. (נג) להיות להם שני סכינים. כ' בפר"ח ס"ק כ"ד והמדקדקין יש להם ג' סכינים א' של גבינה וא' של בשר וא' לחתוך בו לחם ומנהג נכון הוא עכ"ל והביאו בתשורת שמחה פ"ק כ"ט ושיים שכן יש לזהר כל ירא וחרד לדבר ה' לנהוג הכי עיי"ש ועי' בשלחן גבוה סוף סי' זה שהעיד שכן הוא המנהג עיי"ש וכן נתפשט המנהג גם במדינתנו: (נד) ונהגו לרשום של חלב. כ' זקני הגאון דהתפשט המנהג ברוב ישראל לרשום ולחרוץ של חלב ושתכן ס' חרוצי חלב ואין לשנות המנהג שאם ישנה המנהג לחרוץ בשל בשר יש לחוש לתקלה דאפ"ג דהוא יכירנה שמא אחרים יבואו לעשות בו ולאכול בו חלב כיון שכלים החרוצים של רוב ישראל הם חולבות עיי"ש וכדברים אלו כ' ג"כ הדברי חמודות בפ"ק דחולין אות כ"ח עיי"ש וכ' בתשו' אורי פז בהשמטות דף ל"ט בשאלה השלישי' מי שיש לו שני מיני סכינים של חלב ושל בשר ומשונים בסקתות שיודעין לסימן איזה מיני קתות הוא של חלב אם צריך לרשום וזקא והשיב על זה וז"ל ועל השאלה אם יש לסמוך על שני מיני קתות של סכינים שיהי' לו למי' איזה מהן של חלב נ"ל דאין לעשות כן כי חיישינן שלפעמים ישתמש בהם אדם אחר בבשר כיון שאין בהם חרוצין עכ"ל: (נה) לרשום של חלב. וע' דהמנהג לעשות שלשה חרוצים בשל חלב וע' בתשו' אורי פז שם שכתב טעם למנהג זה שעושין ג' חרוצים עיי"ש: (נו) ואין לשנות. עי' בחמודי דניאל הלכ' תערובות הנכפל אות י"א דגם סכין שקורין האל"ק מעססע"ר (ר"ל אע"פ דלעולם אין משתמשין בו בחמין רק בצונן) שחותכין בו בשר ולפעמים שחותכין בה עיסה של חלב נכון לעשות לבשר בפ"ע ולחלב בפ"ע דשמא ישכח להדיחו אחר הבשר ולפעמים יקח נמור עיי"ש וכן ראוי שהנן שלום:

סעיף א (א) הכחל. כ' בגליון מהרש"א כל דיני כחל שיש בלא הודח אבל בהוסר החלב והודח עי' בסוף הסי' ובב"י שם עכ"ל וכפי הנראה שהבין דאם הודח הכחל במים שוב אין לה דין כחל דאמריך דהודח לה החלב אבל לא מצאתי גילוי לדין זה בשום מקום ובסוף סי' זה לא נמצא כלל מדין כחל שהודח רק בטור הקיבה כ' הרמ"א שם דלאחר שהוסר חלבו מיזט והודח יש לו דין כשאר בשר דהתם שפיר כיון דלא נבלע בתוכו חלב כלל והחלב הוא בעין בתוך הקיבה וכאשר מדיח אותם לא נשאר מאומה משא"כ כחל שהחלב שנבלע בתוך גוף הכחל ונם במה שמציין להב"י לא מצאתי בב"י מזה כלל ואדרבה כלפענ"ד משמע דאיתא בטוש"ע בסעי' שאח"ז דנהגו שלא לבשלו עם בשר משמע להדיא דלא מהני כלל גם אם הדיחו קודם במים שהרי קודם בישול בודאי מדיחו כדין שאר בשר קודם בישול והרי בע"כ שרו אותו קודם מליחה והודחה כדת כמה פעמים גם לאחר מליחה בשפך מים רבים כמוכר לעיל סי' ס"ט ולדבריו דבהודח במים אזדא לה תורת כחל בטל כל הדין שבסעי' ב' דבע"כ לא יעייר לדבריו דין דכחל רק בגלי לכן לענ"ד שאין לסמוך על זה להקל כלל אלא אף בהוסר החלב והודחה כמה פעמים בכמה מימות יש לה דין כחל וכאמור (ב) הדד של בהמה. ר"ל דגם בשר הכחל בעצמו אסור. יד יהודה בפיה"א ובפיה"ק ריש ס' זה עיי"ש. (ג) אסור מדברי סופרים. אבל בהנאה מותר דכל בב"ח שאינו אסור מה"ת מותר בהנאה שפ"ד סק"ב וכ' ביד יהודה בפיה"ק סק"ב אבל אסור לבשל הכחל אף כשאינו רוצה לאכול. ומה שפרש"י בשמעתין אינו שובר על בישולו דוקא אינו שובר קאמר אבל איסור יש גם מחמת הבישול עיי"ש: (ד) מדברי סופרים עי' בערך השלחן הספרדי לקמן סי' צ"ב אות ג' שכ' דהכ"מ השיג עיקרו מה"ת עיי"ש וכ"כ בשו"ת עמודי אש בקונט' דיני או"ה סי' י"ג אות ו' עיי"ש: (ה) ואם קרעו שתי וערב. היינו שקרעו קריעה אחת לארכו ואח"כ לרחבו. וטחו בכותל היינו שכבשו בכותל. ת"ח כלל ל' סעי' ו'. (ו) מותר לבשלו עם הבשר. וכן אף אם רוצה לבשלו בלא בשר צריך לכתחלה קריעה וטיחה בכותל ואין חילוק אלא לענין דיעבד. ביאור הגר"א סק"ג ועי' בשו"ת פמ"ח ענב חו"ד בארוכות מזה: (ז) בין של קטנה וכו'. וכן בכל דיני כחל אין חילוק בין של גדולה או של קטנה שלא הניקה. ש"ך סק"ב: (ח) שלא הניקה. ואפי' של עגל. מנח"י שם ס"ק י"א ותורת שמואל שם בשם הרמב"ם. ועי' במנחי' שם בסוף דבריו שהביא דברי הרוקח סי' תל"ז שכתב לחלק בין מניקה לאינה מניקה דיותר יש להקל באינה מניקה עיי"ש ועי' בס' לחם לדק החדש בפסקי דינים אות א' שהביא כן גם בשם הריטב"א דהכחל של גדיים הקטנים שאין דרך להיות בהם חלב אין להחמיר והקריבה כל דהוא ובי אפי' עם הבשר ואם טעמו והתו בקדירה של בשר בלא קריעה אין אוסרין דלא שכיח בהו חלבא וכי שכיח נמי מעוטא הוא ולא שני דלא בשל בששים וסיים דמ"מ גם לדעת הריטב"א נראה דהכחל עצמה אסור כשנתבשל עם הבשר בלא קריעה אפי' כשיש ששים עיי"ש ועי' בס' יד חזד בהגהות הטור אות מ"ס שהאריך בזה והביא מכמה מקומות וגם הביא מדברי הפרדס לרש"י שכ' וז"ל וכחל אפי' מבת יומא אסורה בלא קריעה עם בשרה שאע"פ בלא מלאה חלב וסמלה שכן עיקר לדינא להחמיר ואין להקל כלל עיי"ש: (ט) מותר לאכלו. ע"ל סעי' ב' שהרב חולק אמ"ש המחבר כאן בהגהה דיעס. ש"ך סק"ט: (י) וכחל מן המנין. כ' בטור ובה"ח כלל ל' סעי' ז' מהרשב"א חזקה אם בשלו לבדו או עם בשר דנעיק לבטל טעם חלב שבו הוא ולמריק דהכחל עולה למנין ס' אבל אם בשלו בזורה של חלב צריך ס' והוא כיון שאין חלב שבו ניכר ונודע שנצטרף עם שאר חלב שבזורה לבטל הבשר ועיי"ש במנחי' ס"ק פ"ז מ"ש בזה וכו' דאף אם ס' חלב הכחל ניכר ונודע ג"כ אין להקל לצרף [הכחל כיון דבשר הכחל בשר גמור הוא עיי"ש: (יא) מן המנין. עש"ז ועי' בחדושי הלכות שבסוף ס' עבודת ישראל (מהמגיד הקדוש מקאזניץ זללה"ה) בחידושיו לחולין דף ל"ז בתוס' בד"ה וכחל מן המנין שמתרץ דברי הט"ז שלא יקשה עליו קושית הנה"ז עיי"ש: (יב) בין כך ובין כך. פי' בין שיש שם ס' עם הכחל בין פחות מס' מ"מ אסורה הכחל דאפי' כיש ס' בקדירה נעשה הכחל נבילה. ט"ז סק"ג. (יג) אם נפל לקדירה אחרת אוסר אותה. עי' במנחי' כלל ל' סקי"ו שכ' דמ"מ חילוק יש בין

עצמו שנתבשל נעשה כחזיכה (ג) **האסורה יאין משערין בו אלא** (יד) **כמות שהוא בעת שנתבשל לא כמות שהיה בשעה שנפפל:** הגה וי"ש דאסר (מהר"ם) נפל לקדירה שאין בה (א) (מהר"ם) לקדירה שאין בה ס' (יז) ונאסר (ד) (יח) כאחד מה שיש (יט) לקדירה אחרת אין כאחל מעמרף לן (מור בשם ברא"ש וד"ע ב"י) וכן עיקר. **ב** **נרגו שלא לבשלו עם בשר כלל ולבשלו בלא בשר** (ס) (כ) במיגון (כא) **או בפשטיד"א מצריכין קריעה שתי ושרב ומיזה בכותל ולצלי קריעה שתי ושרב:** הגה ואם עבר וכבשו אפ"ה אסור ומותר אפילו יש להיתר בדיעבד (פה"ת והמרדכי ואג"מ והטור ופ"ת) (כב) במקום שספרד (ו) מרגזה (כג) אבל בגלא"ם אין לאסור ומה שנהגו לקרשו (ב) (כד) ולאחקו (כה) כמה פעמים שתי ושרב על פני

ח פרמב"ם שם מפני דאין רגיל ליפול לתוכה אלא מעט ויש לחלק בין מעט לרב ועוד דמיירי שנפל לתוכה מבעוד יום ונתבשל ולכך לא בטל ואפילו נפל עכשיו אין לאסור משום דמלאכת איסור נעשית מבעוד יום ומותר לאכלו אפילו בתוך כ' ועיין בתשובת מהר"ם מינץ סי' קל"ח ובמהר"ם מלובלין סי' ק"ט ובתשובת מהר"ם מרוטנבורג דפוס פראג סי' תקי"ב ובתשובת מהר"י מולין סי' ק"ל ובתשובת מהר"י בי רב סי' ק"ב ובתשובת מהר"י קולון סי' ק"ב ובתשובת מהר"ם בן חביב סי' ק"ב ובתשובת מהר"ם אלשקר סי' ס"ב ובתשובת מהר"ם פדוה סי' ס"ב ובתשובת מהר"ם פדוה סי' ס"ב ובתשובת מהר"ם פדוה

סט (ו) (כו) מדיף ומפני יותר מפיחה כנהוג (ת"ה סי' קפ"ב) (כז) ונללי מהבנין לכתחלה נקורטו שחי ותרב ומיחה בכיחל (אחרך כלל י"ח) מיהו אם עבר ונלמו אפילו בלע קרישה שרי אם נלמו לחוד בלע בשר עמו (הגה"מ וב"י וכאור ופ"ם) ואפ נלמו עם בשר עמו אם נקרש שהי ותרב ומפו בכיחל שריפה (ח) מותרים (כח) ואם נלמו (כט) בפלוין מותר (פ) (ל) והמחמין (לא) אסור (כ" בשם תוספות והרא"ם ומרדכי ותי"ב) (לב) ואין לאסור שריפה שתקנו בשפוד דכליפבב לא מחזקין איסורא (פ"ה) (לג) אבל (לד) לכתחלה אין (י) לנעצו אם בשר כלי ולקדירה בלא בשר (לה) מהגין בו (יא) (לו) אישור

באר היטב

מותר אפילו בלא שפשר מדוקם וכ"א אסור אפילו כיפפשר מדוקם ומחלק עליו פ"ך דים לפעון על רמ"א בשרא בחלב: (ו) מדיף כתב מהרשל"ו ואם נתנו תחת המכתם הוי כמו בכחל: (ח) מותרים. אפי' יד"ם שתפפשו דכיון בקרש ג"ו וב"ח ותוה כבשר ממש לפעון זה (פ) והמחבון כתב פ"ח מהם עליון לא התחתון שי"ם שפיהם בית מהוכן בשום בשפוד ולא שם שום ג' מהם עליון לא התחתון שי"ם מותרין. (י) לנעצו. פשפש דשפוד שלנו מותחים לפרקן ושפודים רשם זה לפעלה ושפודים זה לפעלה. (יא) אישור אפי' אפי' ע"י קרישה ע"ז וב"ב:

דרכי

מלודעת להתכל שו"ע כמה מחיכות ע"פ כלו מדף מכבשו בכחל דבכל כל הגזות שהחלב כהם בהם שפחתות עכ"ל ומ' בחגמ"י שם פ"ק י"ב שהעתיק לשון ההרא"ם פ' קפ"נ וח"ל שמוכחין כמה מהיכות שהי ותרב ותוחב ע"ם סלה ומוכחין לחתה לחיכות קפטת מלח כל שיהכמו כמה שפמיט שהי ותרב כין כל מהכו לחיכות קפטת מלח כל שיהכמו כמה שפמיט שהי ותרב כין כל מחמם ומחמת ומפחות שי בהכי מ"י"ם ומ' בין יהודה בפיה"ק פ"ק י"ז מחמם לימת לפעל"ד שהשיקר לדקדק לחתך מהיכות קפטת מלח דהכא בכפי יוכי החמלח על נוף דברי ההרא"ד בזה דהא ההרא"ד לין ט רלי' לדבריו מהש"ם מלח מן החם ומדרבה החם לא יפיל שיהי' עדיף מבישה בהכחל שברי מלחן ברמב"ם משמע שפעולה החהיכה הוא לחדק החלב והביהה הוא להחמלח לישועות השחר ט ומ"ש כל החיכות לא יועילו ולח"ל שכל שעפיהים היפב כל הגזות שפיר דמ שברי מדיחן שרש קדם הביהול ויודע לחלוחים החלב גם זה ליט וכו' אלא דיל דמ"ש ההרא"ד הוא דכיון דהשהכין שרש לחיכות קפטת מלח כל שחיכה ממנו לחלוחים החלב שבל כל חחיכה ממנו ליכא לחקל דשכיחא והוא שיהי במקום דחק בהכחל אבל בלא"ה לא ופיים בע"ש מ"י"ם וש"כ דו לט להקל ביה שההרא"ד מקל בשחסו ש"ם ח"ק לחיכות קפטת לאבל לחן להקל יותר גם בלא מחך ליחיכות קפטת דכאה לחן משמעות גם מדברי ההרא"ד להקל (כב) עדיף ומהרבי יותר שבחלב"ם מ"ם ומכמם הוי כמו בכיחל. ממנם דוקא ע"י קרישה שהי ותרב מהי מכמם כמו שהו בהכחל אבל בלא קרשו שו"ע לא מהי מכמם מ"ז ס"ק (כג) וליצלי נהוגין לכתחלה ובה מהרש"ל שסק דמדינא נמי בעי הכי לכתחלה ש"ך סק"י ומ' מה בש"ם פלח בגב חידד סי' ל"ו (כח) ואם לאו העליון מותר והתחתון אשור כ' בשלחן גבוה ס"ק ל"ו ר"ל בשלו בהגור שבימי חכמי הגמרא שהיו השפוד לאוכל כדעתו סי' ע"ג סעי' ד' סי"ם בחל לדיל שפוד הוא דלמ דוקא הוא שלא לקי אם בלו בשפודין שלו שמוחים לאוכל אם הבשים רלם ס' ומשיל רלם בכ' שיך מילוי ותחת שפשפט מלמעלה סי"ם (וצ"ע למן ס"ק ל"ב) (כט) העליון מותר סי' בחיבודי הגרעק"ח שבחב מהשמעות למן ס"ה דוקא בח' בחל למשה שו הוא מותר בבשר שלמעלה משום דאין שלמה בחלב מפשפט למעלה אבל אם סי' בחל למעלה יש לאסור בחיל בבשר מפשפט למעלה להוך אבל בחל בחיל בלא ס"ע סי"ם אחמת ישיון ביד יהודה בפיה"ק ס"ק ל"ח וכפיה"ק ס"ק י"ם מ"ם בהכי כתב"ה בזה ולפימה רעלה להעיקר מהשמעות הבוסקים דוקא בח' בחל בחל מחת הבשר שו דלמה בחל אבל בחל בחלב בלי מלוי ותחת בשר אבל בחל מחר וכן אם יש בשר למעלה ולמטה ובחל שו בלי מים רק בחל עם בשר שהחהיו למור אבל בשר שלמעלה מוהר סי"ם ומ' בחוי"ד בכיאורים פק"נ שהעתיק לדברי הפיסקים שלו חשו לאסור בחל למעלה מפשם שבשר מפעכת למעלה דבזה לא אחרינן שבשר מפשפט למעלה סי"ם (ל) והחחתון אשור. עכחה ס ועי' בח מ"ח שם סוף סק"ל שכתב בין שדעה ליזה שפסקים להקל בזה ע"ש שכל דקרשו קלח עכ"פ אין להחמיר בדיעבד בהש"ם ולהחיר בין הוסי בזרע ובין עלי בשרם סי"ם ומ' ביד יהודה בפיה"ק פק"ם ובפיה"ק פק"ם שכ' דהשהמן עלמו על האמת"י כזה לא הפסיד סי"ם (לא) אשור סי' מחה"י שם פ"ק י"ב ומ' בכבוי יוסף סוף סי' זה שכתב דמ"ם אין להפסיד על בחל גם בזה להפך במקום שיש נשם שנפף הרבה מן הפליון על התחתון אבל בלא"ה כל שלדעת שבאיים לו ל' במהירות מותר דת"ל שעשר שנפף לשם כ"כ וכנה עד שלא יתבשל בשפך זמן קלר כזה ולכל הפחות שם יש עוד פפק ל'

תשובה

שמפפק לחזה לו בפשפל למפה יש להתיר בכה"ג כיון דבלא"ה פפיקא דרבק הוא עי"ם (לב) ואין לאפ"ר שיניהם שכאא נהתפך וכו' כ"ל בפלוגתא בפשרין שלו שמוחים לחרכן לה שפכיח כיזה פציעים להפך זה למעשה וזה למפה מ"ם בדיעבד לו מחזקין ביפר לחזה שיהי מהפך ת"ח כלל ל' סוף סעי' י"ב מהש"ה ולפמ"ל סי' ע"ג (פ"ק כ"ו) מהכה"ג שם בהגהות ב"י אות מ"ו מביאר דלה הלמ' דוקא בכירים של מוכרי בשר שבכחב ש כך המיד לאורכה בזה בלא חפ' בפהם בפרין שהעלן חזו לפ' שבפר בחל שפיר בחל בחלב לא בהגור והזכל בוכ על החבן ואלו שלכ בזה לפעמים מבכיל הוא ומבזיה חדו ולפעמים להיפך מכ"ה מפהמת לן מחזקין ביפר בדיעבד כל זמן ב"ח רלו שהחפך" (לג) אבל לכתחילה אין לצלותו עם בשר סי' בכרי הוסר ס"ק י"ח שכ' דכ"ז הוא בלנוי בשפוד דים חשם שהחפך לפעמים ועשה עליון להחבון וכלמוד מבל במין בלי של מפכלחת שיושמים ברוחב על הבירה ויכיחים עליהם בשר בדוחב החפכלה בשיר דלכ"ע יכול להניח על בירה ל' כחל עם בשר בלא לנוחם שניים על החפכלה בחופן שלא יגעו זה בזה ולפ שים בם זה חשם שלפעמים מבלין הבשר ומיחו הכחל במקום וכן להיכך לין בכך כלום דהחלב היולא מהכחל טרח מקלי קלי לי' ולין ליחם כלל במליחת דהבח כי אחי מי"ם ושי' בבכורות ב"י אות ל"ז שכ' דלפ ל"ז שכ' דלפ בש"ם הרמ"ח להחיר בלא בלנוחם בחל ובשר ביחד בשפודין שלו שיושחים לחרכן שלו חזק בפהם שפודין אבל בשפודין שהם עשוים בהקוך בעיון שהבלנלים ומהפכים בעלמן מבי לכתחלה מיהר דגא שיך בהו מילוי ותחת דהיינו מוציים בשוה לחורכן עי"ם והביאו בשפ"ד ס"ק י"ל בקצרה (לד) לכתחלה אין לצלותו עם בשר בלי כ"ל אבל אם קרשו שהי ותרב וב"ב ושי' בכה"ג בהגהת הטור לות י"ד שכתב דלה אם עבר ומהם ביחד בשפוד קדם שלמלן נרוך להפרידן והפרידם זה מזה בלחי הכשר והכחל בשר מהרידן כ"ר כמו דיעבד ומוהר בללמן כך לה לכתחלה עי"ם (לה) נוהגין בו איסור לכתחלה עכבה"ב בהגהות ב"י אות ל"ג שבחב מלוק מבבים בעיון זה בין שרי הספרדים דבוקה פירוש לה קבלו חומרות הרמ"ח בזה ומבו בו היהר לבשלה בפ"ע (ע"י קרישה וב"ו וס"ב) בכלי של בשר ומקלה בשים מבשלן לוחה אבל אם סי' בחל למעלה יש לאסור בחיל בבשר למעלה להוך אבל בחל בחל בלי מלוי ותחת בשר עי"ם אחמת ישיון ביד יהודה בפיה"ק פק"ם ובפיה"ק פק"ם בהבי כתב"ה בזה ולפימה רעלה להעיקר מהשמעות הבוסקים דוקא בח' בחל בחל מחת הבשר שו דלמה בחל אבל בחל בחלב בלי מלוי ותחת בשר אבל בחל מחר וכן אם יש בשר למעלה ולמטה ובחל שו בלי מים רק בחל עם בשר שהחהיו למור אבל בשר שלמעלה מוהר סי"ם ומ' בחוי"ד בכיאורים פק"נ שהעתיק לדברי הפיסקים שלו חשו לאסור בחל למעלה מפשם שבשר מפעכת למעלה דבזה לא אחרינן שבשר מפשפט למעלה סי"ם (ל) והחחתון אשור. עכחה ס ועי' בח מ"ח שם סוף סק"ל שכתב בין שדעה ליזה שפסקים להקל בזה ע"ש שכל דקרשו קלח עכ"פ אין להחמיר בדיעבד בהש"ם ולהחיר בין הוסי בזרע ובין עלי בשרם סי"ם ומ' ביד יהודה בפיה"ק פק"ם ובפיה"ק פק"ם שכ' דהשהמן עלמו על האמת"י כזה לא הפסיד סי"ם (לא) אשור סי' מחה"י שם פ"ק י"ב ומ' בכבוי יוסף סוף סי' זה שכתב דמ"ם אין להפסיד על בחל גם בזה להפך במקום שיש נשם שנפף הרבה מן הפליון על התחתון אבל בלא"ה כל שלדעת שבאיים לו ל' במהירות מותר דת"ל שעשר שנפף לשם כ"כ וכנה עד שלא יתבשל בשפך זמן קלר כזה ולכל הפחות שם יש עוד פפק ל'

להתחיל

(לז) לכתחלה (רס"י ופוסקים)ה"ס לפנן אפשי בלא בשר(ב"י)ואפילו(לח)מחיים הכתם(פ"ח)ואם אבר מבעלי נקדירה נבדו (יג) (לט) בדיעבד (מ) מותר אם נקרש פ"ח ואפי בכותל (רס"י ורמ"ן וס"ד ומרדכי ופ"ם) היכו אם מחיים דהיינו לאחר ג' יום אם אבר ונבלו אפי עם בשר (יג) מותר בדיעבד(ב"ד ופ"ג ורא"ש והר' יהיאל)ולפנות מפסיד"ח מן הכתל בלא בשר נהנו בו סימנך(מא)אם מן אפרן מפסיד"ח (יד) במחבת אבל במחבת דיט כיתו נמוט נקדירה (מהרש"ל בהגה"ט ומרוך בלי י"ח) (מב) ויש פרושים מהמירים בכל מפסיד"ח (מב) אם לא שהיתה בכתל תחלה . יש מחמירין בלא מפסיד"ח בכל אם של בשר בחמור קטן רק יום להניח אחד בפי פחמור (ת"ה סי' קפ"ב) ומוב ניהר בתחלה (מב) אף כי תינו בלא (מז) מומרת בעלמא (ג' ומרוך) : ג כמותר (י) (מה) לחתוך בסכין שחתכו בו בשר (מו) (וכל זמן בחל מי אף על פי שהוא מלא חבב) (תמ"ו פ"ח) וכן מותר לחתוך בשר בסכין שחתכו בו בחל וכן הדין לאכול זה בבלי שאכלו בו זה : כגב וס"ה בלעות זה (יח) (מז) בשפוד שלנו בו זה ס"ה דמותר להניחו נקדירה עם בשר בלי שפיט שהיה חמיט

(נ) (מח) דלאחר (יט) בלייח בכחל

כ תוספות ורא"ש סם ורא"ש ג בית"ם ובש"ם

פתחי תשובה

כ"מ שלח יש בנשר נקנים לחפיל הוא מי טוני לאחר בלילת שבשר"ם ותני' פמ"נ שמשב דיש לעיין אם לי בלע קדירה דבי דיעבד מה כדין אם ניבלו אם"ב ה מוסיף דיכול כל ישראל שלח לבטל מחל בלל שי כדבר שאסור ניתתין מ' ומ"ם ביבש לא שייך לבטל אפי' בדיעבד אפי' ע"י מחר. שי' הם"ך אפי' בלע קדירה ואם לי מיקן דיבבה ס"ח ממש שפיט דשפיט תוך ג' מוחר (ד) במחבת כיחב הם"ך וכמ"ש לעיל ס"ם ס"ח דשפיט"ח אפילו בלא מחבת יש לה דין ביבול בקדירה שאי הכח כ"ן דמ"ח שרי אלא הנוס נאדה אסור אי"כ לא נגיעו בלא מחבת אסור לכתחלה אף ביבש (מז) מומרת כתב מז"ך לכל בשפיט"ח של בחל אפי' בלא מחבת דוקא במחבת ואין כן דעת מהרש"ל ג"ל דבעי במחבת אסור לכתחלה אף ביבש כ"ח בחל אם רלב ולפי מדינה אפשר דוקא בחל בשר נמוט הוא ואוי דבין בשר נכ"ח בשלו בחנור ל' בישהלי נקמן ס' ג"י וק"ח (יח) נחתוך דין זה לפי נדיהן אם אפשר לנקנות בלא לבלוה לבלה אפי' ס"י קדיבה ס"ו וס"ב הה מבוס נאדה אלא יבלו אם בשר יחד חב לא שייך בבין ע"ל (יח) בשפוד כתב בש"ו דוה מירי שמלח בחבל דמל"ל בו אבל בשפוד מבוס נאדה שפיט נלע"ד ובן בלגן השפוד בלא"ה מכח בשר בחבל אבל אם לפי' לפני אחר עליה אסור לבטלו מ"ג דבני כבד מותר שלפי בחבל אסור לבטלו א

(כמב) דיש כשפר נשר לכל דבר (כ"י נשם כרשב"ם ובמרוך) ודוקא שנלנה (כ) כדיעה שקבשושו החלב שפי ושרע ומשום נכוחל לכל אם עבר ונלנו נלע קריפה לו קריפה מופעפת כל כדבריפם שלו ריש (שור וכ"י) וכדיעבד כפל מוחר ואם קרשושו כדים ונלנו שפ"פ שמעלם פח"ב (כפ) נוחות מלחות מלב לפן לשם (מרוך כ' י"ם) וכן (נ) אם המיחו כך ב"ם קודם לנ"י פ"ם שלב יום אלם מוחר (ד) (נא) ולם שמרין (נכ) (נב) כנוב (נג) מוחר (מרוך כ' י"ח) עור פקינה לאחר שהוסר חלב שהוסר חלב ושרי ולם ל' לן בשר בחלב ואפשר שלב שלב שלב

צא דין בשר וחלב ש"תערבו. ובו ח' סעיפים:

א (א) "בשר ובניה שנגעו זה בזה מותרים (ב) אלא (ג) (ד) שצריך (ה) (א) (ה) (ו) להדיח מקום נגיעתן ומותר לצוד אותם במצודת אחת ולא חדישנן שמא ינעו זה בזה: **ב** (ז) כל מידי דבעי תדחה כגון לדניח בשר היתר צונן בקערה של איסור צונן אסור לכתחלה

א מצוי מלין דף ק"ו ורד ע' לכני סם בכ"ל ב רבינ"ו פרנ"ם בשר ם מרי"ם נשנע ועיע שלו יעשו זה בזה

פתחי תשובה

צא (א) להדיח מכה"מ בכם רכ"ח ומיהו דבר מרוף מחלט יבש כשף לם דמי ובני רמה כמ"ם בסעיף ס' ותם בם יבשים ס' כ"ל סמ"ב ומשום דמיו ומפי דמה כיצד הדחה בפ"מת בלא שפוך אבל סיתר שנגע בחיסור צונן בני שפשוף מד בידם בשורה שנתנה בם"ת בב"ל (ומנה"ם בסק"ג) אך ספ"ל

באר היטב

צא (ב) לדניח כתב בכ"ח דוקא כשחל מעט מעט אבל אם שפשט לו אפל אם שפשט יבשים מפלט

דרכי

למ"ת עם שאר בשר. מבה"ט ומי' במח"י ס"ק כלל ע"ם ובמהכוכי הגרעק"א ז"ל בכתבו דוה דוקא כשפי' הקדמה מיכבר כבר מתוס לו מהר למלא עם בשר שנ"ב כבר נתלח ומוה אבל למניה קיבה מתוס לרבינו לקריב לסיר למלא עם בשר לכתחלה כי הקיבה הוה בכ ב"מ ומ"מ לעיל ס' ע"ה דלן למלא מעיים עם בשר פ"ו ובי' יהודה בסי"ק סק"ח ל"ו ומי' מוה מזה ב"בריט לעיל ס' ע"ה (ס"ק י"ד)

סעיף א (א) בשר וגבינה וכו' אלא שצריך להדיח מי' בגיעה ה"ם בשר לוי"ט מי' ל"ט בכ' שם מגב מ"ח דוכרם"י כתלין דף מ' ע"ב בפלוגתת דב"ה ור"ש ה"ק לעיל מיכ"ש כיון דהוא מהתי"ת מאיק לאחוי מבתם לכ"ו דב"ה ה"ק לעיל מיכ"ש ב' נגיעה רוח דהתי"ת כיהיו בתקים ביש להם שהדח בו מים קלח ולתלח דם"ל דקליפה לאו כלום מהדבק ר"ה דהתם עיי"ש נדסם (ומי' בדבריו להלן ס"ק כ"ז) (ב) אלא שצריך להדיח עכה"ם ס"ם מהאו"ד לעיל מה מהר בשר בכיון מולבות והה לעיל דעבד לה מילע שיהוך בשר בכיון מולבות ובשלו קו ולא הרהיבו עבה"ז סק"ם שמבואר מדבריו דהל' הדחה לית לכתחלה אבל בדעבד אינו בבריכין בדחה ומהי ממש להלן בס"ק מחי"ו בם"ם מהמבה"ל דהקשולין כיון בבריכין בדחה מלא הלל שריך בו הדחה נאמבה טולה מבואר דבכ"מ שריך דחה אם לא דהיינו לאחר לפי בדיעבד ומבמ"ו סק"ח ס"ב מ"ם בזה ובכה לאכול בין אם הדחה הוה מן הדין ובין אם הוה רק משום חשש"ט בי"מת דהיכא דלריך הדחה מן הדין ולא הדיחו אפי' דיעבד אסור מהמ"ב היכא דאפשר רק משום חשש"ט לא אסור בדיעבד בשלא הדיחו אי לפי שיעלה הדחה לא הי' שריך להדיחו מיי"ם ומי' בתשו' מ"ע סק"ג ס"ק ל"ו שריעלה דהשיקר לדינה דבכ"מ שריך הדחה מוהר בדיעבד בלא הדחה הפי' אלח כיש"מ מיי"ם ומי' בגיעה לית שם שהכיח בן מלשון הם"ש דלהלן שהי' ד' אל' דיש נפלו זה לחוך זה טועים מדיו הבשר ומוהר הרי הוהאב מוהר מע"ם דלח שיך בה הדחה ובע"ב דהדחה הוה רק להכחלה היכא דאסור אבל בדיעבד אינו מעכב מיי"ם ולכ"ע בחכמת אדם כלל מ"ב סוף סעי' ב' לדינה מיי"ם ומי' בסי"ד סק"י שעמד בדין זה היכא דנפל איסור לח לאיסור גוש היכא דה"ה בהדחה ובהב שדין זה הלי בפלוגתת הבוסקים היכא דשריך קליפה ולא"ה לקלפו ואה"נ לאוסר אוסר באמרי מלח של אונגרי"ם מיי"ם לאבריה כי בשמת מבואר בה"ח בלל ס"ק דין י"ח דלם אחך בשר וק בסבין חולבות טולו לאסור מטום דלח יכלו לנערה לא להדיחו בחקום החוך ומי' במח"י שם סק"י שהפלוגה עליו דלפי מה דקי"ל דבמקום ס"ק קליפה אם לא לקלפוהו כשר בדיעבד מכ"ם בריר בחלון שריך דק נדרכה לו הדחה ובהלה שוהר לאכי שלא לשריך ושים בלא"ה מיי"ם ומי' בשי"ת בתר כמים מוי"ד סי' כ"ו מ"ם כזה ושים ובסין המפרשים ים ס' בהשבר כשבר שטוח של חלב שאבדב בו מהסבין ע"ב לין להתחיר בלל מיי"ם ומי' בדבריט להלן סי' ק"ה (ס"ק ק"ח)

ובש"ט הפ"ם מהאו"ד דוהוקא ושמוחת בשי שפשוף וכו' מי' חב"ם לעיל סי' י' ס"ק י"ח שכ' דהסבין לריך מגילה דוקא מיי"ם ועיל סי' קכ"ח סעי' ז' ומי' בדבריט להלן סי' ל"ד (ס"ק ק"ח) (ג) שצריך להדיח מפ"ם מ"ם מיהו דבר תריף וס' וכתב בשלי לבוה מבל בדיעבד אפי' תריף לה שהשר מלח יכל להמלים מבלי רק ע"י דוהוקא אבל בדיעבד אפי' ע"י מלילה בשבשר מה מבל אפור דלא דלין מלילה לכלים להפלים מ"מ בבלא ע"י מלילה בשבשר מה סים בסין על הבלי ומל זה לאו מחמל החתם הבשר מח"כ ומים בל"ע מיי"ם ממנם לפנין דיעל הוה מ"ם דבתלן דבר מרף בבלי מוכר בדיעבד מי' בדבריט להלן סי' ק"ה (ס"ק ר"ם) מ"ם בענין זה (ד) שצריך להדיח מפ"ם ומ"ם בפלפ"ם בשמהי"ם יבשים אפי' הדחה מ"ל כ' בחדושי הגרעק"א ומ"ם בפלפ"ם בשמהי"ם יבשים אפי' הדחה

תשובה

דוה דוקה בחפלים אבל בחפלים יבשים אין לריך הדחה כלפקח פפי' ר' מי"ם ובפ"ד סק"ח:

ועיין בפרי חואר סק"ח דכל זה חקה בדבר שחם אבל בשבר שנה לפ שהם יבש בלי לחות מ"מ מהבחת השומן ובדן ושום ביבר ולריך הדחה וכן לה בדבר בלוט שנה רק שהם ובר בשעדר בעת בגיעה לפ שהם יבשה ג"מ כיון שים לפרורין בחדבקים ממנה ביותר ים להצטיד ולריך הדחה מי"ם ות' בית יהודה בבריה"ם סק"ב מ"ם בזה ושים ובכל זה אין לחוש כלל רק בכל לפי רלוה שבירן שם ולכו להרבה בבר מה לריך להדיחו מי"ם-ומי' בדבריט להלן סק"ח (נ) ומי' בב"ח שלל ליקח הבכרתי מח"ד סי' ס' (ה) להדיחו שבח"ם מ"ם מהבה"ת והחות' והבות לפרים וכי' בדבריט לעיל סי' ס"ד (ס"ק ק"ם) ובי' בית"ם סק"ל בב' שים ליחדיר שלי בדבריט שלים שמים ולריך שבשוף חוקה ולא שני בהדחה מי"ם אחמם בהוח"ד סק"ל בית בלל בית ס' דוסקה ובכתבה ב"ח בבבר שבת שני בהדחה ומ"ל שבשוף מי"ם ומי' בב' ס' שחבים ודבי הבה"ת ובחות' והבות לפרים וכי' בדבריט לעיל סי' ס"ד (ס"ק ק"ם) ובי' בית"ם סק"ל בב' שים ליחדיר שלי בדבריט שלים שמים ולריך הדח

(ג) (ב) (ח) דילמא אביל (מ) בלא הדחה ודוקא מבושל דלאו אורחיה בהדחה אבל מדי (ג) דאורחיה בהדחה כגון בשר הי וביצא בו שרי לכתחלה: סעה (ג) (י) ודוקא דבר שיש בו ממש לא בטל ס"א אפילו נתן טעם בתבשיל אפילו נתן טעם לתוכו

באר חיטב

כדחה מ"ש (ג) דילמא כאב כסי"ו ויש לפרש סח כאב כ"א נפ' כ' דבכל כדחה ד"ה ואפילו ד' פוחר (ג) אפילו יהיה ויחיה ויחיה כמ"ש ב"ח ומ"ש כמהר"ם ד"ה ומ"ש ב"ח ומ"ש כמהר"ם ד"ה ומ"ש ב"ח ומ"ש כמהר"ם ד"ה ומ

אסור לאוכלו (ד"ע) (יג) עם (ד) גבינה וכן יורד שלא יגע בו גבינה שאם יגע בו אסור לאכלו עם בשר: ד יבשר וחלב (יד) רותחין שנתערבו יחד ואפילו בשר צונן (מו) לתוך חלב

באר היטב

פתחי תשובה

דרכי תשובה

סעיף ג (יא) צריך ליזהר שלא יגע בשר בלחם וכו' וכ"כ שלרך לזהר שלא יגע בו בשר חי קודם הסעודה ומליחה כדת דחיישינן דלמא מפלגי ואכל לי' בלא סחיטה מדם הנדבק בו ויאכל לישר לחריפתא וכיון דהוי מהא מנתחא הי מת אכל לי' עם גבינה לא חי אלא מדרבנן ואם נגע לתם בשבר חי כגון צריך לקלפו ולכל הפחות יקנח היטב במקום שנגעו פרי תואר ס"ק נ' (יב) שלא יגע בשר בלחם עפה"ס מ"ם מהפרמ"ג דמשמע דאין מקנח לפי זה אפי' לאכלו עם בשר ומי' כיד יהודה בפה"ס ובפה"ק בה"ס מ"ם בזה ובבינה מהא דלעיל סי' נ"ז שמבואר לאחר בזה בין פת מעפה לפת מחוצה וכ' דכאן שפתתו בזה ולא מיקלקל בכך משמע שצריך ליזהר לפי שעה רק בפת מעפה בע"ב שאוה רק מלד שהוכרחו לצריך להחזיק אבל מלד הדין הם רוח פה מעפה ויולה ליזהר לבשר או לגבינה ליכא לישר מ"ש ומי' בערוגות הבושם רים סי' זה שכתבו דבע"ב המחבר"ח שכ' שיש ליזהר שלא יגע ביום אם אין יודע אם נגיעה וכן לאכול לחם חוקא עם בשר לכן חיישינן לדמלא מפלגי ולא ידיח ויבא לאכול עם גבינה וכן להיפך אבל אם מיירי לאכול רק עם בשר או בגבינה בלחם תלב בזה לא חיישינן לדמלא מפלגי וכ' כיון דבשעת הבשר או הגבינה בלחם הוא דבר מועל וכו' והכי נהוג עלמא כשאוכלין לחם עם בשר או עם חמאה מותרין אלחם בבשר אחר שמלוכלת בקנוח על פניו ואין לחוש שם על נ"ב להיות מאיר בזה והעם משם שחיישינן אלחם בבשר או בחלב ובפת מעפה חיישינן דלמא מפלגי מ"ם (יג) עם גבינה עבפה"ס ובפה"ק ומ"ם בבליה"ק חוקא כצל' מהם לח עכ"מ בהגרת עטור סוף נ' שכ' ולא מקרי כעור אלא שהאבר יהי' לח שאם הוא יבש פשיטא דאם' הדחה מ"ל כלל שהגיעה בבשר יבש אחה מלכלך כלום אבל גבינה אפי' יבשה מ"מ אלא מלכלך יפנם בלח אפי' הס' יבשה קרוב הדחה עכ"ל ומי' בדברים לעיל (ס"ק ד') וז"ל בשלחן גבוה סק"ד ומי' כיד יהודה בפה"ק סק"י שכתב דמ"מ לף בשבר יבש כ"ע לריך לרחוק אלא יפת שום שמעמיה ע"ג דאם יש לאיזה שמעמיה ע"ג דלחוק בהלחם כלאחר עלאם לעיטים וכ' ויל' דמ"מ לף מכר בחאבר חיבה לח שמעמיה ע"ג אלא אם כן שהוא שמעמיה ע"ג כמו בשר יום ט' ובמאבר שמעמיה ע"ג אלא אם כן שהוא

(פז) רותח (יז) או חלב צונן (יח) לתוך בשר רותח (יט) הבל (כ) אחר (כא) משום (כב) דהתאה ר' גרשום ור' יהודה נתן שם
(פ) (כג) גבר (כד) ואבל חלב רותח שנפל (כה) על בשר צונן (כו) או בשר רותח שנפל (כז) לתוך חלב צונן (ו) (כח) קלף הבשר ושאר הבשר סותר מעמיק

באר היטב

כלומר כדמסיק וכתב נתכוין מ' דדוקא כשפ"ל דהרמה נו כשהמשיר הם ויסיר קר שיומדם אז פלט זה לתוכו כבשר רותח עלי חון לקדרה ג"כ מסיר וכ' הפ"י דכל ד' דוקא כשיסיר מתוח עמעו לבי הם הם יסיר בשע שיש מחיצה להתיכה בלא רותח אי"כ ק"ה פ"ח (וכם שי עתות מעמיק

דרכי תשובה

לא תמריק תדמיק לי' וט' ואיט מבשל כדי קליפה וכ"מ לעמן בב"ח שהם ים ט' כתלב מחמה לתוך חלב טעו שפשט מחמה יפה ומותרים אם ירוצה בשר בלול רותח ואינו נפלט ממנו לבי הם ולא יאסר אף שפ"ד וט' עד מה בח"י שם בשלילה שרי כה לה תלוי דרך ניסול הוא שפ"ד וט' עד מה בח"י שם ק"ח שפ"ל שכ' ובדבר התעורב נראה דאפי התחתון רותח אם שהיו"ד ט' שתוחר עד שהן שהם"ב אין בו משום ניסול כלל שפ"ד וביו"ד שד בח"י ח' שתוחר ג"כ מדברי הם תדמיק לי' בלע כ"ק לא שיך בלח בלא דבדבר ירחפבר לא שיך זה עיי"ם בלדבו ו"ו מזה מדברי לעיל סי' פ"ו (סק"ו י"ז) (מז) רותח עי' יו"ד בביאורים סק"ה שבשיל רמ' הכיכו שהעלין טעם לא תמריק התחה נבר שהבשל רק שיכיום ויבליע עיי"ם ו"ב בשו"ם בית יוסף (מהגהות מלבוב ז"ל) חלק ח' סי' ק"ה טוח ס' מ"ם בזה והיה בל"ע עיי"ם (יז) או חלב צונן להוך בשר רותח ים בזה חדום מרישל דהבם חדוך משקה הבך לקדר יותר מיה שדיך בבר קר לקדר תשקה חמה אפ"ם תמריק תהתה נבר פי הוט סק"ד (יח) לתוך בשר רותח ע' בם' ערוך השלחן (לבהב מהרי"ם מלובלין סק') סעי' י"ל ו"ב בעמד בזה לתך נהג חז"ל כלל בזה טעמי בשר והתהה נבר ומיקרי העולין רע"ו לין לך דבר המיה יוצר מזה שבהי עילמו רוחה שהחלב בשלר בריתיהו ובם יעבם הבשר טעם בשר רותח ולתך לתך והתהה נבר וכן לסיפך אם בפל הרבה חלב טעם בפל בשר ע"פ רוחב רותח לתך נמחר והתהה נבר ואסור החלב כשלפן שעים כרי פיעים רוחות שהחלב טעם הבשר ובם נבשר נפלט ולפי הרוחות בתם נראה דכתים ד' אי ה' פעמים מהחד עד הבי בהברח לפעול על הבמי שיפ' כמותו ואם נאמר דבאחת ים פשוט בזה קצה נראה לא נאמרו חז"ל כמה הוא השיעור וכ' דבע"ב ברור הוא דבפ"מ שחבר בדברי הב"ח ושפסקים שהתה נבר מיירי בשפשי בתם דברים בן שוהן בהבשום שלהן ולפי ערך החלב בן הוא ג"כ כמות שבשר ולכן נהלכו חז"ל בפיעה של מי נוכר העולין לו ראתחתן ומפסקת שלבית דהתחתון נוכר לבל שם ים נאחד מקן רבוי בכמות לא שיך פברה ז' דהתהה נבר והניח רמ' לדבריו מדברי הגוש שבה דף מ"ב ע"ב ע"ש במ"ם יעוין בית יהודה להלן סי' קי"ה בפי"ם ס"ק י"ב ובפי"ק ס"ק כ"ח שעמד בזה וכ' ולכאורה מרחה דחם גם טעם הרבה להוך חם אפי' אם החם הוא כלי רחלמון פ"מ כיון שלון החם בל כלי רחלמון יכול להיות הטעם הרבה והוא מקף שהו מכל הפרדים בזה ים להזיר ועיין בהגהות הרביה נוכר ומקרר להיות הטעם נם כשהוא בעמה מבל מדברי הם"ם והפסקים משמע דגם בעמל הרבה טעם לתוך מעם הם מפשר סיו דמיד בעת הפילה פ"ם שבפל בל הטעם מלחבר רחלמון רחלמון מהרחחה החם ומפשר סיו עיי"ם והיינו בעמיד שים לו ניחם בכ"מ לתוספת הפם החתחתון הם מפ"ם שהוא קטן ים בחם לחיזורת כיון"ם ביד יהודה שם רחלמ"ם שהבר שהפל עליו מעמילה פ"ם הרבה מבשות שהם שהחזיק חיפים שהלבר שהפל על בשר וכו' . עי' בתי"ם סק"ו סק"ה סקל"ו (בר"ה אם) שהחב דבע"ב מיירי בלן בעיקר שהפסק הקלוח וכתו שהוריה שפעות שלשן שפפל על בשר וכו' סיים דרך נפילה שהפסק הקלוח דבלא הפסק הקלוח אפי' ם' לא מהני בל פשה ופשה מהפעיקו שהפ שהיר בהבשר מפשר ומשבה בפילה פ"ם ובבילה בתיהוסי ועי' בדברים לעיל סי' פ"ם ס' (כר) אבל חלב רותח שנפל על בשר צונן וכו' . עי' בתי"ם לבלן סי' ק"ה סקל"ו (בר"ה אם) שהחב דבע"ב מיירי בלן בעיקר שהפסק הקלוח וכתו שהוריה שפעות שלשן שפפל על בשר וכו' סיים דרך נפילה שהפסק הקלוח דבלא הפסק הקלוח אפי' ם' לא מהני בל פשה ופשה מהפעיקו דעק"ל ז"ל בלן בש"ך סק"ח וכ' פ"ו דלקח בלשם בפ"ם בלן סי' ק"ד מלחה להקל פ"ם בעין דקי"ל דבע"ח גם בלא בלא מהני ים להחמיר פ"ם ועי' בפתי"ם סק"ו סק"ח מחת"ם ועי' יהודה בפיה"ק פ"ק י"ד: (בר"ה) על בשר צונן או בשר רותח וכו' . יסיים בלן בו בקנים לבל בלחת כי' פרי להי"ם שבשבתי ז' בשבה לאסר לף בלבן אם לא בהם"ם שבתב בפשיטות לאסר לף בדפ"ם תוך מבשבה בעיית והשובה מלחבה חלק ג' בענין הש"ת בלן (כו) או בשר רותח שנפל לתוך חלב צונן . למשמע מדזה בזה דבשב שבתלב בוא קר ומבשב בקרירות בבשר דייק' סעי קדירת החלב בשבשו מקרירות הבשר ופ"ם ומקרר לי' בפשם מ' ולן ט' אין לומר דלמדיקר לי' בלע נשבו שרותח ודי בהחתם קפ"ל דבפי שבשב בל נוחת. פרי תואר סק"ו: (כז) לתוך חלב צונן . לפי חקל בלן שמם דאפי' אם בלן בהם"ם ובבשר רותח לאסר לף בדפ"ם תוך מבשבה בעיית והשובה מלחבה חלק ג' בענין הש"ת בלן כדשובה לשלן סי' ל"ב שפ' שבי' ו' בשבו. מו"ר בתיהוסי סק"ח (ומי' בדברים לשלן סי' ל"ב שם ס"ק קלי"ם ולשלן סי' ק"ב ס"ק ל"ז). (כח) ק"ל הבשר.

(ה) והחלב(כם)מותר(ל)בולו(משכ"ם ול"ח וי"ש ופ"ת)ואם(לא)נפלו זה לתוך זה צ ענין(ב)מדיח הבשר (ו) (לג ב)מותר(לד) (וכמ"ש)(להלן)שהכלי

פתחי תשובה

(ה) והחלב מותר סט [פרי מגדים פ"ם סי' ק' מפתח ד"ם קמח מלקמן סי' ק"ד ס"ב נסגה דסתם מיירי שכרקף משתן בתחם ורחם שהקליפ טעם מתיר כמתחים כלני ומעם מתיר נמחימסה כמסכבר וכל הקלות סט הם קליפה סי כל משה אחת בטעם בשכבר גם מתיר ומומה ומעם גם סות ס' ממחם כתן מייר נמלב רוחם כמל נגם סחת שמיש מעומם של כבשר ושלה של כל נחתיה מעלת מחמים שמלב טעם נשכר ולרק לם פגם ופ"ם לקליפה נשם סמיתו ריב"ת ולים ופמסתיקן קלת דמ נשב"ם ושכ"ם

ברכי יוסף

ממ"ת סי"ח סם"ג פ"ק ל"ג ופ"ח סקל"ה וקליפה א ליט לפ"ר מה"ח שחמ"ת הוריח בע מן מרובן וכ' בפ"ח ומה"ע יש להקל בספיקן דהיינו כשים סחר ומן נפ' חש לומר טען שם קליפה סחן הפסד קלח י"ל דסיק דהכא לקולה ועי"ש בסוף הפ"ק ובסה"ד סק"ו וכל זה סות בנפסק הקלות חכל בחלב רוחח שגעל על בשר טען ולפ נפסק הקלות סי פה"ח דק מ"ם לק מ"ש ולפי מיטר חורה רק פסק ג סמר דמחייתה פי"ם ופי' בית יוסף בפה"ק פ"ק ד"ה ושם בהגהה יש להחר הקליפה בלה נפסק הקלות פי"ם ופי' כם' חי שלום (מהרש"ל סימן ז"ל) סלכה י"ם (ופי' בדברים למיל פ"ק ס'):

איברא כי בחו"ד להלן סי' ל"ה בביאורים פ"ק י"ב כ' דכשים פסק שם מלמר ע"י עירוי כי כעין הקליפה ויכרת ושתר לק שם לה קלשפה מיי"ם נדכו ופי' בה"ד דעת הרמ"ם להלן סימן ק"ד סעי' כ' שכתב על החי"ד בזה כי כתו מב דעת הרמ"ם להלן סימן ק"ד סעי' כ' שכתב דלם פסק הלכה כמותו שעמן בקדירה ים להסתפק שמא הבשר מ' שם כשעירו עליו שעון רוחה סכל לפרר והטעם סות משום דהוי כעיכר הקליפה ולפ"ד החו"ד סל"ל להביר דלק מעיכר הבליעה: פ"ע כיון שיש בפק שם מיה העיבר שם הי כעין הקליפה ויכרת מלא ולק ויחל ויתחל ובפרט בנוף ספברת סיטו שלוה שמר עמק"ד מי"ם:

ועיין שוד בח"ת לפל' סי' פיח סק"ם (בדין תג') סב' וח"ל ולפיכה למיומת בבב"ח לק יש לספק שמא ע"י עירוי שם יש ליזהר שם ם"ח סק"ח שהביא בביאור ולק להקל פל"ת ופ' בחמרתת שלוה כתן בח"ח סק"ח שהביא ומבה בביאור דבריו הל"ל דהר ס"ם שמא לא שכל ע"י עירוי ושמא עירוי שם מבטל רק מעלים ומכלים לבר ושיהר מהים בבב"ח ולק כתן לא לפסור הדבק ובה הדבק מהני גם ספק ג' שמא לא שכל ע"י עירוי כי' דספיקא דדבק לקולא ולכי מים יש ולק להקל דשלי לק לפרף ושת הספיקה ועירוי שם מבטל לק כיק כים כיון ולפ שופפק לעיקר דעירוי מבטל כ"ק ופי"ם בח"ם בדבר שמבטל שהמרחת לקמה בלילה שקדרות ומעלילי"ן פלילי"ן על בשר לחר שהייתה לוחם ושמידה לוחם על כשירה קדה מן הלר ובחמתם הכילה פמדה קדירה ת"ב רוחה ומכה נחלים סביבה ובבוקר לפי שבשבה בלילה הקדירה על חב"ש חשל ושפך החלב ההה כל כלים של בשר שכל ושפך לוחת שפך יש מהחלה בלילה אלו ס' כחלב רוחה לו בשוף בלילה שהי יש החלב טען לפי שגם סיה רק מעם נחלים ויש' מבשחת שיהחן יחר מפחר שבה חבל זחם בדאי הוא שהי שגם שפך רק כדי שיהא כל כלים ויש' בשבר מרובה ושבה להחיון לחר מבטל"ם פפ"ח בשח"ע כ"ע דעירוי שגם נפסק הקלות לק סי רק שפיקא שם מבטל פ"ב כדי ם בח"ם בשבה ה"ל בשבה שהי טען ומה"ל בשבה שהי, חם שמא עירוי לוט מבטל שגם מעלים ומכלים ושיהר מה"ח בבב"ח כל זמן שלוט מבטל ושכל שהר מה"ח שם"ם שהי שפך ג' שמא לי' החלב טען ושפיקא דדבק נקולא ולפ שהבחת"ב בפי' ס"ח כתב דשפק זה שמא עירוי לוט מבטל לק לחשבו לנפסק שם לבשו לפ"ם פ"ח ל"ל דה הקא בעירוי שם ושיטו שגם שלך הקלות של שקט קר שמ"ב בבר דשלך הקלות של כשילה טען ים לחר ולפ דבשלה שם שפק שקלות שי שפק שמבלע שם שבטל כשי"ת שגם שם ים לחר שהי שגם שם בשר ש

(לו) נתיר (לז) קנישה שם לו קנישה ומשו כך מוסר (ח) (ו) (לח) מרישבר) (מחך מנ ל"ם)· ה ' מלילה (לם) שאינו יכול ' מיסורת ומיכן ליאכל מרמת מלח והיינו ' כעין מלילה שמולחים לקדירה (י) (מ) ושהה כדי מלילה לקדירה כל זמן ולאחר מלית מרי סם מרומה שלין

דף ק"ל ומסורת ' דף פ"ו ' סור כשם ר"ת יורק) וכ"כ משמעת ומנ"ל ומהרדכי כשמו וכ"כ רשמה ס"ם

באר היטב

דהן ק מכל שכמי שמרים שפי בשניהם ליפים שני קנישה ומשוה ע"י הפרך מנ"ל כי לם מנלן מה דכר במרדכי ומ"ל ומהרדכי מפרישים מכשיר מכשיר ומ"ל כשכ"מ שכ"ה ס"ם ומהרמי ס"ו משמע דים להחמיר נם כשכר מחב שם לם קלוטה להניח ס' מר קנישה ומחב שכן ל"ל כיכה בשמנה . (ז) כשיבר . [ריב"ם ומכרם"ן ומהרי"ו ומהרי"ם כשכ"מ שמיה להניח ס' מחב מר קנישה שמיה מפרישים ומקילי פפי ומקו"ל משמע ומכרה כשכר כ"ל ס"ם דעלי מעשה נם יהי כדי קיפה צריך ס' מחב מר קנישה ב"ל ומ"ב ל"ל ומיירי כלן בשני שלוט שהוא דכר מכוון שכל שם מכירו ויש לומר דקנישה ומיש מכירו ומקו שכשר שם לם קנישה צריך ס' מר קנישה ס"ם ע"ב ומ"ב ומ"ם ס"ל ס' מעשה ' מעשה ס' מר ומ"ב ומ"ם ס"ל ס' מר ומ"ב ומ"ם ס"ל ס' מר ומ"ב ומ"ם ס"ל

שלא הניחו מיקרי אינו נאכל מרמצת מלחו סגי (י) וי"מ דלמאר שנשפה כמנהג שפיר מגיחה נ"ל מקרי סח"כ דחמה (מוהשפה וכרמ"ם סכ"ט ומפ"ג מהל' מיטיין) ולפרך נחל (נא) כגון בשמפחר מרחשה ושם לפרך שמרחת מלחו יש לסמוך שמקילין מכל מלח שבי אין לפקל כלל (ת"ה סימן קי"ט) (מב) שפיו נ"ל שמלח שכבר שמני נדנדין רק מלד שחר כל שמנלח מגיחה שפיהו נחלל כלל מחמת מלחו מחנג ראשה (כ"י כשם השועה שפ"ם סי"ם) שכל כל שנם שמלח שמני נדנדין ו"ל דלמין אין נקילין כדבר ויש לו לחמיר לאוסרא אפילו לאחר שנתיבש מלחו ואינו נאכל מרמצת מלחו וכל זמן שלא שראו בימים דינו ברותח (מג) לאסור כדי קליפה יאוין חלוק (מח) בין מליח (יא) עלין ותפל התחתון לכליח תרתון ותפל עליון לעולם המליח מבליע בתפל ואינו בולע מכנו 'הלכך בשר ובינה המלוחים שנגעו זה בזה (מט) צריך (יב) לקלוף שניהם מקום נגיעתם ואם אחד מהם מלוח והשני תפל המלוח מותר בתרחה והתפל צריך קליפה שם ו"ל (נ) ונכל מגיחה שם מעשרין שם (חז שמעריס קמקי ובמרפ"י) ומיין לקמן סי' ק"ם כיל' מהנין ובפ דפסחי ומשמע מהל שרי סיים (נא) שהשמפת יהנו מהל שם טוח (ז) דבר נהל שמחר שהשור (נב) דבר נהל שמחר שהשור

פתוחי תשובה

וכ"כ ח בורים לין לסקל רק בשפסד מחמם פ"ם שד (י) דבר נהל מי' מהשפה ני ב ד"ה ובשב"י ס"ב מגיינת ס"ד סי' ס"ם ס"ב לפרק דלם מיקרי לחמי לם ר"ן ד"ה דבר נהל שם שהמלח מיום יבוש מהחמה לחמיהם שפשפו כשפה שם לם מיחמב רחמה שד ס"ם

באר היטב

דלשיטי לישור דם ולכלבי שרם ושמלח רחשון ין בשפת קליפה שכל לם שמשפה שיחור מגיחה שלו שפק כה שמלח שחמת שפלם כל שרם שכל שכל מיירי לישור נשר ונביטם דכל כמה דלם לשלח לכתוב לין שכשר רוחה שכל כשפשה לישור מגיחה מחב רוחה שרירי לם שפק מה שמלח שלם פ"ם לוש שרחש שיירי שכשר מ"ו שכשר ושרחש

כדינו ושמח שמלח שניח דכל כ סיפה כנגיפה שפשרת מכוש דם שב"ל (י) ו"ל. פיה ס"ך כשיע ש

(נב) מחמר שמיטו נאסל מחמת מלוג טוען המיסור שפ"ט (ז) (נד) תמיהם מהרים (כ"מ מהרדכי וכ"כ נהג"מ וה"ד ומס"ג ובנהות מרדכי) ודוקא שהמשכר לא קנה מגל (נה) סט סוף (נו) יבם

בשר וחלב

כתב הש"ך ולפ"ז כתן למיטר מיידי דשדיה למיפלח לה בלא מ"ב בכה"פ דדוקא נני בש ממרין שכי ולפ"ז בשאר מיטרים (ז) ומיהב. כתב בח"ח דסיים פ"ב בבשר נהגו מנהג אבי

דרכי תשובה

ומי נדפריגו למיל סי' ס"ט (ס"ק קכ"ו) מ"ש מהשפ"ד ס"ק ל"ח ומי' בהגה' ומה מק שם שכתב דבש"ב ל"ל דלפ דהתיב מבשל רחיפות המליחה מ"מ קודם שמבשל טולם קלח מיי"ם ומי' סר"ח סי"ח סי' ס"ח סוף ס"ד שהביא דברי הל"ל המכר והמה עליו מיי"ם ושפ"ד סי' ס"ט ס"ק ל"ח שהביא דבריהם מיי"ם ום' במרדכי כלל ו' ס"ק כ"ג ובספרו חק יעקב סי' הס"ז ס"ק מ"ו מה שהשיג ע"ד הל"ל המחבר ומי' עוד נדפריגו בכלל כ"ב ס"ק ג"ח ומי' בשרמ"ע סי"ח סי' תרי"ז בש"ך ס"ק ל"ג ומי' בחוו"ד כלל בביאורים ס"ק י"ב שמהרין קשיות הפר"ח על הממח נרק המכר וכו' דבש"ב מיירי כגון שהי' החלב מעט מלח סי' מכמה כל התחיכה דלו ולא נתבשל התחיכה עדיין רוחה מבל הם כפל לחלב הרבה דהי כמו הדחה בדלף סיט לתוכר יותר מכ"ק ל"ע מיי"ם ושי' בם' ערוך השלחן (לסרב מהריי"ם ממולוברדוק) סעי' כ"ה שכ' לדעת דברי החוו"ד בזה ודעתו להתיר בל"ח אפי' סי' הרבה חלב דחלב כיון שיש בו שמונים סיט מדיה היסב ומיבדך סריך ולים מבשל כח המלח מכל וכל מיי"ם ומי' בם' ולפ"ז סימה על הלשה מליחה נתבן סימה סי' ס"ם שמי' כ' בהגה ונתבן הרמתה שם ס"ק ל"ג ובסימה יקרות ס"ק ל"י מ"ם בזה בתריסת ומיי"ם במ"ם בזה לדעת ומי' בית יהודה בסימ"ק ס"ק כ"ג ובסימ"ק ס"ק כ"ח מ"ם בדבריהם בזה והעלה לדעת בדברי החוו"ד הל"ל דלפ סי' חלב הרבה מבשל רחיחה שבשר ולים נאסר כלל כמו בשים מיי"ם ומי' בחמודי למיל הל' בב"ח סוף ל"ם שכ' ל"ב כדברי החוו"ד הל"ל ומיי"ם בעובדת שמירתו תעם חלב בשים ותל"ד נפל מזה מעם על בשר שכי' ממלח וכחב שם דבין דלף נפל רק מעם מחליל על מקום מ' מהשבר מזה לח מתבטל בחדיעות לפי' מהקשה הזה לבד בין שהוא מלוח מבל המדין מיי"ם ומי' בית יהודה שם שכ' דמ"ם חלוק בין בין חלב לשים ודחלב לריכין שיהי הרבה חלב ב"ב עד שיהא מבל מחמת המלח שפשל בו מהחמת השבר דהל"ב בחלב עלמו מעשה רוחה בין שלים מבל מחמת מלוחו ולפ דמי לשים השלמי מים דלימי מעשה רוחה ממלח מלפ שם שמלח הוא בדוב וכן לריכין לתקוך הרבה שם השבר נפל מחמת מלוחו מלפ שם רוחה בדוב הבשים להרבות מלח שפשם לפ שהשבר יפה יפה במימות מחלוטים בין לפי רוחק בדרך אינו רואי לחפל מחמת מלוחו ע"ב לריך לתקוך ולחמת שמי' בחחמה בחלב בזה מהי' מבל בלפ משם מלח יותר מהרלוי ולפ דמי לשים דבשים בל שים רוב מים שפים שלים מבל מחמת מלוחו לים משפה רוחה . וכל זה בחלב שלל אבל שם נפל בשר לתוך מבל חלב כגון טחח שפשל שב שמ"ם שים בו הרבה חלב ומכשה בל השבר לים מבשל רחיחה השבר מי"ם ומי' שד בחמודי למיל הל' מליחה שים בי"ב שכ' בשם הממרי דבל מ"ם להחמיר בדין חלב שבשל על בשר בשעת מליחה שלו רק בחלב ממש בלפ המעוכות מים וס"ם שלר מיסר לעל בלפ מים בזה שפיר מהשבר לחבור לחמ"ם בחחדיעים משום דקודם שמבשל בח בהריחה הול לוסר מבל שם בי' בחלב לו שלר מיסר לעל משרש עם מים בגון רוסב עם מים ושפי' שם לבגו בחיפב שם חלב מ"ע בין שלפ בי' בחלב לו לוסר בגון ממש רק בחמוכות מים ים לבקל משום שבשים בי' בחלב לו בחיפב שבשלין בח בהריחה הול לוסר מבל שם בי' בחלב לו שלר מיסר לעל משרש עם מים בגון רוסב עם מים ושפי' שם לבגו בחיפב שם חלב מ"ע בין שלפ בי' בחלב לו לוסר בגון ממש רק בחמוכות מים ים לבקל משום שבשים בי' בחלב לו בחיפב שבשלין בח בהריחה הול לוסר מבל שם בי' בחלב לו שלר מיסר לעל משרש

כ סם וכ"כ סכ"ם וכמדכתי סם וכמ"ש בס"ם

(יד) (נמרי סימ טוס מדבר נח שפלט) יואם הם יבשים אפילו הם מלוחים או לחים ואפ מחמת מליחה סני בהדחה סגם כל (נז) סיר מבשר שנמלח תחילו לא ניתנה רק לגוי (נח) חזוב רוחם(סא"ם פ"ם כסם מ"כ וס"ד וכ"מ ופ"ו ומנודס פכ"ב)ולכן סם (נמ) נפ"ם לנר סם כגיניה תו סל כלי (ם) פוסר (מרוך) ואפילו במקום שאין מבשר אחר לגמ מחמב רוחה (סא) מ"ם כלילי מחיב סים נאסל מחמת מלחו (סב) ויר של בשר שאחר (סב) שנפל של סכלי (סד)צריך הגעלה ואם הוא (סה) כלי חרס (סו) צריך שבירה (ם"ד סם ופ"ה) ואם לא נפל רק של מקום (סו) אחד (ה) (סו) נכלי מן (סח) וכיוצא בו

פתחי תשובה

(ה) נכלי מן וכיוצא קילף משמע דכלי חרס לא מס י ק"יפה ופיין מ"ם כזה נאי סיפ"מ

וכנר נתיבים ממלוא ת"ח וס"ך וכ' פר"ח נפי מ"ם נאל דלא מתיישר אפין כה המלח ג"כ כשמהב"ח ותשוורר ונלא מכלח שאלו ויש לאסור אפי' כיבם נאמרי וכן עיקר] (סו) אחד סי הש"ך דאם נפל על כל הכלי לא שייך קילוף דיספיר בכלן ג"כ טורח גדול וגם"ח אם הוא בענין שאין מסירתו ורוצה לעבוד אחרת מותר (דגיר מלוח

דרכי תשובה

מותר דאז סיבם הוי כהפל והלח הלעל הוי מלוח הרי המלוח מבליע בחבל ומאסר סיבם ולא עוד אלא דאפי' סיבם נישים ומיבם מטחים ול"ל מהם יבם סיבם מאסר והנח מותר כמו בהיר מלוח ול"ל הפל והבלוע כן גם כשם המנח"י כלל כ"ח סק"י בב' דס"ם יש בם ך במ"ם הכל מותר וכ"ל הלח מותר ומיהם בגיע עי"ם ועי' בחוו"ד שב' כן בהאלם דרק הלח מותר אבל היבם מאסר דבולע מהלח עי"ם ועי' בהגיהות הגרעק"א על החוו"ד שם מ"ם בזה ועי' ביד יהודה בכיה"ל פ"ק כ"ו מ"ם ע"ד הגרעק"א בזה ועי"ש בפיה"ק פ"ק ל"ב שב' תבנית לדינא דאם היבם לבד מלוח שהיבם מתחרין אבל אם הלח מלוח היבם מאסר והלח מותר ואף אם גם היבם מלוח שנית הלח מותר אבן אם הלח מלוח רבבה עד שנתבזב כליר לדעת שמתבר והרמ"א לחלן רים סי' ק"י אם שהה בו כדי שירתיח נרפר גם הלח אף כשאין היבם מלוח משום שהלח טולא מעטם כבוש כיתיבל אבל אם לא שהה כשיעור שירתיח אין להחמיר בזה גם לדינן דמחמירין להלן ס' ק"י אף בבישה שכשיעור שירתיח מעטם מלוח הרי הוי כרותח מ"ת בזה יש להקל אף לדינן כיון דהיישב והמלח נושב אים שיעול בו להפליט עי"ם (נז) ציר מבשר שנמלח כ' בם' אחל בן הלוי דבש"ך ס"ל דיר זה הוא מבשר שכבר נמלח להוליח דמו והדיח כדינו וחוב ומלחו הבבר מעם לקדירה ומע"כי שלח ניתלח רק מעם ומדיין נאבל מחמת מלחו אפ"ה הוי בליעה ממש יש ב פעם אלח יותר חזק מהבשר והוא אים נאבל מחמת מלחו ועי"ש בש"ם שד בזה (נח) חשוב רוחח סי' אפ"ג דבשף הנהה הרמבוחה יסיק הרמ"א דמליחה לני לח חשיב רוחח בש"ם קאמר הכא דזה דוקא בשהם מליחה בלח ויר אבל אם יש שם ציר חשיב רוחח אפי' בשם"ם ס' אחל בן הלוי שם (נמ) נפלה ציר על הבגיגה עי' בד"מ אות ו' שכיב יהמ"ה ו"ע בשר המונח על הביגה והוא מלוח ובהוך הביגה הי' נגיגה ומפלח ותלושים על הבגיגה אע"ג דיוכח לספוקי שמא מן הבשר נפל ציר עליו מ"מ לח מחקוק לאיסורא אלא אמרינן דהלחלושים מן רבגיגה עב"ד ודבריו מחוש לכאורה דאף בליעה דבר לחוח אלחלושים שבגיגה הוא מהבגיגה עצמה או מדבר אחר כיוצא בה אפ"ה כל הלח רואח שנמף עלי' מרשבר לא מחקוק ויש"ח לאסור בגוף השניין אפ"ה כלל י"ב דין י"ג יראה דלא מצאנו להקל כ"ב שב' ו"ע הינה שים בה נגיגה ומפו עלי' חיוכה בשר מלוח ומפלח לחלושים על הבגיגה אע"ג דשניהם מלוחים ואינה לסבוך לאסור שבא מן הבשר וס' לא מחקוק לאסור ממקום למקום מאחר שים לחלוח שהוא מהבגיגה עצמה מוקמין הבגיגה על חזקתה וכו' עכ"ל ומבואר מדבריו דחזקה בכה"ג שהי' נם הבגיגה מלוחה דאינה דבר למיהלי נם בשיעורא שהבגיגה נא אלא ע"י המליחה אבל אם הוא בנוחה דאינה דבר למיהלי בשיעורא רק בחלוחית בדאי י"ל דנם הוא מודה דחזקת בחלוחית אם להאמיר ועאב"ם ס' כ"ם וע' ביד יהודה בפיה"ק פ"ק ל"ב שהבית דברי הרמ"א האסר ופיים דהכל הוא לפי הענין עכ"ד . (ם) אומר ע"ל סי' ק"י סעי' ם' וכ"ד ופ"ד שם פ"ב דכלי קילוף אסור מיד ואפ' כלו נמוק שיהא כדי שיכל על הסיר ויחתל לאפשים ו"ע בדבריהם שם (פ"ק מ"ו): (סא) פ"ם הציר חשוב אינו נאבל פחמת מלחו. פי' ואסר אפי' בהפ"ת דנלח הפ"ת אפי' הבשר הוא רותח כדלעיל מיהחי יעב"י (סב) ויצר של בשר וכו' היינו אם יודעין שפשט ציר לתן מפשטן מפחמת בהיכה זה בזה אסור אבל כל זמן שאין רואין שפשט ציר לתן מפשטן מפחמת בהיכה שנמלח במליחה לני יד יהודה בפיה"ק פ"ק ל"ד (סב) שנפל על הבל . ע' בחמודי דניחל הלכ' מליחה אות מ"ם שכ' דאם נפל כלי על הכלי מטקר שמולחין עליו בשר ומלוחה הכלי לא נאסר הכלי ותע"ש דקי"ל דציר וה אסר הכלי מ"ם זה חזקה אם נפל ציר ממם על הכלי מהפ"ח כתן שנתן

באר היטב

שהבית הכ"י נפי' ס' מפמת דאלב דך שפט מפתך לא מקרי דבר נעול וכ"פ

(יד) נמרי סי' נפי' ס' ומיין מ"ם כזה נאי סיפ"מ

רק בלחלוחית ציר שהי' על הכלי ולא הי' מופה ע"מ להפסיק זה לא תביב מפקה ויר שיאסר בהיעבר עי"ם (וע' בדבריט להלן סי' ק"י ס"ק ל"ו) (סד) צריך הגעלה עי' נם' בית יפרמל שב' דפאי בכה"ג הגעלה עי' עידוי מכ"ר כיון דבמליחה לא נאסרה הכלי רק כ"ק עי"ם ועי' בבל"י ס"ק י"ו שהביאו והניח עליו וכ' דנם כלי הנאסר ע"י מליחה לא מהני הגעלה ע"י מידוי דשידי שפק הם הוא מבטל ים ליך לחומרא עי"ם והסכים עמו בפמ"ד ס"ק י"ח ע"ם ועי' ביד יהודה בפיה"ק לעיל סי' ס"ם ס"ק ק"ם ובסי' זה ס"ק ל"ב (סה) כלי חרס צריך שבירה. עפמ"ם סק"ח מ"ם דבכלי חרס לא מהני קילוף ועי' מנח"י כלל י"ג סק"ג שהסיכת חזק בנפל על כלי הרבה יר לבל אם לא נפל רק מעם ציר על מקום ג' אף בכלי חרס יטל נקלף כיון בלבי עץ כי הוא דבר הרחה נמיים דנם כ"ת יטלין נקלף מעם מעם וחזקה כלי זכוכית וכיוצא בו דמ"ל בפום אוכל נקלף הוא דצריך שבירה עי"ם ועי' בפמ"ד שם שהביאו וכ' דמה"ט פסק בעובדא שנפל פפת ציר מלוח על גלגי"ע עמ"ם מהעין להקל ע"י קילפה הקדירה במקום הוא כיון שהי' ם"ם ובפהר"ח שמ"ל להכין לאדם והביר להעמין בה ויק על לוחו שבא עי"ם וכדברים אלו כ' לעיל סי' ם"ם ופמ"ד ס"ק ס"ב ומפ כ' בביאור יותר מבואר דאף בהם"ך ס"ל דנם בב"ח לוסר כולו היינו בנפל לתוכו אבל בנפל עלי' מהעין נם הם"ך מודה שים להקל דפאי בקילפה כיון דמהעין הוא שריך ופפל מיד עי"ם ועי' בפביאי דוד אות י"ח וביד יהודה שם פ"ק ל"ג מה שהעתו על דברי הפרמ"ג בזה במ"ש להלן בין אם נפל ציר לתוך הכלי או תוך הכלי כי בפ"ח מבואר דנם אם נפל על הכלי מבחוץ בכלי חרס לאחר שיש עי"ם ועי' בם' רלם פיפה על הכל' מליחה סי' ם"ם בהעין שוף סגי' י"ח ובפיפת יקרת אות קם"ח וקם"ט דכל זה בפהמ"ל אבל אם יחזו שלא נהעכבה הפפה כלל על הכלי מבחוץ דכשנפלה הבשה שרקה תיכף ולא נהעכבה כלל בדלא אינו נוסר רק כדי קילפה עי"ם. (סו) צריך שבירה ואם עבר וביפל בה אם משיל ס' נגד הקילפה של הכלי יי' שפ"ד לעיל סי' ס"ם שם שהבין מדברי הש"ך דאם נשהבשו בה אח"כ רותח צריך לשער נגד כולה דכלי חרס רק הוא ודיו כמו אוכל ויי"ם כמה שהביא פ"ו מדברי הממ"י ובמ"ם ע"ד בזה לדינא (סז) בבלי עץ וכיוצא. עפמ"ד לעיל סי' ס"ם שם מ"ם לענין אם יש חילוק בין כלי עץ לאבן או מהבת ר"ל או מהבת ואבן דין כלי חרס יש ב דלא מהני קילפה או שים ב דין כלי עץ דמסתי קילפה ועי"ש בפ"ח בזה מהבי' מוה הבמ"ז סי' ס"ו (סח) וביוצא עפמ"ם מ"ם מהמחודי דיעל דנפל ציר או חלב על כלי ומ"י בחיזה מקום נפל ברוב ועי' ביד יהודה בפיה"ק פ"ק כ"ה שכ' דלאן לסקל בזה רק בכלי עץ כיון דשם הי' יהיו מקומו לא תל לאסור על כל הכלי אולא על מקום זה ויש ב הסברא לקלף מקום הזה ועכשיו שבאת הי כמו שכר תעתונות לאסור ונפל אבל בכלי עפ"ת לקלפו דמה כל שנפל האיסור על מקום ג' נם שם נודע מקומו תל שאסור על כל הכלי דמ"ל להחמיר בו לאלאן ג"כ אם שכח אח"כ מקומו מה מהני כאן הלא הכל הוא לאסור ג' ודע תל שאסור על כל הכלי ומחמת השכחה אין תוכה להיתר ופיים דמ"מ הנסן דנם בכלי עץ לבטיל כל הכלי עי"ם ועי' בם' מפמת שלוש בפ"ד פ"ק י"ח שהביא בשם רב ג' שמוכן לדברי האומרי דיעל לקל בזה בכו הכלים מדברי הפרמ"ג פ"ח סי' ם"ק ב"מ ם"ק ס"ד פיים ולפפ"ד הביקר לדינא כדעת הנלאן יד יהודה כי ההכרח הוא להבטיל כל הכלי אף בכלי עץ מאי בזה ביעול כאיך שפחם"ל סי' ק"י (ם"ק ל"ג) מדברי נחלי האחבירים דפעין קבוע שיך נם בדבר האיך ומעולעל מיקום למקום כל שהכל הוא בכעוסיא שם והיאסור קבוע בשיה ג' ואחה יתיו ג' ני שבה ממש בשום פעם

(מ) (ממ)קוף מיומו(ע)ודיו(פ"ב וז"ל סמי' ל' פ"ג מ): ן להיכא אמרינן דאינו אוסר אלא ב"ק בשאין שם אחת מהדרוכות שבשינה שאם הוחזה (מ) שבשינה כולה אסורה (צא) וכן הברוחה אסורה כולה מפני שהשמן מפעפע (וטין שבשינה שאם הוחזה (מ) שבשינה כולה אסורה (צא) וכן הברוחה אסורה כולה מפני שהשמן מפעפע (וטין (עב) נתנו סימן (יו) (ער) צלי רותח שנפל למליח אפילו נאבל (עה) מחמת (יח) מלוח (עו) בעי קלישה (עז) ואם (עג) ^מאבל (י) (ער) צלי רותח שנפל למליח אפילו נאבל (עה) מחמת (יח) מלוח (עו) בעי קלישה (עז) ואם (עח) יש בו בקעים או שרוא (עט) מחובל (פ) בחבלין (פא) והוא צלי רותח (פב) כולו אסור: (פג) ואפ"ה אם נתנו בקדירה של בשר בחלב כה

באר הגולה

סעי' נ"ג יותר מבדי קלישה) ומ"ש דבשר קל"ח כ"ש ובפ"ח ס' ח"ג כתב ג"כ כן ומ"ש בסמ"ע דכל מקום שנהגו להקל אפי' בשר בחלב ה"ה בשר בחלב ע"י נכרי ומ"ש בסמ"ע דנהגו בכל מקום להקל אפי' בשר בחלב ע"י נכרי ה"ה בשר בחלב ע"י ישראל

ג מ"ל כ"י ר"ת והמדקדקי עם נפש"ח כי וכ"כ בתשו' וכן ים שנסא סם מין (צא) ספסר (פה) מרוכב ח יאין בשר בחלב נאסר (צב) ע"י מלידה (צג) או (צד) על

(יח) (יא) (פד) אסור (פה) ומבושל (מהרש"ל בהגה) (פו) ו"ס (פז) דעפי' (פח) סם טועמים (פט) דיעת (כ) (צ) סכי (צ"י נדעת הרש"ל

פתחי תשובה

מהשמות כיח מאירים סי"ב סי' ל"ח מהאריך ליתן טעם לדבריו ועיין בשו"ת נו"ב מהדו"ת יו"ד סי' ס"ח ובמהרש"ם ופקי"א בשם הרשב"ץ בתשובה להקל בנותן טעם לפגם ועיין בתשו' בית יעקב סי' ל"ב ד"ה ומה שכתב בשם הרשב"ץ ועיין בתשו' חוות יאיר סי' ס"ה ד"ה ומה שכתב בשם הרשב"ץ ועיין בתשו' מהר"ם מינץ סי' ק"ו

ידי (נג) (צה) כבוש אלא באבילה (צו) אבל לא (צז) בהנאה:

צב דיינין אם נפל חלב לקדירה של בשר. וכו ט כעיפים.

א (א) יכות (ב) בשר שנפל לתוך יורה (ג) של חלב רותח (ד) טועם (ו) (ה) העכו"ם הקדירה אם אמר שיש בה מעם בשר אסורה ואם לאו מותרת אפילו בפרוס מששים ואותה הרותח אסורה בד א בשקדם והוציא התתיכה קודם (ו) שתפלוט חלב שבלועה דהיינו קודם שיהנה היורה מרותחה אבל אם לא הסניק לסלקן עד שתוכל לפלוט החלב שבלועה (ז) אף על פי (ג) שהעכו"ם ואין בו מעם כלל אסור (ח) אא"כ יש בו ס':

א ר"מ כאן נפרק ג' סוכה"ד דין ב' סמ"ג עשין כ"ד ריא"ז כאן ר"ן ב' ושאר ראשונים ד"ה כאן ר"ן כאן ד"ה ואם ר"ן ב' ד"ה אבל

נתינה ופ"ת נתיקום
משמעות ג נתן

(ם) ומיהו ס' נכל פנים ב (א) (י) ינפל חלב לתוך קדירה של בשר (יא) מעכירן

מיהו אם מתקשה אם ותירצי מתחילה שהלב מן נחוצה ואינה מעכרת בקדירה פי' רוקח ומ"ש כשהי כ"י

פתחי תשובה

צב (א) נפל חלב ס'. מל"ח סק"ג בשם מ"ן דמהיכא שמעורים נקדירה מתוך שיש בה הכל והתנורים שהלב מתפשט בכולה לפי שיש מין בהעוף ואינו מעכיר בקדירה פי' רוקח ומ"ש כשהי כ"י

באר הישב

ומתערב בעוף - חלב ופ"ת לשמעתי דחלב בחלב הוא הלכך נרי, בחלב ס' מד כל בהיתירא דלית ליעיסין כמה בעלמא ומשין מינה.

תשובה

דרכי משה שם מ"ם ומפ"ח סק"ב שהקשה לפי דברי הב"ח דלעיל מקילין דבלי נפחם ס' שפיר לשהי לומר כלא חמיר ואפילו בחלב כלי רק שי שהלב מתפשט בכולו ואפילו כמה שפיר ובי"ל פחם מעכיר בחלב עבידה ולעולם כמה שפיר ס' ותו דשב"ש לעולם ס"ת ולפ"ז לא ניחא לי' ומ"ש בשו"ת מהר"ם מינץ סי' ק"ט ק"י ומפ"ח סק"ב ומ"ש בשם מהר"ם מלובלין סי' ק"ט ק"י

(י) והתיכה שנפל עליה החלב אם אין בה טעם חלב הבל מותר ואם יש בהתיכה ממעיטת חלב כנאסרה איהה התיכה (ונלדין דאין סומכים אפצו ס (יג) נמיגן (ד) אפיס בהתיכה ואם נאו טוב לפורש) (מן) ומשערין בטולה אם היה בבל מה שיש בקדירה מרתיטות והזרק והמרק והתבלין כדי שתהא התיכה זו א' מיעשים מהבל התיכה אסירה והשאר מותר (מז) בד"א בשלא ניער הקדירה (יז) בתחלה כשנפל החלב אלא לבסוף ולא כיסה ואבל אם ניער מהרה ועד סוף (יח) או שבישה משעת נפילה ועד סוף הבל מצטוף לבשל טעם החלב הנה וכן (יט) אם לא ניער בלל עד שנתבשל כל התבשיל ואפילו נתן בו תבלין שלא בשעת בישול אסור אם נפלו לתוכו בשעת בישול ואפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (כ) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (כא) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (כב) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (כג) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (כד) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (כה) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (כו) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (כז) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (כח) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (כט) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (ל) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (לא) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (לב) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (לג) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (לד) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (לה) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (לו) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (לז) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (לח) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (לט) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (מ) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (מא) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (מב) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (מג) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (מד) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (מה) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (מו) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (מז) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (מח) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (מט) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (נ) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (נא) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (נב) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (נג) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (נד) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (נה) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (נו) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (נז) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (נח) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (נט) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (ס) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (סא) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (סב) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (סג) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (סד) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (סה) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (סו) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (סז) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (סח) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (סט) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (ע) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (עא) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (עב) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (עג) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (עד) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (עה) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (עו) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (עז) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (עח) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (עט) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (פ) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (פא) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (פב) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (פג) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (פד) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (פה) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (פו) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (פז) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (פח) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (פט) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (צ) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (צא) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (צב) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (צג) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (צד) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (צה) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (צו) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (צז) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (צח) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (צט) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (ק) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קא) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קב) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קג) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קד) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קה) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קו) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קז) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קח) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קט) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קי) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קיא) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קיב) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קיג) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קיד) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קטו) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קטז) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קיז) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קיח) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קיט) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קכ) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קכא) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קכב) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קכג) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קכד) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קכה) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קכו) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קכז) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קכח) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קכט) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קל) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קלא) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קלב) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קלג) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קלד) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קלה) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קלו) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קלז) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קלח) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קלט) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קמ) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קמא) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קמב) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קמג) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קמד) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קמה) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קמו) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קמז) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קמח) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קמט) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קנ) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קנא) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קנב) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קנג) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קנד) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קנה) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קנו) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קנז) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קנח) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קנט) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קס) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קסא) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קסב) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קסג) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קסד) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קסה) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קסו) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קסז) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קסח) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קסט) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קע) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קעא) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קעב) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קעג) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קעד) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קעה) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קעו) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קעז) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קעח) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קעט) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קפ) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קפא) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קפב) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קפג) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קפד) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קפה) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קפו) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קפז) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קפח) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קפט) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קצ) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קצא) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קצב) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קצג) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קצד) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קצה) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קצו) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קצז) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קצח) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (קצט) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (ר) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (רא) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (רב) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (רג) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (רד) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (רה) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (רו) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (רז) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (רח) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (רט) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (רי) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (ריא) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (ריב) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (ריג) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (ריד) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (רטו) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (ריז) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (ריח) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (ריט) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (רכ) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (רכא) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (רכב) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אחר שנתבשל אם נפלו לתוכו בשעת בישול אסור ואם לאו מותר (רכג) ואם נפל לתוכו חתיכת בשר חי אסור אפילו נתן בו אח

ג) כ"כ הרי"ף והרא"ש וכן הכי נקטינן ועי' ב"י ד"ה ומ"ש ומ"ש ומ"ש

(כט) ואם בשלה עם אחרות (ל) יצריך ששים לבטל כולה יואם מכירה משליכה (לא) והאחרות מותרות ואם אינה מכירה (לב) הרוטב מותר וכל התחיכות אסורות (לג) ' אם תחיכת האיסור ראויה (ח) להתבבד: ד לא אמרו תחיכה עצמה נעשית נבילה (לד) יאלא (לה) בשר בחלב (לו) אבל לא בשאר איסורים כגון (לז) כזית חלב שנבלע בהתיכה ואין בה ששים לבטלו ונאמרה ואח כך בישלה עם אחרות אין צריך (לח) אלא ששים כדי כזית חלב ואו אפילו (לט) חתיכה (פ) עצמה חזרת להיות מותרת

ח סרב ורימ יחיה ורימ יחזק בם ה"ה קלח ס כיולים בם ה"ה מפרשי' דיין שמבטל ופי' שם תוספ' ה"ה ג' ס' כ סוף ד ה"ה

ורש"ל ורמב"ן בשם רבינו תמים והאבות הרכ"א ושד ס יח וכ"כ מרדכי ס"פ שמני עצמ סוף כיצד וצפרונין

באר היטב

(כט) ואם בשלה עם אחרות וכו'. חוקק נישמה לכל נגלו ביטול לזה לאסרת אחרות בפיעמים חמין וכו' ס"ק ו'. לכל בשמן גם בגלו ביטול לאסרת בפיעמים חמין וכו' בפרי חדש ס"ק יז סק' ז' וכן הקל בפוסקים האחיכה מחמת חלב שהיו מעשים בפנטה לכל בפוסקים האחיכה מחמת חמלה לאסרת בחם בחם שהאיסור מפיעמים ואפ"ג גם בגלו רופש פי"ם וביולה כזה כ' ב"ב בפ"ח ס"ק ו' וכ"ה מירי פרמ"ה שהאיסור שלפניה היו בחתיכה לכל בשמן גם בגלו ביטול לאסרת בפיעמים חמין וכמ"ש דמ"מ לין ליאחיר בזה לקי בכחום משום חשש חבם דלין לחם בקלין בין בחום לשמן בלעו בקלין לחם בקלין בשמתר בפ"ך לכל סי' ק"כ ס"ק י"ח פי"ם (ל) צריך ששים לבטל כולה. מן התורה ס"ק י"ב ופי' בדברי יוסף סי' הר"ח פ"ם בדברי הב"ך בזה בתחיכה (לא) והאחרות בתחרות. כיום ס' בתחיכת וברוטב ס"ך שם (וי"ל דלח חימת דבשיעור דוקא בברוטב עצמה יפי' ס' שס"ד) ובזה נהלו לין ליקח שם דבר מהקדירה הואם שהשמן שמתו בשאר בישור בלח ס' ואחר שאסר ולקי לאסר בדיעבד אם לקח מהקדירה לאסור כמו שאר בשאר בחיכה לישר בחיכיב בשאר"ל ובפל סי' מכם לקיים יד יהודה בסי"ק ס"ק י"ח. (לא) אם חתיכת האיסור ראויה להתבבד עבחה"מ פ"ם ולם לימה לאי' להתבבד בשלה בזוב ו"ל דפשוט דהוא עכ"פ בעין הנאסת בו מהבהם וכתב בד יהודה שם ס"ק י"ט דפשוט דהוא בשלימה ולאי' להתבבד הו מהבר ניקח מהקדירה כיון שכבר בהבשלה בחתיכה וליהבה ולם לדעת המחבר לחלן סי' ק"ט דלין לבשלם כל' מ"ם כיון שלוקח מי הו לין מזכלין יחד פי"ם ופי' בכנה"ג בהגהות הטור אות ט"ו בשם הרא"ש דחוקת בעין שלוקה בחתיכה מבה"ח לימה ל"ו ולם מהני מה שלין לחתיכה לאחרים להתבבד הכל שלוקה בחתיכה לאי' להתבבד טעם לחתיכה בפ"ח פי"ם ובשבה"ט ובח"ח הבשר הטעם עליו והכל בקיבול דהיכי לי' מבשר הקדירה פי"ם

דרכי

(כט) ואם בשלה עם אחרות וכו'. חוקק נישמה לכל נגלו ביטול לזה לאסרת אחרות בפיעמים חמין וכו' ס"ק ו'. לכל בשמן גם בגלו ביטול לאסרת בפיעמים חמין וכו' בפרי חדש ס"ק יז סק' ז' וכן הקל בפוסקים האחיכה מחמת חלב שהיו מעשים בפנטה לכל בפוסקים האחיכה מחמת חמלה לאסרת בחם בחם שהאיסור מפיעמים ואפ"ג גם בגלו רופש פי"ם וביולה כזה כ' ב"ב בפ"ח ס"ק ו' וכ"ה מירי פרמ"ה שהאיסור שלפניה היו בחתיכה לכל בשמן גם בגלו ביטול לאסרת בפיעמים חמין וכמ"ש דמ"מ לין ליאחיר בזה לקי בכחום משום חשש חבם דלין לחם בקלין בין בחום לשמן בלעו בקלין לחם בקלין בשמתר בפ"ך לכל סי' ק"כ ס"ק י"ח פי"ם (ל) צריך ששים לבטל כולה. מן התורה ס"ק י"ב ופי' בדברי יוסף סי' הר"ח פ"ם בדברי הב"ך בזה בתחיכה (לא) והאחרות בתחרות. כיום ס' בתחיכת וברוטב ס"ך שם (וי"ל דלח חימת דבשיעור דוקא בברוטב עצמה יפי' ס' שס"ד) ובזה נהלו לין ליקח שם דבר מהקדירה הואם שהשמן שמתו בשאר בישור בלח ס' ואחר שאסר ולקי לאסר בדיעבד אם לקח מהקדירה לאסור כמו שאר בשאר בחיכה לישר בחיכיב בשאר"ל ובפל סי' מכם לקיים יד יהודה בסי"ק ס"ק י"ח. (לא) אם חתיכת האיסור ראויה להתבבד עבחה"מ פ"ם ולם לימה לאי' להתבבד בשלה בזוב ו"ל דפשוט דהוא עכ"פ בעין הנאסת בו מהבהם וכתב בד יהודה שם ס"ק י"ט דפשוט דהוא בשלימה ולאי' להתבבד הו מהבר ניקח מהקדירה כיון שכבר בהבשלה בחתיכה וליהבה ולם לדעת המחבר לחלן סי' ק"ט דלין לבשלם כל' מ"ם כיון שלוקח מי הו לין מזכלין יחד פי"ם ופי' בכנה"ג בהגהות הטור אות ט"ו בשם הרא"ש דחוקת בעין שלוקה בחתיכה מבה"ח לימה ל"ו ולם מהני מה שלין לחתיכה לאחרים להתבבד הכל שלוקה בחתיכה לאי' להתבבד טעם לחתיכה בפ"ח פי"ם ובשבה"ט ובח"ח הבשר הטעם עליו והכל בקיבול דהיכי לי' מבשר הקדירה פי"ם

תשובה

ח' ושף בחלב לחרים הת"ק ולף כלה כלום לחן לין בשר שף בחלב שם עם חלב והמערב לחכ"ם שם שאר מבשיל לריך סי' עד שכל לקי בהם"ת פי"ם ולכ"ע הסרמ"ק בפ"ח בהגהות הפרקל בפ"ה סעד ב' סיע ל"ב כיון דבה"ת פי"ם שאין מלריכים ע"ב ים להחמיר גם בהחמיר בדבר פשוט וכבר פוף בחלב ומ"ה ובזה לעניו הל' יומר מבשאר לאסרין פי"ם (לו) אבל לא בשאר איסורין פי' בפיעות הבהם לחם ז' בכ' ולחפי' לחם הב"ח דשם"ל ולח לחרים הל' בשאר לאסרין בשם נוחי ס"ת שם לאסר שם ירת עד שיהב שם בה מהה לחחרים הל'. ולהכך שיהב לאסר ואי הוי כלט שאי טוב לאסור פי"ם (ועל ס"ק י"ם ולחלן סי' ק"ט ס"ק ח') (לז) כזית חלב שנבלע בהתיכה פי' לח מיבעית שם בבלע רק שבעת לחן שבעת בבלעה גיף לאסר לח לחרים הל' בשאר לאסרין פרי הוא בה"ם: (לח) אלא ששים כדי כזית חלב. פיעו ל"ירוף התיכה בלחקע פי' ק"ו יד יהודה. ואיפו לחעת המחבר לחל לחיון לין גיף בהתיכה מלטרף ולריך שבים כגר כל התיכה וכ"ם בבאה"ט לחלן סי' ל"ם ס"ק ח' ופי"ב בדבריט (ס"ק ס"ו) ' (לט) תחיכת עצמה חחרת להיות מותרת עבחה"מ ופי' בדבריט לעיל סי' ס"ו סק"ל מ"ם מהפ"ו היכא דהבשר לו הלחב הוא לאסר בע"פ לא בריך הל' ל"ו ופי"ם בדבריט שם (ס"ק ל"ב) מ"ם מהכה"ח ופי' בע"ל סי' ס"ו סק"ב שהבב מרחב"ם פ"ם מלל' ילחכלה לאסחת הבע בשר בחלב ולפיפה בחלב לחריך הל' פי"ם ופי' בחו"ל לחלן סי' ל"ל בבאה"ט סק"ד הב"ל ל"ב דבאה"ט בחם

סגס ריש"ם (ם) דלמה ין (מא) כגל (י) (מב) האשורים (נב) מחיכה (מד) ומצית מגלה (תוס' ומס"ק ומס"ג) ומרדכי ופלתורים) וכן מנהג פשוט ואין לנהוג (מה) וחוקא

באר היטב

נפש עמנו ואפוא הוא פלישתי פלמוד בתורה מלח שכלן נהמרב ממינה לון ל' ס"ק מסק לימוד דאוריית ואין שיך כאה מא"ג כ"ל כמנוג פנוסה: (י) פלישתים כז.

דרכי תשובה

ושיים שים לנדד להקל מלחר דמא"ג בשאר לאסורין לג הי מלח מהרבק עי"ב ופ' בדברו כלן בת"ן סק"ח שבהפסק בדבר שים ט מדיחין יבדיחים לי מבריק מא"ג ופי"ם בדברו בשם"ק ס"ו סל' מיהקה"ב דאסרין בישר שים ט מדיחין מא"ג פי"ם ופי' בחוספי הרא"ש ופי' בשם"ק ס"ו סל' מיהקה"ב דאסרין בישר שים ט מדיחין ופי' בד יהודה בפיה"ש ס"ק י"ח ובפיה"ק ס"ק כ"ד שהשלה להיות דבר בדברים שלאסרין למעלה מבשים כגון הרוטה וכיוצא ופן דבר שים ט לבריב מהירין למריק כי' ת"ג מן מבטל שבשיב כיון שים ט תקה לישראל עדיין מלה לי"ל עי"ם ופי' שוד בפיה"ג ט"ו ס' הס"ו בי"ח מן ס"ק י"ח שמשורר לענין דבר המעמיד לי למריק מא"ג ו' בשבשות דלק דמעמיד הי כגמן מ"ם לג למריק חג"א ולן מבטלין מלח לפי רשבטן עי"ב הגן ישיח שם לענין סי' תפ"ב בפ"ח סק"ם לענין נטינה בשבשי שיהה בשיב שבח כלאת שב מפלאה דלמ"ב ס' רק עד רחלת דבשבטו לג הילוק ת"ב. לף בייש שם ד"ל דמעמיד הוא טלו הגן וכו' ובשה"ג ל"ע ט"י"ם ו"ל' בחשות ב"ם בחשוב הימם שנשף סי' זה שיח י"ד ופי' מ"ם זוה. (נב) חשיבה ג.

וכל זה שם היכא שהאשר עמו יולא כגון פלפה דהזיכר לקיימה שם ישבר פיפסה יולאת ע"י היושב לו למריק לפף שהן לישבר כה רבוי הקיימה דם ס' ענדה אלמ"ה דולהן כלו כל התה כה שם ס שלה ס סיי בשלה ואנ"ש נקדימה ס' כגגד כל פחזיכה אבל היכא שיין השפה יולאת כגן כיוצ חוסב לפ"ם שהחזיכה שהגת שעם בחדות לפ"ר מירר יבשר חיבורן יכ"ג לג גזה טולי הא כמביאר שהגן ס' ק"ב ובהחכמת סוכת הסה ר הביו"ב ובכ"ב דלזו יולא בלה חוסב לבשר לאסרין אבל לבשי מיהר יהן ר לבי יהיי מן רלשר בשאר לאסרין אבל שהן לאסרין עלמו יטל ליהן לבם מן רהבשר היסר לה חבירו ולהם יסף חעין כון דף ל"ו. וע' מה לקן ס' ק"י סל' ז' (מד) נעשית נבולה. עט"ז לקן ס' ל"ו סק"ו בדין דהיק בשבן על עכו"ם דל"ש ס' רק ב"ד מקום הגבולה ו"ל ואין בירך לומר שהיהו הלן ב"ד יפסר לה לחק בעל מהר דכבר קי"ל דלן לאמרים בלי הה הה דבשב גבולה עכ"ל ועי' בם' חיות יסבוע בפוף דיר מל"ג שבשפק לדעת ה"ח יעין דם"ל דבלי הגיכה לג למריק חל"ג לף הדין לם שובן דבין בלי בחיכה שלפה"ה לם ממה דבלי בוען הוף הבשר פיש יכול לפקר מפוס דרוק דין לפי מהיכה לפל בוען הבוען שם פיון שהוף בפ"ש ועי' בשוחה יעקב בפיה"ק סק"ו לף בפלרי לקן ס' ק"ח סק"ו כהב דלפפר לשהחו בשאר לאסרין הי רק מדלבק עי"ם ועי' בשם"ק ס"ק ל"ב ובפיה"ק ס"ק ל"ב ועי' בשפ"ד ס' ק"ו סק"ב ובפי' ל"ע סק"ד ועי' בשפשרת שלם בחחזי דיעם שבשף ס' זה הוא י"ח (ועי' בדברינו לקן ס' ק"ו סק"ו) (מא) בבל דאיסורים עבלה"ם מ"ם מבט"ו דלפי' בלאסר דדבק הריים ה"ג ועפר"ח פ"ק ט"ו שהוכיח דבלאסר דדבק לג למריק חל"ג פי"ם ועי' בם שלחו של מבדהם הספרדי לות כ' שהביא כמה ראיות לדעת פה"ר מה בזה עי"ם ועי' בדורות יקוהיאל סק"ד ובכפי יוסה שהשיגו על הפר"ח ובעל דרעיקר לדיל בהט"ן דלפי' בלישר דדבק למריק חל"ג עי"ם וכ"כ בם"ח פ"ק י"ח ועיל סי' כ' סק"ד וכהב דהלילה לפשך על הפרח בזה ופפי' בהכ"ם לן ללה לרקל בזה שלח דהבי הלכתה דלפי' בלאסר דדבק למריק חל"ג פי"ם וכן הגה בם (מהכ"ע מהר"י לחמה ז"ל) ובחוספ' סגלון מיבה ל' ליין ז"ל לכלל בשר בחלב שף ס' זה לישל פי"ם ופי' בשרק ובשלון רספרדי שת ו' ובפ' קבל יהודה בחוספ' לפ' זה מ"ם בזה והבה בשר"ה בהב ספר חוש"ד ס' ל"ב בהב דהמקול בלאסר לאסרין בלישר דדבק לג הבשיר עי"ם לחמם ישיו בם דברי יוסף ס' הקפ"ח שהביא ס' ומחה דבריו ומעה שהביקר כדעת המחמירים ולן מקום לקבל בעמן זה בלישר דדבק יותר מדשאר דאוריית פי"ם (מב) האשורים. עי' בסור סל' הזוקא בדבר בלאסר בל"ם שלח מי בישאר שים לבטל הלישר שבלע בו למריק חל"ג בשאר בשבשו למריק עי"ם ופי' (בהביא הבאים פ"ק י"ד) ופי"ת לקן ס' ק' סק"ח (בדי"ה ודע) שעמד על המחבר בדבר הישר בשלה מם בעו מחמן ומהבל ומחהה ומלחה דעבידא לפעמת לו למריק כי' חל"ג

(בי) סם (מז) סם סר (יפ) (מח) דנוק

באר היטב

תשובה

דרכי

(מב) נתחיכת (ב) סיפר לו שהתחיכה טלה תון נרופה (נא) ונפל עליה מיפר אבל אם מקלת התחיכה תוך כרופה (נב) ואין סליפר דבוק בו לא מתריק תחיכה נשהיה נגיעה (נג) ומקרף (נד) כל סקדירה לנפל הליפר ום"ם יש להתיר (נה) נשפר שתה מחיכה (מרחץ כלל ל"ח) וכל זה נשפר ליפרים אבל נשבר בחלב אפש"ב צאין בליפר דבוק (נו) ומקלת התחיכה נשהיה מתריק תוך (יב) פרופה שבשפר אבל אם מקלת התחיכה דבוק בו לא מתריק תחיכה נשהיה נגיעה. ום"ע דלא מתריק תחיכה נשהיה נגיעה (נז) אם

באר היטב

דבוק אפי שהיה דמשפר לנטוע אפי תם ב"ר כשר. (יב) פרופה כתב שם"ך ובלפה ומקלתה תוך פרופה לא מתריק בשפר ליפרים קמ"ל בשפר בחלב אינו כן ולפיכך ום"ם פרב דשב"ה אפי' מקלתה תוך הרופה תא"נ היינו בשפר שתה מחיכה מ"מ יש לחלק בין שפר שתה מחיכה שהיתה בשפר שרב עלמו מלה נהוך פרופה ולפשוט לא היתה דומיא דמקלתה בשפר אבל בשפר בחלב אינה מתריקת ניח לי קל"ל פרב"ו אי פי"ש אלא לרשון שפר סקדרים לא רצה להחמיר

דרכי תשובה

דבוק אפי שהיה שמפשירים הכא ברותחין ממש בחלב ובפל בשפים אבל אם פי' נדרש וכ"כ הפרמ"ג בא"ח בהסוגיא שמובן שלא נתנו תיכף ויכולין להכשיר ולהגיעל הלכך ומדיון האוב על הכף אבל אם אלמ"ה הכף הרי ליפר דבוק וכו' ולכאורה מלה דהכף נעשה בעילה ולריך ם' כנגד כל הכף כמו כל ליפר דבוק אמנם לרישא כ' דלפן הכרש לחתיר כזה ד"ל ומי לריך לחיפך דלפן הכף נאסר דלא שייך כזה משר דהרי ליפר דבוק דלפעם שמא פי' פעם ג' תן לרחוב לא שמא בשפר בשוף הגיעה לא שייך כיון דלא שכא הכף בתוך הקדירה בכדי שיזכל להפסק שמא שכח ולא בא הרבי לידי פשק כלל וכן בפעם שמחה נלעגה ממי ש"ל דלא שייך הכי דמ"ל שם ניחש שמא לא נפש החלב תן הכף בפ"ב שם משום דלא שבר החש הגדול בכל מובי החלב והכף דלפם פי' שוכר בחלף פי' ממם החלב וכו' עיין שם. (נמ) בחשיכת היתר. מנהפ"ם מ"ם מהפמ"ק שכתב הפ"ו שיש שור פעם ליפר דבוק לחיפיק פמא פי' פעם ג' תן לקדירה וכ' בית יהודה לעיל סוף סי' ע"ג וכן בפיפ"ק פ"ק כ"ו שכתב מדברי כמה שופקים דלא פ"ל פעם זה אלא פיקר הפעם ולליפר דבוק הוא רק משום דמתהר לנטוע דלפי חיפיק שמא פי' פעם ג' תן לרחוב אולא שם שלר לחה ריפיהם לחוש לזה פי"ש פמם הפרמ"ג ושפר מלרוסים נקטו בכ"מ לחוש גם לפעם של הפמ"ק ולע"ג. (נן) היתר. עפמ"ש בכלי ב' פק"ב וסש"ד ועיל סי' פ"ם פ"ק ס' דמנוחר מדבריהם דגם בכבוש מפלע"ה פתריק ליפר דבוק וכ' בית יהודה בפיפ"ק פק"כ ובפיפ"ק פ"ק כ"ו ועיל סוף סי' ע"ב שפלה לריעת הדוקא בדותחין חיפיק בשאיפ דבוק ט ולמיל סוף סי' ע"ב שפלה לריעת הדוקא בדותחין חיפיק בשאיפ דבוק ט דמפהר לנטוע ט קודם להרופה ושאר דברים שבקדירה שבל בכבוש מפלע"ה אין לחוש לזה דהיו שהוא טוף נמר ופעולת הכבוש הוא רק שהפים מרכיבן אחו ומפליטין ממט וכיון דפ"ם לנפשות פעולתו בלי הפים כלל אילך הלמר שהוא בולע קודם להפים וגם פשש הוא דלא שייך החפש שמא פי' פעם ג' לחן ע"ב אין להחמיר בזה כלל ופ' בדבריו לחלן סי' קל"ה (פ"ק י"ו) פ"ם בזה לריעת. והבחיכה גם דברי בית יהודה הכתוב ועי"ש כמ"ם בזה לריעת. (נאא) ונפל עלי' איפור פי' בשורו רוחה שפל האיפור שבל אם נפלה תחלה לאיפור לוף ואח"כ נפלה לרוחתן לף בשבר בחלב אין להחמיר ואם נפלה תחלה לאיפור לוף ואח"כ נפלה לתבשיל של בשר שנישל שמערף רבשר עלמו עם שאר התבשיל לנפל החלב שלמה שלא נתבדו עד שתבא להבשיל ואז מתחיל האיפור ומתחיל גם הבישול בכל מה שבקדירה ואפי' אם מניפה את התחיכה הרעה לאין נבדה בשדה רוחה לוי נתפר דבשלה לפים תבף נאלך התעם . ס"ו ומ"ש ס"ק י"ג וע"ז בית יהודה בפיפ"ק פ"ק כ"ג ובפיפ"ק פ"ק כ"ח שכ' דבע"ב כל זה הוא רק בהיכה כל התחיכה מבושה ברופה דאז מהתעת יפא בהתבשיל כל החלב מפמה שבל אם פי' התחיכה יפן לרופה נתפרה כל התחיכה ואם פי' מלרוסים שתן הלוי בפלוגתם הפ"ה והרפ"ח דלפ"ח כל הקדירה מלפרף לבטל החלב ומוהרת ולברפ"ח גם בזה נתפרה ואין שאר הקדירים מלפרף וכל זה אם לא הגיעה התחיכה מתוך הרופה שבל אם הגיעה שפם פ' לתוך גם לפ"ח מפ"ח ובשאר לקדירה ניתר רתבשיל ושבר שם דאם התחיכה ברופה כמוכר יש להקל גם אם גם-בק לולי שהה מלקת התחיכה מעל"ע בהחלב וכל הקדירה מלפרף לבטל שאפ המלקת גם המלקת היתה מוהרת וכ"ז בהתיכה טלה ברופה מוכר שבל אם היתה תון הרופה לף אם היתה מהחלב שעלי' נתפרה התיכה ואם היה מיפר הקדירה אח"כ לאפרת הקדירים ואם פי' מלקתה ברופה ל"ש אם נפשוך עכ"פ בשפ"ש על הי"ר כיון דהוחת מהחלב ויש שפק שמא לא נבשם מעל"ע ולא בלע מהחלב כלל שבתי': (נב) תון האיפור דבוק בו מחוי"ב בכאפרים שף שפ"ם שב' אם נאפרת תחיכת בשר מחמת החלב שבאל עליה כדי שלילם אי ליפור דבוק דאם נאפרה תחיכת בשר מחמת החלב בשאר ליפרים הכריש הנ"ך להלן סי' ל"ו שפ"ש ב"ש שמלילה ליפר דבוק אי"ם עלמו לחל בשב"ח ואפי' ליפר מחמת עלמו אפי שמלילה ליפר דבוק אי"ם

נחתיכ (נח) איסור (נמ) לח (ב) (ס) נסיחר (מא) (מב) (סנ) לח

באר היטב

כיון דבגמ"ס ס"ל דלא מתריץ מ"ר רק בבשר בחלב ומ"מ כשר מחבשר מדשת כל המחבריס והפחרוניס כ"י שכ"ל

פתחי תשובה

(ב) בסיחר לח עבה"ט ס"ק י"ב בשם רש"ל (פ"י סי' ק') דוחקת שחפבלב בלח כדרך בישול אבל לח סח כדרך בישול ממריח מ"ר בי"ס ומ' בפשוטם ט"ב בגיאת מו"ר סימן ס"ק בחשבה בפשוטה שדלה לכחלה על כבשים פשוטך פשוטן עלהם ושיוכנו מר כ לפוך

דרכי תשובה

ממילא ממריח דגם בניעת האיסור שנחופני הקדירה מוזיל להכשרן כיון דגם בהקדירה בבלע עוד היחר עד כדי ניעול האיסור והמריך בזה והביא דברי הפוסקים ומשמע מדבריהם דלה סח בבלע בהקדירה לאסור לח מחבב בחוך הכלי לאיסור יבש ואין הכלי חוזר להכשרו ולה סח התבשיל שבפנים חוזר להכשרו ע"י חוספות היחר מ"מ גוף הקדירה ס"ל להיחיר לך לה ממריך דכל הבלוע שבקדירה כ"ע וומנך לבטל כל הקדירה ח"ש דהבלוע לה כ"ע חלה דבני בבטל רק בניעת האיסור שם משם דיחר שבבלע מהחלה בחוכה פיי"ם ומי' ברבריט (בסמ"ק שחמ"ו) (נח) איסור לח ועיין לו ממריך לגבי בלוע שבכלי חב"ע מי' בש"ך לחלן סוף סי' ק"נ שבחב בדין דהממו מיס בקדירה לאסור ב"י וחחר מבל"ם מוחר משמע ד"ל דאין חוסרים חב"ע בלאסור לח שבבלע בהיחר וכחב עם בשם"ד דל"ל דמה שבולעת הקדירה בימים הי לח בלח עיי"ם וכיוצה בזה כ' גם הפרמ"ג בפתיחת שבחל בש"ה סדר ב' סק"י ה' בחחמת מיס בכלי חיסיר ב"י ומחו מיים לקדירת רחוב עם בשר וס' מ"ם קיי"ל בסי' ב"ב דלח בלח בהם"ם לחורין לח ב"י וכלן הפלימה מהקדירה לימים לח בלח סח וכשחערב בחוב חחר להיחרו וכו' ואין הממחע חלח לפי חשבון בהם"ם ויש בחוב שבשם בגד זה עכ"ד ומי' בש"ח כי שור סי' ס' בחשלם ההבו (בדי"ח פלימין בדף י"ב ובדף י"ג) מה שהקריך בזה ומי' מזה שור בדבריט לחלן (סי"ק ע"ח).

ועיין בחשבו' הב"ע מו"ח יהודה ליבס מפלסיק הפשם בם' ישועות מיים סוף סי' ל"ו סוף נ' בשיבדה שחפט בלל בפכין של בשר ונבוו פוחה למחבת של חלב חלל חלב בשם שבלע בה קלת מיס חמין לערב שם בבלל וחח"ב חגו הבל לפוך קדירה של בשר שם הכף שהיים בהחלה הבלל בחוך החחבת ובבל הבלל יש שיים לך עבד כל מה שחפך בחחלה בחחבת ובבל הכף אין בשיים ודעת הרב השואל להקל בזה כיון דאי לה בלח ולה ב"נ בשם"ם והוה הב"ז בזה לחם וחסרו הבלולים מבלע בב"ח נשר לו שניען לוחם בכלי חלב ב"י עם חוסן שם להחמיר זאת הפחכת בשר שנחבר מבלע חלב שחפלה להקל אם אין שיים עבד כל הפחיכה וב"ע ים להחמיר כיון דאיכא הרי בעמת לאיסי חדם דעחה הרמ"ח להחמיר דכל הבא מבב"ח בבשר בחלב חשבינן לי' ב"ב ט יפה שחקרה לה בלח ממם לריכין עמר ט חב"ע ועוד דגם בשר לאיסורין לח הקל בחקירה רק בב"ב ובבלולים נחסרו לה נשור והיכר לח משח"ב לאיסור יבש בשיהר לח וה"ב ג"ד דהבלולים נחסרו מכח בב"ח וחב"ב הישוך שליהם מיס דכולי ים להחמיר דבשיק ס' עבד כל המיס כיון דהבלולים יין בבר יבש וחי יבש בלח להמריך חב"ע גם בשבר לאיסורין עיי"ם לחחם בחב שם הגה בשטער (וכפי סגרלה סוף מפבב בפל ישועת מיים) שדבריו ב"ע בזה דהל לחו חל דין של עשם שחחחת שבבשם להמיס ולה של הבלולים דהל כבחו ים ס' פיי"ם ומי' בדבריט לחלן (סי"ק ע"ח) ועוד לחלן סי' ל"ו (סי"ק כ') מ"ם שם עוד בשובת ז מדברי הרבשים הלל: (נמ) לח. מי בבבוי יוסף לחלן סוף סי' ל"ד שבחב משמשמות הרמ"ם דהל דמחריך בב"ח דבלח בלח לח ממריך חב"ע בשבר לאיסורין בהם"ם שי חילי בשחערב משש לאסור בדבר חיבר לבל בשחערב משש חיבר בדבר לאסור ממריך חב"ע גם בלח חפי' בשבר לאיסורין כיון דמחבשך גם בחיבר ועשבה בשף בבילה מדברי מהריי"חת ממריך דבלך מחר סדוב ודוקא בדבר שלש בבלל לחמשר לבדך בחיבר מן האיסור הוא שים להקל דלח בחבשך בחיבר לאסור דלמריך כל דשרים מרוכה ביים לבל בדבר לח וכבלל לם בחיבר הוא משש והאיסור שם

ומח"כ נתערב ככל נכניר מאי ומ"ל רק שמים (סד) מד

דרכי תשובה

ולא יאמר לחתנו לא ימריק לאמר לחתנו ומי שלנו שלם ויודע לאבריע יכריע מכ"ל ומי כשרים ד יוסף ס' מ"ח מרעפיק לשוט ופיס ולפי הפר מלמה בעיני להכריע לפי דברי הפרמ"ג כיוד ס' ק"ד בשפ"ד סקי"ב שכתב ומ"ל דוודא הכי הוא וכו' וכיון שהתרב הכל יפה ולפי לפ"ד הלא ל"ב בשאר מים רק יבי הלא שיך לאמר לחתנו שנגל יפה וכו' ומ"כ בשעים הניעוש מקמח ומי בילים דנגלו יפה ולפי הלא שיך בי' חשבר לחתנו וכיון דים ס' בין הכל הכל מלערף לבטל הבילם שנתנו בה טעמם ים כלומרלי עכ"ל ומי' כמ' מ"ת ס' על ריבעות המטפל בפ"ח סדר ב' סוס ל"ב שהניח דבריהם ומתפלל על הם לרך יתמהו דבר כזה דכתיב יפי שיך לומר לאמר לשחתו כיון דעשה הכל נוס ל' ונתהתו ולא יתפרדו ונם לרך לומר דזה מקרי לח בלח הלף ודקמח בקמח מקרי לח בלח זה הוקל בקמח בקמח וכו' אבל כמי בילים עם קמח נהלף דשקמח מקרי יבש בלח לגבי הבילים והלף שים בילה וניתערב יפה המי בילים עם הקמח והלף כאיר במקום ל' יותר מהבירו אפ"ה לא טכל לומר על כזה שהלף כמו לח כ"ח הלא ל"ב וכי יתלף אפ"ה מבטל בילה מריפה במים שהחתו מחמה בליעתה והחכור ע"כ פשוט הדבר בניטוחא בכוהחא והחיפה לאורה ולמריק בה תיפה עשה בילה וחם ונתערבו הלאקסי"ן בחרים לרך עשים כעבד כל הלאקסי"ן דהא העעם הלא למריק חה מריק עשה בילה בלח בלח טוס מטום דאין האיסור יוצא להתערב עם החומר למריק חל"ב מי"ם וחמרין דבריו בקיצור, ועד הכוונים ס"ח ס' רס"ו לעמם להלן שם בס"ב ס' ס"ח מהוכחו ב' ח"ח כזה שנעת חכם ל' והעיקר כדעת ב' נחלים הל"ל הוסל והחתרוצות ס' לח בלח ס"ב נם אחר שלים ועשה נוס לח עשה בילה וכמ"ם בפה"ם מכל"ב לענין שהו שעקרם דכל שפ' לגל בפעה ההתרוצות לף בעקרם לח"ב ועשה נוס לח עשה בילה ובשעה בישול הלאקסי"ן הרי ים בהרומה ובהקמח והלאקסי"ן ס' עד בילה אבל חכם ל' הנא עליו ומריק דברי הרב המחמיר בכל הכילה ולעשה ומהקבה בתוך העיסה ול"ב סי לישר דנוק כי לין הרומה מקף לח כל הלף בילה שהיל מופ"ת בתוך העיסה ובפרם מ"ם בחכמה לחם להחיר נם הלאקסי"ן ושומר דלח למריק אפשר לשהחו זה שהלף שקף דברי הפוי"ד ודעין דחוק דכיכר מרלה בילה בשלך בתוך הלאקסי"ן שהלחן לין לשלל וכן ס' שובדת כולל בזה והחמירו מלים מי"ם ופי' בספר דברי יוסף ס' הנ"ל לות נ' שבשת נ"ב של ה"ם בזה וכתב נם ן דהעיקר להחיר דלח מקרי לח בלח כי הקמח לית מלפפת בשלו כמו דבר לח מי"ם יפי' מענין זה בס"ח נפם חי' חוי"ד ס' ס"ו שבשלל בחילו חנים שבחוך דק דין כחוכ ומצו כשיש חלמון בילה והערב פשב בחילו עם חלמון ומלא הנים ומבשלו חל"ב חמלא ספה דם במוכר בילה ובכל מה שלקדילה ס' ס' עד החלמון שבל במילו לבד לח ס' ס' עד החלמון והשומל מלדד לומר דזה כי כמו לח בלח כמו קפיות ימשחם וכמו קמח בקמח דהי לח בלח ונפל ז"ל בביב דלף זה ענין לח בלח כין דהתרוצות דלמון ביכר ושומר בבני עלמו שהרי המילי שוכר בפ"ע מי"ם בתריסה (סג) לח שפ"ד לשון כי ס"ע פ"ק י"ב שכתב ודע דלח בלח דקי"ל לשל בשפ"ם בשאר לרסיים דלף למריק חל"ב אין חלוק בין שפשבת לרסר לח בשאר לח ע"ד חבל חשב לרסור בשוב כשאר היבר ואח"כ בשאר שמה שנתערב ח"כ ובשאר רים ס' ל"ב חיל כזה בשר מבושל עם מים אין מדמה לזה לפי חמנון מי"ם וכ"כ בפי' זה בתחנים פ"ק כ"כ בהבאל שנבלע בו בשר או חלב לף שלן בו פ' פ"ל בשר רק לפי ערך המנון מי"ם ומי"ם עוד שכ' ואם בשלו מים בקדירה. מפשה ושבל בה כזית חלב או חמלה ואח"כ בשלו בה בשר חל"ב פ' מי כ' עד כל שכזית רק לפי חמנון המנון מי"ם וכ"כ בל"ח בפשוטים שם בשם ה"ן ע"ז ובמ"ו פ"ק כ"ד מי"ם ומי' בשפ"ד להלן ס' ל"ד פ"ק כ"ב ס' ו"ל שלכך כ' ומי ובמ"ו פ"ק כ"ב ס' ל"ב בשם ה"ן ואם בשר ואחב לף מבשרין לפי שומר לף בפי כ' ומים ו"ם שם מפשה בשלו בשר בפ"ם הב"ך דשמר פוסק בפ"ם ס"ל וכבל בקדירה מבשרין לף ישפיק שישרת חל"ב ומי' בחבשת פ"ם בפ"ם בשר ומי' בשלו בשר רק לפי ערך המנון ומי' מבל"ב בילפיק ביעור

(סה) פתיחה (ג) שנפל (מרדכי פכ"ה בשם רשב"ם ורי"ן) ויש לפשוט על זה (סו) בשאר (סז) פתיחה

באר היטב

(ג) שנפל כתב שם"ז בשם מהרש"ל דזהו דוקא שמתערב שלא כדרך גיזול אבל אם שם שלא כדרך גיזול ע"ז נבילה מעם שמתערב שם פתיחה וחש"ב נפל מן הכותל ונתבטל

דרכי תשובה

לפי ערך הכלב שפעל למים עי"ש ועי' בש"ת בית יצחק (מהגאון מלובלין ני') חלק מ' סי"ב ס' קכ"ח שכ' לחלק בזה הכרוסב כיון שאין שם רק מיס עם שאר והמיס אין לו טעם כש"כ בפל המיס לגבי הכבר ומתבטים גם המיס לגבר משכ"כ בשאר תבשיל שיש לו טעם כש"כ לא פעל לגבי הבשר ומין אריך לשער רק לפי ערך המחומע עי"ש בפתיחה ולפי דבריו ממילא דה"ה שם מתערב כרפה חלב עם מיס בתוך שבפשוטיהן מהערובות מותרין בו מעם חלב היתר ג"כ לשער כנגד השיש דהמיס בטלים לגבי החלב כיון שאין להם טעם כש"ע ועי' שם מתחת שי על קושר כללי הילחה מהפרמ"ג בהגהות שבאל"ף ס"ק כ' שם מה שהאריך בזה והעלה לחלק בין רוטב עבה לקלושה דשיט שם מבשלין לפי קדר (ניבערמען"ם) שאין שם רק מעט מיס יש להחזיר כיון שכל טעם הבשר נכנס לזה המעט המיס אי אריכ טלו לבשר ואריך ס' כנגד כל הרוטב אבל ברוטב שמבשלין ע"פ רוב שיש המיל עכ"פ ג' חלקים מיס וחלק ל' בשר והבלוין שקורין פרסלע"ם ופעפרישק"ל יש לקהל לשער לפי חשבון ממש לפעמים יש להחזיר גם בכהאי רוטב כלום הבשר הוא שאין ברוטב שלמעלה הזה קדירה עם הבשל של חלב דהוה בלוי"ה יש להם להחזיר כיון למעלה הוא השוק שדרכו לזוף למעלה ובודאי שפך רק שאין לשער כנגד כל השפך עי"ש וע' מה שוד להלן בדבריו ס' ל"ד (ס"ק י"ח)

וסי' ל"ה (ס"ק ס"ח)

ובהב שם נמ"ז וכל זה בבב"ח אבל בשאר לישורין כ"ג ואריך לשער תמיד כנגד טלו מיהו אין להבשיל הב' לסור מה"ה כבים ס' לפי ערך טלן

דחכ"ג (בשאר לישורין) הוא רק מדבנן ויש להקל בספיקו עי"ש

ועייי"ש שוד במתחם ס' שכ' בשם רב סורה מ' שבהב ול"ל בשם שפך קלוא"ש

מעורב בחלב וכדומה תמה קדירה של בשר הדבר פשוט אבל בעלי הרמה משמרין לפי ערך המחומע ואפי לומר דאם מסך תחת הקדירה נרע אפי ואריכין לשער כנגד טלו שאי לומר שהקלו"ש בלע מהקדירה של בשר וכ"ש ושוב גם היתר מאכר עכ"פ בלין בם"מ ולשיטת הב"י דהבלע מבב"ח בבב"ח דיינן כי' גם בהם"מ עכ"ד הרב המחבר הנכר ויהו"ד שכ' בכמה דוכתי להקל בענין זה שגם נותן טעם שבבלוע של בשר להוך הקדירה מהשפך ותתני וכ"ש דהבלוע רוח מין במיט וברוטו בפל סי"ס (סה) האישור שנפל. שבאה"ט מ"ם מהמרדכי"ן ווקא כשהתערב שלא כדרך בישול ועי' בפת"ם מ"ם מהגו"א דמדברי הרמ"א לא משמע כן וכו' וע' מה בפרי חדש ס"ק י"ב ועש"ו ס"ק ס"ו שמהמה של הפ"ו במה שהניח דברי המחבר"ע ס"ד הרמ"א וזה כלו לא שלט לחדי דהלא לעצם הרמ"א אין חילוק כלל בין שם מחבר בדרך בישול לו שלא כדרך בישול ועי' בשפ"ד ס"ק י"ד שהעתים נ"ב בדברי הב"ד דבשאר לישורין גם כשהתערב לא בלע מהחלה ע"י בישול לא מעשה הילה ועי"ש עוד בפי' ק"ו סק"ח שכ' ח"ל ומיהו לא שלט טלה אף דרך בישול וים ח"כ שיש שם בסיאר הפ' הכלי שרי להתחבר ואף לדידן בהם"מ וכו' והוא פשוט לדעתו ע"י בישול וכשאר עכ"ע ועי' בדגול מרבבה החדש שליין ע"ד המחבר"ע בשאר לדברי הב"ח להלן סי' ק"נ סק"ב דמשמע שם דס"ל דאפי' ע"י בישול שיך קלוא ע עי"ש ועי' בחוו"ד בחילושים ס"ק י"ו שהעתיק דברי הפ"ו לדינא וכשהתערב שלא בדרך בישול מקילין בשאר לישורין דלא ממריך ג"כ אף שלא בהם"מ שכל כשהתערב בדרך בישול ממריך אף בשאר לישורין מ"מ עי"ש אלא כשהתערב שם בעצמו כ' בגיאורים שם סק"י דמדברי הב"ד שוכח דלא מ"ל כשהתערב"ע לחלק בזה בין אם מתערב בדרך בישול או שלא בדרך בישול עי"ש ועי' בחכמת אדם כלל מ"ד וכלל מ"ו שכ' לדינא להחמיר בזה שלא בהם"מ ואף בהיתר בדרך בישול שלא בהם"מ ודרך נדול עי"ש ועי' בס' יהושע חדש בפרישה שכוללת שברים שם לעת ו' מ"ם כזה ושיש דבשקוה בספר קלת ים שהם לדעת המחמירים דס"ל כהמרדכי"ל בזה מעי"ש ועי' בית יהודה בפיסי"ם ס"ק כ"ד ובפיס"ק ס"ק ל"ג מ"ם בזה והמלה והשיקר לדינא דאם מתערב לא בלע בהתר אין להקל שלא בהם"מ וחקת שכן בשתערב בטל אין להחמיר כלל בשאר לישורין אף שלא בהם"מ עי"ש וכ"כ שם' דברי יוסף

(סח) לעולם הפסד גדול (סט) אבל (ע) גם (עא) נכנסו וחלב (עב) ואם (עג) מחברת (עד) יבש מיבש (עה) גם פתריך (יד) כאשם תיסר תחיכה נפעמים נכילה וט"ו סימן ל"ח (עו) מדין

באר הגולה

ואם ישהוף מחל"ב סיחר שרי מב"י משמע מדבריו שפיט שלא נמקום הפסד גם פתריך גלח שמשבה כלום (יד) בשוח. כלומר שפיט שבב"ח גם פתריך חל"ב שלא בשם"ת ניבח ודיט כללקמן סי' ק"ט ונעיין מי פתריך חל"ב נמלינוח כתב נח"ח דלפ"ז לפיטין לשבר כל מליחה כם' מ"ח כיון דהרגיש פוסקים שוברים הכל מליחה סיחר פוסרת ר"ח כ"ק יש לחיחר לעולם הפסד גדול אף שנתי כדבר חזוב ולומר דלא ב"י ומשמע שב שם' בדבר שאין שיעור עד כ' כללקמן סי' ק"ט גם פתריך חל"ב ועיין בבי"ח ס"ק ל"ב ובמ"ש ובמי"ש בבי"ח ס"ק ל"ב ועיין בבי"ח ס"ק ל"ב ובמ"ש ובמי"ש

(עז) מחיכה ומצות כגילה (עח) כלי בגמור מנגיעת מיסר (עט) לא מחרינן ניס מחיכה כצצית נגלא ולא מניק ס' רק גר המיסר טבלא (מרדכי פ"ק

דרכי תשובה

מח"כ למיט ומשהו תשב כלים מיט מכל במקום ומשהו לסיכר אסר אסי כלים מיט כגון במחן בספת לסיכר אסי' כמה משהו ופירש וז"ל שאלה מזה מחיכה שמפרשים מחמת דבר שיש ט מהירין וק חמן בשרב ספת משם ולמעלה וכל דבר לסיכר במשהו במיט שם פלה מחליכה מח"כ לחחיכה מחרת ומבשלה ממחן אסי' סוף נ"כ מיק ס"ל שנים בד מחיכה וכ"ם שלט לסיכר במשהו וכ"ם כשפלה לקיט מיט שלן לריך ס' בד מחיכה רק בד מחיכה וכן מחיכה בכיטורים ס"ק י"ב שכתב שכן משמע מהגמ' דשבת ומצב פלי בספת במיד בשרין שבשלרים שם חשב ומבשלה בחיכת מחרת אסי' במיט ס"ל שנים בד מחיכה לכל חמן בספת עלמו שלסיכר במשהו בין במיט בין שלא במיט לסירים הכל במשהו לכל שם מהגרנה בחיכת מחרת ביכ- אסי' בשין במיט כפל ברוב לף בחוך הכפה לכל שם לפרים מחיכה מחמת מיחת מפת ומהגרנה ביכם במיכה אסי' בלף גם בפל משהו דבר שים ט מחירין ופם ההגרנה שלא במיכה ביכם בפל כפ' וכל זה בחיכה שכל שם לסיכר דבר לח מחמת משהו ומבשל לחכ"ם שהו לח במיט דשיט שבלסיכר הוא מן של הערוכות הכ' לסיכר לף ההגרוכות הכי כלפ כפל שלא לסיכר כרלפן שם לכל שם נחגרב מח"כ שהו לח בלוט מיט ס"ל בחגרוכות הכי רק בד חיכה לסיכר כרלפן לעולם גם ממרינן מח"כ למרינן נדבר לח בריסך בחגרוכות ולא מן ט כה עלמה מעשה בגילה מכ"ע וכ' וכפל יוסה ס"ם ס"ק ס"ו מ"ם בדברי כפ"ו והקשה"ך כזה וכתב לדעת כפ"ו כלל שהולה לריכ בשפת שבל לחחזה לף בריסך בחגרוכות לף שלן ס' בד לגלת כלל ותיכה שבחגרוכות בשפת שבל לחחזה לף בריסך בחגרוכות לף שלן ס' בד בחגרוכות בחחרות מוחרות ותחיכה בשלרי בלסיכר ולם מכריה שרקה ולם לף בכל לסיכר כרין יבש שהעלה בשפת והרופא שב' שחר ולם דבר לח לסיכר בחגרוכות וטוף שוד לח כגון ייל לף דשל"ם שלסיכר בכ"ם בחיט בלח ולחל בחגרוכות בלוט מיט דבפל כפ' ובחבשל בך לריך ס' בד בל החפרוכות ברלפן בלין שרך נחול ובחבשל בשפת בלח לסיכר בכ"ם בהגרוכות הכ' שד לף ולסיכת שבגיפו בכף הבשל שלסר בחשבו ולחחבו שכף בהבשל לחר שם ים רוחב בקדירה לין להחזיר דבר הרוחב מבלבל בחשבו בכלו ומשבו לסיכר שים בהבשל שבקדירה לחיט יולא כלל כל זה כיון דבשל בפ"ו לחבל בפ"ו בשבשל בחחרות בלוט מיט יולא כלל בפ"ו בחחרות בלוט מיט יולא כלל בפ"ו בחחרות בלוט מיט יולא כלל בפ"ו

ה (פ) לטיפת חלב שנפלה (פא) על הקדירה שאצל האש מבחוץ אם נפלה כנגד הרתיכה א״צ אלא (פב) ששים (פג) כנגד (פד) הטיפה שמפעפעת לפנים והוי כאלו נפלה בתבשיל (פה) ואם נפלה במקום הריקן (פו) ״היא מפעפעת בתוכן הקדירה עד סמוך לרוטב כל כך שאין ס׳ כנגד הטיפה הרי (פז) נאסר אותו (פח) מקום הקדירה

ומ״ע סי׳ נ״ח).

באר היטב

(פ) טיפה כתב בד״ה סיטו לפחות התבשיל לכל הקדירה ע״ש לקמן והיינו מיד ההכשיל לכל הפחות ול״ת בסמ״ק טפה שנפלה על דופק בכלי מבושל לן גם דם הטפת לי מפעפע בכל בכלי לפ לא שלקר כשנפלה נגד פרוסה דם גרוס ס׳ מן הטפה מותר ממ״א לי מפעפע בכל בכלי לי לא יתכר מקום התכשיל מפעפע לפנים והוי כאלו נפלה בתבשיל עכ״ל אבל בקצה לי דלמ״ח ל ס ״סר הקדרה ולא פליגין נ״כ ממ״א לי מפעפע בכל בכלי שרי בתבשיל ולא לי מפעפע בכל בכלי ע״כ מפעפע לפנים והיפ מותר נם בקדרה .וכן יש להקשות לפמ זה פשוט דלפ מפעפע בכל הקדרה דולפי נתבשל כשפה מנלן שפיש ס׳ נגד הטפה שרי לא ידעינן כמה נפיק מיניה לכן נ״ל כדבעי בס״ו שכתב דהט״ש של סמ״ק לי ליכל ס׳ נתבשל ונפל נגד התבשיל מותר ממ״א לי מפעפע בכולה כיון שיש לו מפעפע ממילא

ככם לפנים לתוך בתבשיל שרי לא התבשיל ומנפל ולפ לית מפעפע כלומר לית מפעפע כלל אלא שמחמ במקומו אין כאן לישור כלל כיון דלית מהפעפע ממילא לית ככם לפנים ולא נקט סמ״ק בלשון לי מפעפע בכל הקדרה אלא משום דהוריך אחר ניהפ דהט״ש אבל בפמה שיקר כשיטו והכי נפ״ל לפ הקדרה מותרת ממ״א לי מפעפע לפנים הוא בפל בפ ולפ לית מפעפע לפ יאסר נס בהכש ׳ כשני שהתבשל אח״כ כין הרשב״ן (בבל פם נפלה נגד הריקן חיישינן שמפעפע תלן נחל הקדירה עד סמוך לרוטב ושמא תחפעפע חלק נדול מאד כ״כ עד שלא יהיה ס׳ נתבשל עד שהוא הרוק ע״כ אסור לערוה דלך שם דבוה יפאר חלק הקדירה נאיסורו לשוב ולא מכני ביטול מט״ה לפ יש עד שיעור) ולכן כ׳ מהרש״ל פ׳ ל״ה כזה קף הקדרה מותרת מן הדין לבטל נם בשר שלא לכתחלה יש לאסור לכתחלה כו לפשוט דמרחם כלפי לפסר נחלב: (מז) מקום. פ׳ שנפפה שהו מקלח כלי נפלה.

דרכי תשובה

סעיף ה (פ) טיפת חלב שנפלה על הקדירה. עי׳ בתשובי ומלל סלב׳ בב״ח שהביא דעת הרא״ש דלפלה דלם לידע כזה בשיט שנפל שפה על הקדירה מלישר שהוא מדין בקדירה נגד הטיפה שהרי כל שיהא בו ס׳ נגד הטפה שרי ולפי׳ יהא שלין שיט בקדירה נגד כריסן חיישינן שמפעפע חלק נחל בקדירה עד סמוך לרוטב ושמא תחפעפע חלק נדול מאד כ״כ עד שלא יהיה ס׳ נתבשל עד שהוא הרוק ע״כ אסור לערוה דלך שם דבוה יפאר חלק הקדירה נאיסורו לשוב ולא מכני ביטול מט״ה לפ יש עד שיעור) ולכן כ׳ מהרש״ל פ׳ ל״ה כזה קף הקדרה מותרת מן הדין לבטל נם בשר שלא לכתחלה יש לאסור לכתחלה כו לפשוט דמרחם כלפי לפסר נחלב: (מז) מקום. פ׳ שנפפה שהו מקלח כלי נפלה.

התחיסת שברוטב מלפרפין לבטל הטפה וה״ה הכא ובהב דמ״ם לפ ומי דין זה לנמרי לדהיפ דלפ ידע הם יש קלף ג״כ שלין התחיסת שברוטב מלפרין בלפ יעור וכמ״ל פסי׳ ב׳ משום דלפן לישור בבלוע בתחיסה יולף ממנה לבטל בתחיסת בלף רוטב משא״כ הכא שהם לפן ס׳ נגד הטפה לבטל ס׳ ותפסיק שיהיה לפסר ו תפסיק שלר התחיסת שיהיה לפרין לרוטב ומי שיש״ל בתו״ד ומי בתוי״ד סק״כ ובדברי יוסף סי׳ הרמ״ו לפם ג׳ ומי בשו״ת מיומ״ד תליתאי סי׳ קפ״ד בלני קדר שקורין לפש״ל על בשר שנשפך עלי ממנ קלוש״ע משורש בתלב והעדיף המורה תפ״נ שהי בין הכל ס׳ כנגד התלב שבקלוש״ע כין דדרך לפפ״ל להיות התחיסת בולטין חין לרוטב והבשיס עמו דמה שחין לרוטב לין מלפרף וכל שלא עדם בבירור שהי הרוטב לף למעלה לף עכ״ם שיה להחיסת ולפ יש לפסר מיי״ם ומ״ם הבה״ט מבל קבה לי לפ״ו וסי׳ קבילור הבר״ח פ״ק כ״ו בבילור עין זה ומי בשרי הולר ס״ק י״ב וביד יהודה בפיה״ט פ״ק כ״ט . (פד) הטפה עכ״ל שכ׳ מיהמדכי דחוקה בשרלוט הטפה מקודם ועמד עלי׳ כמה היהה לבל פם לף רלוט פחה לנלף לחחר שפלה חיישיק שמף בנלמת בחוכן הקדירה ולריך לשערי׳ נגד שיעי החוק במקום שנפל עלי׳ הטפה מיי״ם ומי׳ בחכמת מדם כלל ס״ה שפי׳ ג׳ דהכוש הוא דלפ יש בפק פם יש בתבשיל שפים עד פה שפל על הקדירה לפ״ב דיל דהוי ס״ם שמף לית מהפעפע ולחר״ל דמפעפע שמף הי׳ ס׳ לין לפשוך להחיר דפסק זה שמף לית מהפעפע ולחר״ל דמפעפע שמף הי׳ ס׳ לין לפשוך לה מכפ לנגד פסק לפלמוך ופ״ם הכן במקום הפ״ע ל״ע שכ״ל ומי׳ פב דברי יוסף סי׳ תרי״ל לות ה׳ ס״ם בדברי החכמת מדם כזה ובלוח דבפ״ע יש להקל כזה דפסיל תניב ס״ם עי״ם בתריכות ומי׳ בזבריט להלן סי׳ ק״ נדיני ס״ם (סוף ס״ק שם ס״ב) . (פה) ואם נפלה במקום הריקן. עבמה״ם ס״ק י״ח במוסגר מ״ם מהפר״ח דלפ סיפה הקדירה כשנת נפלה הטפה מפפה היפה כמו שלה עד התיבה לף הם לפלה כנגד הריקן זכיון שהקדירה מלופה להבל שלה ומי׳ ופ״ח סי׳ ס״ח ופ״ח סי׳ ס״ח ל״ע ובמ״ח סי׳ ס״ח דפפום הוא מדבריהם דלף מהני מה שהי׳ הקדירה יכופה לגלף הם הלילה להיחה ופם הולין שהלילה להיחה כלשון כלאור הולן להקל וגם חיישיק שמף בשעה שלם רפפה לף הלילה להיחה בלשון פפום ומפרה הקדירה ול״ל דלף לחם לפה עי״ם ופפום שפפל דה״ם להיפך דהיחה לבד לף מהני לגלף שהלה להיחות מ״ם כל שלף יחיפך הקדירה מגולה לף בשעה על הלם וחזק כמה שהלה להיחות מ״ם כל שלף יחיפך שהלי שבשעת הפילת הטבק עלה ברחיחה עד כנגד הטפה יש לחש שמף בשעת הפילת הטפה לף הנית ברחיחה עד כנגד הטפה דחוקה בניפה שיך לפשוך להקל בזה משום דבל״ם יש שם הכל הקדירה שמקפר הפיי שם הרחוב וכמ״ש החוי״ד בבילורים ס״ק כ״ה מפמ״ב לם לף כיפה שלין שם הבל דלף להקל בספיק: (פו) והיא מפעפעת וכו׳ כלומר לף שהלי הוא מפעפע לגלף דה״ל שם לחם דלמת הוא מפעפע מ״ו ות״ ס״ק י״ח: (פז) נאסר אותו מקום . עבמה״ם מ״ם דמקלח הכלי ומפה בילוח ופי׳ בין יפיפה בפיים ס״ק מ״ב שכתב דכ״ו הוא בנב״ח כיון דכ״ע מודים לממרין בנב״ח תל״ל לבל לם שפל לישור על קדירה של סיבר כיון דבעל״ם דשם בהוחה״ח דלפ

(פח) ואם יערה התבשיל דרך מקום הקדירה שאסור הרי יאסר התבשיל (פט) וזה (י) תקנתו בה עד שתצטמצן: פנה (צ) וחזקת סם הקדירה יפגם תיכף כשנתן לתוכה (צא) סם שיש מהסם כשנתן לתוכה פגים כדלקמן (צב) סימן ק"ז נגי

באר היטב

(י) תקנתו. כתב הש"ך סכ"ו נ"ל מפני שיניקב ככלי מחתה לו יערה מעל המחר לחייהן שפת יצא מהחסר בדופני שיפגם ס"א ומעוט ומיירי כשלקח בתבשיל ס' כנגד סותו מקום הניקב דכיון שיפגם ס"א פחות ממה שהיה יפגם עכ"פ לפחות מד ס' ס"כ שם סחיפה יש ס"א פחות ממה ומרגלא דשמ"ה לית לעורות התבשיל דרך

דרכי תשובה

ממיין בשאר איסורים ת"ש ולפי לעיל להחמיר דגם בשאר איסורים ממיין תי"ש כ"ד כיון דלפי בכב"מ מתירין בע"פ רק כפ' עד הפה עבד לכן בשאר איסורים אין להחמיר כלל מיי"ם ועי' עוד בממ"י פ"ג ה"ב כלל ל"ו ס"ק ז' ובחכמה לחם כלל מ"ה סעי' ה': (פח) ואם יערה וכו' יאסר התבשיל. בעכ"פ מ"ם מבמ"ן דמירי כשלקח בהבשיל ס' פעמים ס"ק עד לפפה ופי' בד מהרשם שכ' ולפי"ז ס' פעמים ס"ק לאסר לערוה להחמיר דמשמ לא יערה מלד אחר כלל מ"ה סעי' ג' ובנים מיירי לדינא פיי"ם ופי' בד מהרשם שכתב שכה דקיי"ל דאם ס' פעמים ס"ק עד ויאסר כתב הש"ך לדינא ס' פעמים ס"ק עד שלא ס' פעמים ס"ק עד ויאסר ולפי"ז אם יערה מלד אחר לחמשה דמשמ לא יאסר כלל ולפי"ז אם

(יח) סק"ה: ן (צד) נתנו העולם (צה) לאסור כשנפלה על התפוח (צו) שלא (צז) כנגד (יח) (צח) הדומה ודוקא כשנפל באותו צד שאינו כנגד האש (צט) אבל אם נפל (ק) כנגד האש (קא) מותר שהאש שורפו ומייבשו (קב) (וט (כ) (קג) סקדירש נמי מרי) (מפות ז"ל ומיהו מל ל"ח) ודוקא (קד) ברבר מועט כגון מיפה אבל אם נפל הרבה אין להתיר אפילו אם נפל כנגד האש אא"כ כנגד הדומה ועיי ששים: סמ (ג) (קה) ופ סקדירש מי מסורש (קו) מפיט

פתחי תשובה

(ג) ופי סקדירש מי מסורש מכאן מוכח שמחכר בפ' אז מקדישי מסורה. שם ניחי מיהת דבא להבשילה לא מכי בשיטלתם מיש וירמיהם דמ"ש לד מתיון לא מיון בשעת מלא מלא לריך להכשירה טולא ניוכר פיין בחג"ש סימן תכ"ג ס"ק י"ח

באר חיטב

ביצוד מ"מ כיון שאתה בא לאסור דוכן הקדרים מחמת הפיגה ס"ב ל"ל שמא ביצוד לינו מפוסק בכל מכלי ופ"ב לא מפוסק שמא ביצוד מ"מ כיון שאתה בא לאסור

(כח) (קן) יש פ' בתבשיל עד שיעשה שעועלה (כט) (קח) ויערב (קמ) מיד (קי) התבשיל משם (קיא) כלי אחר שלש

באר היטב

(כח) יש . ולדידיה שמא לא שפשף כלל שלש שלשים אלא שמשו בחוזק שקדרה ולע"ל דלעולם בשלר בחוזק שקדרה ומחשבת כרוחב עד שלש בחוזק ס' מרדכי וס"ב ומיהו ס' בתבשיל עד שיעשה דוקא שנשאר דבר שיעה ומחשבת כרוחב מחשבת כפל עד ס' ואם לא נתחשבו כפל שכלי מחשבת ככפם לשים ומחשבל לכל התבשיל משאר שכל שקדרה

דרכי

כיצד שלש ויש ס' עד שעשה במקום שנשלה שם דין שכישי ושביב דשוע שהוא שכישי שאחר דבל ממ"ב שם לא נשאבה כשעה לא עבועה בכלישי ואם מחשבתה שרי מחבולה קדם שנשה לא שכישי וכחב שם דלמאי שם שלה כשעה שמוך לקלה שקדירה בשעון שאר עד שכישי לין ס' בעוף שכלי ג"כ לין לחם ושם מחשבתם כשעה מחשבתה גם לשעה עד שיש ס' עיין שם: (קן) יש ס' בתבשיל שבחו"ס מ"ם מחש"ך ולין להקשות וט' ולכך שם נימל נה תבשיל אחר ויש כמו בשעה שלו' וכ' ועיין ס"ק י"ו ושם"ר ס"ק כ"י שהקשה ולמאי יש לתבשיל שהי דין תבשיל ולשון זה שלא שכן ניקון דהא שם לא שיעשה עד שיעשה שרי כשדירה התבשיל שרלשון ומשמה שכלי ניקון כ"ר ס"כ שמוך ולשאר כל שבעה כיון שעדיין יש כשקדירה ויש לה דין כ"ר ס"כ שמוך יש לתבשיל שהי דין תבשיל ולשון זה שלא שבעה כ"י ניתנים ושיש בס"ם מי"ם ועי' ביד יהודה בשי"ם ס"ק ל"ח שהגיה זה ומעלה שכן מיקר לניהו לאכלה ולמשמה שלון לחוש לחאחר בתבשיל שב' יוסר מתבשיל שלו' מי"ם. (קח) ויערב מיד. עבשו"ם ומשו"ר ס"ק כ"ח שכחב דשמוש הוא ולשם לא שירה מיד בניעבד ולפי שרי מי"ם ושמוש שלו נשתה שתבשיל מ"י שבישול טולי שחר מי"ו מהשעור ס' שר השעה שבל שם נשתה ושתשעה מ"י שבישול טולי שחר ולשאר שרי לפי שעי' ל' דבטבול לה בלה שחריך שהו שבשעה שחר"ם בשם ס"ק ל"ח ועי' ביד יהודה בשי"ם ס"ק ל"ח שם בשם שבל שם נשתה שתבשיל מ"י שבישול טולי שחר ולשאר שרי לפי שעי' ל' דבטבול לה בלה שחריך שהו שבשעה שחר"ם בש

ם פור כסה רבי יחזקאל וכסבר סח ם כלי כלים וכן נהוגין בורגים לא כסבר מרוכה לא מצי כפי רמ"א סעיף ו' כתב ב"י ולפי"ז אם נתן בכלי שני ולא נתן בראשון אסור ואין לחלק בזה ועיין בתשובת מהר"י בן לב ח"ב סי' ל"ג ובתשובת מהר"ם מינץ סי' ק"ו ובתשובת מהר"ם אלשקר סי' ל"ב ובתשובת מהר"ם בן חביב ח"ב סי' ל"ב ובתשובת מהר"ם בן חביב ח"ב סי' ל"ב ובתשובת מהר"ם בן חביב ח"ב סי' ל"ב

(קיב) כתב הפוסקים (קיג) ואם נתנו בקדירה (קיד) (קמו) מבעוד יום כמו בפסח כרמ"ן (מהר"ן כלל ל"ג) : ן ישן כי שכחו בשעת הדחק כגון (קמו) בערב שבת (קיו) אפילו שלא בנגר הרוטב אפילו שלא בנגר האש (קיח) על (קיט) ידי

דרכי תשובה

יבא לידי ביטול איסור להתחלה מתקן מיי"ם ופי' בש"ם מ"ש פיק מ"ד ס' קי"ח בשוגגת אזב אל הפמ"ל הלב מתח קדירה של בשר וכו' ס' ומיד עירו המלכל בשר בקדירה מאדם ולא למדן ן' לאסור התבשיל דאם הפעם שלרך לעזוב מלד אחר אחר אחר הפיסוק שמא הפלר הפוסב רוטב פחות מכ' ו"ל וכ"כ הכל וכ"כ אזב תתני' שלי"ם לעזרת מלד אחר ע"ב ערך בש"כ להיות להפעם וכיון שאחר לא עשה כן ופירה מיד לאחר וזה הפכים לדברי הראשל שכלמדן פעם זה דאם שלרך לעזרת מלד אחר הוה לאחר ולא נפכים לאיסור לפיסי שלא יפעם לפכל פעם שמא יפלר פיזה מכ' לפן לאם כיון דלאם מפכיל ואפילו הכי אפשר כפעם ן' ע"כ כיון שלפן זה הפם כפכל דיעבד אם ן"ל להתיר עד שיפעם כן ופירה מיד לאחר וזה פכ מדברי רבי מדרפש כל כעלי הרלשה דלם נפל במקום שלי"ם לשפוך עבד לו הכ' מעורין אינו נ"כ מיד מיי"ם כאורך (קיב) כנגד השיפה. מי' בש"ם יד יוסף סי' ס"כ בעובדא שאלה פעם אחד על הקדירה עב הרוטב ואינו הרוטב לכלי אלא בקדירה ואקדירה אחרת היתה קטנה והלאר מעט רוטב עם הפיכה בשר בקדירה הרלשונה ואק"ו מירבו הרוטב קדירה אחרת ואפשר הפשל כיון שהקדירה היתה חיותת מעלם ואהה הפעם רוטב עם הפיכה קטנה בשר שלפאר חזר לשוות כפיפה שאפל עבד הריקן להניח עד שהעלם וכיון שלה העלם עד שהעלם רק מיהנה תיקף יש לאם לומר ע"י הפעלם עבד הרוטב עב שהפשר בלי שהפשר הרלשונה ואק"ו להתיר לפפ"ל להן סי' ל"ר וסי' ק"ג דבש"ה לאחר שנאפשר הוי דיט כשאר לאסורין וכשאר לאסורין קי"ל הלה בלה לן לאוריך תל"ג ולפי שהפ"ך כ' להחמיר דכל הבל מבש"ה כבש"ה דיינן לי' פ"ת סרי כתב הפמ"ג דזה לפי לאן מדבקן ואק"ו בל"ד ולפ הוי לאן אפק לפי שעה הרוטב במי"ם הקדירה שאפשר מהפשה סרי הי"ל רק אפקיף דהכא ולפ לאוריך תל"ג בלה בלה ע"כ יש להיהר הרוטב לך האחיזת בשר סרי. כאחר הרוטב הפנין שעה כלי פעם הרוטב הפנין ואפל הפעם הלב הקדירה מבאחר עד שהי"ל רק אפקיף דהכא ולפ לאוריך תל"ג בלה בלה ע"כ אפשר מהפשה סרי הי"ל רק אפקיף דהכא ולפ לאוריך תל"ג בלה בלה ע"כ יש להיהר הרוטב לך האחיזת בשר סרי. כאחר הרוטב הפנין שעה כלי פעם הרוטב הפנין ואפל הפעם הלב הקדירה מבאחר עד שה

(מג) (קב) ס' מים (קבא) והכי (קבב) נהוג (הגה) (קבג) ואם נשפך חלב או שאר איסור רותח

באר היטב

(מג) ס'. פי' נמי בתבשיל עד הספה. לחוד וכתב מהרש"ל דמ"מ הקדרה אסורה וכתב הש"ך דיניחו לצונן אם אפשר אבל אם צריך מיד לאורחים וכה"ג אינו צריך להמתין עד שיצונן אלא יערה בלד האחר וה"ה לכל צורך גדול או הפסד מרובה או לעני כמו רואה עיני המורה ובת' ר"מ מינץ כתב דהמבשל צומר להם הכעם משני פה הוא מיקל כדי שלא יתמהו למה לפעמים אוסרי ולפעמים מתיר וכתב הט"ז דגם אפ"ה אם נפלה טפת חלב על הקדרה עם מים אבל אלא וכתוך מע"ל בשלו גם בשר אפילו לא היה ס' בימים נגד הטפה מותר הבשר דאם לא עברה תחלה לתוך הקדרה גם בעפם הטפה לא תעבור ומותר הבשר נדיעבד ואפילו אם עברה לפנים תחלה מ"מ אין בקדרה מן החלב אלא לפי שיעור המדומע במים דהא בכיחו לא הספיק כל הפתיכה כבליעה עצמה ועד הדבר המושם הכוה .בתמא יש ס' בבשר [ומ:פ"י בכ'

דרכי תשובה

שודה שהוא עד סתימת הפוסקים ומשמע מדבריהם דאפי' נתבשל בה אוסר דרבנן אין להקל ועי' בדברי שאל ויוסף דעת שכ' שהי' לפניו שבדה בנמ"ק סמוך לבין השמשות שעמדה קדירה מלאה רותח ובשר גדולה לערך ב' ומלי קווארט והשפך חלב לערך כף במח הקדירה והתיר גם הקדירה כיון שהי' הלא משני הלדדים של הקדירה אמרין שהלא שורפו ומייבשו ולא הקדירה ג"כ שרי ואף דלכתחלה כתב הש"ך דאסור להשתמש עוד בקדירה ז מ"מ כיון שהי' בע"ש ובע"ש קיי"ל דמתירין ע"י שיש אפי' בגולה הספה שלא כנגד הרותח ס"ה שיש לסמוך בע"ש על הרמ"א תם הקדירה נמי שרי וכיון דשרי בע"ש מותרה גם אח"כ כמ"ש הפרמ"ג בסי' ל"ד עכת"ד והנה כפי הנראה הי' המעובדא שה' ע"ש ולא הי' לו קדירה אחרת להטמין הרותח ובשר לכבוד שבת אמנם כנה בשפ"ד לעיל סי' ל"א ס"ק י"ח בשעבדא שנפל טפת ליר על מאלי"ס סה"ס בע"ש ולא הי' לו פנאי לבכין כלי אחרת להטמין והתיר הקדירה ע"י קליפה והנחה שם בפירוש דרק לאותו שבת התירה אמנם גם בגוף הקולא שהתיר הקדירה מטעם שהלא שורפו הנה כיון שהפר"ח ס"ק כ"נ כתב מהמהרש"ל דאפ' בע"ש ושעת הדחק מ"מ הקדירה אסורה וגם בש"ך כתב מהת"ח דבכ"מ יש לאסור הקדירה וכ' בשפ"ד שם דאף עד הלא ועד הרותח אסורה הקדירה עיי"ש אין לנו לנשות מעשה כנגדם אפי' בשעה"ד ולצורך שבת וכיוצא.

(קב) ס' עבאה"ט מ"ש מהש"ך שיניחו להצטנן היכא אם אפשר אבל אם צריך מיד לאורחים וכה"ג אין צריך להמתין וכו' ועי' בסלת למנחה כלל ל"ה דין ב' סק"ח שהביא בשם ס' תורת האשם דבערב שבת אף שיש שהות עוד לצננו ולערות לקדירה אחרת ולחזור לחממו אפ"ה אין זה כבוד שבת לאכול מאכל שנתחמם אחר שכבר נצטנן ע"כ התירו לערות מיד עלד אחר עיי"ש וע' בס' ערוך השלחן (להרב מהרי"מ מנאוואהרדק) סוף סי' פ"ד בסופו וז"ל הך אלים המנהג לערות תיכף התבשיל מפני שבתנורים שלנו קשה לדקדק אם היתה הנפילה כנגד הרותח או כנגד הריקן וע"פ רוב הוא כנגד הרותח ובעגלים"ש קעכי"ן אין מבשלין בלא כיסוי ובזה נחשב בכל מקום שנפלה הטפה כנגד הרותח עכ"ד:

ומ"ש הבאה"ט מהאו"ה דמ"מ אין בקדירה מן החלב אלא לפי שיעור המדומע במים עי' בהגהות הגאון מהרש"ק ז"ל על הפרמ"ג בשפ"ד לקמן סי' ל"ה סק"ה שכ' דאם בשלו מים בכלי שהי' בה חלב מעורב בתבשיל שני חלקים תבשיל ושליש חלב ואח"כ בשלו בשר במים הללו מראה להתיר כיון דאנן משערין הכל רק לפי המדומע א"כ גם הקדירה לא בלעה רק שליש חלב ושני שלישים תבשיל אחר א"כ י"ל דהוכא ס' במים נגד החלב בהקדירה כיון שיש ס' בכלי עד קליפת הכלי כמ"ש הש"ך לעיל סי' ס"ט ס"ק ס"ב ומסתמא כיון שהכלי הוא דקה מן הסתם אין בה רק לערך ב' קליפות מן הקדירה בעובי' וכיון דא"ל לשער רק עד שליש חלב שיש בקדירה ז הוי כמו שא"ל ס' רק נגד שליש הכלי וא"כ כיון שלא נבלע בה רק שליש חלב הרי מסתמא יש בהקדירה ס' נגד החלב שנבלע בעובי תרסית הקדירה ועי' בס' דרכי הוראה חלק ב' פרק ל"ח שהביאו והפלא עליו בסא דאמו משתיים כל דופני הכלי בעובים וכ' די"ל טוונהו נסרם כלים אבן בנידון שאלתינו אין אנו צריכין לכל זה ואפי' אם בשלו מחלית חלב ומחלית מים אלא בהכשר שהרי הפרמ"ג כתב בהגהות הכולל באו"ה סדר ב' אות ב' דלעולם יש במה שבכלי שלשים עד הבלוע בכלים וא"כ כיון דאין המדומע מדמע אלא לפי החשבון אם הוי מחלית מים הוי חלק ששים וממילא כשר עיי"ש אמנם בעיקר הדין והפסק שהאליטו דהאריך בזה אין המדומע מדמע אלא לפי החשבון ע' בס' שערי שמחה שער ב' סי' ס"ו מה שהאריך בענין זה והניח דין זה בתימא כי מבואר מדברי הפוסקים והדיעין שנבלע בהקדירה כל טעם החלב ועיי"ש במה שהאריך בזה ועי' בדבריו לקמן סי' ל"ד (ס"ק י"ח). (קבא) והכי נהוג. עי' במנח"י כלל ל"ו סק"ד שכתב דאם לא הי' בהתבשיל הראשון ס' פעמים כ"א אע"ג דהאריך התבשיל הראשון שלא בשעה"ד מכל מקום אם חזרו ובשלו בתוס תבשיל אחר אם יש בהתבשיל הב' ס' פעמים כ"א עד הטפה שהתר הדין דהא דהאריך התבשיל הראשון הוא חומרא גדולה ורבו המתירין רק שהנהגו לאסור שלא בשעה"ד א"כ פשיטא דאין להחמיר יותר ולומר בבלוע בכלים חל"ל כנאסר כזה עיי"ש ועי' ביד יהודה שם מ"ש להשיג ע"ד המנח"י בזה והעלה לדינא דשלא בשעה"ד או ע"ש שאוסרין בנפל שלא כנגד הרותח כמבר או גם אם בשלו אח"כ בקדירה ז מאכל שני אם הוא שלא בע"ש או שעה"ד גם התבשיל השני אסור אף שיש ס' פעמים ס"א זולת כששי השעבדא בתבשיל הראשון שנפל הטפה כנגד הריקן בע"ש או שעה"ד דקיי"ל להקל בס' לבד או יש להקל ולהתיר גם התבשיל הב' אף שהרותח של התבשיל השני בא כנגד הטפה אם יש בהתבשיל הב' רק ס' מכ"פ עד הטפה אף שלא בשעה"ד ואם אין ס' כנגד הטפה דינו כמו בראשונה עיי"ש ועי' בס' דברי יוסף סי' תרי"ג אות ב':

(קבב) נהוג. עבאה"ט סוף ס"ק כ"ג שכ' מהס' תורת האשם דאם נפל טפת חלב על אזן הכלי אין לאסור התבשיל ועי' בחוו"ד בחדושים ס"ק י"ח שכתב דאם היס"ב שם במקום נפ לה הטפה יש להחמיר בזה שדים כאלו נפלו על גוף הכלי וכתב דאם היד הוא נגד שוני הכלי והוא כנגד הרותח הוי כנפל בגוף הכלי כנגד הרותח ואם הוא שלא כנגד הרותח הוי כנפל שלא כנגד הרותח. אכן אם אין היס"ב במקום הנפילה בכ"מ מותר עיי"ש ועי' בשו"ת טוטו"ד תליתאי סי' רמ"ז ועי' בס' זר זהב על האו"ה כלל ל"ט סק"ג שכתב שיש להסתפק דאפשר יש לחלק דדוקא אם היד הוא גוש א' עם הכלי אבל אם אינו גוש א' רק שהוא מחובר במסמרים ואפי' אם הוא מחובר בבדיל יש להסתפק אם נעשה גוף א' שיבלע בשלו ושייס בצ"ע עיי"ש ואני הגני איני יודע לחלק בזה בין אם הוא גוף א' או שנתחבר אח"כ ונעשה א' כי הלא יש כמה כלים שלא הוזכו מעשת אחת ונעשים מרעפים של בדיל או בריזל ונחושה ומתחברים מכמה חתיכות אחת אל אחת והי' אחד כפי האומנות במסמורים או בבדיל שלא ישבו המים מהם אף טפה א' היהכן לומר שאם נפלה טפה על חלק א' מהכלי לא נבלע בשאר החלקים שמעשה מרעפים אחרים הם כי לא להוכיד ולא נמלא בשום מקום חיס' ניטי לקולא זו ובודאי דכל שמתחבר והי' לכלי א' יסי' במקום אחד שיהי' הכ"ל כאלו הוא עשה אחת ולאו דין לריך טעם:

(קבג) ואם נשפך וכו' ע"ג קרקע עי' בס' גילוי דעת בסוף כס' (אחר טוט התיקון) שכתב בתנור שנבלע בו איסור ומחו בטיט חדש טיחה מכשורי אלבע ובסוטו רוחב הסמיכו שם דבר רותח ומלוד שם להקל עפ"ד הפרמ"ג או"ח סי' תס"א בא"א סק"ב דע"י הטיט נעשה הבלוע נטל"פ ועיי"ש במ"ש עוד בזה לענין אם הי' המאכל דבר חריף עיי"ש ויותר מזה ראיתי בשו"ת טוטו"ד קמא סי' ק"ב בשאלה הנ' אין לחוש להחלב הנבלע בקרקע הפסד שיאסר הקדירה שהעמידו שם כי הבלוע שבתנור נעשה לפגם ע"י הטיט והאבנים ולאו דומה לכלי חרס שהשנלרף בכבשן בטל ממנו טעם הטיט לגמרי משא"כ בטיט שלא נלרף בכבשן ואף שמדליקין אש תדיר שם מ"מ אין זה בכלל התורף לכבשות שיבטל עי"ז טעם הטיט שבו לכן הטיט פוגם המאכל הנבלע אפי' הוא ב"י הר"ל כאלו עירב בו דבר מר וכדין טריח דהוי נטל"פ כיון פמתכין בו אפר דהוי לפגם עיי"ש אמנם יעוין בלשון הד"מ במה שהביא מהאו"ה דאם נפל לארץ חלב והקרקע לחה וכו' עיי"ש וכתב בבאה"ט של מהרי"ם ס"ק ל"ד וז"ל ביאור הדבר אם נשפך חלב או שאר איסור רותח ע"ג קרקע הכירה והעמיד עליו קדירה חמה של בשר אם אין הכירה לחה מהשפך רק שהלב השפיכה הוא נבלע בקרקע הכירה הכל כשר מידי דהוי כמו שתי קדירות שנוגעות זו בזו וכו' אבל אם קרקע הכירה היא עדיין לחה מחלב השפיכה כשהעמיד עליו הקדירה של בשר או אם הקדירה של חלב השפיכה ס' שומן אבל הלא וכו' אבל אסור הקדירה והתבשיל עכ"ל ומבואר מזה דדוקא בלאו שם במקום שהעמידו הקדירה בעין רק בלוע בעלמא שמבליע התם הטיט אין להחמיר

(קבר) ע"ג קרקע ושעמיהו פנ"א (קבה) קדירה (כד) (קבו) ממה (קבז) שם (קבח) מה שמשך (קבט) פיש שלו שפה

באר היטב

תורת שפתם שם שלא שפת חלב על ידו שלא יהיה לו לאסור מחבירו]: (כד) ממה. לשפוך שמא דשפיט קדירה שחורה:

רדכי תשובה

!החמיר שאל שם יש שם שתאחזו ממנו שפיר לומר שפיר נם שבעוף שבירה שמ"ם שבשלא דרך בשיפה ובש"ב והשיעי של שחשוב לו שבירה שיפ שהוא בשלם ודלמ שהאחרונ"ק ועי' מעניין זה בחוו"ד ליהלן סי' ק"ה בגיליורים ס"ק ס"ו שכ' דלמ שם שבירה היא לחה מהשפך שיפ לאסור שלכ"ב יש שם ממשות מהיפור השפך שאל שם שם ממשות שיפור שין להחזיר ושיש שה שבן מעשים בכל יום שמומחין על שבירה קדירה של בשר וקדירה של חלב ושחת כל הקדרה לח ממחכל השפך ולח שמרים דשבירה טולא מהשפך ושאסר שבירה שרוחות ממחכל שהחת קדירה ז ושאסר שקדירה משום דשין כלי מקבל מעם בשעם עי"ם ועי' ביד יהודה בשיפ"ח בשם ה' שפ ס"ק כ"ו ובשיפ"ק ס"ק ע"ג מ"ם ע"ד החו"ד בשה ושעלה דע"כ שין להקל בזה רק בדיעבד שאל לכתחלה כל שומר ממנו יחתק מזה ושלשי דשכתן בשעם שלח לבטל כלל שבשיל חלב על שבירה ביחד כי בשם פי"ו לכמה מכשולות וכו' ועי' בשיטל להוות ט כיוצ מיוחדת לשבר ומיוחדת לחלב מע"ב עי"ם. (קבד) ע"ג קרקע. עי' ביש"ם חולין פ' בה"נ רש"י ס' ל"ח בשמיטו שכ' דשין חילוק בזה בין שם שפך על הקרקע ובין שם כי' שחלב בכלי ושמידו עליו לוחה קדירה עי"ם ופשוט לפשע"ד דל"ל דשף שחלב שם בכלי שם לה דשפת מכיב שמחיק חומ שפ"ה שם לית שאל הלח לה הוי רק בכלי שי ס"ם ועי' ביד יהודה בשיפ"ח ס"ק מ"ב (קבה) קדירה חשה. עבחה"ק מ"ם לשפוך שטח ושמטע שכל שלוה נוטה שם"ם שלוה שם דכלי דשטין רק כלי שי שם שפ"ה מחשה הקדירה ושי' בחו"ד בגיליורים ס"ק כ"ב דלמה הש"ו להלן סי' ק"ה ס"ק שהחמיר בחום כ"ב שיטם"ב ס"ב כלן שם שיטם"ב לשפוך הקדירה עי"ב ושי' ביד יהודה בשיפ"ח שם ובשיפ"ק ס"ק ל"ם שיטלה לחלק בזה בין כלי חרש שנשפך. מבחה"ק ס"ק כ"ד ושי' בס' זכרון מרדכי (מהגחן שי"ם מכלי בשכן ו"ל) להלן סי' ק"ח (בד"ה ומים) שעמד על המחקר במה שביבון השלם דכבוד חלב והלך הקלוח מקדירה דוקחת בחת קדירה של בשר שלין לאסרין רק הקדירה של בשר והלח נם הקדירה של חלב עם מה שבתיכה מלברה דהוי כמו שהקדירה של בשר מלברה מן שחלב כמו כן מלברה החלב מן הקדירה ומזרת ולוס"ת שהקדירה והחלב וכשעומדים כך נדחי הלח לשפר שהלח נוצר ושיט מימו לחלוטין להלר הב' לכל כשעומדים שיבשם במ' ס' לין שעם להקל ול"ע בשה שלא רלוחי בימי לשם מורה סורלה להיות מחר בזה שי"ם לחמם ישוין בם' שבילי דוד שה ש"ו שם בשם חעו הבלון שי"ה קלפל ז"ל דלם שפך חלב מקדירה דוחה על קדירם של בשר דוחה דלכתורה מלה דלחסר נם הקדירה של חלב כיון שהחלב בולע מהקדירם של בשר מחר החלב ושאסר הקדירה של חלב לכל כמלי סורלה לה מצו ן וכוח בם"כ דלחריך הקדירה של חלב לה בלעה מהחלב שלמה שבשה לשין קדירם בולעת מלחלוחית שבלחה רק מה שהוא החת הקדירה דלחלוחית לה הי חיבור ועי"כ לה לחסר רק הקדירה של בשר כיון שהוא ז מחחיו מבמ"ב הקדירה של חלב לה לחסרה כלל עי"ם הב דבריו שלין הדבר נכון להיהי מלה שם שין שם לחלוחית חלב חיחת שלה הקדירה של חלב לבל כמה שבשיה שבשפך הרחה חלב על הבירה חב נם חיחת שלה הקדירה של חלב בזה נם לדבריו נרכין להחמיר רבה שי' שם יהיבוה שלין הקדירה שחסרה מהחלב שבשה הש מ"ת החלב שחחת הקדירה שלחסרה כי בלעה מהחלב שבשה ושב שלחסר הקדירה מהחלב שהחחה ושה שין שכנה שלמר דשם שלחסר שדבר לה שיט חבור לה שלחסר החלב שחחת הקדירה מהחלב שבשה ושיחשן לומר שפם יבא שחבו לה חם בחלב לה יפחרו זה שה זה דבשי"ב כל מה דלחריך דבר לה לה שיקרי חיבור לה שלחר רק לבני דבר נוח הטבא בו ושרבה בם לחחריך בזה ולפלפל ונם שפ' שם לה זב החת הקדירה של חלב לה יהבן רק שם שלים הבשיקר כדעת החו"ד שבשחת (בס"ק שלח"ו) דלח לה הי חיבור שבל נחנה נשלי שחחברים שבשחי שם שחלוקם על החו"ד וש"ל להלריך ס' בשד כל השחר דבר לה הי חיבור שלולה נם בזה לריכין להחמיר וזה שיחת כי יחשי שם כמה שרים שחחמירים ושין שחסכין ש"ך החו"ד ושחברין בשד כל השחר שפ' לה בש שקלוח רק שעם בלר הקדירה של בשר וב"ז שין שבים לב להחמיר לשפוך נם הקדירה של חלב כחכר וש"ע (קבט) אינו אצל האש. עבחה"ק מ"ם מחה"ו דשם הוא שלל שהם לריך שבים כמה שחומרין שים חלב חחת הקדירה ומ' כחו"ד בגיליורים סק"ב וכחיחים סק"ד ובכללי דוד שחת ס"ו דחוקל לחמר הש"ו בשד הבשין שחחת הקדירם מ"ם ושי' בחו"ד שם שבל דחוקל בשד החלב שחחת הקדירה ממם שלל ש"ל לשפר בשד החלב שבשחי הקדירה מ"ם ב"ל ב"ש לחול ס' ל"ש שקלו ס' ל"ש שקלו ושבין רפ' מבשל"ב מ"ל ק"ל דשקל דלה לל שי מיטר מ"ם ושי' בשי"ם שי"ב מליהלי ס' ול"ו שכתב ן לריכ לחוקל דבר נוח הטבא בקדירה לריכין שבים בשד סלו שבל בדבר לה שב ושבא שלחלוחית בקדירה ש"ל ס' ש"ל שב בו שבשב

שבע

(קל) נח סי רק כלי שני ולכן סקדירה תשורש דסנע קנת ושתבשיל שופר (ד) (קלא) דתמתי (מה) (קלב) נגר (סנסת ז"ל סי' כ"ה)

באר היטב

(מה) נגר כתב הש"ך ז"ל משיני דוקא שם נשפך במקום הכירה שפיי הוא מהמת שהיא חמה ואין כיוצא בזה שנלדת שם מאליה שנתבשל כבלי ספק אבל אם נשפך על הכירה שפיי הוא מהמת שהיא חמה ומבשלת שם מיני אוכלין ולפיכך אפילו נתבשל שם מאלי

(קלג) ואוזן מן (קלד) הקדירה (קלה) רותחת (קלו) שהוא (קלז) על (קלח) קדירה טהורה (קלט) אם נפסק הקולח מן הקדירה כדרכה אבל אם הפסיק קודם שנפסק

על פתוח (קמ) פי מי ככלי שפי (כ"א כשמרים בפשוטות שו"ע) (קבא) ואם (קבב) על נפסק

באר היטב

כגון תחת הקדירה וכו"ך מזה דמ"מ מדברי מהרש"ל דלם הקדירה מדאיחת מחזיק כלום אפי' כשהוא שוה טן אשר אפי' התבשיל אם אין ס' עד שתתבשל [וזקוק

טעמו לאשר אחר אם"ם ניקח אי' נ"ב סכוך כ"ש נ"ל פ"ו]:

דרכי תשובה

וז"ל ואם כשהוא כלשון ואם הקדירה מחזקת מחצי הלם אין כמותו שלקדה מהלם וכיון מרותחת עדיין מאוד הלם לך כמותו שמותרת עדיין מגל הלם ומרותחת ממש אבל אם נקרה מן הלם אע"פ שנתרחק ממנו עדיין מגל הלם הלם למעשה מ"מ אם נשתנה מעט ואינו אחר אם"ם ניקח אי' נ"ב סכוך כ"ש נ"ל פ"ו] (וזקוק

כמקום שנשתנה כל שנשתנה הוא מגל הקדירה אלא מיד לקדירה להקדיר יי יהודה בפ"ל ס"ק מ"ו מהפרמ"ג והיו"ד ובפ"ן ס"ק ס"ו פ"י

(קלג) וקולח מן קדירה רותחת וכו' שפפ"ד סק"ה שכתב והע"ה מהל ע"ש כיצה ולפ נכפף הקולח דהיו שיהיה והקדירה מיהא לף לא מחל מחזה הקדירה ולפסר דמילה הרמ"א דבירו הי מיהא וע"כ מתירים והקדירה הי מיהא וכו' ובכ"ל ועי' בלחמי הקומה ס"ק כ"ה שכתבו בשם רב נאיו ז' שהפלגה על הפרמ"ג בזה מדברי המגמ"י כלל י"ו ס"ק כ"ג שכ' לדעת בשם הב"ח והדרישה דכשבר היה הבד הרה הפי' הם הקדירה נטעת נ"כ לפסר טע משום היתה נבר והיה בי"ש עיי"ם פתום היינון בשעת הלשון על הפרמ"ג ילמה שכתב בלשון שם והקדירי"ם מדיה קלי תפחם דבריו בית"ם שם אלא"ה בחי"ל מן אלא ע"ל הקדירה מ"מ כל התבשי"ל שבקדירי"ם תהירה וכו' ובכל ותפלוא מדבריו לדעתיו דחוק בזה הוא שהלישן שיהא הקדירה תמה (וכדלך הלשון של הפרמ"ג ז"ל לפי שעתיו בלשונו) מבל הם מחל היתה הקדירה נם הוא מהה דלפי' הם הקדירה קרא לפסר כל התבש"ל ועל קבה יתירי ובי' בפ' דבני יוסף ב' הרש"ל (קלד) קדירה רותחת פי' בבו"מ פוטו"ד הליתלי פי' קש"ל שמחל בתשה שהירה קלו"ש עם תוב מבלי רתחון שעיד אבל היה להך כלי תיר ואפר יותר ממה שבבלי יהוה לקבל וה ' כתב מהירה הקלו"ש ע"ש הבלי הוכף כתנע בשימת נשתפש מפש ע"ש הכירה ורלך הקולח ליתפה ע"ש מעלי"ש ובתב שם ד"ל ולכיון שנפפכה לכ"ם רק ע"י שבבבה יותר נשפך בתשלה ע"ש הכירה מ"ב ול דמה שיש מבלי רתחון בה לבלי בני הזוהה הה מה שיי בתבלי שי נאון ואפ לאון רק מה שבבר פי' בבלי שי ולו יפי' שיש שפפך בדבר שכ"ם לון להתיר בזה רק בתסר המוריתת מבל כאן בין דהני רק לפסר בתחילה ולא לכתחלה ומה שיש בפי' בבלי שי ויפי' לון שיהי' עכ"פ מה שיש לאון מעורב בו נם מכ"ם מ"ב לון לתסור הפעלי"ר עיי"ם

(קלה) רותחת עפ"י פ"ק כ"ו ולהלן ס' ל"ה בפפ"ד פ"ק י"ח (כל"ה והי יודעו) שכתב דמדברי הכנה"ג מלה חקק כשהקדירה שתחל מזעה היה רותחת מגל הלם אבל אם אינה מגל הלם לף לא תשוב בשיעור לף שלא נפפק הקולח אבל למעשה לון לסניף ע"ו להתיר כיון שדברי הרמ"א כלון ובפ"ח מבשר לף הלם תשוב עיפוי פי"ח ועי' מה בידי יהודה בפיה"ל כ"ך מ"ו ובפי"ק פ"ב מ"ג ומי' בתה תשוב עיפוי פי"ח ועי' בתשובי דמילל הלכ' כלי פ' ולפ"ן (קלו) שהלך אל קדירה וכו' היינו אם מקום הבירה שהלך הקולח לתו רותח אבל אם מקום הבירה רותח הי בכלי לפ"ן לף שנפפק הקולח ועכ"פ הקדירה לשיהא כדין אם לתך טון פ"ו ופ"ח פ"ק כ"ו ובפפ"ד פ"ק ל"ד ולהלן פ' ל"ה בפפ"ד פ"ק י"ח ובתשובי דמילל שם ופ' בם דברי יוסף פ' פ"ט ה"ב בבבר מ"ם בשלור עניו זה בלשיבות ופי"ם בפ"ם בזה לעיל (קלו) אל קדירה צוננת ע' בתשובי דמילל הלכ' כלי לפ"ן לף ח' שמחל של המתבר בלם הלף הקולח תזה הקדירה מיום אם אפ"ם הקולח הפלל נבר וכ' לתלמידו מלה ולפ"ז לף הקולח תזה הקדירה טוענת לף אפי' לף הקדירה אבל התבשיל שבתוכה שיהא ולף אפ"ם ההלה נבר הפל התבשיל הוא בבירה טוענת ופל נוכר על הקולח שלף יתבשל כלי לפ"ן לו אם לף הפשה אחו בכלי אי שלעני לף שלף בכח מיהו שנפפק הקולח אבל אם הקדירה עדיין רותחת אי לף הקדירה בעלמא אפי' בבר אחר שנפפק הקולח

(קבב) סי (ס) כתיבי (קבב) ובקידושי סוטה מפרש (קבב) סה סיד סלנת בקלום סוטה מקדיש (ס"ח סי' קס"ט) (קבב) ובתבואל מסמוכם בני (קבב) דלק (קבב) מידי סופר (קבב) רק כדי (ס) קליפה (קנ) אבל (קנא) סה מקדיש סיד מסה

בשר וחלב

(ס) כתיבי. כלומר דלק לפרש שמקור כיון שאחל של גבי סכיבה מיפו סיד דקף מסמס"ב (ופ"ח כתב לפי פ"ח סי' כ"ח לג שפני לן בין שמסק בקליפה ין בקדירה מהבתיל הניין בה קליפה פ"ל לקנוב בקדירה פי כתב קליפה.

תשובה

מיהוחה לשיון נשקן שמסמם שקדירה פ"י כתיבי וקדים שמקור פירוי א פירה מני' שר שמסם ומח"ב שר ושר וכל קדים שמקור ומת"ם שם: (קבבם) רק כדי קליפה. פי' ממה"י כלל י' ס"ק ל"ב ועם ובקי"ל ולין מיפי סופר יוחר מכ"ק הוא רק בשפיו על דבר לוק שגל שם שהחתן שם מחם כ"ם סופר בכולו פי"ם וכדברים שם כתב שר שלא כלל נ"ם פ"ק כ"ם פי"ם שמם ישון בחשרי דיעל שלמות כלי ולשון פ"ק שם ל' שהיה עליו ובסיפא ולפי שם שהחתן הוא שם בחם כלי שר לין מיפי סופר יוחר מ"ק ופי"ם עוד בפיק שם פ' מה: (קג) אבל וכו'. עבמה"ם פ"ק כ"ח פ"ם בהיתין שם שכ"ך והכא לין שבוק הקליפה מלמעלה פי כתב ולין ותמ"ל בניפורים פ"ק כ"ד שמדקק דעם הכא פיפי בחתל על סביכה ולין סביכה זה לקדירה פ"ב שלן מחב שבחתל בא שלי מלמעלה שים בסביכה נותן והקדירה שותר בנותן לחתה שהם בחתם הוא שיר ים לחם סהלכה הבשר יות

(קנב) והוא כלי רחצון וכ"מ שומר אבל אסור אסור לבשל בהם אפילו בשר עוף שהרי הוא בשר בחלב (כח) (קנג) דתחלי (קנד) נגר ושני לעוף נשוף אם (קנה) דשט

באר היטב

(כח) דתחלי כתב בכ"ך וט"ז ס"ק נ"ג בשם ב"ח דאם אירע שיצא ואיסור ונתבשל בכלי עדיין אינו נפלט ומ"מ אם עדיין נפלט מעט מעט אסור ואפילו (קנג) ס"ק ל"ה ומיהו אם נתבשל בכלי עדיין אינו נפלט מעט מעט אסור ואפילו (קנד) ס"ק ל"ה ומיהו אם נתבשל בכלי עדיין אינו נפלט מעט מעט אסור ואפילו (קנה) ס"ק ל"ה ומיהו אם נתבשל בכלי עדיין אינו נפלט מעט מעט אסור ואפילו

דרכי תשובה

ס"ק ל"ה ומיהו אם נתבשל בכלי עדיין אינו נפלט מעט מעט אסור ואפילו

תשובה

ל"ז שכ' דר"ל לפי שמקלח על כ' החוקן מ"מ אי אפשר שלא יהא מעט ממנו נשאר בקדירה ואפילו אם יש בקדירה יותר מששים כנגד מה שנשאר בקדירה מ"מ כיון שהוא מעט מעט אסור ואפילו אם יש בקדירה יותר מששים כנגד מה שנשאר בקדירה מ"מ כיון שהוא מעט מעט אסור ואפילו

דרכי משה

ס"ק ל"ה ומיהו אם נתבשל בכלי עדיין אינו נפלט מעט מעט אסור ואפילו

באר היטב

(כח) דתחלי כתב בכ"ך וט"ז ס"ק נ"ג בשם ב"ח דאם אירע שיצא ואיסור ונתבשל בכלי עדיין אינו נפלט מעט מעט אסור ואפילו (קנג) ס"ק ל"ה ומיהו אם נתבשל בכלי עדיין אינו נפלט מעט מעט אסור ואפילו (קנד) ס"ק ל"ה ומיהו אם נתבשל בכלי עדיין אינו נפלט מעט מעט אסור ואפילו (קנה) ס"ק ל"ה ומיהו אם נתבשל בכלי עדיין אינו נפלט מעט מעט אסור ואפילו

(קנו)משנ"(כ"ם מכ"י)(קנו)כמו שהזכיר לעיל סי' ל"ח מסה סעיף"ת(קנח)ע"ו נגי כישי קדירה די ה כנגל ע"ג קדירים עד הרומה והיל(קנט)שהיה ל"ג שם נשם ימי (קם) קדירים (סם) (ח) (קסא) לארשה ולה פלה סיעם תמיד ומניע לל מכישי ויורד תשם לל הרומה. (פ"ק כלל ל"ה ע"ל) ח קחבת ל"ג נשחבת

באר היטב

וסמ"ל כיוצ שפי' שיש מקלה על הקדירה יש לשפר במקום שלין שפר מגרו ס דשל ק"ל דלפי' במניחה לשפר במקום שלין הס"ם כשנשלן זה לזה. (כם) (להלה ח כתב סח"ם מיסה שם לין החתיל להרחיה ובל של הכישי לל נשפר מה שבקדירה כלל לקי שהרי כישי יהיב כרחשה וסיל שהרחה כין שנחה על הקדירה שלל הסם ומכתב"ל מ ק על רמ"ם ובחב נהי דקריחה עליה ב"ד ה יפי מ"ם כרחשה עליה ולל"ל שם לי נכישי ע"ג הרחשה שכר סב עבדה שה המיד שם משל"ב נכישי בעל קדירה שכב שבשר

פתחי תשובה

(ח) (להריחש). שבה ם ב"ם משב"ל שיב ט ושין בשמשם כיש יפחה שיש"ל ל"ו בשלם

דרכי תשובה

שם להחיל שכל שפי' שקדירות מעזם ס"ם שמע לל כשער מחת שם קדירה שבשלם יש שם מה שבקדירה ויש לומר דלל שייך כשלם שם כמה שבשלם ס' כנגד הבשר דחיהן דקי"ל יפה בשלושה לל"ל ומ"ל שבשר מחת קדירה מ' לבר בשלם שלל סי' בישבשם ג' ס' כנגד החלב שבשר שבי ים עד שבל בשיעור הירן שמע לפן בישל מעזם להבי"ם ולהעלים בכלי ומעילה חם לל שקדירות מהבחות שקדירה מ' שחשבין שבשר חצי כשילה בב' שקדירות שלל בשר מחחיהן ומ"ל דשקדירות שי לכר חציב ללה בשל דבחלש לל נחע מפן חציב קטנה של י"ב שכ' הרמ"ח (לפן כ' קל"ח שני ב' דלעם ישבושם ובעלים ושוחב להשמש בכל הב' קדירות ללה ובשלמת בשב"ע מפירין לשרשם יפי כלוקח ס' ק"ם מ"ע בל"ח כין שם בלמ"ם ס"ם פן להחמיר כלל מ"ם בשריפה ופי' בשי"ח שהל ומביב הגיעה חלק ב' ס' מ"ה שבשל בקדירה בשר וחשב שבחה על הכישה שלל הלם מרחבה שם לחר הכישה ס' שם שבלע"ב של חלב ושבשקה שבשלת לם בשר שבשה שם הלם לל בשר בשבח שם הלם לל ס' הרשם שבשלע"ב לפן שקם בשלע"ב של ח ב שבחל לשבה שקה שבשיחה שבי לל ס' בשר ישבה שם בשר ל"ל שבשלע"ב של חלב ושבשקה שבשר בשר ישבה בשר ל"ל שבשלע"ב שבלה שבח שם בכלם שבשלע"ב שבל

(קכב) של חלב שנתנו בבידה (קכג) תחת קדירה של בשר (ו) (קכד) הזיעה (קכה) עולה (קכו) ונבלע בקדירה

פתחי תשובה

על כ"ל וט"ז והסכים לכתמ"ש והגמי ספ"ח ופ"ק (ו) בדפוס פ"ו ופ"ג ובמלא מ"ן ג"ש ב"ש ב"ש ב

ואוסרתה שם (קמז) שם כיה חגב כמחה (קבח) כסיק (קבמב) פ' נחבשיל שבקידים (קי) מג שחב שבחחה (י"ח) וכל זה מיירי (קצא) שבחחה מעוף (קעב) וכיוצא שלוה מן שחחבל אלמו לקידים שליש (מרן) ונם מיירי בחחג בקיבוץ כ"ש (קעג) שפיר

דרכי תשובה

שלמה מלק פ' מיי"ח פי' קפיד שחבל כיבר מפרים אל בחל עיב כחם שמר מקבלת זע וכמ"ם כיבחיה מהרלב"ח אל שמר שף פי' ל"ד כחם שמר מרמ"ם ובחי שפ"ם ופסק ופ"ב יש פ"ם ופסק פ' מחל יחר מחבירו ושמע ליחה מקבלת קטן ומחגלה יש כיפי מחם אל בחל והכיפי מחך ושחבת שחבלים שם כבר ומחרב בחך מחל"ח מבחלין שם חב וחכמים נירבי השחל לישר שפי' כיישבר יש שבחת שחבלין שם כבר שלה בישה לחחלה ותל"ב שחחבלין שם חב ומיה לחחלה ומשל היישה לחחה ומלשה מקום נירבי שפחמ"ל פ"ח עפ"ח פי' מג"ח פ"ב פ"ד שחבלין שם לשחר שפי' בישבר בכב"ל וכ' ולפ שחבלין בשאר כל שפה לפ מחב כלינן חשה ושפקו שחבלין ושפקו שחבלין כל שפי' בחבר בחכמים שבניח החרף לפ שחר לחבלין שם קירחת בשר שם קירחת חב כיה לפ שמיר ומי"ח בפ"ח פי' קי"ח פ"ב לי' ובקירחת מחלטת יש כרחם חלינים. פ' לחלים יש בחסק פיל בין הקירחת לנ שפחר לשפר לחחבלין לחחלה ולפ מיניעין ולשחר לחחבלין נבח שפחר קרחת זה לח רים לחם שיעי פלשת פיה של זה ופ' פלפ' לחחבלין כיה שפר זה לפחר בחחר כיה שיש לחם פישל לפקירחת שפח זיפה חב שחבל ופפי' פ' בחבר בחבל בחבלה שם פקרם שבחל ולפ בחבר בין קירחת כשר לקירחת בחבל לפ לח חישיק שחלך פישה שרחק רב שפר ופפ לח פ' שבר כיפ ושחבל שם בשר קירחת שם בשר וקירחת שם חב שפי' כיה שפר זה לפחרים קירחת שלחחבלין בין פ' שלחם שפח ישה לבישה שלישי בשבלי כלל חב בין פ' שב כחב שפחבל בקירחת שם בשר פ' בשבר שחחבלין ופיה כ"ש שרים ישפה שפחם ופ' ופ"ח בחפר שפחר מפחם של קירחת של

(ק ד) סלנדת נשיכה מסקה שמנת מן ריבה מכל (קצה) מם לין כיד שלנדת נשיכה (קנן) מכל שרי ונבן (קנן) חולין נשר נייבים על קדירות על (קנח) ולא יתיבין נישיפה שמולה (מסף מפרשי ס' ק"נ) וכן מם מסמנת מסמסה כל שרי (קעם) מיני דסרי (קם) פסחי (קפא) קדירות (ו) (קפב) משמש

באר היטב

(ו) פרשת. כ' הפ"ח מפשם זה ל"ל לפשר פשם שם פשר שלפרי"ח על חג"מ ופח"ל נלינו מקום רוחה פיטים שם קדרה וכשהם בשר דכל שעין כחלב נמין כמקום פכות כשר מי נקדירה על חג"מ וכ' קדירות נע לפרי פסדרי.

דרכי תשובה

(וסמ"ג כב"ך פ"ק ל"ג מהמחבים"ל) והכי נמ' אברון מהרכים (יהנתון תו"ה להלי הכשן ו"ל) דהשלה על דין זה דמ"ם יתלר לקר שם היתה ניפלה על התכביל דהמ מ"ם דיתה נעשן נע ניתשרה רק כני קניפה והרי קי"ל דיהכמ דלין הקניפה מכרים לין לישרה שם יתשרה ע"י"ם לחנם ישתן כם' מנדים מדיים ליה ת' בתמהה ב. מהיהכי דהמ מ"ם נם נפ' דברים שב"ם הקדירה מבריה כין יתשר כ"ק רק התכביל שיהר לפ' דברים מי"ם ופי' בד יהיתה שם שב' ק' נרמ' יתשיר ק' ליכין אקי הנשים דרמ"ם לקי שם הקדירה ורוחתה לין לישרי רק הקדירה ולא התכביל שלרה. (קנך) ולם הוא פשק שם הר שנדים נדיתה יש נהקל ליה"ר הרי נעין שלין מקום לרחוה להשמש ליה מדיתרה לה יש נהקל נשרי שם נשרי ק' ק"ל ליה"ר הרי נעין שלין מקום לרחוה ליה"ר הרי נעין שלין מקום לרחוה ליה"ר הרי נעין שלין מקום לרחוה

(קצב) א מה (קצר) לעין שפתין זו פת א בגיעה כ"ש כיוצא (מרדכי פ' כ"ם) מיפו לכתחלה (קצת) יש ליתר (קצ) נכלי זה ס מדומה סימן קי"ח (הגהות ש"י) מ (קמו) ער

דרכי

ומשו"ה שמאש של סע"ח הוא משום שהבין דהם סם כתב מזה בשין מיפלתי"ן של קרקע התחר מיד הע"ו שבזה כ"ש שדיש לפקר ובתחת שהם הש"ו ל"ן מיד לפי כמקומות יפה כתקום מזה פלתי"ן מיי"ם והביאו בש"ו סי"ק כ"ם לדעת מיי"ם ומ' מור בדבריו בש"ו בטען ס' ל"ם סק"ב ורמ' חוי"ד ס' ל"ו בשלחנים סק"ו והרחשים סק"ו שכ' ג"כ בדעת הע"ו שם סק"ב שלא הקל בשמעתי הקדיש בתקום שכ' הפלתי"ן לפי כשלא ס' שתן בעין בתחר רק בשאר משפלתי"ן לכל שם זה שתן בעין משום לחומרה הקדיש והבית יוסף הביאו בש"ו ס' בתפלל עד הבעין שמחמיר מיי"ם ומ' בשורה יקיפיל לטען ס' ק"ם שם בסוף הס"ק שכ' וה"ל בשם בתקום שכ' להחמיר קדיש על בשר בתקום שמשמיעו עלי' קדיש ים לחתר בזה בתשה שלא להחמיר קדיש על בשר בתקום שמשמיעו עלי' קדיש על חלב וכן להיפך ואם קדיש בשם מפטיר שמן לפנ"ע ל"ש לשמשה לפי בדיעבד עכ"ל ומ' מה בש"ו ס"ה חוי"ד שף ס' כ"ה שכתב שד לריך לחתר שכשמוך רושה לו חלב בחתר בית החורף ושהו רחוק מחמת שהם שמשקין מחזרו לריך להכשירו שיעבר הרבה נחלים מבשרים שבתל לישבו לניען וכו' ולפ מהני כלי בשיש שמשקין מחזרו לריך בשיש בתקום שבתל שהיתר שכ"ם שם רושה לשמוך על בשיש שמשקין מחזרו לריך בשיש מחזרים הבתל מע' שלים שם: (קצד) ובתשובה הגאון ז"ל בשם הגאון ז"ל שכתב כתב בש"ו שהכלים שיש להם בית הבליעה אפי' בשלשה ימים אסורים לבשל בהם בשר אפי' בכלי שני אבל בכלים שאין

(ז) (קצז) של (קפט) וחלב עשוי כגר של שעוה שנמצא מכגו מצה על כלי (קצ) אין צריך כי אם

פתחי תשובה

(ז) של מלב פנה"ט של סיג מסרי"ע ז"ל סם מוסר לסלוק שפושרת על מלמלמן מגר ומפלך בן סחוי סם גסף מלב סל סכלי מ"ב ס"ם גמלן שם סי' ל"ם לשפם גחלב עלמו [מיכו לדבגי יג"ל פי' מ"ש שסחלוי לקמן סי' ל"ם סק"ח מפי שעיר] ועיין גאזר להלילן מגר של מלב ולעגן לשגיגו בשאר פ"ם ופי' לקמן סימן ק"ם פסיף ז' בסגסה

דרכי תשובה

(ד"ה סם) שסחב דסם כפ- כלי על מ דוקן וקיפה למעגה לו שסכלי הגעיון סת חמת שגים"ב מכלי לחזון מיסר עכ"ד.

ועיין שד בד"ק שם ב"ב ס"ק לח. נ"ב במאכלים וכלים השומדים על הפלוק

ממוך להגר מלר לעיטת מהחלב של חלב שיהו מהגר כמו שרופין שבגיר המוח בלר הגר ביכר גלעיט מהחלב לך כל זה דוקא בשומדים בכמוך להגר כגי"ל אבל כשאומדים בגרוק קלה מהגר מפי לפ דמוק הרבה לפ לחוש משום כמה ספיקות ולדים ולקולא עיי"ם (קפט) של חלב שנהה"ט של מהרי"ם ופה"ם מ"ם לעגן סם מיהר להליק שפושרת של מחבח"ק מגר של חלב ועי' בשו"ת מהכה"ג) הוי"ד סי' קמ"ב בכ' לחסיר בהליק מגר של חלב ועי' לפ המימו"ן בין סם הוי למעלה פ למפר עיי"ם ועי' בת"ם מגיגת לסלן סי' ק"ב סעי' ג' שרוגה כן מהכה"ג דלק בדיעבד סם עשו המימו"ן בגר ס"ת מהר רמיגון לשוחט עיי"ם פי' בשו"ת ממת דחיי סי' ה' שהעלה ג"כ להחמיר בזה וכחב דלפי' לימו מדליק בעלמו רק שהבירו סדליק הפס"ב בגר של חלב מהר לעגן המימו"ן הזה ויוהר מזה העלה שם דמי שרהם ממיד לסדליק מגר של חלב פוהה הקגה של הפיפ"ם מהר לשוחט לו למפר עיי"ם ועי' בת"ש מגיגת לסלן סי' ק"ב סעי' ג' שרוגה כן מהכה"ג דלק בדיעבד סם עשו המימו"ן בגר ס"ת מהר רמיגון לשוחט עיי"ם פי' בשו"ת ממת דחיי סי' ה' שהעלה ג"כ להחמיר בזה וכחב דלפי' לימו מדליק בעלמו רק שהבירו סדליק הפס"ב בגר של חלב מהר לעגן המימו"ן הזה ויוהר מזה העלה שם דמי שרהם ממיד לסדליק מגר של חלב פוהה הקגה של הפיפ"ם מהר לשוחט לו למפר עיי"ם ועי' בת"ם

(קצא) נרידה (קצב) אבל (קצג) (קצד) (קצה) חלב (קצו) (קצז) מרחץ רם

באר היטב

(קצא) מהרש"ל סי' מ' שקורין קדירי"ל משום דלוק מחלב מהרש"ל סי' מ' ומהרי"ל סי' ק"ל ומהרי"ו סי' ק"ל ומהרי"ל סי' ק"ל ומהרי"ו סי' ק"ל ומהרי"ו סי' ק"ל ומהרי"ו

(קצז) שנפל מכנו (קצח) טפה על (קצט) כלי (ר) צריך (רא) הגעלה:

באר היטב

כיון דספק הקלוח כדלעיל ס"ו וסי' ס"ח ס"י בא"ס ופ"ו בא"ד וכ"ג מלב מסתר סי' מפי המקום שספקיזה דוקא מתוח לד חצוב ע"י אסור עכשו מלב אם נפח מלד מ' מן הכלי שספקיזה בחוט לף מקרי רוחב לספר מה שנפח עליו ונ"ל מזה כתב בשם מהרי"ם

דרכי תשובה

על היסה ומברסה סמפה וגם הכלוך מתוך והחלות שפל הכלוך מחרס ומספק הכשיגל אם יש לחוש ולומר הלכה כבלישה עד החלות וכ' כמה מהברלה שכשיגיע עמהו מרחוק קצת מהחלות לף לכלכרה יש לספיר דבולשי שהלב ממה קדום והולך למהלפה מהם כיוצא בהם בר חלק הטפל שהחלב הולך אל סביבו מכל הכדדים והם הלך ומתלבב ומ"כ כשהר החם הכלוך ע"י שהם הלכה הבלוע שבלך הבי לך החלות כיון שהחם מקום החלות ומ"ל שהם ברף שהלב נעמרי קדם שבלעה דמדרבה מבליעו מהחלה ע"י כאור וזה דמי ממם לגר שפל ע"ג הכלי כשהוא חולק דאסרין הכלי ממ"ם לריעה יש להקל דיש ספק ספיקה ספק אם יפעפע בכל הכלי ונם ספק אולי יש ס' בהחלות נגד החלב שיהך ונם י"ל דהחלב הוי בפל"ם ע"כ יש להיות החלות ונפולו קליפה מ"ל עי"י בתריסה:

(קצז) שנפל מכנו וכו' צריך הגעלה עבפ"ד פ"ק לית שהפלגה על זה דמשמע מזה דעירוי לאסר בכולו וע"כ לריך הגעלה וברי לקן קי"ל דעירוי לית לאסר רק כדי קליפה לאסר מלת כ"ק ופיש בפ"י עי"ם ופי' בס' לפת לרך הפדם בספקיה לפי' זה שהביא הפיקר לריעה לדיהך דקי"ל דעירוי נפור לית לאסר רק כדי קליפה ה"ה זה יש להקל דבני בקליפה עי"ם ופי' בהמודי דיהלל הלכ' כלי לחשון לות נ' פ"ם בדברי הפ"ב והבפ"ד כזה וכתב דלכאורה נרלה דלהכי כתב הפ"ד שלריך הגעלה מפני דעירוי בכלי שף"ת בקליפה אבל בכלי שפשר לקלפה אם לריך בקליפה אבל לריעה כתב דאין לסמוך על זה דיש לומר דפ"ל דהפ"ד לף אם לימל דעירוי לית מבליע רק כ"ק פ"ם זה לריך הגעלה ולא בריעה ן אם זה לית בלוע יהבר מאפר עירוי ולכן אין להקל בלף הגעלה ופיש בל"ע עי"ם · (קצח) טפה על כלי אפר"ח שם בשבדת שבא לסיו בכ"ח הדם שקוה מן הבשר ומלא בחופה מבחון חלב מהוך ופסק לאסר כלי ונם מה שבחבל בהכלי בלחוה מעל"ע לף שבגרר החלב דמוכחת מלחת שפל עלי' מ' של חלב מבחון ומעבבה שם מעם עד שהוך החלב ממה ובלבם בהקדירה ול יהי' שהוי פסק שבא עפר עליה מיהן מרחק דסבי בגדירה לדחת החבר הל"ל ספיקה דלרייתא ולחומרא וכתב שם דיפור להחזיר הכלי לאחר עבפ"ם שבא יחזר ויפברה לשרפל מל"ב ובכיוצ בפל"י והבאר מברהם סוף סי' זה לריעה ועי' בפרי תואר ס"ם זה שכ' ע"ד הפר"ח ח"ל ולפע"ד נרלה דהבם דשאר הכלי אין לאסור בהבשיל הפין לך פ"ם גדול מה שפק שבא אפלו מיהן בהספק ואיט חומר רק כ"ק וכלי הוא בסיקה קליפה ולא"ל שפל עליו בשיעור שבא עבר עליו מע"ע ובפנם ובדי שם גדרו החלב מבחון ע"ל ומ' בבית יוסף (מהר"ב מפעפם) בהקה"ב סק"ד שכ' דמ"ם הפרי תואר להיהר החבשיל הוא רק בדיעבד אבל לכתלה טוהי לאסור לבשל בקדירה זו שם לף לעורך גדול שפין ט קדירה אחרת עי"ם וכי' בשלת למהה סוף כלל כ"ה בהגה מבהפ"ח שכ' דהכל תלין במלי דהיכא דשוכת מלחת שפל עלי' הנר בשעת המעריך יש להחזיר אבל מן רש"ם אין להחזיר דהוין בדבר המלי לפסוף עלי' מנר שבל חלב ולף מחזיקין לאסורא ס"בלע ע"י האפר וכבי בגדירה עי"ם ופי' בית יהודה בפיה"ק ס"ף סימן זה מ"ם בזה ובנוף דברי הפר"ח לאסר למהר הקדירה לפמ"ם עי' בדעת תירה סי' כ"ו ס"ק כ"ו וסק"ו כ"ם מ"ם בביאור דברי הפר"ח בזה (קצמ) בלי עבפ"ח בסוף סק"ק מ"ם אבל אם נפל על הבשרל טעך שפרה שמשם בריקבו ודיו ופי' בכנסת כ"י סוף סי' זה בל"ל בית היכל בשלת הטפה בלוסן ובבלי אחר ג"ל כ"ה נרידה אבל אם הוא בשעת הבבלי אחר מרך הגעלה לף מבי שילה להסכין שלף בבא להשמש בה בשר רותח מרך הגעלה אף ליזון לפר בדעת להשמש בה בשר בחלב בבא להשמש בה

צג קדירה שבשל בה בשר לא יבשל בה חלב. ובו סעיף א':

א (א) קדירה (ב) שבשל (ג) בה (ד) בשר (ה) "לא יבשל בה חלב (ו) ואם בישל בה בתוך מעל

דרכי תשובה

תשיב מלחמתם מפל סקף כסלי רשמון וקן לפי נמשם הס"ו ים להחמיר כזה כין ויזוע הוא שמלחמתם של סקף כשמלילון שפו מסקירים הוא סרכה מד שמם מפמים ממנה הוא ערוך על הכלי לפסר ושהיה גם הפ"ו דהי עלה דין כלי לתשון וסיים ב"ית ס"ים ופ' כתם" יד פ"משלך פ' ל' כשכתב שכשלו כתפים בקדירה של בשר כ"י וכשלתפים פ' משורש שם מים בתוך שלא פ' שד כפלו דבר תריף וסקדירה חלוטה שהפ שכו ושהיה בהם כלים פ"ם ב"י ויש בהם ס"ם שמם לו להשמיט בו ופ' וכ"ל כיון דשהלי שכשמשו ביו ויכלו פרים ופ"ם מקדירה של חלב וכלים שם סבלים שם כשלים שכשת ופפ"ל שפ כשלתפים לפוך מקדירה חלוטה כי לעולם שאלב שם סבלים שכשת ופפ"ל שפ כשלתפים לפוך מקדירה פרשפוה שמדיין שמה ופפ"ל שפ ש' שפקדירה פרשפוה פ' של בשר כ"י וכשפ שם לשמין שה שכשבשל הבשלתפים בקדירה של בשר כ"י לן לשם כדיעבד כיון דפר ל"ן בר ל"ן לך מה שים לשם כזה שלו משפם שהשיר פפל"ל לפוך מקדירה של בשר כשהה שמם ופפ"ל שפ כשלתפים פ' משורש קפק בדים כלו ל"י ופפ שכלי שם שפ"ם ופן עליו רשפ לפיך שפים פר טלן משפם הפלה נשר ופ"ל שפ כלו לה לים של הפ"ו דקדירם פפרקו מהשבשל לם דין כלי שי ים ש ויפין שפפרש"ל שלה בל"ם ופ' ופ"ל שפקדירה של בשר שכשלו כה כשפלה בשלתפים פ' פשם פ"י הלם פ"ל לפוך שפרקו פי כלי לתשון ופ"ל שפוך שלתפים ופכלי שכשל"ם לשמם יעוין מדין זה כשפורי ופשל שם נשפת שלפ"ו שפשב ופפ פירו שבשל פלי לתשון לכלי שי והפירשה לכלי של' לפ' ופרי שפ"ם בפ"ם פ' ל"ו פרק י"ד פלכה ל"ם פי כלי לתשון לישבל ש' ופ"ל שפ"ם בה ופ"ם שר כשפשב פ"ן שפשפה פלה ופ"ל ק ופ שפשם פפשור ופ"י הל פ"ל שפ"ם בה ופ"ם שר כשפורי ופשל שכ' ופפ שפ"ם בר ופירו שפ לכלי לישר בן יומו ופרקי פירו לפוך שפים לכלי שר ופרשתן ופכל פ' פ"ם ופ"ם כ"ל שפב לשפת הל"ן נפ' פ"ם פ"ק כ"ל שכשב ופשבשל בשר לקערה פשרה שבשל פוכר כיון דשירפו לם פלפר ופשבשל רק כדי קליפה ופלפר ל"ח לקלף שרי פלפל פפל"ה ה"ה ב"ל שלם ופלפרו שפים ופפי פ"ם לם פ' הכלי של לישר רקי פפ"ה לן לפשייר ופל פ"ם לם פ' פלי פלם פירו לפוך טוף ופשלה שבר ופיש פלפר פלם כדי קליפה פשפם זה רקק פ' פ"ל פ' פ"ם פ' פ"ם פ' פ"ם

ב פרישים שם
ג וכמה כתבי

(ז) אסור בנותן טעם (א) (ח) (וגרד (מ) בשער (י) מד (יא) מל (ט) (יב) סקרידיה)

ושמכיח מלן מל סקרידיה ג"ט מאיש שנתחלף לו כשר בשר סקרידיה פרש שפור בישהן קרי"ש שלא שכיח שלוק ט לגלי שפשט ושם שכשר פרש"י שפור שפוך שלוק צל שכיח שי

פתחי תשובה

צג (א) ולגרך בשער שפ"ך סקי"ד מ"ש שכשהשה לא פי' בגון שנשחשה דק ושמנם נחל ושיין שקשר שכשהשה כשהשה בקשהשה גדולה שפוך לשלוק שלוק אם פ"ש

באר היטב

צג (ט) סקרידיה כתב בשלך ולפן חלוק בין קדרים של שהשה לא של חרש לכולם

תשובה

סם שכיוך שכלי פ' כשר כל שכלי פ"א שכיש לשפשים שיפול רושם סקרידיה נחל כ"ב שיחיק שיש ס' פנה כגון שהשהשה דק ושמנם נחל ושלא כף ולגרך בשער של כל סקרידיה שיש בקרדים שמם לגלי שלוק לפי שיפול כשר בלוע ט' מ"ש ובכלעלין פי' ל"ב פ"ש שכל"ש ושי ל"ד ופי וק שפיש לפ

דרכי

שמחמל הל"ו לפ ביטלו סם שמחמל שאם רק שבישלו בכלי אחרים ואח"כ מירה מכלי ראשון שמחמל בקדירה א ואפי פי' מירה לפ שבלוע פה רק כ"ק ושם בשעם פ' מנ סקי"ה ואם אפי' בשעם ואפילו בשעה ראשונה שנתבשל בה ואפי' בשעם שנתבשל בקדירה שלא נתבשל בה כלום אפי'

(ב) (יג) יאכל (יד) אם שהה מעל קדם שביטל בה (טו) רחי ליה נותן טעם לפגם (טז) ומותר התבשיל
(יז) יאכל הקדירה ואסורה (ע) לבשל בה לא בשר ולא חלב: סעי (יח) סגל (יט) מאי דנרים שומר (ירמ"ם פי' קלי
פי' פ"ם פי'
מ"ש ודכ
סמ"ג סעי ס"ק ד שור בשם הרא"ש

כאשר חיסר

יהיה כשר מלא פלגי דיחוש משום כשלו אם חוך מפ"ל ומכיחו חלב זה דשם מבשל
נה קידוש מפ"ל שם פשיט בשלו ה כשר חוך מפ"ל שביטל בשר פרמבן פ"ל
פ"ב-ס"ג שר כשר משני [ופיי ים לשר דלפ"ל קשיר לשרך לשבר שר כל פיקדה
מפ"ל שביטל שם שלא פשיעה ושמבטל פשר שלו שם כיצד נה שלא פשיעה ושרשר
כשיעבד שלו שלא פשיעה ושמבטל פשר שלו שם כיצד נה שלא פשיעה ושרשר

פתחי תשובה

משום ופ"ר פלגינכ"ף (ב) שלו שם שהה מפל"ם [פפ"ו ק"ק מ' ופיין פשמשם

דרכי

כיד יהר רק פיסא דיחוק דלין שם בשבלי לבשם שלו מ"ש לשריק לשבר
נשלו לפי שרך שלשה שבשיטם פי"ם ופי' שם' שכחר פיהם יהים שהשבל שבשלו שבשלו שלבל
פ' זה שים פ' שפשב בשיטר שרך זה ושבשרין כפי שהחשב כשך שבל שלו שם
שלו קידה שמשך שפר שפשים שפר ושך שלך ק"ל לשבר רק שר שלך
שפשים שבשלו שם כשר שפשב בשלו ה כשר חוך מפ"ל שביטל שלו שם
לם כשב שבשיטר שלו שלו שלשה כי ושם לישה שלשה כשה ולשהר
שפשים שבשלו שם כשר שפשב בשלו ה כשר חוך מפ"ל שביטל שלו שם
בשבל

(י) רשב"ם שם ובמ"מ פ"ו) ודין כיסוי קדירה כדין קדירה פלטה (כ) ום (נ) (כא) (כב) מחזירים (נ) (כב) נכרסי לטבר דמ"ב סעיף ג ודין חלק בכשיטה סק"ק ולכאורה נראה דאפילו בכה"ג אסור מדאורייתא ואפילו בדיעבד אסור ומכל מקום אם נתבשל אין לאסור אלא הבשר ולא הקדירה ואפילו בכה"ג אסור מדרבנן וא

יורה דעה סעיף צד א הלכות בשר בחלב

(לה) נקדירים סכל שרי דהוי (לה) כמיני קדירות ס נט ז כג (הגה ד"ע נכבית הזחוך):

צד דין התוחב כף ח'בת בקדירה של בשר. ובו ס' סעיפים:

א (א) "והתוחב

באר היטב

מפלל נמיכמב קף של פי שפם חמץ שמפם מוחרים דס"ל כמתי קדירה וכו' ולפיכ כלום מ"ם שמפיל בכלך נמפם ממך חלב שך מפ"ל נקדירה ואח"כ נשלו מ נשר דיכור מכח כעוף כמוחל לפיכל בקדירה יפום ועם מחריך דכבשה לנעוה ולא נעשה מהנה

כלום מ"ם שמפם חמץ שאם נתנו לתוך כלי ראשון של בשרי ואח"כ נתנו לתוך כלי שני של חלבי אפילו נשפך מהראשון לשני אינו נאסר דהא נתבטל בס' ס"ל (וכקדירה מדבה טוב לפיכל נשך ס"ם זה) ומכה ט ח ב כל כל נה נאסר שכבר נקדירה נתנה ולא נעשה מהנה

דרכי

זה שכ' לעיל מזה דמלתא כ' הב"י ק בשו"ע לפיכך לפ נמיקום שלפ מפליג כגון מ"י מליחה שלפ מפליג פ מ"י מידי שלפ מפליג ומבגיע כאחד מס"ם מאסר מ"ם ומ"ז שלפ ס' זה שכבר כבשם חכם פ' שמעתו להקל דאם מלח מבר כלכי יפה מליחה והקדירה שרי משום דשבע לבלע ואין מפליג ממ"ב מפליג עכ וכיון שאין מליחה לכלים להפליג פ"ם לבלוע והכמ"ג מזה דברי והעלה שם להחמיר ואין למעשה שם קולן כזה מ"ם ומי' בשלי לבושה וכיב יפה

שלפ ס' זה פ"ם ע"ד הכמ"ג כזה.

וכ"ש הכפ"ה ומ"ם הב"י דאם היו כלי חיתר מפליג מ' בדברים לכאן ס' קי"ח

(פ"ק י"ד) פ"ם כזה נרשם (לה) נקדירה. עכפ"ה ומ"ם פ"ם לענין קדירה מזה שהקי"ב חולק על כ"ז ומי' בשמי יהה שכשבי ע"ד הקי"ב והעלה דהשיקר כשם"ן להחמיר ודע קי"ל בכל דבר שספי דינא כוחא שלפ' כלפ נס בפחות מפל"ם וה"ה בכלי חרס חמה לשאר דבר שספי דינא כוחא דחוק ומדיוקי ומכו שאר חולק בכל קדירות על חרס שאם דבר שספי דינא כוחא דחוק ומדיוקי מפשמת הוא מדע מהמחן פ"ם ומי' כחו"ה בהחמיר שקי"ז שספק ק נרשם כ"כ"ז ודלי חרס חרס כלפ כלפ שאם מלבוא כוח פ"ם כלי כבר עמד כחכו מפקה נ' ימים שכוח כבר שאם מלבוא כוח פ"ם כלפ כלפ כלפ כחפה כחכו שישר כבישה וכו' ועכ"ל ומי' בשי"ן סק"ב שדעמה דבהפ"ם יש להפלוך על הקי"ב ודק כלפ כלפ פ"ם כחכו שאר חרס כחכו שאר חרס כלפ כלפ כלפ

(ב) בף (נ) חולבת (ד) בקדירה (ה) של בשר (ו) או אטבא

דרכי תשובה

(ז) משערים (ח) בבל (מ) (פ) (א) סה (י) שנרחב

פתחי תשובה

צד (א) שמחב מין בסביבת פ"ב מגיעה פר"ל סכם"י פ"ו מטמא שם ולאחי' מן סיכר כקף מד כמם מחב אלא שמחר מד כמה מחב מהיעו ולא שמרינן כאם מלמה

באר היטב

צד (פ) שמחב. כ' הס"ך דלא יסיק כמם שיק מיעם ופ"ל סי' נ"ח ס"ם פ' ידשיק כמה נלא שמחב מכרס"ן ולאח ליש כיהר ס' עד כמה מחב מכרס"ן בשיעם דרך לאחב דסיעו עד לאח כקף (מחב כ"ל כמם סרכ"ח לא שמרי אלא שמיעם והלי אחל כנסך לישר לא משערין אלא בשביעה ואחב עיד כמם חמים דשיכ דהיכא דקניה מן השוק אפילו מחבושל שנקדירה. שיע לשר שמם שיפ שמיעם כקף שיט

דרכי תשובה

בבייש דהסתתתו לכלי שני לא נתבב כ"י אין לחתם להחמיר בזה כלל פי"ם והנה כן הרבנים והחכמים בירושלים נבבני' זה מירני רק בהחב קף בקדירה אבל בשר בחלב ליתיה ביחם כלי רחבין אבל בכי' הים"ב מחם כלי שני לא מכר כאן ולא יצילו הייבנה הני ח אין בישל אלא שם ק"ם בעי"ח סק"ח בשהב ח"ל עי' בריש"ע פיק כל הבבר ס' ם"ד ורש"ל יהיה בכלי שני טובה רק פשולה אחת או לשפים מי לישבל ב רבל לא שים יהי שיבלים רבלישה ול"ב אם מיה, קף חולנה כ"י נקדירים עם כבר ורוב הקף לשר וגם הישב והקטרה ורבבר מהברין פי"ם בפ"ל ובני הייבים"ע לשיטתו ס"ל בעי"ח דבים מבלים אז מבלים כמ"ם בפ"ז עם ב, פ' ק"ם ס"ק ד' לאבל לדיין דקיי"ל כמ"ם הפ"ז דבדישבה פתיק דיום רש ב ילת מבינ כלל אחר ביום ב"ם אין ב"ת בזה וגם ולאיה בפ"ל ולהי הסבזה ס"ק פ"ו בשביע ליים שבהב אלא רב גחול פ' ח"ל ולאי לשיטם בריבים בדבר המלוי בכל יום שהשו קף על בבר כ"י בישל קריה (בית כ"ם) שם בה חשבל הלב יוחר ולדעתי בחור דשהבשיל גליאר לדין דכלי שני מבלים לאבל הקריה לא נאסר מכוח דאין כלי שני מפלים ומבלים כלאח מבקף לקריה וכי' וח"כ פביע לדעתי דדקעריה מוהבת ורק הסתכל אחור מכוח דסי לעל וכי' ובל"י וכבוב הוא שכל שכל דבריו הוא רק בחן הס"ם אבל בהפ"ח הא כ' רש"ן שם דבשפ"ח אפי' אם הס"ב אין כ"ם יאסר כלל ומי' כדבריו לעיל סי' ק"ם ס"ב)

ועיין בהגר' מהר"ם חולחן ל"ל בשהפם בהשר ההשב"ן בפ' חום בשפולם שר הל' סי' מ"ד בקדירה של בשר שיעבירו אחה מעל בלם ומהה על הלאן בלו בבשר ואח"ב החבו בה קף כל הלב ומי' אפר אם הי' הים"ב בהקדירה כל בשר בבשה שהבשו בה קף ואחה ליהה אחרה אלא אי' הים"ב בהבבל בהורה בשם מאחה בחש"ע דבעולת אינה נאחת מ"ם הבא בלאכיו ובבל"ח לשאר בלאכה וכבל הי ולא לשאר מי"ם ובביש בשרך בשלחן אחת ני' מי"ם (י"ל בדבריו לעיל סוף פ"ן י"ב מ"ם שד שעין מחיבת בזה בעין הדבה קן). (ז) משערים בבבל מה שבחרב ודע כי בכוש השרש בבמה מקומות בחה בבל בכיי בחה בשהזהרו קף שלא בל מחלבל שהזהרם בו מקיים לעשר בם עד שהלבל שהי' על הקף ולף אלא אלא ס' בחלבל של הלב יחם רק יקוה חבבל עם הלב הם"ב עריכין לעשר עד כל הלבלך דהה לא יעיש כיה הלב הי' בלא בהדקה וה"ם וש' בידוחי ובלל הלב בש"ח לא בעיד על השיחך בהם בישלו יקוה לו קמיחם עם בשר בקדירה והה ליהה קן בבר ואח"ב יחבו שב הלב חם בלבד בשהב בלא בם עד שיהם בר הקף הים הוה כלי שבבם הי' הקף מולך בשורי מבלל מדינה בהלמוה ועיה בשבו בפיחין בהלב שם ערך להחרם בין אלא היו הבחרון מבבר רק מחבלל הבלע מבבר ובהב הלבני בם". ולהלן ס' ל"ו סק"ה שריב בבלים שהשב בשבן בל בשר ואלו בילב הפ"ל להם"ן ס"ב פ"ל להם בין חמם בין שם דעות לחיים ביוקים על הם"ח שם ופ"ל שם ערך להחרם ובבריש בלו חירקה שבשו בירב הבה מנוף הבשר טולי ערך בשהרן בין הלן קיי"ל לשחבו לחבל פ"ב חישין אלא בשהר בחשרין כי חיה שבם שם ובל זה בישב ובוצלו לשהר להחרם אבל אם חיב הבן לאחלל עב שלי לשהר להשר מיהר פי"ם ובין בהי בשהבשיל פ' פ"ו בקף חולנה בשלוה כ"י אבל היחה בלו בקיה מחמה שפרשו בה בינים שם בבינה ובבל ועשרו בה קדירה של בריסן שם בשר חוברן ובשב לף טולי ים שים בקדירה עד כל הלבלך לשהרה ים לאחר דשחל בחלה הבף ובשים בין בקף בחשב לבינה יד בשהר חעם חשבות הבינה ובשהר בחן בחרן בבריסן ובחל בבינם בחשבר של לישר שם שם בין ל בישול בין בשהר מיבר ובחן ופ"ם בריה בלב אם בחשב ס"ם בסק בחלבל ובחבבל בחל בחלבל בין בי' שם בחשבה בבינה בחל בשהר בחן בחל בחשב בה

(יא) (יב) מצבו

באר היטב

יכול להתנות התנאי שמגיע נשיטה קי. מהום לויט ס' נשאלה ומכיל שמגיע. ואחר שהגביר אחזר וכל לקדידם שם שמגיע שם מן ספורי עצמו ושמם כל נגילם ומוכרים כל שקדידם שם מן ס' כשיעור שם שהגיעם שם כמן שמרוב ע"ם):

ע"ו וכ"ע ס' ו' ס"ק ג' נפי פרישה למגלה מפלי של מכון ס"ם ומ"ש שם ס"ב שם ומיפא שם ס"ב בס"ד מן שכון מזה כלל ומפשר שמון לדעני הב"ח בס"ק כ"ם שם מפלק של מהרש"ל נפי מכון ס"ם ומ"ש מכ"ם ב"ד ס"ק ו"ל סכל נם שמם מן לשם לפניו מהרם כי דמלני כמם דמי מפק לדבר כמן מהוא נגלי דמפה מ"ם שם"ם שם ומכילן שמ"ב. ומיון בשמ"ב נמלקום מ"ם ס"ק ב' נפי מפרישה ומהכני כמ"ב ס"ק ב' ומ"ש בפרישה ומ"ש ס"ב שם ומיפא שמון לדעני מהום

דרכי תשובה

ים שד לחם סמק ים לסקל למשר רק סמי שרך סמחמע מיים וסמם מדבריו
מלמם ולמ סחמיר רק בכף של בשר כיון שמיוך סר, משמים סרי מסכף שנפ
בשבשר עלמ חם בשומן קף למשלה מגל כלף של חלב שחמשב לפירים של
בשר גם כיון שחים ולמ"ל למשר רק כשנר שחמשב לפי שרך למחם סחוק וכף
יצין דלמי וחקף בכף של בשר שיין חמם אי דגם בכף של חלב שמשב מ
בחבשיל של חלב אף שלמ שיך חמשם כל, מגל דמשם כל, כחלש שיך מ
כי יש לחם לפשמים שכשם והמחוינים של סאלב הוא לף ושאר למשלה על
החבשיל וכן אם החבשיל עם נבילה שיך גם החשם כלי שכשך בפ נעבידם
עממה וכלל לפי רואה עיני המורה ומ' כשי"ם בית יוחנן ומהגאון מלובוב ל')
חלק ג' סיי"ח סי' קכ"ח וכבאמי דברי ליעל ס' נ"ב (ס"ק ס"ד וס"ק ק"ם):
ועיין שוד נחכמת לדם שכתב דלמי דוקא בכף של בשר אלא אף בסכף של חלב
שלריך למשר כפי המחומש מלמ דגם בכף שחחנו לקירים שנתבשלו בשר
נבילה וחחנו מלב לקירים של בשר בשר ים לסקל בהשם מ דלמ משום
הבלוע שבכף נבילה ופ"ל למשר רק לפי שרך שחחנו מחשוב בשר נבילה שבשלו
בכף סיים ימשם ישיו במ"ו לעיל סי' ל"ב ס"ק כ"ד ובחוי"ד בסי' ל"ב סם
בשבשר דבשלר אלרים לף לסקל כלל למשר כפי שרך סחחנו כיון דקי"ל
בשלר אלרים חי"ג סיי"ם וכ"כ בלב"ם בחחסי דילים סבי' י"ו ובבלחו סם
ס"ק קמ"ג וקמ"ד לימ לף כחב סם ובניחו ס"ק קמ"ה וקמ"ו דמ"מ סם
ים שד לחם לף קולף בלמ"ה לפרף למרף כגון שנשרך וסילל ים לפרף ושם ז
חם בשר אלרים לף נשם: כל בלשע נבילה וס"ל למשר רק לפי שרך
סחחנו סיים ובכאמי דברי ליעל ס' נ"ב (ס"ק י"ב):

ועיי"ש שוד בם, מבחם ש שבאב שוד שלמה בשלן זה שעמדו על בבירה שד
קדירות שם בשר וחושב לף נחליב בת קיומ"ם וחחלה (סימ שמ"ד
בסי"ב ובקומ"ם וחחלה ים שנים עד הכח) ול"ל בת שלם רציפים קומלם
ולקחה למשה לפ שבילבה בת חחלה הבשל של שים וחלב וחחבה לחה לחך
בב' קדירות של בשר וחושב לף"ל וכשב לשם חחבה חחלה לקדירה בשמה של
ג' רציפים וחח"כ לבשולה שחצרין שבשם כיון דלמן בחחשם שחשב שלמ לפי
חשבון ולחו בכף בלמ שלמ חחלה חלב לל"ב הרי יש שנים לף בקדירה
בשמה עד בלמ של חלב שנ וחל ס"ל למשר רק שנר חלי לף ובקדירם
בחלה בבילם חשחשת ובל יש בה שנים לף עד כל שכף לפל לם החב בף
החלה לקדירה בחלה וחח"כ לבשה לשחירה בשמה ושל בכף ל"ב כולה בחחבה
כלמשה ולילב שנים בשבשה עגו וחם שפך לשחם משם חחבה חחלה לף
מינעיג לם לחח משם ס' של בשר שף בולף חחצרין שבשם דשבילב דלבן
לקולף שלמ שפי לם ס' שבשם של בשר בחשה נ"ב יש לחבור כ' שבקירות דגם
בכש"ג הי שבילב ולבן ולקולף ושל לף כלן נוף שבשר רק שבבלשע של בשר
נשם נחוך בכלשע ול"ל ובלשע שם שין בחשב עם בקדירה הב' ובמין בחשב
כי מ"ב בדוכה ומ"ם בש"ו לעיל סי' ל"ב ס"ק ובפי' זה ס"ל בש"ע ש"ם:

(יב) מסבנו בקדירה שפחים מ"ם משמ"ב ולל חחצרין שלמה ולל רמ"ח וכי
ומ"ם בכח"ם הבה בב"ך לף זכרון משה כלל וכ' ומשבשר ושל ס"ב בש"ב ול"ל
בוף סי' ל"ד בי' בם, מבדים שבשם שות כ' שבחשלה שלו יוש שנו שבר
להרים שבשלון שר לרן אחד שבקדירה שבשנה שבחשב לף יוש שנו שבר
הב חלב ופ"ו הבין רשיה שבדרי הב"ך הרי בהיש"ך דקלי של דברי הב"ך דמירי
מלרוכת לף שבכר בחחלם הפי' שלב לחחת שבשה"ם שנב וחט"ב דברין בחל
מנלו שם רשיה שבדרי הב"ך דים בי' זה שכ' בשם הפרפ"ל דשם לף בחל
ע עד בשה אחב וכי' ומבואר שבדריו דשם לשר בבור לי עד בשה אחב שבר
ולף לשריך שלמה דלל רמ"ח וכי' ופי"ם בש"ם בזה נדיעל ופי' שנ בלבוחת
יד לבריסם ופי' בוחת קדושים בי' לח שלי"ה שכ' בשבישות החשבין בחחבה
שבף משם שלמה דלל רמ"ח וכי' פי"ם ופי' בלבוחת חשב שלמה שכ' בשבר שלם
(דשם ויילמ) בדים שפ' שלן ובשחיב יצחי"ב שם ופי' בש' חלף חשובה
שלי"ב ס"ם כיה ס"ם בשחים בחפרפ"ל בשבישות שבחלב דשם לף יכר
עד לים אחב ים לפשפק שם שבי שלשיה בדוב לי פי' בש' ממה ש של
בחבות שבחלב שם ס"ם כיה ופי' בש"ח בים ישרחל בי' ס"ל ס"ם בדברי
שלרוכת כיה ושב דלשפ"ם בחפרפ"ל בשלשו לחלן בי' ל"ו בש"ח שלי"ה שבש
שלרוכת מבשלו דים שלים לף בחשב לבן שבשלון שב לבן לף בחשב ולשלף
ולבבלים בשה שפחים ס"ב לף שבי גרי לי עד בשה אחב שבלר ל עד בשה אחב
לף שם ל' בקדירה שבשבה שם לחשר שבלר ל עד בשה אחב שבי גרי ופי' בש"ח שם
לף יכר של הבח עד בשה אחב שבי גרי ופי' בש"ח שם לף יכר של הבח עד בשה אחב

(יג) בקדירה (יד) (פי סכף (מו) ק יומו (מז) דסייט

דרכי תשובה

לפי שדעתה קלה גם כאן אין להתמיר להתחה ואף לשיטת תומדות דשוכח אחיה הרבה מבשל בקדיר עד שני' ס' עד הכף כמו שכתבידה בהתה"מ כיון שהוא מצד שהוא מותר אין להקל עד זה ואין להקל מייים ומי' ביד אפרים (בסעי' שתח"ו) שהביא וכתב דבריה דכל מה שהתמיר בבית יהודה בזה הוא רק משום דמיירי שנודע הדבר מהתיכה רקף היתה שלא מפי' של התחה בעה"ב כ"ל ולכ"ע פשיטא דנתמעת משום דלפ היה ברלוונ להקל שלא כדת פיהה מעלמת שמדן לנמרי לך כ' דנרלה דפשי' אם כי' אחרים רואין בשיטרא בשפך הפוח תמיד שהוא נותר שלא להתמין לשתות בו מעשים בכל יום שהתחה בבעה"ב מי שהמרתת בזה להשתרה לשתול ושותכין על תמיניתה אם לומרי שפי' בעניו שהוא שותר ואין מדקדקין כלל אם שם בעניו שם לדרים להקל מי שפק לישר דלוייתא מי דבנק והעלה שכן פלכה וכן מורין בכ"מ וכל שלשה שבא לפניו בעניי לישר ויותר שמשכין בשמשות על התחה שלשתית שכך פי' העניו בשתו שהוא שותר ואין נותנ כלל לשער שמא כתחה לפניו מלכויד התחת ואף היכא שהדע להחיילד דישותה מ"י תחד כגון בעוכדת א שתחד שותר שהוא כך שומכין על דברי התחה שלשתית תח"כ שיודעת שפי' הקדירה מלאה בעניו שש פ' מד הכף ולמחת ותחירין על פי עכה"ד (ומי' בדבריו לעיל סוף סקי"ו): (יג) בקדירה . עפה"פ מ"ש מכה"פ והחו"ד שלריך לשער גם מד מה שהא למעלה מן ההבשל כל שהוא מד הקדירה דהם מחמת הבשל ומי' בחו"ד לעיל פי' ל"ב בביתורים סוף ס"ק כ"י שכ' ח"ן ונלפה ה"ה נכף שהחב להבשיל לף דהם מקלתו הם כולו מ"מ הכף נאסר מד מקום שנוגע היטב וכיו"ב רק שלש מפל פ' מ"ש היטב ולאסר שכ"ל ס' רק מד מקום שנוגע לכל בולע שפיר בלע פ' מ"ש היטב ולאסר שכ"ל חמם כרים פ' זה בביתורים סקי"ל והחשים סקל"ב כתב דלף שלן דברי הפה"פ משכחים מ"מ לדינה ים להחמיר כדברינו להלריך בשים כמד כל מה שהוא מכלף בתוך כבל הקדירה אפי' מה שהוא למעלה מן ההבשל פ"ש ומי' בפ' דברי יוסף פי' מרכ"ב פ"ם ע"ל הסי"ד בזה פ"ש ומי' בהגהות הגלון מהר"י סלמה פי"ל כלן שי' תפ הכ"ש לף מוטלת הדעם בהך דברי הפוסקי יהכן שבגלון פי"ל כלן שי' תפ הכ"ש לף החמיר בזה רק בכף של מחכת שבל בכף של עץ נהלי לף דמי לחתיכה דמחלוקת הש"ך ור"י לעיל פי' ל"ב ס"ק ס"ם ומי' בפ"ו סק"ל שקשה נפשבות ע מ"ם ומה לכאורה הי' מלפה להבריע לפפרש החו"ד ומשוך מחלוקת הש"ך ור"י מבואר שלן להחמיר רק הי' בקדירה דבר לח שלן פפ הי' מחכל יבש לן להחמיר וכמ"ש בפ יד שלחך פי' י"ח בהגהו' מהר' מ"ה שי' בי מהר"ק מהרו"ב דכל הקדירה לף שיך רק בפי בקדירה תבשיל לח וחומר מפה"ב בהבשיל יבש ס"ל דלא שלקי הכל מ"ם לדינה וכן לעניפת ס"ל דש פה לחמיר כשה הפ"ם מ"מ פלש"ם ד"ן שם לחמיר בהבשיל לח שם הכל מפה"ב בהבשיל יבש לפחם הפה בעוף שלן של פפ"ם יפורן בביצת פרש שפר פ"ש פר פ"ל שכתב ג"כ כש"ם הפחים מפה"ם ולפן נהוג כלל להחמיר כזה ואוכיח ק משלן לפ"ה שלזו מעלים מכלי רק מה שבשך בהרוחב לפכל מ"י כבל הקדירה לית מעלים מכלי ומי"ם בחמצת פרש כלל מ"י פני' ו' שכ' ק לדינה דשה שלא החב בהבשיל נפי' לפי' מה שהוא בשך הלל הקדירה פ"ל לשער נגד לפי' בכלי מחמת מ"ם ומי' ביד יפרש בפ"ם שהוא שכן עיקר לדינה ולפן נהוג כלל לדברי הפה"ם כי מ"י הישה לית מעלים כלל מ"ם לק פהוא הת לפי' בהבשיל לא לף להחמיר והכא לפיפי נפ' מחמת פי שלי הפכוחת הגלון פרש שף ל"ג פכ' ודעלמה מפי פפרש להפרים לפחם לף בהחמה שם הכף בשך הקדירה ומיקי בשהחב לשך הקדירה לקישהו ממנה ים לפשך על המקילין -לפן שם בהחמה שלם הכף הקדירה ים לחום לשפת הפה"ם מ"ם שלם ל"ה החמת לית ופיד יפרש הל"ל נם שלי זה לף לשבוח כיון שלף מקום לחמיר הפה"ם כלל וכן מקילין שהוא להקל ולף מפערין רק בשה

שהחב לשך הבשיל לפי' בהבשיל לח ולפי' בהחמה הכף בשך הקדירה :

ועיין בא"ח שהל ומביר הגיהת תלק ד' סי' קפ"ם ותמלת שם מה שהלולי

שהוא כי הגיהת מלים בשה שהלולי בשה שפגיש הכף בשר שהחב לשך הלק ומל הרוב מנע שלא שלש שם שלש הקדירה בשקום שלש פגד הרוחב ול"ה לחמיר לף פשיל שם שלש שלש הקדירה דשף שף הלף הכף שלו שנע בשפת הקדירה ולפי מלים בכלי ושפה הקדירה בלילה בשקום שנגע שם הכף שהביר לי דבבי"ח בלילי לית לחשפה כיון שנגע שם בלף ושפה שלי מלי לפיי לפפר שלי פפ"ם ול"ב ים לשקל הגל שי שפק שם מהפשב בכלי פ' לף ושפיקה דרכן לקולא מייים

ב שם כשם רבי (ג) (יז) שמשמו (יח) ט (ב) (יט) בכ"ד (כ) תוך מעל"ע (פרישׁ פלג נ"ז) יקיש מי שאומר (כא) שאם (כב) הכף של מחבת משערים בטולו משום דהם מקצתו הם כולו (כג) (ופנגרע (ג) (כד) רלשונה בן ובכ"ד בשמו

פתחי תשובה

(ב) מכלי רלשון מיין נס"ם סק"ב בשם רש"ל ופיין בשבועות שם יאיר סי' ק"ח אות ט' וחכמת אדם כלל ל"ח אות ב' ובחוות יאיר סי' ק"ב ובשו"ת מהרי"ל סי' קי"ח ובשו"ת מהר"ם מלובלין סי' ק"ב ובשו"ת מבי"ט ח"ב סי' ר"ב ובשו"ת מהרי"ט ח"ב סי' ל"ב ובשו"ת מהר"ם אלשקר סי' ס"ב ובשו"ת מהר"ם בן חביב סי' ק"ב ובשו"ת מהר"ם אלשיך

(נ) (כה) (ט) עיקר (כו) וק (כח) טהרין) (מרדכי ס"ד והגהמיי ופחר) (ועי"ש סי' ל"ח) : ב (כט) יאם תרב (ל) רבה (ד) בקדירה שני פעמים (לא) ולא (לב) יטדע בנתיים (לג) צריך (לד) ב' (ה) פעמים ששים

ג שם וכ"כ בסמ"ק ד ב"ח טדע כבר נתגעל הלישור כבי מדין סלה מרוצה וט' מצה מ' פיג ס' ופרוסת וכתוספת כ"ה בסמ"ק שם

באר חיטב

כתב סמ"ק דגם דעז כתחבר שמבשל רקשוה מיקר ולבן כתב מברי"ם טפתרוגם כגם ים מי שמיר : (ד) פעמים . פשטים כתב מברי"ל דבחלב צריך ס' עד כל כחלב

פתוחי תשובה

סי' ק"ם סק"ם מ"ם שם : (נ) עיקר פכ"ם על כרב מברי"ם ז"ל שכתב כגם נפ"י סק"ם דם כתחבר שמבשל נפ"י מבל מב"ם מכל מקום מין לריך לגעגל מכל מקום מין לריך לגעגל וכן פסלימי פכ"ה כלכות פסח ס' ת"ם סק ח ס"ם דין ל' דלם מהר מקום מן שכ על כשר מין לריך לגעגל מכל מקום שוב לכשתתב כו עד מיגעגל; מכ"ל ומיין כתשובת מב"י סימן מ"ל סימן מ"ג סקטין זה ופבלה דהיכא שקשן שתחתם מקלתו וכתב שים כשר מבשל בקדירה שנתבשל בה פגם כשר ומ"ם

(לח) (י"ם (ס) (ד) דסני (לו) כסעם ס' שעים (לו) וכן

פתחי תשובה

דאין כל סכלי סם שיהי שלוים ס ול ממיכין סם מקפה סם סלו ואם אסר אסקה שקה על סכה אי סכן קדש אסור אין כלי שעים לבעלו ואם כל סכלי סות סם אמיכין שפיר דמשפשם בכל הכלי כמו בני תיכה תמה ותם אחר לד שפני לבעלים אי שלטו מ"ם ואיכא כוד כש"ך אם בשם מ"ה כלל (י"ל דין ב' דחקה בשם שע"ה ניעול אבל בשם שע"ה רחיב דיש יעלוי ויעלוי בניהו כניו מ"ם ואפ"ו אם ניחמה שכלי אסקה ש"י אם ממיכין שפיר ממש בחקלה ותיאר ומקלה לקדרה אך לכאר נגד כל אלה דכלו אם מיתם ואפליק מן אבל (י) דסני בשפש אחר ובישב בשאר מחוי לגיעל כ"י דאם אחנו לקדרה ושם שעים ואח"ם אחנו לקדרה אחרת ואין בכיה שעים ואח"כ אחר ואחנו לקדרה אין שעים ב' פעמים שעים

באר היטב

דחיישינן לנמלי נשאר מ אעם אלא ובשטיפה מן הקדרה נעשה כל אלה נגלם אבל אלה אין לריך לגעל אלא נשפש הכי ב' ונראה לנקר נקט שמחבר אם אחב ב' פעמים כי ולא כתב שהעם כרכה פעמים צריך ס' בכל שעם משום דמיהל לעולם פעמים שבבל"ח כל אחר כשר כש"ך תמ"ל וקנ"ו ס ס ל"ה בכל כאן אישור אשר ואחר ס' זיש היתר ואח"כ תאר ובכל כיוצא בזה אין לריך לגעילה כלל אלא בשפ"ח ואם כלי שהיו עשוים לבשר ולחלב כאחת אפילו בשפ"ח אחר ב' פעמים כדי שלא יהא נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ב' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ג' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ד' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ה' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ו' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ז' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ח' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ט' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר י' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר י"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר י"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר י"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר י"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ט"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ט"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר י"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר י"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר י"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר כ' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר כ"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר כ"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר כ"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר כ"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר כ"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר כ"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר כ"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר כ"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר כ"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ל' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ל"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ל"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ל"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ל"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ל"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ל"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ל"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ל"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ל"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר מ' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר מ"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר מ"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר מ"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר מ"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר מ"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר מ"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר מ"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר מ"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר מ"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר נ' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר נ"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר נ"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר נ"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר נ"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר נ"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר נ"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר נ"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר נ"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר נ"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ס' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ס"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ס"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ס"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ס"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ס"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ס"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ס"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ס"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ס"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ע' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ע"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ע"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ע"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ע"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ע"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ע"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ע"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ע"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ע"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר פ' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר פ"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר פ"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר פ"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר פ"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר פ"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר פ"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר פ"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר פ"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר פ"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ק' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ק"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ק"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ק"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ק"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ק"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ק"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ק"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ק"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ק"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ר' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ר"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ר"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ר"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ר"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ר"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ר"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ר"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ר"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ר"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ש' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ש"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ש"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ש"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ש"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ש"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ש"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ש"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ש"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ש"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ת' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ת"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ת"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ת"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ת"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ת"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ת"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ת"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ת"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר ת"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תי' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תי"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תי"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תי"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תי"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תי"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תי"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תי"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תי"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תי"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תכ' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תכ"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תכ"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תכ"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תכ"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תכ"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תכ"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תכ"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תכ"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תכ"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תל' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תל"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תל"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תל"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תל"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תל"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תל"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תל"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תל"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תל"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תמ' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תמ"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תמ"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תמ"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תמ"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תמ"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תמ"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תמ"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תמ"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תמ"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תנ' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תנ"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תנ"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תנ"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תנ"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תנ"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תנ"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תנ"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תנ"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תנ"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תס' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תס"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תס"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תס"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תס"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תס"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תס"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תס"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תס"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תס"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תע' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תע"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תע"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תע"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תע"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תע"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תע"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תע"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תע"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תע"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תפ' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תפ"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תפ"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תפ"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תפ"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תפ"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תפ"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תפ"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תפ"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תפ"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תצ' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תצ"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תצ"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תצ"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תצ"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תצ"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תצ"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תצ"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תצ"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תצ"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תק' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תק"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תק"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תק"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תק"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תק"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תק"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תק"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תק"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תק"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תר' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תר"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תר"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תר"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תר"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תר"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תר"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תר"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תר"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תר"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תש' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תש"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תש"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תש"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תש"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תש"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תש"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תש"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תש"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תש"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תת' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תת"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תת"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תת"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תת"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תת"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תת"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תת"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תת"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תת"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתי' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתי"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתי"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתי"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתי"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתי"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתי"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתי"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתי"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתי"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתכ' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתכ"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתכ"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתכ"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתכ"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתכ"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתכ"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתכ"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתכ"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתכ"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתל' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתל"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתל"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתל"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתל"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתל"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתל"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתל"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתל"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתל"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתמ' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתמ"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתמ"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתמ"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתמ"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתמ"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתמ"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתמ"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתמ"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתמ"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתנ' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתנ"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתנ"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתנ"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתנ"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתנ"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתנ"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתנ"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתנ"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתנ"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתס' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתס"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתס"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתס"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתס"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתס"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתס"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתס"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתס"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתס"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתע' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתע"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתע"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתע"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתע"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתע"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתע"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתע"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתע"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתע"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתפ' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתפ"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתפ"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתפ"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתפ"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתפ"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתפ"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתפ"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתפ"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתפ"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתצ' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתצ"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתצ"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתצ"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתצ"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתצ"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתצ"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתצ"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתצ"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתצ"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתק' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתק"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתק"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתק"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתק"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתק"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתק"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתק"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתק"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתק"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתר' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתר"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתר"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתר"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתר"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתר"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתר"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתר"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתר"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתר"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתש' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתש"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתש"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתש"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתש"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתש"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתש"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתש"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתש"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתש"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתת' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתת"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתת"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתת"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתת"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתת"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתת"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתת"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתת"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתת"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתתי' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתתי"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתתי"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתתי"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתתי"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתתי"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתתי"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתתי"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתתי"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתתי"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתתכ' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתתכ"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתתכ"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתתכ"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתתכ"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתתכ"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתתכ"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתתכ"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתתכ"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתתכ"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתתל' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתתל"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתתל"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתתל"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתתל"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתתל"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתתל"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתתל"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתתל"ח פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתתל"ט פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתתמ' פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתתמ"א פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתתמ"ב פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתתמ"ג פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתתמ"ד פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתתמ"ה פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתתמ"ו פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתתמ"ז פעמים אין נותן טעם לשני ואפילו בשפ"ח אחר תתתמ

(לח) טפיים (תרומת הדשן סי' קפ"ג ומהרש"ל שערי דורא ומהרן): ג אם יש (לם) ס' לבטל רבף הקדירה והתבשיל ה שם ושם מוחרים (מ) יאבל

תשובה

דרכי

לקדירה מחמת חלבות ב' שמעים שם זה הכף ובקדירה כרשמוה ומצ' ים שעים עד הכף מה הין השיבה דבר שעם הוא ולרוך שעים בקדירה צר' גד כל התבשיל שהויין בכף זה מקדירה הנ' ואחטו בחוכה ובכל שעם שהויין התבשיל בכף ושעה התבשיל שבכף בגילה ואפי' בשאר דרבנן הוין ק לף כל זה הוא בשאר בחלב וכשאר בגון שם סי' שכף על בשאר ואחבושו לתבשיל ים שעים עד הכף יש להקל בשם"ע ולוך נחל ולף כשלקח בכף זה כשם פעמים שעם הבשיל ונהגו בקדירה מחמת שם"ה מוחר דים לשעוך בכח"ג על השיבורים דבשאר בשרים בלא בלח לף שמריך תל' מי"ם שרי ותם בנבי"ח שרחשיר לף שלרך בקדירה כרשמוה שעים על כל תחיבה לף שהויין שכף מלף מהבשיל רק שבקדירה הב' שלרך שעים עד שחלב שבכף שבל לף עד נוף הכף ומי' שם' מהחת ש (שעל בהגהות שהבשל בקדירה כרשמוה רק שחויין ריקם בשיטות להקל בזה דשם לף שחויר שהבשיל לקדירה כרשמוה רק שחויין ריקם לף שהויין בכל שעם מלף שבשיל שם"ה מ"ל בקדירה כרשמוה רק שעם ס' שעים מ"ם ומי' שם' דברי יוסף סי' שרכ"ח ומי' בשמרת שלוש בחדושי ריים שבסוף סי' זה לות ג' שבחב דשלוש הוא דש"ם שרמ"ג בלשון ומצו בקדירה לחלת ומ' לף דוקא נקים דש"ה שם לקחו בכף זה על בשר כמה פעמים חלב וחזרו ואחבו לקדירה א עשה ולרוך ס' כשבר כל שעם ובש"ם שחוי"ד מ"ם ושה שם לחמם כי נחשדי דשלב בחלב המחוטה שב' סי' ב' שביו דבשלן לקדירה לחלת חשר יוסר כמו ששלב שלחלב על בשר שלב לחלת בקדירה ובקדירה שלשב שלחלב לחלת חשר יוסר כשם ס' ב' בקדירה כרשמוה בקדירה ואחבו לקדירה לחלת ובבר הבליע ים בין קדירה א לקדירה לחלת שבשר לשחבר להחמיר בקדירה לחלת ק מחבר להחמיר גם בחחיר לשחבר בקדירה עלשה מ"ם ומי' בשו"ת מהר"ם מרוטינבורג השלחנים חי"ד סי' י"ג ס"ק יג"ה מוכח והלה השקל בזה בשם"ע לף לעוך נחל ושבי בשעם ס' ב' לף בשפד מ"ם ומי' בשו"ת מוסי"ק קמ"ד סי' קל"ח מ"ם בזה בשרמ"ה. ובי' שד בחחיר לשלב שם שכחב רבל זה בכתן שחלב בקדירה של חלב רשי מין בשיב ובשלר לשלב לם בין שחלב בקף זה בכל שעם לשבשל שלר שלש של חלב ים להחמיר רשי שלף בשיב מ"ם ומי' בש' שברי רשב שקי"ד שכחב רשם יחוד שהבשיל סי' שלה רשיזה נשם שחבר הקף ונם יחוד שחבר כל הקף ין להחדר לבריך ס' נגד התבשיל שלקח שם הקף ושל נשלת שקשה שבש"ך רבים ס' לשלו לפור יסי' השוב כשבעה שלקח ובחילן שם משם השיטין ולעילן שלי לחשעי היכן ללף שחבר בקף בלי בקדירה ושעל לף יסי' שהבשיל רוחבון כ"ב עד שחבעה רשחשם ובש"ם בב"י ס"ב נס שחשבון לשלב לחלת בם בחיבת בודלף שחבר בלי שם לף שם סי' ורוחבון שבל שב"ם לף שי רק שלר שחברת ובלחת חדיעה לף לעשה התבשיל שבקף נבילה ונם בגמ"ה לרשם כמה שחקשה לשלחיר בשיטר בלא ת"ע בידוש ש

(ו) (מא) הבף (מב) אסור (מג) בין עם בשר בין עם חלב (מד) לפי שהיא בלועה מבשר בחלב ואפילו בדיעבד אוסרת

באר היטב

(ו) בכף כמג' פ"ו וע"ש ממחת כבר מי כתבנוהו מקום מהנקנה סרכ נפי' י"ב ס"ג ופ"י ג"ב ס' נקדרה פנ"ע ס' נפר דבריה פם סיב סקדיה ג"י וכנ"ע מתחלה ע"י נף הכשר בכף מפר וסכי ק"ל דמפר סכף לפחתם ט כין מריבה דחמתן שמעלה רחיפה ונפרין מיפר מפר רק פם סים"כ וכפ"ך כמג לנחעה

דרכי

מחכו עוד לקדירה מחרת חלב וכפף ופ"י פם ס' ס' לין לקלו ולפר דמפ"ת סי כבשלה וכפ כמפה חלב ומדבכן הוא דפפר מפוס נ"ע פנוג וכפ' דיש כרין פפף מפר דבכן הלקמן ס' י"ח כמפף בפיע ח"ח ולין לקלו ועוד נראה דפם מחכו הכף מח"כ לקדירה של בפר ובפף ולפ יהיו פם ס' ס' נ"ע פחריף כין וכל מה דקי"ל כזה פכף נ"ב הוא רק לענין הבלוע בפר שבתוכו ול"ב סי מין בפיע בדוכא בטל וכרין מין בפיע ובפף דלכלן פם ח"ח ולחריף דכף בלוע חלב וכפף הל' ופו סי פפיקא דבכן פחת הכף לינו ב"י הה דלא כרי מעגל כף בחלב הל' ופו סי פפיקא דבכן פחת הכף לינו ב"י הה דלא כמ"ם בפ"ח שחל ומביא תרומת חלק ל' ס' קפ"ט בשובדת שלקחו כף מן מלבת וכפיו בו כמה קירות של בפר במקלח ס' ס' נגד הכף וכמקלח נ"ע ס' ס' ונוף הכף כי' פפף ב"י וכתב דים לחתיר דפל מה"ת יש ס"ם דלמל מחבר מחלה לקדירה שפי' בה פפיס נגד הכף ולו עשה בעלוה ולף דמדבכן מפר דלא הוי כבעלוה הל עכ"פ נ"ע לפור פלא מדבכן ובדבכן מפיקע ספק ל' פחת הוא לינו ב"י ס"י דהל לדברי פפרמ"ג גם בולע החבושו לקדירה שפי' בה פפיס עד הכף ותח"כ להפחות מפ' לין לחתיר הקדירה הב' וכמו שלא רלה הפרמ"ג להפור בפפף פם פי' בקדירה הב' פפיס דמפפף זה פחת פי בבעלוה לין לקלו כלל מפוס נ"ע פנוג ופיפ נ"ע ס"י"ם לחמם בעיקר פיפור שכתלוש הפרמ"ג בדין הרלמון דלין להפוש לספק פחת פעל פכף חלב הל' ופו סי פפיקא דבכן עיין בספר זכרון לכהנים (מהגאון ר' מנלי כפכן ז"ל) שהעלה על הפרמ"ג בזה לפה שחמיר כ"כ הל על כל פנים מידי פפיקא לא נפקא לינו ב"י ס"ם מעלין עיין פם ולדבריו גם דברי הגאון בעל ש"ת כל"ל פפיר ימלא ים לו פנג דמפיע ול"ע ובפ רלוחי נם, מחמת מי של כחבושת כבשלו נפ"ה בפף פפר שהבית פם שובדת חבף לפניו ולשחר שמיני הרוסק מהבשר ובפר בקדירה מעט בשר ומבלין ומפלו שם, מועט בקדירה קי קפן של חלב ב"י בשעון שלי"ם להעלות שעפל פם ח"כ רק שבולע ס' פם שחחלה ובעת שפי' הקדירה מלחה ס' בקדירה פפיס עד הבף רק ח"כ כשיעור פרוסב ונ"ב פפי' הקדירה הב' לין שכף מי' מועט פם בכל מפך דעת הפרמ"ג להחמיר פלא בעלוה מעלין ע"י ולפעל"ד נראה פלא פרה יפה כזה ופם ס' נ"ע שובדת הו נפי נ"ע פייני מהירו לפפי' בלרוף עוד ספק דעת הפרמ"ג להחמיר פלא לפעוך דהי בעלוה ואם כי יש מולקן עליו מ"מ עכ"פ ב"ד דבודאי לינ ס' ס' מ"ב בודאי לחלן לבעוך על סיבר זה דהי בעלוה שהוא נגד דעת כמה גדולי כחרים וכמובר (ועי' בדבריו לעיל סי' ק"ה ס"ק ס"ד בד"ה וכתב בפ"ז) (מא) הבף אסור. עבהמ"ב מ"ם מבפ"ך הלוחת פרע לבלן ס' נ"ה לפי' נ"ע ס' בקדירה פלא פיס וכו' כפף לפור ופו בחחלה דיעלת הלב העבודות הל' הוא ב' ובפורת מיפור בק"ע ובירושלמי הגרשע"ק ז"ל שהעלה על הפ"ך בזה דים ס' נם להרפ"ת כפף פוסר פ"י ופו' ובחכמת פדם כלל מ"ו פעי' מ' שכתב שכן פוא מדינת הלם ביעל מיפים פי פיס בקדירה של בפר ב"י ותחב בו קי מולבות כ"י הלם ס' ס' בירקות עד הכף נם הכף פוסר שכפף נ"ע פקבה פעם בשר פלא מ"ע בר נ"ע לך פיס לפפר דמל המוכח ים לפפור כפף פ"י"ם וכ"כ בתוי"ח בבינותים פק"ה דהוחת הב"ך הוא ע"פ הממכ שכתב הרמ"ח שם דהטעון לפשר שכלי שלבי"ו גם בים ס' לפפר פ"י"ם ופפ"ח פק"ח ס"ם בינותר דברי הב"ך בזה והעלה לפם עתן קי בשר ב"י בקדירה ויחחת ל"ל של מים וקדירה פ' ב"י ממלא פי לפפף ים חוץ בין שם ס' כפף קי פי כפף הלף שפ"ח שם פ' כפף פע ולע שבה בקדירה רק שפ"ח פוכף עד שלע נחחתם פ"ח. פם"ב כפף כשפ"ח לחן פי בה לפפר פלא בר נ"ע דשחרת פפלנים בשבה שפ' נחוך בקדירה לע פפבה ל"ע בר נ"ע דשחרת דבריו פ"ח בקדירה פ' ב"י ממלא פי לפפף ים חוץ בין שם ס' כפף קי פי כפף הלף שפ"ח שם פ' כפף פע ולע שבה בקדירה רק שפ"ח פוכף עד שלע נחחתם פ"ח. פם"ב כפף כשפ"ח לחן פי בה לפפר פלא בר נ"ע דשחרת פפלנים בשבה שפ' נחוך בקדירה לע פפבה ל"ע בר נ"ע דשחרת

תשובה

לחן לכל פם שבה בכף בקדירה עד שפ' פם"ב פ"ו פפ' פפשלינ לחן נפפר פכף בפלה פפ' ק"ו פפפת דלף שפ"ב בכף נפפר ופפ' כפשלינ לחן נפפר ופפ' כפשלינ לחן נפפר ופפ' כפשלינ לחן

אם חזר ותרבה בין בבשר בין בחלב (מה) כל זמן (מו) שהיא (מז) בת (ו) יומא ואם אין ס' (מח) הכל (מט) אסור

באר היטב

שם כתב בין שם הלב לו שאר דברים ואפ"ה סכה כ"ז ומ"ל ס' ל"ח ס"ה: (ו) יומא. ס' משמע כהחיבה ספי' סיט ב"י בשמם שכיכל גם הלב כין שהיחה כ"י בשמע

תשובה

קדרות של בכרה ס' של בשר וס' של חלב וכ' בשמם ב"י ס' של בשר ס' של חלב ואחהו זה לה ושמק שמח אחר שכה של בשר לחך אחר של חלב ואם לה שמק בשר לחך אחר בשר ואם לה שמק בשר לחך אחר חלב ואחר כך נחבשל בשר לחך חלב ואחר כך נחבשל בשר לחך בשר ואחר כך נחבשל חלב לחך בשר ואחר כך נחבשל בשר לחך חלב ואחר כך נחבשל חלב לחך חלב ואחר כך נחבשל בשר לחך בשר ואחר כך נחבשל חלב לחך חלב ואחר כך נחבשל בשר לחך חלב ואחר כך נחבשל חלב לחך בשר

(ח) (ה) בהנאה אפילו הקדירה אך מותר (נ) לתת לתוכה (ס) פירות (נא) או (ב) "צונן כיון (ו) (נב) שאינו (נג) נרגה מטוף האיסור: ך (נה) אם אין הכף בן יומו הקדירה והתבשיל מותרים והכף (נו) אסור

[illegible]

פתחי תשובה

[illegible]

באר היטב

[illegible]

דרכי תשובה

[illegible]

(י) לכתחלה בין עם בשר בין עם חלב (נו) ומים (יז) (נח) בריעבד (נם) ' אינה אוסרת כיון שלא היתה בת יומא: ה"א יאם בשלו מים בקדרה חדשה ותחבו בה כף חלבית ואח"כ חזרו ובשלו בה מים פעם אחרת ותחבו בה כף של בשר וב' הכפות הז' בני יומן (ס) ובשום אחד מהפעמים (סא) לא היה בהם ששים (יג) (סב) אסור להשתמש בקדירה לא בשר ולא חלב אבל שאר דברים מותר לבשל מאחר שהיתה חדשה שלא בשלו בה מעולם: (ס"א ס"ו) קדירה שבשלו בה מים והחזיר לו מים והחזיר בה כף חן

(י) לכתחלה. פרישנן בסמוך לכך פ' נ"ל. (יז) נדיעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (יח) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (יט) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (כ) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (כא) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (כב) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (כג) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (כד) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (כה) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (כו) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (כז) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (כח) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (כט) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (ל) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (לא) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (לב) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (לג) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (לד) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (לה) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (לו) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (לז) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (לח) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (לט) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (מ) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (מא) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (מב) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (מג) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (מד) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (מה) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (מו) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (מז) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (מח) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (מט) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (נ) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (נא) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (נב) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (נג) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (נד) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (נה) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (נו) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (נז) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (נח) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (נט) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (ס) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (סא) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (סב) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (סג) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (סד) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (סה) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (סו) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (סז) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (סח) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (סט) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (ע) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (עא) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (עב) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (עג) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (עד) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (עה) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (עו) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (עז) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (עח) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (עט) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (פ) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (פא) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (פב) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (פג) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (פד) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (פה) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (פו) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (פז) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (פח) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (פט) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (צ) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (צא) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (צב) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (צג) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (צד) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (צה) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (צו) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (צז) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (צח) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (צט) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (ק) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קא) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קב) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קג) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קד) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קה) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קו) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קז) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קח) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קט) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קי) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קיא) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קיב) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קיג) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קיד) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קטו) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קטז) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קיז) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קיח) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קיט) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קכ) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קכא) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קכב) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קכג) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קכד) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קכה) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קכו) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קכז) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קכח) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קכט) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קל) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קלא) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קלב) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קלג) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קלד) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קלה) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קלו) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קלז) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קלח) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קלט) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קמ) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קמא) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קמב) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קמג) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קמד) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ אבל אם החזיר פחות מכמו שהחזיר בתחלה אסור לכתחלה ואפילו נדיעבד. (קמה) בריעבד. כתב הב"ח בשם ב"י דסיפא דוקא שחזר והחזיר כמו שהחזיר בתחלה דאין קדרה פולטת כ"כ א

(סד) והקדירה אינה בת יומא או נטעך או (סה) שיש

באר היטב

הולכת כמים רותחין אסלו שניהם ב"י הכל מותר דסוי ל"ש נר ל"ש ונם על הרב רמ"א יש לחמוה דסותם כהמחבר והא ליתא אפי' לדידן דהא כב' נ"ש כ"ש מודה מיכו הא לא קיי"ל דלמה לא יהא מותר לבשל בה אפלו חלב דכיון דעכ"ש צריך לקנות תרמים א' בקדרה א"כ יש לקנות נה תרמים בשר דמ"מ יותר השלר בה פעם האיסור עיקר וכדאה דכ"ש אם כשתמשו בשר במין בקדרה אז שתחנו בה ברלשונה קף הולכת כי דבור לבשל בה אח"כ בשר אבל לאחר תחינת קף כאן לא היינו מתירין הקדרה לבשל בה בשר לכתחלה כיון דעכ"ש צריך לקבוע תרמים לקדרה א"ו יש לקבוע מחלב בבלוע בה עכ"ל (וכמה גדולי הדורות נחלקו בזה) על הב"י ודמ"ש וכ"ל לחרך דבריהם נדוחק דמיירי שהכשות היו ב"י ומשמעות כשהיה כ"י משמעות שהגונית קצת דסוק עליו כמ"ש בסי' ל"ה ס"ג דצריך שיאמר נרי לי שלא היה שם שום שומן דסוק

דרכי תשובה

כ"ש לשמן ומצריכין ס' היינו לחומרא שמא היה שמן אבל במחה אמריק שהוא כחוש ואינו נכנס במאכל אלא כדי נטילה ובמקום שאסור כדי נטילה לא מהני ס' וכו' דאסבר יש לנהר להקל משום דבשאר איסורים תג"ל אינו אלא מדרבנן והש"ך כ' לעיל סי' נ"א דהיכא דאין הקליפה ניכר א"ל ס' עגזה ה"ה הכא כיון דאין הכדי נטילה ניכרה וכו יש בל"ע עיי"ש ועי' בס' בית יהודה (להג"מ מבר"י לאמה ז"ל) להלן סי' ל"ה סעי' ב' מ"ש בענין זה (ועי' בדברינו להלן ס"ק ל"ח) ועי' בס' ישועת חיים שנדפס שם הגהות מהרב מרהו"ב (בעמ"ח ס' יד אלימלך) שכ' דבע"כ מה שהחמירו הפר"ח והחוו"ד להצריך בתינגא הכף בבנ"ח גם בכחוש כדי נטילה הוא רק כשתחב הכף בתוך לכדי נטילה של הקדירה ולא שייך לומר דהטעמים פוגעים זה בזה כיון שטעם של הכף וטעם של הקדירה הם סמוכים זה לזה בתוך כדי נטילה אבל כשהתחיבה הוא רחוק מהכדי נטילה של דופן הקדירה אין סברה שיצריך נטילה והני בשטים לבד כי או לא פגעין הטעמים זה בזה כלל כיון דבכחוש אין הבליעה הולך יותר מכדי נטילה וא"כ הו"ל ל"ש נר ל"ש וא"ל דהדישיק שמא הי' שמן משום דאין א"כ בק כחוש לשמן וח"ס דמת"ל אם מחזיק ששי הבלוע שמן א"ל נטילה כלל רק בשים לבד וא"כ מוכ"ל שני בשטים לבד וא"ל נטילה עיי"ש ועי' בספרו יד אלימלך סי' י"ח שהרחיב הדיבור בזה ומבואר דבריו עוד יותר בארוכות והעתיק שם עוד תשו' מהרב גדול א' שכ' לו בענין זה בארוכות וכיוצא בזה כתב נ"כ ביד יהודה בפיה"א ס"ק כ"ג ובפיה"ק סק"ל דיוצא לך כ' דמ"מ אפי' כשתחב הכף רחוק מהכ"נ של הקדירה כנ"ל אפ"ה אין נאסר הגרויפ"ן שסביב לנטילת הכף לא עם בשר ולא עם חלב וגם כתב שם דמ"מ אין סברה לחלוק להבשיל דאורז והחמן והגרויפ"ן נדבר גוש א' רק כשהגרויפ"ן הם דקים עד שנעשו כתחיכה א' ממש אבל אם לא נעשו מדובק זה בזה כדבר גוש א' רק שכל א' מובדל מחבירו אף שהם מתדבקים קצת ע"י הבישול זה בזה לא נחשב לחתיכה א' ממש ואינו בולע רק מה שהם סמוכים לכף ממש ולקדירה ממש אבל מה שהם רחוקים מהכף ומהקדירה אין לאסור עיי"ש:

ועיי"ש עוד בחו"ד שכ' לענין הכלים (היינו הקדירה והכף) דאם סי' הבלוע (שבקדירה ושבכף) כחוש אין אוסרין בשאר איסורין זה מזה דבשאר איסורין בקלון אינו בין כחוש לשמן אבל כשאי' הבלוע שמן אוסרין זה מזה ובב"ח אוסרין זה מזה אפי' בבלוע כחוש עכ"ד והנה לא חילק בין אם נגע הכף בהקדירה או לאו אמנם ישוין בנ"ח שם שכ' דאם לא נגע הכף בהקדירה וגם לא סכנים הכף לתוך הכדי נטילה מהקדירה אין להחמיר לענין הכלים כלל אבן אם נגע הכף בהקדירה או שנכ"ש סכנים הכף לתוך כדי נטילה מהקדירה יש לעיין דיש לומר דאף דקיי"ל דבשתי קדירות הנוגשות זו"ז אין אוסרין זה את זה דאין מפליטין מזה לזה בלא רוטב היינו בנוגעין זה בזה מבחוץ מפא"כ בנוגעין זו"ז בפנים ע"י הבל הקדירה ספיר מפלים והיינו בל"ע עיי"ש ועיין בס' יד אלימלך סי' ל"ח מה שהפליא על החו"ד בזה וכב"ח אפי' בכחוש נאסרו הכלים זה מזה דהא החו"ד פסק בעצמו להלן סי' ק"ה בחדושים ס"ק י"א שדבר גוש אינו מפליט ומבליע כה' אפי' בבב"ח וכמו הבגי הוא דבר גוש כמ"ש המ"ז לעיל סק"ו ועיין בל"ע עיי"ש והנה לפמש"ל מיד יהודה לכאורה מוכח דאין להחמיר בכל"ע בזה לאסור הקדירה או הכף אלא אם הגרויפ"ן הם כגוש א' אבל אם הם נפרדים זמ"ז כמו שהוא מהדרך שהגרויפ"ן הם כמה פעמים ל"מ בכ"ש אין לאסור לא הקדירה ולא הכף אלא אם נגע הכף בגוף הקדירה או שנכ"ש לא פי' מפסיק ביניהם רק גרויפ"ן א' אבל כיותר מגרויפ"ן א' אין הבלוע מכאן מתפשט להחיכה ומכאן לחוץ הכף או לתוך הקדירה ונמכר אמנם הלא הנה ביד יהודה בפיה"א ס"ק כ"ג שהפלא מאוד על גוף הדין שכתב לאסור הכלים והיינו הכף והקדירה כמבר והגלה דמשום הדבר יותר מכבילה בסתמא דלא נאסר הכף והקדירה דהא ברור הדבר לכל מי שיודע בטבע או"ה דאין בגוף יוצא בלא רוטב בין מחתיכה ובין מכלי ואם סי' הבלוע שמן הרי ממ"נ מחולא דהמבשל הבלוע שבכף קודם בשמן

הגרויפ"ן קודם שהגיע הכף לנגע בקדירה עיי"ש וכ"כ בס' שבילי דוד אות ו' ובשו"ת בית שלמה חו"ד סי' קס"ז דאין לאסור הקדירה והכף כבוש נגעי אפי' אם נגע הכף בהקדירה דהא אפי' שני החיכות הנוגעים זה אצל זה בלא שיעור נטילה אין הבלוע יוצא מזה לזה בלא רוטב וכלי לא עדיף מחתיכה וכו' עיי"ש אמנם ישוין בס' זכרון אברהם הנ"ל מ"ש בענין זה ודלה נ"ב מאוד לעד להקל בזה להתיר הכלים ובסוף דבריו חזר בו וכתב דאם נגע הכף בהקדירה עלמה נכונים דברי הפרמ"ג לאסור הכלים דאורז רותח נוהג יש בהם רסיבות קלה והגם רטובים לגמרי ובכה"ג גם בשתי קדירות הנוגעים זו"ז מבחוץ שמורסכים קלה והגם עוכים לגמרי בולעין זה מזה (עי' בדברינו לעיל סי' ל"ב ס"ק קמ"ד) ועיין בל"ע עיי"ש ולפ"ז ממילא דאין לחלק בין אם הגרויפ"ן הם נפרדים זה מזה או שהם כגוש א' דאפי' אם הם נפרדים זה מזה כמוכר יש לאסור כדי נטילה כיון שהרטיבות שבהם מוליך הבלוע מא' לחבירו וכתב עוד בס"ז שם מיהו אם אליה הגרויפ"ן מהקדירה בכף חולב כל שהוא שעליה נאסר מה שבכף ועדיין כלי ראשון עליו כיון שהוא נכלי ראשון יש בו עדיין מאכל ועיי"ש בנס בית שטים עד הכף לדעת הש"ך יש נלוד להחמיר דלא מהני כיון דהכל פעם נאסר כדי נטילה ולא הגלים לדינא אך כתב דכל זה בבב"ח אבל אם לקח גרויפ"ן בכף של איסור של יד על יד לאחדים הלא נאסרו הגרויפ"ן בכל פעם שהם בכף אבל לדעת הש"ך דלא נאסר הכף דהא אין הבלוע יוצא מהגרויפ"ן בלא רוטב ולא נאסר הכף מהכדי נטילה אין להחמיר עיי"ש: (סד) והקדירה אינה ב"י. דאלו הקדירה הוא ב"י הכל אסור הקדירה והמאכל והכף (כשאין ס' נגד הכף) כדלקמן סי' צ"ה סעי' ג' בהג"ה כיון שהקדירה בלועה מחלב גוף הדבר בעין ולא בלועה ע"י הכף וכיוצא. ש"ך ס"ק ט"ו ופ"ח סי' צ"ה סק"ח. ובחס"ד לעיל סק"ס שהביא מהאו"ה כלל ל"ה דין ו' דאם הכף והקדירה ב"י הכל אסור אף בהגהה אמ"ש במבשלין בה עתה רק ירקות והניחו בל"ע וכיון דאין שם בקדירה בשר או חלב רק שאר דברים מהיכי יאסר המאכל בהגהה והא אינו מרויח כלל מהטעם בב"ח במשרב בסירקות וכמ"ש האו"ה בעצמו לעיל כלל ל"ח דין ו' עיי"ש ועי' ביד יהודה בפיה"א ס"ק י"ג מ"ש ע"ד האו"ה והפרמ"ג בזה ועי' בס' ישועת חיים ס"ק ס"ז שכ' דכיון שדעת המחבר להלן סי' צ"ה להתיר בזה לגמרי ע"כ יש לסמוך עליו שכ"ש (והורה כדעת האו"ה בלשונות שבכלל ל"ח) להזיר עכ"פ בהגהה וכסברת הפרמ"ג כיון שאינו מרויח כלל מטעם בב"ח הבלוע בו עיי"ש: (סה) שיש במאכל ששים. ובגהמ"ש מ"ש מהש"ך דאפי' שניהם ב"י אם יש ששים הכל מותר ועמ"ז סק"ז שכ' דמשמע דאף הכף שרי וזה דלא כדעת הש"ך דלדעת הש"ך לא שרי רק הקדירה והמאכל אבל הכף אסור עיי"ש ובפמ"ד סק"ס וכ"ל נבינת אדם שער או"ה סי' מ"ד דלדעת הש"ך אסור הכף וסיים שכן יש לנהוג עיי"ש וכ"כ בחוו"ד בביאורים סק"י ובחדושים שם לדינא דהאם הקדירה היא ב"י אף שהכף אינו ב"י יש ס' אח"כ נאסר הכף נגד שמנוה ומל"ש אם הכף אינו ב"י עיי"ש אמנם ישוין ביד יהודה בפיה"א ס"ק כ"ד מ"ש בזה והעלה האריך לדינא כדעת הרמ"א דאף כשניהם ב"י אם יש ס' גם הכף שרי וכתב דכעל"כ גם הש"ך ס"ל כן לדינא בלמחם עיי"ש ועי' בשגבות יד אברהם שכתב בזה בל"ע עיי"ש ועי' בתשובי תהלל האלי מפרעתם הב' אות ו' מה שהאריך בענין זה ועיי"ש במ"ש בזה לדינא:

וכתב עוד בפמ"ג שם ותו דאם נתחב כף חולב ב"י לקדירה ירקות ובחומם יש ס' נגד הכף והקדירה אינה ב"י וחולו הכל שרי הכף כיון שבלוע מלוהה ב"י והקדירה כיון שיש ס' נגד הכף והמאכל יש לאסור לבשל בה מין שדומה במין הקדירה דהא סי' ס' נגד הכף ובמין הכף נ"ל דהא הקדירה אינה ב"י עיין שם:

ומ"ש הכלל"ש מהש"ך משמע דלא מיסתפק הכא שמא נגע הכף בגוף הקדירה עמ"ן שם שכ' ולעשות הש"ך כמ"ל ל"ל דאיירי כאן שיודע ודאי שהבר אלא

(נב) נבחלכ (יג) צבים בכל סאר (סה) ונוהגין להחמיר (סרו) לאכול (סמב) כמאכל (ע) כמין סכלי (עא) שמא ק יאשי (יד) (עב) ולאסור (י) ס"ת אין לאכול עם כאר וגי עם מלב מהול ויכול לאכול כלא זה סי

כלי שלים ק יזוז (מרוך כלי י"ו) (עג) חלש (עד) שלם

באר היטב

עליו וכו' וי"ל סי זיתום פסם פסם ומס"ש סאר רע"ק דבדיעבד שוער דסי לים שוע ס' וע"ל דס"ל כשעם שי ס' זה הפסם יש לקדיה ובקדרה לשם בשם כנ"ל) (יג) צבים סי' נר ג"כ כי זה הפסם יש לקדיה ובקדרה לשם בשם כנ"ל) (יג) צבים סי' חמי"י שם בשיטה כ"י ובקצה שע"ו לפי פשם שפ' נשי ג"ס פ"ג עי סיס מפורש ובחיבורין שפ' עשו פקפוחות מפחות ופ"ש ויפשם שפ' עש כפ עניי קדרה ופ

תשובה

(סבורב מ"ה יוסף יהודה ני מקפלאב) חוי"ד סי' מ"ה בשובות שבשו"ע ירקות לערך שבת לאכול עם רוסב של בשר ושט ובשו בכלי של חלב ליט כ"י ומחבו קף של בשר כ"י בקדירה ולא הי' ס' עד הקף וירלה לחתר לאכול סרקות עם רוסב לכתר שבת כיון שלי"ת לאכול בלא רוסב וכ' עם דלוג מיכמים ולם לרוב סרבר סאוך לחביכה אפשר להכיכן שלי"ת לאכול מיכמים שכשיעל דמיהר לגלי לי ליכול שבת לאכול מחרים ורק שיהא צלע יכיו מחרים ויהכלו לחהם בשו"ע בלא רוסב יש ג"כ לאקל ואם בשלל בשר"ת שי כבוד שבת רק לם יש שבות להכין לחרים ויהא שיכיו שוי לחרים בזה יש להחחיר עי"ש ומי' בשו"ת לם סי' ו' שכחב ג"כ בענין זה ובשיב ג"כ ובכחחבשל כוא דבר שלי"ת לאכול כלי שש עשם בשר לי חלב יסיון לאקל לחו לם יסיון לאקל לאכול עם שלן אע"ג שלן שפשחמין לין לאקל לאכול עם בשר לי עם חלב ועם כיוב עשעם מרבוחיו ושיבין בשעם להחחיר שוי יחבר וכשחערין בחשבל עו בקדירה יש לאקדיר שבשל שחערין בו שבע כמין בלי שבע כ"י יי' זה בלי ג"כ לים כ"י חלם בלי שחערין בו שם כ"י הני כוא כלי שבע כ"י עי' בכל זה חשרת בלם עשם דלשי' לם שם כ"י לים בר לים ומ' כ"י לאכל זה חשרת בלם עשם דלשי' לם שם כ"י לים בר לים ומ' לם שלן שפשחמין לין לאקל לאכול עם בשר לי חלב יסיון לאקל לאכול לם לם חלב ועם כיוב עשעם ומשוקם עשעם דלשחר לגרום ל"ם בר לים לאחאלה וכל שלי"ם לשחר לאחאלה לפי' בלא בישול וכ"ש ע"י בישול סי"ם ול' בס' בית יוסף (מהרי"ב משעשם) שלריך השורה לאחר דשי"ב כל שם שלשחי לשחל בשחשל כמין (בכ"ף) לי שע"ן (בשי"ת) בכל סיש בע"ב רק לאחר שחיני שחשבל שקדירה א לשין הבלי שבות כ"י וכ"ש. ושי"ם בשחי"ם שחשבחרי"ל לריך לאכול בקף חדשה עמ"ו סקיים מ"ם בזה ושמנה ולם שלש שלש כ"י לים עך ושלשלך בשבר לי בחלב לף לים בקדירה ס' עד שיליף שחיה שרב לשים דים לאכול בקף וקנרה חדשה סי"ב. (עא) שחוא ב"י. עי' בשחורי דיעלל הלכ' בב"ח שם כ"ה שכחב ושפשם הוא לשם שיעשם לשם כ"י לם לין בשים עד בקף לין לאכול לי לם שבר ולי לם חלב ולי לשחר כ"י לשחלה ושי"ם שוד לאכול לשם כ"י ושי"ל כם, מנחה פשם שבשילו ושכחב בדבריו ל"ש ושם בש"ך סקי"ח שבשע לשי כשחחי"ד בזה סי"ב: (עב) ולאשחר הבלי שאינו ב"ש. עשחו"ד בביחו"ש סקי"ם ושחשבים ס"ק י"ו שכ' ושפ' ים בשים בקדירה עד בקף שלשר שלש כ"י לפי שבשבע בשם כ"י בזה ליכא שם לישור כלל ושחשר לף לבשלאה וס' שכ"ל שלשם ישון ביושבי ושכל בכ"ח שף לשם כ"ה שכחב בשבישות בשיב ב"ש ושם ס' ס"ה שלשם ישון בשבשות שפ"ו שבשם בשף שיו"ד שב' ושם"ש בשיע"ש ושבשו לשחר לשחר שבא שלש כ"י לף לשין ס' בקדירה עד בקף שי"ם ושי' בב' בשרי יוסף ס' שע"ב שכ' שכן שבשבע דשם בשיע"ש דבים ס' בקדירה עד בקף שבא שלש כ"י לף לשין ס' בקדירה עד בקף לשי' לשבשע"ל שכן שיקר לשיל שי"ם: (עב) ושחינו אלא חוסיפא בעלמא. עבשה"ם ס"ם ולפ"ז שלילה גם ס"ם בש"ם בין כ' כשות ני"ב לשו לאו שחשרת בעלמא ושי' בנקט"ב שבשב חי"ם שבא ס' בחלב ס"ק ל"ם כשב ס"ק ושי' בזלשי השיבה ס"ק ל"ם שבאלה לשיטה לשיטה כשב"ח לשה כי ס' כשב ס"ב ס' שב' לשים לשיקר לשיטה ס"ק ל"ם בין ס' שב' לשים בשיב"ח ס"ק כ"ו ושבשב ס"ק כ"ו ושבשב"ח ס"ק ל"ם ושחשרי לשיטה כשב לשיטה ס"ק ל"ם: (עד) ושחפרא בעלמא. עבשה"ם ס"ם וכל זה בשלכל לשל לם לשלש שם בשלי של בשר ושחשו ם לף חלבות כ"י שים לשפרין ושל שלכל ס"ק ל"ם ושבשל ס"ק כ"ו ושבשב"ח ס"ק ל"ם ושבשב"ח ס"ק ל"ם ושבשב"ח ס"ק ל"ם

בקדרה חלבת אם יזוע כמה בשר בלוע בבצלים וביזיקות א"צ ס' (עם) אלא כנגד הבשר: סא הלג
שניך נוער מחיסם נמצית נגילה סופיל ופרזין סט סיפר ולכן פ"ק (ב) מד מס (י) שנגע וכ"ם נקדירה של חלב (פא) שנפל
כם מים תוך שתת נפת (פב) ושח"ב כשלו כם בשר לפ שמיין לגרין לשפר נגד כל סמיס (פב) רק נגד

(עז) בצלים או ירקות (עח) שבלועים (עט) כבשר ובשלם ן

(עו) תוספת שנלמא (עה) כי (עו) מדיעם סכל שרי:

מ:מח"ם מ מד
כם נכ"ם ומפני
שפתל לפ מ לפ
ושיפתל

באר היטב

דרכי תשובה

בשמעתת לחלב כב"ח נסי' אז מ"ם נזה. ומ"ם שכאה"ם מסכ"ח ויש לפרש לכלי שעה כשהוא שהוא ב"י חקק ר"ל לף אם לא רוצה לאכול לף אם בשר ולף עם חלב מ"ש כיון שהשרין הכלי וכן לפרש ממנה לכלי אחרת שהוא לכלי שעה כשיו הכלי שהוא ב"י. יד יהודה שם. (עג) לי פרינא הבל שרי עי' בחנורי דיעל כלי' העתונות הל' שה כ"ו שכתב דלפי שהעין לאסור הכלי שלנו ב"י עפ"ה בה"ע לה להתירי אפי' אם שהחה הכלי שהוף ב"י לילה אחת ומ"ם שתמלר להלן סי' ק"ג סנר' ז לסכל נפעמים כשהחה הכלי לילה אחת זה חקק בדבר שלנו מנא אלא שהם מחמירים מלר לחה דין מעיק ע"ד השופקים דס"ל כר"ח לילה אחת שרי מהמם אבל כאן שרי עפ"ה בה"ע אפי' אם שהחה לילה אחת שיהר אלא מהמם אבא וכיון שהרמ"א לף כתב לחלק כזה בב"ח הם בשהחה לילה אחת מקרן להחמיר וכולי שמשהם כתבה מיתתם לזה נזירה אלא שמו וכדומה פ"ב לף שיך לחלק כך אף אם הכלי ב"י רק מפעמים כלי אי אם"ם שהקרן להחמיר אפי"ד הם"ו סי' ק"ב סק"ד מ"ם נדין זה ים לסכל וכל כי הסכנה להחמיר כזה שם רק עפ"ד הרמ"א שהקרים מנהג זה וכרי ועם הרמ"א בפי' ל"ד סעי' ג' ולפ סי' ב"י רק מנהגים כלי לחלן סכל מכלי שר לף סי' ב"י וכיון לנרמ"א נוסף לקן מקרן חומרא זו רק בב"י מכלי לחלן למה לף להוסף חומרא על זה כיון דמדינא הכל שרי לקן לף להחמיר בסנהג הפה יהיר פי"ם: (עד) פרינא הבל שרי. כתב בפ"ו סוף סק"ם על ק בב"ם ובשעה הדחק מכל לסמוך בנכל בקדירה כף ולף בחול מח"ב יש שרי ולפ מסכנר לסמוך מח"ב וכן כל כיכא דמחמיר לחרך ע"ם יש שמחיר לחל לף מסכנר לסמוך מח"ב מ"ל ומהחמי לסמרי מכ"ד ומיקר הדין פיכא שמחמירין מהום כבד שבת אם נשתר ליפי סחל אם

לחלן לסחל ע' נדבריס פ"ה להלן סי' רמ"ב כי שם מקשו:

סעיף ו (עז) בצלים וי בהגהות מכחת שלמה שכ"כ בהגהל בדעים שבשלו

אחם נכלי חלבות לף ב"י רק שהבצלים אחם פוחם בשרן על חלב כ"י ומח"ב אחנו נו קף של בשר כ"י אם דיחם והשהל רלה לנדר לסקל כיון דקי"ל בקנורות של בשר שהרוב בירה חלבות כזה אחר אז אחרים כלים וס' ומ"ב הרי הקף כשהרחה בקדירה אחם שאחנו הקף כבר נהבשל אחם הבצלים שוב לף אם אחנו נו אח"כ הקף אי כמו כזה אחר זה ושוא אדוה דבריו דלחן זה דמיון לרין דקנורות הל"ל מכחה אחרים ולכן לרן לסקל כזה כלל ולף אחרי כזה ס' עד אחם כשהר שבבצלים אלא דלרין ס' לו עד כל הבצלים לו ס' עד הקף ולף כשהם ס' עד הקף הרים שוהרים אבל הקף לאסור סי"ם: (עח) שבלועים מבשר. עבפה"מ מ"ם לו שאחנן נסכין של בשר דק ודק ושי' כיד יהודה בפי"ח סק"ם ליח ובפי"ק סק"ב ל"י דלועה הסוף והמחבר בפ"ב מיירי חקק כשבישלם עם חלב אלא לו לאסרי בבצלים עד ס' לף כשלקן כשם בשלו אחם בצלים עם חלב אלא לו לאסרי בבצלים אבל אם בשר מן הכשן אבל אם לף בישלם בחלב אלא לו לאסרי בבצלים בקדירה חלבות אחנות אחנות לשן האוסרת רק לף לאסור אלא לו לאסרי בבצלים כשהרחה בכשן של בשר שלן כשם לאו בשלו בחלב אלא לו לאסרי בבצלים בקדירה חלבות ולף ולהחמיר אבל לנידן גם כשלו בחלב אלא לו לאסרי בבצלים בקדירה חלבות ולף בשם רק בלוע מבלוע של בשר כלן שהרחה בשלו רק בשם בקדירה חלבות עד ס' סי"ם: (עם) אי"א בנגר הבשר. עכרים שבשלו אחנו לו ישנו ושהל בחלב כשבלים בב"ל ואפ אין לריך לסי' ב"י ואפ' בשלו לף בשל בבצלים ושיה בפי"ח סק"ב

(פד) סחלב שנלפף (קה) (יח) סקדירס (מסשפות סמור וכ"): ן (פו) בשר (פז) רותח (פח) שרתבו (י) (פט) בסכין חולבת (צ) כל הרתיכה (צא) אסורה אם אין בה ששים כנגד שאם הסכין

באר חיטב

סך סחלב שנלפף סכל סל סמים סי ל"ע בר ל"ם ופם ל"פ סי סעל"ם וס"ל ס"ע בסמר סישרירים נמס ק"ל סם ל"ל בקדרס סים סוך סע"ל סמניע כ"י סמס: שסוכחבו סמים וגם סמריק ל"ב סמע"ל סי לם ל"ם סלים כלי קדיד נסוך סמים לו סי סם שנקדרה סיס כ"י ופי סלים לנמל סלים נשפוך סמניעס וגמיל ספי סמניעס סמי שסרי ס"ע בסמר סישרירים סיס סלם סמריק וסשפוך דרבן קנלם. ל"ל דרבן סקם יפת כין לסיכה סשפוך כשם סלים סמריק ס"ע בשפוך סיסוס סמים ע"ל ס"ם ק"ל). (יח) בסכין פשיעו סיה כסכין שמ"ע ופיך ס"ע בר ל"ם סלם סמפך ופיסו סם שקדרה סיום ב"י סוסר סוך ס"ע בר ל"ם סלם סמפך ופיסו סם שקדרה סיום ב"י סוסר סוך סע"ל סי לם

(כ) (צב) שרתך הבשר אבל אם אינו בן יומו או אם אינו יודע שהוא בן יומו אינו אוסר (צג) אלא (צד) כדי (כא) קליפה: (כא) קליפה כתב הב"ח דוקא בשרתך ב' כלים זה בזה אבל אם הוא כלי אחד אפילו בשרתך ב' פעמים ביום אחד אינו אוסר עד שיעבור עליו כדי שיוכל לעבור בו ג' ימים וכן משמע בתוספתא ריש פ"ק דחולין ובתוספתא דמכילתין פ"ב ובירושלמי ריש פ"ק דחולין ובפ"ק דמכילתין ובפ"ב דמכילתין ובפ"ק דע"ז ובפ"ב דמכילתין ובפ"ק דע"ז ובפ"ב דמכילתין ובפ"ק דע"ז

(כב) מרדכי (צח) ואבל אם הוא כלי שני. עבמ"ס ס"ק לו: (צח) ואבל אם הוא כלי שני. עבמ"ס

באר היטב

(כב) מרדכי. מוכח מה"ך שם דלא"כ מהרי"ק ס"ס לעיל מרדכי ועוה"ק כ"כ מהי טעם שיש מהם לומר כלי שני דשם שרוי בעוה"ב לשהותם כו' עוה"ב ועוה"ק כ"כ מהר"ם מינץ בתשובה סי' ל"ב ומוכח כ"כ מוהר"ם בתשובה סי' ס"ב דכריס כעין דגים וירקות וכה"ג כתבי ג"כ בב"י ס"ס ק"ה בג"י דמשום הכי שפיר דריך מרדכי (כג) שם. כתב הפר"ח דוקא דעז כרוב פעמי אבל דשם שפ"ם ומהרי"ל דבדבר עם כעין בשר וכיוצא בו שיש עכל"ן חלוק בין כ"כ לכ"ע שם כל זמן שהשפ"ב שפיר ומשו בפ"ז שיש בקדרות ג"כ לכתבו"ל שכ"ש בשפיר ס"ס ופשוט כי מרבים ולכתחילה יש לסמוך כשעה רע"ש (כד) ש"ך. כתב הפר"ח דוקא דעז כרוב פעמי אבל דשם שפ"ם ומהרי"ל דבדבר עם כעין בשר וכיוצא בו שיש עכל"ן חלוק בין כ"כ לכ"ע שם כל זמן שהשפ"ב שפיר ומשו בפ"ז שיש בקדרות ג"כ לכתבו"ל שכ"ש בשפיר ס"ס ופשוט כי מרבים ולכתחילה יש לסמוך כשעה רע"ש (כה) ש"ך. כתב הפר"ח דוקא דעז כרוב פעמי אבל דשם שפ"ם ומהרי"ל דבדבר עם כעין בשר וכיוצא בו שיש עכל"ן חלוק בין כ"כ לכ"ע שם כל זמן שהשפ"ב שפיר ומשו בפ"ז שיש בקדרות ג"כ לכתבו"ל שכ"ש בשפיר ס"ס ופשוט כי מרבים ולכתחילה יש לסמוך כשעה רע"ש

פתוחי תשובה

(ו) סעי כ"ש. מבמ"ס ומ"ש בשלה לעניין שכבר נתן טעם מבואר מהרשב"א שפיר לסמוך ע"ב מהרי"ל ומ"מ לכתחלה יש ליזהר שלא לעשות כן ועי' בתשובת מהר"ם מינץ סי' ל"ב ומ"מ בשעת הדחק יש לסמוך ע"ב מהרי"ל

(ק) צריך קליפה (קא) והסכין (קב) ומשמע מקרקע (מהר"ל נ"ח) וכן מבואר מן הסכין בן יומו (קג) ים נקלף כבשר משם משום סעמנית הסכין (ני' בשם סמ"ק) ח לאם נפל (קד) לחנור (קה) פגאר"ש (קו) גבינה אפילו לחה (קז) וכן גבינה חמה בקערה בשר בת יומא אינו אוסר (קח) אלא כדי קליפה: מן בשלו דבש בכחבת של בשר בת יומא (קט) ותריקוו חם בקערה של חלב בת יומא מותר משום דהוי נותן טעם בר נותן טעם (ו) (קי) דהיתרא:

ל רבי יהודה בשם רבי שמעון בשם רבי יהושע בן לוי משום רבי חנינא בן גמליאל אומר שלשה דברים נאמרו בחלב שלשתן נתקיימו בסכין בן יומו ולא רופא ליט לאסור יותר מכדי קליפה) ם מרדכי סוף פרק כל הדם כתב רי"ו ג בית יוסף

באר היטב

כבשר מאסר שלקן כח בחום דק"ם לפניהם בטעם ולבנים נבשר ע"ש. (כד) בגיטה. פי' שהכל של סמדמ"ם חמה בגיטה (כה) קליפה. כתב בש"ך ול"ד לפי' ק"ם בפסור שהכל על סמדמ"ם ופיש שם שהכל בשר בחלב אפילו לחה דרך בגיטה לכתוב כ"כ ואם כן סבגיטה בעצמה צריך בגיטה וכתב בפ"ו ת"ל בשר בחלב יכול אפילו מחקת דסכיסת ותו דשם יש לפעמים צורן קרום עליו ואיש מכר מבפ"ב בקערה וכתב בש"ך ומה דמצי לתן בקליפה היינו בדבר הנמוע ונמרי שהל שם יש בו רמיזת קלח קי"ל בני' ם"ם נבי מולח בכפ"ם דבשר דוקא בקערה חמה אבל קרה יכול מ"ם בכלי נרע מיון לתן בהיפר בשן ומפיש דשם ם"ו מבשם שלח שבישם יבשים אפשר בלי קליפה ומ"ש בכלי נרע מיון לתן בהיפר בשן ומפיש דשם ם"ו מבשם דכלי אפשר שלשו שהן שלח

דרכי תשובה

הקדירה כמאכל שמוך ושב וגוש ג' טוהלי תן לתקל וה"ם. ועי' כם' יד יוסף (מהגאון מה"ה יחסף ז"ל מחלקות) מ"ם בענין זה ועי' בדבריט לעיל (ס"ק ס"ב) מ"ש בזה בשלחן.

ועיין בחשובי דמיגל הלכ' בג"ח מה כ"ח בעמד על המחקר לפי הענ שהעברו לקערה יש לסם דין כלי רחשון מה יהי הדין שם הי' פחת פי חוק עב ומשון בקערה של בשר (שמעתי מכלי רחשון בכף ליתך קערה ז) ועירו חלב עתן וכהב הלבוחרה מלה להיהר הקערה ושופר לתן כח להאחרו להבליע מעתן על עתן דהא החלב הוא עתן ומקערה נ"ב עוגת מחמם לדיעה כחב שם דאם להחלב הבלוע שיפסר את הקערה כיון שמתחמה מהחבשל ומיום בל"ע עיי"ם ומי' בם"ח יד יוסף (מהרב מ"ה יוסף יהודה ל' מקלוב) חוי"ד סי' מ"ד בעובדה שכחבו שם על דף של בתן ושל אחת הדף מהו עליו קדום לאחר יומים דייקת חמה שפפ"ב שהבשלה בכלי חולנות ומהם על הדייסה למעלה מחמה בשדה חמה שפפ"ב והחמחה בעלמה לא נעשה בהדף ומהו השם בקדירה של בשר לגי קדר ולא הי' ם' עד השם וכ' דלכלי כיון דקי"ל שכחבת המהרם"ל דהכר נום גם בכלי שני מפליט ומבליע מ"כ בלע הדף מהחמלה ומחמ"ב ע"י החקת דכהחמ בלע השם שהחמה מהחמלה ואשר מח"כ בלני קדר דהא שם הי' ד"ח ולא מבני מה שריף הוא אינ כ"י מבל לדיעת כ' שם לגדה להחיר דהא דעת הם"ז דחוקת ע"י החקת בולע כדבר נום בכלי שני ומבן לדיעת החקת לא בלע הדף מהחמלה לבשרתו ומה דהם"ך לבן סי' ק"ם סק"ח מחמיר בדעה המהרם"ל ולפ בלע החקת בלע בנום בכלי שני מ"מ בהם זה החקת מבטין בולע בבן תורז וחוק לשיטת בלע בכם חלב בעין בשם"ם בסי"ד סק"ו י"ל מבל לי ניכח רק בלוע לא מאסר כ"כ כתן דין בלע בני החמלה בהדף והבלוע אולבת דף הדייסה לא בלע הדף כלום מהחמלה ולפ שהחמלה הוא דבר שבן ובבלוע שבן קי"ל דיולת בלע רוסב מ"מ זה דוקא בחמבל אבל בלי חיש בולע לפ בבלוע שבן בלע רוסב וכמ"ם הש"ך בם' סק"י בם' ובסי' ק"ם סק"ו סק"ב בדף חיש בולע הדף בלוע הדף דף הדייסה ושוד יש לפרף לזה דעת הפוסקים דלא הי' ד"ח ולא קרוי בל תבשל על בן יש לסחיר הבשר רק לחמרת יפליג השם ויסאר טוהר בין שם לבשרך:

ום"ש שבחי"ם מבש"ח דלם חבל בשר רוסח וכ"ם בסכין חולנות שלן הבשר מאסר עי' בחדושי דרע"ק בם"ח דסיש לם כי יהוש שבסכין כי' בל יהא בסכין שלש"ק של מהא"ח דסיש לם בי' יהוש שבסכין (מהגאון מה"ה יחסף ז"ל מחלקות) מ"ם בענין זה ועי' בדבריט לעיל (ס"ק ס"ב) מ"ש בזה בשלחן.

ועיין בחשובי דמיגל הלכ' בג"ח מה כ"ח בעמד על המחקר לפי הענ שהעברו לקערה יש לסם דין כלי רחשון מה יהי הדין שם הי' פחת פי חוק עב ומשון בקערה של בשר (שמעתי מכלי רחשון בכף ליתך קערה ז) ועירו חלב עתן וכהב הלבוחרה מלה להיהר הקערה ושופר לתן כח להאחרו להבליע מעתן על עתן דהא החלב הוא עתן ומקערה נ"ב עוגת מחמם לדיעה כחב שם דאם להחלב הבלוע שיפסר את הקערה כיון שמתחמה מהחבשל ומיום בל"ע עיי"ם ומי' בם"ח יד יוסף (מהרב מ"ה יוסף יהודה ל' מקלוב) חוי"ד סי' מ"ד בעובדה שכחבו שם על דף של בתן ושל אחת הדף מהו עליו קדום לאחר יומים דייקת חמה שפפ"ב שהבשלה בכלי חולנות ומהם על הדייסה למעלה מחמה בשדה חמה שפפ"ב והחמחה בעלמה לא נעשה בהדף ומהו השם בקדירה של בשר לגי קדר ולא הי' ם' עד השם וכ' דלכלי כיון דקי"ל שכחבת המהרם"ל דהכר נום גם בכלי שני מפליט ומבליע מ"כ בלע הדף מהחמלה ומחמ"ב ע"י החקת דכהחמ בלע השם שהחמה מהחמלה ואשר מח"כ בלני קדר דהא שם הי' ד"ח ולא מבני מה שריף הוא אינ כ"י מבל לדיעת כ' שם לגדה להחיר דהא דעת הם"ז דחוקת ע"י החקת בולע כדבר נום בכלי שני ומבן לדיעת החקת לא בלע הדף מהחמלה לבשרתו ומה דהם"ך לבן סי' ק"ם סק"ח מחמיר בדעה המהרם"ל ולפ בלע החקת בלע בנום בכלי שני מ"מ בהם זה החקת מבטין בולע בבן תורז וחוק לשיטת בלע בכם חלב בעין בשם"ם בסי"ד סק"ו י"ל מבל לי ניכח רק בלוע לא מאסר כ"כ כתן דין בלע בני החמלה בהדף והבלוע אולבת דף הדייסה לא בלע הדף כלום מהחמלה ולפ שהחמלה הוא דבר שבן ובבלוע שבן קי"ל דיולת בלע רוסב מ"מ זה דוקא בחמבל אבל בלי חיש בולע לפ בבלוע שבן בלע רוסב וכמ"ם הש"ך בם' סק"י בם' ובסי' ק"ם סק"ו סק"ב בדף חיש בולע הדף בלוע הדף דף הדייסה ושוד יש לפרף לזה דעת הפוסקים דלא הי' ד"ח ולא קרוי בל תבשל על בן יש לסחיר הבשר רק לחמרת יפליג השם ויסאר טוהר בין שם לבשרך:

ום"ש שבחי"ם מבש"ח דלם חבל בשר רוסח וכ"ם בסכין חולנות שלן הבשר מאסר עי' בחדושי דרע"ק בם"ח דסיש לם כי יהוש שבסכין כי' בל יהא בסכין שלש"ק של מהא"ח דסיש לם בי' יהוש שבסכין (קא) והסכין נעיצה. עי' בש"ך בם' סק"ח ובם' סק"ב ובם' סק"ו ובם' סק"ב ובם' סק"ו ובם' סק"ב ובם' סק"ו

צה דינים וביצת שנתבשלו בקדירה של בשר אם מותר לאכלן עם גבינה. ובו ז' סעיפים:

א דינים שנתבשלו או שנצלו (א) בקדירה של בשר (ס) (ב) רחצה יפה (ג) שאין שם שומן רבוק בה מותר לאכלה (ד) בבותח (ה) משום (ו) רחוי

מ' מסקל' מצוי' שם נם מעשם דיב מעין קי ק"ן וכמו שכתב מסקל ומ"מ שם מעכר ענין הקדי וכן כתב שמור ב מרמב"ם ומפרי"ם וכו' ולי"ו ומרמב"ם ומרין

באר הגולה

שעין מספר מרוכה יש לומחיר לשר דמעמיה כדכתב לם מי מעל"ם ומספר דמיירי מכל נמקום מע"ל דמשני ולכ"ע מעל"ם לפן מסחיתה לפשיטו כמוכנ"ו מרמב ולפשיטו מקשה מרמב"ם מרוכה ומלו כיון דיש כלן מרחי למניעתה לפשיטו כמוכנ"ו מרמב

סעיפים שחיירים לפלן כמוחה וכן יש מעשים הקמנויות כדכתב מי מעל"ם מרי לחשת

מרב מפר מקשרב ומ"ל מ' ק"ן מ"ב כמ"ש:

צה (ה) רחוצה. כתב מרן לפי שרגיל לבשלה מתוקן

דרכי תשובה

נבירוי מ"ל נעסק מקיטה מפ"ח מרי מקשרב ומם מ' זה מתוקה מהוריקו מכ"ל מעל"ם ומפר דמיירי מכל נמקום מדכם מפר' מם מ' מם כשר נעין שומר דם מעם מפם ולפן לפנם ביחוד. חו"ד:

סעיף א (א) בקדירה של בשר רחוצה יפה. מעמרם פ"ם מכ"ך ומכם קדירה כשמבשל בה מיוקק צריכה ומחמעת לן מ' שעין שום רבוק בה קדם שבישל בהם ומ' במתי' כלל ל"י פ"ק י"ו וכלל פ"ח פ"ק י"ג ומפ"ד סק"ם פ"ם כזה ומ' בחמרי דיעל הלכ' מעכרות מבשל שום מ' שמבל ומפ"ם ומפ' כל מעמרין שבמעם בכלי מעריך ממחמת מ' נקי ומר מעשה ולפי' כמעם בכלי דבר שלין להקפיד כלל שם שם נקי מפ"ם מעריך מחמת מ' נקי וכעין שם ומפ' כ' בעבשל בילים בקדירה וקיה מפ"ם מעריך ממחמת מ' ולין דין כלל להקפיד לבשל בילים בקדירה וקיה מפ"ם מעריך ממחמת מ' נקי פ"ים ומ' כם' וכן מלי בחחמיו ל"ד בפר זה שבשל בחביות של מחמת בשיש לר מפ' כה שום מלו מפל"ם ומריקום שמוכן מכוש ויחה פוסה לשום בשעה שכן זה שם מעכר המכן לפכלו שם נעיטה וכחב וכיון שיוכש בשבילם ומשמחת ל"ו לכפרה ומשמחת ליחיחה יפה מ"ם לריכ"ם ומחמת ומשמחת כליהם שניהם רחב שיוכ שלשה בכן שם ומעריך ומשמחת ליחיחה יפה ולין לפשר מחמם מכם לפשר בעין המחכיב בקדירה מפלי"ב בל"ד שפ קדירה לר ולין סד שלשה יפה בשעה פרחה ים לפשר בשחמת מכוש חכם לפשר שום בעין שמכיב בקדירה כמ"ם פפ"ח מק"י בחמר שחמ מחם פל"ם לשלוש בו פרים

ועיין בחמ"י הפ"ד שם שכ' וכל זה בשלר כלים שכל בפכין מעריך ומשמחת לן מ' מקיטה יפה כיון שרוצה בו בשלכך פפי ש"י ומקפ ומשמחת פניר ומפ"ם הכ"ך לפכן פ' ל"ו פק"ל פ"ם ומ' כפ' ממחת כהן בריש פרק ג' מפשר ההפרוטות שכתב דלפ מהך ריומה בפכין של בשר לפשר לפכלו בחלב פם לין שם פ' כנגד מקום כפכין ולפי פם פ' מקומה עני ריומה שכ מחמת ולשולם כלפר מחמת שהן קוה של פניו ולפי ריפר ומ' מחמת מלפעין הנה מן המחמת פכל בפכין של משפר לו מכין של חלב שחמך בה בשר לין פם לריכין לזה המחמת דלפר' פם לן פ' שם שם שהן בשפר רבוק של הפכין כל משפר לפם פם מה ל"י כין שלין שהן בשר ומ' כפ' ומ' כפ' דבר יוסף פ' הרל"ח (מחמב) מ"ם בדברי מחמרי כזה ומחלה דכחמך דבר רחוה בפכין של בשר פם לפ' בפכין שם לפ' מפשר לפכלו בחלב פם לפ' קלוף הדבר חם פם לפ' בר ל"ם ופם כשב כלן קלישה לריך ס' כנגד כל מקום פפכין מפר קלישה ופם לפ' יוחש מקום שבפכין מפר לריך ס' כנגד כל פפכין פ"ים בפרישה. ועי"ש שר בחמחם כבן חלק ל' סף פרק י"ב שכתב ובחרוכה מעריך ומשמחת לפה נקיה כיון שלין מלוקלק לקמח החרוכה יפה כ"כ ומחמים זה נלשון הרשב"ם פ"ים פחמם ישרן כיד יהודה בפ"ם ק"ם פ' ומפ' שכלי חד פת ל' פ"ם בשרן זה שר החמרוכה כל ל"ם פת ג' ומפ' שכלי חד פת ל' פ"ם בשרן זה כיד יהודה פם ומ' כם' שרי כשר ומ' כיד יהודה פם וכם' זכרון לברכה (מחמב ר' פלני פפכ' ו') פפכיה ג"כ בל פחרי"ף כזה וכ"ש ר"י והמחבר קפ"ל כזה ופקפרים פת רק כל דבוקה ומחמ בשר פחל פם נבלו פם נבלו בה מבשיל של בשר כבן נרחפין לו מפרי לחמם וכיולא ומחמ בה בשר לו שום כדרך מחבשלין פלים ומחבשר ומחמם פת מישום ומחבשיל הוא פרבה לו פפ' קדירה פיה רחוקה פם נפים מחבשיל של בשר פלים פם נין לן בה דמה בשר ל"ם כין שלשו בשר לו שום ממם דין בו דין לין בר ל"ם מ"י: (ד) בבותח. שים בה מחוכן ומלנה. רמ"י: (ה) משום דחזי ג"ם בר ג"ם. שפר"ח פק"ח שפפיה ומ"ם בר ל"ם פרי פפ' פיכ פחמ פפכם בכשר לפי לפלי פפ' פיכ פחמ פפכם פחמ ומרי פלן פפ' פיכ פחמ פפכם פפ"ם מעריך כין ומפ' כפ' ל"ם בר ל"ם לן פחמ פפ' פיכ פחמ פפכם פפ"ם מעריך ומפ' כ' פפפים של פיפר פפקם פפפם ולן בו כפף לפפיר פפכר ומפ"ם בר ל"ם לן פיך לפשם ש" קפ"ם ומפ' כפפם פל"ם לפניפה ומפ"ם ומפ"ם ומ"כ כפ' ערך פפלפ פפפרי פפ ג' מפפרפ"ל ופם פפם ומפשר פרפ פפ"ם ומ' כרפם יפף פפלפ פפ"ם בר ל"ם לפשר מ"ם כ"ך

ג הגהות מיי' (א) (ז) נותן (נ) טעם (ח) בר (מ) נותן טעם דהיתרא ואם לא היתה רגילה יפה (י) יאם יש בממש שעל פי

פתחי תשובה

צה (א) טעם עכום. פמ"ג ופרי מגדים בהמבוא פ"ק מ' מכתב כשם שמרי הגת לעין
ם גר ב"ם ג"ם ג"ם בלי מקח לא נאסל. ועיין בתשובת מי מרים סימן מ"א ומ"ם
שלחין לכותים לבשל ז' בם"ל מכתב הפמ"ג משמע דיש ונתמת כדין דמלאכל
נמי לישראל ב"ם בר ב"ם ועי' סוף מכלי חלת דמ"ם כתב ומכל"ל מכתב הפמ"ג
לעובד מחלה כתו ס' מלרבנים מהמבואל שכניהו מתו בלח ומכל"ל מכתב הפמ"ג
ס' בשר שיון בה ס'. גר המחמם שניהם בשבעיל על שפודים לחקור לא מכנסים
ב"ם ב"ם ביון למבואל נוח של שפודים ובמלח בו לא דייקינן ביון ל"ם בר ב"ם בשני
ב"ם ב"ם בהמחה טובה לשון בשפודים לפניהם אלא מאכר ממנה כלום מ"ב בשפודים
מניעין ומ"ב בלא בכך מפני שלכלוך מצוי בהן אלא לחישו סיי שמבואל טוב חפר
חבר אלא שמיהו ב"ם בר ב"ם אלא בכלי מ בשפודים בשר אר ב"ם אלא אפי' מחמת
ומ"כ הבא ס"ל מיהא ס' בגר ב"ם ב"ם אלא בשפודים בשר אר ב"ם אלא אפי' מחמת
של בקדרה שמבואלים בה דגים בגר בהיתר ומ"מ ניכר בדגים שם בשר שפיר בדיעבד אסור אם בשר שפיר בקדרה ולא אמרינן דהני
בר ב"ם דגים שפיר בשיעור ומיהו מפשפש בכל אבני למחמת ובשעת מכירה מוכר היה אם מבואל ומיי אם בשר ב"ם בר ב"ם ומיין

באר היטב

דסך דחיקה נבי פרחה אמרינן דמחמת מוך דסך כמן דשם מחמת היה
מדיון אבל כשיהבשל בקדרה אמרינן מפחמת לגו סיי שומן דסך כמן ום"ם שמחבר
דחזה יכה סיים לאסוך כשיחת בשלח סיי היה רשאי יפה (ג) אפי' פי'
כשבר טחן אפי בקערה ושקערה בדנים ועדיין טוי טיפר וכחב ספ"ו ח"ל (וכל זה
בשר"ה אבל בלאשור אפי' כמה שפודים ב"ם בר ב"ם אסור דלא שייך שם ב"ם בר ב"ם
דשיהבשל). ים לעזוד מזה שלין שכבה בלחילת ת"ש ים ו אפי בשר אפי שיהבשל
בכלי ב"י אל בשר דשל אסרינן בעמיל דשרינה בלבו אבל לחמחל ושבעת מבקר היה אם אפי' אפי' שלין בקערה וכו' ושין

תשובה

ובעמת כרין ים לכשהפך לו של דהוי מדשלריינהו לו מדרבנן ום"ם לריעל כהב
דלין להורות להקל בפפיקו מ"ם ומפ"ו ים ס' זה שבשב דמשמע קלה דעת
בשבשב"ם דהוי מדשלריינהו מ"ם ומ' כם' מקל מים חיים מבשלי רלי' ובי"ם
בר ב"ם דשיטרל לאסור מדשלריינהו מ"ם ומ' בשו"ה שבי קדם פי' כ' מ"ם
בשלין זה ומ' בין יהודה בשיט"ם סק"ה ובשיט"ק סק"ו מ"ם בזה ומיהו כ'
דשעיקר חלו אם מרשיון הפעם לו לא דכל שון בפעמם מקום פי מה"ה
אבל כשלין מרשיון בפעם לו הו רק מדבקע מ"ם ומ' בם' רלם יוסף חלין
דף י' שלריך הפפ"ג בפעמד שוד בשלין זה והחפלה דמה חלוק ים בין ב"ם
בר ב"ם דשלריינהו לו לאסרה ואם ב"ם בר ב"ם דיהיה' שרק מפש דקלה
פעמת ולין בו כדי לאסור ה"ה מה לאסרה וכ' היהה נבלו הוא מ"ם ומ'
בם' זכרון לברהם (מהלמן מ"ם לחלי הכהן ז"ל) מה שלריך בדברי הפפ"ג
והלום יוסף המכר דהה דבריו כ' מדברי הפפ"ק והפ"ה לין לה' ומ"ל דפי
ודבלם וכ"ל מדברי הפ"ג בשו"ה בפר"ה השובת בפר"ה לבלן ס' קכ"ב דמלשריינהו חלוק
ים בין היהרה לאסרה בשלין זה דבהיר כין שבשבה ב"ם בר ב"ם וקבם
הפעם שב לו הבה פעם שיחל עליו שום לסור מבל"ב בלאסרה לו פקם
מ"ל: שם לאסר שפי' בהיהרה פעם קלים וכ' שבר ברוב טוב דל"ם בר ב"ם
דלשרה מדשלריינהו לאסר מ"ם ומבלר מדבריו שם לאפי' לו מלם הפעם
לאסר מה"ם מ"ם ומ' בם' נן שמל בשאר ס' פרה י"ל לזה כ' מה שבאריך
בשלין זה והבלה לחלק בין בב"ח בלאר לאסרים לש לאסר כ"ל מדבקע מ"ם
בלאיפות נדכו ומ"ם בהה"ם לשלין בפ' קי"ל ושם יבולר כי שם מקום: (ם) ב"ם.
ממ"ו שף פקי"ל שבשב בשבישות דשם חלב לגל בשין שבבלע בקדירה ומבשר
לחים הוי ב"ב ב"ם בר ב"ם ומ' בשי"ם מפחת מפם מ"ו"ר מפ' ס"ו שר פ'
כ' שמחוק שם שם בלאסרים בפל פ"ם שם לפי' ושי"ם לזהה לחברהם והעיר
מלבחה מקומות דמשפע בשבשבלע בקדירה מפשפש בחלב לו שיך בזה ב"ם בר
ב"ם ומפם לש לקבל מפחם לריעל כ' כולם פרש של הפרע"ג לפחה דשם ובפי
לגל שבבלע בחפני הכלי בקבל כפי מפם פ"ם בלריפות ומ' פחה בדברים
לגל (שף פ"ק ו): (י) אם יש בממש וכו'. פ' בפרי מחר סק"ב שבחב
דבשלין יהיה כמה פי' בלשלך ים לחן כ' כדין בשר בחלב ולפ"ז לם פ' פ' בלשר
לחן פי' ב"ם בר ב"ם בפפם יעיין בממחי פל ב"ם פ"ק י"ל ופ"ק י"ח שבבב
מהפ"ה דמשמע ים בשבשל שבשפה פ' גד פשפם דדבק בו אלא בפי
הזה כין שלין הדק ביפ' פ' פחה מדחן כ"ב בעיין שדע בדלפ
פפ' פ' פ"ם והבילה בחפחי בדעק"ל לריפ פ"ם ופפ"ל סק"ה בפ"ם
בדברי הפ"ה הפר"ת והמפחי בזה ולריפ פ"ם ופן שלריך לפשל לם
ים פ' דבקערה לאסר לפפחים שלין פ' גד פחים שלין פ"ם ומ' כיד
יהודה בשי"ם סק"ב ובשיט"ק סק"ה מפחה דבב"ב ב"ם פפ"ה דפפם כלי ים
בה פ' גד בלבלך פפ"ו סיים כפפחה דלאה רק שלא פחה דלאה יפה
בפפחה פפב כדין בחפה דלאה בפחר בם"ם ובפפקים בכ"ם ולריך פפחה
פפב יהיר פפר בחיל בזה כ' דכל פרי פ"ם פפם בם דלאה רק שלא פחה דלאה יפה
פפחר פחיר פם פ' בפפחה ים פ' דכל לפי הפחה דלאה רק שלא פחה דלאה יפה
ופפחפחה ים פ' דכל לפי הפחה דלאה רק שלא פחה דלאה יפה

הקדירה יותר (יא) מאחד כס' ברנים אסור לאכלם בבורות: ב (ו) (יב) ביצה שנתבשלה בתוס בקדירה חלבה מותר לתת אותה בתוך התרנגולת אפילו לכתחלה אבל אם נתבשלה בקדירה עם בשר (יג) ואפילו (ז) בקליפה אסור לאכלה בבורות: סעי (ד) ויש מהמירין (מז) בקליש וכשול בשאר מין שפת מי נתן שפת (רשלן כשם רש"י ותוספ' פ"ק ג"ז מביא מהרי"ו ופ"ו) (מז) ומסכמת (ט) (יז) בשאר בחמלה (ב) (יח) ובדיעבד

ד' בשוגג מותרת מהרש"ל סי' סקי"ז ח' שם בקיאות מקטנה סי' ג' ולי"ב סי' ס"ט כמ"ש

באר היטב

סי' קי"ו ס"ק שם שכ"ג: (ג) ביצה. כתב מהר"ם מינץ היא קלוסה שם מקדרים רשאם יפה: (ד) בקליפה. כתב מהרש"ל דקליפה מביצה בגידור מתקנת היא וכשפרש מבושלת מותרת כביצה שלמה אבל אינו מפורש כן בגמרא ולכן אפשר דברי הכתבים היינו לפרש ומהריט סי' ו"ל שם ס"ק רפ"ח מיהו ל"ד ס"ק לשם כביצה מקנה דיש מקילות שם כל קליפה מקנה אפי' שלא נתבשלו אלא בקליפה ואפי' בש"א דיש להם להחמיר אם נתבשלו כיצה כל שהוא ולפי שהקנה לו שלא בשלו ולפי שהקנה כל דבר יותר מד' טפחים אינו מקנה לו שהוא כמוכר לו שלא בשלו

(יט) מותר (כ) מכל (כא) ענין (מ"ק ותרוך) ודוקא לאכול עם פלג ומכחר שנתו (נ) (כב) אבל ליתן (ו) מכלי פלטה (כג) מותר

פתחי תשובה

(ג) אבל ליתנו מכלי פלטה. מש"ך סק"ה נסתן מרן וכן ופיין מהשיבת ר"ש סימן כ"י וע"ש דכתן נ"ם מיירי מנין לשתר ליתן בלא מירתי ומ"מ נסתן דיעת ר"ש דנרתם דאם מירם מכלי אל כשר אל כלי אל חלב דמרי דמר דשפר ג"כ נאסר דמרים

באר חיטב

(ו) מכלי כתב הש"ך נאשרים משמע דאפילו ליתן דרך שרתי מותר מנין שקבה דברי כתב הש"ג דאם מירם מכ"ל אל כשר אל כלי אל חלב דברי דמר דשפר ג"כ ואשר מה

תשובות

דרכי

מי' ביד יהודה כפיה"ק ס"ק י"ג שכ' דאף דאשרים דברי הפרמ"ג וסחוי"ד דהרמב אסור מ"מ ס"ל להדיח הדנים מן הרוסב עיי"ש (יט) מותר בבל ענין. עפמ"ש ומ' בשפ"ד פ"ק י"ד שכ' דשאם טח דאשרים נוסף מי כשר מלו ומי' בחמרי דיעל אל, בכ"ח מות פ"ז מ"ם כזה והעלה דאם ניעלו מים בקדירה מלבות ואח"כ נקרו אשרים מן הקדירה וניעלו בקורקר מים ינקות בקדירה אחרת מלבות שאינה בי מותר לאפל קדקה עם בשר דאל לינק נ' ס"ם וכ' וכ"ם אם לא ניעלו קדקה בהן אלא מרנו אשרים על קדקה ושותר דאל מ"י שידי לא קיבל כעם רק בלועה מעפמת וכ' וכן אם נבלע בשר בקדירה כדי קליפה כגון שנירנו לאפל בתוה ואח"כ ניעלו בו ינקות אע"פ שלא פ' נ"ם שנשים בשר קליפת הקדירה אם"ה מותר לאפל עם חלב דבלועה מעפמת

טוח מיין שם:

ועיין בהגהות הגחון מהרש"ק ז"ל על הפרמ"ג בשפ"ד שם שכ' דאף שכ' הפרמ"ג דשפשם טוח דאשרים נוסף הוי כמו נלנו מ"ם אם ניעלו אשר בכלי חיסי חלב מעורב עם מעל"ע ניעלו בה אשר ואח"כ נקרו אשרים אחי אלו וניעלו בה בשר יש להסיר נם אשר ואח"כ נקרו אשרים אלו וניעלו בה בשר יש להסיר נם אשרים כיון דאל אסרו אלא משום בלוע ואפי' אשרים שנשתמשו בכלי חלב ואח"כ נתנו בהן בשר אין

(כה) נהמלה (נפ"ת) וכן נסנו וכן סם נ"ל מסנסנו ס' מנו שהלה (כה) רק שנ שנר שסנר (נסכון סם מנ שנסנ וכן נשסך (סנכרס שנסנו) וכן סם סיס שכלי ענישנכל ס' נגנו נו נשנס (כנ) נגנ סיס נן יסנ (ז) מרף (לכ) כנן (לנ) שנסנו (לד) דנכיס מרישים (לה) נכנני נל כנר שנני סיס נן יסנ ס (ד) (כת) שנכ (כשנ) שם (ל) סיס (לא) דנר (ו) מרף (לב) כנן (לנ) שנסנו (לד) דנכיס מרישים (לה) נכנני נל כנר שנני סיס נן יסנ ס

באר היטב

קערות של בשר שנפדתו ביהם תולנת דשאם שתני דעתן ליתם לן שנת יתשרטו שניתת סנכיר ושלימת שהלב נשנשנם שנת ס"י שנשנית סשים שלנך לפ שי ני"ם כי נ"ם וכל זה לפ שיך כשירני וכן לעת שפ"ח דשם פירש שכיר של בשר של חלב שחור ולפ פרש נת"ח כתב שכל דבריו ני"ל שלכה שנת כשחשש לי שנת שנו ושם כתב שכל כשפ"ת שנשנר שרוצה לו לשת שתוך יו לשתך יו ושוקו כשתחר שתן שן לו שתיים שיש שנת לן שיתיהן בשר חלב שי שנ"ת שנשנכל ושיטת ס"ל ושכל כשנר שרוף יו לשתך יו ושוקו כשתחר שתן שן לו שתיים כשתחר

ו מיי׳ כסה מהי מרוצח פ״ה ומיי׳ כסחומת מ״ע מ״ה סעיף ה״ח ע״ב ס״ק ה״ח כתב דאפילו מאכילו ע״ם שוב לחיובי מחומת מיתה לית ליה ל״ב מכאב דלא מייתי נזה כלל דאפילו לפרש״י ז״ל דמיירי בעכו״ם מ״מ לא מלי מוקי לה הכא דהא מיירי בישראל ומיירי בעכו״ם ומיירי בעכו״ם ומיירי בעכו״ם

(מז) דיה (י) (מו) שומן דבוק בהן (מז) צריך שיהא בהם ס' כנגד ממשות שומן שעל פי הקערה: הגה (ס' משום דלא חזי לאיסורא) (מח) וי"ו (יא) (מט) מותר לו שומן דבוק בקופה (ה) (נא) ומיהו (נב) מוכרן בהן לישראל (יב) להתלה אבל אם נתיבה בהן יותר (נג) ואדיה (נא) מבליעת כ"ד (נב) וכל כלים מוחרים (ה) (נג) ומיהו (נד) מוכרן בהן לישראל (יב) להתלה אבל אם נתיבה בהן יותר (נג) ואדיה שומן (א) ניתר (נ) נבלי רשעון כל מאכל וכל משקה שנתערב בהן ונפל לתוכן בשר בחלב אפילו כל שהוא ואפילו נתבשל כמה פעמים אפילו נתן לתוכן כל שהוא ונתבשל עמהן א

סתר זה (ס) לו (סא) נכלי (יז) שני סעיף ניתר (סב) הכל שרי (נתחן כ' ל"ר) (סג) ושם (סד) מירים (סה) מכלי רשתן על בשר של כלי מלב

באר היטב

סעיפי סדיה כלי בשר וכלי חלב ניתר נכלי סתר סכל סמתר דסמיס שנכ"ל מפליסים ומנגיסים ושמו נכלם. (יז) שני. כתב כס"ח שפ"ו כיו מעוכלות כמ"ם סח"כ נני מירי וכ"ם סם ע"י מירי סתר מ"כ"ם לדידן ומכרס"ג סולק ס"ו וכתב שפם שם שם לכלכך מבשר וחלב שסתר סתי כמ"ם דיש לאוח דסלכלוך יסמתה בשוך כמיס וניכי מסבישים כגף בפיסור. סבן כיון שסשם קצת כמו סוערב לן שמורם שרין לשפול שם ניש סכרסה

תשובה

דרכי דגלו שרי. שם"ד רים ס"ק י"ח: (ס) או בבלי שני. שנמה"ם מ"ם דכלי כלי סתר ומשם סתי, שים"ב ומי' בממ"י כלל כ"ו ס"ק כ"ם ב"ד שם"ב ומי' דלפ שב' דכל כלי שים לה הקנה בשעלה לף שלא שהשם בו סיסר רק ע"י כלי שי ים להעלילה לכשהלה ש"מ בכלי שי כמי שמשקין ולא שרי בלא שעלה רק בדיעי"ד (והוכח בדבריו לעיל סי' ל"ד ס"ק כ"ם ולהלן סי' ק"ה ס"ק ס') מ"מ זה ג"ל להחמיר להעמיל כלל דלעיין להבליע מכלי לכלי אפי' לכשהלה סיש מכיר עי"ש: (סא) בבלי שני. עמ"ו ס"ק י"ב ושו"ת שב' כמ"ם סתי"ב כמן שם"מ ס"מ כלן שרי לף הם"ו כמן שם"מ ושים בש"ו שם ד"ה שהשתו בשים כיון שעריך להפליט ולבבליע וכשתר שכל כתלב עלו לסתר גם כלן כמן הפ"מ מי"ש ומי' בשתרי דשלל וכלי בב"ח שת כ"ם שב' דשם שתו שוקן בכלי שי שב' שה' בה שים שפפ"ב כיון שהשוקן נשתפה בשוך כשים סי כרושב של בשר וים להחמיר דכשים מתבשים כלו שה נופס רושב של בשר ובבלע לף בכ"ם בשתפ"ג עי"ש ומי' בדבריו לעיל סי' ל"ב (סק ס"ד) מ"ם בזה לדיעת ומ"ל סי' ל"ד (ס"ק י"ח) מ"ם עוד מזה: (סב) הבל שרי. עמ"ו ס"ק י"ב של סתי. מהפ"ה ד"ה ניכיון דשרי סרפה בלא נסלו ומי' בש"ו ומשפ"ד שם שהשיתו דין זה בלי"ע דכיון דשרי להבליע יסתר מכדי קלישה מ"ב לך מפתר להשרות שב' וב', להבליע יסתר מלכ בשלמן כיון דלשלן מבכיש שם כשו ומה לי שהות שירוי ג' או כרפה שירות ושיפו ומ"ם זה בכתר שם לף לפי דיש של הפ"ה נרפה דבשיע שיהא בשוך כשעל"ם שירות כרפה והבלוע שבבלע מהשרי דקדם מעל"ע מלים הוא ע"י וכשפ"ד לעיל סי' ס"ח ס"ק ל"ה (והבאתי דבריו שם ס"ק ל"ם) ובהגהות שבהל נפל"ם מפפרש"ג פרד ג' שות ע' ומי' בש' דברי יוסף סי' תרצ"ד מ"ם זה בפרישה (ומי' בדבריו בש"ם ב"ה ליתא ע"י"ם ומי' בש"ו שפפ"ד מליאתי סי' קפ"ו שמשמה נ"ב של דברי הפ"ה הוא דלא כמ"ם שהפרש"ג ושפפר שם שי קמן כ' ולדעתו שפי כדברי הפ"ה הוא כמ"ם שהפרש"ג ושפפר שם שפשם בו הרפה שירות אף שמל"ע דשה בשות שיפר רק שהפ"ה שירי שעירוי עליו שפם הכי בשרד שפי' שם שעירוי הל' דלו בולע בשות כיון שהדיען השמני חמין ומ"ל אפי' בשם ל' שם מחל עלי' הרפה חמין בשעין שה שעשם הרפה קלישה בולע בשות ע"י"ם ומי' בשתרי ומ"ל כלכ כ"ל שת ד' של הכל"ב מירי שפי' שעירות המבושל זה שתר זה רבא שירי הבי בשרד הקנרה שמה שעירוי הרשען שבל שם בעשה שעירוי ברשען לן שם שעם וסברה לשפר ועי"ם שרד שב' דיפ' לף שיפ' דמ"ם לן להחמיר שלא בפי שעירוי הרפה וכשתר שבל כמה שמעירים עד שבשבשה סקפרה מלשה (לף שבשהפה בה החמין) לא שמריך דשה נוסף הוא כמו שירשות הרפה דשה פיש ולכ"ע לן להחמיר בזה ע"י"ם בפרישות ומי' כיד יהודס בפיה"ם ס"ק כ"ה ובפי"ק ס"ק כ"ח מ"ם בזה והשלה דשין שחוק שרשע"ת השמיש דברי הפ"ה השכר וכ' חזקת כשפי כ"י ומלשה שבשין השמיש ושל"ת החזקת כשפשת כ"י מבליעת כ"ד בשל ע"י שירוי שפי' כ' הרפה שירות ביום ג' ס"ק ס' שלא כשנר קלישה הכלי ע"כ לן לשם לזה כלל ע"י"ם ולע"ם (ומי' בדבריו לעיל סי' ע"ח ס"ק י"ח ומי' ל"ד ס"ק י"ח)· (סג) ושם שירה שבלי ראשון. עמ"ו ס"ק י"ב של דשיש בשירוי שלא שפסק הקלוח שבל שפסק הקלוח דלא שי לעק שפשפ שלן מקום לשפרש ז' שפי' כוה כלי הרפה כ"ל בשעילה עכ"ד וכ"כ בגליון שכרס"ג דבשיפה עלי' כין דשפסק הקלוח נוקף ים לשבל דכשה ל"ל ושם הרפ"ה שזה להחמיר בשירוי מכ"ב וכ' שפם שירוי שים מכלי של בשר בשירוי שלא שפסק הקלוח על כלי שתר ושפסק רק שיפה הכלי שבא הקלוח עלי' שפם ומי' ולף שהרפ"ג שפסק לעיל סי' ל"ב דכלי רשתן לף שהשר שפסק הקלוח וגם שי עם נפי

(ש) (סב) דיט (סג) כללי ולמען (סד) ופסחי (סה) פה (ע) סיט (קא) כן יהנו אבל לם פרש מים מחמים

באר היטב

ולכ"ע אסור כ"ז שלא נתנו מליח: (סו) דיט. כתב הפ"י יש להסתפק הפ
פי כ"ש בר כ"ש ומ"מ דיכול שפיר להתירם לגוי כיון שאוכלים שכבשן רגיל בקוף
ז שפשם דשר כשהם בשר בחלב משתרבים יחד ואיכו כיון שפיר שפשפם משתרבים

דרכי תשובה

לשנעולם יש להסתיר לפחות שהי' מפלג"ם אבל בשפשם כ"ח יש להסתיר ומ'
כתבתי דיעלה אלא בב"ח שם ג' שכתב דיכול שים פרף בלפ"ם יש להתיר
בזה לגמרי ולכן יש לפחות לעלות מכלי על בשר על כלי של חלב
אבל אם שיכשם שפשפם על שכירם ושכשך מעל על שכירם ואלך הקליפה שתח
הפר מפ"ם שכירם שמה שפ"ה יש להתחיר ושפ מ"מ פכ"ם לא עיין הפשפ
של כפ"ו והשכיכן לקליפה שכירי כלאו שפ נקפרים שפשרה שמפ כיון דלא
מקלא להיות מן הקפרים על שכלי ושכירם משפכין בינישם ושבפ שפשפ ופ"ם
שם שבר לילה שתם ושפשכין כזה של שפ"ד ושפ"ל לילית לילה שרמת בשלמת פיי"ם
ים שפך בשכין זה ושלוק בכל שפך לקולא כיון ושפ רק שפרת בשלמת פיי"ם

(סו) דיעו בכללי ראשון ואשר. כל זמן שלא נשפך הקליפה לפי שאינ של
שלם ושם של כלי שני שפ"ם שבים כשיעור וכו'. שפ"ך פ"ק י"ת. ושיי"ם פ"ם
שר שמכון זה והכלפה דכיעו לעיל פ' ל"ב (פ"ך קכ"ו) ושיי"ם בפ"ם כזה לי"ע.
(סו) בכללי ראשון ואשר. ומ"ש לא שפר רק שכלי שפשל קליפה שכירי עליו
אבל לא שכלי שפשל שפשה על שכלי האפרים ושפי' בשפרים שכלי של כלי אין
לשפר רק שכלי שבשל קליפה עליו עיין בלך ושפ"ך פ"ק י"ח ושיי פ"ך י"ל פיי"ם.
ושי' בדביעיש לעיל פ' ל"ב (פ"ך קכ"ו) פ"ם כזה שר ושי' בשפרי דיעלה שם
פות ג' פ"ם בביאור דין ז: (סח) ואשר. שי' בשפרי דיעלה שלכי בב"ח
פות ד' שבשל ושפרי הגך פקו"ם שפשפ ושפשפל (ו' ושפי' לפי שה שבשפרי
הפ"ם בשיעור שכלי שפשל על בשר על כלי של חלב בשיעים כ"י פ"ם לא שפשרי
לשפר רק שכלי שבשל שפשפ ושפשפל בשיעור שפיר שפר לפשם כיון שגם
פיי"ם פ"ך י"ל פ"ם לכשרים ושם שפשפל שפיר שפר לפשם שפשפ כיון שגם
פרפ"ם שפשרי לשפר שכלי שפשפוכה שה רק שפשם שפרת בשלמת פיי"ם ו"ל
ושפכים לשנין שפשפל נופל שפיר יש לשפוך על שגך לשפר פיי"ם ושי' בשי"ם
וקיי שי יפשם חלק ג' כי' כ"ד שבשל בשפרת שפיר שים שפחון שכל
חלבות ב"י של בשר ושפ וכו' ושפ"ל ושקי"ל שידי שים שפר שפר שכ"ם
פ"ם בניהן זה יש לשפר כל שבשר כיון שבשבר ושפ פ"ם שפשם נשר ושפשר
שפים ושפרים ובשלפים בשבר שלו שים לשקולה שלו ליפל ן שפשל שפשרין
שפשם כ"ם בשפשם שפיר שפשר בשר שפשר בשר שפשפ שפשרין
שפשרים בכלים של בשר שפיר שפשר בשר שפשר בשר שפשר בשר שפשר
ל' לפים וכו' ושם בשם לשפר בשיר ל"ל שבכלי ל"ם בשים שבשפרים בשפם
שפיר ופו יוצא שפשם מן שבשר ג"ב ושפשרים שפרפרים ושפשרי שפים שם
שלן לו וכו' ולישנ שהלה דשפיר על בשר ושפ שפשפם נשר ל"ו ושבל
שפם בכולה ושפשר עד לישפל פ' שר שפים שבשפל על שבשל שפשרין
דלא ישפיע כשה בלע פיי"ם ושי' כיו שפיים שבכלי ושי"ם שה שפשל בשפרי
וכשף פיים ושפשן לשנין ליעל נרשה לשפ"ך בשך ליעל שפיר שלי שלבות
כ"י נקו על בשר ושפה שפקל בשקום שפ"ם לו שפשר שבל שלא בשפ"ם שן
לשקל כיון ושפי' בשיר של כל בשר כ"י יש שפשרים וכו' שכ"ך ושי' כיו
יהודה בשיע"ם פ"ך כ"ח ובשי"ם פ"ך ל"ג פ"ם בשנין זה ופ"ם בשבי וקיי
שי יהושב בזה ולישנ שלוה לשקל לעשי אי"ם שם פיים פיי שפיים של
בשר ולא של חלב על בשר שהוה בקשרים שלבות כ"י ל"ב שכל שני שבשר
ושקשרים לפי שה דקי"ל ושן ושר לה לשפר כ"י שיבי שלי כיו ולא שיך כיה
קליפה פ"ב לא שפר פיים שלם כלל פ"ב שן שפה לשפר בשבר ושקשרים פיי"ם
(ושי' בדביעיש לעיל פי' ל"ב פ"ך ל"י) שבל לפי שפה שבשר בשיפ"ך בשיפ"ים שלי
שבשר שפשם של שפ"ם כלו שפיר שפשל שבכלי של חלב שפיר בשר שפ"ך
פ"ך ל"ם ושלם פיים שפשרין בזה פיי"ם ושי' בשי פ"ך לא שפשר וכ' ושבשל
פ"ך ל"ם ושלם פיים שפשרין בזה פיי"ם ושי' בשי שפשה שי בל שפשבות שבשל
שם ושיים שפי בשיפיר שלא שפשל פ"ך שיפ ופ"ם: (צא) בן יוחי.
שבשל"ם שלם פ"ך פ"ך ש"ם שפשר ל"ך שפשר שלי שיפ כ"י לא שפשר שלי שיפ כ"י לא
שפר לא נרש שפלי שי שפשר שפשרים בזה פיי"ם ושי' בשי שפ"ך ל"ם ושי' בשפרי
ושיפל שלי שפשרים שי שפשרים ושפשם שבן שיל שפשר לשפר שכלי
שם שפם שפשפשים של שפשרין ושפשם שפשם שבן שיל שפשר לשפר שכלי
שפ"ך ושפשבל שפירין שפלשבל לי"ם בר כ"ש בשיפל שבל בקרישה שפי' שפשם
שפשר לשפר בשר על כלי חלב כ"י ושל בשר יש להתיר שבשר שבל
יפרש שכלי יש להסתיר שפשם שפשב ושן שלשם שב"ם שפחתי ושים

(עב) שפיכ על כשר ולפ על חלב של כלים על כשר ועל חלב ניחוד (עג) ואפילו שיעור דנתן כשפ ככל (עד) מרי (ר"ה) דאין שיעור בכלי ,ושמעו מתם שיעשה שפכלים שמפרש שניפס (פו) (עו) ,ועו (עז) זה משו (שם) (עח) ופ

באור הישב

כ"י (פו) יעלשו. כתב בס"ק ופמ"ג דפסק' פ"ח בס"ן מתשמ מדברי כתב דשיעור מכנל כ"ק ני"ל דפי למבנל כ"כ שפחרשונה משלש ומבניש פ"ש שכלי שעות קצפ שיש טוב לשש לשים ומבניש ולפחד בכלי שהוא קצפ שפן לשעין דשפ עשפ כפ"ש בהגהת ס"ד דלפמרי כיון דקי"ל דשיעור שבנל ופמ"ש בפי' ק"ם ס"ב מביא בשיטל ריטב ומבניש שפי בכלי מיכו כ"ו כשמעון דנתן כשפ שכל שם שם עקיש ולפי ים

דרכי

בשיעור הש קיעור שיש מבניש שלש כ"ק ופ"ב הרי סי"ל בשלפ בכלי שפחד כיון שבלש בו כלל ונגד כדי קל פה הו ס שפים ול' ושפמר פ"ג להפוסקים בזה דשפי' ,ו שבלש רק כ"ק פ"ש הבניש כשלו נפחד כל הכלי ושיש ח"ל ופ"ש כיה"ג דשם לש שיין שלש על מקלח הבלי ושם שפים עד כל שמקלח שפיעו שם כשר ולש הבניש כשו פחד כל הכלי עב"ל (עב) שאינן של בשר ולא של חלב. כגון מקדירה חדשה שלא שהשמש בה רק ירקות וכיוצא בהן לא שלטה כ"א ש"ך ס"ק י"ם. וכתב בשפ"ד דפ"מ חיוק ים בין כלי חדשה לכלי שלטה כ"י לענין דיעם דנפערה מקדירה חדשה לא ירקות כ"ל שפים מותרין שבל בפערה מקדירה של כשר לש של חלב שלטו ב"י לשפער שהשים לשרים לשיעה הרב עי"ם (עג) ואפי' שישן דבוק בהם הבל שרי. ועבה"ט פ"ם מהש"ך דשם שהשם לעם נקיש ושומן דבוק לשפי דשיעי מבניש בכלי ופי' בשמ"ו כלל ו' ס"ק כ"ב וכ"ג. שכ' דבשפ"ם יש להקל ולסמוך על הרמ"א להתיר בזה עיין שם וצי' בדברי יוסף דשפ הרמ"א מה שכתב בניחוד דברי הרמ"א בזה ובשלה דבכלים דשפער בהגעלה יש להחמיר בשכ"ך שבל בכלים שליל שלו גם בשך יש להתיר ע"י שרי' מעל"ע ופ"מ בדיעבד שם ביטלו בכלים שלו גם בשך מעל"ע שהשיך על הרמ"א להתיר התבשיל לש השפיד מיי"ם בתרומה ופי' בשמ"י יוסה ת"ם בעין זה ופיש דשלוה לשמך על הרמ"א ולהקל בזה בשקום שם"ם לש השפיד שיי"ם בשין ופיש דשלוה לשמך על הרמ"א ולהקל בזה בשקום שם"ם ש"ך ס"ק י"ם שכתביש דשן לשפיר לף שכשם לעם נקיש לעל"ף דוקא בשנעשים זה בזה שבל בלים שיקן בלים שלש עבשו בשיפר בולפי שהרגין ע"כ שם כלי אל בשר בין בלים של בשר ע"י שיהי לף שלר רק הבלי השנע בבלי של חלב ושם שינו יותר פזה שנע הבל שרי מיי"ם ופי' בתשובי דשיל שבי' בש"ח שלם ו' שכ' דשם פי' כלי של בשר מלכלך בחלב ושיהא עליה עיש חיקון שפור הבלי לכ"ע ולש שיך בזה עשם של הש"ה שכ' דשיך שבשו שלים על שכלי הי כלי הוש לעו שבנש עני' הקלוח וש"ל בבלי של חלב דשך בשלו בשיעו של בשר שנע עני' הקלוח וש"ל דבבלי עבלי שפר שיי"ם שפם להלן בשלב' שפרושם שבשל הבל שי"ם כ' נפבחוש הרמ"א כלן שיהי שפי' פי' לכלוך שחון בע בשפות ושיהא עיש דוחהן לשהו לף שפהרו בשפות זה מזה ושפ"ם שבשפות טעשים זה בזה ופרי הפ של חלב טנע בשחון שפי' עוה בשלף של בשר שפ"ם עוסר ושפהו לן בע הבף מדברי הרמ"א דלי לשפר לומר דלף שרי שש"ך יודע ל שבודאי לף בע הבף של חלב בשחון שפ"ש לידע זה כיון דשיהי השלף בשיטין שעשה הדבר כדרך שם הרופה ונם לף הבלי השחשון שמיהין בה בשפות שפפרש מה"ם שם"ם שעוש בודאי של בשר לו של חלב ובשפות פי' דבוק עוי שפשיט ועבע בשלבי עיי"ם ועי' ביד יהודה בשי"ח פק"ל ובשי"ק ס"ק ל"ה מ"ש בשעין זה ושעלה לדיע דלף שם בעש הבלים של בשר ושל חלב זה בזה מ"ש שם לף לעין השיהי עלש טנע להבלים רק שהקלוח טפי על השחבה ושמזו בע הרופחין של הבלים יש להחיר בשקום שהש"ם דלשחר שבלו שחשר בזה שעל הרופחין לבלים שבנו השים כ"ש שבי"ב ועיין שם בש"ך שם שבחב דבל זה הוא שם לעין השים פ' עבד קליפה כי אינו אלא כמבל שם יש בשי השים פ' עבד קליפה הו"ל ש

(עמ) מצות קפרס חלבנה בין כלי בשר (פ) לג מיתיין (פא) שמע (יז) פורתו ניחוד (פב) נדרך מנפסרים (בשנות ס"ת): ך יראה לי (ו) (פג) שאם

באר היטב

מרוכה: (יז) פורתו. נ"ש כתב שמי שהן דינין נפרדו בזה לדיא בכ"ל מותרין בשנוים סי' ק"ל ובשנות כנסת יחזקאל סי' כ"ח שכלם תקנו על הפ"ך ואפי יתבי דכרי הפ"ך ואפי טוענת המצר' לחפר יפל ישנם את שהיתר אלא טוענו הוקה שכן נשבר בכלב שהני שניו אפ"ה עם בנ"ח ובשו שמעיט נפי' ס"ו בשלב קיצה ק"ש בע"ך ס"ק

פתחי תשובה

(ו) שאם שנו אפר שמיין שכשיג על דין זה ובתשובת כ"י שהביאני בזה ומילואי קצייים בשמגרים על הפ"ך בזה אלא שמה שהנ"ל כלל נ"ח ס"ק כ"ו ובשבה"ל סק"ד ומ"ל

תשובה

ודכי

דאיכל הלב' בב"ח שות ס"י שכתב דאם מתערבה קדירה של בשר בשוך כלי חלב (ירמה דה"ל כשות וקצרות) ורוצה שביטלו בהקדירה חלב (והשתמשו בהכלים של חלב בתוך הקדירה) לך לן יהודית לם שיטה הקדירה כ"י מבשר בשבטלו כה חלב לו הקדירה מסורה שמבל כל הכלי חלב שתערין ואפי' התבטל של חלב שביטלו בקדירה א מחברת משום דשן השמש תלוק שבחלי סי' הקדירה לוה כ"י בשמ"ל סי' קכ"ב סעי' ו' ושמש כלים שפי' של ישמ"ל שום כ"י וכ' שם דאפי' יהוד שביטלו מחמלם בקדירה א דבר תריף של חלב שוכר לין לשיכן שפק דלמא סי' שהבטיל ברשות לשנם בהבלוע שבקדירה הלא שפי' בתבטיל תריף לישן כמה דברים שהם לשנם בכלי א ורק בלוט כ"י לתריף דלא היי לשנם בדבר תריף משב"ל בשבר דברים שהם שתערים בשנים או בזה שהם הוא דשיך גם בדבר תריף. ושמב שם שד דאם מתערבה קדירה של בשר בשוך כלים של חלב ואינו יודע שהם בשהמשו בו שום דבר מחלב י"ל דנם הקדירה בחלה מותרת לאחר מעל"ע כמו בשהיה כלים ביד מכו"ם ולקמן סי' קכ"ב שהמשו לשהריש שעמיד בכלי של חקרא דלוט כ"י ושמע לן שהמשו בו ואח"ל שהמשו ס"ל שנומה מיי"ם וכדברים שלו כתב גם עוד לשן בכלב' המדובות הל' שות ו' ומיי"ם שד בכלב' בב"ח שות ל"ד (עמ) נמצא קערה חולבת. וה"ה אם מעלו כלי של מים ים לשקל זה וכו' ושהם כלים של מים שהם ב"י. ממתן יהודה (מהרי"ל שיטיהים ז"ל) ומ"ל סי' קכ"ב סעי' ו' (ומ"ל ס"ק סקוטם). (פ) לא ידיישינן שמא הודיח ביחד מי בשקרי הב"ח סי' י, שות כ"ד שבניו בשם רב נחל ס' בשוכדו מאר שאחה מים שהם עכו"ם בלה וכדיה שבישה בשבוש כלי חלב שם כלי בשר להדיחן רק שיודעת בודאי שלל בשר הודיח קודם הדחת כלי חלב אין מחזיקין לשור לן מ"מ ממשם לאר שיהם דיבר שות ישנו שכלים מעל"ע דאי נם ס' הי רק לשור דהכא לוט כ"י לאו וכפסק בב"י ומ"ל בשמ"ע עי"ש: (פא) שמא הודיח ביחד מבלה"ם מ"ם ס"ם ומי' בכמי יוכה שף סי' זה שכ' לבלוחה נראה דאם אחר פסק ס' מלוי בשפיקות מסריק הכלים אחם לפי שעשה שהכב שם בלה"ה דיש להחיר משום דלוי מחזיקין לשור ממקום למקום נראה דנם בחבר פסק ס' יש להחיר דאליק שבירושם שם לאחר הדחה רק שבכח כעת לו שלחם לאר הדחם שם חב"ח אחם בבלים שבירך בשם הבשלה שוב לבשולים אבן אם יש שם כלים שלו שיך בשם הבשלה ונם כלים שבירך בשם הבשלה טוב מוהרים בלו בבשלה מי"ם ומי' בשנות"י שוף כלו ל"ם שכתב דלבחרה מבשב יאך ידשיך שהדח בלי חלבון הסריק ומחזקין לשהדח יאך כיון שלל"ם לומר שהדח א אין הכלים מעלמו אם לל ע"י אחם יכיון שלון שם אחם לפני שיניד שהוא אינה כלי א אין הבלים ב"ב ודאי יש להשפק שהדח יאך ומ"ש אך בל אין הכלים ויש לאשר משפק אבן בשבש"ד ובשלה"ם כלל ל"ם דין כ"ש משמע דלף בתילין להיות בשהו הבית בכלי חלבון ב"ב מותר דלא מיחזקין לשור כלל דלמריש שלא הדח אלא ע"י אחם אחר שמשו ואז הכלי אין הכלים וכו' שלו שלון שפים משכירות נוהגת המחבר מ"מ לדיעה שהם שיש עוד לדיים להחמיר שב"ל (ומ"ל בשק שלחש) ומי' בפר"ח ס"ק י"ח שכ' מהמשות שהי"ה דאם יהוד שהוא בודאי ב"י אין להחיר ומחזקין לשורת בזה כיון דליכא אלא חדא שפיקא מי"ם ומי' בב"י ס"ק י"ו שכתב דכיון שכ' בשבות ס"ד שוד שעם שאין מחזקין לשור ממקום למקום ומשמע לפ"ז דאפי' ס' לשור דבשפק ס' לבד שמא לן כדוחא יאך שבי להחיר ע"כ יש לשמוך להקל גם בודאי ב"י אלא דכל כלי שאפשר בהבלה לן יחזיר אלא ע"י הבלה אבל כלי חרם שאין בהבלה שבשה מעל"ע ולאחר מעל"ע מותר להשתמש בה אפי' לשחלה. ואין בחולין לשור להקל בזה כדעת המחבר וכמ"ם בשחו' לשה לדק סי' ל"ת עי"ש אבן בשפ"ח ס"ק י"ח לף שגם בשי"ח לשה שהחבר בשבות ל"ל דהלי שהם שים

נתנו (יח) אפר במים חבוין שביורה קדם שהניחו הקדירות בתוכה אף על פי שהשמן רבוק בהן מותר דעל יד האפר

פתחי תשובה

נ"ל וכזה מקולק עניים בס"ך גם קעיים בס"ו מהכרי"א ס"ם ועיין עוד בשלמי יצג"ן ס"ק מ' קי"ז וכמשי' מקום שנוהגי' ס' ד' ומפשטם נ"ל כי' מ"ו

באר היטב

מכח ס"ם בסק שמא נ"ל סודמו שמעם מח"ע סודמו שמע נ"ל סי' כ"י (יח) אפר

מחלב נהוך רחבעיל שברי הבורות יש בה אפר כשישין פותב מחלב. וע"ע דבמי בסי' פ"ו וח"ע ומצאתי בדברי מהכרי"ל שפעם פ' בא חיטה ותמר שמלא מחיכה של בורית שעוני בח"ב סי"ל וכיון דמכל"ם אין שם איסור בו נ"מ לנמרי ושוב מצאתי בדברי הב"ח וח"ע ומצאתי בדברי מהכרי"ל שפעם פ' בא חיטה ותמר שמלא מחיכה של בורית שעוני מחלב נהוך סקלדים ואפר שלין להמתין לניטוך מבשע דבולעי נפל אפר בבורית וכל שלא נתבשל נ"ל דמשע שומן

דרכי תשובה

בזה וצ"ע. שערי דעה סק"ה סב' דבדיט של המח"י אין להקל אע"ב יש בקדר אם נשפך כ"ב עד שלין בו שעה משע"ב אם נותלו אין בו שעה ואין בקדר אם נשפך ג' שעה בו אפר פושה בזמן מועט כזה ועכ"פ מידי שפיקא לן בקדר אע"ב יש השובדת בבשר שיש והוא מדרבנן והני רק שפיקא דרבנן לן להקל גם אם נותלו אין שעה מבל בבשר בהמה אין להקל אלא היכא דאיכ יותר אם יש שעה ואין ס"ם שיטול להתבשל עי"ש וכפי המראה שלא ראה דאני המחה"י לעיל בלל י"ה הע"ל שבתב בהאלם דנם בזמן מועט כזה הוא נפגם ולא הי אפר בלל שוב ראיתי בשו"ת נמת מרק החדשות חיו"ד סי' ל"ג נשובדת שעמד בהמור קדירה של בשר מריפה עם ד' קדירות של בשר בשר ובבשר רותב מבשר מרבה תחת ד' קדירות עם בשר בשר ואלה להקל דכיון דנשפך עב להמוריט אפר אלי יש שם אפר ובשבה שע"פ וים ונרף לשפך שיעת הפוסקים שמא אינו אפשעא לפרש כיון שהוא מין במינו דהבן עי"ש הך רוחה דבשיעת ני' דשם סי' אפר בולעי פושם ומוהר אפי' בבשר רותב של בשר שהוא בשר ב' חות ד' בהב להקל בעת הטוך בהש"ת נם בנשפך אלב ממש בא"ח סדר ב' חות ד' בהב להקל בעת הטוך בהש"ת נם בנשפך אלב ממש על האפר והביטו שם קדירה תחה אי שבשפך תחת הקדירה בשוליים המלוכלך באפר ובפרם בבב"ח כיון שבלבשה אעם קלת קודם שבטבע בקדירה עי"ש ועי' שוד מזה בדבריו בשם"ד בלון ס"ק ל"ח ועי"ש בס"ם בדברי המח"י המזכר ותבואר ג"כ דפעמ שים לנדר להקל בהש"ת בזב דרך רחפר ועי' בלב"ש בחידושי דיעם שלי פרי' ל"ם ובניחותו ס"ק קל"ה וקל"ו שכ' כן להדיא לדיעת לכיון שדין זה לאפר הוא פושם הוא מחלוקת לבן ח"ו לסמוך ע"ו בחלל חלב ממש על הבירה שים בה אפר אלי בשפך מים רותחין מקדירה של חלב כ"י מקיטה תחת קדירה של בשר לא לישך לא ים לשתוך על המקילין דשעה חלב או בשר בבשים נפגם ע"י האפר וכן כל כיוצא בו בשים עוד סיהר טוב חלב לא בעינן לאר עי"ש ופי' בית לחמים מ"ם בעינן זה ודוחק בחב נ"כ כמ"ש הפמ"ב שים לחלק בעינן זה בין אם חלל מים של חיסור תחת קדירה היתר ובין אם חלל מים של בשר תחת קדירה של חלב לא לישכא דאם חלל מים מקדירה של חיסור תחת קדירה של היתר ל"ל ולפן האפר שעיל לפנים פעם האיסור כיון שים בהמים פעם לישר נמור ומבשל להיתר לא לאפר משא"כ במים הבלועים מבשר לא חלב י"ל כיון שבשר נפגם פעמים מחמת האפר קודם שבא לכלל לישר לפן לאפר בהבלעתן ס"ם דבריו מלדד להחמיר גם בחלל מים מקדירה של בשר ופיים דמ"מ לעורך לא בפקום הפ"מ יש לסמוך להקל עי"ש ועי' בית יהודה בסימ"ם ס"ק ל"ג ובפי"ם ס"ק ל"ו שמפקפק מלד בנוף הדיעור שי' המחברים להקל כמה פעמים מפום דאפר פושם בחשב"ל כי עמד בזה על המיבחן במים חמין ואפר וראה דאם כי כל זמן שהאפר משורב בו אין רואי לשתוי' מ"מ הה אין משבה בעל"ם בעשם והוא רק כמו אם ערב בו אפר ופים וחא לל נחשב פפום זה בעל"ם אלם יבלע המים מהם הוא אחר בשעלותם ורואי לשתוי' והנם דהמים נעשה חריף קלת ע"י האפר לפ לאחר לפ שנבלע מ"מ לא הוי חריף כ"כ עד שיהי' מקרי מפום זה בעל"ם לכן הפלה אלם להקל בזיון זה רק אם הכלים הם רקיים מבשיון חלב לו בשר לא שים פ' עד הלכלוך דאין שם ממשו של בשר לא חלב לו שפיר לחמרין דבבשן לבלי הי"ל ל"ם בר ל"ם ולפ דבשים בעל"ם מחמירים בזה מ"מ בזיון זה כיון דבלחים הם כרבה מקילין הם לסמוך על בלידוף הקולא דאפר פושם אבל בהי בלים מלוכלכים מבשיון בשר לא חלב ואין פ' עד הלילוך האיסור כדאת הב"ח בשם ואין להקל בלי מי"ם ומי' בם, שרך בשלמו (להרב מנחם אלדרק) סעי' כ"ד מ"ם בזה ופים ח"ל והמחבר פפום הוא אפר לא בשר אחת קדירה של בשר לא חלב לא לישך אפר בלועי' בשר אם אפר המבשרין החבשל לפ בלע שים ומיפרין רק הקדירה ולפ שים

(ג ד הוא (ז) נותן טעם לפגם: ה (פה) יאין מניחין כלי (פו) שיש בו כותח (פז) אצל כלי ששׁ בו (יח) מלח אבל מזהר להניח אצל כלי ששׁ בו חומץ: סגי (פח) וחקוק אם מכלים מעלים. ומ"ה אם עבר ומתח ניחוש (פט) מותר ולא חיישינן שמא נפל על מלח (כנסות ס"ד ומרדכי). ן "מותר ליתן בתוך (כ) תיבה (צ) כר של בשר אצל של חלב: סגי (צא) ויש (צב) מחמירין (פא) בחתוכה (פג"א וכמה בהם פ"ו) ומוב (צג) ניחוש לחתוכה מפני שמ"מ: ן (צד) ' מלח (צה) הנתון בקערה של בשר

ח בגיל מרב מהמן ומשמש שם ד' ק"כ ומשרת שם מסר שמלמה שמן פב והוא בשיניה ולא בעיל הטמ יחלה ממנו קדירה בשר בחמץ כאשר

ה מוסמפ ומרמ"ם שם וכ"כ כשור י שמ' ומרמ"ם שם ומשנו שמור כשרשן ק"ם

באר היטב

הדוק פ"ם מכלי שמ"ם פ"י בשמר מגמ"כ גנוף החלב פ"ם) (יח) מלח שמשם דמלח שכחה מיטל שניו פרי בגין ולא בשל וחיישינן שמא יחלה ני בשר אבל בחומץ ניחוש לשפירש בשניים וכשל שם: (כ) תיבה. דמיחזר וחירי שלא יפול מזה לזה מפ"ב שם ולא מסיק לשחיפה שלא יפול מן שכוחה לחלה: (כא) לכחחלה ניים שפסק ומ"ם פוד לשפילו שם פיה מלנחת שבמדמ"ם נשחן שמר שלא פסק ממנו מ"ם בדיעבד לא נאסרה שפיפה שמחמת מ"י משנה שמשים פ"ם

פתחי תשובה

(י) נותן טעם לפגם. מגמ"ם פ"ק י"ם ופ' בחמי ט"ב בשיעת מ"ד סימן כ"י על דבר שבחלחמן בשנין מן בלח"ב על בשרים שם שחר ניחא לחך שפיפה שיחמחן שפיפה וכן ג דלף בשמיר שלחן בשל ניים על בשרים שניח שמחה מפחד מ"ם פולי בשרים כיון שגם שלנה ומגמ"ם שפחר שלחה שגם וכל שפם שהי בשלחה. יש יחה בשם"ם פ"ק ני"ח ובשי"ח פ"ב (צב) ליחזר לבחחלה. עי' בשמ"ב בשמחם ני"י שם ני"ב שפחר ח"ל וכ' ר"ם וכל זה שחרת ובשחלה חקוק ושחי בזה שי שפחקן שחר דש"כ שפר שלא כתב חשלה שם בשל שבשם חשחין שלחה כרחה וכן כיו דבר מרוף שקרי וכן בחלה שחשן דבר חרוף שת לשפי' שן בשנן שבל על חלב שם כי על בשר ושניהם שנים ולילכל שלחה ולא שניהם לה ולרוך לשנ"ר סכ"ל:

סעיף ן (צד) מלח. ום"ם שנן וקש"ן ושפר דברים חריפים כיון בזה החקוק ושבישל. גליון מהרש"ל: (צה) הנתון בקערה של בשר

דרכי תשובה

דכ"ש ע"י"ם ומ' בממ"י שם סק"ם שבל וקפי שלנחם כ' לשפיר גם בחלב גיול ע"י"ם ומ' כיד יהודה בפיפ"ל פ"ק ני"ד ובפיפ"ק פ"ק ני"ם בשם מהפ"ג והר"ן וחמלה שכן מיקר לישל לשפיר גם בחלב ע"י"ם. (פז) אצל כלי ששׁ בו מלח. עי' מרי פוסר שם שכ' שלן לפרש זה בלר זה מפ"ב שם מהפחן מן גל מישיק במרוחקן זה מזה ע"י"ם וחביחל בשפ"ד פ"ק ע"ח לישל ובכ' בשברי דשה שפ"ל לישל שם ליזהר בחלב גיל לשפיר פ"ק ע"ח ומיפה גם לי יהי' מנעים זה בזה ע"י"ם. (פח) וחוקה וכו'. עי' בשרי פוסר שחלק בל שיפר זה וחמלה לחמיר שלן להניחם זה גל זה שפי' מפשים שים נחום לחשה כרמב"ם שפוסר שפי' שחלה שוקב מפכוחה ע"י"ם וחביחל בפ"ח שם לישל ומ' בשי"ח כרדב"ז חלק ג' פי' ר"ל שבחב חם בשום ומיהו מפשברת גל שפרה כרב ז"ל גגם בלים של חרם דשה כוח לשפוב מדפפיפחי שבל בשפר כלים גל בחב חמלה דלך ושפחיו וכו' בכ"ל ומ' כיד יהודה בפיפ"ל פ"ק ני"ם ע"י"ם בזה וחביחל מהרבי חביחה פ"ם שבפף שם דחוקה בשחה שכ' בימי חכמי הגמ"ם שם פי חרימה משם שמעתין בו כרבה מלח ום ט ריש חזק כוח דים לאוב גם לשפיר שפיפ"ם מפי שבוכ"ם ום לשפיר גם בחפשים שבל בשחה שפיר חזק כ"ב וכ"ב בשפר מלכלי חלב לין לאם לשפיר שבוכ ומוחר בשפיפה ע"י"ם: (פט) מותר. פיפ לפלה שפר למלח שפר בזה גם יהודה שם ובפיפ"ק פ"ק ע"ב. מרי פלר שף פ"ק בכ"ל. וכ"ב כיד יהודה שם ובפיפ"ק פ"ק ע"ב לישל ע"י"ם:

סעיף ן (צ) כר של בשר אצל של חלב. מבפ"ם בכ' משם המיפר וכיכי ומ' כיד יהודה בפיפ"ק פ"ק ע"ב בכ' דבלפה מפפפשים וחוקה בשר שם חלב שפפם דבפה מפרים שלא יפול פזה לזה בשר בשר לגיל שפר דברים יבשים וחיפה לשפל פוקל שם חלב לו שם בשר שפר ע"י"ם. (צא) ויש מחמירין לבחחלה. מבפ"ם ם"ם מהבך וחוקה בחלים ומ' ס"ק פ"ח שבחב ולפ שפחיר שלפ פחמיר בשבי' שקדים דל"ל מפשין וגם דשקון זה מזה ע"ם בדין דשבי' זה מזה בשמשין לשר שבי דבפשין לפ שבם פגוכין זה לזה מרי ע"י"ם (בן בשנחי מדבריו) שבל ישיון בשל"ב בק"ב שבל מהפחב"ל בשים דשלוה מזו שלן פפחיר שום מחכל על שפן שבל על מחכל של חלב בחיבה שפח לם לם שם בשרם בימים ולפ זוקה בפ"ח מבדים בזה גגם בזה שפר זה מבדים שגם לשפחיר כלי שם מחכל של חלב בחקום שפחיר כלי שם מחכל של בשר שפן ישל בן בשפכל של בשר על בחיבה ומשחר שלי לשפ"ב שבחב בחכל של חלב ולפפחים יפ' שקדים חפה ולפ פרפחי ע"י"ם וכן בפפפם בפחב בשל פחיפחים שים לכל שפר פקום פיוחר לשפחיר שם כלים ומחכלים על בשר ופקום פיוחר לשפחיר כלים ומחכלים של חלב ושל פחב וחוקה: (צב) פחשדרין לבחחלה. שיש שפי' שם שם לשן פחיבה ולפ זוקה בפ"ח בשן פשפש פחפדרים בשפחלה. יד יהודה בפיפ"ק פ"ק ני"ח ובשי"ח פ"ב (צב) ליחזר לבחחלה. עי' בשמ"ב בשמחם ני"י שם ני"ב שפחר ח"ל וכ' ר"ם וכל זה שחרת ובשחלה חקוק ושחי בזה שי שפחקן שחר דש"כ שפר שלא כתב חשלה שם בשל שבשם חשחין שלחה כרחה וכן כיו דבר מרוף שקרי וכן בחלה שחשן דבר חרוף שת לשפי' שן בשנן שבל על חלב ושל פחב וחוקה בשר שם חלב שפפם דבפה מפרים שלא יפול פזה לזה בשר בשר לגיל שפר דברים יבשים וחיפה לשפל פוקל שם חלב לו שם בשר שפר ע"י"ם וכן פ

(צו) מותר ליתנו (כג) בחלב : סגס (ח) (צז) וכממיר גס סם (צח) תפ"ב כי יש (צט) מתמירין לכתחלה :

צו דין מאכל חריף שנתחב בסכין של בשר. ובו ה' סעיפים :

א (א) "צנון (ב) או (ג) סילקא שרחבם בסכין (ג) של בשר [ב]בן יומו או

א מימרת דחזקיה מסמיה דלמני מולין דף ק"ז ב שם נאמרים ר"ותב"ש דק"ל דג ן כר "ם ריהר משום תוספ ב ג עפי מדגים ברזתמים ותב דוחקא דסכינא סלם סכינא ובלע צנון

פתחי תשובה

(ה) והמתחיל גם בזה מי' נמשנום רלב"ז סתלשות פ"ו הל"ו דממעם דוחקא בגלי מכם לפני להמתיר ולא בשלר כלים .

באר חיטב

חזקא במנוסים כמו בם"ס : (כג) כתב שמעם אחרי בש"ך דלפן כח נמלח לסמנים שעם מכלי ולפ"ז אפי' אפרי בקערה של מיסר מותר וכתב רש"ל ומ"מ מנהג אחי מהכא דמכאן שיש לסם כלים שמוים בתוך כסמנים שיהיו מלוכלסת מן בכשר ולוקח שם מלח ואחר כך יקח לחלב וכן מיסכת עכ"ל

צו (ג) סילקא . פי' תרדין ולפ"ם שהוא מקושה וניל מ"ש מהכא מורפיש דלמני ובילקא דסכינא סלם סכין שף בשעם שהוא בשלר ולפ"ז נשאר ל"ם בר ל"ם ואם אינו מקושה אף שאינו כ"י מ"ש מהכתוב בסמוכות קרוש על פניו ס"ך וכתב הפ"ז אנו כסברת מהר"ם כאשר הלמ מקרי דבר חריף ניחן שעב

דרכי תשובה

בשר ע' בכתה"ג להלן סי' ק"ה בהגהות ב"י לות ע"ק דחזקא כאחוה בקערה לבל שם דס כאחוה של בשר לסורה לכ"ע וכדאוכח בתו"ח סי' תמ"ז בחלה ברש"י ד"ה בחרישת שהו יש לו כח המוסך כמו הלמן שקליפתו שחורה יפי' לוף שיפי' לן לו לאחם קולף חדשה מה שלא מלמ זכר ממנה בשום פוסק ועי' בדבריט להלן (בס"ק שלח"י ובס"ק ל"ח) ול"ש . (ב) או סילקא שבאה"ט מ"ם מהשך פי' תרדין וכ' מ"ש תב מורפיש' וכ' ושפר"ח סק"ח שכתב התרדין הוא לפילקא"ל בלש"ו ולא לפמורי מכוש דחריפי מלא מפני שיש לסם בשבשם כח המשך על"ד ושפש"ד סק"ח שיש ל"ש בזה לדינא דלעשם שיש לסם כח המשך אף שבישלה כמים תחלה ואלך ממנה החרישת חמור ממש"ב לפשם שכ' הש"ך הוסיל והוה חריף אם בישלה תחלה במים וכמל החרישת לית בולא ושיי"ם בת"ם בזה והניה בל"ש ועי' בזך יהודה בשיה"ל ובפיה"ק ריש פ' זה מ"ם בזה והמלה דהמיקר לדינא דסילקא הוא תרדין ודיט לקמן בכל דיומ ואם אבד ממנ מהחרישת כגון פ"י בישול וכיולא לית בולא פיי"ם (ג) של בשר ב"י שבאה"ט מ"ם מהש"ך דהבר חריף לוסר גם ל"ם בר ל"ש ושפר"ח סק"ב שהכיה ג"כ דהין ל"ם בר ל"ם שיין גם בדבר חריף פיי"ם ועי' בשלחי סק"ל שהביאו ול' דבמקום שיש עוד ל' קולף יש לסקל בשפר"ח פיי"ם וכ"כ בחו"ד בביאורים סק"י ומחבים סק"ח ול"ח וביתושלמי יעקב בתרוך סק"ב לדינא פיי"ם ועי' בש' תוספות יהושלים לעיל סי' ל"ה סעי' ב' בשובדא בבא לפני שביטלו בתרפ"ם במחבת חולבת ב"י ועיכו לקדירה מהבה ותח"כ בשלו בקדירה ז' בשר וכתב דיש לומר שבשר מותר כי הבתרפ"ם אע"פ שהוא דבר חריף ע"ש לגבי קדירה מחבה טו"ל ל"ם בר ל"ם ועדיין טלו היתר פיי"ם ועי' מזה בשו"ת נבני סי' כ"ב למנה ישנן בשם"ד סק"ב שכתב המלוה לזו משפק שמחבר והרמ"ם בזה דבדבר חריף לשער גם ל"ם בר ל"ם פיי"ם ובמ"ז סק"ב וסק"ם ובשפ"ד סק"ו ול"ם בר ל"ם וכ"כ בפרי תואר סק"ם וסק"ו פיי"ם ועי' בית יהודה בשיה"ל סק"ג שהעלה שכן עיקר לדינא להתיר וכ' שם דלפ' הזקא ע"י החקא סדין כן דש"ה דבר חריף שבולע בחם ע"י עלמה גבר כדי קליפה ממי לא לאחריך ל"ם בר ל"ם פיי"ם ועי' בדברט להלן (סי"ק פ"ל) ועי' בשו"ת ממחה יהודה חיו"ד סי' ד' ובשו"ת חקרי לב חלק מ' סי"ח ס' מ"ג בשובדא שחתם בגליס בכלין של בשר לשעות מקחסב ל"י) חיו"ד ס' מ"ג בשובדא שחתם בגליס בכלין של בשר לשעות מליחת לדנים ומתם הבלעים על דף עם פירוות של דגים לחוחק דק דק ומחב בכלין של בשר על דף עד שעשו דק דק ומח"כ בשל בהם בגליס בכלי של בשר והבלעים ס' חוב נגד פירוות של הדגים בשעת שחתב לחתם קודם שבישול ומח"כ שדש שהדף ס' של חלב לבל לף בבלע בו חלב ממש לף ע"י רחחון ולף ע"י כשהו רק בשה שחוכין כמה פעמים בגליס בכלין של חלב וחוכלין עליו עם הבלעים של הדגים ופסק להחיר הדגים דלף דלעשת שהלבן שהיה בדבר חריף אין מחזה מ"ם כיון שהרבה מחזים פושקים כדעת הלבן לחמיר ג"כ דין ל"ם בר ל"ם ול"ם בר ל"ם בדף שוב לין לחסר ועוד יש לנדף כזה לומר דלין הדף בולע מהבלעים דהפת"ב ס"ח סי' תמ"ז במ"ח ס"ק י"ג ובס"ק ס' מ"ל סיה בלע"ש לחם בר חריף ע"י דוחק להבליע לאך הכלי הבלוע שכאוש ולף שהפת"ב שם בשי' תלת ס"ק ל"ד מלד נבי בשעים כין שהוא דק כמו קמח לף שיך בשם מ"ם לין זה בשם עם הבלעים של הפת"ב ופסק להחיר הדגים דלף שהשם כמו קמח מ"ם ליש יסל ו והכתי"ב כתב בשעתוש שבולע בבשרים ובפרט כלן נבי בלעים שחשכין מוכן על הדף שלא עשיון דק כמו קמח טרלי לין להחמיר וגם יש לנדף לזה דהבר יזוש שחתב שהשו הבלעים דק ומחבב בשרימות חדשים מחבלל החרישת על בלעים

(ד) שאינו מקנה (ה) אסור (ו) לאכלם בחלב (ז) עד ששהל ממקום החתך כדי נטילת מקום שרוצה ג פרישה כמה פעמים ומגיה"ט
(ח) כעובי אצבע (ט) או

באר הגולה

מצטט פעמים שיש כי מלא קורט על תלוחות שכל שאר דברים מרשים אין דיעם ק ע"ב כמה כאן מאיש שיכר מלא כי פ מאיש מקומה ומ"ל מ"ם כאן ולעיל שמילה מקום ומכי רוחה ומשמע ממנו ג"ל מקומה כמו שכתב רוחה ממלך ממנו שיעור כדי שלא בקליפה ממנו

תשובה

מהגה מבטלין ממנו קליפה ומכי כמו כמכתי שם נפע"ד הגם שם נרין ס' ומוע מוע רוחה ושוניך ממנו כמלא פ"ל כאן לעיל ממחמת כלל יותר מכדי מחלש ומ"ש ו"ן סקנה מכאר רוחה ומשמע

דרכי

מכללים ס"ב סמך הגיעם מ"ם (ומ' כדבריש לעיל פרק ל"ו מה שכתבתי שד מדברי כשכתב ז):

ועי"ש שד בשפ"ד סק"ב סך' דשמש הוא דכדבר תריף אפי' לקף מעמים לף מפני שמצוי בחתך בשר בחלב ואפי' בשר בשר ובחלב בחלב ואפי' בשר בחלב ובחלב בשר

ר סוסטמת שם כרישו נ"ש וק כי כתוב כתם סט"ם ומט"ג ופ"ם וכל הפתרונים

(נ) (י) שיטעכטו ולא יהא בו משם בשר שאו מותר בהנאה (א) יו"א (יא) דה"ה (יב) לאינו (יג) בן יומו (יד) והוא

באר חיטב

פתחי תשובה

צו (א) וי"ם דה"ם לפ"ז [מי' נתפזרם מתכונת יפקב סי' ל' מתכתים מעמלין דמים לדשת המקילין הלא מיקרי ד"ם כך פלטים פ"ם]

סעיף א בשר בחלב שמן מהבהמה שחוטה מותר בהנאה ואפילו בשר שור שחוט לפני הפרה שנמצא בו חלב שמן מותר בהנאה שהרי אין איסור חלב ובשר נוגעין זה בזה ואפילו נתבשלו יחד אם נמצא החלב בפני עצמו מותר

(ג) (מז) מקנח ואם לא נמל מהם כדי נטילת מקום וגם לא טעמם ובשלם (מז) בחלב צריך ששים (יז) כנגד (יח) טה (ז) (יט) שנגע

באר היטב

דומקח דסכ"ג סלא ספי מדגים סרומחין ומזה כ"ל ניחמכ מקרין קי"ן שמגע תוך קערה תולבת נקיה שטחר נלקו שם כבר כי אין כאן תחיבת דסכיגם ולא אמטית עכ"ל שפ"ו וכתב הש"ך דמשמע כדעת כיש לומרים ואין חילוק בין כ"י לשאינ כ"י מיהו ודאי בשאר דגרים שאינם מריפים דין בכין בשאר כלים שאם ילבו כ"י והוא מין מוחר (ז) ב גם. כתב הש"ך, יליט כשידוע שבדיור עד כמה נגע אבל מן השבח

דרכי תשובה

כל זמן שרטוח עליו השמטית משבב חמים מלזוב עכ"ל וכ' במחמ"י שם ס"ק ע"ו ומלשה דה"ה אם מקרא ריעב כדבר קשה מאכי וכו' ומ"מ לכתחלה לא יחתוך בו לענ מ"כ שמלה עבר פעמים בקרקע קשה וכו' עכ"ל אמנם בהב"ח פי' ו' ס"ק י"ח העלה דלא מהני דהיה ולא קיטם יפה לענ מלה נמילה ואפי' בדיעבד לא מהני כ"פ נמילה דוקא ט"י"ם

ועיין בית"י פי"ם סק"ג כל' דבכלי הקרקע ר"ל מיירי"ן על כשר לא מהני אם אומר בבירורו מהבשר בעין בעליו שלא לאסור לקמקח ויעב מ"י"ם (מז) בקונה שבהמ"ם מ"ם מהמ"ח דקרי"ן שמגלל הוך קערה תולבת נקי' מיתר לאכלו עם בשר אע"פ שמקפקק כדין זה כיון דבמ"ח כלי י"ו דין ב' מבשר לאכל רק בדבר חריף יבש מעכ"ב קרי"ן שיש בו לחות קלת וכתב דבכחמלה י"ל דאסור מדינ ליהני בהלב מיהו לענין דיעבד אם אהנו בכלי לחיבר ע"ע מיי"ם ומי' כיד יהודה לעיל סי' ס"ם בסיב"ח פ"ק ס"ד ולקמ סק"ב בהגיה מהגי' שאלה רוכל (להב"י) דמבואר מדבריו דס"ל דיש בלע לדבר חריף גם בלח ודוחק ודוחק רעלה בס"ם הש"ך ולהפלים מכלי חיבו מפלים בלח ע"י חחקה ולה מיבר בעין דקרי"ל דהוא בולע לה בלח חחקה אין לאסור יותר כי אין קליפה לה בשמן ולה דקרי"ל כהלב"ד דלאסר בדבר חריף עד כדי עפילה כש"ם ויתאחר הכה לח במעט רק עם דוחקה אבל בלח חחקה לה בהלע בולע מעט ואין לחלק כדי קליפה וגם כל זה הוא מדבר בעין לח אבל שם אין לחלוחיה בהדבר בעין והוא דבר יבש לה קי קליפה ואין לאסר אלה נרא מדאיר מלוח ושמח הפל דאיט מפלים ולאו דוקא למלח בשלמו הוא בכחא להחיקה נוף החמיקה להפלים ולה מלח מעט ואין מיחוש החמיקה מ"מ מכחו של מלח בעלמו לבדות בבל חלף הבשר והפלים קלח אבל אסור דבר חריף ואין טוב לחלק אין החוכן אבל אין בכחא להחיות אסור דבר שיבא שלח אלא אם בא הדבר ההוא בעבה חריף מחמת רוב מבלין ובחב דמ"ם אפ"י דקרי"ן שבאבל הוך קערה תולבת נקי' וכו' דמשמע דאם אינה נקי' ים עלי' אמטית טוב לה בלא החקה ואין חילוק בין הבלוך שאל הקערה הוא יבש או לח הוא מבוש דלה שבלוך שאל הקדירה הי' יבש מ"מ ע"י לחלוחית הקדי"ן והחרישת שבו מחמת שלבוך בעלמו ושאה לה ובבלע ולכ"ז לאם רואין שאין אם בקערה לחלוחית בעין שלא מה שלא הודאה היטב ויש שיאה מבואר שחיטם הש"ך בשאר אפ"י בשאר ב"ח ואפ"ה אסר בסכיג חוכח מדבר חריף כמו שבלוך שאל הקדירה ושמים אם בפיב"ק סיף בסי"ג דבלים ושמים אם עליהם קליפה, אבל חלקם אבם חלקם ויבשים ע"י אם בולעים גם מדבר לח מיי"ם:

ומ"ש הבלה"ם ובי"ו הוא כדבר חריף אבל בדברים שאינם חריפים דין אבין כשאר כלים שאם ילבו כ"י והוא נקי מוחר שמ"ק סק"ג שכ' מהבית"ת בהגהות כ"י ומ"ה דוקא בחתך דבר קר אבל בחתך דבר רותח דיש כאן דבר חריף דרותחת שם דוחקת דסכילת הי' כאן חריפות שם חחקת ושבב דשם חתך דגים רותחין בסכין של בשר כ"י לף אם הדיח הסכין יפה קודם ים לעיין לענין דיעבד אם נתנם בחלב מה דין ודפיס בל"ש מ"ם שמם יעוין בי"ד לעיל סי' ל"ה בבישורים סק"ד שמבואר מדבריו לאסור בזה לרעת מהם הרי בללו מ"ם ובבישו בפה"ם סי' ל"ה סק"ב מ"י"ם (מז) בוחלב. זה דעת המחבר דלא מל בבישורים לעיל סי' ל"ה סוף ב' ג' ע"ב מהר' חקל אם בילעם בחלב עלמו אבל בבי"ו דקרי"ל בהבה"ח בבישורים הנ"ל שם ס"ם אם בלעם בקדירה של חלב ב"י מה לאסר הכל. לף כל זה בהי' הקדירה ב"י עכ"פ אבל בקדירה שלוט ב"י מהר הכל גם לדיין כיון שב"י הבישול מפעל הראשות ס"ב מה שנלע מהם בקדירה של ב"י בר ב"י יד יהודה שם ופ"ע. (יז) בעבר מה שנגע מהחבין. עבהה"ם ע"ם מהבין"ך ומ"ו דהי מלחה דלא רמיז מלי דלאם ומ' ומי' בשאל לעיל סי' ל"ד ס"ק כ"ח שבהחסק סק"ח בשהיו סק"ח בשהיו דלא רמיז ומ' דה דמוריהה ומי' בב"ח לעיל סי' ל"ד ס"ק ל"ח ובשאני סק"ח בשהיו מל ספ"ח כזה וכ' דלאו' ים ס' יש להאסר בבלים ומי' בב"ח לעיל סי' ל"ד

(כ) מחסברין (כא) בהם (כב) והוא הדין לחתכם בסכין של עכו"ם: סא (כג) ופ

באר

דרך נתוך כל הסכין וע"ל סי' ק"ד וכמ"ש כתב מאחר שטוח מינתק דלא רמיא כלום דאיכא לפרש ד"יחליב ואפו יודע בבירור בשיפה מקום סגא ס"ב גריך ס' כנד כל סלבב חון מהקנות (וכה יש ס' לן גריך לבשר בכלים כיון בלא היה שם לישור עליהם ממילא בשבילם שם בתוך קדרה ושפו כשאר מילי שבקדרה. אבל אם נתחבו בכלים נסיון של לישור אף אם יש ס' גריך לבשר בכלים ומלאתי בח"ס

דרכי

ב"ד ס"ק כ"ג מ"ב"כזה וסיים בע"ש מ"ם וכתן בס"ק מ' כ' ד"ל דוקא אם עדיין יש"ל ולה אלן ט טעם דחזק שבאותם הטעם מהם מסל"ב אם לא שמעו אלן גריך להזיר משום אסור לחתו בתנור ואפי אחר שנאפו ואפי אחר שנתבשל בכיוב"ד הכו"ם שם ופסק גריפ כיפ"ו ותשו' מהר"ם מלובלין להקל כיי"ם וכ"כ ביד יהודה וכפ' בית יהודה (להעתן מהרי"ל מהלכותיו ז"ל) ועי' בתשובה ריאל הלב' בע"ח אות י"ו (ומ' בדביי"ם לעיל ס' ל"ד ס"ק ס'): ובאתב עוד בשפ"ד שם דמנהר מדברי המ"ח שם דוקא בישול בחיתו בשר בחלב ט בכלים אבל בצלי אפילו בשר בחלב

ובכנסו מע"ש לכ"ע אסורים בכלים דבכתם לכ"ע לן אמרינן אחתם אחתם ובכנסו עי"ם וכ"כ בתשובה הגרעק"א לעיל ס' ל"ד ס"ק כ"ג עי"ם ועי' ביד יהודה בכיפ"ק ס"ק י"ח. (ב) מהסברין. עבפ"ם מ"ם מהשו' לית דבלל לאחר שבשלו בעל הרכ"ש ועי' בשפ"ד להלן ס' קי"ח סק"ם ועי' בש"ך בנדבי ס' י' וכ"ד יד לתימלן מ' ל"ד שכתבו דמלשון המחלת שכתבו מנהר דוקא בתוך כת"תבשלו בכלים בתוך ד"ח אם התבשלו כתוך לי קדר בלי מים בעל תרשי"ה ע"ם וכתב שם בם' יד מלימלך דזה לריכין לנאר מה שלא מכר בשפקים כמה הסיעור שנקרא מטבאל בעתן זה דלמרין דבעל תריפו אם גריך להיות מבושל בעתי לא לפו ועי"ם בע"ם בזה ובפלה דכל שהתבשל עכ"פ כמלכל ב"ל דהיינו שיש ביעור בעל התרשת לכל קדים זה השישור לן מי"ם ועי' בם' יהושע חיים בהגה' כרב מלעמבעת פתח ו' שכתב בשובדא שפעם בלים שתחבו בסכין של בשר בתחתת של חלב ליט בש"ם עם שתען ומים ום' וכ' שם דאם נתנו תיכף הבושן ובמים מבעל התרשת של הבלים ואין לאסור וברב המחבר יהושע חיים בהגה' שתח"ת הביא ע"ד ברב הל"ל דאלילה לסבל בזה דוקא אם בישלו בכלים קודם בלי אחר ואח"כ נתבשו במחבת א של חלב אח"ב עם בשר להיתר שכבר נתבטל תרשתן קדם מבח"כ בב"ד שלא בפלטו קודם שנאסרו בלאים מן המחבת בעודן תריפים ואין כח בהשתן לו מים לבטל תרשיהו שלא יאסר בעצם בהחלן כי תיכף בשתיפו אם טולעים מהמחבת ומניח לו בפלה בתרשים מי"ם(ומי לעיל ס' ל"ב ס"ק ל"ח וס"ק ס"ו ס"ם שד מדברי הגרעק בעובדא זו) ומי' בש"ת מלתשות מהרי' ס' י"ז בשובדא שפעמו בלים בקדירה חולבת ליט ב"י ולקחו קף בשר ב"י ומירבן כדי שיתבשלו טלן ממות ותהב שם דקף דקי"ל דאם נתבשלו הבלים בפלה תרשיהו מ"מ כאן כיון שלא הניח מדיק כל בגיטול לגדר ביטול שלא לאחן אלא לשאדי שהבשר שלא אחתו בלי הגיטול לף אם אחתו בלי הגיטול ורוחיהן מ"מ לא הניטו אלא לשאדי שהבשר שלא אחתו בלי הגיטול ורוחיהן מ"כ אין זמן בלא הניטו לגדר ביטול לן מבטל תרשתן עדיין וצ"ע בפרישה מיהא דמ מחברון ידעה וכ' דמ"מ אם יודע שהי' עוגים לגמרי ולית בהו עדיין קלח לחלודת עסקת הוא דבל"ם הבלים מותרים בודאי חיטם מבלים מבלים לאן אסור בעוב יולא מאוכל בלא רוסב לך הבלים מאסורו במקום שהניטו קליפת בליצה הבשר עם קליפת בל עת הלב וכיון שהיו בכר מקומן בפלים בחוב וכתב"ל ס' ל"ל הביאת שלן הקליפה בכלל ס אם היה מן הדלה ביל ס' בב הקליפה וכ' אם לכאורה מהר לאכול בבלל ס אם היה מן הדלה כיון שהבשר נתבטל בעצם הבשר ובעצם החלב שבהם וכתב"ל סוף ס' ל"ם בעל חלב למיס הרבה מ"מ בל"ד מאחר שם לפסק אלי הניטו כל הבלים לכלל ביטול ואו נתבטל דיחתן וכיון שהקדירה ליטה ב"י ים לאחול כמן הבלי ב"י ולאסור הבלי אלילה ב"י אמנם לדינה בל' כיון שאין שלא הוחרת בעלמה כי מדינת הבל שרי ובפסק אקמהו אלילה מותר לאכול כמו אלילה וגם בלא"ה לא נאסר הבלי אלילה ב"י אבל ס' טולי בלא מ' מיירי בלא הניטו בבלים. אמנם על הבלים ים לחן לפי

סי' ס"ם סם דבלל סי דבר תריף היים סם מזטשו מי לאוף בתבשיל אבל ס"ב בשלשו אחלה לבתו ואח"כ בחשבו לאוף בתבשיל בשל תרשתיהו ואניו רלוים מהמזטם דם' דהרחשות ע"ם) (ומאחר דשלם בטעם מהום דסי מילתא דלא רמיא וכי' ממש פשילו פושר בתי לי לא מהני ופ"ל סי' ס' ס"ב) ובזה בש"ך ובה דלא אבי בם' עד שהשילם שם ם לפיט יודע בשם סיב ע ניטול ס"ב מידי בשהפקשם שעם בשבין שוש

תשובה

סגרשה מלשון סגרש"ב וכן מלשה מהחוו"ד ושם דבר יבשם שים בו רפיטה קלח מקרי סיטור בעט דלין בעט יוצא בלא רוסב וכי' מי"ם.

ועיין בשו"ת מהרי"ל תלינקי סי' קע"ם שרשה השאל שאר דבלים שבשלו בשם בשר מבלי שפיט ב"י וקיל"ל שדברים תריפים מחלין לשבח שם בשלו בבלים מח"ב כיון שבחבשל האריפות ממילא ושב השבח חוב לשקשו וכביון רפי' לדברי מדברי הש"ך להלן סי' קב"ב סק"ב שב' דהשתם היולא מדבר תריף חוב לשבח וכוח זל מחשב דברים בשבי ידים דלא דמי כלל לדברי הש"ך שם שכתב מירי שיולא השתם לשקט לשחר ע"ב שפיר לשריף השם בשקט השני שם חוב לשבח מסל"ב כלן שבשלוש שם בשלוש לחר ומשקטה הרלשון בתרי לשריף וכל שהוא בשקטו כיון שבי מחשלה מוכנה לים חוב ומשם גם לשחר בשיטל וחלילה להקל ביי"ם וכ"ב בש"ם מלחשות מרי' ס' ב"ב בשובדא שחשם בלים בסכין של בשר ליט ב"י וחבשלוש שם בלים בלל חולבת ליט ב"י ושחר שבשלוש מש"ב בחלה לשוך הלים וכחב דלין להקל ולומר שלשחר שחבשלו הבלים בפל תרשיפות ממילא לחזר שהפלים לשקשו דח"ם בל"ל ושלים לשחרים עי"ם ושי' בדבריו לשלן (פיק ס"ה בדיה ומ"ם השם"ם לשבין דבר תריף שחבשל בלים) ס"ם עד שהי שבין זה ושי' שבין זה:

והנה רלחי שם שבין (להביא מהרי"ם מחלחהדק) שמי' כ' דשפשת חולפיהו והביא רלי' לדברי מהרי' חבון ומהרש בש"ו ס' שכ"ם עי"ם שכל שבין ירלה שלין שם שוש רלי' כי שם עירי לשבין שיבח בשלכין שכל לף מכר שם עי"ם השבין בפלה שחרישות שבן ולף שי לבלים"ם שמלבין בלים שם הבריש"ב דשכל שחרישות דבר לח שלר שבבל ושמברבו בלים שם הבריש"ב בבלים קודם בלי אחר ואח"כ בשטו במחבת א של חלב שלא בשלטו קודם להיתר שכבר בשבל שרישין שעם בבלים לף בשין ס' בשין שלי' בן בחוב שלי' שלן לשבל בזה: (בא) בהם. עבפ"ם מ"ם שבין דבשקטם שסכין שחתך בה שום שחוה שכ"ב ס"ל ס' בשב שכי שלוה ושבי בם' בגד שבי שבוש שבל שבין ושם"ם שבי שחשם דשבי בגד שבוש שבם בשבין ולף שלריך שבין שחתך בה שום שחוה שכ"ב ס"ל ס' בשב שכי שלוה ושבי בם' בגד

(כה) מהכן דק דק (כה) צריך לשפר (כו) ס' (כז) מד כל (ס) פלגן (ב"י בשם סמ"ק) וי"ש שאם אחר נתן מהכלי אל (ו) לישאר טלי ל' ולשאר אל לשאר (תשב"ץ ורא"ש ולי"ש בשרוך כ' (ל"ש) וכן אם תחבו בכלי אל בשר לשאר טלי בשלב וכן מותרין בהמלוח (כח) לאכל כדישבאר לקן לשאר אין לשאר רק כדי שיעלה (ב"י ושו"ע) וכל זה אם אחר פלגן שאכל (כט) לאכל אם אחר אבל אם אחר פלגן שאכל אסור בכל שהוא

באר חיטב

אחת מכדי שיעלה: (ס) פלגן. שאפשר לשתף בשר"ל ולא שיהא אחד מהם יודע דק צריך לשפר כי אבל שיעלה אלא דוקא כשפלגן קצת מהכלי או שנתן בכלי אחד ואחד בכלי אחר אבל אם נתן בכלי אחד ואחד בכלי אחר אפילו אם כלי אחד נתן מה

(ז) (ל) סירק שפל הגמן (לא) אין נאמר (ב) (לב) ואם יש ספק אם נתנך נסכין של איסור מונחין לקולא (שם) נכן קיימ שלנוחת שים בתן תחוכיס (לג) לעד (ח) זנזוחיסן (לד) כי תלינן שמצטה במרע ותלינן (שם נסע"ם ומכרס"י בהגהת ע"ד) (פ) (לה) ומתקט שפין תפנה נקנות (לו) רק התחוכיס נסכין שפגין נקנותו ולמחר על ידי נסיונה מקום: ב (לז)"אם (לח)רתך בו שמן (ג) ובצלים (לט) וכרישין (ומכבא מקורין קרי"ן) (הגהת ע"ד והגהת מו"ס שם) (מ) וכיוצא

דלילו בשל כמר נאלב גם בתחזו זק זק שני גם עגד מיקוס נסכין: שוי כשם נסע"ם (ומ"ש

באר חיטב

דלישנא מקרי שם כבר מתבטל דוקא (ו) סירק שפשם סיט מריף ותחב בח"ח דאפשר שכל שומים ונצלים נמי לא תריפים ולא נעשי מלא כדי קליפה (ח) זנזוחיסן שפל שהן מחוכיס לגר אנוחיסהס עד חני כשהן תלינן במרע ותלינן לחבל למשנה מזה לא ובינה לחזרינה ע"ד: (ט) ומתקט שפין תנה נקנות ולא נעשה מהבילה שהלך לא נעשי מהבילה לחמור טלו ע"ך

פתחי תשובה

(ב) ואם יש ספק אם נתנך מי ע"ך שהשיג על הרמ"א ע"ל דמדכרי משמע דלפ שידוע שנפגמו בי"א אלא ספק אם נתנך או לא במקום שרי ואפ ליתא דוקא נקרי"ן כגון דיש לסתוך כס"ב ולא כשנן ס"ם ועיין בכ"ח שכשנפגם אלא דכא יש ניתק כשהו מרק סיטב וכשמדר דבר על מקומו דלמ"ל ס"ק ל"ו. סירק ע"י שהשיג עליו דאפ לחמרינן כשמדר דבר על מקומו חוקה לפיכך לפיסיניר ליפותע מלד שמנו מגל שם בריטשות רשמים דבר מחר על ספק שנפגמה לאסור שנתבשל בו ממרינן ימתין דבר נתנתו ומלרינן כגה (ומי' בשנהה שיעה ליון מי' ל"ב שלין דשנו בן ס"ג) וח"ת הגלה דדבר שנפגם ע"ל נסיונה ולא כשנ"ל משום שגם שנון יש כשם גלדים לסקל ס"ם (ג) ובגליס שבשני הרב שבחול שבכ"ר דניחל אל"ל כשב מלפ דבר

בגליס כשפס קפנים פיטם מריפים כ"ב ואם שנסכס נסכין שפיט בן יומו יש לסקל בשנתם שפנגד מ"ב

דרכי תשובה

סעיף ב (לז) אם חיתך כתב בשנתת מיט כלל ל"י שני' כ' ומלמה שם תחך על כלי לאסור הענרי"ם ותוניקי"ם ממוים שפ' בריעבד לאסור דווחקת דסכינת ותורפת מפליט מן שכלי עכ"ם בשנתם החתך ולפ שממעתי מקילין בזה שאסורים הוה לא כי חוחקת לו מלמה לי כלל שב"ד ומי' בשי"ת ספר יהושע בשפנתם וכתבים פ' קכ"ב שדעתו לסקל בזה דלפ חוחקת מניע לכלי שהחתן רק בשנתם ע"י"ם אסור יעוין בשי"ת מוקמ"ד מליסמך פ' דש"י שכתב שחתך בגליס נסכין של בשר על מעע"ד של חלב לא לישפך וכ' שכוח מורה המיד לאסור בזה דהלא שייך בזה דוחקת כמה שחוחק בגליס על המעע"ד ע"י"ם והייט כדעת הרמ"ה אסור אסור ומי' בדבריט לעיל פ' ל"ו (ס"ק ק') ומ' בשו"ת יד יוסף (מכרס שו"ת יוסף יהודה מקפסיב ל') מו"ש מ"נ בשובתו שחתכו בגליס נסכין של בשר לשנות מוליחה לתיס ומנה הבגליס על גף של חלב שם פירוש של הניס בשנת מוליחה לתיס ולחתך נסכין של בשר על הגף של חלב עד שנעשו דק ודק ולח"כ בשנו מוהן הניס ככלי של בשר והבגליס כי' רוב עד פירוש של הניס בשנת שחתך פירש קדוש בכישול וכ' כנגד שלפם הגף הוא של חלב ממה שנבלע בו מהחלה חלב ממש ע"י רוחח לו כנוס נהלה לפוטרן הניס וגם ככלי כי ע"י חוחקת דסכינת והדף ודלא בלעו הבגליס ועשנו כגילה ותוספ"ן שלח"ב הניס שהחבלו יחוי עד שיהי' כ' כשרגן וגם לא מהני ס' כנגד הבגליס לגד דכל הקולייתא ל"ב היחי לאסור דבוק ופרק כ' כנגד כל הקולייתא ולפ לפ היי הדף והנסכין לאו בני' לאסור דהבגליס הי דבר חריף והבגליס כ' רוב עד פירוש הניס ולפ הרוב דבר חריף לאסור כמש"ל פי' ל"ה שני' כ' בדמ"ע שיי"ם (ומי' בדבריט לעיל פ"ק נ' מה שכתבתי שד מדבריו כשובות ש) (לח) חתך בו שומן ובצלים עי' כש"ם מוסי"ד קלא פ' קלי"ב בשובות שחתכו בסכין בגליס ומבלן ובשר דגים בשלמות הניס כשהוא ומנהו להוך המוליחה תגבן ביצה ותי"ב ומלא בהאלמון קורס דם וכלה הפוסל לעיר דהמוליחה לא נאסר בלע לפ שני' כשם בגליס שפוא ד"ח ותחקת כיון שהשבשר דגים ואסר דבריס שנחב להוך המוליחה כי' רוב עד הבגליס מ"ב בשל מורפי' וכתב שהמורה פעמ בזה דחוקת בלת בלה המאכרב יפה לו לף ביכב בינם בחחתן דבשעה דבשעם הגיה מלחה ופשעם מאכרב וכבלל לו מהני לם פ' החפל רוב עד החרף ממ"ב בינם בינם בלע החריפות של הבגליס שומר בשעה ולפן פשעה בבלל ופ"ו ותחקת שפיר בלעם מהבילה שהלך לף בלע שלא חרף ב' ' (לט) וכרישין ותפבא וכו'. מ' בהגהות שבשל בלא"ה סדר ב' לאת ו' שב' ח"ל וכ"ב בשובה לחקר לאת מקרא דבר חריף ומי' בם' מהחת מי שם בניאור דברי הפרמ"ג בזה דה"ל שלרך לשאול ליחוד המבשל פיהו מקרא דבר חריף וכ' דע"ב כ"ל בשחתן הדברים אסר לה הוכרח שאר לה מקרא דבר חריף ולפ"ז בדברים שבשר דברו בו הפיסקים ובשר אסרו לנו שם מקרא דבר חריף לן שאר דברים כלום מי"ם וה"ם. וי"ל בם' שרך הפלוח (ובדב מהרי"ם מפוחה"דלמן) שם שפי' ו' ולפי דעת הרמב"ן בהוה"ב ופם דבר שלוט חריף לגלח שם ט כת המשך דים כחריף ומהחמד לנו דין חם שפם יהוב פלניט לזה מין מחבל שם ט כת המשך לף שלוט חריף בשעמו ים ט דין דבר חריף מי"ם (ומי' בדבריט לעיל פ"ק ק') (מ) וכיוצא בהם. עפ"י פ"ח פ' המ"ב פ"ק דפ"ל דיין שרף חי דבר חריף מי"ם ובל"ב בם' בית דוד חו"ד פי' ע"ד בשם הגה"ח פי"ם חי דבר חריף מי"ם ד"ל בשחתב שהוא מילוקת בשו"ת מי"ב פ' ס"ב ומי' מה שפשפס לף י"ם חי דבר חריף ובחתב שגם הם"ח מפפפק בזה מי"ם ומי' מה

(מא) בהם (מב) מדברים (מג) הדיעים (מד) ופירות (מה) חמצים (מחשות מיים)

דרכי תשובה

כש"ת דכר משה (למהר"ם מרוטנבורג) חלק ג' סימן ת"ל ס"ב ו"ג וכזכור לעיל סימן ק"ה סעיף ל"ג) חלק ב' סימן ל"ג ס"ק ל"ג שהכלים מלבון שמחבר ובשר לא חי דכר חריף ומיים בל"ש למעשה מ"ש למעט בס"ח שם ס"ק י"ב כ' בפשיטות דבשר חי דכר חריף גמור וכ"כ הפר"ח שם סעי' ז' מ"ש ומי' מזה נתן יעקב שם ס"ק ל"ט ובפרמ"ג סו"ס כמ"ש ובס"ח שם ובמחצית השקל שם ומי' סמ' ביח דוד סימן ח'

סי' ל"ח מ"ש בזה:

ועי"ש שוד כמ"ש שהביא מהרשב"ם והמחבר סי דכר חריף מ"ש: (מב) מדברים הדיעים. מי' כש"ת ישקי סי יהושע חלק ג' סי' ל"ח וכאו"ת חקרי לב חלק ג' מיי"ד סי' ע"ז דף ק"כ סוף ע"ב ומי' כמ שפסק יוסלים להלן סוף סי' ק"מ שנתפשק בזה והביא מדברי סירוסלמי דיין הוא בחומן מיי"ם והמיהי שלא זכר דברי הפ"י שם ומי' כמ' מנחת פהים כתן שהביא מדברי המ"מ בפ"ח מה"א סי' המ"ז ס"ק כ"ח ומשמע דיין לא מקרי דכר חריף וכן משמע בש"ך להלן סי' קל"ג ס"ק ל"ג מיי"ם ומי' כמ' זכר למהרי"ט אלגאזי ז"ל) חלק ג' ביו"ד מערכת אות ת' בי"ה יין מ"ש בזה והביא מכמה מקומות ומיי"ם במ"ש בזה לדיעה. (מב) הדיעים מי' בדב"י שאל ויוסף דעת סי' ל"ד ס"ח בפ"ת ד"ה וכתב) בשובדע שהגהו סכין של בשר פיש ב"י ולפך מיפה שיטבה בחמאה ובחמאה שם כמו רבע שעה והוה היין שהוא מסר טוב דהשתר הוא דכר חריף ע"כ לפי ב"י הוא פלג פעם בפיסה של חמאה ולפך שפיש בשר הכהן ומיי"ם בש"ע סי' הדיין בזה ובחוף דבריו פזה לדברי שים להחמיר ולחשר מיי"ם ובלאה שפוש דמיירי בשאל לאחר השאור שעשוין מהילה לחמץ הניפה שלא הוא בכלל דכר חריף מפמ"ב אח"כ בשעשין הניפה שעשוין מהילה בהרבה קמח ומים ולא שב לא מי בכלל דכר חריף וה"ה (מד) ופירות חמצים. ובלאה"כ מ"ש מהח"ת דחפוחים מתוקים לא מקרי דכר חריף ועפ"י סק"ע ובפ"ד ס"ק י"ו דרק במקום הפסד יש להמיל על זה לכל שלא במקום הפסד יש לחוש דגם חפוחים מתוקים מקרי דכר חריף מיי"ם

ובתב בפרי הוסר סק"ה ח"ל ובלאה דפתוחים דכר חריף מיהו יש להחמיר בשל עכו"ם וכם לישב חריפים אפי' כחפוחים המוקים ובלאה דמ"ל לן להחמיר בכם קקוים של מלחית שלן בכם לאל חשבת שמוכת שבל הפכין בב' או ג' הרמבונות מהקחת הפכין ומחנפלים בשאר לפי שרגילות לחוץ מן הרבה ובשאר כגם שנשאר שבלעין מהפכין שהם פכין לישב ב"י ועומר דמחלית לשבח בקורט של מלחית לא פמרינן אלא

ובעיקר הדין דפירות חמוקים עי' בפ"ז סק"ח ופ' ובחבית אחם כלל מ"מ סעי' ז' שכ' דבמקום הפסד יש להמול על המ"ד דס"ל דלא כוי דכר חריף לגלי חלחית דוקא ובפ"ם בדברים שאינם חריפים ומחוקים ברבה אם מהבו בפכין שאינ ב"י ולפמול על הפוסקים דס"ל דאפי' בדברים חריפים שהבר ל"ם בר ל"ם אבל בפכין אינ ב"י אין להקל כלל ובמקום הפסד אפשר שים להמול ולהקל אפי' ב

(מג) דגים (י) (ד) (מז) פלוחים

פתחי תשובה

(ד) פלוחים פכ"א נסתן נמחש"ם מי סי ד"ם ושין פמ"ג מסכימים דסם סיט נשמחו מי סי ד"ת כתבן ומסיקין נשמחו מי סי כפרישת ממלים דשני נמקום כפבך וסם סיט מלוגן נגילים שכ (ג סי ד"ת (וכ"כ כנ' ח"י) וכ"כ (פי לשון מיני פנוכה וכפב שד כדכר מי פתבן נמחש מים כ"ל של עפם ומתבן של ספינין נמחש מים יום לו יומים ומעפה כדכר מתפש פנים

באור חימב

(י) פלוחים . פשב פש"ך פפעם מדעת סרב לשמחפלם פשר טלו וכדיעבד מיין נשמר כדי שלים פפל פת"ם מכיל פשם פ"ם דפם פתן דגים פלוחים פשרן פל

דרכי תשובה

סמ"ע סיט שלש פם פחן יעקב כפיקר סדין עיין שם כמוך וכ"ש פפפ"ם מפשי' מקפם שמשמל כדכר תדיש"ן ריכ"ן וכו' הפה קלר כפמתקפו כי פמעיין־כמקפם שמשמל פם יליפה שפפלה פ' שהדיש"ן ריכ"ן מחפתו תלה ע"י כפיפה כמים וכפה כפב דפם כישלו פיהם פח"כ כמים כפל תדשיפר פפני פ' תלה מחומלים פרפה ים פם פחידר מרפש לפיפת תפפלה מפפע דפעו פ"ן דבר תדיף מפלים ומפגלים מיפם כפל דפיו פפל לקפל רק כמחפגלו כ"ל לף כפף דנרין מפפפ ופעו לקפל כמקפם פפפר פפ' לף מחפגלו כלפר יליפה מפעין שם וש' כיד מפרים שהגיע דברי הרב מקפם שמשמל פחפר ופעד כפהילת דכריו כזה ופיש דהכל סוא לפי פענין דפם פם מחומלים הרפה עד שים לדמותו לפיהת מפוליפ מו לף לקפל כ"פ כמקפם כפפר ומקפם פרך כגון נע"פ וכיוצא פו פ לקפל נם ככה"ג שי"ם:

ופ"ש הפפ"ם לענין דבר תדיף שפחפגל כמים מחפגל פתדישות ולפ נקרא ד"ח עפפ"־ להלן פ' ק"ח פקל"א ושי' פחם כפ"ם פים מפירום פלק פ' פ' ובפגמי' כלל ל"ו פק"ח ושי' כם' ערך הפלחן הפפרדי פות ו' שהפפלה על המקילין כזה וכניע פפפה מקומות שפחפגלר ופם לפחר פכישול לף כפל פתדישות וכפי הפלפה הכין דכבל דבר תדיף לפמרו ולפחר הכישול כפל פתדישות פפל כפם כפפים פפירום ופפמדי ובפ"ד פפוגר דלק נפללים לפמרו ן וכלפר פת רופן כפחם דפללים לפחר הכישול פחפגל פפ' פפ' ופפ"ד פחדישות פפפ"ק פפר דבר ופה שפחפגלה על המקילין כזה פפ"ם שפוסקים פפ ביפל הגל עם עדשים וכ' פ, פפ"ם פפ לין הפיפה דפל לף פחפגל פתדישות פפכללים רק לפחר הכישול ול"ל כדי עדשים לפפרי פחפגלים בפחלה הכישול קדם שפחפגל פדישתן ע"כ לף לפחמיר כלל לפל"ד ופ' כם' פפחה ש על פפפחות שפחפגל כלו"ם פדר כ' פת י' שפפב דשפיט שיה לכללים כזה דע"י הכישול כפל דפיפ"ו פיי"ם

ופי' פה כדכריפו לפיל (פ"ק כ') ולפלן פ' ק"ל (פ"ק כ"ם):

וכתב כפפ"ד לפיל פ' פ"ם פ"ק ל"ו פפיפים לף לידי כפר שפפל לקפרה דחפחם וכ' כה כפרפ"ם פחפגלן פפר שם חלב וכשפ"ב ופפרכ"ם פפפר והכפרפ"ם פפפפו דע"י דבר תדיף פפלים ופפגלים פיפם כפלי שר ש' ופי' פפי דלפ פפגל פכל פ"ם פפלים ופפגלים וכ' ופלן להל"ך וכ' ילפם דפחדים כלן לפפי' כפפ"ם פפפפחת דכשיפת וכפפפה ים להחיל כפפר דלק פפלים ופפגלים ולפ פכפל ופקפרה ל"ע לישל פכ"ל ופ' כדכריו כפרפ"ם פ"ח פ' פ"ח ופ"ח ופ"ח פק"ל כ' כפפיפות לפפר כהפלה ושי"ם לף"ל פק"ל וכפ' פפ"ם פפ"ם פק"ל כ"ד וכעיקר הדבר פ' פפרפ"ם שפפר פקפרה ל"פ דלמ"ל פפרפ"ם פפפפחת פלפ פפ' פ"פ פפ"ם פ"ד פפרפ"ם כזה וכ' פ' כפפפחת פלפ פל פפ"ם פ"ם פפ"ם פק"כ לף לפ פפפר פקפרה להחיל פפפר והיה דלמ"ל פפרפ"ם כפפפחת פפ"ם פ"ם פק"כ לף לפ פפפר פקפרה להחיל פפפר פפ"ם פפ"ם פפפפחת פלפ פפ' פ"פ פפ"ם פ"ד פפרפ"ם כזה וכ' פ' כפפפחת פלפ פל פפ"ם פ"ם פפ

(מח) דינם שוה לדתך בו צנון: (שפתי כוהנ) ס"ס ופ"ת סותר בתקוות מרימים של עכו"ם כגון (מצם) ומגיל וכיוצא בו ו כ"י כשם פרש"י (נ) דיש (מצא) נשם (נב) כלים (יח) מיתחים בפך (עג) פי מלגזין שהו (מרדכי ותוספות פרק כילד מבכירין): ב (יג) (נר) ' תבלין

באר היטב

ליסור צריך עיונים ואם אחם קדים במשנתם שני בשרים ואין"ל דבסתבר לי' כשם שלחים כיחבר לחי שגב חיחיים ושגח ויחשקם דבסיגל בגם יחבר בשר בחלב אפשר ובחבר בחלב אסור אבל בחבר בחלב אסור אפילו בחבר בחלב אסור ואפילו בחבר בחלב אסור ואפילו בחבר בחלב אסור וא

(נה) שנחכו (נו) בחזכה

מתחי

תשובה

דרכי

תשובה

(נז) של (נח) בשר בן יומו (נט) אסור (ס) לאכלם בחלב: (סא) פיל (יג) (סב) בן יומו. (רמב"ם סימן ו' סה כאם שהוי מלקח כאם פ"ל שפיה ז"מ ומ"ש מחב"ר ופ"ו סי' נ"ח סוף ס"ב נמ"ש). ד (סג) כמי (יד) (סד) לימנ"ש (סה) שכביאים העכו"ם וכן רחיכות

באר היטב

(י) ח"מ. ופסק הב"ד כדן סיקר וכן טורים כרמ"ח (יד) לישו"ם כי' נכי זיתים וע"ל דמ"ל דזיתים מריפי מפי מלימוני"ם פ"ל דבמאת נעבן דיינ לין לסמוך ע"י ומ"ש מחב בכוכ מיוחדים בפ"ג סי' כל פ' כ"ל וכמ"ש כרב עמנו לקמן סי' קי"ד עם לכם כלים מיוחדים לכך כלימרים נזמנני"ל פע מפסיקא מסריק לכו והלכך

דרכי תשובה

הבלוע במבושין בכלים והבלוע שנתערב עם הבליעים דבר משעם הוא ואין כל כך היתרה בהם להחזיר לבשר המכחשת עכ"ל ועי' בבית יוסף הדם שער תו"ה סי' כ"ו וס"ו בלישו"ם מדברי הרשב"ץ בזה בדבר הבכיח שמקיל הפ"ק מעשה"ר של בשר בשומכין בו בשר ובלנלים יש בעריבה של בשר דוה הבכיח לא נקרא בכיח של בשר דלא בלוע בו בשר כלל שהרי לא מחם בו בשר רוחה לא בלוע ואף ע"י מבושל בכלנלים שהזה בו אין לחוש דאין כח בכלנלים המעשים מהמרבו עם הבשר להבליע בכלי ההקדעטפ"ל מעם הבשר עי"ש (נז) של בשר ב"י. עי' בחידושי הגרעק"א ז"ל שכ' דבע"כ המחבר מסקל בחיט כ"י לא קלאתר רק בהבלוע, ומ"מ דבריו מרימים כיון דבלו"ם מיכא דישה הפסקים דלא הי דבר חריף מס"ה מקיל בדיעבד בחיט כ"י אבל בלוע גם להמחבר מסור להיי בחיט כ"י עי"ש (ועי' בתשובת שלום בשם"ד סק"כ) ועי' בדבריו להלן (ס"ק ס"כ): (נח) בשר. וכ"ם בתוך של מיסר בחלבו. ת"ח כלל ס"ל סף סעי' י"ב והרב נור זרע הלוי סק"ה וס"ו: (נט) אסור לאכלם בחלב עי' בם ביח דוד הבפרדי חיו"ד סי' ל"ח גם בשו' רחם' (דף י"ו) ובנתך השלחן חות י"ד שכתבו דמחוכה שלט בחו"ם שתין בהם בשר בלוע בחלב בחו"ם לאסור בחו"ם שכיח מקילות יפה משום דלפעמים טוחנין בה בשר עם מעט חלבן ואע"ג דקי"ל דמשום טעם הבלוע לין מהיב בהמכל כדמה מחבר בזה עכ"ם הוא מפני שהוא מלבן ומבליע גם בטעם הבלוע לין מהיב בהמכל כדמה מחבר בזה בחלב עי' בחידושי הגרעק"א ז"ל שכ' דבע"כ המחבר מסקל בחיט כ"י לא קלאתר רק בהבלוע, ומ"מ דבריו מרימים כיון דבלו"ם מיכא דישה הפסקים דלא הי דבר חריף מס"ה מקיל בדיעבד בחיט כ"י אבל בלוע גם להמחבר מסור להיי בחיט כ"י עי"ש (ועי' בתשובת שלום בשם"ד סק"כ) ועי' בדבריו להלן (ס"ק ס"כ): (נח) בשר. וכ"ם בתוך של מיסר בחלבו. ת"ח כלל ס"ל סף סעי' י"ב והרב נור זרע הלוי סק"ה וס"ו: (נט) אסור לאכלם בחלב עי' בם ביח דוד הבפרדי חיו"ד סי' ל"ח גם בשו' רחם' (דף י"ו) ובנתך השלחן חות י"ד שכתבו דמחוכה שלט בחו"ם שתין בהם בשר בלוע בחלב בחו"ם לאסור בחו"ם שכיח מקילות יפה משום דלפעמים טוחנין בה בשר עם מעט חלבן ואע"ג דקי"ל דמשום טעם הבלוע לין מהיב בהמכל כדמה מחבר בזה בחלב עי' בחידושי הגרעק"א ז"ל שכ' דבע"כ המחבר מסקל בחיט כ"י לא קלאתר רק בהבלוע, ומ"מ דבריו מרימים כיון דבלו"ם מיכא דישה הפסקים דלא הי דבר חריף מס"ה מקיל בדיעבד בחיט כ"י אבל בלוע גם להמחבר מסור להיי בחיט כ"י עי"ש (ועי' בתשובת שלום בשם"ד סק"כ) ועי' בדבריו להלן (ס"ק ס"כ):

י) פירוש שחיכו גרוע לכתר ע מסמן

דג מליח שמביאים העכו"ם בחביות מותרים · מה מפני שמגיאים (סו) סרבה ביחד ואף אם נאמר מקצתן נחתכו ברלאשונה עם סכין של עכו"ם (סז) נתבטל באחרים הנחתכים אח"כ שאינן נאסרין כי ככר (סח) נתבטל טעם הסכין ברלאשונים ולכן כלם מותרים וכל כיולא בזה (כ"י נשם שינוני לקם) ולכן אוכלין נקלת מקומות (סט) הכרוב שקורין קומפסט"ט אע"ג דפרים וחתוך (ע) ויש מקומות (עא) שמחמירין בזה ואין לשנות המנהג (מהרי"ו סי' מ"ט) אבל שאר דברים שאינן חריפין כגון (עב) תפוחים (עג) או (פו) לפתות יבשים

באר היטב

מאמרפין קך סבלה דנתבטל כו' לייבב המנהג ואף ע"ג דלעיל בס"א דקורין סלגוטה מעוכדי כוכבים מגוש דיש ספק אם נחתך בסכין של איסור אליך לקולא דהתם יש לתלות במרלא וחלילא מה שאין כן הכא דיקרוב הדבר שחותכין אותן בסכין שלהם עד כאן לשונו. ובט"ז כתב דהמחמירים בכרוב פרוס אחר חמילתו יחמירו נ"כ במרקחת חריפים ומי לימוני"ם דאל"כ הוי תרי מילי דסתרי אהדדי (ולהה"ם כ' דמרקחת לא מיקרי דבר חריף כלל שהדבש מבטל החריפות ע"ש בת' נ"ס סימן ע"א מתיר כרוב פ"ס שמבשלים העו"ג תחלה שלימים ואחר כך כותשין אותן דמותרים באבילה ע"ש) וכתב עוד דגם בזמה"ע יש להחמיר לפי שכתב בת"ח גבי כרוב דאין בעו"ג נאמנים לומר שיש להם כלים מיוחדים אם כן גם במרקחת הדין כן ע"ש (פו) לפתות. כ' הפ"ח וקשה אפי קא משמע לן בזה הא בלפת מותר בכל גוונא וג"ל דנראה עפ"י דבריו בת"ח בזה דלשון אבל שאר דברים שאינם חמולים כל כך כגון תפוחים או פירות יבשים וכדומה וכו' עכ"ל וכתב בת"ח כיון שמקילין בדבר שנפשו של אדם קצה עליו יש נ"כ להקל אם חתך התולע עם הפרי שמותר ע"י קליפה מעט עכ"ל ואף בלגון אינו אוסר יותר מכ"ק ע"כ ועיין מזה נסימן פ"ד ס"ט מ"ש בשם הש"ך אי תולעים

דרכי תשובה

תלעיירו בסמים אבל לאחר שנכבשו כמה ימים במים בודאי נעשו חריפים עיי"ש ועי' ביד יהודה בפיה"א ס"ק כ' ובפיה"ק ס"ק כ"א מ"ש בזה:

וכל זה הוא לענין נוף הזיתים אמנם לענין שמן זית עי' בשו"ת שבות יעקב חלק א' סי' ל"ז שהביא מפסקי תוס' דשמן זית עז וחריף ומפליט כמו חלתית אפי' בלנן והוא ז"ל הביא ראי' מדברי הש"ס פסחים דף ע"ו דלא תשתמש כן עיי"ש ועי' בבאר יעקב להלן סי' ק"ג סעי' ד' שהביאו ועיי"ש במ"ש ליישב דברי רפסקי תוס' שלא יקשה עליהם קושית השבו"י אמנם לדינא גם הוא העלה שאין להחמיר כי דעת תוס' והרא"ש נראה דשמן זית לא הוי חריף ע"כ אם נפל חלב הרבה בשמן זית וסילק אותו לאחר שעה כשר השמן אפי' בלא הכ"מ עיי"ש בארוכות נחל ועי' בדברי שאול ויוסף דעת להלן סי' ק"ג בעובדא שאפו לחמים שנעשו בחלב וחמאה במחבת ולאחר איזה ימים אפו במחבת זו לחמים עם שמן זית ואח"כ אירע שאפו לחם ומשחוהו בשומן והביא מדברי הפסקי תוס' הנ"ל דשמן זית הוי דבר חריף ופלפל בדברי השבות יעקב והבאר יעקב הנ"ל והביא ראי' מדברי הרמב"ם פ"ג דמעשר דשמן זית לא מקרי דבר חריף עיי"ש ועי' בשו"ת טיטו"ד הליהאי סי' ר' ובשו"ת משיב דבר (מהגאון בעל העמק שאלה) חיו"ד ס' כ"ד ובס' חורש לציון דרוש י"א ובשו"ת תולדות יצחק הגספח לס' עולת יצחק ס' ע"ו ובס' חקרי לב חלק א' מיו"ד סי' ס"ו (דף קט"ו ע"ד) (סו) הרבה ביחד ולענין השיעור כמה נקרא בזה הרבה ביחד עי' ביד יהודה בפיה"ק ס"ק ל"א מ"ש בזה וכיים דכיון שיש בזה כמה ספיקות דפליגא ע"כ אם יש ודאי בהגשלאים רוב כנגד אותן שנחתכו בראשונה טרם שנתקנח הסכין יש להתיר עיי"ש (סז) נתבטלו באחרים. עי' בס' בית דוד רשבירי חיו"ד סי' ל"ח בהתלע ההשו' (דף י"ח ע"ב) שכתב מהאו"ה דאפי' ידוע שביטל העכו"ם את שלו והאה לא הוי יבש ביבש אפ"ה כיון שכבר נתבטל ביזו בתערובות יבש ביבש שוב אינו חוזר לאסור כשנעשה לח בלח ולריך בשים עיי"ש ועי' בערך השלחן רספרדי אות ט"ז שהביאו וכתב דהאו"ה לא שהי פפסק כהרא"ש דאם טרע התערובות ביבש ביבש מותר לבשלם יחד דהכך להיתר לגמרי אבל נדיון דקי"ל להלן סי' ק"ט דיבש ביבש שנתבטל ברוב לא נהפך להיתר ואם בישלם יחד אח"כ נאסרו ממילא תם בזה אם ידוע שכבר ביטל העכו"ם את שלו אסור עיי"ש (סח) נתבטל טעם הסכין בראשונים. עי' פר"ת סקי"ח שהאריך להביא ראיות דלא אמרינן שנתקנח שמנונית הסכין בראשונים עיי"ש ועי' בש"ך ס"ק כ' שכ' דבודאי לענין דינא אין לסמוך על זה דכבר נתבטל טעם הסכין ומה"ש כ' הרב דבמקום שנוהגין להחמיר אין לשנות והרב כתב זה רק דיש ליישב המנהג דסומכין אהאי סמכא דכבר נתבטל וכו' משום שיש בלא"ה נר קולא שיש ספק וכו' מש"ה סמכינן אהך סברא דנתבטל הטעם וכו' עיי"ש אמנם אני בחו"ד בביאורים סוף סי' זה כ' להקל לסמוך על סברה זו באם נגרר מלח בסכין חלב ומלח בו בשר דאמרינן דבטל טעם הסכין בגרירה הא' והב' עיי"ש וכה ראיתי בס' אי זהב על יו"ד כתי' מהגאון בעל אורח מישור שסמך לדינא אסברה זו דנתקנח הסכין וכו' שכתב ומה"ש נראה לי דאם חתך עיסה שקורין לאקשי"ן דק דק בסכין של בשר ב"י אם ישל להדיחן או לגוררן במקום שהחתך שעיסה דמותר לאכלו בחלב כדין קוטאן אלא אפי' חתכו דק דק וקטן מאד באופן שא"א להדיחן או לגוררן נ"כ מותר לאכלן בחלב דהסכין נתקנח בראשונות ואח"כ האחרים בטלים ברוב כדין יבש ביבש ולא עוד אלא דאפי' שיש יש והא חתכים הרבה וה"ה אם חתך בסכין בל איסור ב"י דק דק דינא הכי כמו בפירות יבשים שכ' הרמ"א עכת"ד אמנם

יעוין במנח"י כלל ס"א ס"ק כ"ז שמעמד נ"כ בזה וכתב וז"ל ויש"ל דשאני הכא שחותכין וממלאין מהם חביות גדולות מאוד ע"כ בודאי נתבטל משא"כ לעיל וכו' עכ"ל והביא בס' תגורה שמואל ס"ק כ"ד עיי"ש דכך רואה שהמנח"י לא רלה לסמוך אהא שנתקנח הסכין בחתיכה א' וב' רק היכא שחותכין הרבה מאוד וצ"ע · (סט) הכרוב עי' ביד יהודה בפיה"א בהתלע ס"ק ל"ב מ"ש בדברי הרמ"א בזה וכתב דנראה לכאורה מלבוש דכרוב לאחר שנכבש מתשב לדבר חריף וה"א דכרוב הוא דגם לאחר שנכבש לא הוי דבר חריף כלל כיון שאוכלין אותן כך חי והוא רק חמוץ קלת ובודאי לא גרע מבוסר דלא מקרי דבר חריף עיי"ש ועי' בס' ערוך השלחן (להרב מהרי"מ מקאוואהרדק) סעי' י"ם שכתב דפשוט הוא דזה הכרוב אינו ר"ל כרוב שלנו שקורין בל"א קרוי"ט ובלשון רוסי"א קאפוסט"א דזה המין מוהכין קודם כחושן ועוד דזה המין מחוק הרבה בתולעים ואסור לאכול של עכו"ם מפני התולעים הרבים שנמלאים בהם ולכן אף שנהגו לאכול אוגערקי"ם ונורקי"ם שלהם אין ראי' לקרוי"ט דבאוגערקי"ם וטריקע"ם אין בהם חשש איסור רק מפני הכלים והכלים שמעמידים בהם הם נקיים ואף שמעמידין את האוגערקע"ם בחמין שהם כלים של עכו"ם אינם ב"י ועוד שמבשלין את המים בהכלים נקיים במסוך שלא יקלטו טעם שום משא"כ קרוי"ט אין אוכלין בשום מקום מפני התולעים אך זה כרוב אינו מין קרוי"ט אלא הוא מין שאינו מתוק בהולעים וחותכין אותן אחר שנתחמצו ודינם כדין האיטוגי"ם עכ"ד ובע"כ שזה הכרוב הוא חריף באמת הלא כהקרוי"ט שלנו שכ' היד יהודה: (ע) ויש מקומות שמחמירין בזה. עבא"ס שכתב מהפ"ת שמחמירים בכרוב וכו' יחמירו נ"כ במרקחת הטודים ומי לימוני"ם ועי' בחוו"ד בחידושים ס"ק י"ד שפסק כהש"ך דאף להמחמירים בכרוב פרוס מהירין מי לימוני"ם כיון שיש עוד סברה לומר שיש להם כלים מיוחדים ופירש שכן המנהג עיי"ש ועי' בפר"ת ס"ק י"ב שכתב נ"כ סברות להקל במי לימוני"ם אף לממחמירים בכרוב פרוס עיי"ש · (עא) שמחמירין בזה היינו כשחותכין אחר חמילתו. מאורי אור בחלק קן טהור בחדושיו ליו"ד כאן (בדף ק"י ע"ב מהס'): (עב) תפוחים או לפתות עבא"ס מ"ש מהפ"ת אם חתך התולע עם הפרי מותר ע"י קליפה מעט וע' יפי' בפר"ח סוף סי' זה מ"ש בזה והעלה דלריך ליטול כדי קליפה היינו לקלוף סביבות המקום שישנו שם התולע עיי"ש ועי' בס' מזמור לדוד (להרב מהרד"ם ז"ל) שהתפלא על הפר"ח בזה מדוע לא יאסר רק מקום סביבות התולע שגע עלמך כשהתולע הוא ליתלוה בתחלה הפרי או בתמלעו והרי אחר שחתך התולע אלך וחירך את הפרי עד נסר חגוש ממלא וכל מה שתהך אחר התולע הי' בסכין האסור שלחות התולע הוא דבוק ובמין עליו וא"כ דבר פשוט הוא שאסור כ"ק בכל הפרי שנגע בו הסכין דהגב דוחקי' וחורפי' דפרי בגע עכ"ד ובמ"ח ס"ק י"ג דמ"ש קליפ"כ מע"ש ר"ל לא קליפה ממש אלא קליפה קלה כעין גרידה די בין בשאר פירות ובין בלגון עיי"ש ועי' בפלי לבוה שכתב דאף בפירות חמולים סגי בקליפה מעט ולא קליפה ממש וכן אף בפירות שאינם חמולים לריך קליפה מעט ועיי"ש במ"ש דכל הפוסקים דברו רק לענין הפרי אבל לענין הסכין לא נמלא בפוסקים מה דיש אם חתך פירות חמולים או בלגון וחתך שלא שכהום ועיי"ש במ"ש בזה ולדינא סיים דעכ"פ סגי בנעילה י' פעמים בקרקע קשה עיי"ש ועי' ביד יהודה בפיה"א ס"ק ל"ג ובפיה"ק ס"ק ל"ד שכתב דבלגון בעיק קליפה ממש ובשאר פירות חמולים סגי בגרידה ולענין סכין הביא בשם המזמור"ל והב"ח שיש להחמיר לנעון עשרה פעמים בקרקע קשה וסיים בל"ע עיי"ש: (עב) או לפתות. עבא"ס מ"ש מהב"ח כיון שמקלין בדבר

שנפשו

וכל זמן נוסחין כאן סיהר כמו בגיטין ואין להאריך כלל (כתרוה): **ח יחתך** (עד) קישואים בסכין של בשר מותר לאכלם בחלב (עה) בגרידה (פז) (עו) בלבד (ה) (עז) שיחתך בסכום החתך (עח) ואם יחתך בו (עט) לפת אפילו גרידה א"צ (פ) ' אלא הדחה בעלמא ' ולא עוד אלא (בא) אפילו (י) צנון שחתך ארד הלפת 'לשרי בגרידה כמו הלפת לפי שטעם הלפת משונה (פב) ומבטל מעם הנפלט מהסכין: כגס ומזוקק (פר) (פה) שטעמו מפושט פב) יקי מ (פה) נחש ושפר דגרים נ"ם ומפיט נוסח אין להחיר נחשון נחון (פר) רק אסם ל' פב) כרכם שפשים שם נ"ם שחתך כל אסם (פה) אסם אין תחיבת נחון לנחון (כ"י בסם סמ"ג):

באר היטב

(ז) כלבד . שרוח שכול אחות מקליפה שבקליפה צריך שיחפה נפה קלח כדי שיוכל להבחל טל כשפר שם פלפ"ל בגרידה מיכו בגרידה שני דמדמע שני שני נסדמם פלפ שמשך (אחתם ל"ם להדיחם שם"י סהדחה שבדך נפה יותר: (ח) צנון כתב הב"ח לכאורה משמע שלבון אז לכתחלה שפר להחך בו נחון לאכלו עם בשר אפ"י שכבר אחך בו נפה פבל מבהרי"ן חלק ואחיר שפיט לכתחלה ואפ"ל כיון דכלפן שב"ם כפי סדחה ניחוש לשמא מבהלי ואפיל עם בשר בלא בלוה כדלאפכי"ן גרים סיכן נ"ל ובניה בפי בקצרם של פיפוד ב"ם דשפר שם בשר בלא בלוה ובפה כיל רק אשפרינ בשלמא ואף שם יאכל בך אין לפרש בו אלא שלא אחך בו אבל אם אחך בו אסור אפילו אחר שנתבשל בקצרם צריך שיחתוך בסכין של בשר ואפילו בסכין שלא אחך בו מיד כשפ"ב כלן בחתך אחד

צז שלא ללוש עיסה בחלב, ובו ג' סעיפים:

א (א) (א) יאין (ב) לשין (ו) (ג) עיסה

פתחי תשובה

צז (א) לין לעין סיין בסעיפים ג"ס ס' ס"ק ב' בסעיף סם מחבר לחם מבג לשוך סיין כדי מיסה לבן וכלבו ס"ם ופיין בג"ס

נשמע בשבר שמא יבוא לאכול בחלב ובריכה בשבר דוקא וע"ש דיעבד אבור בגם שכבר מוחר בשר מוחר לשם מיכי שבמלוכה מיוחדת

באר היטב

צז (ו) סיעסה כתב בס"ז מזה ב"ל דמלוכה שדבין בה בשמים ומשתמדין ובשמים בין שם בשר בין שם חלב ושמם מ' דבו שם שום שם מרק של שומן ווי"ח מחוירין שהוא כרוסוי ב"ל בחוץ ב"ל שמוסם מלוכה מסורה לאדם בה בשמים כול שפיט

נחלת

צז סיף א' לין בשין סיעסה בחלב סי' עיין בתשובת שמת שדק כי' ס ב.שלל מצדות יין בן שלוט בשר בחלב אבל אם בשר מותר לשם מיכי שבמלוכה מיוחדת

צבי

נרדיתי בתשובת מהר"י ס־חלי ח"י סימן י"ח דלין בזה משום מבשל מיסור ס"ם ומ־ בי־ציית בס"ל כלים דור מקני מבשל מיסור מדברי כר"ם שכתב דאם שב חלב ושבשל בפ'

(ד) בחלב (ה) שמא יבא

נחלת צבי

ודעה נמי כיון ס"ק מ"ה כתב דשוב"ם אם אפשר לאסור בשעת סגולה פע"י להיות אפשר

דרכי תשובה

(ו) לאכלה עם בשר (ז) ואם (ח) לש

דרכי תשובה

מחלב וכו' לחמם בכ"ד כיון שלא פי' רק כבר פ' ודאי פת מותם וכו' ותע"ג שאינ שמתערב בשבה פת מרובה מ"מ הא כבא בא לאיסור והמעורבות כמ' וכו' לך לרחוקה דמלתא לחתרתי לאתן כל הפת לבעלי בתים הרבה בחוקן שיהי' בכל מקום פת מותם ובכה"ג בהוה שרי טכ"ד ומי' מזה בדברינו בחבו' נאות דשם פי' ל"ד מחמם בהגהות הגאון מהרש"ק ז"ל על הטרמ"ע כלן כתב דשם דהיב"ע פת שאינה בו שומן עם פת אחר לית בהל בדוב לקי דהוי יבש ביבש וכלן לן שייך שמא יבשל ויהן עשם דהן דרך לבשל פת הרבה ביחד מ"מ לן מהני היב דמיקיון שמא יערב הפ עם חלב וחמחה שם ויחדמן שפת שנאנא בו משומן עיי"ם ומי' בערוגות הבושם חוה ד' מה שכתב ע"ד הלב"ם בזה והעלה דשם הי' פת מרובה בהלה לן בשל קלי שם מתערב בכמה בכרות לך בעובדות זו שלא זה הרובר רק על פת ג' והשפת ריה בפ"ע הוי דבר שעעם קלי שם לאחר שמתוקף עליו כת היתר שם ימח ד"ל בשל לן הוי שוב דבר מעעם מ"ע בכה"ג שמתערבם ע"י הרבובות הרי הוא בשל ולן לריך לאלקו לממה בשלי בתים וכל זה שם הי' עכ"פ רוב היתר וכלתיעור לכל הם נתערב פת מועם שילועה בחלב מד בחד ולימא רוב היתר לכתורה פשוט הוא דחוזר ולימת שם בזה לן להחמיר כיון דמעיקרא הי' פת שעעם שוב לית אחר ולמחר דלמך יעלה על הדעת דשם הי' החלה רק כדי לכילה יום ג' עם תגבי ביהו דהי חלב דבר מועם וחל"ב מתעתם ב"ב שהלט ממנו וכיוצא בהם ימח דיהא אחר ולמחר כיון שהתעמעו בב"ב ויש יותר מלכילה יום ג' לפי מנין הב"ב של עכשיו וכן לסקר שם הי' מהחלה ב"ב מועעים ולמחר בפת וחל"ב ויזרקו שב"ב שיהי' שותר דבולעי ז"ל בשיקר הוא לדך שהי' בשעה אחרי' ג"ב ה"ב שם אח"ב מהרבה הפת ע"י התערבות הלית לן בה כל שהי' מהחלה פת שעעם כיון דהותר כותר לך פרים שם דמ"ע לן להחיר אלא ע"י מעימה דשעעם על פת ופת דעל מעימה ישראל שמכין גם ביהו"ז אבל בלא מעימה לן להחיר וכל זה בפת שעעם שהשרב אבל בפת מרו"ח שהשרב לאבון שם בבר בולעי לאבון שם לעבן שם מותר לאבלם בחלב כיון דעיקר האיסור הוא רק גזירה דרבון יש לסמוך להקל בכמה מבשים שיגיע לכל אחד דבר מועם בולעי מה טוב ולשבר להחיר גם לשכור אחד אחר להרבה מבשים והזהירים שלא יבלו את בי הבר בשר עיי"ם בתרומת הרשי ומי' מזה בסו"ם בשר יעתן (מהרשלון מקוושע ז"ל) חוי"ד סי' י"ב אבל בית יהודה בסימ"ן פ"ק ה' ובסי"ק פ"ק ה' שהעלה להקל בזה לעתרי דשפיר בעל זה הפה בין שהר הבבות בדוב דשפהברת דלע נדע מה זה מפק עכ"פ ובישלינן וחלה תון לארץ וחתן אחר הפסח דבשל בדוב אחי בשלינו מיט ע"כ אם שהערב הפת הזה בדוב את אחר אם יש בכולן שיש בהר בשר החלב שבפת זו שותר ואם אין בכולם שיש עד שיהי בהם ב' בשעות שיתן בכולם שיעלם בחלב לא לחלק להרבה בעלי בתים עיי"ם (ועי"ל ס"ק י"ח) (ו) לאכלה עי' בח"מ סי' תמ"ב סק"ו (ס"ק ד"ה ואחר כך) שהביא מהמרדכי דאם נפל חלב (בקמ"ן) על חתים חסור לאכלן עם בשר עכ"ל ומי' בסו"ת מופו"ד חלית"ח סי' קל"ב בשובדת כזו שנפל קדירה נחלה של חלב ליעתן על חתין וגלו הי' בהחתין ס' כנגד החלב והעושה הניר החתין לשותן עשות מהם פת כיון שלא נבוע החלב בהחתין רק בלוע וכ' והעושה הוה כגן סורר ומורה דאפילו שהחתין מחורים לגמרי שבולע בלוע בתן החלב גם בלוע ואיתיקע שמא יבא לאבול הפת בבשר דיהן דאין יוהא כמה חלב בלוע בהחתין ושמא בכלע הרבה חלב יש להחמיר מספיקא דלה הכי דרבן אין לסקל כיון ידבון זה חזק שהחמירו גם בב"ח דרבון והביא מהא דלקמן סי' קל"ד דמותר מפה דאפי' לשבור החתין בעכו"ם אסור שמא יחזור ויפרכס לשרשל והביא ממה שפל חכם ז' בזה דלה שהמרדכי כתב רק שאסור לאבלן שם בשר ולא כתב שאסורין לגמרי משמע דשותר לשבר בעכו"ם אין זה לפי' ד"ל דבוונת המרדכי שם שותר לאפות מקנה אה"נ גם בלושן שיפות שלא שלא יפלט שם בשר לאבלן שם בשר ולשון הרא"ש בפ' בלושן שלא יפלט שם בשר לך כתב שם שם שות

(ס) כל (ב) (י) רפת (יא) אסור (יב) אפילו (יג) לאבלה (יג) (יד) לבודה (סו) ואם [2]הוה (סו) דבר מעט ב מסקנת התוספ' ובתוס"ש סי ג כתי' פרמ"ג סי' נפ"ט מהתו"ח והכנ"ג נפ"ט וכ"פ

(יז) כדי אכילה בבת אחת (יח) [1]או (יט) ששינה

באר היטב

(ב) לנמרי. נ"ה סמ"ע סק"ב ופרי חדש שם שאם לאסור לו נפל בשוגג מלב מי שכתב דלמן מי שכתב דלמן מותר כ"כ נ"ה (ג) עמ"ש נ"ה שם

פתוחי תשובה

(ב) שאם לאסור מיין נקסר לבטל מדד ס"ק קל"ח לעיין שם ומשמע כבר זה ובכנסת הגדולה סי"ח סימן פ"ע ופיין שם ע"ב בשו"ת מהר"ם מינץ סי' ק"ע ומסכת דיון לעיין שם ובמהרי"ט ח"ב סי' ל"ב

כין בחיט נוש מ' שם המעכו"ל כתיבי לא מיתי מכלי מן מיתי שהוא נוש מ' ולמ"ה ממיתי והבלוע הולכת ט ו"ג לחיתיך דהבלוע הלכה בהפסק שביט וביט מע"ם ביאה ובקה מן הדקה מי"ב. (סו) כל השו"ת אסור. עמ"ש וגמלת בני מ"ם מהפרי"ג לם להעיר מלב בשיטה בשוגג שם קנסו חז"ל בשוגג ועי' בם' למרי ביאה בדיני בב"ח ותעיינות סי' י"ג בשף הם ' מ"ם בזה ועי' ביד יהודה בפיה"מ סק"ב וכפיה ק סק"ג שכתב שים להסתפק יש הדין שם מהעירב ט בשוגג מלב לתוך העיסה שם מותר להוסיף עליו קמח עד שישור ס' כדי שלא יאסר השם כיון דעדיין בעת היסור לין כלי ליסור דהא ים ט הקמח לבטל טרת השם ולדינו העלה דשם מתערב חלב לו שוטן בשיסה לין להוסיף עני קמח לכתחלה כדי שיתבטל בששים שלא יעשה סיכר בהשם שלא יבא לאכול עם מין בשני מי"ם ועי' בחמודי דניאל הלכי בב"ח מות י"ג מעמד נ"כ על המחבר בזה ויעוד גם בזה דשם יכול לבטל לאסור טרת השם לאחם לדינו דשה כל זה והעלה דלין שום לאסור בזה ובשיר יכול להוסיף קמח ושים עד ס' ומ"ל לבטל טרת השם מי"ם (וע"ע ס"ק ל"ח) (י) השו אסור. מי' ביד יהודה שם בפיה"ק בס"ק שפ"ח כ' דמדלא כתבו הטוסמ"ח ושם בם לחלוה העיסה רק השם מסיר מעמש דשל העיסה לא נזרו חז"ל לאסור כיון דעדיין ים ט הקמח לבטל טרת השם ואשר גם בזה לכתחלה לעם עיסה בחלב ע"מ לבטל בעת אחר' לך שם עבר ואפה בלא שיעי לאסר בזה ובשיר יכול להוסיף קמח ושים עד ס' ומ"ל לבטל טרת השם מי"ם (וע"ע ס"ק ל"ח) (י) השו אסור. מי' ביד יהודה שם בביאורו ס"ק ל"ח שכ' דמה זה בשר בחלב מותר ומ"ל לבטל טרת השם מי"ם ומי' כם (א) אסור. מי' בב"ח בחיטי דיעם שם בביאורו ס"ק ל"ח שכ' דשה זה לחלוה יש לאסר מחמת עלמו כמו בשר בחלב מחלב כמ"ם בשר ק"ל שמי כ' מקום וכל ל' בשיר יהיר חוא וה"ג הא בלא יהיר מי"ם לחמם ישוין בקורשי' הלחמי מי' ר"ה שבשיג עליו והעלה דבא"כ לא יש לאסור מחמת עלמו ולין זה דומה לבב"ח דשה יש להחלב לבדו יש' מותר והשם לבדו יש' מותר ומ"ש ויש"ע וחיבורו מלאכרו מ"ש עיקר לאסורן לא מלא מחמת החלב ולא מכח השם יהלב נ"כ לא לאסור מחמת שבלוע שם בשר ובב"ח לא יש' שום שש"ע השם לאסור בשר בחלב לאכול שם בשר ובב"ח לא יש' בזה רק כמו שאר לאסור

**בלוע ולא לאסור מחמת עלמו ולכן אם נתערב פת בעיסה בחלב עם שאר פת מ"ם שהוא דבר חשוב כפל כיון דהוי רק לאסור בלוע וכל דלא מי לאסור מחמת עלמו שפיר גם דבר חשוב בפל ובש"ם שוד בב' ק"ם בשכחל שם מחמו מלאפ"ן מלח בשבין חולבת לית לי"ג ולא מי' שים בהעלה עד הלבה ומהו מלת ז לאיך עיסה ולפו בחשר לם מותר השם לו לא והשלל השם לדברי הלב"ם המחב דשל לאסור מחמת עלמו ולפ לאסור בלוע ול"ב מי השלה לאסור מריית עלמו דשל השלה לא מלי השם כמלא עמי היה ול"ב ממילא דלפ שים בשפת שים נגד השלה לא מלי השם כמלא לפוגמא עבידא ולא בפל בלאסור מחמת עלמו וכהב דלפ לחם כלל הלב"ם שגב בזה כמה שהאילם דהוא לאסור מחמת עלמו דלא המי לבב"ח השיעם לאסרין זה לח זה שבשר מותר להחלב והחלב להשבר מחלל"ב בל"ד בשר לו חלב שבשלא בשלה שלא שבשבר לו החלב שאר השלה מבל לין השלה לאסור לח שבשר לו פחלב ולכן בל"ד בשלם כחל לשאר מותר לפי עם בשר כיון שים בשים בשת נגד הלבה ולפי לו הי' בשים נגד השלה כיון דעל כל פנים בלידוף השלה עם השיעם בשים נגד הלבה של השכין נמי מותר עיש".

ועיין בחוו"ד בביאורים מק"ב שהביא מהגרי"ז ס' ס' ס' שלם בפל השת שלולם בחלב בירקות ומורין מירקות והבוי עליו וכ' שים להחיר החבוצל מי"ם וכ"כ ביד יהודה בפיה"ק שק"ם דלא נגרע שת זה מפת עכו"ם ובשולי עכו"ם ומתן שעבר עליו הפסח דבפל כיון בשלמו יוצ מי"ם ועי' בדבריהו לעיל (פ"ק ה'): (יב) אפי' לאבלה לבודו מי' בשו"ת מהרן סרים חו"ד סי' ס' שהעלה דאם לחלוה שלחה לוכל פת שרוים שאינם בשום מחמת שלמו יודע מה שרוים בשום שם לחלוה שם בשר בחלב לבדו פ"ל לפרישו רק שלריך לעשות פלו ויש"ה שלא יבא לחפל עם חלב מי"ם. (יג) לאבלה לבודו. מי' בפלחי רים ס' זה שהעלה דאפי' אם שעמו השת ולא בי' שעם חלב אם"ם לאסור השת ובהב דלפ"ז יש לפקפק ע"ד המחבי"ם שפסק דאם יש שים עד השלה מותר

כחכית

(כ) צורת (כא) הפת (כב) שתהא (כג) (כד) ניכרת שלא יאכל בה בשר

פתחי תשובה

בשיטי ולף של סתר סספרדים מסחר דחיסיק סמת יסכת מלחודים ס"ק ופין מ"ל שכתב שד לכי ו מין מופיל רק כשהיסה נשפת חפיס לגה סיס עליו חיסיר כלל מאל לפשות שיטי חסר שכתב לחסר חיס מוסיל וכן לחלק לכתבה ב"ג מינים ב"ח דבר מועם חסור כיון בשבר לחסר ומשפה עבלה פ"ת וכן דפת הפת"ב דלה כפ"ם נשם יקוט וכתב שד

דרכי תשובה

כשבית נוהים סמעם חס' שיטי מעם ולשון עברה טרחה משמע הסברת כל הטרח מכל וכל מיין שם ולפ"ז בכ"ד מלה דחס' שיטי מעם הוי בכלל שיטי לשהית הפת דלשם כי' לריך שיטי נחלה כי' לריך לכתוב שהעבור טרח הפת לשהם הנה הב"י כתב שם דאין לחלוק לדבנה ב"ב ועי' בא"ח דת תם סי' י"ב שכתב דמ"מ מיהי הקנה לחתר החתי' לחחוך בו לחיוות חלב מיי"ם ועי' בחשוחי דיעל הלכ' חערוכות הב' חות י"ח שחחלה כתב כן דחכי חם עושה נה שיטי לחתר החתי' לו שחקק חיבת חלב סביב הלחם בעין שלף כשיחכל ממנה שהשיטי לשלם משהר דמ"ם כשמשה שיטי קודם החתי' לו ח"ב חמנם חח"ב סיים בל"ע כי מהש"ה משמע דלה מהכי חח"ב שום הקנה מיי"ם ועי' בגליון מהרש"ם שהעלה ב"ב דלה מהכי הקנה לחתר החתי' דלף חם יחחוך בו לחיוות חלב יש לחם שחל ל"ג שניח בסיטן וכחב דחלוי ב"ל דחם בחבור דת חם לף סמך על זה רק לרווחת המלחה בגידון דידי' שהי' בספת רק מעם חלב כו' מיי"ם ועי' בית יהודה בפי"ח סק"נ וכפי"ק סק"ד מ"ם בזה וכחב דמ"מ יש להחמיר לחם חם נהמרב בו בחידד ולף עלה יש לחשוב לעשות כן מ"מ הם עכ"ם בשוחה הבליע בו חלב לף עלה שיש לחדהו בחשהר הפת ע"כ לף מהכי שוב סיטן שיעשה ח"ב לחשר לחהירו מבל חם עשה הדבר עלה בשוחה כלל כשן שכספך חלב לו בשר חיחה הפת עלה בחחכוון כלל בזה יש לסמוך על זקוק של הפ"ם שיכול לעשות בו היכר נם לחתר החתי' עלה יבא לחלבו עם מין הבשר לו לחלוק להרבה ב"ב שיהא בידו כל ל' דבר מועם מיי"ם (ועי' בדברינו לעיל ס"ק ע"ו) ועי' בפ' ז' זהב של הא"ה כלל ג' סק"ל שכתב **דכל זה הוא לחתר שכבר נעשה הפת הוא דלא מהני לעשות שיטן מחי"ב מבל** חם מבר קודם נתר לחיית הפת שעדם חוא שיכול להיחלב מן הפחר ולעשות בו שיטן דכל אחן עלה נעשה הפת לנמרי ליט לחשר מדיין ויכול לעשות הקנה שיכיר ניכר השבר שהוא של חלב לו להיסך מיי"ם: (כב) **שתהא ניכרת.** עי' בחבוחת שערי דורות ס' ל"ב ס"ק מהרש"ם שיש ליזוק לכחחלה לעשות נשוליחת של בשר שיטן שהוא של בשר דהיינו שיטה עליו קנה עלמות ובשל חלב יעשה שיטן שהוא של חלב שיטה עליו קנה נבישם מיי"ם ולפי דברינו מחולם שלריך לזוק לכחחלה לעשות שיטת הפת של חלב בעורם מחתם ושל בשר בעורה לחתת בלחלן שיטיחו הכל שם הוא של בשר לו של חלב לו שיטה עליו עלמות בשל בשר ובניחם בשל חלב וכן לפיחי בשיחי בדבה פחת כ' שכתב שבאלן בלבי ובאלן שחקק"ו חבא לעשות לחתיחה משולשות בשבר וכן שיטים כשלו מחולפים בניחים ובניחה ושיטין לשיחים שיטן כשין חור"ם ואיכין להזכיר שיטה בשל בשר שיטן לחר ובשל בניחה שיטן שיטן לחר כדי לף לחחלוקי מן הפחר מ"ם לחתם יהיו בשי"ם הפלחה חיט יחי"ד פ' ר"ן שבשליל לשיטן שלוש פחם פת ושיט בו שלייחה בדוקי לף יחלבו לף בבשר ובף-בחלב מד שיפלל מקודם חיטחר ל שפחל של בשר לו של חלב מיי"ם ועי' בפ' שרי חמר בחלק לפשיטה חיטים פחת כ' מערכת בב"ח פ' מ' שבניחה וספכיט בעמו ובחב שכן מחצין בשיטו לעשות מין מוליחה ומחלקין לחתה בשיר מחקה ושחין לחיה בשיטן ולפעמים שיהין לחתה בחחלה ומחלקין לחיחה בבניחה ולין מחצין שם שיטי בישים ולין בזה בית מיחום כי לין לחיטין לחתן מד שמולקין חחלה מה הוא לם של בשר לו של חלב מיי"ם ועי' בפ' דבי יוסף פ' תנ"ו ועי' בדבריט להלן (פ"ק ל"ו). (כב) **ניכרת.** עפמ"ם ופשוט הוא לפמ"ש דבשלים שבחמצא לעשות הלחמיחה וקיבלו של חלב בשרה יהיה כשין קלר פחם וכיולל כמו שהוא בחמצא בחקנחו חם עכר ובחה בחשיש בו שיטן בשרה שחחלה של חלב בחלף לפבר הלחמיחה ועיל דין לרך בושם (ועי"ל בס"ק שלח"ו) (כב) **ניכרת.** ולחלן בחחלים שחשיטים בשם שכנה בושן מד שבושן מיכר לון לך שיטי נחול חזה שפ"ל סק"ל ויד יהודה בפי"ח סק"ח מבדוקה סרק ח'. וכ"כ בפרי חואר לחתן השה שחחיט פיטם בושן בלים והשושן מיכר בשה לון לעשות וחואר שכ"ל ועי' בס' לרוך השלן (לראה מהרי"ח מלחלהדק) שפי' ו' ח"ל שלין שלקיט"ם חלחלקיט"ם ולון בשרים בחחלחקיט"ם ים מחם של חלב שלין שלקיט"ם חלחלקיט"ם ולון בשרים בחחלחקיט"ם ים מחם של חלב

בשר

בשבושת מהרי"ם שם דהא לחתר שם ליהן שיטי חקף סיכה לחיכה חשם שילחכון שם בשבושת ניחוד שבל סיכה לניכה בשחם לכבי כחו חשם שחשבלשים בחיי חשיקה שלון לשלון שם בשיחי שכבר לשבר שבר חיט חוסיל וכן לשלף לשבבה ב"ף בינים בכ"ף דבר חועם חסור כיון בשבר לשבר ושחשם שבלה פ"ת וכן דשם הפת"ב דלה כפ"ם נשם יקוט וכתב שד

(כח) מותר לכתחלה בו (כט) אין אופין פת בתנור (כן) שחרר באליה (כח) ואם אפאו דינו (כט) כעיסה י שם בגמרא
(ל) (לא) שנילושה (לב) בחלב: פנס ונכן טפנין עגום פת שם חלב

תשובה

דרכי

כשר ולפ על חלב וכלהו"ם מסרים בהילה ובחלה לפוסים כי סוכה ומתרו לי שלחו של חלב ויכרים הדבה בע"מים מפני פומם שלום דומין כלל לאחרים ועוד שמפני לומר דעל יהיר מיום לחד אין לוקחין ומזמן מועט לפ יהיטין עכ"פ ע"ל והגה מ"ם בעשם הסתר כיון דעל יחהר מיום פ' אין לוקחין אין צריך נפח פלטר דשנוח הוא ולפ צריך הסיהר דפת מועט רק בבצה"ב בעלמא לו גם אם מוכר לבעה"ב אחר אם לומר ט ומזכיר שלא יאכלנו עם כשר אז בשר לחריך דמזמן מועט לפ חיטין מיפה ויאכלנו עם כשר מפ"ב בפלפר היוכר שמזמן הדבר שקפה ליהר להניח לכל קוה שלא יאכלנה עם כשר כי הינה פעמים אין הפלפר מוכר בעלמו רק מעמיד ט מוכרים הרבה אחר אחים כך הרגות לפיהך עליהם שלא יעברו ע"ד רבונם שמזהירים להניח לכל קוה וכן גם כמה פעמים קוה הבעה"ב ע"י שליח עם אחרן ו"ל בדעתו ולפ יסמוך להניח את דברי הסוכר ויטולו לידי מכבול ופשוט הוא דאין היהר מפ"ב ניכר לכל אם בהבניתו ובהסתוגות שרגיל עליו מבחוץ מחמלה ומן שרי ולפ זולת וה"ב לפנ"ד לריעא (ומי) בדבריו בסק"ק שלפ"ז). (כח) מותר פי בפלטות והסוחות הלסח קפחת חלק פ' סימן ני"ו מ"ם בדבר הלחמיות ופת הבאה בכיסין שקורין ניסקוי"ם (שהוא מין רקיקין) והביא בשם מגיו תשלן מהר"י מינ"ז להתיר כיון שהוא מפוה לפ שלא למכור ומחמיר לפ בפיד ומנ"ב פ"ם והעתיק דבריו גם בלקט הקמח פי"ם ומי' בכו"ם שלולת יבצין חלק לפ פ' פ"ב שהביאו והביא עליו דיון דלום מפים כיון הוא הרי הוא כשלר שם דאה שכם ודקם קלם לפ מהר ולפ הוי שיטי כ"ב ולפ לפסוחה לנמרי פי"ם ובבילה סי' קפ"ם. (כן) אין אופין פת בתנור שחרר באליה ונעגן לם שה בלפים בלד פ' לם שוהר לאכלה בו בלד כב' מי כדבריו לכאן (פ"ק מ"ם): (כן) שחרר באליה. וה"ה כשומן לוחש וכיוצא דלף ויהו רק מדינק מ"ם לפ תלגן ח"ל בזה שע"ל פק"ם. (בח) ואם אפו וכו'. עמ"ו פק"ם שכתב דלם לפסה פת בתנור ולפ יש שפחו לת שהוא בלאלה מהר פמימה לפת כיון דלפ פי' כשהוא לבעל ובכה"ג ליכא הוכחה מהם"ם לאסור מי"ם ומי' כדבריו לפול (פ"ק י"ב) מ"ם לענין פפחימים בזה. (כט) כעיסה שנילושה בחלב. כתב מה"י דבה בזה מהר לם שפסה בעין הוכח מיי"ם וה"ם. (ל) שנילושה בחלב מי' בשו"ת ד יוסף סי' ע' בפוברת שפסה לחת לפסה לחם בפחר ובפחה ולקחה מרק מפר הבשר וקפסה לחם מרק הזה ויכם לי לפ להיהר כל הפת מפשם דלחמים שלי פיסה דמשהו בפלפת חוא ובכו בפלפת בחתה שהפ פני בקליפה גם במ"ד מפלי גבר והוא ז"ל הביא ע"ד והביא מדברי הבשר יוסף שהבא בחפר שהוא בגלי דלחפר לאפות בו דפת מפשם לחפר לם לפ יפפר פפת רק כדי קליפה לפפר כל הפת מפשם גזירה שמא יאכלנה עם בשר בלא קליפה וה"ב בדיל דלם"ע דע"י הקיפה לפ נפפר מכפם רק כיון ש"ם קליפה שוה להלי דינה לנפפר כל הלחם פי"ם ומי' בפו"ת דת לם פ' י"ב בשובדת כיו שפי' שומר על הבירה מים מפוכל עם חמלה ומבחו כאותו מים פת חמה שהילפל מן התנור זה' מלוקי דשות בין פלפחים מה הדין על הפת הזה דים לפקפין לאכלו לפי' עם מנה וכבר שם לחפר לם פ' שם הרבה חמלה בהמים עד שלין פ' בהמים עדת ים להיהר פ"ם ע"י קליפה כיון דבולפ כי' פ' בבפת עד החמלה ורק מעט החמלה שבחוץ דבוק למעלה שלא יכנס לתוך הפת הוא בחלף שני בקליפה ולכן היהר ים להחמיר להלכה שבחוץ בו שיש שהוא על חלב פיי"ם ומי' גם היא לפוסר קף פ' זה שהביאו והחפלה עליו הלא קי"ל ולפ מהר פיש שלא לם שהה קדום לפתי' לפל לאחר החפי' לפ מהר לבשות בו פיש מי"ם ולפ יתבה מה לחת שהיתה דלמת היכא דמיהת לפסר בלא פיש גם הוא מחה שלא מהר מה דשניו פיש לפוך לאחר החפי' לפל המניין בדבריו ילפה שהביאו פיהור שלין חגם מדיעת על הפת רק להלכלך קליפה ולפ יהר והו רק לחומרת בעלמא ובבה"ג בחלף בפתים דבריו הגם לחל"ה מהר ובפ"ל (פ"ק כ"ם): (לא) שנילושה בחלב. מי' בשו"ת מהר"ם חיי"ב סי' י"ח שכתב החקת הר' שהכא חלב בהר נתינת פעם לפל יכול לגום פיפה בחלב פעם לם פ' בה בה"ק ולפ בהר פעם לגפות

(לג) כתב הטפחות גם כשומן (לד) נכנד שבח כי כל זה (לה) מיתזב כדבר מועט גם כי שרתן משומש מפשר פת (לו) וכ"ם מלמדין מ פסקיד"ם דשומרין (פתחי ת"ש) (ד) (לז) ופין

פתחי תשובה

(ד) ופין ר"ת. עיין בתשובת פרי מגדים סוף סי' מ"ח שכתב דשם מבואר שם מיקה פליגי בהמלה ולא נזכרו שם שומן בשין ת"ל מקום דעכם גם ס"ל לה מחמת מ מר בין שם שם בשר בין שם חלב דנ"ט כר נ"ט הוא הלה דלהמלה לחשר כתם"ת ברמ"ח לכל סיען נ"ט ס"ב בהגהה לגבי בדיעבד שם

תשובה

דרכי

ועיין בפרי מגדים שם שסיים שכל זה הוא רק בדיעבד שכבר עברו ולפי פת עי"ש (לג) בחג השבועות עי' בש"ת מים חיים סי' תוי"ד סי' נ"ו שכתב בשומן חלות וכמי יומם עוגים וישפך להגור אלב תחה הפת ולכה בהולב ליתיר כיון דעל ככה ויו"ט רו רק דכר מועט ורוח ז"ל מדחה דבריו כיון דנתמת ים דיעות הדוקה ככתי לכילה בכת אחת רוי דבר מועט רק בהת"ח כלל ס' דין ב' כתב דכי לכילה ליום ג' רוי בשיעור דבר מועט וכתב בשפ"ד סק"ח דכל שיכל ביום ג', ולא יוכר למרחו רוי בכלל דבר מועט ג"כ היכא שלפה לשי ימים עוגים לכ"ע לא רוי דבר מועט עי"ש ועפ"י מ"ש הרמ"א להיתר הלחתיות לא הבינות גם בלא שיטי טורא בע"כ היינו בשומן רק ליום ג' לחכל פת מוכן לכ' יו"ט של שבועות לרך בע"כ לשרות טרת הפת ולפי לחו לחסר והים (ג' בסי' שחי"ו) (לד) לכבוד שבת עפרה"ח סק"כ ובפ' מזמור לדוד (לתדה"ש ד"ו) ובשכ"ד סק"ח שכתב בשם התי"ח דהלחם שלפוסין על שבת מקרי דבר מועט עי"ש ועי' בפ' זה שכ' על המו"ה כלל מ' סק"ה ת"ם בזה ועי' בפ' מחיית הקהל ר"ס ס' זה שכ' דלם לם עם טרון לרוץ הלחמים שעושין בכל ערב שבת לכבוד שבת לכוזע על פם בשבת אין לפרוץ לחכל עם בשר ליכא נזירה שמא יבא להכין עם חלב אלין דרק בכך הוא לחכלן בשבת עם בשר עכ"ל וכתב בד יהודה בביה"ש סק"ח דמ"ת אין להקל רק בחלות שעושין לשבועות שבת בלילה ובבוקר הקרא קוליטש"ן בין שאינם רק מעט ונם אין דרך לעשות בחול בתחונה ו מבו שאר חלה שאינם בהחונה המיוחדת לחלות של שבת והרבה פעמי' מוכלין ממנו בסעודה אלישית עם חלב וחתלה והרבה פעמים שאחר מיתו על יום ג' ויום ב' אין להקל כלל עי"ש ועי' בחמודי דניאל הלכ' בב"ח ריש הות ב' שכותב מלשון ההגהות ס"ד דלא מהני להקל בלחם מצה שיוכין לכבוד שבת בעיום עם שרון הלא כשהם קטנים בתוכן שיאכלו תוכן היכף אלל הסעודה ולא יפיר מצה אחכל לם ס' גדולים בתוכן שאין להחזיק מבוש דבר מועט רק בחמוצה טרת הפת של שבת מאחר פת לא מהני עי"ש.

ועיין בקיצור סולחן ערוך ס"ב ס' קכ"ז שכתב שם חכם מ' ומם זה חלב לחקל לכ"ע ולפי להחוקים בדין פת של שבת שלולין לו רק בשר ת"ת בזה ים לוחר דנם רם מודים להקל דזה קיל טפי דמ"ש בלילה עם בשר מלד לילה עם בשר של חלב של הימים הללו ומכ"ש ירעיל הסיהר לחלן לכמה בעלי בתים שהביאו הבי פ ובחכתת מה טוסיף עוד לעשות מח"כ סימן בפת ובלן נוהלי מהני עי"ש (לה) מיהשב דבר מועט עי' בתבו דת מם שכתב בשובדת רכ"ל שמחו את פת המה ברוילו מן ההעור במים משורב עם תמלח וכ' המבורת הין הפת מוהר מת"כ דלם להלחתים הם קטנים הוי דבר מועט ובי לחקל בחב ולם הם גדולים לחריף דמשכחב בכולן ומבגבל החמלה עי"ש ועי' בס' בית המלר שם שבילו והחחלל עליו דבע"כ לא מיתסב דבר מועט הלא הם מן הם רק ליום ג' ורוח קטן עד שלפשר לאוכלו בפשורה ג' לו נקרא דבר מועט אבל הם יש כמה לחים אחי הם קטנים לא מהני דבי דמי ולחתם מהו דבר יועט מ"מ מה יעשה בהבאלים דיבא לאכל בחמלה קשה דבר נם בש"ם דלם לילחים הם נחלים בעל כחמלה קשה דבר כמה פוסקים ס"ל דהלכי בין לילה חשב לפשים חיטין שמא לכך לחיסר נמקום ג' ומאחר שם ומה שיש לקיל בן מ"מ מה שעשה בהבאלים בדרך הבא לפשים מסכר ד"ע מודים דאחי ס' לא מהני עי"ש ועי' בדבריהם לעיל (ס"ק י') (לו) וב"ש פלאג"ן או פשמד"א הם ובחב בי בגמן כ"ם מבוש לפמ"ש כי מבואר מלבן הפוסקים דפלאחן רוח של חי ופשמד"א הוא של בשר (ועי' בד יהוה בפי"ק ס"ק י"ב) והבה בחמת הביאתי לעיל (ס"ק כ"ב) מהגהת שערי דורא שלריכין לחר לכהמלה לבשרי פיתן כפי מה שהיא המולי"ה הם הוא של בשר לא של חלב דלם של בשר הוא ישימו עליו קלח עלמות ולם הוא של חלב ישימו עליו קלח נרישה רק לחמן לא קיימא ן ק וכ"ל כמו שכתב בביח יוסף מהרשב"ץ דשי לפשות טרפו

(לח) מותרת (לפ) שם (ם) פה (מפ) שם (נ) פלפ"ן לפ מפסיד"ם נמטר (סב) דשיפין נשפת יוצא מן המוחין של שפה (סב) ופה (ח) (בר) זה ממפר

באור הימוב

(נ) פלפ"ן. כתב מהר"ם לובלין לפשפה שם פה שם פלפ"ן לפ מפסיד"ם נמטר שפר רחב ופיו פתוח לפשפה שפל נדיעבד לפ יהן מחמר מפשפה לפ פלפה לפפלם מפסיד"ם לפ מפקיק לפשפה שפל לפ תיכן דיה מפסיד"ם נתן לפני פיו זה פשפה שפה שפה לפ יפכל לפשקיק כיון דפרישלה הוא לפכל בה פם פלפ"ן לפ פני פיכלן קרוב לפכל נ"ב שם פלב וגם"ז פ"ם כרב פגב"ם כיון ופם זה ממהין ל"ל דיה תהם

דרכי

גלוים כיון שמחפרת שם קמה סרוכה ונפרש לפם לפ פשה לפהן רק ממפ יהודה נפשי"ם פקים ונפיה"ק פ"ק י"ב ו"ל ו"ד לדינם עיי"ם ופי' בחכמת מרם כלל נ' פמי' ל' שלין לוחם שפים עד פמים מ"ע ו"ל ופפ"ם יש בפמים וכפלוחם פפים לפי לפוחם שפים דפכתך פמים דפכתר היתר לפ פמרין פלו"ל וכו' ופיפ ופ"מ פיי"ם ופי' בשו"ת פם חיד"א סי' ל"ד בשכתפ שפלו פלוחם שב פלב לפהר מהר כו לחם ופמ בפתן פלחמים שבשוחה לפשוחה פלב לפפר פלחמים שפמורה הב' וכלפה לפ יבית פלב כלל וכפב ופתן פלחמים שבשוחה לפשוחה פלת פ' נהם שפים כפתר כחלב שכפתך נדחף לפרישם לפן פפר פלחמים פלת יבית פלגם פלב פ' יהיחיר לפר' לפכום פם בשר פעפם פ"ם פפך לפ פפעפם כפל ופת פלב פחר"י פי' ל"ד בשכתפ פלו פלוחם פם בשר פעפם פ"ם פפך לפ פפעפם כפל ופת"י וכפלפלן קי"ל שלין הכלי פלפרף לפפל הישפר שפפל לפהכה פ"מ בפ"ח פ' יוסף פ' פ"ח כשכתפ פלפלפים כשפלן ופכלים כתלב פ' פ' פלפ"ם פלפלים פפלים פפלפ"ם לפפל פ"ם פלפיפת ופ' בשו"ת פם פעפם שפלן לפה לפפר שפב ופם לפחים פפלפלים פבפלים פם פעפם שפלן ופ' פ' פפלפ פלפ"ם פלפלים שפב לפפר שפב ופפף פ' לפן לפהיחר פלפ' פלפלפ

ר' שם בגמרא ודעת אביי שם בגמרא טעמא דאיסורא לכחלוש ב (כמב) יחנור (ו) (נ) שמרו (נא) באליה אין אופין בו פת עד דיזיל כשלו מיעט עמו (ב"י בשם בע"ת) ומוסגן (מגה) לשום (מב) הסילה כמי סתנור (ב"י בשם הגהות מ"ר) (מז) ופשילו סוף (מרח) נמחמת

פתחי תשובה

כוי ס"ק נב ס"ק נג מידי דעבידי פ' בשר בחלב סי' פ"ז סק"ב ויעיין במ"ש בס"ק ב מב ללא קשה מידי ללא ממילין ס"ק נב ס"ק נג בשם הגהות מרדכי ואחר כך בשם הגהות מיימוני ואחר כך בשם הגהות מיימוני ואחר כך בשם הגהות מיימוני

(נב) שיסיקנו (ז) מבפנים (נג) עד (נד) שיחלבן (נה) ואפילו אם הוא של *בוכיא (מ' כלי חרס שמסיקין מחזיו ומופין עליו פתוח) אין לו היתירא ע"י הסק מבחוץ: ג [ב] פת שאפאו עם הצלי (נו) ודגים שצלאן בתנור אחד עם הבישר (נז) אסור (נח) לאכלם (ס) בחלב והם בתנור קטן אבל בתנור גדול (ז) (נט) המחזיק שנים עשר (ו) עשרונים ויפיו פתוח (ם) מותר יואם הצלי מבושה וכן פשטידא שמבושה הנקב שבו מותר אפילו בתנור צר (ויעיין לקמן סי' ק"ח כילד עוכרין)

ומ"ש ובתוי"ט בשרע"ת סי' ס"ג סי"ח ח כ"כ פשוטים שם ובטאזי שם בשרע"ת סי' ק"ח סי"ג ובמרדכי · שם מיי' פ"ו מהל' מאכ"א

באר היטב

(ז) מבפנים. כתב הט"ז והגה דלא סגי בקטמה מפני שמ"מ נחתר להחקנה יפה ובזה הסמוטית נעזן ואין מזיק על שם שכתבתי לעיל דקרקע של תנור-תי כמעט בקדרים וכו', מ"מ לפי פשוט כעין דמפני כעין דמפני כעין שבסמוטית עצמה מבואר מתחר ושם ביתקנח יפה מב"י כפלפלי"ן ולפעל שמין שם שומן כעין כגון בתחר הגה בלישם מן מ"ג[לפי"ן בזוהר לא נכתוב שום כרשות שרוצין שמקומו יבש ומ"ם פ"ח מהלכות מאכ"א ובו' פ"ט ובשלחן ערוך סי' ק"ג סעי' ב' ובש"ך שם ס"ק ב' ובט"ז שם ס"ק ב' ובתשובת הרשב"א ח"ג סי' רי"ט ובתשובת הרמב"ן סי' רי"ב ובתשובת הרא"ש כלל כ"ד סי' ו' ובמרדכי פ' כל הבשר סי' תתקי"ב ובתשובת מהר"י מינץ סי' ק"ג ובתשובת מהר"ם מרוטנבורג סי' ק"ב ובתשובת מהר"ם מלובלין סי' ק"ו ובתשובת מהר"ם פדואה סי' ס"ב ובתשובת מהר"ם בן חביב ח"ב סי' ק"ל ובתשובת מהר"ם בן חביב ח"ג

דרכי תשובה

ק"ח בבאה"ט ס"ק י"ז דמ"מ לפ"ז אם שרי מלח אם היו מונחין שניהם במרדה אחת ורוצים שכולה תהא כחלב אפילו בכדי שיפלוט את שיעור כחלב שבתוכו מ' כדבר האסיפים שמקילין לומר את שיעור כחלב שבתוכו מ' ורוצין שהיו במרדה אחת והביא מדברי המ"מ סי' מ"ג ס"ק י"ז דכדבר שמן לומר אם היה במרדה אחת וכאן"ת בזה ויש להחמיר לכתחלה גם כתבי בכתר נחל ושמח שרצה לסמוך עליהם שהאסיפים שיפין שרצה לדקדק לכתחלה בסמוך ו"ל ויש ע"כ לפיפי נכון להאסיפים שלא יהיו כתבי קי"ל

הלכות תערובות

בא"ד הגולה

א מ"ש הגה"מ מיימ פ"ו מהל' מאכ"א הי"ז ועיין בב"י ובד"מ ס"ק ב' ובש"ך ס"ק ג' ובט"ז ס"ק ב' ובפ"ת ס"ק ב' ובחוה"ש ס"ק ג' ובחוה"ד

(ט) (ו) נברי (ז) אם אומר שאין בו טעם חלב או שאומר שיש בו טעם אלא שהוא פגום מותר יהוא (ח) שלא ידוע להשביח. וצריך שלא ידע (י) (ט) שסומכין עליו ואם אין שם נברי לטעמו (ז) (ב) (י) משערינן

באר היטב

סק"ו · (ב) נברי. כתב הרדימים מלשכר דמיירי בשכרל לעשות בו יין לעשר שמעשים שקורין ואם אין יודע שם מלוה שלו לא מסר לעשות בלשון שכ"ל וכתב ט"ז על זה שהוא מסר וא

(א) בס' וכן אם הוא מן במינו כיון דליכא למיקם אמעמא משערים בס' (יב) (ומן (יג) מהגיה (יד) מכמה (ה) (ג) (טו) נמשך

פתחי תשובה

נמלא ק' מלא יותר מהכזית דלמ שם נפסל במדידה כיון למתן סחלג לח למחיק משקל משום מיעוט דמפסל לא מימתר פסלג לא יפה וכמי מיכם ק"ח לענמר במשקל ואפילו שם יש מלא ס"כ כיון למתן סחלג ס"ם ומיין במשנתם כיש לאכיים מ"ל סימן ל"ו מכמי דכיון קחזם שנפל למבטיל כגון כיש שהן שנפל למבטיל על מ:ב לא כיש מחפה שנפל למבטיל על כגר לפ"ש שהיל שנפל למתן שהבטיל ממן ו.מכם כיכיש מ"כ ל"ל ק' נכמיום מחפה שנפל רק בגי כפ' אינם יפה ואפ"ל ליישן דקי"ל פפם כפיקר לחומיא הם ממבמר פיקר אין לפפם ליישבמל נמצם ואפילו בפיקר ס"ם ג"כמלא ס"ם ומיין בפ"ק דחולין (ג) לפמיין פגם"ם בפם ס"ך ומיין בפפר פיקר

(מז) סל (יז) סט"ס (יח) ומשפרין (יט) סכל (כ) (כא) (כב) סם') (נמוק ומצו' מכר"ם פרוסה סי' פ"ע וספר מחרוזים):

באר הגולה

נמר כמ"ם נסי' ל"ו [וכתן הרומה שמפלא למעלן דפמים ליה כהן]. וכן פאומר קיים כמר ויין עלמי פומם וכפל נהכשיל שפשר ט נכ"ש שמכיון לפעימה יפרעל לפי' פלוי לעכו"ם. ופמי' כרפ"מ ושמעה החתם לון לפיזון לפעימה עפרים עכשיו פמחת כהן מלק ל' סוף פרק ו' ע"ז"ם (יז) עכו"ם וכו' שבמה"פ ופ"ה מ"ם לענין פעימה יפרעל מ"ל פומן דוקא ועי' בכ"פ יוסה מ"ם בשעין זה וכתב דלמ"ע דקי"ל בכ"מ דכל מה דלפשר לגרל מברייו וה"ג נכפרה סי' פריכין ליפרעל מבין ומבחין בשעשים ג'כ בחמה ד"ת דיפרעל מ"ל להדר כלל פחר מבין בין השעשים דכל שפהם יפרעל פיט פרנים לון לחם לפ יש פחר שכוח מבחין יוהר ממט דהשיקר רק כשעם הגרגם לפהם פרם זהו עשם גפור לפל כל שליט ענגם לפהם פרם פיט עשם גפור פ"ע וע"י כפ' ממחת פתים שביעית רפ"ז מ"ם שבח דף קכ"ב דמקוה שטימפין לפעימה לפי' פעים כה זקן בן ל"ב שים מועיל ומכיון עליו פלל זקן יותר מל"ב שים לון פעימתו מועיל עי"ש **אכנם** גנוף הדין לו פעימת יפרעל מהי עמ"ז לפיל רים פי' ל"ב שבהב דבמדר מבשר ופלל כיש מבשר ליהיה של מבשיל לון מהי פעימה מיפרעל ליפר דשמע נכנם היפר נאיסור ול"נ ופר ופלם והו מין בפיפו ופרוך ס' וכתב דהן לפמ דפפורת הדין בלקוח קודם שמת ה והיה מרפיהה דקודם שמת לפרינן דפה שבלם פיט פולם ולפ שייך פפם הל"ל בודאי מהי פעימה פיפרעל ופ בפיק ס' לפ לדינה לון לפפוך פון לפפוך על זה כיון שלון פט בקיאין בענין מה מרפיהה פו לפ עי"ש ועי' בדוגיות הגרע"א נדינה עי"ש.

ולקנין מ"ם הפם"ם מפתב"ם דבכ"מ לון לפפוך פפעימה יפרעל פפם דפל"ם ס' פפוך ופ"ה ופוהפים ס"ק"ב שפסק הרפ"ה תוך לפיפור פעורב לפ פפכיך לפ פפעימה יפרעל לפל פפם פפיפו פפ פולם פיט פולם ולפ שייך פפם הל"ל בודאי רק פפעם לפיד פפוך פפעימה יפרעל לפל פפם פפיפו פפ פולם פיט פולם ולפ שייך פפם הל"ל בודאי

ב (כג) **אם נתערב** מין במינו (כד) **ונשפך בעין שאין יכולין** (כה) **לעמוד עליו לשערו** (כו) **אם** (ו) (כז) **נודע** (כח) **שהיה רובו היתר** (כט) **מותר ואם לא נודע שהיה רובו היתר אסור:** כגם ובמרדכי מין במינו מותר (ד) (ל) סמ"ק

ת מור בשם ל"ת וכרמב"ן ומהר"י מדלוריי"ש כרוב בשל זבחים ס"ק ס"ד

פתחי תשובה

(ד) בהל' מאכ"א [ומיין שכ"א בשפיכה מ"ב ס"ד במיין בהל' מוף וכרמה"ו ולית וכבם ט' לא מקרים מב"ח ומיין בתשובת מ"ם סימן ס"ו ומ"ם ל"ג ס"ב כאה] ומיין בספר מיגת בשם מהרי בשל ספ"ב דף מ"ם עכשב דמם ולבב מין שמעם כוה מאי"ם דמם בעבר ומבשם מלב [ס"ים דאה בי"ם בשם ס' מהל פ"ו לם קי"ל ככי כתשובה מקצן סימן קפ"ד ס"ו ובשם קפ"ם מ"ב ס"ב בשל סימן פ"ם ומיין מב"ח ס' ס' ובי"ם ס"ב ומסכימין מל"ד סקי"ח] מ"ם בשם לם שמם דם שום ובשבועה לאיה מחוינן ס"ם שמהה יאמם שבר לן דמם שרם לן כבוה ופיכ"י שמם דם בו ו.ם שמהם בנה לן מלב מ"ם ולין בו שמם דם ופיין בתשובת בית לפרים מי"ד קי' ל' לשבין מחוכה בשר שנפל לתוך ביבה של חלב ס' לך מינו יודע בגידול וכבוד שיש בשרה נדרשם בשר ס' לבן ב' לבן בשר"ח שנפל לתוך

(י) (לא) נתפ שם שוא שוי מין במינו

באר חיטב

(ו) שמ.והב"ח תולק על רש"י והביא כמה ראיות שהאסור הוא דוקא הוצ כאר שמעת ולפ כאשר שמע רק ניין נסך לפ תקרובת עובדי כוכבים לפשיר במקום נתינין וק כדבר שיש ט שוויין ולפ נמל כלל במינו כאיו מתלין כאר שמע ולפ כאר שמעת לפ דברים

שמחבל עם מתלין כאר שמעת ולפשיט יבש ביבש נ"כ מתלין כאר שמעת וכאב שהביאו דבריו פלוג לפי שם נתלו כאחד וכשיטו שמ עם שלמן מכר"ש יוסף לאור מעגבי נרוחים סב:

דרכי

שמעם פרש מפגיעות לפרש הרמ"ן ומה"ם שפת שם נכוש הם"ק דתוק נ' דברים שמעמן קלת חומן זה לזה עד שמקרבים מין במינו וכו' לפ הלכ בהם"ם ים להתמיד כל שהקפילן מרגיש ומכיר הטעם של מ' כאחיהו מ"מ בפקים הם"ם ים לסקל דלפי לפסוק על הרמ"ה דלא מתלין כאר שמעת פכ"ם בכה"ג פיי"ם

סמם יסתן עם' בים יהודה (ילהרב מהר"י נאמלין ז"ל) שכתב על כל דברי האחי"ד נאם והעלה דהסיקר לימל כדעת הב"ח וחלית בפשעת ולפ בשמת פיי"ם וכ"כ בשם"ו סק"ו דהסיקר לימל כדעת הב"ח וכ"כ בשו"ת הגאוני פיי"ם והמחתם כתב בשרגות הפשט וכן בהלכה פיי"ם ובשמת מדברי הפוסקים ראפי' בהם"ם לן לו לסקל נאם וכה לפיפי עם' בהשכל הלכות פיי"ם סי' פ"ם שמעתר להיות כדעת הב"ח והיכל דמתו מ"ל שישור גדול נמין במיט כגון בשרלה וחרמה וכ"כ והשל"ם נאם דוקא מלית כאר שמת מכל בשאר לשורין מלית כאר שמעת וכל שלפן שמעת שאם מקרי מין בשלים מיט פיי"ם. שוב ראפי' ניל יהודה בשם"ם סק"ו שכתבה כל לפיפוי של הב"ח בהיכל ושכתב עם מהרי הבשכל הפאר והעלה שכן פיקר לימל דלפ הפאו"ד פיי"ם פ"כ לן לפפוך לסקל נאם כלל: (לא) שפא. יש שיש ל"ם לימל כן מין במיט ומין בשלים מיט לפמן ביטול לפיים ביבש (ולפרק השמ עם בלח בלח) וביבר שביטלו הוא לפעמה מפשים גם לירון מלית כאר שמת לפיפי להשוקין מהרי הפוסקים הרפשים ומחברים מתרוצים כמה דברים מה נקרא מין במיט ומה

בן כמקום לים מיט בין בשמעת וכן בשמת:

עיין בש"ת מ"ח סי' פיית ס"ק י"ו שכתב בשם זקני הלבוש ז"ל וכ"ת ולהלמן שם סילבון של ניטה מיהמה כ' מיים לכל לימת הפאר"ם מלבלין מפעם דשם מין ל' מיי"ם ומי' בפרע"ב. ס"ה בש"ך ס"ק י"ב שכוכח שהפת ס"ח הוא לפ כלבוש וכ"ה מלת מין ל' ומיי"ם בשם שכוכחתך כאה בפאגרב מלמן ניטה מהלמן שבשמעת שם ל' ו"ש לפמן שם נימל פלק בשמן שה נקרא חלבן וה חלמן שבשמעת שם ל' ו"ש לפמן שם נימל פלק בת מיט וכו' ופיים בש"ע ומיי"ם שוד לכלן סי' סק"ע בשר"ל שכתב דשי עלות חת השפקים פיי"ם וכ"ש שם סק"ע כשר"ל חלבן וחלמן ג' מיים שם וכ' וחלק לת מיט וכל ל' מבטל תכיהו בכ"ל ומי' בש' מחתו שפים בחיפוי לפי' זה שכתב שכן פיקר לימל דמתניתין לב' מיים כי ניחא בחש שפשעם משום מאי זה מה ומיי"ם שוד פיי"ם לפמן ניטה נשהיה שמעת בפי הצרעות מריפה והצרעה בניטים כשריים דכתי בהוב כשלפי יבש ביבש מין במיט ולפ דמתי חש"ל בישלמי ריש שם ניטה לימ חומה שעם ל'.ולהה כשרים לפשם מלילה בחלן דנחלה משם שיש ביניהם בשעמת מ"ם לין לפמוך יסוד על זה שיש' מחבר מין בשלים מיט משום דכוי רק שיוט מוקם פיי"ם ומי' בתחתי יו"ד בשלף שפר שכן מתחתה על הרמב"ם סי' כ"ו:

וכתב בש"י דכבר וכבר שי מיים הם. ומי' בש' הלרון מש"ך שכתב דל"ת ולפ מינכרי כשהכבר לפ פלה ותחבלה עם כבר כיון דשריין לפ יפת מידי דמה לפ פשיפה דהי מין בשלים מיט עם כבר כיון דלהפסר שם מהום ים דום וכבר שי מיים הם לפלי שפי' כבר מבטמה פרשה שכבר פלה ולפה מידי דמה לפ"ה מיחתב מין בשלים מיט עם כבר כדמייתי לפי' מן הטור מן כבר שהר בכבר פיי"ם ולפמן דיעל מי נלשון הב"י שם שכ' מפלגור דכבר תרגול שי מיים הם פיי"ם ופסק"ה פק"י שכביאו וכתב דל"ל כבר של שף שמם לימל כשא עלי וחתל"ה דכבר עוף וכבר ולב וכתל הי מין ל' ולפ שחוקים בשמן מ"ם מפ"ם מן כבר סוף פיי"ם לשמם ישוי בכשר יום שבשי עלי כזה ושמה דכבר ולב וכבד וכו' כל ל' הי מין בשלים מיט עם הפאי כיון שלפי פיקר לפוך בשם פפלו בשלים ופיים בש"ע פיי"ם. ומי' שד בפר"ח (שם בש"ם ופם פ"ם בפ"ח) שכתב בשן בשמעת ומי' בפרע"ב בשר"ם הפאר"ם הלק ג' פרק ד' פ"ם כזה והביא מדברי כמה שפקים דכשר וכבר הי מין בשלים מיט בשמעת וכבוף פיים שלא לשר לכתחלה בשחוק פיי"ם וכ"כ ניל יהודה בפיה"ל סק"ו שוב שלא לשר לכתחלה בשחוק פיי"ם ולפמן לימל פיי"ם:

ושמן

(לב) מגן גם מזלזין בזה מעמת שם טוב מ גם (כ"י בשם שפור וכן פוש בתשובות ס"ד סי' נ"ם) (ה) ' אבל אם נתערב בשאינו מינו ונשפך בענין שאין יכולין לעמד עליו לשערו

י כדאמת כ"ת דכיון שיכין, לאיסור טעם פגימה מיבך טלו לפיום לשיטת

פתחי תשובה

(ה) מגל שם מהמבר בשמ"ת משום דקי"ל משם כמיקר דלוריינא ומי' בתשובת ט"ב סימן מלק ס"ם סי' ק"ו שכתב דכיון דהא דשם כמיקר דלוריינא יליפיק ממעמת לא מצינשל

דרכי תשובה

השומן ובשר כחום הוי הלפ לינו מינו ובשר כחום ובשר שמן שם חלב (בגי"י) ל"ם לדינא שם מינו לו לינו מינו ובשר כחום ובשר שמן י"ל בשם"ם דהוי מינו והרמה מקום לדברי הרמ"א סק"ח כ' דהיכה דעת הבעל"ן השומן מבשר בשר הוי מין בשלוק מינו וק הקבה ולפך יפייר דבר זה דשם כל בשר לף שהוא שמן מפור ים לו טעם בשר מלבד טעם השומן שבו וכיון שכן הוה כל בשר לף שהוא שמן עכ"ו רוי שם השומן מין בשלוק מינו ובשלמא לדברי האחרונים דכשר דשלוק מינו כיון לינו יש שם השומן עליו משא"כ לדברי הרמ"א דלוקין שם בשר מינו כיון לינו יש שם השומן עליו משום שהוא בשר ושומן שהשיג על האחרונים דלוקין שם בשר מינו כיון לינו יש שם השומן עליו משום שהוא בשר ושומן ודקן ו"ל (בגי"י) כל מידי דלינו יש טעמא מאכל למין בשלוק מינו ובשר מינו יש שם בשר ומי' נם דברי יוסף סי' תכ"ח ס"ם נזה בהריכות ומי' בשו"ת שלום שלום קמא סי מ"ת נהתפ"ש בשובדא שהתערבה לחוש ספק פריסה בין י"ב לחוזרת כברות והכהו השוק בחיכה וכבל פעם נתנו הבריבין לקדירה אחת ולפה השוחל לומר הבריבין לף שהם יפ ביצים מ"מ כיון שיש בהבריבין נ"ב שעם שומן שי שהן בשלוק מינו ובשר הי מין בשלוק מינו ובשר שמן עם שומן הי מין בשלוק מינו מ"מ הבריבין עם השומן הם רמוז ובשר שמן עם שומן הי מין בשלוק מינו שומן הם מין בשלוק מינו ולפי למין בשלוק מינו יהבב כיון דעם הם מין שומן הם ס"ם

יעיין שפ"ד סי שוד שכתב דבשר שמן לו שומן בחמלה פשיעא דהוי לינו מינו ופפ"ד לף שמעת שוה ס"ם

ועיי"ש שיד בשפ"ד שכתב דבשר הרמב"ן דבשר חזיר ובשר פרה לין שעמת שוה ס"ם:

ועיין שוד בנ"י שם שכתב דבשר שלו וטור ומ"ו ג' מינים הם וק ב' מיני עופות וכ' מיני דגים שחלוקין בשמן שי מינים הם ס"ם לשמם יעוין בפרמ"ג בא"ם שם חלק ע' פרק כ' ובשפ"ד ריש סי' זה שמפקפק בזה ובים בע"ם לדינא ס"ם ומי' כיד יהודה שם שהעלה דשעיקר לדינא להקל בזה ס"ם ומי' בפ"ף לעיל סי' ל"ב פקי"ד שכתב בשם שלימים לבל בשהם תחוכים הוי מין בשלוק מינו מבל הנ"ם לינו שם מפכים בזה ודעתו דשפי' בשהם תחוכים הוי מין בשלוק מינו ס"ם ומי' בפ"ח לינו שם שפפק לדינא בהריה דבל זה הוה בשבב שלימים שי ממרינן דכיון שבל ע' פקרא בשם בפ"ע הוי מין בשלוק מינו אבל בשהם תחוכים דכיון דלאחר שנחתכו לחוכים לינו פקרא כל ע' בשם בפ"ע לינ יש שם בשר לף עד רק בשר שוד ובשר לינ ובשר עד שי ע' פקרא תלוקין בשמן והי"ל מין בשלוק מינו וכן כ בכרמ"ג ובתב שם דחוקה בשמלוק תחוכות אבל שם רק ע' תהוך וכ' שלפ"ז דהוי כ' מינים שיש שפות ופ"ם לשם גם שמות בפרדים ולפמור אבל שור וטוף בשם הכולל כגון מיני שפות ופ"ם לשם גם שמות בפרדים ולפמור אבל שור וטוף וגם לף שם נתבבו שהשם בל"ם מקרי מין בשלוק מינו בשמת ס"ם ומי' שם

בשו"ת שם סי' ח"ת סי' כ"ד.

ועיי"ש שוד בנ"י שכ' דאה פשים דגים של עוף זה בגדים של עוף זה

מ"ם שהשוחט לעוקם זה שזה בשמן שם"ה בגדים שם מין בשלוק ומי' בפ"ח לעיל סי' ס"ו פק"ה וס"ך שם פק"י שכ' ג"כ דגים שהשורה משמת שפת שם שם גדים שחדים שקרי מין בשלוק מינו שם לשון שם בפ"ח סי' ק"ו בפ"ף וס"ך פק"ד וס"ך פק"ט חזו שהשם מדבריהם וכ' בפשטות דגים שם בה לשרות לא בישם שם בה שפת שם שהי שם שהר בדים מין בשלוק מינו ס"ם ומי' בפר"ח (שם בד"ה וגם מ"ם שה"ה) שמעמ בשהדת דברי הפ"ז והפ"ך בזה ולדינא פשם דהשיקר לדינא בזה דלי לחלק בשר שמת שי מין בשלוק מינו ס"ם בגדים שקרי מין בשלוק מינו ס"ם בגדים שקרי מין בשלוק מינו ובשר שמת שי מין בשלוק מינו ס"ם בגדים שקרי מין בשלוק מינו ס"ם

ובתב שם שוד בפר"ח בחלב (בקמ"ן) של סרה וחלב (בקמ"ן) של רחל מין ס' הוה מין ס"ם ומי' בפ"ך לעיל סי' ק"ח ס"ק ח' בחלב שמת בשלב שהר מגבד למין בשלוק מינו ומי' ס"ם בגדים שהר מגבד למין בשלוק מינו ומי' ס"ם בגדים שהר מגבד למין בשלוק מינו גם בשמת ס"ם לשם ישוין בפ"ת ס"ב מגיה

(לג) אפילו (לד) נודע

פתחי

תשובה

דרכי

תשובה

(לד) נודע שהיו. רובו ואחר. עבה"ט ומ"ש בשם מהרי"ק במן בשלוט מיט בשפוך ומי' בכתב"ס מהכתב מהר מיט שם מיקר לינה לאחמיר בזה בשבר שף בחלב כמו בשבר בשמה ר"ת שמעה שם בשבר בשמה שם בשבר בשמה שם בשבר בשמ

(לה) שהיה (ח) (ו) רובו היתר אסור ואם נתערב במינו ובשאינו מינו ונשפך בענין (לו) שאין יכולין לעמוד עליו לשערו (לז) יצטרף שהיה רובו היתר מכינו (לח) ראוין את שאינו מינו באלו אינו והשאר מינו

ו סם כסם מכשיף
ח ג"י כסם מכשיפין

פתחי תשובה

ו"ל כתב דמכירת א"י גם לדידן דמכ"ם לתוייפא מ"מ נכ"ח גם מי מלג מקבל מסם סיפר שנכ"ם ומיין בתשובת מהרשם שמשלל מי' כ"ם מדמתו כסם"ך ומעלן פל ע"י וכן דברי דמס נכך דמסם כסיקר הלג סעיקר נוסף סיפ מלג מדלקן ואם שכתב פפ"ח לפ נכ"ח שף פסיקת לתוייפא מכל לדידן דק"ל פסוף רק מדלקן

(ו) רובו. פפמם דס"ל מן בפלוגו מינו מס"ח גם"ג ג"כ ס"ל פסיקת לתוייפא לתומרת וכ' פת"ח בפם פ"ח בפמיני ס. נפל מלא נפבר שף פהוא דדקן פפ"ח פם בפסק פאסר פפילא ופפם בסיקר לתוייפא וכתפ פס"ו וס"ך וסשהין מפר

באר היטב

דרכי תשובה

ועיין שד בממחם פ' פם שכתב בפפיעות דפם בפלו בפר שף בקדירם פל פלג במליפה כיון דלפ כתו כיפול להתחלק ממם בפוה פי יודע פם בא פפליפה פל זה בפוה כתו זה להכשר לף עכ"ל ופ"ב פיהו לפ בפר שף לקדירם רותחת ונפל לתוכה חלב ספק יפלו יודע פם פ' פם ס' ים להתיר דהי ספק דדבון ומה שכתבתי שף ופ' מעתה אף בפו"ם בית יוסף ופ' עוד כיל יהודה בהסתפות פם שכתב דלפ פ' בקדירם שבפלו בה בפר שף לימה ב"י מבפר בהמה ונפל לתוכה חלב ונפסק חלב ופלו יודע פם פ' פשים פד החלב כל"ל פם חר וכיפל בקדירה ו פח"פ בפר בהמה בתוך העל"ם מדרת בקדירה לתוייפא מפקיעה לתוייפא ופם ממהה קדירה פל חלב לפיהו ופספק פם נפל בה בפר שף לפ"ם בפר בהמה ב"י פפ"ה לף להתיר כלל דהפ פפ' פ' מבוטל בקדירם פל בפר בהמה ב"י פפ"ה לף להתיר כלל דהפ מי פסיקת דדבון מפפ דפלפת בפוף מבפר בהמה הוי ל"ת בר ל"ם מי"ם ומי' מפמק זה בתחדי דיפל פם שכתב בפוף בפר בהמה ופם בפלו בקדירה בפר שף ופספק פם נפל בה חלב לפ בקדירה ופשף בפר בהמה ופם בפלו בקדירה ו פפ"ח בפר בהמה בתוך העל"ם מדרת בקדירה לתוייפא מפקיעה דדבון כל"ל חלב פלג לפתר פפ"ח בקדירה ו בפר בהמה בתוך העל"ם דהי פסיקת דדבון פל בפר שף פפ"ח בקדירה ופקדירה פפרה דפרה לקדירם פתרת פל בפר פתי ב"י מבפר בהמה דהפ ליכא כלף לפיקר לתוייפא דהי ל"ם בר ל"ם כדין דגים שנפלו בקפרה פל בפר דמותר לפלכן בחלב פלג שפם פתפירים לכתחלה בס"ל פ' ב"י ג"כ ג"ל בודאי דמותר לפומו בכלי פל תמ פפן לפתי פ' ב"י והפ הוא פתן בתוך הכלי רק דרך עירוי ודרך מירוי אין קפידה כיב כמ"ם פפ"ך פ' ל"ם פפ"ה ופם פתפו בפר שף בקדירה פל חלב ב"י ופספק פ' פם פ' ים פ"ב גם הקדירה מותרת עי"ש: (לה) שהי' רובו היתר. עפת"ם ע"ם מפפו' לתומת שמואל שם שהותה דבב"ח אין להקל פלג שם עב"ם יש שם רוב גד היפור עי"ש ופו' ביד יהודה בהסתפות שכפף הפפר שהביא דברי סתפות פ"ש שמואל בזה ועי"ש בפה שפפל בדברי בזה. (לו) שאין יכולין לעמוד עליו פי' בפו"ת בפת פתן פ' ע"ב בשבות שמגלת בפר בשוק וחלב (בלי"י) יחד ולף טרם שם פפלוג יחד ך וכתב שם דלכו פ' שם רק שיעל וחלב פ' ספק דדבון דהוי ופוסק מקרי מן ג' ובטל ברוב מדלתוייפא פפל כיון דלכה שם נפ בפר שהוא עם החלב מן בפלוג מינו כלו' מינו דלף פפרק לתוייפא וכו' דלף שייך כלף לומר דוקף לת שפיש מינו כלו' מינו דלף פפרק דוקף לתוייפא פ' י"ד שכתב נ"כ בדברי פכוהו לפפינו עי"ש ופו' בפ"ח שבעזת הגרפוני פ' י"ד שכתב נ"כ בדברי פלפת דתן בזה עי"ש ופו' בפפ"ד לפיל פ' ס"ם ס"ק מ"ג שהתפלא ע"ד פל"ל בזה דגם בזה שפיר שייך לומר דוקף לפיהו מינו כלו' לת והפוסק רבה פלי ופ' פי פביקה דדבון ולקולא דפפק לף פפלה החלב שמפם כלל דגם זה בספק פם ניל"ד הוי ספק לכל הפלוש טו' תפי יכול לידע זפת לומר לפסוך ופלן דדוק פ' פשים עי"ש ופו' בפפ"ד שכתב כן בפשם פפ"ח שהפלפה נ"כ פל דברי כל"ל בזה עי"ש ופו' בגליון פהרש"ך בפפו' זה ופפו' פפ"ח ס"ב בזה פיבגה כתב ן נפפת פיבגה כ בפו"ת ט"ב קפ"ו תי"ד פ' י"ב ובפ' ל"ב בתגה כתב ן נפפת דלף לפתר פלג לת שפיש תת בפליפה עי"ש ופו' בלבים בתדוקי דיפם ס"ק קל"ח שבביו דברים והפכים עפ פפש דפפליפה לית פתערב פפם פפו בפרוש דהי ל"ת בר ל"ם מי"ם ופו' בפפ"ד שכתב פל טו"ב ופלב"ח בזה דהפ פפ' בפן פיכה דפפתרב בפליפה לפתר לית דקיל"ן דפפ"ם בפפ"ד פ' ל"ב ופ"ב בפ"ח פפ"ב בזה דפפ"ם פפ"ח פפ"ב בפ"ח פפ"ב בזה דפפ"ם פפ"ח פפ"ב בזה דפפ"ם פפ"ח פפ"ב בזה דפפ"ם פ

(ז) (ם) רבה עליו (ג) (מא) ובמבלו: ג "בר"א כשנשפך אבל אוסר שנתשרב בחומר והוא לפניו (מב) ואו אפשר (ח) לעכור על שיעורו אף על פי

באר היטב

מעיפ שם כתב דשתר (סי"ג סוג רפי לחשוש כשתף נוירש שמו כשר נבשר נכתם מעפ"ש מן כמיט וכשר לתן שם נוירש שמו פיטול לשוריית"ם) ' (ע) ובמבלו וכ"ך שתר פכ"ם שם שפיט מיט (וכן דעת פפר"ח) וכפ"ו מדיר שפיטו מיט נם ק וכתב דכל זה ל"ש מיירי פגם כשתחברו כשתם שתר כמיט ושפיט מיט פכל שם מתברר תחלה שם פיט מיט ותשר ך נשתף שם מיט ולפי שכל ל"ך קדום שנח נשם מיט

פתוחי תשובה

דעת הפר"ם סי"ם ' (ו) נרנה פליו ומבמלו [פנה"ם ושפ"ך שתר שם שפיט מיט וכפ"ו מתיר ובירן שתשובה מ"ם קיטן פ"ו שכתב לתן לנקל בכך דעת הפך ושתמה לל כניל ובן גם בכתר בשב שכתב מיט קרך מיסיר מתנו כל לתלוחים כלוקב ושתמה ויקשבו מכש לתשר בים פילי כדי לנשקל מתנו כתתך בל פיטור שכתב בתן שליו פ"ם] (ח) נשתתר בל פישלו פיין בשתשרם שתתם שכתב שכ"ל כ"ל שכתב דקתן פ כתי שכתם זה נקדתים בל כתר ויזוע בשתכתל נכוב שלא שפק שם יב ל' כיון דזה שביטלו דלכך שפק כי שפי שיש שכתב שפיט שתכל שלין לידע שי שתתן שכתב דשתן לנקל ולא שיש שכתב שפיטו שפיטו כתו אי שכתי שיש שכיון

(מג) שהוא (מד) מאיסורים (מה) של דברים (י) (מו) אוסר: ד (מז) 'איסור (מח) שנתבשל עם היתר אפילו מבירה והוא שלם (מט) חוקו צריך ששים כנגד כל האיסר מפני שאין אנו יודעים כמה יצא ממנו (נ) לפיכך (נא) המבשל (נב) בקדירה (נג) איסור שהיא בת יומא או (נד) תחב כף של איסור בהיתר צריך ס' (נה) כנגד כל הקדירה וכנגד כל מה שתרב מרכה שאין אנו יודעין כמה בלע בין שהם של חרס (נו) או עץ או מחבת: סגה ונגנד שנגשו

מג) מלקוטי נשלמה מאוא לשלמה ולא בספק ידשים י שור וכ"כ מרדכי"ם בפ"ק דחולין גבי כחל מי ידעין כמה טעין פרישי סוף דף ק"ז

באר

ושוה פרוטה מכ"ע: (י) שאור. מהר מ"ך פירוש שפכ"פ נקיפין אבי ביש ס' רוב פלג דאין אבי נקיפין אם יש בו פשש פלג ידשין כמה נפיק מיניה לאו אי פרישים אל דפריסם אפ"ה אין מונין לבטל ואפשש כיהו המוסקים דספק אחלוי מחברין ידשה לא אמרי ספק דרשה שוחש הוא זה מפ"ב אם כא בספק מכח שנשפך ואח"כ נמצא מפוש דנדבר שפ"ח לשעוך עליו אי מונין לקולא יפו כל הפישרים בספק וכל אחד יעשר כמה שנפלה בפיהו לפיכך בפו אוסרין בהוחה מדוחפין אבל בפה שפיה בא

דרכי

להביא מי שאיסור שיך מחמיל פלג בספק ובספק שפיכר אחה מחמיל נדין בפיהר בספק ובבן ומפהבר לא אמיק לקבל בספק לאוריימה ואפשר בכל נוחן מכ"ע (מב) שהוא מאיסורים של דבריהם עפה"ם מ"ם מהבי' אמחמ שמחמל לעמין ספק בחיכור דרבן ומי' בפ"ח אבי ליק בפסדי פי' כ"ח מ"ם בזה בחריפם ומי' בפ"ק מ"ם לעמין אם הוא איסור לאוריימה ומבאבל לדרבן ומחב דאם מהערב אפי' לאוריימה בפלוי מיו ובספק אח"כ מהרבה בפחב ורם יאחר מפפשם ים לעיין כיון דהב"י בפשר איסורים לא הי רק מדרבן ב"ל דאי אפי פפיק לקבל אבל לדינא כחב דכיון דמחלה אחה מהפשר אם אפיפר פי' פפיקא דאוריימא אפ"ם שמבאבל אח"כ לדרבן בספיק לקבל ומכ דקי"ל בספק מריפה שמבאבל בכלי ראשי אפי' לעהר המעל"ע הכלי אפילו מיי"ם (מג) מאיסורים של דבריהם עפה"ם מ"ם מהבי' אמחמ שמחל אח"ם מהפהרש"ע ואפי היכא דאיכא קפלא ל"ל לפעפי' מיי"ם בפ"ו פלי"ב ואפ"ד פלי"ח והכא בחכמת מרדכי כלל ג"ם פפי' י"ד כחב מכלו"ם דבכ"ם פפשרו לקבל בשיפר דרבן ספק ספק אבל אי לית לה אבל לא בספק ואפק אח פי' אפיפר לה לפי הוי דוקא אם הוא ספיפן עפ"ם לבדי על פפהו אבל בספק לבדר מ"י פעיפה לה בשיפר דרבן צריך ליהב לעפ"ם לפעפי' דאפ"ג דאין פוחפין על פעיפה עבדים ה"ם לפוחה אבל לא לקבל ואפיי בדבריו נפיכם לריפה מיי"ם אפשר הפהב הוא ה"ם הפרפ"ג ומעלה לא שפהב אפשר בעל פרפה פיורה ליהן לעפ"ם לפעפי' יהי בשיה פפי' ק"ם ם"ם עד כיון דאפשר אין אפהן לפפ"ם (ומי' בדבריו להן פי' ק"ם ם"ם עפ"ם לפעפי' יהי בשיה פפי' ק"ם ם"ם עד כיון דאפשר אין אפהן לפפ"ם (מה) של דבריהם. עפה"ם מ"ם מהבי' אמחמ שמחל ומי' בחשוחי דאיכל לכפת בחלב אות כ"ב בשובדא אחי' שוחר חלב אחר בקדירה ולמעלה ממנה פי' שוחר קדירה עם בשר פלוח והקדירה של בשר פי' פעיר ומפ מהיכי של בשר לאוך החלב ואין יהוש לם הי' אפשר וכ' דים לפהיר דבלא כישול לית לאפר רק מדרבן ופפיקא דרבן לקולא וכ' והקל דבר כישול פחל לאוריימא נאיכ בפשך אפי' בשבר עוף דבקל יפשו בין בשר לבשר פחל"ח בכללות לא נאיכ אלא מיפו אפשר לבבל אח בחלב דיפחר לאיפר לאוריימא וכ' ומיפו בישוח והקדירה פפיפה דפוחבים דשקפינן לם פחקה כשרוח וכ' מיפו בישוח אפשר לבבל בה דיפחר לספק לאוריימא בלא יפחה עד שחכי' הוא ב"י ולא אפי' אם יבבל בה מ"ח הוא רק ספק דרבן מיי"ם (ומי' בדבריו להן פי' ק"י בדיני ס"ם פ"ק אפ"ח ופ"ק) (מו) אוסר. עבפה"ם ומי' בפרי הוחר שם מ"ם ופיפ מפלחה שמר לפי פה שכחבהי דחל"ם פיפ ר' לדיפם לקולא דהייט כגון שחק הגיד שבבל בקדירה של בשר ואינו יודע לשער לפיפ בי' ר' לדיפם לקולא הוא בלא יפחין כמה נפק מיני' כ' לאיפורא דרבן ג' דהי מן בפיפ ר' לאיכא פפיקא בפבבל דלמא איכא ס' לי אי אפם דיפא לשער הבלוע בקדירה וכומה אפ"ה פפרינ ר' קלוח הרפבוחים מפפרינ בפ בפין כחל שכחב הר"ן והקולא פר' מפחניק מדין דפא שוחים לא אפי' דעה עכ"ל. פעיף ד (מז) איסור אפי' בפ"ק דחולין ובבן. ב"ך ופ"ח פפ"י ומי' בדברי הפרי חואר שנתבשל (בפ"ק פלפ"ו). (מח) שנתבשל. מי' פרי חואר שה פפ"ם שנחב לבף חוקו שנתבשל עפה"ם מ"ם מהבי' אמחמ שמחל בה עפה"ם כ' בקדירה רוחחת ובעלה חיכף ומיד דיפה שה ושפוח פכ"ח ומי' בפה"ח להן פי' ק"ם פה"ח ובדבריו שם (פ"ק פ"ה) מ"ם בזה לישן: (מט) חוקו צריך ששים. פי' בפ' אפרי ושה בפי' שנתי"ח פפ"ם שנחב ושלפה דמ"ם בזה לפיך פ' כיש

תיפוב

פלפ בפקדפי בפלמא כען שבשך וכה"ע מאיין לקולא ופפ"י שקנה לה לפריך כען דחתרון ידשה לא פי שנה ידשין כמה נפיק מיניה לפי פרישת פ"י פרישת וכן בכחל מבוה שפפ כייהו בקיפין שה פפבר לחתיר על ידי בדיקה וה"ע פ"ם פלוחל דחתרון בקיפות פי פסיקא וחיירן הבי נעיפת לוכה פפק לבל שפוה ובכחל לוכה הקנה לחרת לשער בכלו שפפ"ב כלן דע"ב לוכה לישרש בדפי פלפ לא ידשין לם יש שם שנים לכך לפשר ופ"ם בפריפות (וכה"ע תירן דבכא פי שפיר חתרון הכפה

תשובה

פלפ בפקדפי בפלמא כען שבשך וכה"ע מאיין לקולא ופפ"י שקנה לה לפריך כען דחתרון ידשה לא פי שנה ידשין כמה נפיק מיניה לפי פרישת פ"י פרישת וכן בכחל מבוה שפפ כייהו בקיפין שה פפבר לחתיר על ידי בדיקה וה"ע פ"ם פלוחל דחתרון בקיפות פי פסיקא וחיירן הבי נעיפת לוכה פפק לבל שפוה ובכחל לוכה הקנה לחרת לשער בכלו שפפ"ב כלן דע"ב לוכה לישרש בדפי פלפ לא ידשין לם יש שם שנים לכך לפשר ופ"ם בפריפות (וכה"ע תירן דבכא פי שפיר חתרון הכפה

ע"י רחיצה אם אפי מבלוטים טלכית בכל ספלי אבל (נד) ע"י רחיצה חלוחה (נח) אפי בנתב (נט) בגלא (ע) (ם) בכלי (סא) רק כדי קליפה כ שם כתב רבי פרץ
(סב) ופ"ת בשאר רק כדי קליפה (מרדכי פכ"ה ובמחן כלל כ"ו) (סג) ופ"ע פי' פ"ת לישב מי שמחמיר בבף של מחבת
להצריך ס' כנגד כולו אפילו לא הבגים אלא מקצת משום דרם מקצתו רם כולו וכן (סד) ובטורין כתבתם ולמוסם
וכל פיסר מעגלים בבשים (כה) אם (סה) מבירו (סו) צריך (סח) לסברו משם פת"ע דכבר מפגל משמע בשמים ובן (סט) אם נפל תוכ
לתוך שמבשל ובמבשל משמע בשמים (ע) צריך (עא) ליתן שם מים שכשים ושמע שתוכ

באר הגולה

פין דפ"ם לעמוד על ביאורו אבל שתם מדינא מפסר לשנדק בשפרין ובשיחם רק דמחמיר לומר דאין שם נקליון לגן מי שפק מעלים פ"ם) (ע) בכלי. כתב הפ"ך

ודבי תשובה

הקדימה בחוקת היתר ומ"ל לפשר כנגד כולו והוא ז"ל מדמה דכריו והעלה דאפי' דמ"ד דפסיקא דתוריית מדרבנן להחמיר ואפי' בלאיסור דרבנן לשער להתהיר להוסיף שתן סיאר ודתם דכריו ושפ דפפי' זה מירוי שלפ"ם שיש מיכר לאיסור רק דפפשר להפריש ע"י טוענים מפפ"ב בכ"ד ופלפ לפין כל שבביטות מפחדים בשתן מיפור לאו שיש יכול לברר ומדתוריינה לן בפל וכיון דשם דפין בלאיסור דתוריינה לן בגבב קשה ושי"ם שד שכתב ע"ד השולח דפ"ם מירנו פלביטות בכף ב.עמה גבילה כ"י צריך פ' כנגד הכף לדשתו ל"ש שם פני כם' כין לליטת רשב"ם ורמ"ם בפ"ח מ' י"ל פ"ת ד' בשלפה שבא מיפה (סו) סבירו. מי' בחשוד לישל פלכ' בב"ח פוט כ"ש בשכנת שבא מיפה ושלפה בה שיהר קפן של בשר וכי' יותר שפירנו בשר מבושל שם מקדש שם ומפל שם שיהר לבשל שם תלב דשמע ים עוד פרוטן ולפי שישר לפסר שם"ת ולפסר דבדחוק יכול לברר ולפיהר בשיפה טוב יבם בלח לפיש בפל ושכוב וכל דלא מעלה לפיש בשתים: יהר מפירור פ' פיש מדיב לחשם שמע ים שם שד פרוטן פפ"ב מעלה ג' פרוטן פי שם לשתוך ולחשם בכל לפסר ושכוב ומ"ת גם בזה שם גם לא מעלה רק פירוד פ' פי שם צריך לבשל בקדירה של חלב דקפ ים לאר לכתחלה לבשל בקדירה של בשר פ"ש: (סז) צריך להפריד. ומ"ם שם אין מכירו ואין בקדירה אלא ג' תפיסות פ' של לישר וא' של פשר צריך לשפוך שפיפה ואיט שיהר אלא פרוב ומ"ם שם פי' פרפה חפיפה של בשר ומ"ל צריך נ"ב לשפוך שלם ואיט שהר בקדירה ואפילה ל' של לישר ומ' אפ"ל צריך נ"ב לשפוך שלם ואיט שהר אלא פרוב כתב פ"ל פי' נ"ב פבי' נ' ובשי"ך שם פ"ק ע'. פיהפר כרי"ם: (סח) להפריד משם. אף בפקום שלכל פורת נהל. פוקפנת יהבלים פפפפפפת פ"ו דפרוטות: (סט) אם נפל חלב לתוך וחבשל. ומ"ם אם נפל לישר יבש לאוך רוסב וכחוסה שצריך להפריד ע"י פפ.פת שים פ' ואיט פכיפ ואם שים יפל לגרדו כגון שפפרי וחפק בשתן אלא יפל לגרדו שאר כפ"ג פתב פפ"ת שים פ' שפוד פחד ופפל פחלב פ' של בשר ופ"ת פ' של חלב ופפל פחלב בקדירה של בשר ג"י ואין פ' צריך ליתן לשפוך הוא אפשר לפשפל בקדירה של בשר ג"י ואין פ' צריך ליתן לשפוך הוא אפשר לפשפל בקדירה של חלב (עפ"ן) לקדירה של יבר פפ"ת שים כתוב שפשפים של אפשר בפ"ת שצריך לפיל פי' ל"ב פק"ל פפ"ם ואין ליתן ופשפ פלב שפשפים של אפשר בפ"ת שצריך לפיל פי' ל"ב פק"ל פפ"ם ואי' כפ' שישפת חיים שפשפ פי' ל"ב פת"ם ג' ח':

(המשך)

(עב) להקפיד (ענ) ונקוף (ער) ונשלם על פחים (יב) (עה) וישרוט (עו) משם דמשמע דמשער להסירו כי כלים מכירו (עז) ונריך להסירו משם (בנ"י בשלין ובמרוך כלו כ"ג) מיסור שנשבעל נקרינה והסירוהו משם ונפל נקרינה ממרת נריך לחזור ונשבע שם מד טלו וכן נשלם מלו (עח) שם נפל נקרינה כרשמוהו כ' פשמים מין נריך רק פעם [פעם] אחת כמנהו (בחמר כלו כ"ד דין ב' ופ"ל סימן נ"ד) .

ה (עט) אם ידוע כמה הוא האיסור כגון כף חדשה או שאינה בת יומא שניעד בה ובלעה בזית חלב ואה"כ ניער בה קדרה של בשר אין צריך (פ) אלא ס' לבטל הבזית שבלעה (וע"ש ממרינן

באר

וכי [illegible] ס"ק ס"ה: (יב) וישרוט כתבו הט"ז וש"ך אבל בפחית משנים לא ניכר תיכה ז דהם אם התב קף בשר נקרינה של חלב ופלו רופין רקף כמו שהש

תשובה

כרמב"ם ז"ל דאם נפל שמן של איסור ע"ג יין וקפה לוחו היין מותר לפי שכן דרך השמן לצוף ע"פ היין וחיט וגבול ומהמרב ממנו כגון ואם נפל השמן ע"ג יין וקפה לוחו ישול מן הכלי כדי קליפה פ"פ והבישל במ"א שם לדינם פ"פ וכ"ז ביד יהודה שם דה"ה בשאר שני דברים לחים וה"ל מהם שמן מן לחחזיר וכל שמשער להפריד ל' מחבירו מותר וגם כאן בשר דמ"ם הפר"ח דבנפל השמן ע"ג יין נריך קלפה מן היין ליזק דוקא בלוי לחרו היין שהוא עב קלת ואשער ניקוף למעלה נכן מחמרינן דחישיק דכון שהוא עב קלת נבלע בו למעלה כ"ק וגם נכאר שפם ע"ג כ"ק אבל ע"ג שאר משקה הרוף שלוט עב גם קליפה לא פ"פ וכי'

(מא) נבי כלי מחיכה מעמית נבלמ מפיל סם ניפרו ס ניסור) (ין נמס מרשב"ן) יאבל כף (מב) ישנה ובת יוכא משערין בבולה (וכל סם נכלמ (מג) נמעית (י) ניסור ולל ידיעין סמס נלמ) (מס) יוישן כי שאומר שנם בין א"צ אלא ששים (מר) לבטל (יה) הבורית שבלעה; סנא ומפרש רשמוסה שיקר כמו מחכלמר לפיל נבי פיסה הלב מעמא פל הקדירה ויש שיטין מחלקין בין קף יפן נמרס רק בין כלי חרס לשאר כלים (מרדכי פ' גיד הנסה) ושאריס (זוד) דנכלי (סו) (מר) חרס דקיק לסחריר ניסור על ידי נעמא סחריר שכלי חרס יפנס נכלמ סכל לף נשאר כלים ופוב נמרס לחומרא ופ"ל פי' ל"ש (מז) ן (זז) "כרצני ורת (מח) של (מו) אוסר שנתערב בזיורר צריך ששים חצאי ויהי היתר לבטלה: ן "ביצה (מם) שיש בה אפרוח או מפת דם (צ) שנרבשלה

וכי' וכי' יוסק וכפי שיפאר מפאר מן פפוחים מלין קף ק"ם ע ניישיפין לפיל פי' ק"ו

באר

סעם ולפי סחסיכה פעמם ל"ל ונף מכפי פ"ל שקף נפשלם ונלף כבליס שפיחר כניפנה (י) ניסור. כחב פמ"ך דמשמע מדבריו פרש ד"ס דלף כשאר ניסורים ת"ל נבלי יפן פיפו פיפ לקף שפאר שלף נפאר פכל נפשאר שרי נשאר ניסורים בבלי יפן וכ"ב נת"ל ולף לם פיפ קף יפנס רק לישפיע כמס נלא לפן צריך לשאר פלף פנגד פפאר ופלא כאן לם יפאר כם כיפו פל נשאר ולפ"ב כיפו פלא פ"ל פלף פ' מד כל' ופיפ כב' (יב) פכיפו. לפסרש ליפ דלעני דפר פפלוח לף פפחיר ת"ל: (יג) ניסור. פפ"ך דמשמע פרש"י דל"ת פלוקים של פרש כאם ופפאר דבכלי חרס ושלי

(מו) חרס כחב פתיך דשפרש"י דל"ת פלוקים של פרש כאם ופפאר דבכלי חרס ושלי

דרכי

לם פאם פקף פל נשר פפלם לפקדירה פפאחר פ פקף פל חלב ופ"ל נקדירה פפלוט. לן לפפאר ופף שבב"ח לכ"ע לפחיר ת"ל פ"ע נלף כיף פים פכ"ש פפים. לן נפפאר ופף שבב"ח לכ"ע לפחיר ת"ל פ"ע נלף כיף פים פכ"ש פפים לפ פתך פנד פחלב ופכ' פפאר פפחיר בי לן פפחרים כנחד ופפ"ם פין נפיפ נרוכ"ם ורק פחדנק פ"יכן פ' גם נפין נפיפ נלא ופלף כיף פים כלף פפף ופפל פחא פקף פל נשר פקדירה ופלף פפ"ם פל פ"ל פפקף נפקף פל פפלפם כפ כאם ופפ"ל פלף פפחא כפ"ש פלפ"ר ופכ"ל ופלפ"ל פ

ם ניימיו לעיל נסי ל' נסל' כהל

עם אחרות (צא) צריך (צב) ס' ואחת (צג) לבטל (יז) פליטתה: ח (צד) יכול מתבטל בתשעה וחמשים: סעם כל פליטתיה (יח) הטוטפין טמן מזה טוס מחנפלים בששים (צה) מנגב ממן בשפתו (צו) ויין נסך כלאחר מתגר בהלטוהיסם (פור) (צז) ונגנב שפאיסר פיגו טמן טעם בקדירה (צח) אבל (צט) פם (ק) טמן (קא) טעם בפותה קדירה

באר היטב

(יז) פליטתה כתב הש"ך לפפרש לנפל היא עמה אם היו מכירה דאז מהניה בריה כיום בה אפרות כדלקמן ר"ם ק' ועל"ז סימן ס"ו מדיו ים סט (יח) הלבוטין

דרכי תשובה

להפליט היך להבליע ע"כ אם מלת ע"ג המיטולה על חיטין והחיטין בהוקו אם הקם והמיטולה מכסה את נרעיני חיטין לגמרי מכל מ' לא נאסרו מהגרעיני חיטין דקם דמי לכלי דכל שאינו מוכל מן טבע המליחה לרפלים טעם מהם ס"כ כיון שהקם מכסיק בין החיטין ובין התלת הין כח נמלח לרפליט רשום חמץ שבתוך החטין עכ"ד הכרמ"ג מ"כ י"ל גם בקוביא כיוצא בך דאף כח בהלת להכליט טעם תהבלה כיון בהקליפה הקם מכסיק ואף להרמיר הך כתב דכ"ז בבליפה שים גם דם אבל בביצה שים הכרוח בהילת שים בינים שהיים מפבדר להחזיר כיון שכתב הרמב"ן בחולין דף י"ו דהכוקרים אפרוח בהבילה עשה קוביכה רכה ויולא מיהא הטעם וכבר כתירת כן יש לומר הכי נמי מליחה לחמרין דלמאר שהחיה בה אפרוח ועשה קליפה רכה והיינו מכלים ממנה הטעם גם דרך הקוביה עי"ם (צא) צריך ששים ואחת עיין בכלולות והבוטות מוסיף קמץ סי' קי"ז בשובדא שהתערב רגל הוזאם מריפה בין כמה רגלי לוזאין בכרות וכתב דלדעתו כרור הין דגם ברגלי שוקת בעיף ס"ת רגלים כמו בביצים לפיהן ס"ת כיון שים נחלים וקטנים כן ממי ברגלים כיון שאנו חלוין דגם רגל שוחת אין טוען הרי ניכרין לעצר אם יש בין כולן ס' וכיון שבולן לכיוט ואי אכשר לעשות על שישורן ע"כ צריך שיהי ס"ת ובזה יפל הספק מלבניט עי"ם (וצו' בדבריט נהגו בם"ק שאח"ז) (צב) ששים ואחת עי' בכרי חולר להלן סי' ק"ט ס"ב הי"ח היכא שהתערב לפיכך בין מחיוכות יבש ולח ובריוק טוען יש ס' אן לפיקר יהיה לפ"ל יש ס"ת ולא שני בששים משום דס"ת לעולם ואי הוימת דבילוט דבשיל ס"ת עי"ם לאחם ישרן ס"ת מחשר לחד (בדיב תוכדים ז"ל) בריש הבי' אם שבשיל עיון בזה המבואם לף שתעמו אחת ד' ו' קשה מדוע לף ישמת בכל התרומות כשהתרב חיפיר בחיטר לוט תינו דלבינ ס"ת בחיטר בנגד הלחם ר משום דס"ת לפיקר אלא דבבי"ב לריך לעיל אם"ל לף לחמרו זאת היך רק נבי ביצים משום דחכחיות לף בהבית יפה כיון שכל הביליט שבעולם הם שוים חיפיון שגם כלן יחמה בינוני שבינם שוים לחריך בשאר חיפורין לף נזהר חז"ל כיון שבבל יודעין שלף כל החכחיות שוים לחריך דמן הסתם טרלי הבינים קודם שהלילם לומר שים פ' דמהיכא תיפי שלא יבניח לעיזוך ולשער יפר בחדידה וטדולי יהי' קולע לל השערה לשער היפב עי"ם (ומחה ל"ש נם ע"ד הגלון מהרם"ק ז"ל שהכאתי בם"ק שלפ"ז שבבב נם בדגלי עיסות משערין בם"ל דלפי המיזור נם בזה חיך לומר כיון שמן כל העוכות הוין רם נחוצות וקטנות הם השולל לחר שהי טוען שוין למריק מן הסהם דקדק יפה ולחה שבטען הוין דמ"ב לל פי' לומר כן וכחמור ול"ע) (צג) לבטל פליטתה עבה"ר י"ם דלא הבוכה הי' כשים בה אפרוח ול"ל דוקא כשים בה מכוות אבל אם אין בה אפרוח רק דם לל חביבה הרי, ובפלה בלבקמן

סי' ק' בב"ד ס"ק כ"ד ושו' בדבריט לעיל סי' פ"ו (ס"ק ל"ב)

סעיף ח

(צד) בחל דוקא כחי סי' ל' בג"ם כמו שהתאר הטעם לעיל סי' ל' רבל כל שהר לימר לימר להבין לרך ס' לבד רלימר בג"ם ומי ושיר ום"ק ס"ו יבב"ד ס"ק כ"ה (צה) מלבר חבין בפסח ובו'. ומי ושיר ים גמי טבל לימר בימי במברו וכן ים גמי עלה לימר גם בח"ל במיו במתים וכן ים הימה בלרן אבל בלאי הכרם לחסיר בתרן בהלה ולימר במיו במתים (אבל בה"ל דמותר בהלה פטור דבטל בם') וכן ים גמי חלה ים בה מחלוקת הכוסקים לרלן סי' שכ"ד ושם"ך ס"ק כ"ו ויד יהודה בפיה"ק ס"ק ל"ד (צו) ויין נסך היינו י"ג נשור לבל בהם יינם קיי"ל לחלן סי' קכ"ג דבטל בם' (צז) ובלבד שהאיסור אינו נותן טעם וכו' ר"ל דמסחמא לחריט בכל הבר לימר אפל לישבר דבים בששים היו נותן טעם לבל הם מרגישין שם בו טעם לפי' הוא הרבה לף בפיל. ע"ז ס"ק י"ח ופ"ך ס"ק כ"ח ושי' ביד יהודה בפיה"ק ס"ק י"ב ושי' בחו"ד בביאורים סוף סי' ל"ל להפעם כל דהיינו רבעים מלימר שהתערבה בלחרות בם' ל"ל להפעים כל ל' לקפילא ויותר לאכל טוס ושיהו חחיכה שיתים בו טעמא לימר שהבשר יזרקו והבשר מותר ביי"ש ושי' ביד יהודה ים סי' ק"ל ס"ק ע"ד המו"ל בזה בתוך (ושי' מזה בדבריט לעיל ס"ק י"ג). (צח) אבל אם נותן טעם וכו'. עבה"ם

(קב) ופוסק (קג) לאסור מלד עלמו (קה) לאסור בכלף (קה) גם בסיל כל זמן (קו) שמרגישין טעמו ולכן (קו) מלה ותכלין (קח) מדמיין (קט) דעבידי לטעמא שם אסורים (מ) (קי) מחמת (יא) עלמן לית (קיא) בהם בטלים בששים (בתרוך כלל כ"ה מין ס"ק כ"ו ופ"ל ס"ק ק"ט): ז שור מחבוה כ' ערך כ' דעלה ומיטעה דכי יחכון כפיעל וכשור וכו'

ס (קיב) קדידה שיש בה נ"ט זיתים הוסר

באר הישב

פירוש כין של חורש כין של דמיסים (יא) עלמן. כתן תכלין של עבודה זרה וכל מלה וכיוצא כו ותמיה לית מאורים אלא מדלכנן לאסוקי אם אם רק בעיקר מאיסור וכעשם שכתחילה בתכלין לפי שאי אפשר בלאו ס"ק כלף ועפ"י סיכת דיוחא בביהר עפיש ס"ק כתן שהשל קדש אחד של מלה או תכלין ליתיר נדולה שהר ואפק בהלה כשהם שם"ס כיון דאפשר בלאו אם כמל לנכי כשהם כשעה כמל כפ' ואכתב נלמ"ה דאפשר לאיסור בשעה כמל כפ' ולאיסור אחר אפשר בשעה כמל כפ' ולא כתב כלל כיצד יעשה אם נפל לתוכו מאכל אסור ואי אפשר לאכלו אלא ע"י שיתן לתוכו עוד מאכל אסור כדי שיהא בו ס' כנגד האיסור ולא יאכל אחד מהם עד שיפרוש מאכל אסור כדי שיהא בו ס' כנגד האיסור שנפל לתוכו ויאכל השאר ואם לאו אסור לאכול מהם עד שיפרוש מאכל אסור כדי שיהא בו ס' כנגד כל אחד ואחד ואם אכל אחד מהם קודם שפירש אינו חייב אלא על אחד שאכל ואם אכל שנים חייב על שניהם ואם אכל אחד מהם ולא ידע איזה מהם אכל אינו חייב אלא על חלי אחד שאכל ואם אכל שלשה חייב על שנים ואם אכל ארבעה חייב על שלשה וכן לעולם ואם אכל אחד מהם ולא ידע איזה מהם אכל ואחר כך נפל לתוכם עוד מאכל אסור אחר ואכל אחד מהם ולא ידע אם מאכל אסור שנפל אחרון אכל אם מאכל אסור שנפל ראשון אכל הרי זה מותר שמא מאכל אסור שנפל אחרון אכל ואם אכל שנים מהם ולא ידע אם מאכל אסור שנפל ראשון אכלו אם מאכל אסור שנפל אחרון אכלו הרי זה אסור שמא מאכל אסור שנפל ראשון אכלו ואם אכל אחד מהם ולא ידע אם מאכל אסור שנפל ראשון אכל אם מאכל אסור שנפל אחרון אכל הרי זה מותר שמא מאכל אסור שנפל אחרון אכל ואם אכל שנים מהם ולא ידע אם מאכל אסור שנפל ראשון אכלו אם מאכל אסור שנפל אחרון אכלו הרי זה אסור שמא מאכל אסור שנפל ראש

(קיג) ונפלו בה שני זיתים (קיד) אחד של דם ואחד של חלב (י) (קטו) (קטז) כל אחד (כ) (יא) (קיז) מצטרף (קיח) עם (קיט) הנ"מ של היתר (קכ) לבטל חביתו יכול כ"מ זיתים של היתר שנפל בהם כזית חלב ובקדרה

זכאים קף מ"ש ק' רמ"א ס"ק ב בשנוה מסת הפע"ו

פתחי תשובה

מגן יו"ד סי' ק"י ס"ק כ"ו בשיון מוהן (י) כל לחד מצטרף פיין בש"ך שכתב וה"ה אם הם בשר ג"פ בשר בשר ג"פ ומפסם הדם ובזה נבי כשבשה נבלה מהם דם נ"ב כל לחד מצטרף לבטל אפשם חביתו הכל שני כזיתים שלין שפשהם שוה בנ"ב מדבריים שפשהן שוה הין מבטלין זה"ו ובשיק ס' נגד שכיהם וביהם ביהם הין מיקוחים דבטלים זה הם זה וכן שני מיני לשרצים ולחד הם שלין שפשהם שיה הין מבטלין זה"ו ובשיק ס' נגד שכיהם וביהם ביהם הין מיקוחים דבטלים זה הם זה וכן שני מיני לשרצים קדש נעיתה לשור דפשפת אלא מיהר בשני לשרצים משום דלא פשהו ממנו מפשפת בשבים מ קים פם לשיטה כל שגל בשבר דשלנפת ולשיה טלבת בשבר פפם לשיבר כב' שון ב"ם מלקים בכ"ד שוב מלפני בשבר"ג בשבעלת נשל מי' ק"ם ק"ם כ"ש ובפי' ב"ב שם ק"ם בשבב ב"ב שי שבשב בשבר שפקים דשיטת עלפת ס"ם

באר חיטב

מגד עמנו רק מ"ד שהשרוצות (כ) מצטרף שפשם דם וחלב שיט שוה שרי ניתבטל פשם הילב שם ומפם הדם שם' דמה לי לשפר שהבטל לשפר ומה לי היתר שהבטל לשפר רק שיהבטל שפם לשפר וגם יהם ל עוד בח ליתן פפם בשיעור

דרכי תשובה

הם נתערב כ' מזיטה של היתר וכ' מזיטה של לשפר יכם ביהם כל ל' מפם לחר ל' נבילה וכ' מריפה לו שמלה לו מלטרפו לשפר לשפר ולין כלן רוב לו לשמע לן מלטרפו ומרובה מלטרפו כל לחד מהזיטה של לשפר עם היתר לבטל לשפר חביתו ושי"ם כמה שהלריך בזה יבחיל מכמה מקיפות וב"ם בזה לריכה לפי דברי הב"ח הל"ש שם ל"ם מפלשלו על"פ לפיין מי יהי לשרייתא לו רק מדלכן לבל לפי דברי הפרמ"ג הל"ש לין ל"ם בכל דברי הלל"ה לין שם ל' מהלשרים יכול לבטל חביתו ביהם ביהם וכמזכר (קיג) ונפלו בה שני זיתים וכו' . ע' בד"מ שהביא מהש"ה דמבואר מדברי דעם בכלים לחריך לשרים מבטלים זה לח זה בעון שם לחד ב' כשיה של שני מיני לשרים בקדירה של היתר ולין בהבטל לבטל שום ל' מכם בלחי לריך חביתו לחריך לשרצין מבטלין זה לח זה והבטבל מוהר והביא פליו דלח שיך לומר בזה לשרצין מבטלין זה"ו דחיישיק שמא ל' פלט ול' לפ פלט שי"ם (קיד) אחד של דם ואחר של חלב עבהב"ם מ"ם שפשם דם והלב לין שוה שה' ושי' ביד יהודה לשל ס' ש"ה בשיה"ם סק"ד וכלן ס"ב ובשיה"ם ס"ק מ"ד שהעלה דבב"ב מיירי בשעלה החלב מחמלה דלא"כ הל גם בו לוכח לשור דם ולפ"ז לשור ל' ששם דם שבחלב לין שוה עם פשם דם בעין מ"מ פב"ם הו"ל לשור ל' ומלטרף לשפר לשור ל' (קכו) כל אחד מצטרף וכו' . עי' בשו"ת חלן כ' ס' ס"ח בשבו' מבהב"ח שהקשה הטוהל שהרי שב"ם מבשיהם טלד פשם לשור חדם בהמחלל כיחוש מדברי המוקשים ושחרוחות כ' פשמים טלד פשם הדם ס"ב לילמרך ס' עד פשם המורכב שמשם מהב' זיהי לשור ולין לדחות דהפשם המורכב מ"ל לבטל דמ"ב לילמרך נפ"ו להחיר כל פשם לשור שהורכב מב' פשמים ושי"ם בס"ם להסביר הענין דהה לח ושי ל"פם מורכב דהלמת כשם לבוש הה טולש לשור הכל שהשהה לריה פשם מחמת לשור שהורכב הפשם המשור בעלמו לך כל זה היכל שבבר מהשה הפשם המורכב כלשב מהעדבו הב' לשרים ב"ם כלשור מב"ב בשלו שביהם להיהר שיעור חש"ל דכל שלך בכ' מ' מהלשור כדי ליבו פשם בהיהר כלך עשם ולין בכשם גם להוליד פשם מורכב בשמלכל של היהר ואילה לנו לחדש עוד כל שפשקים ז"ל שכל דדייהם דברי מלקים חיים הם דבולוי בבה"ג לין בהמלכל שום פושם מרכב ב"ב שי"ם ואי' בשרמ"ג בשער התערובות חלק ה' דבשעמן שוה טולש הען ההורה לין מבטלין זה לח זה שי"ם ואי' בהב"ם בפי' ל"ב שם סק"ם מ"ם בזה וכתב דדברי הפרי"ח לם יתלקו מלא חקק ביבלו לשים שיש לחבל לשם שלו לשיטם דלם בשי מ' מלטרף לבטל פשם לחבל ומבטלין זה"ו שי"ם ואי' ביד יהודה שם שב' ולשרוין חלוקן ושבטל שוה מלדריהה מלטרפין זה"ו ולין מבטלין זה"ו וכתב שם שיש לעיין בה"ד שרין לרוקן ושבטל בוה דקי"ל דלין מבטלין זה לח זה לי חקק בשלו ביחד חבל ריכה ושפל ל' ומבטבל ולח"כ בפל לשור הב' לי לחריך בזה חיר ועישור לי לם שי"ם בח"ם בזה לרימ (קיה) תנ"ם של היהר . ע' בם מחבה שהרמ"ל בפי' ק"ם ומין בחיב לבם בפי' ב' בכ"ם דלפי מה שכתב הרמ"ל בהן סי' ק"ם ומין בחיב לבם בפי' ב' בכ"ם דלפי מה שכתב הרמ"ל בהן סי' ק"ם ומין בחיב לבם בפי' ב' בכ"ם בזה בחבוהות וכו' בשיים שם שי לבטל בהיהן השנים בם לשיטר שבטל בחבב לי בעיב לבטל השיב בחבב בחמחי ושבי' לבר מהשנים ושי"ם בח"ם בחבב וכשלשו שיב ביבם בעיב ס' מה הן בשלו שי חיים בחיב לבם בפי' ב' בכ"ם בזה לחבי' יבם ל' מיב ול' שלשו חיב בשהן שי' חף לשהרים בשל בחבב

(קכ) לבטל חביתו . עבהב"ח ושי' זה לח זה לין בזה חקש להסחפק כלל: (קכ) לבטל חביתו . עבהב"ח ושי' בהבול מדבבה שבחב שבוף דין זה לשהרין מבטלין זה לח זה לף שם שפקו הרמ"ם ושפול והשחבר שבילו בשהלם בלי חלק וכל כשחרוחים מ"מ לי' שהן

ארורת הוי שלשים של היתר (קבא) ונפל לתוכו כויח של דם (קבב) ונתערבו (נפ) (ינכנ) בשוגג (קבר) מותר (ולית נר' ויחיס (יב) (קבה) אחר פל נפיטה ואחר פל כוכר דכל ל' (כנ) (קבו) שנפל מהיכיו) (נפיתך כלנ כ"ד):

פתחי תשובה

כתב בן אף לישוש בשיעור ומיהו סיפוקא לה נפקא ס"ק (יב) ל' פל נפיטה. פני נקטה' ניח סופרים סי"ד פי' ל"ח ס"ק כזה

באר חיטב

(כפ) בשוגג. פפל במיוד יתבאר דיה בשיעור ל"ח ס"ק וכתב בפ"ו אבל בשפק ליח תרע בשעה בשיעור פפל פי מה דקי"ל לפתרין תל"ג בכל פפיפורים גם זה שתערובת פשיר דכאן בשעה בכלה קדים שתערובת וכו"ל כתב דעם לדעת רס"ק מיפה דין אם לפרש בן בלה דלפ פתרין תל"ג בשפ"ת כלל"ל בל"ב דקה בשני מיני פיפורים שלין פשעת שוה פפל' בשפ"ת ס"ק ל"ג דהיינו פיפל לפשעיה דפ"ל ל"ו בתוקף פל פיפור בשוגג קדים שתערובת ל"ח תל"ג ס"ק פל"ל שהפרבו שפ"ת פל"ל בפ"ב ס"ק ל"ב ופ"ל בפ"ב ס"ק ל"ב ופ"ל בפ"ב ס"ק ל"ב ופ

צט דין אם העצמות מצטרפין לבטל איסור ושלא לבטל איסור לכתחלה. ובו ז' סעיפים:

א (א) רחיכת גבילה שיש בה בשר ועצמות (ב) שנפלה לקדירת היתר (ג) (א) (ג) **עצמות** (ד) **האיסור** (ה) מצטרפים (ו) עם (ז) **ההיתר** (ח) לבטל האיסור ואע"ל שעצמות **ההיתר** מצטרפין עם **ההיתר** (ט) **אבל** **המה** שבעצמות **איסור** מצטרף עם **האיסור** (י) יונף (כ) **הקדירה** אינה מצטרפת **לא עם האיסור ולא עם ההיתר**:

א סמ"ג נסח רביט שמשון וסכון כפסקים סה"ם וכן כיב"ב רבינו ג' מס' וגלגי ס"ק ועיי"ש ב' סם וכ"כ ש"ג"ס ע"ש וכ"כ סה"ק ד"ח ו' סעיף ד"ה מצטרפ' שעצמות שבמרק לשיור דף ק"י ב' סם

פתחי תשובה

צט (א) **עצמות** לאיסור מצטרפים עב"ל שפסק כסה"ן דפ"ח דכיום מצטרפים לאיסור ותרוייהו מכוערים ומ"ש הלי"ש ס"ק כ"ח ומ"ש ש"ך ס"ק ל"ג ומ"ש ט"ז ס"ק ל"ב

רנה (יא) וש"נ) מחמירים שלא לערב (יב) עצמות האיסור עם ההיתר כשנפלה לקדירת הרותר ומקום הספר יש לסמוך המקילין ומחילין כי כן עיקר.

ב יבר"א שעצמות האיסור מצטרפין עם ההיתר כשנפלה חתיכת הנבלה לקדירת הרותר כיהיתה חיה (יג) אבל אם נתבשלה תחלה ואח"כ נפלה לקדירת היתר (יד) עצמות שבה מצטרפים עם האיסור (טו) לפי (ז) שבלעו מבשר הנבלה כשנתבשלה לבדה: ג יבשאר איסורין חין מבשר בהלב וחתיכה (ס) (טז) הבלועה מאיסור מצטרפת לבטל האיסור:

באר היטב

ואיתי (ג) מחמירים וש"מ גם לאשר אין מצטרפין אבל עצמות היתיר מצטרפין לב תר ס"ך (ד) שכנגט. ולפ"ז כל נגד בשר שבנגלה דבש לאשר אינו נאסר בשעוני ונכנס בעצמות כן לתוכו בשיר (ה) שכנגט. פירוש מחיכה שבנגלה מאיסור שבנגלה להיתר ואין בהיתר עצמות שיהיו לאיסור אלא בזיתוך מחתיכה מצטרפין גם מחתיכה

דרכי תשובה

ומבחוץ ספיר מצטרף להיתרת אבל נחשת הסוברים דעיקר הטעם שהעצמות מצטרפין הוא משום שיש בהם הלחותו ויש"ו מבואר הטעם בהוכן מש"ל בקדירה ממולח וה"ה דאפי בקדירה בין מהשיש בין שאים המומחים בתוך הקדירה אין מצטרפין וכן קילחי בילים המומחים בקדירה אין מצטרפין כיון שאין בהם מוהל ולחלוחית ויש"ו בש"ס ובזה נתרחבו ותי בחוי"ד בניאורים סוף סק"ב ובזיהחשים סק"ג שכ' כן בהשלם להיות דיהשים המומחים בקדירה כיון דיש בהו לחלוחית אין מצטרפין לא לאיסור ולא להיתר עיי"ש ותי' ביד יהודה ים סי' זה ס"ב בזה ולהיות העלה נ"ב דהעיקר להחמיר שגם לערב כלי קילפת הבילים לא מרסיה של כ"ח המומחים בתוך הקדירה ודי להקל לערב הבילה כמו שהם עם קילפתה עיי"ש ותי' כש"ך ד' מלילמלך סי' ס"ו בעובדת שבשי הפסיד"ש הקרוי קינע"ן בהך כלי מיוחדת והחב הכלי עם הפסיד"ש להוך קדירה עם רוטב כשמלילים כדרך השלם להכין על שבח והצמידו בהוך ההוטר וכפוך תלב בהוך התוור לתוך הקדירה של רוטב וברוטב שבקדירה אין שיים עוד ריאנ רק לבירוך הפסיד"ש עם תרסית הכלי שלה וכתב שם הלפי דעת הפרי תואר דתרסית הלחה שומר בתוך הרוטב מלערף לבטל משום היאל ממש יש לעיין עוד בעובדת א כי ה"ל מן הסתם הכלי של הפסיד"ש הוא נבוה קלח מן הרוטב והלא מבואר בש"ך שם דהסתם שהכלי שבתוך החלילו מלערף משום שהמים מכסים לחם ומלחה מלשום דחוק"ל כשהמים מכסין חת הכלי לא מלערף הכלי אבל לא בשאין מגולה קלח חין להחים לחמה בחמת לחיל הוא פליטה לחמה יגרש זה מהחיבה שיש תיאוה מלקחה ברוטב והשאר הוא חין ברוטב וכי ימת דמה שבתוך הרוטב חין מלערף לבטל וס' ממש בנה"ש ס"ל לגלף כי היאור עסק דשאים הכלי חפי' היא בתוך הרוטב חין מלערף ע"ש אין לחקל עיי"ש ועי' בשי"ח קמח ס' קכ"ח בעובדת שעשו מסיד"ש משום שפי' משורב בו שתן מריפה וכיסו הכלי עם כיסוי כשהי והצמידו הכלי מלטפח שמו שיהא בתוך כלי של בשר עם מים והיתים היו נפים ע"פ הכיסוי של הפסיד"ש ותפח השומן הלפיה ותם הכפי שבקדירה היתיומה מלערפים לבטל השומן מריפה של הדיסף ויהא ז"ל הניח עליו וכיון דהכלי מספיק פ"ש שרוא כלי תרם ממ"ש בתריק כי לפיר דוקא לערך שבהדיסף כמלמה יפי' ס' כנגד השומן מריפה ואם לא ערך שיהי בהבשר יותר ס' כנגד כל הכלי עם הדיסף דאל"כ וכיון מילוי שוף דפי' ע"כ ותי' ע"ד פ"י. (יא) ויש מחחירים. עכ"פ ותי' ביד יהודה בסי"ח סק"ו ובפ"ח סק"ב ולכאורה מלה דעלמה שבלעו לפיר לו מכי לפי הגעלה דחוקה לכלי עלם מהי לפי הגעלה משום דבבר מהיבה והלה כל כלחלחית שבבן ע"כ מהי לפי הגעלה לפלם מה שקבלו מעם מדבר אחר ממל"ש בעלמות שים בהם הבלוע ומהעביב בהלחלחית ל"ל דלא מפי הגעלה וכמו דקי"ל בעלמות דלא מהי הגעלה לו בלן אבל לפיר לי ולפן להחמיר כיון דעלמות גם בלפלין ס"ל להרבה פוסקים ומפני הגעלה רק דלא קי"ל סופיים מעשמת דלן מבעלין לפיר בכחלה וה"ה בין בשר לחלב בעלם לפי הגעלה בלי ם להקל בעלמות שבלעו לפיר הבשל בחלב מהיבו מדיק מלחלחית שלהם ס"ם דיש בכלי עלם ושתרין בהגעלה לך בחב דמ"מ עכ"פ בזה יש לחמיר בה יותר מבכלי עלם דבכלי עלם שבלע בו לפיר קי"ל דמעם לאחר מעל"ש ותפי אחר החבשל שבבלעו בו לאחר מעל"ש מפלים בעלם כל זמן שלא מהיבו לן בלע בעלם שעשו בו במל"ש. ועי"ש שוד בחה שבשחפק בית דקי"ל להלן סי' ק"ם סעי' ד דבמ"ל דחל לחמירין דלן בליבה יולא בלא חשב זה חוקא בשאל לבל כלי שבלע לפיר סחיבר שבלע בו פעי' בלע בו לפיר בחיבר שבלע בו פעי' בלע בו לפיר בחיבר שבלע בו פעי' בלע בו לפיר ב

סעיף ד (כ) ברוסב ובקיפה ובחתיכות ואין חילוק בין איסור גוש לאיסור נתערבו (ס"ק מ"ט).

דרכי תשובה

פ"ד מכל מקיפה שים כה שמרה זימים שבלשה דת ע' איסור ונפלה לח"ב לקדירה שים כה עוד מתשים זימים ובין הכל יש ס' מהי להתיתר אבל אם מקיפה ושד ובכה"ג בלח"ב ס"ל להחיק דישראל ס"ל לעבר כלל פ"ו ומי' ניד יהידה בפיה"ג ס"ק י"ג ובפיה"ק ס"ק י"ב עב' דאם האיסור דבש להיות מתעסם אבל לא היתר מ' אם יכולין לומר דאבש מתעסם מ"מ חזר ונהפח מהיתר אם יש כעת שבים שהר אבל אם אין דרכו לסיות נהפח כלל רק להתעסם כעין שומן מ' לריכין לומר מה שדרכו לסיות מיומה בהתבטל ואם ס"ל לידע בבירור מ' דיו כדין בשפך ובזה יש מוק בין מיט לאיט מיט פ"ו ומי' בדלתי בשיבה ס"ק ז' מ"ם בשעת זה. (כב) ההיתר והאיסור בטו שבא לפניו מי' בשו"ת הרדב"ז חלק ג' סי' קנ"ב בשעת אבל בשעת הפי מהומה אפלה בהבטל שאפל בו לאיסור ויש בו ס' כדי לבטל את האיסור אם יש לאוש לאסור אפי בשעה שאפל האיסור לא הי ס' רק אח"ב מצ' ס' מים להבטל אלא בכוונה ועי"ש מהרבה ועמה עד שים בו שים ואם יש לסמוך על השאל בפ"ם אלא יש ולא ראה מי שנשפך מים להבטל ביומיים והשיב דאין כאן שום מיפוק לו יהא שרבר שפך אם שפו אפי בשעה בהבטל אלא בכוונה אין לאסור ואם יאמר הוא הי בכלל מלבר משום של ישראל אלא היכא שהביר יחיש שבשעה שאפל לא היה ס' רק אח"כ מהרבה והי' שים אי אפשר לאסור אי אי שהשפה מיי"ם והביא ניד הסוכה צריך לאקור לאחר זה עד שיהבור לאן הי' השפה מיי"ם והביא ניד אחד בהבטל הסור לאת הי"א מיי"ם. (כג) כבו שבא לפניו. פירש בחי יודע שהי האיסור יאסר מבשהיה בשעה שאפל אים אבל אם יאסר שהי האיסור מחזה מהשיהר בשעה שאפל אים דין צריך עיונא דבלאי לאסור לאף שהאיסור נשמעק מהה מחמת האור מ"מ הא החלם נתן טעם ואסור מדאוריתא. מ"ו סעי"ד ועי' בשו"ת מים עב חו"ד סי' י"ב: (כד) שבא לפניו מי' כם: ברכות מים רשבי"ו (הרב מה"ם מרדכי יוסף מיוסף ז"ל) אלק אי"ה סי' הרש"ו שבאפל אם שרחה ברכה בשיהר השמן אל מי שהיה כשעשה הנרות והשומ ת וכשעשה הגם והשהיה מי ימלא בהיעשם שמן אל מיהר דר שהיה בשל בחוב בכל הסיפים שבשורה אי ללמוד לא לתריך לומר בחוב בחוב אלא דאחרת דשמי מעלמא אבל בפ"ד שיעל ומי' אל רבי ולא אחת רובם ומבטל לאיסורין והכל אסור וכן יש לנייר שאלה לענין איסור דאריתא בשמן אל תרומה דשומה בכדם ושיעורו בטו ע' ושרחה בו ברכה ושלה לע' ואחה מהו מי לתריך דאיסורא קא רבי הו"ל כדין שאור אל תרומה שהחמין שפיפה ושרחה האיסור דאסור והי"ו חומה לאלו אי שומה כלן כדים אלא מהאוך שהבדך ומיושף לשאור ע' דבאה נידלי לתריך דבאיסורא קאי דהא אלא קמן לי דלמא שמן זה דומה לעניולים של תרומה לא הוה האיסור והשאר אסור הוא ואף אם"ל להחמיר בזה שזה דומה לאלא ושייניה ליה כלאו הוא בטל שמן אל תרומה כיון שהשרבה הכל משמן אל תרומה מה יהיה אם יפול כד ע' אל תרומה בהוך הדבה מולן רק שרי פחות משם מק"ו ואח"כ שרחה בו ברכה מי לתריך דאיסורא קא רבי והאיסור כדקאי קאי לו דלמא שיעכו רבו כה' ואפשי. וכן ים לנסחפשם אם לריכין בשה"ג ק"ם כלל דהי מלחא דלא שכיחא והוי לריכין לשיהר דאריתא דשי בשרי בשל ושרי ..כ"ם רוב לוכא ובשל והשאיר בזה והעיר מהשה מקשות ובשוף העלה דלף דשמשע מדברי האר דשיכם הברכה ברכה בדבר ע' תיעה קא רבי לשמם מדברי הפ"ם משמע מקשות והשברכה מעלמא שמא ובכ"ם מיהי ספיקא לא נפקא ונם יש שר שפק שמא שבעוכות הבי הוא שהשבך דכי שיעכו מבשרכה שבו נשפך שיי שיהר והו"ל פ"ם שהשהפך דנם בדאוריתא שריך לכ"ע פ"י: (כה) לפניו. שבשפ"ם ומה שפיים מהרי"ו שהשריך לשומר יפה מי' בכנסי יוסה בשו"ת להן סי' ק"ו ומי' בדבריו להן (פ"ק ל"ג) מ"ם בזה: (כו) שהי' בהיתר יותר מהחילה.

כ"ב

ו מיתה הל' מאי ז שם דף ל"ו ובלבוש קפ"ו [ומהרש"ל ומהרי"ט ופ"ח ופ"ת ופ"ם

סעי' (יז) ואין מהפין כן מי (יח) קיימא לן בכל איסורין מהיכה מעשית בגלה (יט) כדלעיל סימן ל"ג ד' מושעים (ב) (כ) ברוסב ובקיפה "(פי' סדק דק שלא נשבר ותבלין כשולי קדרה) ובחתיכות (כא) ומשערין (כב) החיתר והאיסור (כג) כבו (כד) שבא (כה) לפניו אעפ"י (כו) שהיה בהיתר יותר מהחלה (ו) ונתבטל

באר היטב

פתחי תשובה

ס"ם מנמק מפה לכאים מיהם שם ושקה כפיים לח פליפה פ"ם (ב) נחשב מי' בשעונם ים יעקב סוף פי' ל"ו שכתב דמה שפלה הימה שפלה לחפלה אפר מן המפלל שם ובל"ח

לבאל מיהו שהחיכה עלמה שים הים כמ"ם שהאבר בר"ם ק"ו שבל אין טיהין בן לריך שלא ע"ל שים נגד כל שהחיכה ולם"ה שהחיכה עלמה לסחורם * (ו) ונתבטל כתב מהרם"ן נרלה לפילו היכא שרחה שפיל שבל לישר ולא נתבטל בשאר ע' עם הסיתר

סם"ם אין לעשר כמה דבלשה בקדרה כי אין לעשות על פורם הדבר ולא יצא כמה בלשה בקדרה ושיה שמחיר בלי שבא לפניו עי' שבא לפניו עי' אם בסיתר בפ"ו (פ"ח אין לסורות סיחר בם"ם הם"ם בסעיף זה ומשערין כיומר יפה הבו:

תשובה

כי הוא דבר שלא"ם להתבדר דשמין דמבטל יותר ושחר ומצפה שמין שבשפה יותר ושחר ומבטל ואין מאבו יודע עד מה ול"ם לשלם הביטול בשום מהם ושד ובכה"ג בלא"ם ס"ל להחיק דישראל ול"ם לעבר כלל פי"ו ומי' ניד יהידה בפיה"ג ס"ק י"ג ובפיה"ק ס"ק י"ב עב' דאם האיסור דבש להיות מתעסם מבל לא יכולין לומר דאבש מתעסם מ"מ חזר ונהפח מהיתר אם יש כעת שבים שהר אבל אם אין דרכו לסיות נהפח כלל רק להתעסם כעין שומן מ' לריכין לומר מה שדרכו לסיות מיומה בהתבטל ואם ס"ל לידע בבירור מ' דיו כדין בשפך ובזה יש מוק בין מיט לאיט מיט פ"ו ומי' בדלתי בשיבה ס"ק ז' מ"ם בשעת זה. (כב) ההיתר והאיסור בטו שבא לפניו מי' בשו"ת הרדב"ז חלק ג' סי' קנ"ב בשעת אבל בשעת הפי מהומה אפלה בהבטל שאפל בו לאיסור ויש בו ס' כדי לבטל את האיסור אם יש לאוש לאסור אפי בשעה שאפל האיסור לא הי ס' רק אח"ב מצ' ס' מים להבטל אלא בכוונה ועי"ש מהרבה ועמה עד שים בו שים ואם יש לסמוך על השאל בפ"ם אלא יש ולא ראה מי שנשפך מים להבטל ביומיים והשיב דאין כאן שום מיפוק לו יהא שרבר שפך אם שפו אפי בשעה בהבטל אלא בכוונה אין לאסור ואם יאמר הוא הי בכלל מלבר משום של ישראל אלא היכא שהביר יחיש שבשעה שאפל לא היה ס' רק אח"כ מהרבה והי' שים אי אפשר לאסור אי אי שהשפה מיי"ם והביא ניד הסוכה צריך לאקור לאחר זה עד שיהבור לאן הי' השפה מיי"ם והביא ניד אחד בהבטל הסור לאת הי"א מיי"ם. (כג) כבו שבא לפניו. פירש בחי יודע שהי האיסור יאסר מבשהיה בשעה שאפל אים אבל אם יאסר שהי האיסור מחזה מהשיהר בשעה שאפל אים דין צריך עיונא דבלאי לאסור לאף שהאיסור נשמעק מהה מחמת האור מ"מ הא החלם נתן טעם ואסור מדאוריתא. מ"ו סעי"ד ועי' בשו"ת מים עב חו"ד סי' י"ב: (כד) שבא לפניו מי' כם: ברכות מים רשבי"ו (הרב מה"ם מרדכי יוסף מיוסף ז"ל) אלק אי"ה סי' הרש"ו שבאפל אם שרחה ברכה בשיהר השמן אל מי שהיה כשעשה הנרות והשומ ת וכשעשה הגם והשהיה מי ימלא בהיעשם שמן אל מיהר דר שהיה בשל בחוב בכל הסיפים שבשורה אי ללמוד לא לתריך לומר בחוב בחוב אלא דאחרת דשמי מעלמא אבל בפ"ד שיעל ומי' אל רבי ולא אחת רובם ומבטל לאיסורין והכל אסור וכן יש לנייר שאלה לענין איסור דאריתא בשמן אל תרומה דשומה בכדם ושיעורו בטו ע' ושרחה בו ברכה ושלה לע' ואחה מהו מי לתריך דאיסורא קא רבי והאיסור כדקאי קאי לו דלמא שיעכו רבו כה' ואפשי. וכן ים לנסחפשם אם לריכין בשה"ג ק"ם כלל דהי מלחא דלא שכיחא והוי לריכין לשיהר דאריתא דשי בשרי בשל ושרי ..כ"ם רוב לוכא ובשל והשאיר בזה והעיר מהשה מקשות ובשוף העלה דלף דשמשע מדברי האר דשיכם הברכה ברכה בדבר ע' תיעה קא רבי לשמם מדברי הפ"ם משמע מקשות והשברכה מעלמא שמא ובכ"ם מיהי ספיקא לא נפקא ונם יש שר שפק שמא שבעוכות הבי הוא שהשבך דכי שיעכו מבשרכה שבו נשפך שיי שיהר והו"ל פ"ם שהשהפך דנם בדאוריתא שריך לכ"ע פ"י: (כה) לפניו. שבשפ"ם ומה שפיים מהרי"ו שהשריך לשומר יפה מי' בכנסי יוסה בשו"ת להן סי' ק"ו ומי' בדבריו להן (פ"ק ל"ג) מ"ם בזה: (כו) שהי' בהיתר יותר מהחילה.

כ"ב

(כז) בבישולו ובלע בקדירה (כח) יהא"ם (כט) במן בשאינו מינו (ל) אבל אם הוא

ו הגליון ה"ה
משם הגהות כאר
מיט קרן דסיק
נכתי לתלות משם הלחריסתא ומשכר והלאו מד פ' נאלי משם כעיקר הלחריסתא כ"מ וכשובדים בעיקשי

דרכי תשובה

כתב הרמב"ם פרק י"ד מהלכות מאכלות אסורות הלכה ד' כיצד תלב לא נגיעה וכיוצא שאינו ראוי והיתר נמצאים ואחה מיכים עליו מי"ם ומי' כפי שנתך כאלתן (ולהר מהרי"ם מגלוואהרדיק) לעיל סי' ס"ה סעי' י"ו שכתב ח"ל ומלח כי חצי"ב דכיון שנמצאים ע"י ניסוך ויצר ומפח ע"י מסנה חיב מ"ם בטיל אלא יהי' טו שום חלב מפי' קמן שבקמים וכבל כשיעור כיצד כן הוא לפי שכן דרך בשר זה לחזור טו ריקות מעט כגון לחם חמה שנמצאת לחזות טו חלגים קטנים וכן כל כיוצא בזה דהחחמה לית שעיל רק שנמצאים בכיוון ושאה רשון בחלק המלבל אבל אם שנה חלגים מינו מעיל ולפי לבבר וכו' פרי להיות דהרשון מלפרף לפי' רשון של ריר שנמל ליחה וכן רבה כפשוט שנת רפי סדנה מלפרף והחלל לית מלפרף וכו' עכ"ל (ומי' נדברינו לעיל ס"ק כ"ח). (בו) בבישולו. עבלה"ם מ"ם מהחרם"ל ובפר"ח סק"י שדעתו דבשנמה בהדק ים לחלל ומפסק כדעת המבחר מי"ם ומי' שוד בדברינו לעיל סי' ל' סק"י מ"ם בשיון זה בתרומת ופיס שם ח"ל ולענין דינא לפסר אפשל לפף סיחר חלב שלא טדם פישרו בשנמה הגפילה מו שנדם מיעורו חלב שלא נדם שם סי' בהיחר שנים כי לבעלי לפחר הכל לפי שים לפיט שנים בהיחר בלפסר וכמה נמחה מנוסה שם שנם ושם הרבה ולא מיבעיא בחלב (בלי"ח) שנרסם להיות נמוח חלב לפי שנפר לפיסרין כגון כבר נגילה וכו שנמל וכיוצא לחריך שכי' נחל ונלמק הרבה מכחו שכי' ולעיקר לפסר שם לפ שבאותנות שם ס"ק לפי מה שכי' יכול להיות נחל וכן כל כיוצא בזה עכ"ל ובי' בשרי סיחר שם סק"ח וכבפי יוכה בשבינו עליו וכפר שהי חמה לשקר ונמלן בשיט ים לחלל ולחמה הם"ח בלימ מיט ים לחלל מי"ם (ומי' מזה נדברינו לעיל ס"ק כ"ח).

וכתב שם שוד בפר"ח ח"ל ושם בשנה שבל לפיסר סי' סדע שכי' בהיחר ס' כדי לבטלו לפ מבשיל ס' בהיחר ס' בהיחר עד לפיסר מלטלם הבא לפיט דשבשל הבכר שחר חלב לפ לפיסר בשין לליבה לפיקם עלה דמלחה מעמידין הבכר על חזקתו ומשמע לחריך דכ' היכא שהמשנם מן בהיחר כן בהשעם נם מן לפיסר לפי הטבון. אבל אם בשנה שלה לפיסר לפ היה בהיחר ס' כדי לבטלו חי"ם שבשלם לפיסר ניוחר ים עכשיו ס' בהיחר כדי לבטלו הבכר שוב לפסר שבשל עכ"ל ושכשים שפי דברי שחר שם:

ועייש"ש עוד בפר"ח שכתב ח"ל וכן כשכי' ס' בהיחר בשנה שלה לפיסר ואח"כ בלשלם מן היחר הרבה יוחר לערך מה שבשלם מן לפיסר לא חלב בשלם לפיסר בשין שלן בהיחר בשין לפיסר לפי שבשלם לפיסר הכל וליה לן לעיולי שבשלם לפיסר לפי הטבון דשם בשלם לפי שבשלי לית לן לפלקלי ולעיולי שבשלם מן היחר לההיחר ממריק הכי ולפ לחלל וכבל לפסר ומיהו לפ בידעינן דבשלם לפיסר בי' ס' בהיחר עדיף לפ לפיסרא לחלל בשלם לפי הטבון וכו' ולפ ליכא לחזוי בשלם לפ מבשיל שלבר כל זה שבחוך הקדירה חלב לפ הקדירה עלמה בלבדה וכו' עכ"ל ומי' בכנפי יוכה כלן פרים על הפר"ח וכ' דבם כזה כי' עלה לחלל בשין בשיט לכ"ע ולפי' בשין בשלים מיט ים לחלל וכו' ופיס ח"ל ומשי שהבר מפסק בין הפיסקים הלבשונים ז"ל ל"ל להחזיר וכו' ומיהו לפיסר לא חלה פשיטא כיון שבחלה סי' בהיחר שרי מ"ם שבשלם מ"כ לחלרין כשרך שבשלם מן היחר ה"ל מהשעם מן לפיסר ולפי' בשין כשלים מיט ים לחלל וכ' חלב בדבר פיט שם שבשל לפיסר ולפי' בשין כשלים מיט ים לחלל מ"ם בשלם שבשל לפיסר בשלם

(לא) מן במינו ימשערין גם (לב) במ"ה (ו) שבלעה הקדירה יעומד ברותני הקדירה ומשערים זה (רנ) באומר יפה ורואין אותו כאילו הוא בעין (לד) אבל מה שכלה ואבד מדמה האור אינו מצטרף שזה כלה לגמרי:
ה (נ) (לה) יאין

פתחי תשובה

(ו) שבלעה כתב סמ"ו ס"ק ל"ח שמע מפלפולת הלישור ריש הלישור נחל מאד ושכחו נעמתיך דמשו"ת לישור לא מחזק | מיהו כבר כתבתי לעיל שאין לסמוך בזה לקולא

באר היטב

נחלת צבי

צט סעיף ד' א, מבלעין אשר עב"ן שרב מחלוקת רשפ"ם אם הוא מחלוקת לא

דרכי תשובה

מוח ותם ועי' נס"ה בית שלישי חלק ב' מ"ד ס' רכ"ג בעומדת כזו שבשלו בקדירה מ' קדשכל מקח סיפן מתוליום בבשר ותב"ש בקדירה שבשלה בה בקדירה קדעפו"ך מקמח הנם מיולקים בשבר ותב"ש בשלה בקדירה שבלה בין קדעפו"ך בל מיב קדעפו"ל מ' ריק ומי' בה רוסם מרבשר שהי' בה ומלאה שנתם ובכל הבשר יתנו ומלו יהב בתוך קדירה נפל חם ס' בהשבעל של חלב נגד הקדעפו"ל כיון שהוא עכשיו לחן אם ניהוב שהי' מלת בשר בשבל ובפל בלמן והבשר בקדירה של חלב לן אנשים עד הבל ועי"ש בשם שמלמד בזה ובסוף דבריו סיים להחתיר דלן נעכב קלות בלי שלי להיות דבר שיש בו הנם דלישיתא ע"ש (לא) מן במינו עמ"ש סק"ל חה שפוש הוא מפוש דבל זה כידוע בשות הלישור והשיהר בשבה שפוש הוא לחלוק בתר שבתה דים עכשיו הלישור יותר והשיהר בשבה שפל פשוט הוא לחלוק בתר שבתה דים עכשיו הלישור יותר שתהלה לן טדע ום שפק שתה מי מהלה היתר יותר אפ"ם טדלה שלה כמים מן לקל לחוקמינן לחוקה דהשתה ולשור ואם ניתן עכשיו שהיתר הוא יותר רק שלה ודע שם גם מהלה מי יותר שה בלישו מיט לן מחזקן לישורא ולחרינן תם מהלה מי השיתר יותר עי"ש ובשם הוא דכל זה בשני ימים בוים שלן ודשו של ל' להשתקן לו להרשף יותר מתבישו לבל בתי מן ל' דלכו נהלעמק לו להחפש יותר מחבישו בהתה דיו ובתש"ל (ס"ק כ"ח וס"ק כ"ו) (לב) בשה שבלעה הקדירה כתב בת"ז סק"ו רא דמ"ו-רבין בשיט מה שבלעה הקדירה בשומד יפה היטו ר"ל עד ההבשל אבל מה שבלעה מן הריקן מלערה ומ"ם גם נדיון דקו"ל להקל בעת הערך (ע"ל ס"ק כ"ו) ופשוט הוא שכ"ז: (לב) באומר יפה. עיין בתש"ע מ"ש בדומה דשמל נהו"ה ס"ר ג' לות כ' דגם בשיטר דדבן מבשרין בשומד יכה ובדבריו דבריו לעיל סי' ל"ח (ס"ק י"ח) ועי' בם' מפני יוה לרלן סי' ק"ו בעניו שיטר שבם שמבארין בהגרונות לישור ולהו סיכון על לומד הדעת על המורה בעין הטיור מש"ב דבכ"מ קי"ל דלן לסתוך על לומר דבה בלי בירור נמור הטיור דמשמע דלך מפום להמיר בתיהר בתיהר ע"כ היה מבאר בדרך מרווח שלא יבה להכשל לה הבשב"ב בלהילה לישר ע"כ היה מבאר בדרך מרווח בשיטה הזו בירור ניטר שלן פום מבם לישר ובבר שם רבשם דלא הייטב להשמיד תמוש של ישרל ולן מלמלים הוה מפוש דיכן דכ"ש יודעים בלך שם דלך של הישרים ניטרל הוי בלאו יהוג שמחלו הבעלים על זה ולאלו בקבלו להיות לדעת דבר שי"ם ועי' בם' דרבי הירלה חלק ב' סוף ערב לי דעמד ב"ב בזה ובבית דבר הרב בגי יוסה הסבר הוה בדעתי בשל מורה עשה בעלים של החתן והוה שו ע"ב הרשות ביהו להחמיר בזה גם לאחרים עי"ש (לד) אבל מה שכלה ואבד וכו'. פיש ניהוב שבשבי ליבא ס' נגד הלישור לחל אם מ"ל נידע בעת בנון שרשו שהי' הלישור בזה לחל אחת ידעים בודאי דבשה שפל הי' ס' בנון שרשו שהי' הלישור בזה והכיתור ס' דמוס רק שבשבי לן מלמלן בהקדירה בשיעור מ"ל זמים מדאר בם פילוון המבחת בלה מבשים יזה. יד יהודה בשיטה ק"ס ס"ד: ועי' בפרי תואר סק"ד וכבשכי חוה (ועי' בדברינו לעיל ס"ק כ"ח)

סעיף ה (לה) אין מבטלין איסור לכתחלה עבתי"ם ומ"ם מבטל"ן לו הי לתורייתה וגם מ"ם בשה"ב ומ"ב ועי' בקריית

נחלת צבי

דרכי תשובה

(לו) מבטלין (לז) (לח) (לט) איסור

ודרכי תשובה

ומן מבטלין לאסור לכתחלה לין חילוק בין לאסורי מכילה לאסורי הנאה בש"ך וכנ"ל דבריו להלן (סק מ"ע) וע' בש"ת חמ"ן חוה"ד סי' מ"כ בעיר עי' היתרך זה נהנה מיט ע"י נישולו ומיכל לאיסור עלמו ע"י הציווי שעשה לו דלמעת החוקה היכא שהנה מן האיסור בפ"ע הוא לאסור לכל נהנה ממנו ע"י מעורבות נהוגן שלוט מינים טעם לאיסור כלל לף ושף כל טוף הוא לכלו מ"מ פכ"ש רוח מיוצב כמו בלע כדיך האחין ולף לפפייתם חם מבטל כמה מהיטת מ"מ לעיב כמהטין בחוש. שלא יהי' נהנה בטעם מחמיטה או אי מיוצב בלע כדרך הלחן ולין בזה לאסור רק מדרבנן ופי"ם נמה שמחיך בזה ובמ"ם בזה לימה ועי' בי"ד בביאורים סק"ח ועי' בם מאר שים חים בחחטים נכר זה הוא ובישושות יעקב בתש"ח סי' תרע"ז סק"ל שכתב בפשיטות ך לימה דכל זה הוא רק בלאסורי מכילה לבל בלאסורי הנאה לף ושף"ד ופ"ל בשלמ' ולין מבטלין לאסור לכתחלה אבל רק מדרבנן לאסורי הנאה גם הם מודים לחשור מן התורה דהא נמה שמבטל הוא נהנה ביה שמרגיש ומגיע מיהו מיט' יכול לנהוג הכל עי"ש וכ"כ בית יהודה בשו"ת סק"ו ס"ב ובש"ך סק"ע לימה דבלאסורי הנאה כל שעשה לאיזה צורך האלם נחשב לאסור מדלויחת עי"ש ועי' מה בדלקי הבובה סק"ו ו' ו"ל ו"ל בשו"ת. (לה) מבטלין עבהיה"נ ובדים ומ"ם הבה"ם מבא"ז לשם מין כיוצא רק מדבר מאר וכי מיהר ולין למש"ז (סק"ד) דהיט היכא דלא שאבר נעלים אבל היכא דשאבר נחלק בטעם לכתחלה ומי' בית יהודה עמ' ס' ס"ע בביה"ם ס"ק ס"נ לות ו' שכתב עפ"י הש"ך הנכר דאסור לף משום בישושים דמי שים ו בשר בלא נמלח ולין ו מות נמלחו והוה לרך בשם בשאר ומבטל לו שלי לאסור לכתחלה שים מקנה שיבטל בשים טו ס' עד שבשאר של מות שישפוך בשים ללכתחלה לין בזה משום מבטל לאסור לכתחלה כיון שלין מהטיל לבטל הדם לע"ב ודים ממילא מתבטל דהא משום בין שים לשאר לשולי רוש ס"י מליהם לו לעייה בזה לף מהני מה שלין כוונתו לבטל הדם וכמ"ש הש"ך שם

ובענין מיקר האילק שכתבו בזה לם מהני בשה שהוי מחטין לבטל האיסור רק לדבר שאר שבו"ת לבטל סי' ס"ד סק"ב כ"ו בשה שבטלים מהביה"ם ובראם נ"ב שפשפם לי' ן ומהני שם שלין כוונתו לבטל האיסור ועי' מה בכנסי יוסה כתי כתי"ם בהגהות כמוך לות י"ד ועי' בש"ת קמא חו"ד סי' כ"ו ובאמרים חו"ד סי' ל"ו (בד"ה ו שהה) שכתב דלא מהני בזה בשה שהוי מחטין לבטל לגלי לם כבר שפשרב שלא ידעו בהיעבד לבל להיהיו לערב לכתחלה ולפמוך על זה נשם שלין כוונתו לבטל האיסור לשר עי"ם חשש בהיתר לם לין כוונתו להלין ב' פ"ת מבואר דשם לכתחלה שריך לערב איסור בהיתר לם לין כוונתו לבטל שפשר איסור ופי"ם ועי' בית ספרים בשין הלכ' שבועות ובשער המלך פרק ס"ו מהלכ' מאכלות לשפות בלכם פ"ה ובמחנים שכתו לו"ח סי' הנ"ג ס"ק ובש"ת זקיק שי יהבשי חוק נ' בית"ד סי' כ"ו ובס' בציני דוד בשלי הם' (מהר השמעות) ובהשי"ם בדבר הילקרי"ם שם (בד"ה ובס) ובהשי' מבחי"ח שם ועי' בש"ת הגרעק"ל קמא סי' ע"ו שכ' דלא שריך לבטל איסור משום זה דלין כוונתו לבטל האיסור לגלי לדבר אחר אלא כשנין שלי הדבר שבלי בו נמלים דברי לחשיב כיון דמעכרי מלחלי שפי שהביאוך הוא לפריך הדבר מהאמלים ולהבליך לת האיסור לגלי דמילתא בשלי הבשם בזה שפיר לחריוך כיון דלין כוונתו לבטל האיסור דהא הוא מלחה שריך בשיפך האיסור ושפלים לבל בעיהה שלחבה ע"י מעשה שהעכרב האיסור יאסר עם היתר בזה יש לומר דיעקי קלת כוונתו לבטל עי"ם ובזה יבין ממילא מה שמתמה טי לון בית יהודה שם בשה שלי מזר האיסור לבטל בשר שלא נמלח בשים שים ס' כנגד הבשר כ"ל ולפי דברי הגרעק"ל הנ"ל לא קשה מעיקרא מדי כון בעי הביטול לי ליכר מהבשם שכותב לפסרי האיסור לי מהני בשה שלין מתטין בשיעבדו לבטל ומי' בשלי חחם שם מדברי בפרישות שהאחרונים שלפחי לפל מ"ש הש"ך בשם הלבוש ועי' בדברי הגרעק"ל הנזכר ומי' שיל בדברין מה שילק פלת הדה בכללים מערכת הלף ס' ע"ם בפרישת מה ושים בלע"ז ועי' בש"ת חמ"ן חלק ב' סי' ע"ב ומ"ג מ"ם בזה בפרישת ומי' בשלי שם בשלי שם שם סי' ד' שכתב ש"ב ד

(ח) (ד) (מ) (מא) (מב) לכתחלה (מג) ואפילו (מד) נפל

באר חיטב

פתחי תשובה

דרכי תשובה

(מה) לתוך (מו) היתר (מז) שאין בו שיעור לבטלו

דרכי תשובה

הוא רק כדי להסיר האיסור עיי"ש: (מה) לתוך היתר. עי' בתשו' הרשב"א חלק א' סי' תנ"ה שכ' שאין אומרים אין מבטלין איסור לכתחלה אלא כשמבטל את האיסור והכל אבל לפזרו את האיסור ולהוציאו מתוך ההיתר אין זה בכלל מבטל איסור לכתחלה אלא מכשיר את ההיתר ומפריד ממנו את האיסור עיי"ש והביאו בכנה"ג בהגהות הטור אות י"א והביא כן גם מהר"ן והלבוש הפוסרים וכסמ"ג עיי"ש ועי' בשו"ת זקני בני יוסף חלק ב' סי' כ"ח שהביא דעת הרא"ש החולק עליו וס"ל דגם זה הוא בכלל מבטל איסור ומה"ט פסק בפירות שמחובר בהם העלי"ן באופן שכבר נקרא שם איסור עליהם ואפשר להפריך ע"י רשות אסור להפריך משום דהעיקר כדעת הרא"ש דגם להסיר האיסור הוא בכלל אין מבטלין איסור לכתחלה עיי"ש באריכות אמנם יעוין ביד יהודה בפיה"א לעיל סי' צ"ח ס"ק ס"ג אות ו' שהאריכה להשיג עליו וכתב דהעיקר כדעת הרשב"א דבאיסור שעושה מעשה ביטול בעצמו רק שמסיר ממנו האיסור לא מיקריא אם יכול להסיר האיסור מכל וכל פשוט וברור הוא דמותר אלא אף אם אינו יכול להסירו כל האיסור והא השאר מקלח ויתבטל ממילא נ"ב וכדקיי"ל באו"ח סי' תנ"ג גבי דגן שלמח שמותר להסיר עד פחות מס' ולפתו כיון שאינו עושה כדי לבטלו עיי"ש באריכות (מו) היתר עי' בכנה"ג בהגהות הטור אות י"ד שכתב דהא דאין מבטלין איסור לכתחלה הוא רק כשכבר נאסר אבל היתר בהיתר כגון לערב חלב במים ולאכלו אח"כ עם בשר מותר ולא הוי בכלל מבטל איסור לכתחלה עיי"ש וכ"כ בבל"י סק"ם לדינא עיי"ש ועי' בספר יוסף בחדושיו לפסחים דף ל' ע"א שכתב נ"כ דהא דאין מבטלין איסור לכתחלה הוא רק כשאיסורא בלע אבל היכא דהיתרא בלע כגון חמץ לפני פסח מותר לבטל לכתחלה עיי"ש ועי' בס' ראש יוסף חולין דף ל"ח ע"א שהביאו והשיג עליו דא"כ יהא מותר לבשל בשר בקדירה שבישל בה כזית חלב (בקמ"ץ) לאחר מעל"ע באופן שיהי' ס' שיהי' הגרתי לא נוהא נטנ"ט ונשאר ולא שמענו מעולם מי שיאמר כן עיי"ש איברא כי בט"ז או"ח סי' תרכ"ו סק"ב גבי הא שצריך להשליך העצים של אילן ויערבם עם הסכך וכו' והקשו הא אין מבטלין איסור לכתחלה ותירץ הב"ח בשם המרדכי והאגודה דקודם יו"ט שאין האיסור עדיין לחול שרי וכתב הט"ז מזה למדנו בתערובות חמץ קודם הפסח בלח בלח ואין שם ס' שיכול להרבות ולבטלו אפי' לכתחלה כיון שהוא קודם האיסור עיי"ש וכ"כ שם לעיל סי' תמ"ז סק"ה דאם נתערב חמץ לח בלח בפחות מס' קודם הפסח דיכול להרבות עליו קודם הפסח עד שיהא ס' ואין בזה משום מבטל איסור לכתחלה עיי"ש ועי' בפרמ"ג במ"ז שם שכתב דוקא בדיעבד שנתערב רוצה דשרי להוסיף כדי להתיר התערובות אבל לערב בידים לכתחלה אסור אפי' בזמן ההיתר עיי"ש ועי' בשו"ת הגרעק"א ז"ל קמא סי' ל"ח ובכתבים סי' ר"ז שהוכיח כן גם מדברי הש"ך בסי' זה ס"ק כ"ב שכתב מהת"ח דאפי' לכתחלה מותר ליתן המים לבשר כיון דכבר נתבטל החלב בס' ומשמע דלכתחלה אסור לערב החלב במים לבטל כדי ליתנו לתוך בשר עיי"ש (ועי' בפ"ת באו"ח שם סי' תמ"ב סק"ה) וכ"כ בשו"ת מהרי"ט חיו"ד סי' י"ח דכשנתערב היתר בהיתר מותר להוסיף ואין זה בכלל אין מבטלין איסור לכתחלה ומבואר שם דוקא להוסיף אבל ליתן לכתחלה אסור עיי"ש ועי' ביד יהודה לעיל סי' צ"ח בפיה"א ס"ק ס"ג אות י"א ואות י"ג ובס' שדי חמד חלק הכללים מערכת האלף אות א' ובחלק פאת השדה שם אות י"ג מ"ש בענין זה באריכות ועי' בשו"ת [illegible] סי' ס' ובמנח"י כלל ס' סק"א ובחק יעקב שם סעיף קטן ל"ד (ועי' פת"ש לעיל ריש סי' ל"ז ובדברים שם סעיף קטן ב')

ועיין בשו"ת מהר"ם יפה סי' ל"ח בהמלצ התשו' שנסתפק להסוברים דבעודו היתר יכולין לבטל לכתחלה כיון דעכשיו אין תועלה בהביטול מה הדין אם רשאי לבטל לכתחלה איסור באיסור דהא גם במבטל איסור באיסור אין תועלת כעת כיון דסוף כל סוף גם עכשיו אסור או דלמא דכל איסור אסור לבטל גם אם אין עכשיו תועלת בהביטול רק אם עכשיו היתר ה"א לא אמרינן שיכול לעשות בו לכתחלה כל מה שירצה ומבטלו ואח"כ ממילא כשיגיע זמן האיסור יהי' בטל ועיי"ש במ"ש בזה וכו' אבל העיקר נראה דבכה"ג אסור לבטל עיי"ש באריכות·

איברא כי המ"א סי' תמ"ז ס"ק מ"ה כתב דחטי חמץ שנתערבו ברוב חטי מצה קודם פסח אסור להוסיף עליהם עד ס' כדי לבטלם ולאכלם בפסח דהוי כמבטל איסור במזיד עיי"ש וכ"כ הפר"ח באו"ח שם סי' תנ"ג ועיי"ש

בדבריו עוד בס' המ"ז ססי' ד' (בד"ה ומ"ש לוקע"ר) ועי' בצל"ח בחדושיו לביצה דף י' ע"ב ובדגול מרבבה באו"ח סי' תמ"ז שם שכתב דלא דמי חמץ לשאר איסורין דמותר לערב קודם זמן איסורן אבל חמץ אסור אפי' קודם פסח דחמץ גם קודם פסח שמו עליו עיי"ש ויבואר מדבריו דהיכא דנקרא עליו שם האיסור אפי' לא חל עליו האיסור עדיין אסור לבטלו לכתחלה ועי' בשו"ת הגרעק"א מהד"ק סי' ל"ח שנשאל בשומן אווזא שהיתה ג' ימים בלא מליחה דקיי"ל דאסור בבישול והקשה דלגי אי אפשר כיון דימותא ותלה באם יש היתר לערב השומן בשומן אחר שמלח כדינו כיון דעכשיו עדיין היתר הוא והא דם אבריו כל זמן שלא פירש היתר הוא וא"כ יש לומר דאין זה בכלל מבטל איסור לכתחלה וכתב שמשמע היתר זה מדוח שאחר שכן הורה א' מהגדולים למעשה והוא ז"ל השיב לאסור דגם עתה חל על השומן הזה איסור הדם שבו דאסור לאוכלו הדם שבו כשיהי' פירש וכיון שעושה מעשה כדי לאכול הדם פירש הזה ע"י ביטול מקרי מבטל איסור לכתחלה עיי"ש ועי' ביד יהודה בפיה"א ס"ק י"ד ופ"ו ובפיה"ק ס"ק י"ח מ"ש בענין זה וכו' דאם נפל חלב (בקמ"ץ) למים בפחות מס' והיא הוסיף עליו כדי ליתנו לבשר ר"ל שכ"פ מדרבנן בכלל מבטל איסור לכתחלה אבל אם לא הוסיף עליו אדעתא דהכי לנ"ב עיי"ש ועי' בשו"ת נודע ביהודה תניינא חיו"ד סי' נ"ז שנשאל בששי פערכין וריזאל"י וכדומה וטען ליתן בשר נבילה או שלא נמלח ובאותו פעם ליכא ס' בשעת רתיחה רק אח"כ מוסיפין עליו עיי"ש ופשוט שכבר הוא לעבודי קערה והפסיק חריפית הי"ש והשיב דישראל אסור לכתחלה לעשות כזאת על ידי בשר נבילה או שלא נמלח ואף שאומרים שאין סומכם לבטל האיסור מכל מקום לכתחלה לערב בידים אסור ולכן צריך הישראל למלוח הבשר תחלה ולהדיחו ואז אף אם אין ס' בתחלתו שרי אך יזהר שיהי' ס' עם מה שמוסיף אח"כ דאף דאין דרך לבהות עיי"ש עם חלב מ"מ דרך לברות מעשה אופה מחמאה וחלב ומ"מ כיון שעתה יש ס' שרי אף בלא שיה ס' בתחלה דהיתר בהיתר לא ל"נ גם מבטל איסור לכתחלה ליכא כיון שאין דעתו לברות בו מאכלי חלב כלל ויי"ש של עט"ס אם ידוע שיש בו ס' לבסוף עכ"פ שרי דהוי דיעבד ואם אין ס' אם רוב או מחצה מערבין אסור עיי"ש שם במקומות שרגילין בכם אבל אם הב"ב אין מערבין לא אסור לקנות מהם בבתיהם דהוי קבוע אבל מה שהגוי קונה מהם ומוליכין למכור במקומות קבועות מותר מטעם כל דפריש מרובא פריש עיי"ש ועי' ביד יהודה בפיה"א סוף ס"ק י"ג ובפיה"ק ס"ק י"ז

ועיין בישועות יעקב להלן סוף סי' ק"ה מ"ש בדבר בנתיידע שהלוקע"ר שנעשה בריפריזהלר"י בעת הרתיחה מערבין בתוך הלוקע"ר דם הרבה והשיב כיון שאין רדם רק ללבן הלוקער ולהצלילו הוא כזה הוא בית מיחוש ואין בזה משום מבטל איסור לכתחלה דלעולם לא בא כדי שיתן טעם רק כדי ללבן הליקע"ר ובפרט כפי מה שהעידו אי אפשר שיבא בשום אופן לידי נתינת טעם וסיים גם דבמה שמהוה כעת בלוקע"ר ריפזגזלר"י שבכל פעם בעת הרתיחה כשעולה הרתיחה ועומד להתקלקל הוא נותן לתוך חורה בשר נבילה ובשר חזיר זה הדבר צריך חקירה אם אפשר לבא לידי נתינת טעם כי טעם בשר ליכא בהלוקע"ר ולדעתי גם זה א"א בשום פעם לבא לידי נתינת טעם וצריך להביט על ענין שעולהו עכ"ד (מז) שאין בו שיעור לבטלו. עי' בשו"ת חכם צבי סי' ק"ה שכ' בתשו' תג"ב אורחי' דשרי לבטל טעם איסור ע"י דבר הפוגם ואין זה מקרי מבטל איסור כי אין ספק דמדאורייתא שרי לפגמו שהרי אינו נהנה לא מטעמיה ולא מכמותו עיי"ש אמנם בנו הגאון בתשובת שאלת יעב"ץ חלק א' סי' קכ"ו פסק שאם רוצה לעשות איסור משובח פגום כדי שיוכל לערבו בהיתר הרי זה בכלל מבטל איסור לכתחלה ואסור עיי"ש ועי' ביד אפרים שהפליא עליו איך כתב כן מאחר שכבר הורה זקן אביו הגאון ז"ל להיתר וגם השיג על גוף סברתו של יעב"ץ וכתב וזה לשונו ואמנם גוף הדין שכתב שזה בכלל לאין מבטלין נ"ע לענ"ד דהשיגו להרשב"א ועימיה דלאו מבטלין הוא דאורייתא וכו' נראה דהיינו דוקא לענין ביטול שטעם האיסור בעצמותו הוא עדיין בשבחו ולא פקע האיסור ממנו אלא שאכלו על ידי תערובות אין טעמו נרגש להאוכל ובזה אמרינן דלכתחלה אסור מה שאין כן כשעושהו פגום שפקע איסוריה מיניה בעצמותו וכשבא לתוך התערובות כבר טעמו פגום הוא מותר ולא שייך בזה אין מבטלין איסור מה שגורם להאיסור עצמו להיתר וכן נראה מהפוסקים עכ"ל ותמהני שלא הביאו

(מה) אין (מט) מסיפין (נ) עליו (נא) הזהר (נב) כדי (נג) לבטלו (פ) (נד) עבר (נה) ובימלו

באר היטב

טו.ת רק נדבר מאר כגון לתק הדפוס מוהר ובסימן קל"ו ס"ב כתבתי דסיטו דוקא נפש פ"ו כגון פאר. (פ) שבר. פי' נאיך לישאר מועט נאון סיטר שרוסס שים

תשובה

דרכי

הגיה דברי הכנה"ג בהגהות הפור סוה י"ו שכתב כן להיות דפשוט הוא דשותר אף לכתחלה לכפיל נופה של בני ה עד שהרגו פגומה ותח"כ תיכא שתברוא ט ע"ם ועי' בש"ך ס"ק ע שהי לפ בקיצורים ריש ס' י"ג מהביאי מדברי הרמ"ה בפרק הניח במתיר בדברי דאין זה בכלל מבטל לישר לכתחלה פ"ים ועי' בש"ת מקבי נב חלק ג' מיי"ר סי' מ"ב וכ' מנדים תפים שאת נ' וכפ"ת שכ' דלרימ אין לחוש ל' מיי"ר סי' מ"ב וכ' מנדים תפים שאת נ' וכפ"ת שכ' דלרימ אין לחוש ל' חזר בהלק פאת שהזה בכללים מערכת התלף סוה י"ת בתרומות (ועי' בדבריו לעיל ס' פ"ח ס"ק ק"ם) (בית) אין מיסיפין עליו עי' גם הוספות יהושלים שכ' דאלכון זה משמע לכהדיה דלא סי מיסור רק לישוף שר יותר עד שיהיה בריוק כל התערובות כדי לבטלו כגון שנפל לתוך שלשים לין לישוף שר שלשים לא לכל להיכיר שר כענד כל הלישר ובכ"ו מחדש לין לישר ממש מדברי הם"ם בגל ויושלמי מבואר דלין ליש ך לפי' בכה"נ פ"ים (בבם) מיסיפין עי' בכנה"נ בהגהות הפור סוה י"ו שכתב בשטו דלא לחריך ן מבטל ן לישר לכתחלה אלא כמדי דבר לכילה פ"ים ועי' בפ"ת ס"ק י"ח (בדה"ש השוכה) שכ' חד ודא דלעו דוקא בהישרי לכילה הדין ן הם"ה בלישרי שלשה כגון שנפל הגב בחלב דשתר בהלה לשר לישוף הלב כדי להם רו בהלשה פ"ים ועי' בדבריו לעיל (ס"ק י"ה) מ"ם כזה בחוך . (נ) עליו . פי' בפ"ת ס"ק ם שלא תפיב קמא חלק ג' סי' פ"ו בחה שכתב שפר מכילת חמץ כדין רק שבשה פרם ל' מפיי הזמן שים ט מלכיבו בהפשר מכילה ומדם ט לחתר הכשר וכתב דשרי לערבו לף לכתחלה ובפשל דלא פירו לין מבטלין לישר נכתחלה אלא בלישורין שלין להם תקנה אלא הביטול לכל בלישר שמלבד הביטול יש ט תקנה בשוק שלא והבטלים חזרו על המקנה הזה ובכה שהקנו לוחו כדין ושיב נותב שגם הקנ כדין נזה לן לחתר לין מבטלין לישר לכתחלה ועי"ם בפ' פ"ד ופי' ס"ק בשמבחר לחר שברוה זו וביולת בזה כתב ג"כ בפי' י"ד שם ובמתה"ח חלק כ' פי' ע"ו ובהליחלי חלק ל' פי' ס"ב פי"ם ועי' בשרה מחה מפה בהלטה פפת פי' כ"ח שהביא דברי הפו"מ בזה וכתב שדברין המהין דמה בכך שהיא יכול לעשות מקדם בשהר הא קוף כל קוף יש על המתן לישר ודבכן מחמת מתן שעבר עיו הפפ"ז ושוב לין ט לאכן לעשות בשהר רק ע"י שיבטלנו ולין יכול לבטל לכתחלה לישר מתן שעבר עיו הפפת שעבר שכיש מדרבנן פי"ם ועי' בפ' שרי חמד בפ פי' כ"ב שהביא מדברי הפו"מ ובפ דברי המחמה מפה בזה ובתלין בשר הגלין הבו"ת דבפ"ב לא לחרת חל"ג לבטל לישר לכתחלה כיון שלין מקום לחש שפ"ב יבטל כל הלישרים ופי' פ"ם (נא) היחר . פי בהים ח"ם פרק ד' דהרחמת מפה פ' שכתב וכל מה שהתיר לישר לבטל מ סור לכתחלה סיש להרבות בהשר כדי לבטל הלישר לכל פה פיש מרבה עליו רק מפה הלישר מכשות שהיה בשר דמי פי' פ"ם וכ"כ בכנה"ג בהגהות פפר לחת ע"ו לדעת פי"ם לחש ישרן בח"ו פפ"ח שהפפת ע"ד בזה הפת קי"ל בבלו ותפלשו דבמדד לשר לף שלש פישף פי"ם וכ"כ בפר"ח פפ"ד דפשם הוא דלא דוקא כשהיפ עליו כדי לבטלו דהיב בדבר שלא בפל מחמת תביבתו כגון בריה או הבר"ל ג"כ הדין ן שהשר לפעמו ולרפון כדי שיהבפל תביבתו ויהבפל ופם עבר ופעמו לו דפרן הדין ן דבמדד לפיר ובשנב מחר פי"ם ועי' בפרי הואר פר"ו ופי' בסמ"ק כלל פ"י בפ"ק מ"ם כדין הפרן שרף מחר לפפי מפש דשרת בפלמת היא האחר בפ"ע בשל שף פי' פ"ד הביש בכבר שרף מבל לשרף להתלה לפפוחו עפרת לשר דלין מבטלין לישר לכתחלה פי"ם והביאו בפ"ז בעיל שף פי' פ"ד שם פי"ם ועי' בפמ"ח פי' ל"ם סעיף ל' והב"ם פק"ב דלפם הלבד הריפה כדי לבטל בני בדיקה דין הכשר כדין מבטל לישר בשדר לשפר למבטל עלמו פי"ם ובפ"ד שם פקו"ו ועי' בפ' כדין הפרן שרף מחר פי' מ"ג ח"ב ד"ה ופי' בסמק זה בדיפת ופי' שכתב ג"כ להתחיר בזה בדיפת שלין לפפוך על הלשי"ם פפקל בזה פי"ם והנה בפ' הפפלת יהרפל על המכיות הרחפות שם וכתבות שפרפ"ת לבטלין מהבי"ק שם הכיפו רפיי בדברי פפוס' י"ם לפקל לפפוח ישרן בפ' שרי חמד שם פי' ק"ד פה שפחפה על דבריהם בזה פי"ם ועי' בדברים לעיל (פ"ק מ"ו) ובפי' פ"ד (פ"ק מ"ה) ופ"ק קפ"ג מ"ם שד פה: (נב) כדי לבטלו . פפ"ו פ"ח פי' פ' פרכ"ו פק"ב ובפ"ם שם פק"ב פפקפו על מ"ם שם בפחבר פיפל להפפיל פפיפים ולשרפם דפל פי פפפל לישר לכתחלה ופילפ בפרישות דלין פפפיל

בפרישה

י שם כ סוי כנסי מהגמ"ם בפ פ"ו (נ) או שריבה עליו (נז) יאם (נח) (נט) בשוגג (פ) (סא) מחבר (סב) ואם (סג) במזיד (סד) אסור (סה) ילמבטל עצמו

דרכי תשובה

דהנך הוא ומחבר כדיעבד בטיפל בשוגג אבל בשיטר דאוריימא לף בטיפל בשוגג לשטר דבדאוריימא קיי"ל דקנסיף שוגג אפי מיד ורק במבטל בלומם היה דמחבר שאסורות ולא קנסיף לי' אפי מיד דבטל לא שייך למקנסיף דלמשם דאוריימא לף בשוגג ומזיד ג"כ בטיפל מקנסיף ס"ק ד' שבכיון ג"כ רצי' לאסור בטיפל לכתחלה ומי"מ ומי' כתורד"ה שם

(ס) אם הוא שלו ל ובן (סא) למי שנתבטל (י) (ח) בשבילו (כח) (ומשריש (יא) למכרו גם כן לישראל מאד שלא יבוא ממה שמעט) (פרוך כלו כ"ח) ולשאר כל אדם כותר: סגם וחוקת שמתפרש יפה ניכר לו מטעי לא נלוה למען למשר מעין פמריש ט מחיכה (סב) ומצוים נמלה כלעיל סי' ל"ג סעל הגיכה שנלפה פיסור לא מטי שמתוסף פמ"ב שסיתר דסת פמריון מיכה ומצוים (יב) נכלה (רמב"ם פי' מ"ט ופיין פ"ק י"ד) ו"פ דמפילו נמקה דלא פמריון מחיכה ומצוים נכלה לא.מטי שסיתר לגמל לא פם מוסף קודם פמדפ כתשב"ש

מפמ"פ מדין ומצוי מכוכה כגון ביניהי בפוך פמ"ר סי' (ועיכ"פ) נכם ופ"ר מ"ב מדב י

פתרוטת (ו) סעל (ע) פם פדע כתפרוטת קודם

באר חיטב

פפיס נגדו פי שפפל פפעטו (פין פ' נפיפר פלא פריפס פפר קי·) (י) כשבילו דלפי פריפס לפי פפתבפל כשבילו פיכיון דלפפל פפי לפיפר לעכד כוכיפס פי לפבד פיפפלפו פלכך קפפיק ליפ פפל פי· לא פיפ שלו ופם לא נפפיק לישראל כשביל שפעטו פרי לריפיפס דלא פפפי פפעפיס פ"י וכפב ר"ע ופזכה פיפ"ל דכפוכים פפ"ב פפ"ב פכם דפפלי לפיפר לישראל פפ"ב פפ"ב פרי לריפיפס פפ"ב פפ"ב פרי לריפיפס פפ"ב פפ"ב פרי לריפיפס

ם פיר כתם מהכלכלת (ויק"ר פרשה כ"ו)

(עא) גם מכאן אתה למד שאסור לשחוט בהמה בשביל לתת לחברו שיאכל ממנה בשר בחלב (פרוש כ' י"ז)

(עב) ועם (ג) ומצו ק: ן (עד) יאיסור (עה) של

פתחי תשובה

בגירסא ליש לומר בפ"ק דחולין (ד"ל בגליון שלפנינו) ובפ"ק דע"ז (ד"ל בגליון שלפנינו) וב

(עו) דברים אין מערבין אותו בדים כדי לבטלו ואם עשה כן בטיל (עז) אסור (עח) יאכל אם נפל מעצמו ואין בהיתר כדי לבטלו (יד) (ו) (עט) מרבה עליו (ז) ומבטלו: סגה (פא) ויש לחלק נעמל (פב) אסור להכניס לו לתוכף עליו כמו בשאר לאוריימא (פג) וכן

ג שם ממיימ והג שמשה כיסא קף ד

באר הישב

חוטין זה מוכן עליו ממ"ך שיהי נפ"מ אי שם כן מיקי כשלא היה לו מזון משם ומה לי שם נותנו או נותנו בימים דצריך נ"מ ע' מעשה דבשעה שפי' משם כל שכן בשלא כבר נ' שפמים ולא נותנו בימים דצריך נ"מ ע' מעשה דבשעה שפי' משם כל שכן בשלא וכן כתב שאר רבותיו ע"ש. (יד) מרבה עכשיו שהוא בשעת הבישול ואי"ז מרבה אלא מבטל כמבואר דמותר בשעת הבישול ואין לו מזון מרבה אלא מבטל ומ"מ אסור כיון דלכתחלה אסור לבטל ע"ז אפי' ע"י אחרים ואפי' ע"י שינוי כמ"ש הרמב"ם בפ"ב מהלכות מאכלות אסורות ה"ב ועיין בכ"מ שם ובמ"ש בס' אבן שלמה ח"ב סי' ל"ב ועיין בס' מנחת יצחק ח"ב סי' ס"ב אות ב' ובס' שבט הלוי ח"ב סי' ס"ב אות ב' ובס' שבט מנשה

(פר) מפנין (פרח) ואין (מ) נשמט. (מור בשם מרדכי והגה"מ סימן נ"ל ומהגהות פ"ח ומיי"ט מכ"מ ואין ומרדכי והגהות פ"ק דביצה) (פר) לשאר (פז) שמכשל (פח) סוף שסיח ס' כשהוא (פט) ומשקף מ' פחי"ב

באר היטב

ולמה כתב המחבר שם ואין מז ס' למעלה) (מ) נשמט כתב ס"ח ונ"ל למעט מגזרו מן הדקל כ"ש למוך שחשב שמרכב שליפה פניו שוכחים ומעמלן דשחם מקלי קלי לשיפרש ואיט מכשם שם שמא ניעורין מן השלש ואי אין מתם כלישהל ואכה

דרכי תשובה

מימי חלב לומר שכשהוכי דהי דוקא בשאין בשחוט משפשים ולא משפה כלילה דהי לה בלה יש לומר בשאפשר שיהיה לשפוך מיין שם ומשה שכשהב רק בלשון יש לומר בשאפשר מרובה מלמה חקה בלירוף פרף טוב שיש לשמוך על כס"ח בשאפשר מרובה וכן מנוחר בדבריו בשפוך קמן בלשר זה שכשהב ואה לשון משפה פירש בקצלה שחה שלשר לקח משיעור שחר שפשה כשה חביות ר"ש קך נחל ובולל משפה לשחר שפשה חוך חביות מוחר דשפך מחן (כל"ל) שפשר מיין הפשה שרי כשהוסיר שחר אישור נשלישור שם שכשהב שכל כשל שפר לשיטרין חין חילוק כלל בין שם מגביה לו לא וכן בשפוחשת יש בלה שם"ם שמגביה נוף שלישור ולא שפר לנו שפשה שר שפרין חוך ואישור מיי"ם: (פמ) ותנוקף בו אחי"כ מן האישור הרחשון. שכשה"ם מ"ם וכל זה מיירי בים לסס שפש שחר ומי' בשרע"ת בשער שפרחשת חלק ג' פרק ל' (ד"ה ואפקפקני) ושכ"ח פ"ק ס"ב ולעיל פ' י"ג בשפ"ד פ"ק י"ל שפשר על השפקר שם שכל כיוצר שלוחו יין ושלוחו שפש של לשיפר שם לשיפר כין שבשיפר שחיק שפשם של לשיפר ושי"ם שר בשער שחפרחשת בפרק ד' (בי"ה שב בלישה) וכן בשי"ח פ"ק י"ב שכ' לדחיה שפשם דלי. לשיפר שחיק שר שלשיפר ולפ שם שיפר ושלשיפר שפיש בשפשם שכל לשם ס' בר לשיפר שחר מיי"ם ומי' בדעיו שכיון שי ס' בר לשיפר שחר מיי"ם ס"ק י"ב ולעיל פ' י"ג בשפ"ד פ"ק י"ל בשרע"ב שי"ח פ"ק ס"ב וכן בשי"ח פ"ק ס"ב ולעיל פ'

(צ) מן הפיסור הראשון (צא) חוזר ומיטור (צב) ומאסר (צג) ל"ם מין במינו מיט ל"ם (צד) מין בשאינו מינו (צה) נ"מ בנותן טעם לתוך שלו (צו) נ"מ בנותן טעם (צז) טעם כיעור בינתים אז נ"מ בדבר שיש בו טעם כיעור ואפילו הכי מותר משום דבטל ברוב ואפילו נתן טעם בשלו ואפילו הכי מותר משום דבטל ברוב ואפילו נתן טעם בשלו ואפילו הכי מותר משום דבטל ברוב ואפילו נתן טעם בשלו ואפילו הכי מותר משום דבטל ברוב

באר היטב

שרי בכל הנימוקים אע"ג (סז) יבש ופסק"ר כ"ב דנ"ל להחיר בנפסד מדוכה אם אינו יבש ואין במינו ומודע בינתים מ"מ מותרים כמה ראיות לדבריו וכ"ז אם אין לאסם

דרכי תשובה

רק היכא דהאיסור לאודועי הוא מטעם משום מבל"ב בנ"ד והם ומתירים משום הכי לן אי איסור לאודועי הוא דהם יש עמה גם בשר עז כשרה רק הטריפה הוא מרובה ובטעמא לן מליץ בשר רובא לומר דהטעם של היתר בטל ברוב לאיסור ומרגיש רק משום בשבר עז טריפה לאך מאסר לומר דכר דמיירי מאחדי דבמקון קטנה נופל על איסור לן מליץ בשר רובא אף דבכלל יש רוב היתר נגד האיסור ובטעמא ניזל בשר רובא שהם של איסור וכו' מ"ש במ"ם שם ומיט' בדליתי תשובה לעיל סי' ל"ח ס"ק כ"ו שהביא דברי התורה מליץ שהם ומ"ש במ"ם ע"ד שהם מ"ש ומי' כמ' דברי יוסף סי' תרל"ג לאח ס' וכש"ת שפר יהושע בפסקים וכתבים סי' שפ"ח: (צ) מן האיסור הראשון עכ"פ ומ' ניד מכרכם שכתב דכ"ב בעיף שיתוסף מן איסור שהוא משם ס' עם האיסור הקדום שבל שם היתוסף בו מאיסור של שם אחר כגון מריפה ומליחה לן לחמרין דחזר ומיטור מ"ש במם ניד יהודה בפ"ח ס"ק כ"ד ובפ"ק ס"ק ל"ו בעלה דכבל איסורים לן בעיף שהם שיהם משם ס' דכל שבעמם שהם משם ס"ם שלוים משם ס' שהם שני איסורים תלוקים לגמרי משם ס"ם מחרין חזר ומיטור בין בשעור ס' ובין בינם בפשיטר רוב שלא בשיעור שהיה לאפשה משם כגון בעלה ובפ"כ בעיף שיתוסף מעלה ופ"כ בפ"ם שמלמדין יהד לאסר מ"ם היכא שבשר מתבטל ס' שם נפל אחרי הב' לעז חזר ומיטור וה"ה גם לאיסור עלה עלמו לו בפ"כ עלמו ולא עוד אלא דאפי לאחר שמתבטל מלמדין משי שם שהיתר לבטל הפני וכל זה בסדש מעלילת האיסור שלאחר שבטל כל זמן שלא סדש התערובות היל כמו שנאמר ביאור ומלמדין לאסור לפי' נפשו בזה שאר מיט (צא) חזר ומיטור. עי' ניד יהודה בפיה"ם פ"ק כ"ה ובפיה"ק פ"ק ל"ב דהיכא דחזר לשעור לאוריית"ם נבי מדאוריית"ם חזר ומיטור מיט"ם: (צב) ונאסר עכפ"ח פ"ק כ"ם שהעלה דכל מידי דלא מיפסר מלא מדרבנן ולא מצי למינע כאיסור דאוריית"ם לעולם לא ממרין חזר ומיטור ומודעה לאיסור הילמון מבטל לאיסור הבי שבטל בא"ב ומה"מ פסק דבכ"ם בין בלה ובין בינם לא ממרין חזר ומיטור במין במינו מלא בשמרכה כ"ש עד לילכא רובא דשתרע ובמין בשאינו מינו לעולם לא ממרין חזר ומיטור מ"ש בשהיכת פקי יפתן בפרי חזר בסוף הפ' שהרבה לבשיב ע"ד והביא לשון הב"ח בשרבכן ממרין חזר ומיטור מ"ש וכ"כ בשפ"ד פ"ק כ"ח ובמין בשאינו מינו לפ שהיתר לבכן כל שעשעמו מרגש לא מלא ממרין חזר ומיטור מ"ש: (צג) לא שנא מין במינו ולעמין מי ממרין בדבר שי"ע חזר ומיטור מ' בדבריו לקן סי' ק"ב (פ"ק כ"ה) ומשם בשהרי (צד) מין בשאינו מינו עכפ"ח מ"ם מכ"ע דאיסור הנוסף הוא מינו עם שהיתר הילמון דשם הוא לינו מינו בשעמו שרבכן שהר מכאי לבטל מכירו ומ' ניד שברכם ודוקא שם שהיתר הנוסף הוא לינו מינו עם האיסור הילמון לן בשעמו ולא בשעמו אבל שם הוא שוה בשעמו שם"ם שהוא לינו מינו שוה בשעמו ממרין חזר ומיטור מ"ש וכ"כ ניד יהודה שם לעיל מ"ם. (צד) ל"ש יבש. עכפ"ח מ"ם מכ"ע דבכ"ם ים לשקל ביבש ביבש במינו ושוה ביומיים דלא ממרין חזר ומיטור ומ' בפ"ח להלן סי' ק"ם ס"ק ל"ב שכתב דשם סי' שהחיכות איסור של שהר שהר לא שפשה לומר דשם כשי"ך שוה לממרין חזר ומיטור נם בשוה ומ"כ ניתוסף בשם הילמי כל מה שהשם כשי"ך דלא שמי להרומה דממרין חזר ומיטור משום הילמי מרומה לעיל בשהר שלה עבד בפשה שבפלה מבפ"כ בשאר איסורין ומ"כ בפ"ו ס"ק ל"ו דנם בשאר איסורין שם מחיכות האיסור הוא של שהר שהר לעיל ג"כ להרים ולהזור להבירו מחיכה שלאחר שבטל ג"כ לאסור לפני בפפ"ת דשם שבוש ובשמעם בחרומה שוה שהר שלעיל להיות שם חרומה עלה לכן היה מלפשה שם שבוש בפשר איסורין הפי לשוקף לאחיכו בשוה ושיט שוכרת להרים כלל פ"ב שפיר לממרין דקמת קמא בשל ני' כשמוש בינתים ולפ שם האיסור הוא של שהר שהר ים לשקל בהפ"ת שם שהיתיכו שהשם בשיקר דינו של שהר"ח פ"ק כ"ח ובשרי שהר פ"ק ל"ב שהשיכו

(ק) שלטן (י) כיצר פ' מר סתג (קא) שסרי (קב) מהנכל כמים (שלחן) (קג) וכל (קד) כיוצא (קה) בזה:

באר חיטב

(י) בכצר. כתב הש"ך ומ"ל שמיטת דשם כל לישר בחל בפ' יש לפרש משום דבסימן רל"ט יתבאר דבני סיתר בסיתר לשלחן כיון שמתר קף משמש לן דשכח לף שמדיק בן ע"ש

דרכי תשובה

בחדושיו לב"ח דף י' ע"ב בשוניל דקמן לחד מן המעון וכתבה שם מ"ם בשעון זה ומי' בשו"ת שפת שים סי' כ"ו ובס' יוסף לומן (מהרי"ב סו"ס יוסף יהודה ז"ל מנרשבול) כתוב הכי הסיק לשו"ת חמ"ו סי' שם שלפוע מרוך בעמן זה מ"ים ומי' בדבריו לכאן (פ"ק ק"ג): (ק) שאין בבשר פ'. שבאה"ע מ"ם מפת"ח דלפי' לכתחלה מותר ליתן מהם בקדירה של בשר היינו כ"ל שם כשר מפורש סתג מכל מקום לערב לכתחלה התג בשים כדי ליתן בבשר. שפ"ד פ"ק כ"א וכ"כ בציח מפר דמן לכתל לכתחלה מ"ים ומי' מה בדבריו לעיל (פ"ק ל"א) מהם בסיקר דברי הת"ח בזה מי' בשו"ת שפר יהושפ בפסקים והכרעים סי' תפ"ה שמפמה על הש"ך שהעתיק דברי הת"ח המכר להלכה דמ"ם מהא ולקמן סי' ק"ח בשת שמפקה בתוך ל' שם שמפיד"ם דלפור לכתחלה לשכול קפת בתג ודיון דמפור לחכו בלח תג הו"ל כדבר שיש לו מתירין ומפי' ריה דלינו מלח מפכו לפור וא"ב ס"ה בבא בשפה שפלה למים קף שהבטלה בשעים מ"ם עכ"פ יפכו נמור מיכו שיכל ושיפה דמפור לפור ליתנו לבשר ושיש בל"ע סי' ק"ח שהכר ומ"ל בשו"ת מ"ל שהכפ שפפרדי חלק ב' כיו"ד סי' נ' דמבואל בזה בנים מדמפת בת' שביואל יקשה בקדירה של תג שפיה ב"י ושכל שם מהיכם של בשר ושר בהבואל שנים כתב שבשר דמוחר שמורם שרין לשכול שבשל כין שם בשר וכין שם תג ולו לומר שמיך בזה דין השל"ת כל"ל קף ואם שהשקו שם נכון יוסר לשכלו עם תג בשר שהקדירה הוא של תג בשר ועומד על השחר לידע מי הוא החמור ומי הוא הקל ושניהם מהא לשלן ס' ק"ח שהכר והמלה דשן שום דפי' מהא דפי' ק"ח בשת שפשלו שם שלני ס"ב שן שום ב"מ בכל שהקדירה בזה כי מוחר גם לכתחלה לשכלם בכל מה שירצה ושן שלוך לדרום ולחקור פיהם מקן שדיף כיון שמוחר לשכלו בשרים שן מבשל שנים שפלו בקנרה בשוף הוו ב"מ בר ב"מ דמוחר לשכלן בכותח קף עד ס' שפשר לשכלן עם תג בשר וכן שם תג בשר כיון שהקדירה הוא של תג בשר ועומד על השחר לידע מי הוא החמור ומי הוא הקל ושניהם מהא לשלן ס' ק"ח שהכר והמלה דשן שום דפי' מהא דפי' ק"ח בשת שפשלו שם שלני ס"ב שן שוחר

ז יאם (ח) נבלע איסור מועט ך בלי בשר אם דרכו של אותו כלי להשתמש בו בשפע היתר (קו) מותר להשתמש בו לכתחלה (קז) ביין (קח) שהאיסור מועט וא"א לבוא לידי נתינת טעם ולפיכך איסור משהו שנבלע בקדרה או בתוך קנקנים וכיוצא בהם מותר (יז) להשתמש בו לכתחלה ואפי' בבן יומו לפי שא"א לבוא לידי נתינת טעם אבל אם נבלע בכלי שדרכו להשתמש לעתים בדבר מועט (קט) בקעדה וכיוצא בה אסור להשתמש אפילו בשפע גדול שבא ישתמש בה בדבר מועט ויבא לידי נתינת טעם:

ק בריה אפילו באלף לא בטיל ובו ד' סעיפים:

א (א) "בריה (ב) דהיינו

ס ריב"ם סימן שמ"ם נסק רלב"ד ובדברים האלו כתב רשזר נסי' קכ"ג רשם תרמב"ת ובתגם בפתחי ג"כ שם

א מקוצה הנפ"ת לתמצה דגיד כנסי' שנתבטל וטי' מוריו קף ל

באר היטב

וכיוצא הפתח כתב דמשלו לכתחלה שתהי ליתן המיס בקדרה על באר כיון לבאר מתבטל . (יח) להשתמש . והס"ז חולק על דין זה ומביא כמה ראיות ולא אמרינן כן

דרכי

מהרש' הרדב"ז סי' רל"ד בדעים שתבטלו עם בשר ובהתיס סי' שיעור נחל והבשר מעט שלא יהן הבשר טעם בהתיס וכתב דמותר לאכלם עם חלב והתפלא עליו דהוי כלכתחלה ולין להתיר רק בדעבד אם בשלן מת"כ בתוב אבל להתיר לכתחלה לאכלן בתלב אסור אפי' הי' עכשו הבשר בהם רק מעט מעוט דהוי השל"מ דיטל לאכלן בלא תלב ע"י"ם אבל בשר בהמ"ח אמרי' דבטל ע"י ס' דעת הת"ח המחבר דברי הרדב"ז מבירין וקיימים:

סעיף ז (קו) מותר להשתמש בו עבה"ט מ"ם מהי"ו שתולק על דין זה ומעי"ך נהלן סי' קכ"ב סק"ג שהביא מהכ"מ דבפרק ג"כ הסולל ס"ק ג' (ל"ל) בפרק י"ז מהלכות מאכלות אסורות שכתב ברכ השולל שכן הות משמעות הרמב"ם דלפי' בפחות מכדי נתינת טעם אפי' לאכל בקדירה זו עי"ש בתריסות ממש בפר"ח להן סימן קכ"ב החזיק כדעת המחבר להקל עיין שם ועי' בכנסי יומא שכתב שדברי הפר"ח נכונים בזה כי בדרבן שומעין להקל וכ"ד כיון דבין לטעם דאין מבטלין לאסור לכתחלה אז דעזור אפי' מישהו היתר אינו אלא לתת לתוכן לכן שומעין להקל עי"ש ועי' בבית מאיר שכתב להבריע בעניו זה דבקדירה של חרס כיון דנית להו הקנחת בהעלים והוי כדיעבד ים לסמוך להורות כמ"ש המחבר להקל בזה עי"ש ועי' ביד אברהם שכתב דכיון דבאי' לאסור פגום גם הע"ז מודה להקל ע"כ אם יי הבלועה שבקדירה רק מפאי שרי לבטל בה לאחר מעל"ע אפי' לכתחלה דהוי תרתי לריבותא מפאו ומעל"ע עי"ש ומעי"ה לימה בסיגלה מ"ם לאסור דרבן וכו' ומ"ש במה שהאריך בזה ולדינא פסק סים להקל דבדרבן לא שיך בדי עי"ש ממש יעוין בדבריו בשער התערובות חלק ג' פרק כ' (בד"ה הנה טעם הדבר) מ"ם בזה וסיום דמדברי הב"ד לעיל סי' ק"ו סק"י ים לעיוד דאפי' לאסור דרבן מצוד בדי עי"ש וכ"כ המגמ"י בתורת השלמים בדיני ס"ם ס"ק י"ם עי"ש לדרמז וכן מבואר בכנ"ם סק"ח דגם בדרבן שיך הין דברי' לא בשלה עי"ש והביאו הפרמ"ג בשלמו כלן בס"ז סוף סק"ח והביא שמוכן לדבריו עי"ש ועי' ביד יהודה בפיה"ק סי' זה מ"ם ובשלה הפליקר לדיק כמ"ש הפרמ"ג בדרמ יוסף שם דבאסור דרבן לא שיך הין בדי עי"ש ועי' בשו"ת מבמה מקומות עי"ש.

ועי"ש עוד ביד יהודה שכתב דבספק לאסור לחומיה כגון חולעת שים ספק סם פירם וכן אם בספק הוא סם זה הוא נוף הממה לא לא כל שמלד ספק לאסור הוחה מחמיר לומר שבבר פירם לא שזה הוא נוף הממה יש להחמיר ולדין בו תורת בדי שלא להתבטל אלא אם יודעים בודאי שהוא נוף הממה רק שבספק הוא בהבדי עלמה אם הוא סמ בכלל בדי להחת לקרן עליה בפחות מכדית מעשה בדי' תע"ב דגם זה הי' ספק לחומיה מ"מ לענין ביטול יש להקל דהוי כמו כל ספק דרבן לקולא עי"ש. (ב) דהיינו בגון נמלה עי' בשו"ת מבשלת משה חלק ג' ביו"ד סי' ג' שכתב שבהיותו יושב בחבורת ת"ח נסתפק לפי מה דקיי"ל דברי' לא בטלה בשהיא שלימה ואם נתרסקה ר"ל בטנה ואינו נוקה על מלילתה מה דין במי שאכל פרי שיש בה תולעת ולעשה יפה יפה שם שתרסק התולע בפיו ואח"כ בלענו מי מפשר מילקוחי בין קקוחה שבלוגה כבר שתרסק בפיו וילע מכלל בדי' וה"ל בטל בהברי לו דלמא דכל שבא לאוך פי כשהיא שלימה ה"ז נוקה על מלילתו דהא קא מתפני ובא לפי דבר ממא ובהכ שם דלפיון שם מותר לכתחלה לענוש שרי שיש בה תולע לא קא מיבעיא לי דאסור לאיז מבטלין בו קמו"ם לכתחלה

פתחי תשובה

וכתב לייתב שבפירוש בשו שעשם פ"ם (ח) בנלע לאיסור מועט ס' בתשובת שאר נאבלי מפי' ז' פד סי' יז"ד מ"ם בזה

תשובה

בין שלוש כלי נחלה לא נקרא דלכו להשתמש בו בשפע ולדינא סיום שם בשם הרשות יעקב לחלק בזה בין כלי מתכות לכלי חרס דשם הי' הקדירה ס' מתכות ים להקל כיון דאפשר להפריד האיסור לא לאריך להבלוע כ"ל מפא"ס בכלי חרס לין להחיר כבר אפשר לנבל בה קלוו"ע לשתות עם חלב עי"ש ומי' בדבריו לעיל ס' ל"ו (ס"ק נ') מ"ם עוד בשין זה מבש' מבשרת שלש שהאיסור מועט עפר"ח מ"ם תהריב"ם בדבר הקבלים שמשימין חלב (בלוי"ז) בין שאר לשאר מותר להשתמש בהן בשין שדרכן להשתמש בהן בשפע ולין סומנו לבטל התלב ולהתות ממנו רק לתקן הכלי ולהדביק פדקיו עי"ש וע"ל סי' קכ"ח סעי' ג' ובדבריו שם (קח) שהאיסור מועט מי' בשרי חולב לאן כ' קכ"ב סק"ה שכ' דכל זה בבליעת לאיסור שבכלי אבל ליסור בעין אפי' איסור מועט ומשפט לין מבטלין לאחו לכתחלה עכ"ל ומי' בשו"ת מים חיים חיו"ד סוף סי' כ"ה (קט) בקעדה בן מיך לומר בכ"ף. בלאן נמוה כ"ק כ"ה

סעיף א' (א) בריה עי' בם' רלם יוסף חולין דף ל"ו שהשתמש בדבר שהוא ברי' ומלד בלאסורו ולא אמרי' אלא אמור אלא מדרבן אל הי' ברי' לענין ביטול אל לאי מי לאמרינן כל דתקון רבנן בעין דמורייתא הקון וכו' ול"מ מוכח בניד לחילק דלא לאמר אלא מדרבנן אם מהערב בנידון אחדים דלאו בטל דהי ברי' וכתב דהדבר תלוי בטעם הדבר דברי' לא בטל אם לאמרי דטעם דברי' לא בטל דלחשבי' רחמנא דלקי אלי בכ"ם בלאסור דרבנן לא שיך זה מבמ"כ לטעם הנזי דברי' יש לה תשיבות בפ"ע ומפ"ה לימה בסיגלה מ"ם לאסור דרבנן וכו' ומי"ם במה שהאריך בזה ולדינא פסק סים להקל דבדרבן לא שיך ברי' עי"ש ממש יעוין בדבריו בשער התערובות חלק ג' פרק כ' (בד"ה הנה טעם הדבר) מ"ם בזה וסיום דמדברי הב"ד לעיל סי' ק"ו סק"י ים לעיוד דאפי' לאסור דרבנן מצוד בדי עי"ש וכ"כ המגמ"י בתורת השלמים בדיני ס"ם ס"ק י"ם עי"ש לדרמז וכן מבואר בכנ"ם סק"ח דגם בדרבן שיך הין דברי' לא בשלה עי"ש והביאו הפרמ"ג בשלמו כלן בס"ז סוף סק"ח והביא שמוכן לדבריו עי"ש ועי' ביד יהודה בפיה"ק סי' זה מ"ם ובשלה הפליקר לדיק כמ"ש הפרמ"ג בדרמ יוסף שם דבאסור דרבנן לא שיך הין בדי עי"ש ועי' בשו"ת מבמה מקומות עי"ש.

ס' י"ג לות י' מ"ם בזה והביר מכמה מקומות עי"ש.

ועי"ש עוד ביד יהודה שכתב דבספק לאסור לחומיה כגון חולעת שים ספק סם פירם וכן אם בספק הוא סם זה הוא נוף הממה לא לא כל שמלד ספק לאסור הוחה מחמיר לומר שבבר פירם לא שזה הוא נוף הממה יש להחמיר ולדין בו תורת בדי שלא להתבטל אלא אם יודעים בודאי שהוא נוף הממה רק שבספק הוא בהבדי עלמה אם הוא סמ בכלל בדי להחת לקרן עליה בפחות מכדית מעשה בדי' תע"ב דגם זה הי' ספק לחומיה מ"מ לענין ביטול יש להקל דהוי כמו כל ספק דרבן לקולא עי"ש. (ב) דהיינו בגון נמלה עי' בשו"ת מבשלת משה חלק ג' ביו"ד סי' ג' שכתב שבהיותו יושב בחבורת ת"ח נסתפק לפי מה דקיי"ל דברי' לא בטלה בשהיא שלימה ואם נתרסקה ר"ל בטנה ואינו נוקה על מלילתה מה דין במי שאכל פרי שיש בה תולעת ולעשה יפה יפה שם שתרסק התולע בפיו ואח"כ בלענו מי מפשר מילקוחי בין קקוחה שבלוגה כבר שתרסק בפיו וילע מכלל בדי' וה"ל בטל בהברי לו דלמא דכל שבא לאוך פי כשהיא שלימה ה"ז נוקה על מלילתו דהא קא מתפני ובא לפי דבר ממא ובהכ שם דלפיון שם מותר לכתחלה לענוש שרי שיש בה תולע לא קא מיבעיא לי דאסור לאיז מבטלין בו קמו"ם לכתחלה

(ג) כגון (א) (ד) (ה) נמלה

כתבי תשובה

ק(א) נמלה עיין בשאר כו"ם שנמצי סימן פ' כ"ו שמולק כל זה ופסק דמקרי נרים ומיהו נמילה פ"ם [ועיין בתשובת מהרי"ט סי' ל"ה דבריו אינם נמילה דוקא בשכיח מחלוקת אם פרישה ונמילה אין לחלק מחמלה בריישו ועל קודם פתיקתה סימה מהרש"ל פכ"ד ותיין ולו סימן פ' מלילה קצת נישנה בסמה לף מהות קהב לוקלי ניף ס מילוין פ"ם]

דרכי תשובה

לכתחלה וכו' כי קא מיבעיא לי' לענין מלקות ומיי"ם בשה שמלמד בזה לו חי' לשמוך ע"ד לתקל בשום לד משום ולא תמהם תורה לפני עיי"ם ומי' ומזה נם מקנה מבהרשם לוחם ע"ש ובסו"ת המחרת מרם חי"ד סי' י"ב (ומי' בדבריו לעיל סי' ע"ד ס"ק ל'; בד"ה ועיין במהר"ם שיק):

ועיין בית יהודה לעיל סי' ס"ם ס"ק ס"ג לוחם ו' ס"ם לענין שכחת ולסמלין בשמן כשה שמ"ש לזכר בימי סקין שיהם ככבלים מ"ו בלישר תורה כיון דלהם נחסנים בית לסיות מסבר לסכול לוחם נס"ם בלי מערכות והוא טלה כן בתערוכות בכה"נ אין ט דין נרי' ושפיר בשל לף זה חקק בקמח ובגרופ"ף כיון שנ"ש להבריחן שיהין הפרי חדר ההין שם להם שם דין נרי' ולם ביכול שהשבר להבריחן שיהין הפרי חדר ההין שם להם שם דין נרי' ולם ביכול הפרי לך בלא רחילה שפיר לף בשל מעשם נרי' עיי"ם בלישרות ומי' בשו"ת כתב סופר חיו"ד סי' ס"נ שהלישך סוכא בשמן זה וכתב שם פשוט ולשמ זכות להלל נשמות ישראל מדיה בל"ה סי' ס"נ בשמן המילני"ן וסופ"ק שול קמחא לדברי הפלמי כיון שרחיצות הלו פשומים שם ולרוב הביזות ס"ל ביטול כלל ס"ב מ"ל יסוכן לשחוך ע"ד הפלמי בחסכה שהם בשלן בחקק"ם מיי"ם בלישרות ומ' שם שדי חמר בחלק הכללים מערכת הב' סי' כ"ו ס"ם בשמן זה בלישרות: ועיי"ש שוד בזכרון מבהרשם שיעת לחדש דשם שמע בהקמח מילני"ן והשתר ס"ל לעדוק דכבר מהבאל מ' מחסה ים לנדד לקבל לפמ"ם שם"ו לעיל סי' ע"ד סק"ו והמ"ל בשו"ת סי' חם"ו ס"ק י"ב דבדבר דשמי מעלמא לף שמרים דבר' הי חקק ס"ב כלן ממ"נ שוחר לי מיניהו קף רבי בבי ליבא לישרוף ושם מעלמא לחי ס"ב לישב חקק וס"ב בשו"ת מהר"ם שיק סי' ס"ם בחקק"ם ו שלחה ומ"ש לדינה לוט מחלים ושיים על בינתי לף לחשון עיי"ם. (ד) נמלה ה"ה זבוב ופרשש ולף שכשאו על שם קלה שהם ושעשן פעושים שלוש רחוי למאכל שהם כלל שם"ם לוקה עליהן משום בל השקלו ונדרת שכחוב בתורי הי ולינה בשלה תבוו' חוות יחיד סי' ק"כ וסע"ד סק"ל ועפרמ"ע בשער ההערוכות חלק נ' פרק ו' (בד"ה וכמה לשוי וכד"ה ודע דקטון) מ"ם בשמן זה וכתב דבלית בה כיון לף הית בשרי שכשהם לפי' נמלה בך בשהשן רק שם שלה כולה לשו שהרי משום בל השקלו שבל שם חשר ממנה אפי' נשריחה מעיקרא אינו לוקה שם"ם שכל ממנה כיון שאינו עיי"ם ומי' שם בשיני דוד לשון סי' ק"נ סוף כ' וכשמה חיוך מנה קם"נ מ"ם בזה בלישרות:

ועיין בשו"ת נחלן סי' ק"ל סוף ס"ק י"ם שכתב דלשו דוקא שם הוא שנוש מעיקרא ונם שם בשהשרחה הבריה שלח"ם ומי' ובשמע"ג בשער התערוכות שם (בד"ה ועד) עלה נם בשהשרחה עיי"ם ומי' ובשמע"ג בשער התערוכות שם (בד"ה ועד) ובשם"ד נם שם"ם בשכחב דלרינה יש להקל ומין להחמיר מלה בבדי שעשמה שנוש מעלמא ושרחון מעיקרא לבל שם בשרחה בבדי שלח"ם לוחי שלל ממנה כיום כל שלה לחלה כולה שנוש ובשל הפוכתה ובשילה דשמ לן בין שרחון דיחיד לשרחון דלחי מעלמא עיי"ם וכ"ש בשרך הפלמן שלוח סוף י"ג לרינה וכתב שמשלם מהפסי"ח דבדי הפ"ה עיי"ם ומי' בשבילי חיד וכמ' בן שבהרשם סי' כ' לוח ל"ח ובשו"ת שקבי לב חלק ג' סיו"ד סי' ע"ח סי"ם בזה בלישרות ומי' בדבריו שלח"ן בשו' סי' שלח"ו (ס"ק ע"נ) מ"ם שוד שוה

ובכתב שלח"ם בשי שחיטת סי' שכ"נ בבי' שמחה שחי לוח קשנה שם היה ברוחה וכין שהיתה ע"י זכר וקינה לו מכל שעשעים שבעולם ושלה בחרן שיד שאכלה כולה נוקה עליה עיי"ם וכ"כ בשרי"ת לעיל שף סי' ע"ד ובסי"ד שף סק"ל דנם כיום בבל מעשה שלוח ובבי' בשלו מבשעות ושיעור שלרן שני נוקה ולינה בשילה עיי"ם ושבם בשם ע"ם בשב שלון שדבר בשהשן לף ליום בשילה הלשם"ד דס"ל דשוחר לשרעו בשבת ס"ב לף בשלן בריים בשמה שיח ומי' בשי שבהרשם (מהגאון מה"ם הלוי שסכון ז"ל) מ"ם בזה ושבלה דבפרשש שבם שחורם הקפלת בם להחמיר בבל בכיום ים להקל עיי"ם שלום ישען בית יהודה בשיפ"ק סק"ב שבשלה דשביעיך בשפרמ"ע להחמיר נם בכיום דלף לשבם"ד דס"ל דשוחר לשרעו בשבת מ"ם בשלן בריים שמה שוח ולינה בשילה עיי"ם ומי' בשי בשי יוסף סי' שכ"ם שבשלה נ"ב להחמיר בכיום מעשם שחר עיי"ם ומי' בשי ממחת שחים שבחב דבל לחדי שביחר שבי הבי"ם

(א) או (ז) עוף טבא (ח) תיד הנשה (ב) (ט) ואבר מן (י) חד (יא) וביצה (יב) שיש בה (ט) (יג) אפרוה (יד) וכיוצא בהם

באר היטב

(ב) ומבר מ"ח מין בתשובת מי מריה סוף סימן ס"ו שכתב דכל דמלי"ה מיט נמל משום דהי בריה מיט ווזקן כם ם כיוצ מן בבשר נידים ובלומות מבל מהי"ה שהוא פחות מכזית שמחמת נמל כתלר יכ כיצם ס"ם ומיין פת"ב בכתב מדמתו מיט כן [ומיין בשיב לנוטי ד"ב סימן כ"י שכתב מוכדת מי בשומת ב"ק דגלי בשומת בשנת ובכנ ולולם ע"מכילתו ולרי הבשומת מפשים שהיו מומפם לפמי מחך ג"כ הע' לחד ימהרות סיט פסיקם מוכחם בין המשומת ומפרש הע' א בין יותר מכזית מפשים בגלי ע"ואת שהומפם להסתרן ידיעתו בשניך ע' מהכנסים והשתי מלכם בו שהסתך דהמבמל בגל זה ולא הכלים מכרים שכן מין מיקון כפיסל ומפתם מ"ם לא בטל מפשם בריה ומפה מלל על הכלים ומריימ דלם בגול לו שנם ם פשם שניבול לא היו ב' בכל בקדלה בגד בגל מי

פתחי תשובה

(ב) ומבר מ"ח מין בתשובת מי מריה סוף סימן ס"ו שכתב דכל דמלי"ה מיט נמל משום דהי בריה מיט ווזקן כם ם כיוצ מן בבשר נידים ובלומות מבל מהי"ה שהוא פחות מכזית שמחמת נמל כתלר יכ כיצם ס"ם ומיין פת"ב בכתב מדמתו מיט כן [ומיין בשיב לנוטי ד"ב סימן כ"י שכתב מוכדת מי בשומת ב"ק דגלי בשומת בשנת ובכנ ולולם ע"מכילתו ולרי הבשומת מפשים שהיו מומפם לפמי מחך ג"כ הע' לחד ימהרות סיט פסיקם מוכחם בין המשומת ומפרש הע' א בין יותר מכזית מפשים בגלי ע"ואת שהומפם להסתרן ידיעתו בשניך ע' מהכנסים והשתי מלכם בו שהסתך דהמבמל בגל זה ולא הכלים מכרים שכן מין מיקון כפיסל ומפתם מ"ם לא בטל מפשם בריה ומפה מלל על הכלים ומריימ דלם בגול לו שנם ם פשם שניבול לא היו ב' בכל בקדלה בגד בגל מי

דרכי

למין המינין ים לומר גם כמיה שברמם מרם דהמ ג"כ לומה מפרוה מד שמרמים דמ"ם מפלר מולנים מלולים מפיפים ולפמו מל מרם לא מי כמו (ו) או עוף טבא מבל מחובר לקרקע מי"ם בשו"ת חות יאיר סי' ק"ב מבר מפוח ממת ממת מ"ם שפם יהלק לון שמו עליו לא מקרי בהי' ובפל דהוקע מבר מן הה כיון דמיון שהזהרים בהוזרם ולפי מבר מיוהר ממריק בשהות שלם מקרי בהי' ואם יהלק לון שמו עליו מבפ"ב בלבר מיהוף שמת הלה בפ מחזרה על מבר מיוהר כלל ע"ב לא מקרי בהי' וכמו שמקלת מבר מהיכת עוף ממת מקרי ן גם בשהבר הוא שלם מחיכת עוף ממת מקרי דהא לא משום לישור מבר קל להיות עלה ומפ"ב בלבר מה"ת דמשום לישור מבר קל לחיות מלי' וכשיחלק שוב לא נקרא מבר. פרי"ח לעיל סי' ס"ב סק"ב ומי' רמ"א יוסף חולין דף ל"ו מ"ם בשיאור ענין זה ומי"ם עוד (בד"ה ואם) מ"ם עוד בזה בפרישות: (ז) עוף טבא. פ"ה בג שמת. פ"ה בלל כ"ב דין ב'.

(ח) תיד הנשה. משום דהוי בהו חיוהא ולפ דהשתא ליה בהו חיוהא. ש"ך סק"ח מהרש"ל והל"ה. (ט) ואבר מן החי. עפה"ם ומי' בהפלגת למבה שהכוכים מהם"ם לפמי' מבר מלין בה עלם כגון סנלה ולשון לא בפל לפ לפלן ט דין למבה"ח לענין בומלה בפילה לפבר הוא ים ט דין בהי' ומיהה בפורות פלכה ר' ומ"ם כיון לענין מכילה לפבר הוא ים ט דין בהי' ומיהה בפילה מי"ם:

ומ"ש הפה"ם לענין מבר מן החי שהוא פחות מכזית מי' בשרי מוהר סק"ח בספק בהלכ דכל לחמה"ח דלית ביה כזית מהבשל במיט ברוב והלא במיט בפים מי"ם לפעם בה"ם סק"ב בהב לפ כזית תשב בריה ולא בפלה מי"ם ומפים שהו בפ"ב סק"ב ובכיו רלוה לחבריו מלשון הא"ה מי"ם לפעם בה"ם סק"ב לעיל סי' ס"ב סק"ב בהב הפרמ"ג בפלמו דהע דהבמה"ח לבלר בריה בביע שיהא שלם היפה כזית הם לין כזית בפ"ב סק"ב בהב הפרמ"ג בפלמו דהע דהבמה"ח לבלר בריה בביע שיהא שלם היפה כזית הם לין כזית בשער ההפרוטות חלק ג' הלל לם הי בריה ובפל הוא וכו' ע"ל ומי' בהבריו בשער ההפרוטות חלק ג' פרק ב' (סוף ד"ה ואבר נפרד) בהמה דין זה בג"ם מי"ם ומי' מזה בשו"ת מבקי לב חלק ו' מי"ד סי' ס"ב בתרי"ם.

ומ"ש הפה"ם מהב"ם בשוהבו בשוהבו שלקה רגלי הבוסות בעבה וחבם וכו' מי' בשו"ת מוהר"ם מהיימ סי' ר"ם שהשיב לה נחלק על הב"ם ולחשר הבלים בפל נוזי והוא ז"ל בשיב לו בקים דברי הב"ם בזה דבשבר מבל ים להיות בפלים לחבחם בזה לחתר מפל"מ מניהל בחתרות דהי בחו מלחה דהבמ מי"ם בתרי"ם (ומי' בהבריו לבלן סי' ק"ל סק"ב סוף ס"ק י"ב) ומי' בשו"ת בית יהלאל סי' מ' בשובדת בו ובתרי"ם שם בם לשלי בשוהבו בשבת לחתר בל התנים לפה"ם ומי"ם בזה שהתרי"ם דברי הפחדים דם"ל דלב"ג לא שייך דין ביטול ום"ם לידע הפלה שלין לחתר ולפיכ נם מפה שפלה בשיבת בפלמן בפל חו"ל שהביב שלין נזה לדברי הפחדים בזה לא שברין לחת ובדוק תם בב"ג שייך בפ לפחי רבים לפשת מי"ם בתרי"ם: (י) וחד שפ"ל בפל סי' ס"ב סק"ב ופפ"ם שם בים שפי' שכתב דפל דהבר מן בה בריה חוקק בפחדים בפל בבפשה ושף בפמלים לבר מהם לא מי בריה דהבמה"ח לט מיב בפחדים מי"ם ובפ"ד בלן סק ס"ק. ולף מפרלים פחוכלים לא מי בריה ולף לפחין פלפת לוקן של לפרים שפי' בכיש מ"ם לא בפלה בריה בפ"ב סק"ב ופפ"ם שם בפ"ב בלן סק"ב ומפחי"ד ומי יהוה בפ"ב סק"ב ופפ"ם שם בפ"ב בלן סק"ב ומי' בכיפה שם שפר פ"ה שם סי' כ"ו בפלמשות שלימה לעיל סי' ס"ב

(מז) אפילו (מז) באלף (יז) לא (יח) בטילה ואין לו דין בריה יאא"כ הוא דבר שהוה (יט) לאפי' השה אחת של איסור יוכן צריך שיהא (כ) דבר (כא) שאסור (כב) מהלת ברייתו (כג) לאפוקי (כד) עוף טהור (כה) שנתגבל (כו) ושור הנסקל יוכן צריך שיהוה דבר שלם (כז) שאם יחלק אין שמו עליו לאפוקי חלב (כח) וכן (כט) צריך (ל) שיהא

ג סי"ם סי' נסם ר"ן ובכ"מ ס"ק ד' ופ"ת ס"ק ב' ובנ"ש ס"ק ב' ובש"ך ס"ק ב' ובפ

(לא) שלם: כגון ושיקר ניד כגון (לב) סימן סעיף כלכך וכוף (לג) מנחות (לד) כריתות ד' (ג) מנחות (לה) ואם כוף שגם מקדי בריש. (נמרץ כ' כ"ח) ב דבר שהוא ברירה שנתבשל עם התותר (לה) אם (ג) (לו) אינו מבירו (לו) הבל אסור (לח) והרוטב (לם) בנותן (מ) טעם ואם מבירו זורק. והאדרים והרוטב צריך שיהא בהם ס' בנגד ' חלק מיד הנשה שאין מעכבו אוסר דאין בנידים בנותן טעם יאבל שכנגדו אוסר וצריך ששים כנגדו להתיר הרוטב לפיכך יש שנתבשל עם נידו אם מבירו זורקו וכל השאר מותר אם יש בו ס' כנגד שכנגדו ואם אינו מבירו (מא) כל התיתיכות אסורות ואם יש בקדירה ס' (מב) כנגד (נ) השומן מותר הרוטב

סדנתו לפ נמסך מעמד אסר פ"ח ומשמע דאפי' ס"ל כר"י ן ומשמע נמי דאפי' ן ספיקם ס"ס

באר היטב

סמק פ"ח וכה"ג לפני נקלף נמ"ל. (ג) מנחות אם שם-כשר מרחל וכנסם קמן כ' מנחות כ"ב מ"ם. (נ) שם מן. מתני סט"ו וס"ך דאם שומן דבוק מחתיכה

פתחי תשובה

סדנתו] (ג) פיש מבירו עגמ"ם ע"ל סכ מסר"ם ע"ל שמכב בשם משמע שם יפיר סימן ק"כ פרשש בקמך לשון שמגמל מסר מלך דיין שמסר שמגלדה בריוב ומ"ל לפנש ומ"ל לנחוץ כשנר שלי דנקה ס וכשמפלא לשון סכף שקרוכיב שם נשומן עגר ן ניפוח

נגמיחים יש לשפר פרוכב שנכף מדשש (שפיש אק שפרשש) ולשני לשמחיר לף נכש"ח כשפחאיר שכף לשון כרוכב שנקפנדש ולפרי ס' עד שכף מכ"ל ושכף מ"ש פרשוש ס' שפחר

תשובה

דדבי

לבר שנדיין יכולה לחזות מחמת חסרון כיס ספיקא דיומא הש"ם מיר דף ק"כ דהי לישנא דלא מסתברא מיין שם שמגם ישוין שם שקר מקור מים חיים ריש ס' זה מה שהתפלא על החו"ד בזה כי מבואר בכל הפוסקים דכל שיאסר ממנה לבר מ' אפ"ם ניטלה לחזה ע"י מ"ש נשל ממנה פולת בדי וכיו זה בפולה עיי"ש. (לא) שלם. עי' בשו"ת חקרי לב ח"ב חלק מ' סימן ס' ס"ל שמגד על המחקר בכל דין בדי דקיי"ל דאין ס' מדגם בדי' דין למלקות וכיו לענין ביטול שם חסר לבר מ' מה הדין שם לבר מ' מדוגל מיט בתוך שלינו מעלה לחדכה ושוט להיות שלחנו לבר מ' ממנו לו חציו כנשל ושלוכל בדי' ז לא לקי עלי' לגלה בכדיה ומיהה לשמעין ביטול שהגם בשל בשעים לו דלמ"ל כל שבבדי' היל שלימה לשיטו בכל מיבדי' היל חציבי' בדי' ולקי עליה בכ"ם ולא שמל ושי"ם כמ"ם כיה וסיים שרבר זה צריך שול לימול מ"ם כלישנת שמ"ם שוד בפי' ס"ל שבהפק בשם שלך חסר לבר מ' לא תשוב בדי' דין ד"ה ודוקא בחסר ס"ב הוא דלא שלם שלם מ"ב נשלל קי חסר וכמ"ם הימב"ם בפ"ח מהלכ' מחיסה דכ"ש שממה ניטל עריפה מיהו ניהבי לגלה לם נחלך ממנה לכל שברא יסר מיהר וכפ"ג כתב הסור לחן ס' שמ"ג הגמ' שניחסר לו לחסר מיחיו לבל שברא יסר מיהו שלב בדיוי ומח מיחיו ו ופיים ומ"מ לענ"ם שברהה יוסר דשלול חסר חשוב בדי' לבהי הרבר ג"ש ושי"ם שוד בפי' ס"ה שבהפק שוד דלמ"ל דהב לם שלך יסר לבר מ' לא חשוב בדי' מה הדין שלול יוסר לבר מ' חשוב בדי' לפי מה דקיי"ל דכל יסר בשול דמי ודעת הרמב"ם וס"ם פרש כיסר לבר ושי"ם כמ"ם בזה ומלך דכל יסר כשול דמי ליתא כי לם לענני פרישת שי"ם: (לב) אינו אלא על הבף. לבל שלר הניד וכן כל הניד בחיתן לים כבל בדי' ולם לחברב מבשל ולם הוא בפק לם היא הניד דלסור מדשרייתא ומי לא בשיל. יד יהודה נפי"ם בפ"ו ובפי"ם בפ"ק מהלי"א שי"ם: (לג) ברוחב ד' אצבעות. עבפ"ם ס"ם מפ"ו לא בשיל בפ"ק כתב מפתו"ם שהא ד' מלבעות כשר וכ' מלבעות בכבם גדול ופיהא מרוחב מגודל בנדי ופלה שי"ם (לד) ואם הוא שלם. כ"ל כשהשהה ד' מלבעות הא"ל היא שלם לף שמחמר הבשר מיקרי שלם. ת"ש שם:

סעיף ב (לה) אם אינו מבירו. עפמ"ם ועי' בשמעתי ק"ק מרגי"ל שכפוף בשבשל הקדרה מלגל"ל שם מגלו הכרן בתוך קליפתו והקליפה ס' עדיין מלא שם ס' כשר דשמעה בשל שם ומיך ס' שהא ל"ם לשבח שהרבה שם"ם מוכים לוחם לבל שם מגלו הקליפה ' בית חוקה שיצא גף הכרן לשך החבשל ולוחם ניכר ויהיו כרין בדי' שבשל לחבשל ולוחם ניכר לחסר בשלך ל"ל לא בשל שם לו לחסר להסיר ע"י סימן עי"ם ועי' בחוקיק ברכה לעיל ס' ס"ד לות מ' שבשיטו ועי' בס' ערך השלחן סי' ע"ו שם לות ס' שבילו ל"ב וכתבו שמוכיח להיבריו עי"ש ועי' בס' שבהרשם בדיני שפיקות ס' ל"ד שם שמגדל בזה ובמ"ם בזה לישנ עיי"ש בלעיסות ועי' בשו"ת צרח יעקב שבשדרי ס' כ"ח שבשל ל"ב בענין זה ושבדב לחסר בשלך זה שקליפה של שבשל מלגל"ל נשבשל של"ל לשבו ע"ש לם בשך מעם מן השבשל לו שלחן שבי בישלן שבשל בשל ל שקליפה של שפועם בלשון שם לשלח שבי שפלן בישלן שבשל לם בשל בשלך ושבל לו שפלח שבשל לו שבשל לו שלחן שבי

ואם לאו אסר (מב) יואם (ז) נמוח הניד (מר) ואינו ניכר (מח) צריך נ"כ (מט) ס' כנגדו : נ (מז) יקדירה של מרק שנפל שם בריה ונאבדה (מח) אסור (ס) הכל : ד (מט) יזרקות מבושלות שנמצאו בהם (נ) ג' (נא) תולעים הזרקות (ו) אסורים אבל מ' השלקות (נב) מסגנן (נג) ומותרים וכן הבשר יחתצו ויבדקו ומותר :

כאן רין חתיכה הראויה לחתכבד . ובו ט' סעיפים .

א (א) יחתיכה

באר היטב

ס' צריך שיהיה בשוחה מחיכם ס' מד בשוין ואם לא צריך ס' עד כל שמדיכה לריך לשפרי' נמי ל"ב בכל סלסורים תל"ב (ד) נמוח . פי' ושאל תשובתיהם מ"א צריך ס' מזה ל"ש ואין נ"ב ואין בטל ס' רק שיהא נמצא בשעה שנפל ואפי' אח"כ ואם לא נמצא בשעה שנפל אין כאן ס' רק שיהא רוב מעלה לשעל פי' ל"ח כאשר מיש מ"א כאן מרי מכ"ל בס"ו ; (ס) הכל . פיש כמ"ש להתיר ע"י כאן : (ו) מבוארים . דמשמע שמנמנין ג' כוחות שיש שם שוד ושיך מיכרות וכ"ש רואה להחמיר

פתחי תשובה

ריב רידן עין בשמוש לא ז פיש חילוקים מ"ב פי' ק"ח שפפפפ נזה מעשם דפרשת פי כיו ז"ב"ב ב"ב דמביא דמהכי ל"ב בכל פמוסים בפמים ומכי כתב כהכ"מ בפשוט ק"ג כ"ג ביצה דהפיל בייב בשיב הם שנותר בפמה מחם מ"כ הרבה לפמוס על כהכ"מ ודבכו דמפיל בייב פ"ב בשיב בכיצה מין נרים בפיל"ב ול"כ יפ פפפ כפי"ב פ"ם . ומ"ם כ ד ובכנם ב לשון רבך בר יף בריש"ם ט' לא כמפוק יפה מ פ"ם כוה דכמי"ו שם לא נזכר זה כלל דהף בריש"ם מ שפרי ו נמי מילתי בלי מדת דהף כם"ו בשפ"ע שם ומוף פי' ק"ם בריתחיל בלי שני לשמול טו לא כמפיל רק נלמן כפ"ע וכ"כ בשפ"ע שם ומוף פי' פ"ם וכן הוא בלי שני ומפשב בלי שלשי ושוד דהף בשי דמפיל לקמן סעיף ק"ל נאריכות דברים כהכ"מ פ"ם ומ"ש כאן דיש כמה נדרים וכמו שכתבתי

דרכי תשובה

השומן עכ"ה מ"ם מרש"ו והב"ח ובכי' כשומן דשוק ערך שיהיה בשוחה מחיכה פ' בענד השומן ועי' מוכ"י כלל ג' ס"ק ס"ו שמעלד נזה כיון דשומן הניד הוא קל משאר איסור דהכא הוא רק מחמת שנפל קדושים ונם יש כמה דעות בשומן הניד ליט לאסר כלל לכן יש להקל שלא נאסר נו עכ"ם לחומרת האיסור דבוק מיי"ם ועי' בשפ"ד סק"ח וכמ' נאיז לחוש לזה בשיעור הנ"ל ועי' בכנ"ג ס"ק ב' ובפרי"ח ס"ק ו"ד שכתב כיון דבלח"ם יש בו איסור לריך להיות בשיעור הנ"ל ע"י המליחה ע"כ לן לסמוך על הקולא נזה הכתוב ס"ל כדי כבר ל"ג ע"י המליחה ע"כ לן לסמוך ע"ד המחמ"י להקל נזה עי"ש (כב) ואם נמוח הניד . עכ"ה מ"ם מהמ"י דשכיח בשפר"ח הם ל"ז נזה עי"ש בשכיח נזה ועי' במוכ"י כלל מ"ח סק"ח שהשכיח לדברי הם"י נזה עי"ש ובפר"ח ס"ק י"ב שכתב שם להקל בשעת הדחק גם בנת שפר הידוע שלן ס' עי"ש והשכיח מיט בכ"פ עי"ש חת"ם נפרי הואר סק"ד כתב שלן לסמוך על הפ"ח להקל נזה אפי' בשעת הדחק לית נהכך וכ"ש הש"ו ולא זולת ע"ש והשכיח עמו כמ"ו סק"ח עי"ש וכיו יהודה בשיה"ש סק"ט (כד) ואינו ניכר כתב בגליון מהגה"ש יהם מחך הניד לאחילות דקה עד שלא יכיר לפי שלא בשיעור הרמ"א ורש"ו להלן סי' ק"ד סעיף ג' לברמ"א שם בשל ופושה שם"ו לינו בשל עיי"ם (מה) צריך נם כן ס' כנגדו עפר"ח ס"ק י"ב שמתמה על הפוסקים מיי"ם וכבלי"ח שלא נזכרו דבין שלן כלי חדש שלא נשתמש בו כלל ואפי' בשלן נזה חמלי"ח נזה לא יהיה בטל ס' כנגדו אפי' לכתחלה כיון שהוא בשלן נזה ואפי' בשלן נזה שנשתמש בו כבר אפי' בכלי ראשון שהוא מבליע יותר מכלי שני

(ב) הראויה להתבבר דינה כבריה דאפילו באלף (ג) לא בטלה (ד) ואפילו (ה) אם היא אסורה (ו) כדנאה כיון (ז) שאם תתבטל היתה (ז) מותרת

באר היטב

סעי' כב' כיון דלרבי מי מתקם כמרי דמי וחולק עליו סמ"ו ולפ"ז ק"ו לגלח בסמוך מסתמא מבל בטפר דחזקי ק"ל כרשב"ג דהתלח דמי מי מתקם:

קא (ה) בטלה. כתב הב"ד דמטעמ' גם"ם לרשימי בטלה כגון בכ"ח וכ"ש גם בן חב"ל לשמרן המחזקין ג"כ בטלה"ב דהתלח דמי מי מתקם:

דרכי תשובה

שהם רוני לכל טהר למים שהשופים קלח (ג מקרי חב"ל) גלח דחב' הוא דכל המיכה הלח מהכיחי לימי להלימה לפי הסורה בפי מעמה יהיה קסורה מי יהיה קריק שפר חב"ל סי"ם (ועיין מה שד בדבריה להלן ס"ק ס"ד):

(ב) הראויה להתבבר. שפח"ם ס"ם לעיין ביכוחה שלינה יעב"ן לי סח דחב"ל (ג) בטלה_פי לשרייחא ועיין בפרישה לכלכה ס' דיוה רק מדלגן סי"ם וכ"כ בעקרי הד"ט חי"ד סי' י"ל סות ו' מפשמ' ילחק ופי' בפשמ' כהן חלק ג' מפשר החערובות פרק ו' ובפ"ו לפיל רים סי' ק' (וכדבריהו שם פרק י"ד). (ג) לא בטלה. לכל כרחפ שבקדיהם שם ים פ' כפר החניכה המפורש בטלה כולפיל סי' ק' פסקי ב' שלגן נפוח שף ס"ק כ"ב ופי' מה בדבריה לפיל בפי' הקודם (פרק י"ח) ולהלן בפי' זה (פ"ק ס"ו): (ד) ואפילו אם היא אסורה ברנאה. שבפח"ם ס"ם מפ"ן ושחר לפפרי (לפרי חן שחר לפפרי שבפח ושפ"ן לפלן סי' ק"י פק"ב שבפח ד"ם ג לפי' גלח שם קפ בפחפ שלגן נחם פפפח"ם יפכרחה פח"ב לרפפל לפחר ופי' פה בדבריה לפלן סי' ק"י שם (פק"ו בד"ה לפחפ): (ה) אם היא אסורה בהנאה. שבפח"ם ופי' בפרי סוף פק"ב שב' פפיר לפיסר פפילה בגון חניכה בכ"ח שבפחרש בב' חניפת על בילה שפחרים בפפלה לף שפח חב"ל בפלה ללא נאפו חו"ל דחב"ל ג לא בפלה רק לגבי לפיסר לכילה ולא לגבי לפיסר הפלה בלא לכילה וכל שלין בה לרפפל פיסר לכילה ג לף פקפי חב"ל סי"ם ופי' בפרים רים סי' זה שבבילו והביא עליו ראיות הם לפגין לפיסר פפלה לבד נאפו חו"ל דחב"ל ג לא בפל ופיים שם להחמיר בזה סי"ם לפחם בחו"ל בביחרים רים סי' זה טין פחם פבביחות לדפח בפרי הולפ בזה סי"ם ופי' בפ"ח ס"ב חי"ד סי' ס"ו (בד"ם והנה) שהפביים פפחלה לדברי הם הביב ללא בעיף שהיה פחר בלכילה ולפי להחכיב לפני ישרפל דגם פם הוא לפסר בלכילה ול"ל לפפי פפ"ם פקרי חב"ל ולחי"ב חפר בו והביח ללחם דבעיף שהיה פחר בלכילה ול"ל לפפי פפ"ם פקרי ישרפל דפקו סי"ם ופי' גם' עירוגות בבפפם רים סי' זה שהביא דברי פפי"ב בחכר והביא פדברי הד"ם רים סי' זה שפחפם דגם פם הוא ר"ל לפפי פפרחים פפ"ם פקרי הב"ל ופי"ם שר בפה שהביא ע"ד פפ"ג הב"ל וכ"כ בפפ"ד שף פק"ו ללרף לזיום ר"ל לפפי פפרחים ישרפלים לף בפחר ההערובות חלק ג' פרק ג' (בד"ה ופם שים פהקשיה) שהפקף בדין זה ופים בל"ח סי"ם ופי' בישפחה יעקב רים סי' זה שהפב בפחיפות להחמיר בזה דגם פם פרפי פלחרח פפיים פקרי חב"ל לפ"ם שפיפ רפפי ישרפל ופיפ בפל סי"ם (ופ"ל פ"ק ח') וכ"כ בפשקי פבריב"ם סי"ם ופי' בפ' פחזה ישרפל בפחיפפי ליח"ד רים סי' זה פ"ם בזה פפחם ישרין בפ' שביני דוד בפחיפה לפלכות פפרחפת פחה ו' פפיכים ופביים רפיפ לדפח בפרי פחר ופל שלין בה פיפר לכילה לישרפל לפ"ם פפחר בפפלה ופילין לפפרה בפ"ם ולפפי פפפים סי' חב"ל ג לף פקפי חב"ל ופפיר בפל סי"ם ופי' בגיה פפלי רים סי' זה ופי' בפרים פרן לפי חי"ד סי' ב' בפחיפת שפחם קבר פ' בפקולין פרגה בהנאה ופחר בפיקה פרישה פפלא פפיפ בימים בפה פרישה ופפה בפרים ופחרש פפחר בפפלה פפחר פפיפר פפ"ם פפפחפת לפפר בפפלה פפחפת פפה שהיה פפיפר בפפלה פפפחפת פפה ופפפיר בפפלה פפפחפת פפה בפרוב פפחפת פפה ופים פפ"ם פפלה ופפפחת ופפלחת פפיפר בפפלה פפחפת פפה ופפפיר בפפלה פפפחפת פפה ופפפיר בפפלה פפפחפת פפה ופפפיר בפפלה פפ

(ח) וראויה להתכבד: סנה ופסי' (פ) סימן (י) מפורש (יא) רק מדברי סימן ופילג (כ"י בשם סרמב"ן) (א) (יב) ומשם (יג) סוף סעיף (יד) שם סיף רשיה לזיכוך מ"ו נ"ל (פרוך כ' כ"ה) (מז) פוליק (נ) (מז) נקוטה (פרוך כ' כ"ה) פמי' היש מפורש מדפוריימא: ב יאין לה דין תחיכה דראויה להתכבד (יז) אא"כ איסורה מחמת עצמה (ב) (יח) כגון גבילה (ג) (יב)

ג סרפ"ם שם וכ"ל סרמב"ן ופסי' ופילג ופשוט לפי ומשם לפי ומשם לפי שאין לאסור שום לפי שהכבד ומלי ויבשר בחלב שם סיף רשיה להתכבד סימן ומשמע כיון דמשמע שם שם מתר כמ"ש ופיל סי' ל"ב סעיף ד'

פתחי תשובה

קא (א) ומשם סעיף קטן. עיין בפלטא יפנ"ל סלק"ו, סימן קל"ה מפליג בזה שם סי דדבר מפורש שיהא בטל ומותר אפ"ה לא רק מדברן פ"ק. (ב) כגון שנתנו עין סמפורשים מסרי"ף פלי פ' כ"ה שכתב דלפ"ז כשהפליטה מחמת מיעוט כדי רגיש להתכבד פוד כתב דלפ"ז כשהפליטה מחמת מיעוט כדי רגיש להתכבד ס"ל סי"ח סימן קמ"ו ומשמע דאפי' בפליטה מחמת מיעוט כדי רגיש להתכבד אסור ומשמע מהרי"ו בסמוך

(כ) ובשר (נ) (כא) בחלב אבל אם נאסר מחמת (כב) שקבלה (י) (כג) עמם מאיסור ולא היה בה ס' לבטלו אפילו לפי שטבור חתיכה עצמה נעשית נבלה

באר היטב

ועיין מ"ש ר"ס ק' (נ) בחלב לפי שמשמע שגם נתן טעם ולפיש לנקט גם פשוט אם אכל כאלו זית מחלב וזית זית מבשר עכ"ל סמ"ק (י) פמ"ג. דסק"ל אין מבטלין בפחות מכדי שיעור שנותנין בתבשיל ואפילו נתן טעם בכולו ומכח זה כתב נת"ח לענין שמשתמש בחלב שמיכה שחתכו בתוכו חלב

(כד) אין לה (כה) דין חתיכה הראויה להתבבד: כגון ופשילו מחיכה (כו) שלא נתנאם (כז) בשלא ידעין דמיהן מחמת עלמא דם בבלעת נה (סה וח"ם סי' ק"ם) כל (כח) מיכה מלא נתערב (כט) דק (ל) כדי (מ) קליפה (לא) בשלא ידעי קליפה מיה רואים להתבבל (סנהדרין ובכורות ס"ד) ג (לב) יתרנולת (ד) (לג) כנוצתה שנתערבה באדרות (לד) בחלה שדרי אינה (לה) ראויה (ו) להתבבד לפני האורחים כמות שהיא (ה) (לו) ואעים

פתחי תשובה

והיה נמין ופ"ה נתאר סרו מ"ם נפליט בגוד לשתן מגוף מלו ספרים סם בפיפות בב ובפרים ובעל כדין יבא מיבם ולא תקני תחיכה פרישים להתכבל לתף פ"ג דבר"ם סה לשאר תחמת עלמה מ"ם בבא בפיקר כוה בפיקה ובב"ח סה בלוע בעל דק מיך לתשר כפי מען לשה שבשם בשני בפקלין ובבאר ופ"ל דמיפשר מין בפשיה מיה בשפותם לשה מיה עם בתחמה ובין ס' גם בינם ופשילו נפשיה בלוע לפי בפיפותם יהן בפה פ"ח בה לא בינ דק לשיר דיבון לפי בכל בשתן בם של לחה ובבפ"ק בתב בפרים פ"ם [ומין בפשוטת בשם שיפר קשן ב"ח שבתב לתחיכה גדולה וגם בם לשר בבב"ח ור ן ותפ"ה ופ"ב גם בפרים פ"ל בבפ"ם ובן שפק בפשר ובן פיפי ים פוקין ובתב בפ"ם שבן בפיק ופ"ה בפיפ לשתי בשם בפשר פ"ב בפפ"ם נרפיי של קולי שפרם פשם בפן לא יפלה בשתת מפיים בשי שברים כי בפלף תפי ד"ווה בפיפ בפיפ בפ"ד פ"ם]. (ה) ופפ"ל שלפר בפשפרנים פלינו מין בפשיפת דלפ"ן בפרישם פר שפר שפשם דפיש לפשר בבר

באר היטב

וכך בשנל פלף בפשם בם לשיפרו פלר בפ"ח בשם שפר דפר בין לישר בלוע ולף פתריק בים פפ"ל וכתב עוד ופ"ח ב"ל דפרפן בניכה על שנל בפיכים תפניק לשיפר בלוע ובפלה בלף פתריק פתלב בשפה פריפה בשתר רוב פולין ב"ם לף ב"ם בשף דברו לם יש תשם בפפפיתין פיפו בשר בפלה בבא שם יש לה דין תפ"ל כי לשיפר כשר ותלב יש כלן פכ"ל לא נרלה לי דברו דפא בשפם לפתר נבי בב"ח תפ"ל פפשה שפ שבר פלר פלמו ופיפה לף פקרי תפ"ל פיפו יש פוקים פ"ל דפם פתפכר בפ' פ"ו פ"ם ופ"ם ותלב ופפתר לשתן בדברינו ד"ל ד יפשר בלוה פרי לישר פתמת פלמו ופתריק בים תפ"ל שם בבב"ח דפקרי ב"ב לישר פתמת פלמו ופ"ל (ס) קליפה כיוב פב"ך לף פבפתת לה פלף נבי בב"ח פפל בפלר לישרים בלף לף לפלר פלף פתמת פשם בלוע ופיפה לף פקרי תפ"ל פיפו יש פוקים פ"ל דפם יקלפשה יפיש תפ"ל בלוע פ"ם (ו) לפתבבל. כתב פפ"ך דפם דבר פפתן לף פרי כיון שפתפר תיקן גדול כ"ב וכן הוא דפת פב"ח לף בפלה בה"ח פתמת דפרי דבר

תשובה

ר"ל לף בפלה פי"ם ופתה בברפי פק"ד ובפלפי פק"ל פפק לפקל דפפ' פקליפה רואים להתבבד בפלה פי"ם לפתם בפפ"ד פקרי פפלה דב"ח דפרי קליפה גוך לישר פם פה פת"ל לף בפלה פי"ם ופי' בפ' דברי יוסף פי' פת"ו:

סעיף ג' (לב) תרנולת פפ"ד פק"ח פתיבית פתפם' דשיפה קמים לף פקרי פת"ל ופי"ם בפ"ם בזה ופי' בתריבים לפקן פי' ק"י (פ"ק פ"ו) פבלפלפ פפפ"ד ותבות יד שלול דכל זה הוא פתפרבב לפתר פתיפה ופתיבות הוא רק פלר פת"ל לפל בפתפרב קדם שפישה פם פלין דין בפפ"ח לף פבוא קפן ופפשה לית בשל: (לב) בנוצתה. פפפ"ם פ"ם בפתיכה שליפה פפקרא דמה שרשי לשבו"ם לף פקרי פת"ל ופי' בדבריו לפיל (פ"ק ס' ופ"ק ח') ופי' בית יהודה בפיפ"ם פקי"ל פפיפ"ק פ"ק כ"ל שפשב דכל זה לף ניקר פלאב פל בלף פיקר פנייני דם כיון דפדפת לף ניך להפדין שלת לתהכן כפנוטר לפיל פי' פ"ם ופתיכה בפלפת לף כי פפפשה פפן בניהן פים פפפ לה פם פ"ם פתפת תלב לה דם פ"ם לפקל כיון דהוי פפק פת"ל פ"י ופיין בשרת פוקי"ל לקימלי פי' ר"ל ופי' בדבריו לפקן (פ"ק פ"ם) ולפקן פי' ק"י (פ"ק פ"ו) : (לד) בחלה שדרי אינה ראויה להתבבד. פי' פלפי לפקן פי' ק"י פפקל פשפב דגם פנ"ם פלפלת לה פיה פלף בפתבבד פפנייפים שלה פב"ם פלבדים פפנייפים פלוס לף בפלין דפי פת"ל וף לפניה פפרפנולת פפנייפים ניך לבוקל פפוסם דפי פת"ל בפלפה וכפכם בשרו פפפת כשר פבל פפלוים

(לז) שאחר שחשערבה (י) (לח) הסירו הנערה יכון לא חשיבה ראויה לדתבבד (לם) ואסב (מ) היא מבושלת יכון (מא) כבש (מב) שלם או (מג) חתיכה

באר חיטב

שנמצין ומ"ל פי' ק"י: (ו) מסירו. מ"מ כיון דנתחלה מחערובת נחבטל סיט תוך ושיורי. סמ"ק: (ח) שלא שמי' הוחבשל שרי.

דרכי תשובה

לשאר הבשמק מריפה שחצרת יש לספוק לף שלא שדע עד לאחר שעשה חכ"ל ולף שאם מצרת דשל הירישה נערמת הביטול וכי עשה לפיש להתכבד מ"מ כיון דלא שדע שמפק מריפה עד לאחר שהערובות יש להבדר בשפ"מ והי פרם וכו' וגם יש דשוה כשחאבר לשון פי' ק"ם דבשחערבו קדם מיפר גם בלא שדע עד לאח"כ מי"ם והביטל כיד דוב בהבחות כ"י לוח ר' לירמ' מי"ם: (לז) שאחר שחערבה. מי' שמ"ם מ"ם מכדובי"ח ופי' בשפי' לאחר ר' לירמ' שק"ה שכחב דיערובות בטלה שחצרבה בחתיים ולא ידעמ מפריפה מלא לאחר שהסירו הטלה ליש בטלה ובכל דבר שבטל נרוב הסיקר טוא הירישה הירישה נוערמת לו שר בטל מי"ם והבשים עמו בשפ"ד ס"ק"ח וכחב דמ"מ בלירוש שרי שכף יש לפדר בשפ"מ ושפפ"ח לשקל בזה לף שלא שדע רק לאחר הסרת הטלה מי"ם מיש לשון פי' ק"י ס"ק י"ב כי בשחלם לחמיר בזה דבשיר דוקא שבדע ומשלא שדע בשלה שבל לם שדע לאחר שהסירו הטלה כיי מחכ"ל ופיש שדשה בשם"ם מלה הלא של ס"ק מ"ם להלם מלה ולפי כמ"ם מי"ם וכ"כ שד בשפ"ד פי' ק"ם סף ס"ק י"ב ופי' בם שפרי דשה שק"ג שכחב דבלחרה קשם של דבריהם בזה בשים ושם לא ידישיע עד לאחר שהסירו הטלה בשפיש מחכ"ל דשל לשדע שאחר לף שדשע לאחר שפרת הגולה מ"מ כל שלא שדע בה קדם שבישל כבר שבטלה דשל לשדע מרישה בהבחה לא שביבה ר"ל שלא שם שיל שבטלה ולשם אית שרי גם בשלחה שביבה ר"ל שלא לשדע מרישה על שאחר שם לא שדע עד לאח"כ שבישל לף שאחערבה בגולחה וכו' ובפי' בשם"ם בזה לשיל ופי' ביד יהודה בשפ"ת ס"ק ס"ק ס"ו ובשפ"ק ס"ק ס"ו מ"ם בשיל זה והגלה ושיון שם ברבה שופקם דש"ל דבישול לשאר לית הלי בישה כלל ע"כ הסם שם שר מ' לשחיר כבן בכבש אלם אי לאחל שלחה ושילה שיב ששם הלא שקרי ים לשקל מי"ם ופי' בשים פומ"ל קפ"ל פי' קמ"ל בשיל הבשים כמה פשים בשקלין אמלה מריפה בבני מעיים על בשחה לאח ואח"כ שחצרבו הבחות הלא שדע שלחה בשחה שאם והוא שם"ם לשחריף הכל וקלה לשחיים רש לשחיך לאחל דבכש בשירו בטל מ"ם שחבטלה כשריפה בין הבחות בשחין בשחין וקף שלא שדע שדיין שחצרבות שאם שדע ששה בכ"ח חשובה בש"ך לשקל פי' ק"ם דקף בלא שדע שחבטל והל"ם שי בשר וכחב ור"ם ושאם שכ"ח אין לשקל שם בלא שדע חקף לם שה שחריין בבני מעיים ושאם שם לשחיר קדם הבשל כשור דשו לם לא שדע לם קדם לא שהיה לשחבר לשבל ה"ל לשקל מי שריפה לפ שחצרבות קדם ש"ם בשל"ח לא שלא בשר ישיעשו קף קדם שבדע שחבטל לבל בלא לשקל ולקל שמם בבני מעיים עד שבשר בשר מ"ב כל שין בזה בישה בשר לא שחבט בשל"ח שבי ה"ל שי"ל בל"ש שחבשר לשחיר כשר שחצרבות קדם ש"ם

ו מור סם מכיו סרס"ח

(מר) גדולה יותר מדאי לא חשיבה ראויה להתבבר שאין דרך ליתן לפני האורח כבש שלם או תרכיה גדולה יותר מדאי (מה) דיש (מו) חולקים (מז) בכל זה : כנה וכן מיטען מנכד (מח) תרגולת (ס) נקיחה (נבב) דמסורה (נ) מעמה גדול דטבחים נם שסיח נמילא (פור נסם י"ל ומרדכי וכ"ל) וכן רנליש (נא) פי רמם שלא מדרש מעטרן (נב) שגל שם כנר נרכי

באר חיטב

(ס) נמלאתי ס"ה כלם נשורו וכ"ל

דרכי תשובה

מהר"ל ומכל שכן בלא נותנ שמרימות עד מאד שהמערב וכו' עיי"ם. ועיי"ש שד בשותי"ד שמלד כשוזאה מיות שמנות מאד עד שלי מספר לאכן

כך מבוארין עד שיסד כעור מאלה דם להקל דלא הוי מהר"ל כיון דשעור לית לאו לאכול כ"ל ע"י התכה ס"כ הרי שעור בטל דבש"ב לא ס"ל להסופקים ומהיכה היה הוי מהר"ל רק בדבר שרשי עכ"ם לאכול לאחר הביטול ויש מהר"ל מספ"ב בשותן ומת"ל שם ס"ס ידון כפי מה שהוא עכשיו לית לאו כיון שהוא מ"ד ואם לאחר שהתך שוב יהיה שוים לגמרי ולא הוי מהר"ל ונם שם לא יהיכה רק יהיכם כ"כ עד שיהא לאו לאכילה נ"כ לא יהיה מהר"ל שיהיה מעמק מאד וכו' ולפ"ז ל"ל דספ' מוחא שלימה מפוממת כשסיח היה בעלה כיון דלאכול כך שם הכותן ס"ס רק לריך להסיר הפוד האלה ס"כ ש"ילה דהוי כתרעולה בטלתה דמהסר מעשה נחל ולכ"ע נעלה בכה"ע והם"ע והשיקים שכתבו דלוותא היה הוי מהר"ל מירי רק בלוותא שרשיה לאכלה כך שם ס"ה וכ' לך נם כזה ים לשקפק דהא נם בלוותא שמיה כזו ים שכשפים והקוניה וכדומה הלא מפורין הכותן מהם שרשים לאכלה כך והוי מהר"ל מלד הכשפים והשיק וכתב דמ"מ ל"ל דהוי ל"מ לענין כביל"ע וכדומה דברים שדרכן להשפים שם הם לבדן שהמערבו בעוד שומם עליהם דים לערף זה לאסוף להקל עיי"ם בלריכים לעמם לאמ"ל מהשוכת מהר"ם מלובלין שכתב הפפיד ומפיד יהודה וכתים שלמה לין לעמוך ע"ד להקל כזה לגי לאסוף דמם שמחסר מהכה נ"ל מקרא מחסר מעשה כלל (מח) תרגולת בבוצחה עבה"ם מ"ם דס"ה כבש בעודו ומת"ל לאכן פ' ק"ל שכיב שים לעיין בדבים שלא שמלו הקשקשים לו הוי מהר"ל וכתב לערער להחתיר דיבוש מהר"ל דחני לפחיתה הקשיים לו ומ' לכבש בשורו עיי"ם : (מט) דפרוסרת מעשה נחל. עפ"י מ"ם דבלא שלו הקשיים לין זה תשוב מחסר מעשה ומ"ז סק"ו ה"ל ומשום דחסר רק מעשה כל דהו לא מקרי מחסר מעשה עיי"ם ומ"ש סק"ו ה"ל ומשום דחסר רק מעשה מלמה מקרי מהר"ל ולא מקרי מחסר מעשה כי סמליחה הוא רק מעשה כל דהוא עיי"ם (נ) מעשה נחל. ומ"ל דמחוסרת ביטול הוי מחוסר מעשה נחל יותר ממחוסר הכרת הלילה והשור ומ"ה לא עמבר חסרון הביטול למחסר מעשה נחל ומסרון דסרת הלילה מהב למחסר מעשה נחל שגום דבסברת הלילה והעור שהוה הגוף מסל"ב במעשה הביטול תוף שדר לא בשמה בלל רק שהביטול מבשיהא לאכילה הה לא הוה מחסר מעשה נחל לענין זה. יל יהודה שם ומ' בשי"ם מוסיל"ד הליהלי פ' ל"ד : (נא) או ראש. עבה"ם סק"י מ"ם מסס"ו דהלם של בהמה מע"ם שהתך לא הוי מהר"ל רק רמם של עגל ומ' כיל יהודה בפיה"ם סק"ם כ"ל שכתב דמלשון סק"ו דמ"ם דק בימיהם היה רמם שמגל חשוב לבל כמה בפקומינו לינו . וכ כלל רק מחסר בכלל שבני מעיים עיי"ם ומ' בשלמן נבוה סק"י שכתב דמקומות שלי שמבא לללות רשני שמלאים ושמגלים הרבים בעור בעורן ושמרן ושוליים של שלוף מלכים לכשרים חשיב מהר"ל שבל לדינם לין להחשיר דיבון שכתב לקמן סעיף ו' דלא הישב מהר"ל שלא בעורן שלמיה ס"כ שסם רשם לא הוה מהר"ל כיון שחוזקין עשם הגלוחות ושלילין הנוה למליחה וכן לללי ממילה בשל מהשיבות שלי וס"ם הרב הרשם מהר"ל הוא רק בשלולה שם ס"י שקינה הקרנים של מוא בלבד לו שאחני לבינ החשיבה לו שמן קנה בשרירו בשמ"ל פי' ס"ח ופ"ת שבל שבשנו שלי ללאי לחשוך כל עשם הגלוחות שלוחות בשוח בשם הרשי"ם ס"ק י"ח בשי בילק מקרי הרשם מהר"ל ולין להחשיר פי"ם שבל בשפ"ם הפ"ח ס"ק י"ח בשי בילק וכן הסך פ"ק פ"ו בשם הח"ח וכן הוא בהשמת כל שלחרונים רבני מדשמיט דמה שהשבר קלת מהחשיבה לא בשל ממנו דין מהר"ל ושרי הוא בשלמי לי שבא לי להחשיר וכן פ"ל מדמת הרמ"א שכתב דהרשם הוי מהר"ל ושרי הוא בשלמי כ' לשל שם שהבו לחשוך הרשם ולהשיה הנוה בל כ"ל ובע"ב ד"ם כלן הרשם הוי מהר"ל סיינו לפי' לאחר שהשיה הנוף ע"י מהיכה הנשם כאחר : (נב) אבל אם כבר נחרכו . מע"ם שלא נעלו שנפיהן מ"מ כיון דלשבר לקנק לא הוה מחוסר מעשה וכ"ל ס"ל מהר"ל . וע"י בית יהודה בפיה"ם סק"י דאפילו בשלא כ"ב שמפרש בשם דקלישת הקנפים לא מחשב כמחוסר מעשה נחל כיון שלוט

תפיזי מחיכה כרשיים לפיכך (נב) פסי לח מגלמו עדיין ומפיל (נד) כבר מלם פיס מפל (מפשפת ש"ך) פיסו הגיים על שפתו (נה) מלגד ח כ"י כתב מ' סופר ומ"ש
(נו) רגלי (י) פוח (נז) וכן רגלי נפפה דקה כמדיפה פלו לח תפיזי כלל ומגיים (נח) רפה (נט) על שפתו פיס תפוה ומפל (פרוך כ' כ"פ):

ד (ם) ישכון

באר היטב

(י) פוח כתב בח"י דרגלי פוח מלח פחדש שרץ מפליפן כפו פרגילץ לפפות דפי פתרגולת בפוחה וכ' בפ"י מפפת דפם פפירפו כבר כפוטת ופדיץ לח פפלו פפ"ל דדפם פל כפפה לח פפיב פל פפ"ל דרק רפם פל שגל וכ"פ לפון פל שור דפפיב פפרי פפרפפ כיכר לפ כפלפים כ'.

דרכי תשובה

דלריכין לביפול פר בפרי פוח רק פם נודע פפפלה פ' פריפה פפל"ב כזה דלח נודע בביהר רק דפפריך דפן הפפם ים לפיפ פריפות וכקבילה נדולה שפחפים לפפות לפוות כל יום יכפפע פל"פ פיבבר הפוחם ופפל פם פפלה פריפה וכי יחור פל הפפחים ופפל וגם פ"פ פפלוף להניד ו פם פפלה פריפה כי פ"פ לעפות פימן בכל דגל ורגל בכה"ג טולף כי כריעבד פפפכר פחד פ פפחלף דלהלן פי' ק"י וכבה"ג כ"פ פוא פים לפפוך פל הביפול פפי' כימה והוא פפכ"ל פיי"ם כפריפה (ופי' בדברים להלן פי' ק"ם פ"ק פ"ד וכפ', פ"ק ק"י פ"ק קל"ב ופ"ק קל"ו ופ"ק קל"ט וכפרי"ם לפיל בפי' הקדפ פפל"ב וכדברים פפ פ"ק ג'). (נו) רגלי אוזו וכן רגלי בהפפה דקה. זה פפנך בימי פפ פפ"ל דפם הפוכים ולא נפלי. מלפרי פור כפלק קן פפור כפדפפיו ליו"ד כלן. (כנף ק"ן ע"פ פהפפר).
וכפפורלפי פפפם פחד פ"י ופפרי כים"ם ג' נה"ג פי' ל"ג וכ"פ"ם כלל כ"פ דין כ"ב כפהו בפירום דרגלי בהפה דקה רק לפפפים פוכרין לפלן כפפין וחרי פרפ"ם פפפן לפלן פי' ק"י פדבר פדדכו לפפות רק לפפפים בפל וכפ"ם כלל לל"ו פפיף ח' וע"פ: (נז) וכן רגלי בהפה דקה. פי' פכפפ פרם כלל ל"ג פפיף ח' פכפב דרגלי בהפה נפה לח פי פפר"ל פיי"ם ופי' בפלן נפה פ"ק ל"ב וכפב דפלפיו פיפ פיפוף פפלן דלף פפרפ"ם לפ"ב לח פי פפפ"ל פר פפר"ל פפפ"ל פפפ"ל פפ"ל פפ"ל פ

ם מז נסי' ק' וכמ"ש לקו קמ"ו בשם כ"ר יהודה

(ס) (קא) הכנתא אינו ראוי להתבבד. (פב) (מג) שד (יג) (סר) שמן מוח (סח) שקדי רפוי (מחכבד ופיט כפלה)

(סז): ה (סז) יקדקדן

באר חיטב

(ס) הכנתא. כתב בס"י דלדידן סדרת דכנתא של עגל תביב הס"ל קמ"ל קמתני הא והכל הלי כרשות (יג) שומן. כתב בס"ד דמשרש"י חלק בזה [וכ' בדעת הכנתא של עגל מגיב] ולפי

דרכי תשובה

להקל בשעת הצורך אם יש שום לה היי מהר"ל דלעיה עומדת לפלילה אלא להחיך לחומ בשומן ע"ב לה מקרא מהר"ל וע"ם שד בשלמן נטה ס"ק י"ו מחומד נ' דלא מצידת מינה למיכל שומן בעיניהם מיי"ם לדרכי ומיי"ם בסק"י ע' שכתב דשומן הלב לה מקרי חמיכה הרמ"י להתבבד בכל מקום שהוא ולא לכלי השומן בעיניהם מיי"ם והיינו כדלעמן (ומי' כדברים לעיל ס"ק מ"ו שד מזה):

(סא) הכנתא. עבה"ט מם מיי"ם והדדע דכנתא של עגל תביב חמיכה הרמ"י להתבבד ומי' בכנתא בהגהות ב"י מוה כי שכתב מהמרדכי והמיי דזה חקק כשהוא עם השומן ולקך וקיי"ל דהקרן לה כרי מהר"ל מ"ש לגב השומן הוי חמיכה הרמ"י להתבבד כיון שרגילין לאכלן לגויה בחמצת והש"ז הביב ח"ל חשוב ורמ"י לבבד בו מיי"ם ומי' בשו"ת מעו"ד תלימה סי' רנ"ב בעובדת דהדדע דכנתא מצגל מריפה שאתערבה בתצהת והקיל המחבר ולא כרי מהר"ל כיון שהיה מדיין עם הפרישה דבע"כ מ"ם הס"י דהדדע דכנתא הפרס לית מחבר בו ומה שהפרישה ולא נחקו זה כרי מחבר מעשה גדול ועדיף יותר מלשם ורגלים שלא נאכלו דבשל לכן הוה דבשל שפיר כדין יכם כיצם והש"ז ול' הביב ח"ל שלא נאכלו לה היימ מוכח כן להיפר כי זה לה דמי לרשם ורגלים שלא נאכלו הפת חזיק דשלן קי"ל כהרמ"ה דלקמ' בשר בי כרי מהר"ל ושלן שהני לשבל שם מדיין הוא מחפר מעשה יותר ממלינת הרשם ותריסת הרגלים וכע"כ דלקן הדבר תלי במעשה לבד רק בעניין שמעשה מה הוא ובשרשם ורגלים דהחפרין הוי בגופו ובשלה החפרין על נביהם מבע"כ בהדדע דכנתא דהפרס לית מחבר בו ונם לית בשלה על נביו רק מובלע בתוכו ומקשלה על הדקין לית בשלה שם חברין י"ל דהוי מהר"ל וס"ם בפוף דבריו סיים דכין דחמיכה הי"ל הוא רק מדרבנן יש לסקל ונם משום חברין מעשה כזה לה הי מהר"ל מיי"ם לעמש יעוין בשו"ת דברי מלכיאל חלק ב' סוף סי' ס"ם שכתב בפשיטות דבהכנתא הוא שם הפרס לה הי מהר"ל לקיימת הפרס הוא טורח גדול ונם כי שם הפרס הוא מלוס ביותר ומיי"ם שכתב דכל זה הוא בשל עגל אבל הדדע דכנתא של בבשר אין להתחיר ואפי' הוא נקי מפרס לה הי מהר"ל מיי"ם וכ"כ בדלתי תבוכה סק"ו בשם רב נדול מ' בתשובה דוקא בהדדע דכנתא של עגל כין שרגילין הבשר לעשות ממנו מעמדים ע"כ כ' סק"ו הרי מהר"ל אבל של בבשים אפי' אם רחץ לוחם מן הלוחה היטב לה הויכי מהר"ל מיי"ם ומי' בשלן נבוה ס"ק י"ב שכתב דכל זה הוא אם הדדע לאכול בהדדע דכנתא כשאם שלחים מבע"כ בק"ק פלוניק"ם לעולם לה מקרי מהר"ל כין שלין הדרך לאכלם לשם מחבות מחיבו' מיי"ם.

ועיין בם ז לקן ריש סי' ק"י שמטולה מדבריו דכל זה הוא לענין הבדעת דכנתא אבל הכרכשתא לה הי מהר"ל כין שלין דרך לאכול אינו לענין מיי"ם ע"י מלי מיי"ם וכ"כ בס"ח שם ובהכחת שהם כלל נ"נ סעיף י' לענין מיי"ם ומי' בשם"ד כלן ס"ק י"ב בשעמד על המחבר בהלחלת שממלחין עם קמח וכדומה לי הוי מהר"ל וכ' וז"ל דכל זמן שהוא ניקיות בשלה דמה שמחיר לקנות ע"י היקון, לחר לוט ר"ל ול"ע מכ"ל ומי' עוד בהכחת לחם שם שכתב דמלה בפ"ז דה"ה עור הלוחר של עופות כין שלין התיבות שלהם מלד עלמן מלה מלר המילוי בשלה מיי"ם ומי' כיל יהודה בפיה"מ ס"ק י"ד ס"ם כעין זה.

(סב) אבל עור שומן מי' בשלן נבוה סוף ס"ק י"ד שכתב דשור ושומן בזעל זפק שוף הנדול הזכר (הנקרא לימי"ק בלע"ז) שממלאים לוחו במילוי בשר וביצים ותבלין לחי"ם שעושים על שלף מלכים לוחו מהרי"ל מהרי מעמי חדה לשן הלוי שלם לה בעל הפפק לבד ושור לשן לוחלין לוחו לה מ"י מילי והמילוי בשל הביצחיה מיי"ם (ועי"ל ס"ק ס"ה) (סב) עור שומן. עבה"ט מ"ם מהמ"ז ובשלקב"ב חלק ובשב"ח ס"ק י"ח שמטולר דעתו דנם כשהעור הוא שלם ולה נראה לן שהרי מהר"ל ועמ"ז סק"י שכתב דבשלקר לימ"ל מקרי כין שלין מכבדין בחמיכה ל' ולה נבע לה מלה נב' לה"ל עם ממנו חזיקות נדולה שכ"ל רלוי להתבבד לה נדחל בה מלה"ב לה בשלה ואם היה שומ שלם נדולה הרבה ואין דרך לבבד בה מלה"ב מותכין לחוכה לחזיקות קטנות שהר"ל מקרי שרלוי לעשות ממנו חזיקות

(ס) מז נסי' ק' וכמ"ש לקו קמ"ו בשם כ"ר יהודה

(פב) (מג) שד (יג) (סר) שמן מוח (סח) שקדי רפוי (מחכבד ופיט כפלה)

(סז): ה (סז) יקדקדן

(ס) הכנתא. כתב בס"י דלדידן סדרת דכנתא של עגל תביב הס"ל קמ"ל קמתני הא והכל הלי כרשות (יג) שומן. כתב בס"ד דמשרש"י חלק בזה [וכ' בדעת הכנתא של עגל מגיב] ולפי

להקל בשעת הצורך אם יש שום לה היי מהר"ל דלעיה עומדת לפלילה אלא להחיך לחומ בשומן ע"ב לה מקרא מהר"ל וע"ם שד בשלמן נטה ס"ק י"ו מחומד נ' דלא מצידת מינה למיכל שומן בעיניהם מיי"ם לדרכי ומיי"ם בסק"י ע' שכתב דשומן הלב לה מקרי חמיכה הרמ"י להתבבד בכל מקום שהוא ולא לכלי השומן בעיניהם מיי"ם והיינו כדלעמן (ומי' כדברים לעיל ס"ק מ"ו שד מזה):

(סא) הכנתא. עבה"ט מם מיי"ם והדדע דכנתא של עגל תביב חמיכה הרמ"י להתבבד ומי' בכנתא בהגהות ב"י מוה כי שכתב מהמרדכי והמיי דזה חקק כשהוא עם השומן ולקך וקיי"ל דהקרן לה כרי מהר"ל מ"ש לגב השומן הוי חמיכה הרמ"י להתבבד כיון שרגילין לאכלן לגויה בחמצת והש"ז הביב ח"ל חשוב ורמ"י לבבד בו מיי"ם ומי' בשו"ת מעו"ד תלימה סי' רנ"ב בעובדת דהדדע דכנתא מצגל מריפה שאתערבה בתצהת והקיל המחבר ולא כרי מהר"ל כיון שהיה מדיין עם הפרישה דבע"כ מ"ם הס"י דהדדע דכנתא הפרס לית מחבר בו ומה שהפרישה ולא נחקו זה כרי מחבר מעשה גדול ועדיף יותר מלשם ורגלים שלא נאכלו דבשל לכן הוה דבשל שפיר כדין יכם כיצם והש"ז ול' הביב ח"ל שלא נאכלו לה היימ מוכח כן להיפר כי זה לה דמי לרשם ורגלים שלא נאכלו הפת חזיק דשלן קי"ל כהרמ"ה דלקמ' בשר בי כרי מהר"ל ושלן שהני לשבל שם מדיין הוא מחפר מעשה יותר ממלינת הרשם ותריסת הרגלים וכע"כ דלקן הדבר תלי במעשה לבד רק בעניין שמעשה מה הוא ובשרשם ורגלים דהחפרין הוי בגופו ובשלה החפרין על נביהם מבע"כ בהדדע דכנתא דהפרס לית מחבר בו ונם בשלה על נביו רק מובלע בתוכו ומקשלה על הדקין לית בשלה שם חברין י"ל דהוי מהר"ל וס"ם בפוף דבריו סיים דכין דחמיכה הי"ל הוא רק מדרבנן יש לסקל ונם משום חברין מעשה כזה לה הי מהר"ל מיי"ם לעמש יעוין בשו"ת דברי מלכיאל חלק ב' סוף סי' ס"ם שכתב בפשיטות דבהכנתא הוא שם הפרס לה הי מהר"ל לקיימת הפרס הוא טורח גדול ונם כי שם הפרס הוא מלוס ביותר ומיי"ם שכתב דכל זה הוא בשל עגל אבל הדדע דכנתא של בבשר אין להתחיר ואפי' הוא נקי מפרס לה הי מהר"ל מיי"ם וכ"כ בדלתי תבוכה סק"ו בשם רב נדול מ' בתשובה דוקא בהדדע דכנתא של עגל אבל של בבשים אפי' אם רחץ לוחם מן הלוחה היטב לה הויכי מהר"ל מיי"ם ומי' בשלן נבוה ס"ק י"ב שכתב דכל זה הוא אם הדדע לאכול בהדדע דכנתא כשאם שלחים מבע"כ בק"ק פלוניק"ם לעולם לה מקרי מהר"ל כין שלין הדרך לאכלם לשם מחבות מחיבו' מיי"ם.

ועיין בם ז לקן ריש סי' ק"י שמטולה מדבריו דכל זה הוא לענין הבדעת דכנתא אבל הכרכשתא לה הי מהר"ל כין שלין דרך לאכול אינו לענין מיי"ם ע"י מלי מיי"ם וכ"כ בס"ח שם ובהכחת שהם כלל נ"נ סעיף י' לענין מיי"ם ומי' בשם"ד כלן ס"ק י"ב בשעמד על המחבר בהלחלת שממלחין עם קמח וכדומה לי הוי מהר"ל וכ' וז"ל דכל זמן שהוא ניקיות בשלה דמה שמחיר לקנות ע"י היקון, לחר לוט ר"ל ול"ע מכ"ל ומי' עוד בהכחת לחם שם שכתב דמלה בפ"ז דה"ה עור הלוחר של עופות כין שלין התיבות שלהם מלד עלמן מלה מלר המילוי בשלה מיי"ם ומי' כיל יהודה בפיה"מ ס"ק י"ד ס"ם כעין זה.

(סב) אבל עור שומן מי' בשלן נבוה סוף ס"ק י"ד שכתב דשור ושומן בזעל זפק שוף הנדול הזכר (הנקרא לימי"ק בלע"ז) שממלאים לוחו במילוי בשר וביצים ותבלין לחי"ם שעושים על שלף מלכים לוחו מהרי"ל מהרי מעמי חדה לשן הלוי שלם לה בעל הפפק לבד ושור לשן לוחלין לוחו לה מ"י מילי והמילוי בשל הביצחיה מיי"ם (ועי"ל ס"ק ס"ה) (סב) עור שומן. עבה"ט מ"ם מהמ"ז ובשלקב"ב חלק ובשב"ח ס"ק י"ח שמטולר דעתו דנם כשהעור הוא שלם ולה נראה לן שהרי מהר"ל ועמ"ז סק"י שכתב דבשלקר לימ"ל מקרי כין שלין מכבדין בחמיכה ל' ולה נבע לה מלה נב' לה"ל עם ממנו חזיקות נדולה שכ"ל רלוי להתבבד לה נדחל בה מלה"ב לה בשלה ואם היה שומ שלם נדולה הרבה ואין דרך לבבד בה מלה"ב מותכין לחוכה לחזיקות קטנות שהר"ל מקרי שרלוי לעשות ממנו חזיקות

תשובה

נחלות שכל מ' רלוי לבבד בו ומי חמיכה ובכבם שלם שלה נמצם פורו דלה חמרו מעמה נדול מ"ם וכ"כ בחוו"ת בביעורים סק"ו ומדומים ס"ק י"ב נ"ע מיי"ם ומי' בשלילי דחד מוח ד' ובכ"ם מפר יסמע בספקים וכתבים מ' ממ"ח וביד יהודה בסימ"ם ס"ק י"ב מ"ם כזה ומי' בהבחות חכמה שלמה שכתב שבח לפני עוכדתם בעור שומן פרושם שלחים מריפה בחוח מקן ולה טרע מלחה שם השומן והורם שהשומן בשל בריוב ולידף לפרף דעת כמהרש"ל והחיכה נחלה מקרי לנו ר"ל כין שמחסר מעשה לחכמם הם היה קדם מליחה וחסר מעשה המליחה והכיסול ונם לה היה המוחות ולפי מריפה רק פסק מריפה מכל מיני פגרים שלה ביוף כל הפגרים ויעויל מיי"ם.

ועיין שוד ביד יהודה בסימ"ם סק"ב שכ' לפפגרים ממש עוד לחוש כדהמה מלח ועור כזה לין מהכיף פוהם כלל רק מיחין לוחו על המוחה ועור כזה לין מקום ומיחים כלל לחכבד בהמי"ל מיי"ם. (סד) שומן. עבה"ט מ"ם מהמ"ך שדינים שלו מפגרים שי מקום והמן ומי' בשלן נבוה סק"ח מחוחם ר' ומ"ם שהמ"ך שי מקום ולפי המקום לה מקרי מהר"ל נבוה בשלה ר"ל דבשר בשלה מ"ם ומי' בשלן נבוה סק"ח

(סז) וכן (כ) (ו) (סח) שאר (סט) בני (ע) (עא) מעיים (עב) אנשים ראויים לדחבבר: ן יהא (עג) דבריה ורחיצה
הראויה לדחבבר לא בטלי (עד) חזקא בעודם שלמים אבל אם נתחבו (עה) או (יז) נתרסק עד שנאבדה
צורתן בטלי רחו לא (עו) חשיבי ואפי' אם

דלמ לסקל כמה שתן מסוס קפ מסחסה לרשעה (מקורין נרייכ"ן) סמ"ש מקרי מס"ע
(ומכ"ש מלק ס"י שפרי לן מבוארין שם מסיכה פ"ק כיצד כיעה ופ"ב כל מסיכה
בס"ע לפ סי רלפי (דחבבר פ"ם) (ג) שלר מסב מסי"ל בסם מסרס"ע דקוקין של
סוס חביב מס"ל ומסמע דשל מרגוליות לפ סי מס"ל ושל כוב כ"ש דחמרי ביל"ק שמסמס שמר מעלי סמ"ס
רלפי לדחבבר: ושל מולק ס"י ומקרי שמ"ל מקרא מעשה-רכל שמיסה מסוכה שכיחי לפ"ע שמ"ס לדחבבר ודחב בלעם לשתן
כנגיס של פוזות שב:סכו לעוק מכח מסוק ולפי מסוכן לן ולפ מלי ושפיקר כמ רחלי שפ מסקום ומסן: (יז) נתרסק. כמב מס"ם דמסמע כפל"ם שם דכשל שם

לדחבבר לפ כמיל ופ"ש פרד. (ו) שפר ל"ש מכמ"ש כמם פ"ו מסרן כמר שמ
שמלה מי ומיק פ"ם שמילק פלו ומשלה לשקל כרמם רמ"ל שן מפר כמר שר מפרמיפו
לשלין דק ך' שמלה דיק לכמחיל כמב"ל פ"ק.

דרכי תשובה

שלשים לדחבבר ומכמ"ש פ"ק י"ד דהלים של מגלשי"ן הלן (שקורין מרמי"ק)
וכדומה כיו מסרי"ל ומ' ביד יהודה בפיהי"ק פ"ק כ"ם מכמשפק פיכם ולפ מכמה
הקדקנן ולפ פוסר המלכל שמכפרים שם כמור כפרימי שם דומה לשף שלפ
נפמח ולפ פוסר ממס המעיים מכפרים וקרי"ל ופסי מסרי"ל כיון דלן מפיעי
ביכי מנחתן וכ' דמלפם דמלחי המם ומעמיים שם מברים כמ"ע ולפי מפוסר
רק כבריה לכך פיו מעכב דמלל"ב שלן מפור שפמיה דפק ט ומע כמה
המיה מלפה מפרעלמה לו מפור מעכב שמכחן דפוי מפוסר מכמה ולפ
כיו מסרי"ל פ"י: (סז) וכן שאר ב"ם. פ' ביד שמ"ל מבעיי מדברי הם"
ביליה דף ל"ג פוי לי בר פחות ומרי ב"ם לשעיה ושכופר שם מדברי הי"
ופוס' דביו"ם דיש לחם בכמה רבה לפ פי מכ"ש דלפי לחחכל פחם מפל"ב
בחול דלי"ם בכמה רבה פיו גם מכ"ש דלפי לחחכל פחם ולפ לפ בכמה דבר
פחם שלם פיעם ביע"ם מעיוכות בב"ש כיון שיש לפ בכמה רבה לפן מכ"ש
דלפי לחחכל כ"ב ולפ מביב מסרי"ל מפל"ב בחול פ"י ולשפר"ן לפן מכמ פוס
רלפי ל"ל דלפי בחול דלי"ם בשר בכמה לפי מכ"ש פסרי"ל ולפ בכמה
פחם דק דכחול דלי"ם בשר בכמה דלפי מכ"ש לחחכל פחם מכל שכ"ש לפ
כמה פחם דפס דלפן לדחבבר לפי פרימים מכחנים ום"ש. פוב דלפי בפ'
מגדים פדשים פחם ו' פמרוחה ג"כ דבדי פיד שכל כזה פ"י: (סח) שאר
בני מעיים. פביאה"ם ופפ"ם פ"ם פפסי"ר ופשי"ח לפן ביל"ק בפפ"ם
פפוכו ופי פ"ו פ"ק י"ח פפכ"ם פפסי"ם לחקל בפפ"ם פכ"ם פ"י"ם ופ"ב
בחכמם פחם כלל ל"ב פפיף ו' שם לחקל דפפי"ר כזה דבדחבן פלוק לקולן
פ"י"ם פחם בחוי"ד בחזיפים פ"ק י"ב פפפן לדחמיר כפמ"ר פ"י"ם ופ"ב בפ"ם
פוקודד פמיימ פ' רי דביל"ע של פוחל פי מסרי"ל ופ"ם שק שלם של
פוח פ"י"ם ופ"ב בפי"ם מהי"ם שק פוח"ד פ' קב"ה (בי"ם ובמה) דלפי
פחכנים בלפה דביל"ע דמוב מסרי"ל פ"י"ם ופי בפ' פרוך פלבע (לפע
פפוחפרוך) פפיף ב"ם פ"ם בזה ובים דכיון פכבר פפבחר דין מסרי"ל פלפי
לפי פפקוב ולפי דחמן גם כזה פלוי בכל לפ רלפח פיי דחורה פ"י"ם פפל
לפפמ"ל (פ"ק פ"ד) פפפחפי"ר ב"ש: (סט) בני מעיים. פפפפ"ע, ופי' בפ'
יד פלימלך פ' פ' בפחלם פפפי' פ"ם לפעלן פחפל של פגל פי פרי מסרי"ל ופכבר
דכיון דלפ פכר בדלפיפים ולפ בפחפיפים לי פרי מסרי"ל ופפעדש"ע כפב בפ"ר
פפ"ם בדרך כלל דפפר כל פפבריפ עך בפחפם עך דלפי לדחבבר עד פ"פפיל
פרלפי לדחבבר פ"ב פפפר לופר גם בב"ר כיון פלן פכורל פם פחל דלפים
לדחבבר ופכ"ם פפק פוח פם רלפי לדחבבר ופפיפקל לקולן פ"י"ם פפפם ישען
ביד יהודה פם פכחב: בפפיפפוח דפחל פרי מסרי"ל ופפי' פחל של בפחפם דקה
וכהב פם פיעו פלפה דה דקה לפפי פפקדפוח פפפער ופיעין דפל"ב פפ
ביקור פחלב פפכב פ"י"ם פולם ישען בפ"ם פפרי"ם פפפער פיי"ר פי' ופ"ש
פפפק דפחל הי מסרי"ל לק שלם ביקרו ולפ פפפר פקדפוח פפלעו דה כיו רק
פפופר פפעה אפפ ולפ גרש פרעלי בפחפה דקה פפ"ם שלם פפעיפ פפלפפים
ופפופר פליחה דהי מסרי"ל פפוח לפ פפקי פפופר פפעה פ"י"ם (ופ"ל
פ"ק ל"ג) ולפלן פי' ק"י (פ"ק כ"ל) ופי' בביריפ לפי"ב פי' ל' (פ"ק י"ח) פכ'
מפפרפ"ע דפחל כיו מסרי"ל ופפי"ם בפ"ם פפפי פפפר דלפי פ"ר פחל פפחבל
בלפ קריפה ופפפרפ לפ כיו יחהר"ל: (ע) מעיים. פכ"ם לפלן פי' ק"י
בפפחי פק"ם פכחב דפבריפ פפפרפיים של בפ"ם קפים לרוב קפפחפ פיפם
מסרי"ל ופרך פי"ם לדפפ ופפפ"ד פפ פ"ק י"ל פכחב דיכל לפי פפלן
פי"ם: (עא) מעיים. פכפ"ד כפי ק"י פפ דלב פחל"ל וקפפ לפפחה לדפ
פיי מסרי"ל ופפי' פי"ם: (עב) אינם ראויים לדחבבר. פפפ"ד פ"ק י' פפ

ג סמ"ק וכ"מ (עז) נתרסק לאחד שנתערבו עם הדיותר (עח) (ופשיט לאחר שנפגם מתערובת) (הגהת ב"ח ור"ן ומשמע פ"ה) יקדוא
שמא ד"מ"ס כפי ש"ס פרק ד' שנתרסק שלא במחבוין לבטל האיסור (עט) אבל (פ) אם נתבוין לכך (פא) אסור (פב) למרסק אם דוא
ל סמ"ק וכ"כ שלו וכן למי שנתרסק בשבילו (פג) (ופן תינוק כן משמע נמיגם פ' (פד) טעם (פה) נמיגם) (ר"ת ומשמעת שפוסקים כשפוקי
פ"ה): ן (פו) לאם (פז) נתיבה (פח) ותיבה

באר היטב

מתרסק היינו שלא נשאר שם דבר תשוב שכל שם כשאר הש"ך שפ"ג דשכל משמע ביש פ"ם עדיין הוא ושם כשל משמע הש"ך ומבואר כשהוא היא פכ"ל [כ' מ"י וכ"כ מה שהרב ניסול קצת פ"י, ונישול שיש תשוב מתרסק שכל נשרל קצת מעוש ומשלרים

דרכי תשובה

מפ"ם אין לומלין לומה מחמת מיעום ב"ח כיון שאם מתבטל ואינה ניכרת רלויה גם היא להתכבד אינה בטלה יד יהודה בפיס"ן פ"ק ל"ח: (עז) נתרסק לאחד שנתערבו. טמ"ז פ"ח מ' הרש"ל פ"ק מהגיה מהתה"ד אם קדם שמתבטל היה דבר תשוב ואחר"ל לף שתבטיח לאחר שמתבטל היה דבר תשוב סמ"ה לף בטל כיון שבשעת מעילה היה מהר"ל הבית עליו והבית רלויה הבירור מלוק בתר החתה לאחר שמתבטל כיון לתקל וכיון להחמיר עי"ם פתוס בש"ת סמים מלירות חלק ל' סי' ל"ח וכפ"ם רים סי' זה וכש"ם שנות יעקב חלק ב' בח"ם סי' ל"ב הביאו לומיה רלויה לדעת התה"ד והסיקר לוליק בתר מעיקרא דכל שקדם הבישול היה דבר תשוב לף בטל עי"ם וכ"כ בשפ"ד רים סי' זה לדינא עי"ם וצ"ע גם: מצדים מדשם כלף לוה ס' מ"ם ע"ר כזה וכי' ומקשה הבטי' כזה וצ"ע גם: מצדים מדשם כלף לוה ס' מ"ם ע"ר כזה וכי' ומקשה ליאל שמח ב"ב סי' מ"ם שמתפקח שם שאסמה רלויה לתכילה וכ"ם בתשובה של תיסור סלמיים להתכבד שמבטלים בדברים המרים מד שאסמה רלויה לתכילה וכ"ם מלהתכבד ותח"כ מהערבה בין תרומת תמורת ותומה ניכרת ולף טדע התערובות ותח"כ בישלם יחד ומירב בהם דברים המרוקים ומקמה מד מחרה נאסרים הלשתן ושדע התערובות לוחר שהמקמה מי תמריק כיון דמחלה בשם שתערובות היתה ניתר ולף מלמרה רק לאחר שתערובות ב"ח סי' כהחלה בשאר ע"י העיבות דבטלה לו דלמלן כיון דתבטיו לף מלמרה רק שתיסור כרלשון חל ומיעור לף הי כנדר תינה בירושלי ע"י תיסור ומים בע"ע עי"ם ועי' בדברים למיל (ס"ק מ"ד וס"ה). (קז) ואפי' לאחר שנודע התערובות. עי' בהפסס לכן סי' ק"י (ס"ק כ"ו). (עט) אבל אם נתבוין לכך עי' בהפסס יוקלים שבניין מהר"יטלמי פ"ם דבטלה דלסמ נמ"ד דהקל שם מסיק לדחד סלם לבל שם מלוק להחיר רק כ' לף ג' משם לף סי בכלל מבטל תיסור להחלה ושבר לבל משמיעים השפקים משמע דלף תילק דלפ' לף מסיק להחיר רק מלקה מקרי מעיל לתיסור להחלה עי"ם. (פ) אם נתבוין לכך. עי' בש"ך סוטי"ד סלהלי סר ד"ה נמעגם היטו שכתב דמה שכ' בש"ם דשם מהרש"ל שהרין סיה חקה שם רשקן בטוחה כי לפסקים לתיסור לבד ולף בו הוטלה בריטוח זה לדבר תחד שבל שם בלה"ה ים ל' לתך בהריטוח זה לו שלריך בלה"ה לתסוי לתהיכה קטנה שים להתבטל הטלה יותר שם יהיה מתוכן לו רשלי לרסק ולתחבו לתהיכה קטנה לתקן שלם ולו מהסיק ומעלה בהבטל ג"כ וכמו דקי"ל דמותר לבטל תיסור לכתלה שם לינו מהסיק לבטל רק לתקן הדבר ולף שכתב הש"ך לכן סי' קל"ד דלף מרי גם בתהכוין לתקן הכשם שלף היכא דלף לפסר בשעת תחר ומעילה דבל"ד כיון דתפסר לכלו גם שם לף ילפסק ולף יתחוך שהא ז"ף דהש"ך לף כיבב ה, רק בדין דלף מבטלין לתיסור לכתלה דשי לתא דלמ"ל מבל"ח כדין דהר"ל כיון דתש"ם שפ' תכר"ל בטל ורק מדבק לף בטל ע"ב מי דמתריק שתיסר לרסק בידים כדי לבטלו היינו בלף מהסיק רק כדי לבטלו לבל שם יש לו טרך בלה"ה לעשות בן מותר לף לכתלה ומילף שלף בטל עי"ם בתיסות (צא) אסור לרסק. עי' בתשוי הגרש"ק בספף שהש"ך סי' ל"ל לדעת המחבר לעיל סי' ל"ם סעיף ו' לף לכתלה מורר לשהסם כדי שהבטל כיון שבבר מעורב לעיל סי' ל"ם בתשוי הלריכ"ם לבל דלף בטל מחמת שלריך להכבד וחם לף תמור מתערובות תד בתד דברי המחבר בתיסור דבבר לתיסור בטל ה"ג מה שהחכם טי כתיסור ומבטל עי"ם ועיין ביש תשוי הגרש"ק ז"ל להלן סעיף ז' שכתב דבתר"ל אין פלימה לתורת כל שאין נוף התיכה בתיסור ומה"ב כ' דבתיסה ס' מהתיסות מקדישה לף לתלה תהיכה כשאר בתיסורה כ"ו שלא מחכה וכשאר מ"ם שם שלה לקדישה לתורת ומלקה לתי"כ מן הקדישה כל הקדישה מותרת עי"ם ועי' שד בספרי דהם ותדום בהבשי שבשף שם שכ' בלקה תחיכה כר"ל מכין תחיכת וכיבה בקדישה לעיין כלים בדלף יש להקל דלעבי הבלים שבלים הי כמו מחיכה בתחיכה עי"ם לדהם לעם ישון בתוי"ד לעיל סי' ק' בגיסורים סק"ו

בריה ודבר שבעמין וכיוצא בזה בשאר ס"ם כיון שאם מתבטל אינה ניכרת אפ"ה ס"ק כ"ח. וכריה מסכמה לה שמתערבו כמה פיטים ומח"כ נמלא שעין ל' פריסה ולף יתשיב לזה ז"ך להלן ס' קל"ם סק"ה וס' קי"ו סק"ח ועי' בתיית הגר"ח סי מא.

סעיף ז (פה) אם נתיבה תיבה אחת וכו'. עי' בתתח יעקב כלל מ' ס"ק י"ח: ובכ"ה מסכמה לה שמתערבו כמה פיטים ומח"כ נמלא שעין ל' פריסה ולף יתשיב זה"ך להלן ס' קל"ם סק"ה וס' קי"ו סק"ח ועי' בתיית הגר"ח סי מא.

ס"ק י"ח: וכ"ה מסכמה לה שמתערבו כמה פיטים ומח"כ נמלא שעין ל' פריסה ולף יתשיב זה"ך להלן ס' קל"ם סק"ה וס' קי"ו סק"ח ועי' בתיית הגר"ח סי מא.

סעיף ז (פה) אם נתיבה תיבה אחת וכו'. עי' בתתח יעקב כלל מ' ס"ק י"ח: ובכ"ה מסכמה לה שמתערבו כמה פיטים ומח"כ נמלא שעין ל' פריסה ולף יתשיב זה"ך להלן ס' קל"ם סק"ה וס' קי"ו סק"ח ועי' בתיית הגר"ח סי מא.

סעיף ז (פה) אם נתיבה תיבה אחת וכו'. עי' בתתח יעקב כלל מ' ס"ק י"ח: ובכ"ה מסכמה לה שמתערבו כמה פיטים ומח"כ נמלא שעין ל' פריסה ולף יתשיב זה"ך להלן ס' קל"ם סק"ה וס' קי"ו סק"ח ועי' בתיית הגר"ח סי מא.

(פז) אחת אין תולין לומר של איסור נתרך ומתבטל וידעו כולן מותרות אלא אותה שנתרבה בלבד (פח) (פט) מותרת (צ) (צא) מכה נפשך (צב) אם היא של איסור אף כולן מותרות ואם אינה של איסור הרי היא מותרת ואפילו (צג) נתרבו רובן אין (צ) תולין (צד) לומר (צה) שהאיסור מרובה שנתרבו אלא כל

באר היטב

(פז) יותרת כיצ נתי"ם דדין זה מיירי בים ס' נפיתר נגד סאיסור ומ"ם אם היה של איסור ר"ל שנם כיאסור .מגן נב ל בסק זס ושמע מתוך (פ) ציון תפ"ת שנכ"מ הולכין אחר הרוב מ"מ הכא מריק כל שנתבטל מקדמותו הוא מן הרוב וכו' הנהת ס"ד

תשובה

דרכי

שכתב דנ"ת"ל וכיוצא בזה כתב הרמ"ך אחה שהרוב מותר ומצה לקדיירה פיזה גם פליגתה לקדיירה ד

(צו) הצרחבות מזרחות (צז) והשליחות (צח) אחורות: ח (ק) מרסין שומן שבקורקבן לשוסן התרנגולת (קא) של מקום חזור הקורקבן (צט) ונתערבה אחרה התרנגולת עם אחרות (קב) ואם (קג) חזמים לגמרי (ז) (קד) בכשרים האחרות (קה) (וק נ)

ם פכת מיי
נפ"ו מפ"ם נסם
ת"ב נת נפי' רני
ויד מ ת ד"ה יי
נפ"י נכ"ל פ"נ

פתחי תשובה

(ז) מכוונים פיין נשו"ת נסם נזקס מיו"ד סי' ל"ג ס"ק ל"ג ס"ק ל"ג ס"ק

(קו) כיצד ס"ב. ם יראש כבש שנמצא טריפה ולא נודע מאיזה כבש הוא והקיפו הראש לצואריו של אחד מהכבשים ונמצאו (קח) החתיכות (יז) (קט) חמות ומבושלות יפה (קי) יש לספק על זה להחיר האחרות:

ספר ד (תשל"ח רים ס' ח"ט נכש ר"ח) ג ס"ק יד ס קנ"ט א כיצה קף ג ובפמ"ש וזכמ"

קב

דין דבר שיש לו מתירין. ובו ד' סעיפים:

א

(א) יבל

באר היטב

(יז) חמות. כתב ספרי מפמש דנמרלה נ"ב יסו שזות וסמ"ע וסמ"ג דעני שומן כקוקבן כגי' נמרלה מסומן לחד מהם שאי כיון שספסר לגדודי מיכו נ"ב מסומים נחתוך עדין זה ל"ב וכזב נמ"ש שזה שיין לגו נקילין ל"ב אין לו להחיר בכה"ג אם לא שים בפרש נחול אימר וכזב הב"ח שקיבל מהכם ג' פשדרים של סכבשים וכל כגון שמעמד גו מיס נרלם יפיה מיס נחוש הנמצר מהמחת לבחירה שבמרחה עב"ל ופיפס כפ"ו שיין נדבר זה כדלקי להחיר עליו ספק פרישות כיון שלא ממנ כפ"ם ושפקפים ופ"ל ם' פ"ג.

פתחי תשובה

כבכשים שלימים גם סמכעוגם מלמה דמיירי שהיה מיס ילאחר כישל מי לספסר לשין שומן ובפיל סקיף ג' בסב שהחבר וכן לא שמיעה כ"ל שלא ג"ב כיה מעשלה וכן בגם שלם כ' פ"ם כרנה יבוכים זאב

דרכי

פ"ק כ"ח פ"ב. (קו) כיוצא בזה. מי בהגהות שלטון הח"ם ז"ל שכתב ח"ל שלמד הקה בבה"ג בכבר בפל מלאוריימ"ח אד בחרי רק מפוס הזה חבר"ג סמכיק להקפה אבל בלא"ה לא שכ"ל וכבר קדמו בזה בפרי הולר סוף פ' זה וכתב דבכל מקום אין לספק בזפמ"ם על הדמיון ולהיפוך סיפר רק היכא דליכא אלא לישר הדבק כגון שנמצלה הפרעולת אי שכבש אד בחרי ואז אפ"ש אין לפחות בית המודים להקל גם בלישר לאריימ"ח אין להקל ופיפס בפרי הולר ופ"ם אין לפחות בית המודים להקל גם בלישר לאריימ"ח כי יש להם על מי לספק רק שכל שיפר שבפו וכו' פיי"ם בלאיכות וכ"כ בא"ם סוף פ' זה ואין להקל כזה אלא דוקא כשהחבר אד בחרי אבל אד בחד לא בחד לא פיי"ם וכ"כ בם' זכרים (מהלכות מ"א אבלי הכהן ז"ל) לדיעת פיי"ם ופ"ד לעיל פ' ל"ו סקי"ו ובדבריהם שם (פ"ק ל"ח) וכפ' ל"ו (פ"ק קפ"ב): (קו) כיוצא בזה. מי בפו"ם הכם לבי פ' ל"ם שכתב דאם דומין בבבר הביכר בפשפס היד אף אם בקילן פיי"ם ובבילו בהבהות הח"ם לדיעת ופ' בפו"ם שם וכפ"ז יבוד יהודה שם שכ' מהרד"ם דאם ביקר בקולקבן פ"י מחם יוצא בזה לקולקבן ומצלה שם בהשומן דאפס שחר וחלוזה מהפחם ישלין לספוק ע"י להחיר הבשר אף לדיען בפפ"ז שזה פימן מובהק פיי"ם:

סעיף ם (קח) דחתיכות דומות ומבושלות. מי' בפו"ח גו"ד הפפרדי חלק יו"ד כלל ג' פ' כ"ז שכ' דלכאורה מפפע מלשון הגמבר בזה דמ"ל להקף אלא עם שהר שבבשים רק אם הקיפו לבבש ג' ומלפע פחון פיפב פבי פבל בפפע פעור פדברי הם"ם והפובקים חבה לא פהבי בלא דלריך להקף כל הבבשים ולרלות דלא בקף לבולן ואין החתיכות מהלומות רק לבבש זה לא פהבי פיי"ם (קח) דומות ומבושלות יפה. עבהה"ם מ"ם מהל"א דפפה שאין אפ בקילין כ"כ אין לו להחיר בבה"ג יפ' ופ' בפרי הולר ובפו"ם שוף פ' זה פ"ם בזה ופ' בית יהודה סוף פ' זה שכתב דבל זה הוא רק בשאין לפניו רק אחד זה עם בבש אחד שאם הולאו החלשים ובבבשים אים לפניו עבשיו אבל אם עוד אחר החלשים אי הבבשים אם לפניו ואם פדמין הפולר ואין דומה בלא זה דומה לגמרי זה בודאי עדיף פפיפן ום לפפוך על זה אפי' בדאוריימ"ח דאף לפפר החלשים מבבש זה בלא פהבמה לה פהוך הוא מבבש זה ובאמת אי הבבש הזה פהומה החמך הוא מבבש פהבמה לה פ"ל פהבמה לה פיי"ם וע"ל (פ"ק ק"ו) ולעיל פ' פ"ג (פ"ק ל"ג) ופ' ל"ח (פ"ק ל"ח) ופ' ל"ו (פ"ק קפ"ב).

ום"ש הבאה"ם מהב"ח דאם נפלט מים בראם בבש אי וכו' קבלה בידו לבחוק בחוש הפרה של הבבשים והע"ז חולק עליו ופפק אלין קבלה ז כדאי להחיר אפק פרישה פי' בפר"ח סוף פ' זה פרישין קבלה ז ולכאב פלרף להחיפה בקבלה ז לפעבה בל"ל וע"ז בשעדי דעה סוף פ' זה ב' דבאמת הקבלה ז אינה אל"ה אלא פהבהבה הוא כיון דבבבשים לא נפלט אים בהם בחוני הפדות אלא בפ' בזה ל"ב פפחפת פ' בזה אין להקל אבל בחד לא פהבי כיון שים בהם פדות דאי דאפשר לחוש דאולאה אין לפחות בית המודים להקל גם בלישר לאריימ"ח אי יש להם על מי לפפוך רק שכל שיפר שבפו וכו' פיי"ם בלאיכות וכ"כ בא"ם סוף פ' זה ואין להקל כזה אלא דוקא כשהחבר אד בחרי אבל אד בחד לא פיי"ם וכ"כ בם' זכרים (מהלכות מ"א אבלי הכהן ז"ל) לדיעת פיי"ם ופ"ד לעיל פ' ל"ו סקי"ו ובדבריהם שם (פ"ק ל"ח) וכפ' ל"ו (פ"ק קפ"ב): (קו) כיוצא בזה. מי בפו"ם הכם לבי פ' ל"ם שכתב דאם דומין בבבר הביכר בפשפס היד אף אם בקילן פיי"ם ובבילו בהבהות הח"ם לדיעת ופ' בפו"ם שם וכפ"ז יבוד יהודה שם שכ' מהרד"ם דאם ביקר בקולקבן פ"י מחם יוצא בזה לקולקבן ומצלה שם בהשומן דאפס שחר וחלוזה מהפחם ישלין לספוק ע"י להחיר הבשר אף לדיען בפפ"ז שזה פימן מובהק פיי"ם:

סעיף א (א) כל דבר שיש לו מתירין וכו'. כתב בפרי הולר פק"ם ח"ל ולריך להת לב היטב דמהבפל לישר ויפל למטר פהפרוסת בדרך שלין לו שום הפסד אם פלריכין לחזר לעבות הרו"ל בדבר של"מ וכתב דלילא פירחת ובפירחת פופפת כמה פקרי הפי"מ וכו' לו נלמד פין לפ בלא פה שלמרו פ"ל בדבריהם כיון שלין הדבר בלא נזרת ח"ל ופלא כי לריך לפרוך למיעבד לכרייא לו פבריפ"ל בל"ל ופ' בפרפ"ג בשער המעורבות חלק ג' פרק כ' (בד"ה ודע) ח"ל ודוה נודלי בכל ביפול האפריים כיון שבהבפל אף שלמפר למוכרן לעכרים בלי הכפר בלל ה"ל למכר ולא שמעת פפוס בלישר אם בוה בהיפך זה בל"ל ודוה פה שפיים בלא שמעי הפלא בפיפר אם הוא אמי אלא אב לדברי הפרי הולר הזכר ופ' בם כפף אלי חיי פ' ל"ם שפפק בלא הי דבפיל"מ בפה פיפול לפכרי עיי"ם והיה כדברי הפרפ"ג האכר ופ' פזיור לדיד (פהרב פו"ה דוד פלרנו ז"ל) דף ם"ד ם"ם בדברי הפרי הולר הפכר ובהב ח"ל ישמרת ז לא פלגלת ולפעל"ד אין לה על פה לפפוך דבר ברור הוא בלא פקיל הפי"מ אלא פיזור פחר אפן אי לו ע"י היקון להיהרלן הלפעון להיות פוהר בהלילה. ועוד דבר בל"מ בום בעון דבר דהפהה פהפור אלא אחר אפן יהיו הם הר וכו' לו שבירו לפקן ופ"ש היקון יחזר להיהר ואין זה שייך לכאן בלא פלכר פשום לפכרו וכו' בל"ל ופ' בבילה פזה שפר פ"ה פ' ל"ד שבהב שם בלפלא דבריו בלן לעפר דיפפיבה לכרי וכו' הפי"מ דכיון דלריך בדיעלה והולאה לא הבזה הפי"מ עיי"ם וכה פדבריו פבולר דאם הוא בעוור שבהב הברי הולר אלין לו שום הפסד והפרלחה לפברא רק שפשם הוא פקפוק עזור אלא גם הוא שזה הברי הפי"מ אפשם גם"ד הפרפ"ג והבפסק אלי' והפ"ל הל"ל גם בבה"ג לא פי בכלל הפי"ם ופ"ל לפכרו ופ' בפ היא יהודה (להפ"ל פבר"ח (לפמן ז"ל) בפדושין ליד בפ' זה פ"ם בזה ופבולר ג"כ פדבריו הלפי' לא יפלך לפכרו בפ"ז ל"ל לפכרו כלפר ילפא הפפיין שם ופ' בדברי אפ"ח הבה"ק אללהים בפ כי יפסכר בפאפרו פוזה פלד (פלפר שקל קודם דרום ז') פה שבלריך בענין ביפול פיפורים בדוב לו בפ שהוא כדי לברר הילפן פקדם שפשן

פהוסה

(ב) דבר (ג) (ד) (ה) שיש (ו) לו (ז) מחזירין (ח) כנון (ט) ביצה שנולדה ביום טוב (י) שראויה למדד

דרכי תשובה

כלומר מחיצה להסירה וסיים ח"ל ע"כ נראה לעניות דעתי להעיר לדין זה מדרך היום יום מה שכתב מהרש"ם מכאן בעצמם שלח לשאול משום מאכל שרי' עליו שלמה חכם הגם שהוא דבר פשוט ומבואר בי"ו לשיטת כנון ע"י הערובות בשבתם וכיוצא כי לדעתי לדרכה מטה הוא וכו' ומה שהעיר ח"ל לת מכלתי מבהמה שחזרה בה חכם היום בזוקא במלחמת דמלית בשכנתו וכמ"ש רשמקים מכ"ל ומנומר מדבריו דמי שמתחרט מלך דבר לאסור כם' מדרך ההורה היה שלא למכרו מלא מחיצה מטה יש לחלוט ממנו בעלמו. (ב) דבר שיש לו מחזירין וכו' אינה בטלה. עי' כיו יהודה לעיל סי' ס"ם בפיה"ש ס"ק ס"ג שהא ו' וכמכן בפיה"ש סק"כ וכפיה"ש סק"ל מהמחירו ח"ל לאסור דשיל"מ מלא שם נם לעשות מעשה ע"י הביטול לחלט ת"ס כי כיוצא בזה מעשה אחרת בזה שהמחירו ח"ל עליו שלא לעשות רמעשה עכשיו כיון שיטל לבשוחה למחר כשיחר נמור ויסי' כשב ולא העשה מכל שכמ דקדם הביטול שנרך לעשות מעשה רק לאחר הביטול נשאר מלעשות המעשה וכמ"ש בשו"ת מחיצין שאם למר קום ועשה המעשה ולא תפקיעו על הביטול זה לא אמרו דכל שהא בשו"ת שפיר יטל לאחוך על הביטול עי"י לדרכו: (ג) שיש לו מחזירין וכו' אינה בטלה. מ' בשו"ת שפיה"ש קף י"ז סי' ק"ח שכתב לענין שפך מפקה לאחת כלים שעמד שם בדבר טומאה בדברים שם להם שהרה במקוה שם אחרו נה דין דשי"מ וכ' לדעתה הכוברים דאחרת דשי"מ לא דוקא כשכשיהר כא ממילא ע"י אחזן לחא נם כשהשהר כא ע"י מעשה תשד דשי"מ ממילא ה"ם נמי בטומאה בכלים שם להם שהרה במקוה לאחת לאחרת דשי"מ להחמיר בשפיכו עי"י שחא בשו"ת ומביב קמא חלק ג' סי' ר"ב כ' לדעתן מומחה לא שיך אומרת דשי"מ לענין שפך מומחה דהכא דלא מיבעיא לדעת ההה"ד שהביא הרמ"א דבדבר שאין רק טעם ולא ממשו של לאסור לא שיך דשי"מ משומה דלא שיך בטומאה דשי"מ דהא לא ליכר ממשו של לאסור ולא שיך דשי"מ משומה לא נם להם"ך שאולק על הרמ"א בזה מ"מ זה דוקא לאיסור אבל בטומאה כיון דקי"ל דבשפך טומאת מקרן לא נזדו חל"ש שוב הוא שהור נמור דעל זה לא נזדו וכל שלא נזדו אין כאן שום טומאה וכו' ועי"ש (בד"ה וכמה) מ"ש עוד בזה והביא דבריהם כם' שדי חמד בחלק הכללים מערכה הד' סי' ל"ו

ועיין בשו"ת היכלי זן סי' ל"ג שהסתפק לו לחריך נמי בשפך שלא ע"י הערובות הך דינא דשכר שי"מ וכתב לדלהלכה הדבר הלוי בפלוגתה הר"ן ותש"ל דלהר"ן שכתב השעם דשי"מ לא בשל משום דהוי כמיב דלא בשל זה לא שיך אלא בשפך שע"י הערובות מבמ"ב בשער הציון שכתב בשל שרק לכתל לדעת רש"י דשפך מהמלוי לאין הרמב"ם וה"ר יונה מוכרח לנמרי דסיכה לחלוט אין בכם טוס ממם ואין דמי לניכן מאכל וכו' דסיכה לאו כלום הוא ומשו בעלמא קרי לה ותש"ל דשכר שי"מ נם משו לאסר זהו שכתבתיך לאיסור כי ממם לך ש"ל התערובות עשה משו כנון שהשרבה בשלף מ"מ לא בשל לאכל לא בשעיר שם משו וטוד שהרי נהבאר דבמקום שהמאכל אין הכן דין דשי"מ וזה יהיה החלוט כשיעשוהו לאחר תאכד הפשם דשת חמה בדיף הרבה שפ ויש"ש עכ"ד ומ"ש נם לפי דברינו עכ"פ לריך לקיוף משם במקום שיכר הסיכה כל שלשה כל' לעיל בדברינו סי' ס"ו (ס"ק מ"ו) דשכ"ם קליפה לריך לכ"ע (י) שראויה לבחר. פשוט הוא מדברי כל הפוסקים דלאו דוקא לאחר דה"ה אם יהי' שוהר לאחר כמה יחים מקרא דשי"מ דכל שהאיסור הלוי בהיתן ולאחר זמן יחשר להותרו לא בשל וכהמשמע מדברי הרמב"ם פרק י"ו מהלכי מאכלות אסורות הלכה ט' המובא ברמ"א שף סי' זה דמ"ה לא בשל חמן בכפח נם משום דהוי דשי"מ דלאחר שפח שהר מדאורי' עי"ש ומבואר דאע"נ דלא יהי' שרי רק לאחר ז' ימי הא אם"א נקרא דשי"מ וכיוצא מבואר מדברי הרמב"ם בפיהמ"ש בפרק ב' ד טוריס מכלה כ' דכשאחרב מעשר שני אי אי בטורים לא בשל דהוי דשי"מ כיון שיטל להעלותן ליחצים ולאחלן שם עי"ש ומשמע דאפי' הוא כמה ימים לפני תא השבועות זמן הבאת בכורים והוא רחוק כדי שילוך כמה וכמה ימים אם"א נקרא דשי"מ ויוהר מזה פשוטר במ"ש חו"ח סי' הרמ"ז ס"ק י"ב דהוהר מעשן שהשה הוי דשי"מ כיון דיטול להחשוב נשה הבאה עי"ש ובמחלית השקל שם ומבואר דאפי' להחמי שנה שלימה הוי דשי"מ וכן משמע להלן בשני שחח"י דכילה של שפך פריסה שהעתרבה בהארות לא הוי דש"מ כיון שלין המחיר עודף וכ' הפר"ח שם"ז בשם הלמח לדק סי' ס"ם דל"ל דשר"ח דהוי דשי"מ כיון שיטל לריאות יכ"ח מד שקלא הרעונות מכלל שפך פריפה ויולכלה בהיתר נרור זה ק"ל דלא מקרי דשי"מ כיון שלין המחיר מדהי עי"ש ומבואר דלולא זאת לעלין המחיר מדהי דשי"מ אפ"ם שלריך לריאין יב"ח וכתמור [לפמש"ם להלן (פ"ק י"ב) בלח"ה לא שיך לומר מבוא דיטול להפוסק הפרעונות יב"ח הוי דשי"מ כיון שלריך לרועים סלולות להחילו

(א) אם (א) נתערבה באחרות (יב) בין שלימה (יג) בין מדופה (יד) אינה (טו) בטלה (טז) אפילו באלף ב׳ מיתני׳ כמה׳ ס״ת סימן ק״כ׳׳ע
(יז) גואפילו (יח) ספק (יט) אם

פתוחי תשובה

קב (א) מתבכים בתחתית. סיין בש״ך שנסתף פ׳ פירוחו של מנח מעוכה ג׳ שנסתפק בדבר אם ע״י מעיכה נשתנה טעמו ומסיק פירש לחמר מסם לו לחניך כל דשרים ס׳ ולא שייך נומר מד שנחלל בשיעור שנחל נחמר יו״ע ס״ק ו׳ ועיין בספר ע״ח של ביח ד׳ י״ד ס״ב בד״ה ואפילו שנמלינך שלשה כלל לו לא לחניך פלל נדבר שיע ל׳ שחניך חולין שנר רוצה לחן בכנס״ב ושחניך

זדכי תשובה

כל יב״ח]: (יא) אם נתערבה. שנסס״ם ס״ם נעניך לי לחניך נרשי״ל כל דשרים מרובע פרים וכבים מדברי הס״ח פ׳ חקי״ב ס״ק י״ב שכחב דלח לחניך ברשי״ל כל דשרים וכו׳ ושי׳ נפ׳ נגדי שם לחכל פ׳ ק״י לות ס׳ שעמד על המחקר נזה וכחב עזכר זה יפי חלוי בפלוגחה ספוסקים שם לחניך כל דשרים כי דלח ברשי״ל נפ׳ חקי״ב ס״ק י״ב ושיין בספר ע״ח של ביח ד׳ י״ד ס״ב בד״ה ואפילו שנמלינך שלשה כלל לו לא לחניך פלל נדבר שיע ל׳ שחניך חולין שנר רוצה לחן בכנס״ב ושחניך

דרכי תשובה

כל יב״ח]: (יא) אם נתערבה. שנסס״ם ס״ם נעניך לי לחניך נרשי״ל כל דשרים מרובע פרים וכבים מדברי הס״ח פ׳ חקי״ב ס״ק י״ב שכחב דלח לחניך ברשי״ל כל דשרים וכו׳ ושי׳ נפ׳ נגדי שם לחכל פ׳ ק״י לות ס׳ שעמד על המחקר נזה וכחב עזכר זה יפי חלוי בפלוגחה ספוסקים שם לחניך כל דשרים ס׳ ולא שייך נומר מד שנחלל בשיעור שנחל נחמר יו״ע ס״ק ו׳ ועיין בספר ע״ח של ביח ד׳ י״ד ס״ב בד״ה ואפילו שנמלינך שלשה כלל לו לא לחניך פלל נדבר שיע ל׳ שחניך חולין שנר רוצה לחן בכנס״ב ושחניך

תשובה

ר״ה יסבור טעם משום רוח רעה וחקה ביו״ע על נעיות שיכל לחכלם בגילת ספיר כי הביל״ם מפל״ב בדיר ביו״ע של ר״ה חקי״ל טעה בזה מפורה בזה שם יחחיון עד לחחר ר״ה יסבור טעם משום רוח רעה דחלחן שנמ׳ משחע חם נדישנד לחכול ועי״ש נמה כ׳ בזה לחחם לדיעת הבעיי מדברי המרדכי דלח המוכח להם נהך שכנה משום דקך רוח רעה לח שכיח בימים ע״כ מיהה דלף מלן דחחחיר על פעמו וקפיד בזה משום שכנה מ״מ עכ״ם לעניין הביל״ם ים להחחיר שלח יפי חעמיד קעלם מיי״ם. (יד) אינה בשלה אפי׳ באלף. עט״ש בק״ם דלח פי רק נזידה דלנק שכל מלטיי״הם חד כחרי בשל לפי׳ בביל״ם ועפי״ח חק״ם ולפיל ס׳ ק׳ חק״כ וכמ״ז חק״ם ועי׳ מזה בשרי חמר חלק בהלנים מערכם הר׳ ס׳ מ׳ בלריכות. (טו) בשלה. עי׳ בבכה״כ בהקחת כשר רוצה וכ׳ הר יהיה דשם בשלה כפי הביל״ם בשל לפי׳ ל״ד וכחשלה מכל דשרים הלו שכל חלק בכשר שלמור לכל העולם כעת לפי חפסר לכל העולם לם שיכל דין הביל״ם לפי מיי״ם וכעב״ד חק״כ שבביעו לפי ודרי דדיים פי הביל״ם לפי שחסר לכל העולם שין מזה שכל חפצו מיי״ם ממש ישיו בשי״ם עהע בישיהה הגיענה חירד פי ל״ב שבביע כיבדים הלנו בשם כחכרים״ל בים״ם ביבעות פרק ח׳ ס׳ ל״ד וכחשלה מכל דשרים הלו ממחו חע״ל הביל״ם לפ בשל חלק בכשר שלמור לכל העולם כעת לפי חפסר לכל העולם לם שיכל דין הביל״ם לפי מיי״ם וכעב״ד חק״כ שבביעו לפי ודרי דדיים פי הביל״ם לפי שחסר לכל העולם שין מזה שכל חפצו מיי״ם ממש ישיו בשי״ם עהע בישיהה הגיענה חירד פי ל״ב שבביע כיבדים הלנו בשם כחכרים״ל בים״ם ביבעות פרק ח׳ ס׳ ל״ד וכחשלה מכל דשרים הלו ממחו חע״ל הביל״ם לפ

(יב) בין שלימה. עט״ש בק״ם דלף חחמל לפ חלוק בשנ״ל בין שלימה לחדופה ובין בשלה לחי בשלה. עט״ש בק״ם דלף פי רק נזידה דלנק שכל מלטיי״הם חד כחרי בשל לפי׳ בביל״ם ועפי״ח חק״ם ולפיל ס׳ ק׳ חק״כ וכמ״ז חק״ם ועי׳ מזה בשרי חמר חלק בהלנים מערכם הר׳ ס׳ מ׳ בלריכות. (טו) בשלה. עי׳ בבכה״כ בהקחת כשר רוצה וכ׳ הר יהיה דשם בשלה כפי הביל״ם בשל לפי׳ ל״ד וכחשלה מכל דשרים הלו ממחו חע״ל הביל״ם לפ בשל חלק בכשר שלמור לכל העולם כעת לפי חפסר לכל העולם לם שיכל דין הביל״ם לפי מיי״ם וכעב״ד חק״כ שבביעו לפי ודרי דדיים פי הביל״ם לפי שחסר לכל העולם שין מזה שכל חפצו מיי״ם ממש ישיו בשי״ם עהע בישיהה הגיענה חירד פי ל״ב שבביע כיבדים הלנו בשם כחכרים״ל בים״ם ביבעות פרק ח׳ ס׳ ל״ד וכחשלה מכל דשרים הלו ממחו חע״ל הביל״ם לפ

(יג) בין מדופה. עי׳ בבכה״כ בהקחת כשר רוצה וכ׳ הר יהיה דשם בשלה כפי הביל״ם בשל לפי׳ ל״ד וכחשלה מכל דשרים הלו ממחו חע״ל הביל״ם לפ בשל חלק בכשר שלמור לכל העולם כעת לפי חפסר לכל העולם לם שיכל דין הביל״ם לפי מיי״ם וכעב״ד חק״כ שבביעו לפי ודרי דדיים פי הביל״ם לפי שחסר לכל העולם שין מזה שכל חפצו מיי״ם ממש ישיו בשי״ם עהע בישיהה הגיענה חירד פי ל״ב שבביע כיבדים הלנו בשם כחכרים״ל בים״ם ביבעות פרק ח׳ ס׳ ל״ד וכחשלה מכל דשרים הלו ממחו חע״ל הביל״ם לפ

(כ) נולדה ביום טוב (ט) (א) ונתערבה בארזות (כב) אסורות (כג) יואם (ב) (כד) נתערבה (ג) (כה) בשאינה (טו) מינה (כז) בטלה (כח) בם׳ : כהנ (כם) מיט

ג מור נתנת ר״ת כיון שלא נתכוין לכתוב

פתחי תשובה

נסימן קל״ג ס״ק (ב) במפרשים בשם״ע מי׳ בשבועה סרדכ״י מ״ש פ׳ מכי״

באר היטב

קב (ט) וחזריכה . כתב ס״ח ומם מיתו בהתרוטת מחזרב מח״כ בהתרוטת מיית כתב לקמן סי׳ ק״י ס״ח דשוחר ומכ״ך כתב דלהני כב׳ התרוטת לשור בדשיל״מ

(כ) בשלימה כתב הם״ך דנרשאי להכיל מוליך בחר שמת ולא בחר משמת ולשם שוה בשבת בשמת ס״ל דלא שוה בשבת ס״ל מן במיט ולא במיל ולשם מיט שוה בשמת

תשובה

מיטים ושי״ב עוד שהעלה ולשם קטן ט זה השם לשחר שהשחרב סרל ג״כ מן במיט מיטו שם ההעתוקות גרסם ט שיקנה השם של זה הדבר שהשחרב מ לא לא מהכב מן במיט מלא שם ק כה ט זה השם כשוד שלא מהשחרב עיין שם בכריסיה .

ודע דמ״ם כלן דבאיזה מינה בטל בם׳ ר״ל שהשא שיט מיט כין בשמת ובין בשמת שבל שם שוא שיט מיט רק בשמת שבל בשמת שוא מיט בהלשי דסני כרוב ומ״ל ס׳ , וכמבואר לעיל סי׳ ל״ח סעיף ג׳ . עיין שם . (כה) בשאינה מינה בטל בם׳ . שנמת״ל מ״ח סי׳ ג״ה בש״ס סק״ד שהעלה מדברי הסמ״ק שם דכל דשיל״מ בשיט מיט ודעיק ם׳ שם שכתב סח״כ לא לחמיר חזר וישור דהוסיף ושיט שמר שלא ליזוף לשיט ומחי יהי׳ שהשר וכ״ה כלן לא לחמיר חזר וישור לחמם לרישן שיט מחיים שהשר מיי״ם ושי׳ בשם״ד כלן ס״ק י״ל שכ׳ בשמיטות דבשיל״מ גם לחמיר חזר וישור מיי״ם לרשם לחמם במקור חיים ס׳ תמ״ו בכיאורים ס״ק מ׳ כ׳ להשיך ונם בשיל״מ שיך דין זחר וישור מיי״ם ושי׳ שם ; מניחת פהים לעיל סי׳ ל״ם שבביא דברי הסרמ״ב בשי״ח שם וכ׳ דמדברי הסמ״ק שם לין לשי׳ ד״ל דשם״ם מייני רק לענין שלשל ובזה שפי׳ שפי׳ בלינו מינו היו יחר ומיער וכו׳ שבל בדשיל״מ בשיט לשלילה שפיר חזר ומיער מיי״ם בלוך קלח ושי׳ בשי״ח שלשל ומביא שלילה שבק ס׳ סי׳ שפיד ס״ם בזה בכריסיה (כו) מינה . מי׳ בסמ״ק לעיל סי׳ ל״ה שבק״ה (בד״ה שלשה) דמבואר מדברי שבשיטה לי׳ דלם שבל דשיל״מ לשיט שיט מיט לשמר׳ ס״ק לה מיט כשלו שיט ושוהר לשיטי שם, מרינת הנשם שוא ז׳ שממד דלם ושעתה דשיל״מ בשיט בשיט לוש בשל שיפא שוהר לשרש בשיט מינו ובשלו דשמשמד בשיט ושלו שיט לשרים שלק שת שיט בשלו שיט ושלשו שיט רשב עליו ושלשה ולוש הו בשבשל לשיפר בם שבשיק בדשיל״מ לוש חזק בדבר ושחזק לשרשל שבל שם לוש שחזק לשיפר ושפק דשבק הוש שחזק לשיפר מעיקרא לוש שבשיק הבר שם הוש שוהר לו שיפר כי הסי שפיקא דשבק ולוש חי׳ השיפר מעיקרא לוש שזרו חש״ל עליו משוש דשיל״מ דשל כי הלי דשרי מעיקרא לוש שבשא בו רשב שומשל שי״ם לרשם שמשם בשפ״ד לעיל שוף סי׳ ק׳ (בד״ה שבשל) כ׳ דבשיל״מ לין שבשל בין שם שפשק הוש בנוף הלישר לו לשל בש״ם הולכין להחמיר כיון ששפשר לשכול בהיהר בלי שבק כלל שי״ם ולוש הבית דברי הסרי שוהר השבר ול״ע : (כג) ואם נתערבה בשאינה מינה . שי׳ בסמ״ש בשנר ההעתוקות חלק ג׳ שוף סרש כ׳ שכ׳ משמעות הש״ע בהוכחת שוכא דלף דשיל״מ בלי שום משעשה רק הזמן ממילא קלחי שלש״ם שלא בשיט בשל שי״ם ושפש״ד ס״ק י״ל שכתב ד״ל ודוקא בדבר שיל״מ ש״ שימתין למשר דהיינו שבהיתר הלוי בזמן ושבשיו לין שום לי היהר בזה הוא דמחלקין בין מיט לשלשו מיט לשלשו בשל בדבר לחיתיך דהוי דשיל״מ היהל וין עלה לשכלו היכף בשוף בהיתר כגון בפת שפשלו שם הלני לדעת הי״ף דהוי דשיל״מ שאל ויכול לשכלו עבשיו עם בשר בזה הוי דשיל״מ אפי׳ בשיט מיט ושיט בשילה שי״ם . (כד) נתערבה בשאינה מינה שבשל״ם מ״ם בהכל מזלין בחר שמת ולא בחר משמת ולשם שוה בשבת שילה בשילה ביו״ם שמתערבה בבילות עופות מיטים לחרים וכן דגים שיעלו ביו״ם ואתערבו בשיטים הרבה מדגים מיו דגים השוכה מלאי לי הבילים שלם לחטורים מבוש דשיל״מ דהי מין בשיט בשמת שבל בדגים בכהיג דשי שיטים שם שלשם הוי שיעו שם שם בשבל דלא שיך בו ין דבר שיל״מ שי״ם ושי׳ בית יהודה בשיפ״ח שק״ח וכשיפ״ק שק״ם מ״ם בזה ושבלה ג״כ דבילים מכשה מיי שפוח הי חמיד מין בשיט בשמת שפי׳ שלימים ושם שתערבו כשה מיי שפוח ודגים שלוי שם שם שלימים שם לשי שלימים מחשב מין בשיט מיט ושם מחשבו הל מין בשיו ושם שתערבו כשה מיי שפוח לי דגים שלימים ומחשבו לשחר שתערבו שם שהם מקופס שמחשבו כבר מהבלוו ושם לש מדע מקופס ש״ם ושי״ם לרישן לי לשקל ושי״ם שוי שבלה דשלוי של מישם לו קטן לו סח ל׳ של חמין ול׳ של שעורים הוי שי מין בשיט שבל בשמת לו קטן לו סח ל׳ של חמין ול׳ של שעורים הוי שי

(ל) שם (נ) (לא) נמי שם מאכל לו נתנו בקדירה לתוך בקדירה כגון (לב) שמלאים בתרגולת

באר היטב

שם כשמשה וכתב שם"ז שלא כמש ובמל (נ) נכנ. כיון דלשחוטה עביד לא נמיל כדלישנא שם"ג סי' תקי"ב ס"ג ס"ם ומשמו לקדרה לתוך לחתן משמש כשמשה"ל ודל שנחתכין זה בזה לתוך מקרי מין במינו כגון מים ומלח משמש דמשמש מין במינו כיון שכל כשמשה

דרכי תשובה

וכה מלשם לי תנם הגרמ"ג מוזה לנמשר והם: (ל) שם לבגו בה מאכל פי' כמ"ש ס"ם כיון דלשחוטה עביד לא נמיל כדלישנא שם"ג סי' תקי"ב ס"ג ס"ם ומשמו לקדרה לתוך לחתן משמש כשמשה"ל ודל שנחתכין זה בזה

ועיין בבו"ח שוחל ומביא פליאתי חלק ל' סי' ל"ם שמשמל ע"ב לביעת הי"ם קמלמעלי"ן לם מוכרין כיון שם שפק לם כבר עבר עליהם יב"ח וכ' דבלאה לנמשר עפ"ד הגרמ"ג דבדבר כרכר לא שיך ביטול במלכות מנמשרת ומכוח דבריו ניחה זה דם לומר דכיון דלמר יב"ח המולעים מוריחים שוב לן לנמשר ביכר דלמל לם למר ס"ב מוזה ודיינת כ' שם דלנבוע פי"ם בזה לכהלה כוותי לנמשר דהי כשמשה ס"ם בידים לפן לוכן פי"ם כלנמשים שכבר נלבשו בם ים לנמשל עי"ם:

ועיין בשו"ת שמילת שלם תניינא סי' ע"ו (בד"ה ונם) שכ' ע"ד הל"ל ודמנכ"י נעמן המלב חנה שהעכן בבין כדי לנמלמו שלנמשר משום דמוזקת מלבת נוח וכתב ז"ל דלנמשו לא שיך בזה דין הוחמת דזוקת בבילה שלבשה בה מלכל דביכר מנלה בבילה במלכל לנמריך לחוחמת מלבת נוח ולא כשל מבל בבידון דהל"ל ממכר בין דלא ביכר מנלה במלב חנה נסיון כלל דשם במלב חנה שהה שמוה כי שם לנגלל בין המנרים המשרשים בו ושמור על מלשיהו השמוה ופן שיך נדון כאה דין חוחמת עי"ם. (לא) לבנו בה מאכל. עבמה"ם ס"ם וכל שמעכן זה בזה לחתן מקרי מין במינו ועי' בס"ח סי' ק"ג סק"ג שכתב נמי זה וכתב דס"ם לפלו"ם לא נמריך דשם מה בחתן בקדירה מחכב למין במינו ולא בשל מבל שם לא שיב ביכר בנלנה מלא בשפשם של ע"ם בבל מבל שם ע"ם שבא לחתן בקדירה כגון מים ומלח בשפשם עי"ם ובמה"ם שם ועי' בשו"ת שמ"ו סק"ו שכ' דלנלנה דשת הב"ך דגם שם שיב ביכר בנלנה מלא רק בשמוני לבד מקרי מין במינו ולא בשל עי"ם ועי' בש"ת שמיים ז"ל בשלשת יו"ם שם שעי' ז' וכ"ש סק"ב שפלנה בן בדלות לדמל דכל שהוכן בקדירה כדי לחתן בקדירה מקרי מין במינו אפי' שיב ביכר בנלנה וכתב חכך בזה לחתן לן פירושו שם בו כדי לפתן ולפן מבן בבילה בהבשיל לחקנו ויש בה כדי לחתן לשם בבילה לנמי' בדבר שלין לו מציורן ושוד כיון שיש בה מ' כעניד שילך לנמשר שהכן שפשם לבל דמיירי שבבילה א בלבד לן בה כדי לחתן לבל ע"י שמעכב ממה דבריס מלרים ומ"מ כיון שיש בלה בהבשיל לחקנו מחבבת מן מחר שם ההבשיל והבר שם ל מציורן במינו לן בשל עי"ם ועי' בית יהודה בשיב"ח סק"ם ובשיב"ח סק"ם ובשיב"ח ס"ק י"ם שם שהלריך כזה וכת"ם כזה לדמל. (לב) שמלאות בתרגולת אינה בבולה. עמ"י סק"ו שכ' ומ"ם הגרמ"ל שמלאות בתרגולת הוא כי היכא דלהני ממשו של לשהר ועי' בית יהודה בשיב"ח סק"י וכשיב"ח סק"ב י"ב מה שהלריך בבילור שכן הוא בשו"ת מהר"ם מלובלין סי' ס"ב ומ"ש בשם הגרמ"ל שם שהלריך בבילור מה שהלריך בשו"ת מהר"ם מלובלין הוא משום שהוא בתרגולת ואינו בשאר עופות ולא ידעתי מנין לו זה ולא מלינו שום מקום שיהא בתרגולת שום חילוק בין עוף לשאר עופות ולא ידעתי מה ראה לחלק בזה ועיין בשו"ת מהר"ם מלובלין שם שכ' בשם הגאונים שהבשר שבתוך הבילה אינו נאסר אלא מדרבנן ומשום הכי אין לנו לאסור אלא בדבר שנתבשל בתוך הבילה עצמה ולא בבשר שנתבשל בחוץ ונתן לתוך הבילה ולפי זה

(לב) סימה נמילה (הגהות ס"ד ונ"ל ופ"ח נפ"ח מי' פק"נ). ב (ג) יש מי שאומר שלא אמרו דבר שיש לו מתירין אלא (לד) בשהמתיר (ז) (ד) עתיד לבא על בל פניים או אם המתיר בידו לעשותו בלא הפסד אבל דבר שאינו בידו ואינו ודאי שיבא המתיר אינו בדין דבר שיש לו מתירין (ה) לפיכך ביצה(לה) של (ו) ספק טריפה שנתערבה באדרות אינו בדין דבר שיש לו מתירין לפי (לו) שאין המתיר בודאי ואינו

ד' מיל מכם
מרכבה"ם מ"מ מרדן
כיצה שהלכה כ"ש
שכיח מהרי"ו ע"ש
על כל פניא ומדין
הפקל שהמרכ
נפרדין המעכרים
שיכול הוא להפרים על הפקל שהמרכ הן הפקל שהרין שמרדין מתיר לנקנו וכ"ל

פתחי תשובה

(ג) יש מי שאומר . סמ"ק ומי' בשמועה אכרון יוסף מיי"ר פי' כ"ו ופי' מ"ם זרזי סכ"ג סכ"ל מסכ"ם ע"ל בשבר ממדם יפים דהוא ו' ובתשובת כתב כהוא סימן מ"ם ובשו"ת מהרלם"ח ס"ס קפ"ו ופיין בתשובתי הנלחן מסכ"ל ס"ק כ"ב ופיין בתשובתי בלא הפסד ס"ס ס"ס ס"ב ס"ק ס"ב ס"ס ס"ס ס"ס

בידו: ג (ו) (לז) יכלי (לח) שנאסר (לט) בבליעת אסור שנתערב באחרים (מ) ואינו (מא) ניכר (מב) בטל (מג) ברוב

ר' מיאש ושור פרס קלינג'פליס יבש שחפ"נ ניכר מנחו"ר נ"ע

פתחי תשובה

נהמתחום לדף קפ"ח ס"ק כל דבריו ופירן בהשגות מקום שמועל סימן ס"ח (ו) בלי מגילה פ"ג ומה שכתוב על מהרש"ל פירן בהשגות סימן ק"י שכלדיק דברי רש"י שאחר כך מלה בלה דהש"ך שם בשם מהרש"ל ס"ק כ"ל כלל ס"ק ס"ק ואינן שוה כך (הובא בגש"ס ס"ק ו') שכתב דבהלכה שיש בשה כ' יש על מנת יכול יהי' בכלי ס"ק כ"ל ס"ק ס"ק כ"ל ס"ק ס"ק כ"ל ס"ק

(מד) ואין (מה) דנין אותו כדבר שיש לו מתירין (מא) (נפי (מז) צריך להויא עגיו (ו) (מח) סוגיות נשמעיה וכל כיוצא כזה):

באר היטב

(ו) סוגיות כתב הב"ד דמהרי"ן חלק ע"ז דאסוגיות שבגעלה סוף דבר משם ריטים ומשם מעשה שני דכור דשי"מ ע"ש בגעלה לירושלים וכו' ע"ב ויש לומר לדבריו משום שלש רגלים בשנה שלשת הפסח מרובה וגם ג"ל שם נשמה שבגלה עד שלש יסיו ע"י דלא שכי מן סחורה ושם ט בכל ו' בפ"ב לשכר להשתתם עד שלש מפ"ל דהא כתוב לא כיב דלא פרי דשי"מ חלת משום צריך להויא סוגיות ובכה"ג דיש ט מתירין מן סחורה בלי שום הוגיות בל"א ובפ"ב לשכר ובתשובת בן לב ספק דקשרה על חלב שבשעבוב בקשרות על כשר

דרכי תשובה

להשהות מע"ג ולאחר מע"ג ולאחר מע"ג סלק מיותרין בלי בעגלה ובמין בשמיט מיט בע"כ צריך להעגיל כולם ע"י"ם ופי' בפרי הואר סק"ד מ"ם בזה ולדיעת בעגלה דסיכה דהי רק לאסור הבשר מ"ל בעגלה ומ"ם גם במין במינו והאיסור הוא בלא מהדבק לו מלי להעגיל כולם בלי הספק רק משום שן בשעם יש להחמיר להחזר לדעת המהרי"ל בזה ע"י"ם ופי' במחי"י כלל ל"ם סק"ו שכתב ג"כ שם להצריך רבעגלה לק כ' דבשמעגיל כלי ג' בני ע"י"ם ופי' בבישה מדם שמר מ"ה ס' ס"ו ם"ם בזה ומלה לישק בין לם מאסרה הכלי מאסור לחלוייהו לו מלישה מהדבק ע"י"ם ובספ"ד סק"ח מה שהצריך בזה ושים סוף דבר הכל בשמש דיליה לומר לכולהו דבשאהדרב כלי שבבלו בה בשר בשילה שם כלי שבבלו בה בשר בחומה בשל כרוב כדין בש בשיט מין בחומו וכלי מדם דלא שייך בה הקפה דבעגלה די לחם לחומרא בשפר כלי ג' ובשר בלים שהבו מע"ג דלעגין זה שי ה"ע הוא ובכלי השיך בי בעגלה יעמוד כי בלים ולא מכי בחמעגיל רק ג' לבד ואם בהערב כלי בשר בין חולבות עכ"ם ג' בשיט שיל ידחם יחד וכו' ול"ע עכ"ל ומבואר מדבריו דבכלי בשר בשל חולבות לו בני לאסור בשיר במין בשלוש מיט בע"כ צריך ג' בלים ובישל בליבה ג' בע"כ צריך להעגיל כולם ובכלי חדם דם"ם בבעגלה לשר כל ההערובות ממש בחוו"ד בבילושים סק"ג ובחקשים סק"ו דלם כי לכלוייהו ס' גלאה לאלן בין לם הבלועות הם ממיט בוש בין לם הם ממיט שלשים בוש דלם הבלועות בוש ובאיסור שבבלע בכלי ג' היש מין במיט בבלוע של שלר בלים בם בהחתי לבתחלה להעגיל הבלים שלשתר בבעגלה ובכ"ח בסי"ג בבעגלה מוהר לבל בבלועות ממיט שלשים שין כגון בלי בשר שהתבישל בין בלים חולבות ים לאסור בכ"ח שלש"ם בבעגלה דהל שייך החשם דבשיטול ורבש משם האיסור ויש' מלר הלאסור לבל מפחיתה רבוסקים גראה דבכ"מ מהי שיטי מע"ג וים לסלק גם בשהבלועות בם ממין בשלוש מיט בין לאסרן דבין ומחלב לם הוא בכ"ח דש"ם בבעגלה דבר שם רוב מהי ואין לאסרן דבין **ומשמי שאין מע"ג שני ע"י"ם ופי'** בהגהות הגמון מהרש"ק ז"ל על הפרמ"ג בשוע ס"כ של הפרמ"ג בזה ובעגלה לכל שים רוב שני ואין לריך ס' ו**שאפשר** בטל כמין בלים שהם רוב ומם אין לספק יפול אחד לבל בים לספר לל לספר בלל ושפשר לבל בפי הרוב ולל בפי המיעוט ע"י"ם ופי' בית יוסף בשיט"ק סק"ד ובשיט"ק סק"ו מה שהצריך בזה בעגלה נ"ב דאפי' בשהבלועות הם מין בשלוש מיט לעולם שני בוזב ואל"ש ס' לאל שלריך להשהות מע"ג ואם לריך להעגיל כלי ג' ובכלי חדם דש"ם בבעגלה יפול כלי ג' ושהחתי שאל להשהתם בים בלל הע"ב. וכל זה אם מתערבו הוך מע"ג אבל אם מתערבו אחד מע"ג מוהרין ובמי עגמרי וכן פוהר לאחד מע"ג ועיין בהבשילין זה בזה ועי"ש שד ובאל סי' ס"ם סק"ל שבתב דאם ותפרב כלי בין ג' שבטל בו לאסור ע"י אם שלין ו בקפה בבעגלה ו"לעבו מ"ל בין שאר כלי בין שבטלו בו לאסור ע"י חמין שים להם הקפה בבעגלה אם"ם שבטת בולם מסורים אם"ה בשל בכלי דלא מבני לה בעגלה בין שאר בלים דמהרי לזו בעגלה ובעגיל בולם ג' ג' ע"י"ם.

ובי"ש האחי"ם מבה"ם דבם אם היא בטת לאסור לסוריחא ובבישתין יהי' לאחר בספה עדיין לאחד מהדבק עבשיו סוף סק"ב הב"ל מ"ם ע"ד הבה"ם בזה ופי' בפ"ח סק"ו בל"ב דאם מדיחין בזה שמתחין מלאסור לסוריחא מהדבק דבי השי"ם ע"י"ם ופי' מזה שד בדבריו בפרמ"ג ס"ח סוף סי' הם"ו בפ"ו בקלסר דיש לזה ס' ואפ"ו שבחב דאם אחד בישל בישל מבושם בשים בזה אם אין בלבי לפחון דאי בפ"ם בי"ד סי' בלבי אי דשט מבשל ס"ל דבי השי"ם שבשל בלי לף אם סי' בלבי אי דשט מבשל ואף ס"ל דלא דבי השי"ם בין שבריך בושלה מעם ע"י"ם אם ודך המשל

תשובה

לשהשל חם ומקדרי ודבלו בלש"ם לחחם ודוקה לשהשל דאין רשאי לאכלו עד שיחמם ע"י"ם ופי' בבו"ת שואל ומשיב מלימאי חלק נ' סי' כ"ו שבשיט כן גם מדברי הר"ן ודב"י דמשמע מדבריהם דבל שים ו מתירין לאחר זמן אלא יפי' לאכור מה"ם אם"ם שבשאר גם אחר"ם לאסור דהבה מקרי השי"ם ע"י"ם פחמם ישאין בידי ירחה בפיה"ם סק"ו ס"ק י"ב ובפיה"ם סק"י ד' שהשלה בראות דלרישת לין להחמיר דבל אלא יפי' ביאר לנמרי אם"ם אלא יפי' אחר"ם רק לאסור הדבק לא פי השי"ם ע"י"ם ופי' בם' שדי ממד חלק הבללים מערבת הד' סוף סי' ס"ד שבבילו ושין לדברי הפרמ"ג סי"ח ס' ופרע"ז בס"ח ס"ק י"ב דבדבר אלאחר זמן יפי' שאסר מן הדין ורק משום חומרת הפוסקים שאר בשסורו בקרת השי"ם דלא אחמירו הפוסקים בלופן דאפי' מיני קלף לענין השי"ם ושין להבו' ס"ל ס' ס"ו ומלשה מקום לבאה מקומות בזה ע"י"ם (כב) ואין דנין אותו כדישי"ם שבשה"ם מ"ם מבה"ן דמ"ם לריך להשהות הבלי עד שיפי' לאיזה בי דאז שרי מה"ה ופי' בבו"ת שי' ס' בבסף חלק ב' ניו"ד סי' ד' שבתב דמסבתר לחקל שאל"ל להמתין עד אחר מע"ג ע"י"ם ובמח"ב בשלם ממש דברי הש"ך בזה לאסור ידשה הרושה שם ופי' בשו"ת שאלת יעב"ן חלק ג' סי' ע"ד (ברית גם מה שבתב) מ"ם בדברי הש"ך בזה ופי' בחשרי דבשל הלכ' העבודות הל' אות י"ג שבתב דלפ"ת ממילא דה"ה בב"ח דמהרין בלי ע"י ס"ם לריך לשהות עד שלש יפי' ב"י ולל דמי לזין דמלה קשרה חולבת זין בלים של בשר דלפיל סי' ל"ה דמהרין הבלים מיד והחשם ס"ם משום דלש מחקוק רישתא ופי"ם בדבריו בבלל הבעבודות שב' אות ז' מ"ם שיד מזה בלריכות: (כה) דנין אותו כדישי"ם. עבשה"ם מ"ם ופ"ת לענין שישהדב להחשת הבלי מע"ג שלש יפי' ב"י זה הוי השי"ם ופי' בשי"ח חבר לאברם הניימן חוי"ד סי' ב"ם בשובדת שתחתו קף חולבת ב"י בקדירה של בשר ולש סי' ף לגעל ויהיו לף יד ואכלו בבשר והתערבה קדירה א בב' קדירות אחרות של בשר ובלילה לקחו לאחר מהקדירות ובישלו בה בשר שרוי ואח"ב רצו קף חולבת מלשלך בתוכה של בשר ואכר שהחזו בבשלך בקדירה של רוסב ולזה הלם בשומל טוער דיהן דהבה הב"ח בלי של לאסור שהשתבה בזוב לף בפילה וגרך השהות טף מע"ג שמים יהי השי"ם ב"ב בקדירה בין בהשהב מדאה דברי השומל בשבי יהים והענה דאין לאסור בהשהל מבשל מבשים ובם בלילה לף שיך לזה בזה השי"ם רק לענין להחיר בבישול בלי א לבאלה בין שלוש רוסה להשה משום שבבלי רק מהבלי עלמה מי השי"ם ע"י מע"ג אבל בהשהל זה שבבלע בו משם המאכל של לאסור לף שיך בזה השי"ם דמי לרין דאיכת בשהל זה מי ס' מתירין לאת שהשה עד שיעמל שעה וה לף חשוב השי"ם ע"י"ם בפרישה: (כה) לפי שצריך להדגיש עליו הרצאות. אבל אם אין לריך להויא עלי הוראות בשי"ם ס"ם ב"ל שבתב שדין מחוכר משום לף בשי"ם שבשר מדין מחוכר משום ואין הבתר בתו בין ס"ם בשי"ם ע"י אם שלין ו בקפה בבעגלה ו"לעבו מ"ל בין שאר כלי בין שבטלו בו לאסור ע"י חמין שים להם הקפה בבעגלה אם"ם שבטת בולם מסורים אם"ה בשל בכלי דלא מבני לה בעגלה בין שאר בלים דמהרי לזו בעגלה ובעגיל בולם ג' ג' ע"י"ם.

ובי"ש האחי"ם מבה"ם דבם אם היא בטת לאסור לסוריחא ובבישתין יהי' לאחר בספה עדיין לאחד מהדבק עבשיו סוף סק"ב הב"ל מ"ם ע"ד הבה"ם בזה ופי' בפ"ח סק"ו בל"ב דאם מדיחין בזה שמתחין מלאסור לסוריחא מהדבק דבי השי"ם ע"י"ם ופי' מזה שד בדבריו בפרמ"ג ס"ח סוף סי' הם"ו בפ"ו בקלסר דיש לזה ס' ואפ"ו שבחב דאם אחד בישל בישל מבושם בשים בזה אם אין בלבי לפחון דאי בפ"ם בי"ד סי' בלבי אי דשט מבשל ס"ל דבי השי"ם שבשל בלי לף אם סי' בלבי אי דשט מבשל ואף ס"ל דלא דבי השי"ם בין שבריך בושלה מעם ע"י"ם אם ודך המשל

ד (מב) יש מי שאומר דלא שייך דבר שיש לו מתירין היכא שהמאכל מתקלקל: מגם סם ודכר שם ו מתירי בקלי כשם מלוחה כשם רע"ב ומתירי כשם רע"ב

ע מתירין סימ כמל סייה דוקא (ג) סם (נא) הלאשר כמין (נב) סי שים עניין מעוות סלאשר מחכורנה (ז) (נג) סגל (ז) מעמו (נד) בשל (מור ס"ח סי' תקי"ג ובמרוך) וכן (נה) סם לין לישהו מחמת (ס) עלמו כשל ונכן מחיכה שלא נשנתנה מאך נ' ימים וכ"כ הרא"ש נרים סימ ורין

באר חשב

(ז) מעמו כתב לבו"ח סי' שלם הלאשר ימל מכם רק שלמם שם שם שלו סימן ג' שמשלם לחשם שלו תמור לאשל כשכיל דשיל"מ ונ"ל נמ"ש כשנף ג' נשתן ניתם נקדרה לאכן כקדרה וכו' דריחם עצוי כניתה נאת לקדרה נכשם התכשיל כ"כ רבי מח"ם סימן תקי"ג סימ כש"ך חולק ע"ז וכתב לשעין לימן נראה לפשיטו סלישה שלם מעמו לו כשיל וכתב שם ש"ך דכל שמשקים מספה של שרב כשר

פתחי תשובה

(ו) שכל מעמו כשל. עבמ"ח ושין בשמושת מי לחים סימן ג' שמשלם לחשם כלכ"ם דשפמו כשל וגם כ"ש ושין שמשתו מלו גלם שכתב דמ"ח כלי שמתכר מכליסם לישהו שמתכרב כשמים שיש כשל כ"ו כדשם כי"ו כדשם כש"ך גם"ק ג' שכל נ"ש

דרכי תשובה

סעיף ד (מב) יש מי שאומר וכו' מי' כשהוסי הגרשק"ל שהגיה כזה ניקר לימן כדעם כב"ח וכש"ך סי"ב וג' כש לחם יהודה (להרא מכרי' 'מיימים ו"ל) כשרק "ל מכלכות מכלכות מחכורות מ"ם כזה כמריכות ומי' שור כשם"ד לשיל סי' ל"ב סוף סק"י וכשכר שחכורות מלן ג' סוף פרק ב' (כד"ם חכר שם ל' מחירין) וכרמ"ח סי"ח סי' תקי"ב כשיל"מ סי"ם ומי' כשי"ח סוף סק"ם פ"ק כ"ו כלב"ם נחיכוי לימם ס"ק רנ"ם לימן מי"ם ומי' כחכמם לחם כלל ת סוף מכר כ"ח כל' דכמקם שלן ניוך נחול ים להחמיר כשל"מ נם כמעם לבר מי"ם ומי' שוד כמ"ו לשיל סי' ס"ו סק"ם (נר"ם ותש) שכמשכח הם טלזה כיכם כיו"ם וכיכלה כלכישה שם שחר כילים שלמק קלשות מי ממל וכמ דקי"ל דכיכה כלכישה לן שחרים ומ"ם כשלמם שלמם מיכ ומם וכמם קלם כלן ולן כו כלי ליכן מעם ס"ב כחרים ומ"ם כשל"מ לם מכר כיכול ומשר לו כלמל ומ"ם כשלמם כחם ל"ל שלם מכר כ"ל כלי"ם רק מיל ומשה כשלמם כחם ולן כו מה ללחם ולם מכר לו כי וכרשל"מ מי שרי מי"ם לישרל כי כלן כמ"ח סק"ן כחב כשרמ"ח כשמישה ולמר מכרו כלי לם מי"ם וכ"כ כלי"ם כשר כחי' הק"ל שם כמ"ם סק"ן דכלן קלשר למר מכרו כלי לם מי"ם ומי' כחב כשל"ח סי' ס"ו כשל"ח סק"ן ומי' כשלמם כחם ל"ל כי לן כמ"ח סק"ן כי כחב כשרמ"ח שכוח לשיל סי' ס"ו סק"ם ומי'

(נו) אפ"ה (ס) הוי"ל דמקרי דבר שיש לו מתירין סופו ומותרת לגלי אפ"ה נמילס דלן איסורה אלא מחמת דס (י) (ח) שבלוע בס (תורת חטאת סי' ק"ס)
(נז) כל איסור (ט) (נח) שלא היה

פתחי תשובה

מתמטמם פ"ש, [ועיין בתשובת משכנות יעקב סימן כ"ט מ"ש בזה] (ח) שבלוע בס עכפ"ש ועיין בתשובת פני אריה סי' ג' שמפלפל בדעת הרמ"א ז"ל דכל שאינו אסור מחמת עצמו בטל ולא ככל האחרונים שהשיגו עליו אלא שכתב דאין טועה הרמ"א דכ"פ שאינו אסור מחמת עצמו בטל אלא מיירי דוקא באיסור הבלוע אינו מינו עם מה שנתערב שכיון דמאחר שהאוסר עצמו הוא מבטה"מ לא יפה כח מכחו ונדון ככל התערובות מבה"מ דבטל אפי' בדבר שיל"מ כדלעיל ס"א פ"ש בסעיף ד' שכתב דאם גם האיסור הבלוע הוא מינו עם ההיתר שנתערב בהם יש בזה עלא מדות אם שהאיסור וההיתר הנאסר אחד לח ואחד יבש ואם שניהם לחים ואם שניהם דברים יבשים כגון שמחיכן תחיכה אוכל. דאם אחד לח ואחד יבש לעולם בטל כי כבר נתבאר שטעם בטל בדבר שיש לו מתירין ואם שניהם לחים ונפל הנאסר לתוך היתר שהוא מין על האיסור עצמו יש הפרש עא) גם הנאסר הוא מאותו המין שכל אסור ואפילו לא נתן טעם בהיתר הראשון אלא שאסרו במקומו משום דבר שיש לו מתירין מ"מ אחר ואוסר גם ההיתר השני אבל אם לא היה שנאסר מינו של האיסור יש חלוק שאם נאסר מכח כ"ש חזר ואוסר גם ההיתר השני שהוא מינו עם האיסור נעשה הראשון נבילה אף אם לא נתן טעם האיסור הראשון אינו אוסר היתר השני אף שהוא מינו עם האיסור עצמו מאחר שכבר נ בטל והוא אם האוסר וכן אסור שניהם יבשים בין שהטעם כב'ר אינו מין יש של איסור ובין הוא מינו ומתערב בתחיכות לא וגם יש מכירה ורקה והטעם שנפלס מתחם נתבטל וכן אפי' אם היה מכירה שנתוחר היטב ונבלל הכל כמו תערובת לא בלא נמי בטל אבל ם יינה מכירה והיה עומדת בפני עצמה בעין בלבירה להתבטל כדין יבש ביבש אפי' היא תחיכה ע"פ שהיתה ראויה להתכבד אינה בטילה והכל אפי' משום דשיל"מ וכן אפי' אם מכי ם אינה נאסרת שאין כאן אלא פליטתה אלא שנבלעה מהאיסור של מ יותר מכזית בכא"פ הוי כאינו .של כאן ממשו של איסור וכיון שהוא דשיל"מ לא בטל ע"פ שקבע בזה מסמרות והאריך הרבה בענין זה ומ"מ האחרונים כאן לעיל סי' ק"ט ס"ק דתחיכה שלא נמלחה תוך ג"י לא ניקר דשיל"מ סותר בהאין סכיתר ימים עשה יסור עיין בזה בשו"ת מש בה מה"ר חיים כימן ג' שמתם לנס כמבו האחרונים בן אחרי בכל"ף פסק בפי' גיד הכ ם פת שתפחה עם ם לו כיון דמריא בלא כותח הוי כדשיל"מ א"כ לא ס"ל כלל זה אך שפסוק נבקע והא יך לנבר שבן דעת שהמכ"ס והש"ך ול"ז דאפילו היכא שאין ההיתר נרים שהיה אם כ מקרי דשיל"מ והכי ג"כ בשם ספר כמלן פפ"ו מהלכות מאכלות אסורות שפסק להחמיר בזה ות"מ שכלם דלף שפי"ב יש לם ל בשם כב שעשה ג"י בלא ת יתה שנתערבה בהתוס להתיר שהפרוכם אחרי במין זה רק תומרם שבאוזנים ועי' ס נפי' ז' מתובת הגאון נבל ט"ב ז"ל שדחה לאוסו וכ"ב דיפה הכריעו האחרונים להקל בזה ע"ש וכן כתב הפמ"ג ועיין בתשובת מהרי"ט נכים שלוי כלל ס' סי' ל"א (ט) שלא היה ניכר. עיין בזה בס.וכם פא .רת לבי חלק יו"ד סי י"ד

באר היטב

כיון דדשיל"מ הוא מה לי נבלע או לא סוף סוף יש היתר לאיסורו (ס) שי"ה. כלומר והעיקר אינו כן דלא מקרי דשיל"מ סופו ובלא לא נאסר מעולם כמ"ש בסי' ס"ט ג (י) שבלוע. הקשה בט"ז דלפ"ז אמאי טריך הרמ"א לתת טעם גבי כלי משום דצריך כו'לאות ולא אמר הטעם דהוי איסור בלוע ונ"ל דנאמת גבי כלי נ"כ הוא מטעם בלוע אלא דרמ"א כתב הטעם מחמת כו'לאות לנמוד ממנו נמק ם אחר היכא דצריך סולאות דלא הוי דשיל"מ וא"ל מאי שנא מכיסה ין שנאסר עליו נכדר שנבלעה בחבית דהוי דשיל"מ דשם לא הוי בלוע אלא תערובת וממנו של איסור הוא שם מיהו בעיקר הדין מסכים עם הש"ך דלאין חילוק גבי דשיל"מ בין איסור הבלוע או שמטם בכולם אינן בטלים אך מ"מ דגם תחיכה שלא נמלחה מקרי דשיל"מ זה אינו כמ"ש

דרכי תשובה

ביצים ובין בלח שייך בי' דין דשיל"מ עיי"ש ועי' מזה בשו"ת כתב סופר חיו"ד סי' ס"ז באריכות (נו) אע"פ שי"א דמקרי דשיל"ם עבאה"ט מ"ש והעיקר הוא כן דלא הוי דשיל"מ הואיל ובלאו לא נאסר ועי' בחוו"ד לעיל סי' ס"ט בביאורים ס"ק י"ט שכתב לחלק בזה בין הא דמעשר שני חשוב דשיל"מ לאכלו בירושלים אף דירושלים לא נאסר מעולם וכתב דהוא משום דבעינן דוקא שיהא לו מתירין לדבר שהי' חשוב איסור מקודם ומעשר שני קודם שבא לירושלים הי' עליו שם איסור וכשבא לירושלים הותר משא"כ בתחיכה זו דלא הי' עלי' שם איסור דהא מותר לאכלה בחומלא וכשמלחה לא הותר שם האיסור דלא הי' עלי' שם איסור מעיקרא רק לקדירה ועל זה לא יהי' לה היתר עיי"ש ועי' ביד יהודה שם בפיה"א סק"ם ובפיה"ק שם ס"ק ל"ב שכ' דמדברי החוו"ד המכר מבואר דהיכא שהי' מתחלה אסור לאכול בחומלא והי' עלי' שם איסור כגון שהי' בו דם שפירש הוי דשיל"מ ולא בטל ח"א דאין חילוק בין אם חל עלי' שם איסור בתחלה או לאו ואפי' הי' בו דם שפירש שאסור בחומלא רק בלאי ג"כ לא הוי דשיל"מ עיי"ש אמנם לפמש"ל סי' ס"ט (ס"ק ל"ו) דלדינן בלא"ה הוי הפסד גדול אם אין מתירין אותו רק לגלי כי אין אנו יודעין איך להקן הגלי שיהא ראוי לאכילה בודאי אין לה היתר מטעם הי"א שכ' המחבר דכל היכא שהמאכל מתקלקל לא הוי דשיל"מ וכדברים אלו כתבתי ג"כ ע"ד הרב ערוגות הבושם לעיל סי' פ"ז סוף אות א' שכתב דאם נכבשה תחיכת בשר בחלב ונאסרה ונתערבה אותה תחיכה בתחיכות אחרות אע"ג דיבש ביבש בטל ברוב מו כם' מ"מ אסורים כל התחיכות בבישול דהוי דשיל"מ בגלוי דגלוי אינו אסור מה"ת ואע"ג דהכהי הסיר עכ"פ מדרבנן שפיר מקרי דשיל"מ וכמ"ש הפוסקים דהמץ בפסח הוי דשיל"מ אחר הפסח אע"ג דגם לאחר הפסח אסור עכ"פ מדרבנן משום חמץ שעבר עליו הפסח עיי"ש ולפי האמור הנה מלבד מש"ל סי' פ"ז (ס"ק י"ג) דהעיקר כהסוברים דגם גלי הוי דרך בישול ואסור מה"ת אלא אפי' למ"ד דגלי לא הוי אלא מדרבנן מ"מ לפמש"ל לא הוי דשיל"מ כיון דלדידן נתקלקל התחיכה כשלוקין אותה ואינה ראוי אצלינו עוד למאכל וכמ"ש (נז) כל איסור שלא הי' ניכר וכו' עי' במשנה למלך פרק ט"ו מהלכות מאכלות אסורות הלכה י"ד ובס' חורת ללוין דרוש י"א דף ס' וס"ט ובתג"ה מבהמ"ח שם ועי' בשיורי ברכה סוף סי' זה שהביא על דברי הרמ"א בזה במ"ש כל איסור שלא הי' ניכר וכו' שמלא כת"י לרבני המערב שכתבו דל י"א כגון שהי' הרבה ביצים במקום א' ובאת התרנגולת וישבה עליהם ואין אנו מכירים אותה ביצה לא מקרי דשיל"מ עכ"ל ועי' בשו"ת יהודה יעלה (להמהר"י קיב"ו) חיו"ד סי' ו' שהאריך מיבא בשעבדא כזו בכמה דפין ועיי"ש במ"ש בזה לדינא אמנם יעוין בספ"ד לעיל סי' ל"ב סוף סק"ח שמבואר מדבריו דהא דלאמריק דבעלא הי' ניכר האיסור מקודם אף בהוא דשיל"מ בטל זה דוקא כבנא שי' ניכר האיסור במליאות בפ"ע אלא שנולד מעורב אבל כשהי' האיסור ניכר במליאות בפ"ע אלא שלא סדע לנו עד אחר שנתערב שפיר אמריק בכה"ג דשיל"מ עיי"ש (ועי' בדברינו לעיל סי' ק"ח סק"ו) ·
ועיין בס' מקור חיים על הלכ' פסח סי' המ"ז בביאורים סוף סק"ח דאם נתערב קמח חטים בקמח שעורים ואח"כ נדר אחד מקמח חטים דהאי בכלל דשיל"מ עיי"ש ועי' בגליון מהרש"א שנסתפק בזה ומלדד לכאן לכאן עיי"ש והמהגי שלא הביא מדברי המקור חיים הנ"ל ועי' בפרמ"ג או"ח בפתיחה למ"ס סי' המ"ז (בד"ה שאלה) ועי' בחידושי הגרעק"א שהביא דברי המקור חיים המכר והשיג עליו בפשיטות דכיון דבתחלת חלות האיסור הי' מעורב בהיתר ולא הי' נקרא עליו שם איסור מעולם לא הוי דשיל"מ עיי"ש וכדברים אלו כתב ג"כ ביד יהודה לעיל סי' ס"ט בפיה"א ס"ק מ"ג אות כ' וכאן ס"ק י"ט עיי"ש ועי' בס' מנחת פתים מ"ש בזה אמנם יעוין בס' ערך ש"י שהביא דברי הגרעק"א המכר והעלה שדברי המקור חיים הם עיקר ונכונים לדינא ואין קושיות הגרעק"א כדאי לדחות דברי המקור חיים מדינא עיי"ש ועי' בשו"ת חות יאיר סי' קל"ג שכתב בפשיטות דאם נתערבה האם ואח"כ שחט בתה שאסור לשחוט ביום א' מן התערובות כיון שבשעה שנעשה איסור כבר הי' בתערובות ולא הי' האיסור ידוע מקודם בפ"ע אף דנע א' עיי"ש והביאו במ"ז ס"ק א' והסכים עמו עיי"ש ועי' בשו"ת נאות דשא סי' כ"ה ובס' שדי חמד חלק הכללים מערכת הד' סי' ל"ז ועי' בשו"ת דבר משה מה"ת סי' ל"ח מה שהאריך בענין זה ונמ"ש בזה לדינא ועי' בס' שער הלכה אות ד' ערך דשיל"מ לגבי ח' שנסתפק בביצה שנולדה בשבת שלפני יו"ט דאסורה ביו"ט משום הכנה ונתערבה בשבת אי הוי דשיל"מ כי יש להסתפק מאימתי חל איסור הכנה דאם מתחיל עוד בשבת ומשעה שנולד רביע עלי' האיסור לאכול ביו"ט א"כ שפיר הוי דשיל"מ אבל אם כימא דהאיסור מתחיל רק ביו"ט שאסור ביו"ט לאכול דבר שהוכן בשבת שלפניו ואז יש לומר דלא הוי דשיל"מ כיון דבשבת חלות האיסור דהיינו ביו"ט כבר הוא בתערובות ואף דגם בשבת הי' אסור משום מוקצה ונולד בשבת גופי' מ"מ זה הוי איסור אחר ואותו האיסור של שבת חלף והלך לו ועתה שהאיסור שבעת משום הכנה שאסור ביו"ט הוא בא לעולם ע"י תערובות והוי בלא"ע אמנם בגוף הדבר שהביאו האחרונים להנחה מוחלטת דכל שנולד האיסור בתערובות לא אמריק דשיל"מ עי' בס' ערך ש"י שהתפלא על גוף דברי האחרונים בזה מה שמדמין דיניהם לדינו של המרדכי שהביא הרמ"א כי הלא המחבר לא כתב דינו רק בלח ולא ביבש וגם בלא"ה לא דמי דיניהם לדינו של המרדכי עיי"ש באורך ועי' בשו"ת בצרי שלמה חיו"ד סי' ב' וסי' י' מה שהאריך בענין זה והעתיק שם תשו' הגאון מקוסנא ז"ל שהסכים כן בפשיטות מדברי הרמ"א באו"ח סי' המ"ז דהא דאמריק דאיסור הנולד בתערובות לא הוי דשיל"מ הוא רק בלח בלא מש"כ ביבש ביבש אפי' שלד היתר בתערובות אינו בטל ועיי"ש בסי' ה' וסי' ז' מה שהאריך בזה: (נח) שלא היה ניכר קודם שנתערב.
עכלה"ט

(נב) היכר (יז) (ם) קודש (מא) מגחברת שי (סב) כתל ממ"ג שפוח דבר שיש לו מחירין (כפתח כלל כ"ה) (סב) שי (י) (סר) שכיר (סח) מדבר (סר) שחר

באור הגר"א

ממ"ק פ"ג · (יח) קידוש. פי' שמ"ך כגון נתינת מלפח שבגיגים נשמיים ושיש גם סרכים יין שלהי קודם משכת שוכר ניקח מן סיין בשבת ומ"מ מיזגו גם שחם מן שמגיעים כל שמם לפי שמשבחל כשם שיקח כבר ואין זו משום דיהי"מ משחר שלא שיה שם פלוי שם יין ממ"ג משנה וכן חביח מלפח שבגיגים ומשלים החביח כשיש ומשלים יין ומסננים מחקנקים (לשחר שן ויש לו כל שיין שוכר לשחוך שיעמו בשבת לשחמש לפי שחמש יין מיזגו בשבת מחשבל ומחבטל שם שיין שביש זו כבר ולא שיה שיכר שחם

דשי"ע סימ' ג' ושיטחכל שחקר יכול לשחייב ושיל ל"ל שפיר ולכן אם שחקר פלו' שלח שיין אם שיין נכון שלח"מ מיי' כדבר שחקר לאו ושחבר לאו ומי שחקר פלו' לשר שלו לשחייב ומי שחש יכול לשחייב פיי שלח שחקר פלו' שחש שלח"מ נמי שחקר פירושו ס"ש ושל שחייב ושל שחייב ושל שחייב ס"ש נם (שכיבו ושיש מחשם ושכל פ"ש) ושחש"ך פי' ל"ק ס"ק כ' ושיין בשחשם כיש שחקר כ' ק"ק שכתב דחקק כגון שחש חלישה שחש שלא לשחל שלוש שחבית לא כי דשי"ע ס"ק ל"ו ושם שחקר פלוני שלקנות פי' ל"ג ס"ק ושן וכן שכלה נשי"ם חשוכה מחיכה ס"ק כ' ק"ק ושל"ך ושכב ושלא שחייב ס"ק ל"ג ס"ק ושן שכלה נשי"ם שחשוכה שחש שלא לשחל שלוש שחבית לא כי דשי"ע

א מבי"ר ס"ק ז
ב"י ס"ק ו"ו ל"ב
ג"י ד"ה ויזיב
ני' עיי"ש בל"ב
ע"ב תב"ו ושי"
ותב"ו ע"ב כלשונו
ע"ב קרוים וכלם

(סז) וכ"פ ס"ח כ"ב נלדיה מקרי דבר שיש לו מתירין (שם וכ ויטן פ"ח דמריס וכ"ה ס"ק) דלא שמשר לשעיל על נדרו דבר שיש לו היתר (סח) ותוכר ו"מ כתב כהן חמן בשמח לא מקרי דבר שיש לו מתירין (מרדכי פרק כ"ס) (יא) (סמ) רים (יב) (ע) מלקין כזה (רמב"ם ס"פ מהמ"ס) ולא מקרי דבר שיש לו מתירין פ"ח כותר לאחד שעשה אסור ס"ע שמותר לאחרים (עא) כהן (יג) (יב) (עב) המשמל בשמח לא מקרי דשיל"מ (ב"י בשם ר' יהודה בשם פרק ס"ח):

קג דין נותן טעם לפגם. ובו ז' סעיפים

א (א) יכל (ב) דבר (ג) שמעבד

פתחי תשובה

יקהיאל סק"ח שכתב דלאי שם דאסורין בש"ס דלרבי ה' כיוצים משום דמלח ג"כ נלדיה ס"ק ו' ומיין נתבישל פי' תרוה פירין ס' שהשלה נם כזה דהשם הרמ"ח ז"ל דאפלו בל שהי דבר שיש לו מתירין ס' נתערב בהיתר ס' כיוצא בו ביטל אסור ואפלו נתן הדבר הזה לתוכו מחר ונאסר כדיני ס"ק י"ח: (סמ) ויש חולקין עבמ"ח ופ"ח ועי' בשרית הוית חסד (מבקשן מלובלין ז"ל) חלק ס"ח סי' כ' שפסק"ד ביצא שהכל בטל כשיש שם אחד מתיר דבמקום שיש דין היש"מ ונם יש לענין ס"ם עפ"ד הרמ"ח לשלן סי' ק"י בבי' ח' דשלח בשם"ע ים להחמיר ודשי"מ אין להחיר מבוס ס"ם ועי"ש בש"ם בזה בתריבות. (ע) חולקין בזה. עבמ"ח ופ"ח ועי' במהרי"ט כלל ל"ח ס"ק ס"ו שהניח דברי המרדכי"ל והב"ח המכר והשלה בירושלים דבע"כ דשבור הרחשוה מיקר לרינא דאמרן לא מקרי ש"מ ועי' בש"ך ס"ק ס"ו ד"ה ויכ"ב בתבי' הורת חסד שם סי"ם בתריבות ופסק"ד ס"ק י"ד ועי' בית יהודה בסי"ח סק"כ ובסי"ק ס"ק כ"ה ס"ק בזה לרינא ומי' בם זכרון מרדכים (מבקשן מו"ה מנחי הכהן ז"ל) שהחב שבא משמה לפי בספח שבישלו בשר מריפה בקדירה כ"י מחמץ נמור ולקחו הקף שבישלו בו ולחתי-שבשר עליו מצל"ם מהשוהו למלכל בשר על ספח וחתב דלהלהרה י"ל דלפ"ם המ"ח סי' תמ"ו הטיכה שם לד להיתר יש לסמוך למקילין בלינו כ"י נם בספח ולכן יש לד נדול להיתר לפ"ם המרדכי"ם דחיון בספח שלינו בטל מכום ישל"מ מחיון עליה וכבר נודע דמה הר"ן הטיכה שם עליו שד לפשר בלין לן מהיון כגון בילה שבולה ביו"ט בין שם עליו נם לפשר לאר שלין ל' מחירין ואפ"ה דחה זה וכתב דלה רלה לסמוך להקל בזה ולפשר ושים שכן רלו להודות להחמיר ס"ם (עא) בגון הבשול בשבת. עבמ"ם ופ"ח שהרלו מקום נלי"ח רים ב' ס"ח וב"ח שם ס"ב שהעוה דלין ליהקל בזה מלל כשהתערב בתולי שבת דמי לה הי ישל"מ מ"ם שהשבר לאחרים לפשל התערובות הוה בהיתר נמור מלל מחמת בישול מפ"ה לה נקרא ישל"מ ולה הי ישל"מ מלל כשים לד היבר למי שהפשר ל' מבל הכל בין שיהר בלא בישול מלל לאחרים מלל לאפשר להם לה כלל ממולל שבת ואילך מכל מ"ם שתערב בשבת כיון שבו ביום אל עליו שם דבר שיש"מ לגבי אחרים שלינו בטל לפל להם אל מליו לה דבר שיש"מ נם לגבי דידי' ואיפו להשבשל עלמו ואפשר ל' התערובות עי"ם ובשפ"ח כתן ס"ק ע"ל שכתב דמשמע מדברי הפ"ח שם ולפם שהתערב בשבת אפשר ל' התערובות הוה לשולם לפ"ם שם ס"ק כ"ה (כ"ה והה) שעמד על המחבר דבחל מ"ם בי"ח ולפם ימהין עד מולאי י"ח ומקלקל המשבל דלכאורה י"ל דנם כהתערב בו ביום מוהר בבישול דלי לפשר לומר דימהין עד מולאי י"ח דנם היכל שמקלקל המשבל לה הוי ישל"מ ונם לין לומר שימהין עכ"פ עד שלפל שבת ויקלקנה בי"ח שיכין שבת עד מולאי י"ח ומחמת זה לה הוי ישל"מ ולפשר לומר דבישול דלי לפשר לומר דימהין עד מולאי י"ח ולפם ימהין

(ד) פגום (ה) אינו אוסר (ו) תערובתו ויאפילו אין מעכו פגום כחצות עצמי שכבני עצמו הוא מושעם וכשעבה (ז) אלא (ח) שפגום (ם) תערובתו (י) מותר: פגום מיפו דבריס (יא) מפוזרים כבריס (יב) לו

דרכי תשובה

ומיהו מיהו מקרי פגום. [וכ"ז בפגום עצמי שכל בפגום רק בפקפק בפגום מיפו ויפאכלר בפגי מאחר זה]: (ז) אלא שפגום תערובתו. עי' בפרישה בב מלק ס' סי"ד סק"ו שמחמר בפגום בפגום על פיפר שפגום כם וכר מפקי בן קיל פיפר פגום כם פגום עצמי בפגום על פיפר שפגום כם וכר כפגום בן פגום כפגי"ל כ' בשפ"ל מן כפרפ"ם ופ"ר בפגום עצמי כם פגום כפגי"ל כ' בשפ"ל רק כם שכר לכר מר כ' בפרפ"ם ופכפפם פ"כ י"ל חוקה פלו פכל מידי דפפום שכפפרב בפפיר לם פפום פלכפפ"ם ופכי"ם פפפ"

ב יפגם זה (סו) א"צ שיפגום לגברי עד שהוא קץ לאכלו אלא (מז) אפילו (יח) פחם (ו) קצות איט אוסר העזרובת יוציש מי שאומר דהייט דוקא כשנתערב (יח) איסור (ז) (יט) טעם עם הדוחר מרובה (כ) אבל

פתחי תשובה

קנ (א) כ"כ הלבוש סי' צ"ח ס"ק ב' וכן משמע מדברי הרא"ש והר' שמשון וכ"כ הרמב"ם פ"ד מהל' מאכלות אסורות ה"ב ודלא כהרב המגיד שם ד"ה ומה שכתב ומיהו אם נתבשל וכו' וכן משמע מדברי הרמב"ן והרשב"א והריטב"א בחולין דף ק"ח ע"ב ד"ה ומיהו ואם נתבשל וכו' וכן משמע מדברי הרא"ש בפ' כל הבשר סי' ל"ב ובפ' בתרא דחולין סי' ל"ב ובפ' אלו עוברין סי' ל"ב ובפ' גיד הנשה סי' ל"ב ובפ' כל שעה סי' ל"ב וב

(כא) איסור (ה) מרובה לתוך היתר מעט ואפילו מחצה על מחצה (כב) אין איסורים נותן טעם לפגם מהר (כג) עד (כד) שיפגם לגמרי שאינו ראוי למאכל אדם (כה) ואם אין שם ממשו של איסור אלא טעמו בלבד אפילו איסור מרובה והיתר טעמן מהר אם פגם קצת (כו) יהיש מי "שחכך" (מ' מקום להתחיר ואיסור) לומר (כז) שאם הגידל האיסור מדתו של היתר עד שהוא משביח יותר בשאוכלין (כח) בגודל מדתו כמה שהוא פגום בהפסד טעמו אסור עד שיפסל מלאכול אדם (ו) ברי"א שפגום מרחלתו ועד סופו ' אבל אם (כמ) השביח ולבסוף פגום (ל) ' או (לא) פגום (לב) ולבסוף

ח סי"ן נמי כשהוא דע"י כיון שהוא נטעם גדול מתחו יותר ממה שמפגמו על פגום ' ד"מ"ל דב יכול לומר שהוא סם ק"ס ו כ"כ כרמב"ם בפ"ג

באר היטב

נח"מ דלמן נתלק כין מפסם לגם ממחם דשם נוף פלישור מני נמל מחב ' (ה) מרובה. וכן נירו של איסור : (ו) כנ"מ . סיי פלוגם כלפי מפסיד ופקי פרים הפחמן

דרכי תשובה

ספסד מי"ם ול"מ' (כז) שאם הגדיל האיסור. ומ"מ אם פירש כן שהגדיל והשביח התבטל תחלה בגודל מידתו יותר ממה שפגמו בפעמו והכירוהו חרקו ולא נשאר בהתבטל ממנו רק פעמו חבר הדין דלפי' פגום רק קלה ים ט דין מל"ם תוס"ם שמעל סק"ב וה"ם . (בח) בגודל מרחו. מי' בשו"ת למח לדק ס' ס' (כד"ם ושד כין דע"י) שב ולפי דוקא בתבשיל מ"ו בגודל מידתו דה"ה אם מבשיל מ"ו כדבר אחר כגון בטעם חלב בתוך הין אפ"ב שהחלב פגום אם הין מ"ם כין שמבשיל מ"ו לגילוח שמלילו אח הין אפי ממה שמפסיד מ"ו פגומים אעפו אפור אפי"ם ומ"י ביד יהודה בפיי"ם סק"ם כ"כ שהחלב אם אפמה אחד מדברי הרמ"א כאן סף ס' קל"ד דמותר אף אם אוחנין בחלב כדי לגבוה שיהא מפסם נפל"ם מי"ם . (בט) השביח ולבסוף פגום. מעפ"ד סק"ם י"ד שהוכיח מדברי הרמ"א בחתו' ס' ל"ד דלם ה' מבשיל פגום כיני מפ"ם מותר ומי"ם בפרמ"ג בפשיקתו בפעין זה ומ' ביד יהודה בפיי"ם סק"ם י"ח מ"ם ע"ד הרמ"א כאן . (ל) או פגום ולבסוף השביח. מי' ביד יהודה בפיי"ם סק"ם י"ל ובפיי"ק סק"ם ע"י שכתב דמלאי דפי' פגום מחלוה בחון התבטל לעפרי עד שלפי דלי לגר לם מבטיח אח"כ לפי מדלריים"ה וכיון דלא נפסל האיסור בפעמו שלח שהחזרנות מפגימו מהתיה וכיון שדבר ליהוח מחר ומבטיח אח"כ לא יפת כלל מפ"ת מחורם נכילה כיון שטעמו כן להבטיח מי"ם (לא) פגום ולבסוף השביח. מי' ביד יהודה שכתב ממפעמות בפוסקים דבע"כ לא לפיר אלא לם פעם האיסור בפעמו הבטיח ולפי פגום עוד בפעמו אבל לם ידעינן שהאיסור נאחר פגום בפעמו לף מחמת חוב שהיחר לפי מרגם פגם האיסור מחר דאל לפי לפרי פגום בפעמו וכלן לם מ' מדעינן שעמו מ' פגום מי"ם וכעין סברה ז כתב ג"כ בשו"ת מקדי לב חלק ל' מי"ד מ' מ"ם בחה שעמד עם על המקור בפת מבאור על לפיר כעין מרחמה וכלפי כברם לי לפיר עין בהוחה ולקי עלי' שברי לחרי בפ"ם כיצה דף ו' והפיר לפי רפי לפילה פרם והפמ"ג כתב בפלל' חמן ולפי נקרא אחר עד שיפסל ואפילה פרם והוא כפלילה מברחם וכ' שם לפלפורה לן לעמוד אחר לפיריע מחמן החפם לפיר הכחוב בפיהום פיעמן גם בבה"ע מפ"ב בפיר לפיריע ומ"ע דקי"ל כ"ח דפוגם פלפ פרם בפיר דין לפיר אם פגום רק קלה ולבסוף הבטיח לפיר פלפ פלפ בפחבטיח פלפ לפיר דין חמן ע"ע נריעין דחמן ולפעמו מפ"ב בפחבטיח פי" פחרוחת פלן נוף בפיר בפבטיח בפעמו רק פגיעים החפם על בפיר פלפ פרם מחמת בפיפם פרבה פלי כין דחיר בפעמו פרם שב פלפ פרם ופיר לפחת פיי" פחרוחת ופי"ם בפ"ם פרם ופ"ם בפ"ם ופ"ם בפ"ם ופ"ם בפ"

(ז) (לג) השביח (לד) אסור: סמ"ג (לה) (ב) סמ"ג דלאיסור ל"ת לפנים ומסקנ' טור (לו) מ"מ (ג) (לז) (לח) סקדרה (לט) לאסרה ופם כבלו כה

פתחי תשובה

(ב) סמ"ג עין נמצאים בנפש יחקאל סי' כ"ח ומהרי ז"ל נגמר מדפסה זמם ב בלו נקדירה לאיסור מנגיל בהלאיסור סתם גם פסם לפנים ולמ"ב ע"ם ו גם מנגיל בהלאיסור כלמקון כ"ם לפנים גם מפר מנגיל שפני זכיון דהכתם ע"ב מנגיל כלמקון מקודם ול"ב מ"ב פסם מניגל גם מנגיל כב' ומן מנגיל כלמקון פסם נמנגיל כב' סעיף ד' נפר לו מלב ניין כי לפנים ל"ל מלב בלי"ו מ"ם כיון שמלב פ"מו לינו לאסר כיון דלגלת פסם ומ"ב כי יבטל פסם לו כלום יש לחלק ד לדיון דמחמירין נפי' ל"ם סעיף נ' נהנהם לפ מהניון בנס"ב ל"ם נר ל"ם דמיקיק עמם מפרנמו מליעת כמלב והבשר גלי ממלפנים כמים ולי"ב מפרים כבלים בם"ם כלו

באר חיטב

(ו) מהניות כ"ג בם"ך דוקא מהר בהכניה לאסור מבל קודם שנעניה מהר ס"ס בפפבר מיבניה מה"כ כיון דרהתם פנם הוא ול"ם פ"ו ופ"ח [וכ"ג ופ"ח תלק וכיהנו לף קודם מיבניה לאסור ופם כדבר בפף פם בהניה לו פינם פולכן לכהמיר ומבפירן נפ"ו. ומ"ם ל"ג דמין במינו ולימ"ו ודלי רוב מולכין בספיקא לקולא פר"ח]

כ"י בהפמי ל"ב מל מפנים כ"י בל"ל ובפלימי ל"ב לכתיר ופ"י פוד בהפנים מפלפת מן בגלי בפר ב"י ובניכו בכף מולנם ל"י וכפב דיכין יש לפפיל לף נאה פכפב בהנם נקפן ל נדיון דמחמירין נפ"י ל"ם סעיף נ' נהנהם לפ מהניון בנס"ב ל"ם נר ל"ם דמיקיק עמם מפרנמו מליעת כמלב והבשר גלי ממלפנים כמים ולי"ב מפרים כבלים בם"ם כלו

דרכי תשובה

(לג) השביח. עבלה"ם סוף הסי"ק פ"ם מהפר"ח ומ"ש מלפה לי דמין במינו ולימ"ו ודלי רוב וכו' ומ' בממהו בהן הלק ג' מהפר ההפרחות פרק ב' בעמד על המחבר נלאיסורין הפנמים ההבשיל בין הפפנימים מעיקרן בין המפנמים מעיקרן רק שנפפנו במקלת בלוכן בעריין יש בהם לישר עליהם מן ההורה בם והמרנו בפיהר יבש ביבש מן בפפיט מיט לם ערין ס' בפיהר לנפל כיון דר"י"ל בל"מ דבם יבש ביבש ערין ס' בעין בפפיט מיט לו לה בפלים בוחב ביהר אפי' מדברי סופרים כיון בלו"ם ערין ס' בעין ברבפם שלם יבשלם יהן מהם וכהב דיש להחמיר להלריך בפפם בם בזה כיון בפיהר בזה בהפפם של הרמב"ם ובניכ כרוך דמין בלאיט מיט בם ביבש ביבש ערין ס' כיון שהפבר להביר האיסור ולבודקו הוא ולפ"ז דומין זה לזה וכו' וזה הפפם ערין בם בדברים הפנמיים וכו' מלהר שהפבר להביהן קלם בפהן הפיהר עי"ם בלוכן ועיין במ"ז סעיף ס"ק נ' שהביא והניח בל"ם מי"ם: (לד) אסור וכן נהביהו ולבפפח פגם וכן בפגם ולבפף מבניה קודם שהביהו הין בו לישר הורה רק מדבבן הוא וחל בם לישר על התהרונות הבפח בהלה בין בפף לו ערין להחזין. בפ"ד בם. ומה"ם כתב ביד מברהם דבכ"ע לו לישר בלה בם ידעינן בולפי שפפ להבניה חבל בפפיקא הן לפפר מי"ם לתתם בגוף דברי הפרמ"ג שהחלים דהוי רק מדבבן מ' ביד יסודה בפיה"ק פ"ק י"ד ס"ק בזה וכיון בל"ע מי"ם ומ' בעהונות הבפפם הוא ג' מה שהלריך בזה וכ' שדבר זה הלו בפ"הנהת בפוסקים הבפב"ח והפוס' ומי"ם בתם שפפר על המחבר בבב"ח בם ים לישר בפהי שהם בפפת ניפול ומח"ב בבניה מי ממל דאפור כמו בכל לישרים או לפפר דבני בב"ח בפיקר מי בביפול מה שמהבלים יהר בפבר עם החלב ס"ב כיון דבפפת ניפול לו מ' לישר כיון שפ' מ' פהום לכן גם בזה בפהבה מח"ב בלף בפפת ניפול ליה ן בם ואיט מלפר מן ההורה ובפות שמח"ו בלריך שוד בזה והבלה דבפלר לישרין הבניה ולבפף פהם ליט לפפר רק מדבבן מבל בבבר בחלב ים להחמיר דהוי מן ההורה ולפרים גם בהבלה לף בפת שהוא הוחר ליט לישר ומיפר לפפר מן ההורה רק מדבבן כיון בההם הוחר ליט לישר ומיפר לפפר מן ההורה רק מדבבן בלריהות (ומי' בדבריס לפיל סי' ס"ו סק"ב)· (לה) ס"א אע"ג עפה"ם מ"ם מהפר' בפפת יחזקאל והפוכת נגפת שפל ומי' בפ"ח רביט חיים סבן ז"ל סיי"ד סי' כ"ם בהלריך נ"ב לחתת דברי הבפפת יחזקאל בזה ושעהו נ"ב להחיר בזה בפפיפות מי"ב: (לו) ס"ם הקדירה אפורה מי' ביד יסודה בפיה"ם סי' י"ב ובפיה"ק פ"ק י"ח ס"ם מהפ"ה בלו נ"ב דאפי' לאחר מפל"ע לישר לבפל בה לף בפב דמ"ם מלה דאם מי' לישר רק דבר שעשה ומי' קדירם נחלב עד פ"פ שלא יפי' בהחבשל הפי ס' עד לישר יש להחיר הקדירה לאחר מפל"ע לבל דבר מי"ם: (לז) הקדרה אפורה. עפה"ם ס"ם מהפר' ס"ב ומי' בפרמ"ג מ"ח בהפפות בפפל בהפ"ה סדר נ' מות ח' שכ' דאם ביפול בשר בילוף בבלי דאפור עם מים ואחבו בו קף ואח"ב החבו בקף בזה להבשיל דגם בלי דאפור שוער בבל אחת בשיעור שהפה בגילה לידון ס"ם

· לף הלפר יפל לאפור יותר מהלישור מי"ם ופפ"ד בלף בפה בלים ושה לעיין בם בית יפ"ם בפה"ם מהפר"ח בהית של ס"ב בפה פחבר בלים ושה לידות דברי הפ"ז בפה הבולל של ס"ב לבל לף מפפעי' רק מפפה ל"ם בר ל"ם מ"ם בפריבות זה לישר בם בפפיפים בין של ס"ב בפה ס"ק ל"ד סעי' ס' שהפפלל ג"ב של ס"ב בפה ברח ברח בשול שהחר הפלים ושה לין בשפה ביין דפי לבף ול"ב פפי' ל' שי' כ' בם דבלישל ב' בפלישל ב' בבל שי שרי לישן לף מלפר ל"ם בי בפפיפים בין של ס"ב וכן של חבר שה ל"ם בר ל"ם ושהפיפל מ"ם: (לח) הקדירה אפורה.

(לט) מפפ"ם ומי' בפפה"י כלל פ"ה פ"ק ע"ג שהחב מבפשות הח"ם שם ושה"ם ובי"ב בהבשל בפגום מעיקרן ג"ב הקדירה לפפירה ומפי' לדבר שב"ב פגום פפיפ דנהבשל בפגלים ומ"ם לפו ל"ם שבפה לף שהב דממפפעות הרבב"ם ום"ם לינו בן ושיה ב"ע מי"ם ועי' בפ"ז פק"ז פ"ם ע"ד בפה"י בזה ושהב לחלק דהיכא שהאיסור בפ"ם הוא פפונה רק בפוא פפ"ם בהבשל בין שבישל בהלריכה אלא שריבה בין שהאיסור פגום בהבשל בפפיפה ושלא"ה דלפי לנאר בזה פפ"ל לפו ל"ם לפגום דם בהפיר בהלריכה אבל בם ניעול בהלריכה דבר לישר בהוא פגום בפ"ם והוא פגום לנפרי עד שלש ליפי לנר כ"ל ודלי דהכלי שרי וכ' דיל דלפי' לף בי פגום לנפרי עד שלש ליפי לנר פלף בפגם רק קלף עד שיהן פעם פגום בכל ההבשלין כל שהוא פגום בן פפיקרן שרי הקדירה עי"ם והבה ביד לפברהם כ' דהפהוא פעם רק קלה לפי' פגום פפיקרן לפהדיה הקדירה עי"ם פפל לף הביא דברי הפרמ"ג הב"ל בפעם בעם"ד פוף פ"ק י"ח בתב הפרמ"ג בפעמו בעם הם"ח דלם בלע בכלי לישר שרפוי קלת לפהילה לפפר הכלי עי"ם והייט כדברי הר' פברהם הנ"ל ופי' ביד יהודה בם פ"ם בזה לימ': (לם) אפורה. עפר"ח פק"ע ובתב בפעם שפל יבשו לפ"ב פלבל בהלישר הוא פהן פעם לפבה בהבשל עי"ם וכ"ב בפ"ח בם יהפו"ה ופי"ם שוד בפ"ז שבתב בעם הפ"ה שד רבהת יותר בלף בעין דוקא היכא פלישור בעין בקדירה א בלף שפי' לף בי' פפילם בלישר בפפיפה בעין בקדירה א בבן שבישל לישר בהבשל בעהם פהו בקדירה ולפ"ב רביהו הלישר פהוך פהבשל והבו בהבשל בקדירה פפבה פפ"ב ולפלרה גם הקדירה להרהת החיפק בפל יבשו בה הבשל היכי ל"ע בבבה בעפם הישור בבלע בה שוער בפ"ע ולפ שבהבבול פי' לפגם פ"ם פעם הלישור עלפו לף בפגם עי"ם ופי' בב"ה הפלבה לדם הפפרדי פח"ד פי' ל"ב פ"ם בהחיכה חבל (בלי"ע) שבפלה לחוך כפי של קלו"ע חוהה וחבה בם והקלו"ם בולפי פוהר כיון שהבאב פוגם לבן לעבין הכלי יב לעיין הלפי פ"ם רפר"ה דרפעם פהקדירה לפהיה הוא פפבם פהלישור יהן פעם בשבה בהבשל שפבאל פח"ב לבפדיה לף שייך כפן הפל בלי א דרבה להבהעם בה רין לקולא"ם לבד ופפולם לין פבפלין בה הבשל לפר פעם לפי דברי הא"ה כלל ל"ב פלוהר פעין לבל נם בבבא פ' בעם פעם פוגם חזקה בהבשל פפירין פעם פלישור הוא פפל"ם פלבלים ולפ"ד פלוהר לפי שבישל לפר בישול לפר פעם פוגם בהבשל פפיקרן פעם לישור בם בפ"ם בין בלעבי הבשל פי דעבד ופפל"ם פי בדעבד לפ לעבי הכלי לפי לבפהלה ולפ"ד פלוהר לפי בישול לפר פעם פוגם בה פ"ב רק לפהו פן הבשל פלישור הוא פפל"ם פלבלים

סח"ל הך טעמא נמי מבואר בשלחן ערוך סימן ו סעיף ו (מא) והמגיד שמני שם נ"ל סיב ט (מב) ס' (ד) (מג) מד ח סימנים ורים שם
(ח) (מד) שלחן ערוך שם ב (מה) כדבר שלין ט סעיף כ"ג ן סיוף (מו) שהיכין נכ והחכו שח"ב סכ שהבית שי שסעיף נ"ב שנם (כו) נ"ל שמביה
(ט) הקדוש וכן (מז) כדבר שלין ט סעיף כ"ג ן סיוף (מח) שהיכין נכ והחכו שח"ב סכ שהבית שי שסעיף נ"ב שנם (כו) נ"ל שמביה
סיוף (נ) וכל כיוצא בזה (שם נאמרו): ג יאפילו אין כח באשר לבדו לפנים (נא) אלא ע"י דבר אחר שכשיעור

באר היטב

(ח) בשלחן וכתב שכן ל"ל ס' נד כל שכנגד נקדרה דכיון דשם פנים נ"ל כדלעיל סי' נ"ח (ט) בקדרה. דהיי ל"ל נר ל"ל בשלחן נכף וכף נתבטל ונתבטל בקדרה ותדין כלי סיחר כיון שה ס פנים וכשכשה נפ"י נמה לי נתחב כף נ' פעמים נמש"ל בסעיף הם מחב החלה נב"ש נשנה ומח"ב החכוהו נמש"ל ומח"ב ניכל נקדרה א ומי שרי דהיי ל"ל נר ל"ל דיכף אין פנים שנ: נתבטל ונתבטל בקדרה וכקדרה חען מח"ב כשם שיתבטל ס"ל ל"ל נר ל"ל ומסיק נשלחן נפני מח' נתר סעף שלחן שיעור ולא טיחם מד שאר מבואר בשלחן ערוך סימן ו סעיף ו ומגיד משנה שם ומהרי"ל סי' ק"ל ומהרי"ק שורש קנ"ב ומ"ש בשלחן ערוך שם ומ"ש הרמ"א שם ומ"ש הט"ז שם ומ"ש הש"ך שם ומ"ש הפרישה שם ומ"ש הש"ך שם ומ"ש הפרישה שם ומ"ש הש"ך שם ומ"ש הפרישה

ס מרדכי ריש פ' כל הבשר ס"ק דף רמ"ט ס"ב נמוקי יוסף

כבן שנפל איסור לקדירה שיש בה מלח או תבלין מדובין) ואלמלא המלח והתבלין שבה (נב) לא היה (נג) כח באיסור (י) (נד) לפגום אפילו הבי מותר : ד (נה) יישמן (נו) ודבש (נז) של עכו"ם אעפ"י שהם מבושלים (נח) מותרים (נט) מפני

י) כ"כ נמוק' וכ"מ בריטב"א מדוכין

באר היטב

ל"ש לפגם מדי (י) לפגום . כתב הב"ח וז"ל ליכא כאיסורא פגום מפני שאין שם מלח ותבלין ולזו היה שם מלח ותבלין כראוי לא היה פגום שותר כיון דשהא מיפגם ומיפגם

דרכי

להאמיר כזה וכמים דוקא שאם האיסור יהי' פגום קלת וע"י יתקן לו תבלין הבלין שעשה פגום לגמרי ולא יזלת מיי"ם (נב) לא הי' כח באיסור לפגום עבה"ט מ"ם וה"ם מיסכת וט' ומי' כתירוצי הגרעק"א ז"ל שכתב דבשלמן כזה כשאפ פגום בעוד שלא נתן בו תבלין ומ"מ יש ל"ן דמותר לרוסקו לכתחלה עד ס' ואינו מר"ב מלח והבלין שבשיה ואין כזה משום בימול לאיסור לכתחלה וט' ובים בל"ש לדינא מיי"ם (נב) כח באיסור לפגום עבה"ט מ"ם מהב"ח ס"ה מיסכת כשאפ פגום מפני שאין שם מלח והבלין ומי' כמ' ש"ת פתי שכ' ומ"מ זה דוקא כיכא שהתבשיל נופף רשי לאכלו בלי מלח רק שהאיסור נשפל בו פגום לבי מלח כזה הוא רשי לאכל היכא שהתבשיל נופף לו מזה בי מלח אף דגם האיסור פגום בלי מלח ואסור והא לאו האיסור מפסיד דבר דגם מבטלו פגום בלי מלח מיי"ם (נד) לפגום עבה"ט מ"ם מהמ"ב

ופשב"ד סק"ז

סעיף ד (נה) שמן ודבש עבה"ט מ"ם מהב"ח דלדינא נ"ל"ם מהר

דכהם כלים של עכו"ם אינם כ"א ומי' כמ' מנחת יהודה (מכרכ מהרי"ל מופיעהייט ז"ל) שכ' שע"י כשכים בכל נליטותיו להצדר הדבם שקונין מהעכו"ם אע"פ שרשעכו"ם מבלען ג"ם בכליהן והרי גרמ"ל שהם לנסור בשעת שלין הפס- גזוז דם מבין שרשע"ם לא האמיר רק לנכי בשר עלמו מבל לעני בשעת שבכלי אין להאמיר כלל וע"כ בשהם כלי של עכו"ם וקי"ל דהוא אינו ב"א אין להיתיר אף לכתחלה מיי"ם : (נו) ודבש וכיוצא בזה אסכון נם להלן ס' ק"ד סעי' ס' בהלחים עם יין הוא נמל"ם ומי' גמ"ח פ"ה סי' תמ"ז סק"ו בהסון ושטורים ושיטח חמן בבלר מיס רו' נמל"ם מיי"ם (נז) של עבו"ם עבה"ג לעיל סי' פ"ו בהגהות ב"י אות מ"ב שהב בשעם אחת בעילו ההוחרים דבם נשחוה של עיר ואסר הדבם בין שכי הוד בלר הבשר לפיכם נים שם הלהי בשר לפע"נ שבחיבם וכו' בשן בעלמא מ"ם בין שהב הדבם בהעד מעו"ם חוד ומחרכך ושקן עשם בהדבם ב"ב יש לאסור אבן שם הי' נלד הבשר אין לרחשר מיי"ם ומי' בשי"ד סי' ם"ם סי"ב בין עשוק פ"ם הסברות לפסק זה של הכהיא דלד הבשר אין לאוש הבשר לאד אין בו עשם ב"ב ום לסוהר אבר לפע"נ אמ"ד דבשר בדבם פגום מיי"ם ומי' בשי"ם פרק בסה אהרן אות כ' סי' ל"ג שבשיל ב"ב מבא זה לאבן בין שם סי' לגד הבשר ומי' בשי"ם אמנם יש"ש בשם ב"ח דלד הבשר אין לרחשר אחר ס' בל' ובין שם הי' לגד הבשר מי

(ס) שהבשר (יפ) פוגם את השמן (סא) ומסריחו (סב) וכן (ה) (סג) (סר) לדבש: הגה וי"פ (סה) דכחר ליט פוגם דכמן עצמו רק מקום שנתנו מדכמן (מפרי"ג) (סו) ונמקום (סז) שלין (יכ) בספר נחל יט להחמיר (סח) בחר (סט) מ

באר היטב

שיך לשער סקדרה כרמ"ח ל"ל דכל מברי מרי ע"ל • (יפ) פוגם. מקור הש"ך מה שכ' קל"ש שפן המחבר דכחם כלים של שובדי כוכבים ליט כ"י ומ"ש כלפי כרי מחבר ונ"ל דלם כניש כלן דברי כרמב"ם מלא לגמרי דבחר פוגם שמן ודכמ

דרכי

סי' כ' שכתירץ בפלפולו בדבר השמן שנתנו ממרחקים וילפ קול שמעדכין בו שמן חבר וכ' דמסתמא לין לחוש כיון דדובא דעלמא בכל המדינות השמן כחר בלא שום זיוף רק במדינה מחת ים ליטן וקול שפם מיישן כל זמן שלא ידעו במדינתם שמכניסים בשמן מפם ויקפה כל הפחמים כחרים בלי מקפוץ מפחם רוב ומפחם קדוב ולין לחוש ליוף לך במקום שידוע שפחמונים מביאים ממדינה

שלומרים שמייפים שם ע"ל דהי קבוע ולפחר שי"פ בפרישת

אפנם בגוף דברי כרמ"ח שם בהגה' הסוף שכ"כ מהפעמים שמהיר השמן שמעדכין בו שמן חבר וכ' דמשום דשמוש בו כל זמן שלא נתקלקל ולא נפסל ולא נשתנה ריחו ולא נשתנה מראיתו ולא נתעפש ולא נתקלקל בשום דבר ולא נתמעט בשיעור ולא נתוסף בשיעור ולא נשתנה ממקומו ולא נתערב בשום דבר שלא נתן בו מתחלה ולא נתבשל ולא נתקלקל

(ו) מלג כיון (ע) סי (עא) לפמ (עב) ופותר. (הג"מ פ"ב דפ"ז): ה כל (עג) קדרה שאינה בת יומא חשיבה טעמה לפגם ואינה אוסרת ונקראת בת יומא כל זמן שלא שהתה מעת לעת (עד) אחד שנתבשל בה האיסור וכיון (עה) שעבר עליו מעת לעת אחד (עו) שנתבשל בה (עז) האיסור אינה נקראת בת יומא ואם בישל בה כשאינה בת יומא התבשיל מותר דהוי נותן טעם לפגם לחודא שתהיה מותרת שלא יהא שומן על פניה (עח) שאם (עט) לא (פ) הדיחה אסור והרי היא כרחיכת איסור שלא נפגמה

פתחי תשובה

וסי' מ"ב וסי' קי"ו (ו) מלג כיון סיין בסוף ס' תוספות שנת ובמשנת ס"ב סי"ד קי' (ע"ז שכתבו דסיינו מלג בלילי"א ס"ק ו וסי' קכ"ג ס"ק י"ג שכתב דהי ט בתלג בנקעו לגבי תלג בלילי"א סי' סי' קכ"ג ס"ק נהג"ה ומשמע דז ס ג לגבות שלי"ח וכ"ל דשם כתב בכללות שתלגו לשום יין בכלים שמכניסים מדוחקים נתלג משום שנקבע סיין ס' מלגת דתלג ס"א בלילי"א כלומר משאר . ונמצאת לפי לשיש סיום ד"ל דלי

באר היטב

משמע לכאורה גם כי"ם מודה לשנאם ופ"ם שכתב בשם כל הפוסקים לגבי המשנה מהן משם לשכח בשמן אן שמן מי הן בלוע (ע) סדיחה כתב סב"ד ח"ל נעיל ר"ם

דרכי תשובה

שם פ"ק כ"ח וכסיון וסי"ם הכ"ל בדלי מהגין בלילי"ן עד שיסיס מרגישין בטעם של המיקה ופ"ב בדלי דלא כפל ופי"ם בשם"ד וכשאר שתצטוות חלק ג' פרק ג' דיש כמה רצוותא ופ"ל דכל שמרגישין טעמו לא בטל מס"ם פי"ם ע"כ בדלי וכל ירא שמים יחל ויחום לשמצו שלא יכשל בשיסור כרת חלילה ויזכור בשחכרה יחידה שלא יקבל שמצו כיון ופי"ם וכשכר שלא סדע לו בבורור שלין בו חשש תצוותא בלילי"ן ודע כי בשכשו שלו ואלהשופע יפשם (עא) לפגם ושותר. ודוקא שיהו שתצוותא פלטו שוכר לכל שם מערב שיהו לחי"ב להבטיל שלר שמבטיח בו שכר. יד יסדיס בשיס"ק פרק כ"ג ופ"ק כ"ו מהל"ם פיי"ם (ופ"ל פ"ק פ"כ). (עב) ושותר פי' רמב"ם בשיתב"ם בפי"ז פ' השוכר ל' דהבם כיין פי לפגם וכן יין בשמן ופב"ם בפי"ז שם וקי"ח ס"ב משחה אליקא דלרמלי לשלי שיהם לה פי משם שלוכי משכי שרי ופירש"י משום שלרוכי שנת שהפרב בו יין שלל"ם שם וכ"כ שם פ"ק ושבוער מדברים כן דיין בשמן כיי שלל"ם ופי' בשרי שוכר פלק"י פ"ם כזה ופי' ביד יסדוס בשיס"ק פ"ק י"ח פ"ם ס"ר שפרי שוכר כזה וכפ"ק דבריו פיים לך בלא זה לא יהעבו לך שיך כלל מיהוב יין בשמן דהא שמן לית מהמצרב כלל עם שום מפקה כשהוער בשלב"ם הלכ' שמרגישות מהשופעת ופיים ושלי ס"י

כיצול הוא מתבשל פיים ס"ם:

סעיף ה (עג) קדרה שאינה ב"י. שכתי דיים של קדירה ב"י יתבשל שתבשל בה האיסור. וסיים שם ממי כה שפל"ם שם שהם דבר לם כשהוער לשיל ס' ל"ג (פ"ק ל"ו). (עד) שעבר עליה פשל"ע. כל זה שם חוקה בכלי אבל לוקל שקיבל טעם הי תמיד לשבח ושותר לשלם: (עה) שנתבשל בה האיסור ואם עמד שהבטיל בשקדירה לשתי הביטל כשם שעות עד שלגמר מהשבין שפל"ע ליהבב לשנו ב"י משם שעמד שיסור שלא פ' סיים"ב עוד וגם לגבר שסרין. פשים לשיל פ' ל"ג פ"ק בשם שחום יפיר ויד יהורה כתן בשיס"ק פ"ק כ"ם: (עז) האיסור. שי בדברי שתל ויוסף דשת לשיל פ' ל"ד פ"ם בעובדת שבא לשנו בכף שקיבל שעם שלב שרבע ושבשר ביסור וסי' שעט ב"י ושתבו לשתר קדירה של סיתר ולא פ' שעיס בשהבטיל כבגר שכף ושבייסים שהיבו הכל שקדירה שהבטיל ושתל ל"ל שהבוחה שעשם ושהרה לשסר שקדירה וכיון דקי"ל דל"ע בר ל"ם שסר בבליעת שיסור שב"ם דשפל"ם ולפי ב"י שסר בבליעת שיסור דוקא בב"ח שיתר שעט ב"י שעיו יפל לשתל שלו שם בב"ח לשתר שעט ב"י שבשי"ם בשתר שיסורין שבבר שתר שם להחיר רק שהבטיל שבל שקדירה שקיבלה שעם שגוש שבלי שעט ב"י שעשר ביסור לשסר להשעשם בשוחה כלי שוד לשהחלה דשל של"ם לשסר לשהחלה שי"ם בלריסת שעשם הכה שעשיין ילשי שבוש שתרש ז ושלשן לה שעשם שבוש שקדירה שבשי"ם שבשי"ם שבשי"ם בשוחה שבשי"ם שבשי"ם שבשי"ם

מיש מחזירין אפילו בישל בה קדם שהרתיחה: אפי׳ ופם יש ס׳ כנגד (ז) מה שנדבק עליו (ח) לכולי עלמא (יד) ס״ו ליתר ס״ל דהקדירם סיפם בת יומם וכבי נהות (ג״ה) ן יש מי שאומר (פא) שאם שבו פלפלין (פו) (פב) בקדרה של איסור (פג) שאינה בת יומא (פד) הבל אחר (פה) דחדפיה משויא ליה לשבוח: ן יקדרה שהיא בלועה מבשר וחלב שנתבשלו בה ביחד או בזה אחר זה וקדם שעבר לילה אחת (פו) דחדמ בה (פז) מים חשבא בת יומא עד שתשהה מעת לעת משעה שהרתחו בה המים: אפי׳ אחל (פח) אם עברה (פט) אפי׳ ופן עברה לילה אחת

ניטול באר אחת (צמ) אפי׳

ם ס״ן נסוף ע״ל כנגד י״ם ופ״ן דמם הרתבה׳ם ופבי נהות (ג״ה) ס״ו ליתר ס״ל

באר היטב

ג״ם כתבתי דאפילו כלים שמתבשל בהם פתרינן שהיו נקיים ולא היה פוחת דפוק בהם ולפ״ז אפילו שהתה כאן יומם [מהרופס] (יד) מרי מהר הרש״ך ומהרש״ל חלק ע״ו ואינר מאחר דאיכא למיחש שמשום בעין לו שהשם שבקדרים שהיו ג״ע נפ״ג ואין דבריו נראין עכ״ל (פו) נקדרים פי׳ בגיטול ופ״ל פי׳ ל״ה ס״ב דהוקם רוצו דבר מרוח ופ״ל נפ״ח מנפשר דין זה ז (פו) לילה. דוקא

פתחי תשובה

משום ל״ע שהם היה להתחלה מפשר כמנהגר בכמה חכמי מכל מכום שמפשר בין פי׳ שהרי מפי׳ [שוב תלמידי בפשר] ובכמה שהר ושיטר ל״ל דבפשיפה בן חלב בקנין ואין ביהודה מבשיל על הפפר״ב בזה: ובכמה בפוקפים כן חלב פמם ולא פיבשו פם בקנין מ״ב בהי״ו דפ״יפם פשים פמם נפ״ב] : (ז) מה שלנטן. ולא ידעינן כאם פיפור דבוק דמיד שכח בהמבשיל בממם שהשיפר בהבשיל וכמ״ם בפפר״ב בפשר ופ״ל כפפר״ב בפפר״ב ופ״ל בפפר״ב פמ״ר דין ד ליפל ס״ל פ״ם נבי מלח שפל בפשיפה וכ״ל בפפר״ב פמ״ר דין ד ליפל פי׳ י״ד

דרכי תשובה

ן מלח ומשמשת פיום מוחמת לך דכלי״ם כתב ומשמשת יש פ׳ עד שהיה שפל הקדירם פי״ם לממם יפוין כהוחת יקחיפל פקנ״ב פכ׳ שלין לחת כלל בזה לדעת דכל״ם יש פ׳ בתבשיל עד לכלוך מרק שפל דפפיפה דהכל הוא לפי הענין פי״ם ופי׳ בית יהודה בפיפ״ל פקנ״ב ובדבריו כלן בפיפ״ם פ״ק כ״ד ובפיפ״ם פקנ״ל פ״ם כזה ופי׳ בדבריו לפיל פי׳ ל״ה פם (פ״ק פ״ו): (פ) לב״ע שרי. פנפ״ם פ״ם פכ״ך דלפי׳ פיכל פפשים בענין דק מלטעם שבשלו פקדירם ל״ם לשבח ופפ״ד פ״ק פ״ו דלין חילוק בכל זה בין כלי מחכות לפרם פי״ם:

סעיף ו (פא) שאם שבו פלפלין וכו׳ הבל אחר. פי׳ בפו״ח שיבא לין לשבח פם דק מדבק בו ופוא ז״ל פדחה דבריו דלין דפ״ל עמדו על כפיפין ויזדפים שבדבר פרוף גם בפל״ם פי לשבח ממילא דכוי פדאריית פי״ם ופפרפ״ג בשער פתשובות פלג נ׳ פרק י׳ (בד״ם שד פ׳ לעיין) שפמד נ״כ פל פפקר בזה בבא דפל״ם כדבר פרוף פיפר לפ פוא פן פחורם פו רק פדבק ופל״ל שפם פל״ם פו חקק בקורם פל פלחות פו ס״ם בפפר דבריפ פריפים פוי נ״כ פן פפורם ופי״ם בפ״ם בזה ופיים ופ״ם יעלה דבולפי לקו בפפר דבריפ פריפים לריהן פל״ם פפל״ם לפור עכ״ל ופי״ם פוד פ׳ דבפפק לם פפל פפבר דבריפ פריפים לקו לם נראים דפי פפ״ם פוגר פפעם לא פפ״ד פל״ם פלא פיפ״ם פ״ם שפם לם פפ״ל ופל״ל פלא פיפ״ם פ״ם פפ״ל פפ״ל פפ״ל

קד דין עכבר שנמצא בין או בשכר. ובו ג' סעיפים:

א (א) עכברא (ה) דרבא נותן טעם לשכח הוא שהרי עולה על שלחן מלכים אבל עכברא דמתא (ב) יכמפקא לן אם משביח (ג) בשכר וחזמין או אם הוא פתם ילפיכך אם נפל לשכר או לרוסקן בצנון והסירו שלם (ד) אם לא שהה בתוכו מעת לעת מותר יאבל אם היה רותח או אפילו צונן ושהה

באר היטב

(ה) פתם. כתב הש"ך דמשמע מדברי המחבר דשכברת דבגרת מביעת לן למפטיה בשכר וחמין ומשכר מפיל בין וחמין וכו"ע פיטם פונמת אבל בש"ך פיטם מותר דלפי גל גב דשולם על מלתן מלכים מפסקת לן מי נפל"ם בחתרוצת.

תשובה

ביום לפתפל ונם היום פועם כן ויש מקום לפעשת ד' שעות ולר"ת שבה שעות ולפ מלינו בשום מקום שנאמרך להוסיף טר שעות על המעל"ם משום דלמא פוטה הוא וכמו כן כל בעלי הוראה היום מקדקדים רק ביום' מעל"ע ומפ עבר מעל"ע לשעה מכשירין ומפה לפ ביום דלמא מפעה קטני השולל וחה לפ דמי להה דלעיל ס' ס"ם בפת"ם שקל"ל שמדחה דברי הם' לומן לענין בשר שנהה נ' יפים בלפ מלינה פותה מלי שעה והחם לפ הוי רק פומרת הנשנים מפל"ב הכה דהי חפשל מדינה ומיי"ם במת"ם בזה ופיים בל"ע ומי' מה בדברים להן סי' ק"ה (ס"ק י"ח).

סעיף א' (א) עכברא דדברא. מבהה"ם מ"ם מהש"ך ונם דברת הי שפק לי מל"ע בהערוצות ומי' בממדי כלל כ"ב פ"ק כ"ה מ"ם בזה ול' דלפ מהפה לפפק רק בפפל לחלפ ופיכה לפל בשפר מפקים ים לשקל בהפ"ת דפי והלי נפל"ם מי"ם ופפפ"ל פק"ל שבביפו וכ' ולי מלחה שלון לשקל פל"ל ומי' כיד יהודה בפיה"ל פק"ל ובפיה"ק פק"ל פ"ם בזה והפלה לפכל דבר שהשר הפלמת הי ל"ם לשבח נם שכברת דדברת הי ל"ם לשבח ובזבר דהי בשלר כבר דפלמת מפל"ם הי נם שכברת דדברת מפל"ם לפ נרע מהלר כשר מי"ם. ועיין בשר"ח פק"ל ופק"ל שהחב דין בדין זה ובין בהפ דפפי' שלח"ח בפפל לחלפ מפקים ים לחחמיר שלפ לפהביר שלל"ב יפעמה לפל בלפ מפיפה לון להביר מי"ם ומי' בשרי הוסר פק"ל שלחלר בזה והפלה לכיון דהי פפיקה לשרי"ם לחחמיר בדדברת בפל דבר פיפפתפ קפילה ומפ רופל שלים פבוה לנפתי לפפי כיון בפיקה לשרי"ם ולון להחיר בדדברת בפוה נוחי לפ ר"ש מפיפה קפילה פפ לחמר ולפי שלא פבוה לפ לחמר שלוה פפל ים לחפשר מי"ם ומי' בהפוחת הש"ם בשלל"ך מ"ם בזה והבית מדברי הפוה דבשכר לפ מהי מפיפה קפילה כיון שבוה שלחלק ומבלר מזה תבלה לחינה כך דבשכרת ולפ לפ מהי מפיפה ובין שפן ולפפ לפ לרוך מפיפה לך בשלר דבריה מהי מפיפה ולרוך מפיפה מי"ם: (ב) משפקא לן אם משביח ומ"ם לחלון לישמרת נם בדדבת בזה וכן לפ שלחלר שפק זה לשלר שפק הלשי ש"ם פשה דשי שפק חשרון ילפיפה. ש"ך ושפ"ל שק"ל ומי' בי יהודה בפיה"ק שק"ב (ומי' בדבריה לשון סי' ק"י בילי ס"ם ס"ק שע"ג) (ג) בשכר מי' בי יהודה בפיה"ל ובפיה"ק פוף פ' זה שהשלה לכל מה שמלפ בפ' זה השכר משר להעכבר לפ"ע לשבה פוף רק בשכר שהי ביפי חפשי הש"ם שהי' מעפה מחלקים ומי' ל' חמילה פוכא ומפו לפיפ רופלן שחל"ע שלוין שלפו נשמ' עם חלה כיון שהוא דומה לחומן וכן נפלה גם כשה במדינה רופל מן פשקה שקורין חלעבל"י פוה"ם כמו חומן מפל"ב בשכר אלא שעשין שלפו מכעין מפעשרים וחפילה אל השכר הוא פעם ורפה וגם עופן שלפו מבשם ויל"ע שהוא דומה ליין ומי ודע ומי"ם שר שכחב שם למיין ביי"ם שם הוא דומיל השכר וחלה לענין זה לחל"ן דהוא מדיף מלה ומעמיד השכר אלא יפרים מ"ם י"ל דפי נפל"ם כיון שמקפידים בו ביהא מבוהם ובשר וכיולה בו הוא שפפל פעמו ורילו ופיפ שק מפשבר לשקל בי"ם מי"ם ומי' בשבשת שלה כלל ל"ד שני' י"ד שב' בשלם ריין שרף לים בזה כמו חלה וביפרל פ"ם. (ד) אם לא שהה בתוכו כו'. עי' בשחוחי דיחל שלב' פפרוחים שב' שלת ל"ת שב' בשבוע שני' פיפ בכלי שרא שבת ובישל ממנו לשרך שבת ואפו כל שפפלים לשרך

בתוכו מעת לעת בין שהסריו שלם (ה) בין שנתחך לחתיכות דקות (ו) ויכול לסגנו בכמבנת בענין שלא ישאר מכנו בתוכו כלום יבין שנימוח בתוכו לגמרי ונעשה כולו משקה ולא נשתייר ממנו שם ממשות ניתר עי' (ז) שהא ששים בהיתר כנגד העכבר ואם נתחך לחתיכות דקות והוא בענין שאינו יכול לסגנו כנון שנתעבד השכר או החומץ במאכל עב (ח) הכל אסור ואין שם ביטול דחישינן שמא יפגע בממשו של איסור ולא ידגיש: סעיף (ט) ודוקא (א) כשרק יש בתוכו שם כשלו שלא יוכל להוציאו לגמ' (י) כשאר (ב) מיסורין מין בתוכו (כך משמע בפתחי כלל נ"ב) : ב (יא) 'אם נפל (ב) (יב) ליין ושמן (יג) או (יד) לשאר משקין (ג) פותם בודאי (טו) ואין צריך ס'

(ה) כ"כ הטור שם ע' מסרין אבל אם נתבל עב שאינו מכירו לפיכך ניח שאינו נפל אלא ולפיכך שרינ שם ס"ק ג' מלריך כאן שיהא נתבל עב ממש כדברי הטור ואפי' בשאר

(יז) לבטל פליטתו: אפי' ולפי זה אם נפל (יח) לתוכן כמי (יט) ומתירין בטעם ומטילו אפי' פיגם קטן נאסרו אפי' יש ס' נגד כולם (כ) טעם (ג) נקלידה (בא) וכן (ד) נסתפק אפשר כיצד אם נתערבו בשעה ראשונה (ד) וכל אסור (כב) אפי' (ה) (כב) יש ס' נגדו כל אחד כולם ואפי' לא נתערבו עדיין ויחזור ונתנו בו לפניו כשנתנו קדם (תוספות סרפ"ח ורא"ש ופ"ת) ואפי' דשלחן וכשנפסח ע"י ונתערבו (כד) וכן נמצא שנתערב עדיין אפי' ביין

פתחי תשובה

פ"ח סוף ס' (ג) נקלידה וכן בקפנ [אי' במשנתם אפשר שיש ס' נגד שנתנו בהם אחד חי"ל אם אפשר] נתינה בתוקף נמצא היום לנו יודעני אם נתינה בתוקף כזה נאסר כולם או לא כנ"ל נראה דכל שנתנו בהם בשעה ראשונה אפי' אחר שנתערבו כולם עדיין לא נאסרו כולם ואפי' נתנו בתוקף כז

(בח) נמלית מקום (בט) ולפ מחקק לשער שמא היא מהמין ולכן אם כשנפל לשתה מכח שמן שמקיא שמן ומן מקום שהיא מקיא לשער שהיא כשהיא קטנה ומקום (ל) שמשתמן מקום ונאכל

באור הגר"א

(ו) כשיעור. כתב מהרי"ל אם אין יודע כמה שיעורן כמה תתלב רק כשיש הרבה ואין יודע אם נתן כשיעור ואם אין יודע אם נתן כשיעור מותר ואם יודע שנתן כשיעור אסור ואם יודע שנתן יותר מכשיעור אסור ואם יודע שנתן פחות מכשיעור מותר ואם יודע שנתן כשיעור וי

ה סם נסם סרסנ"ל ופי' נעיל ס"ם פלי סמקילין ב: ג (ה) (לא) אסור (לב) להדליקו נ"כ (לג) בשבת"כ משום שקריבנו לא לאחוך (ר"ן בשם נתן) ומקום (ז) שפסד גדול יש נשמוך מדברי (לד) "דברים המאוסים (לה) שנפשו של אדם (לו) קצה בהם כגמלים (לז) וזבובים (לח) וירושלים

פתחי תשובה

כשפירש פלוי ופי' בשו"ת פרי מגדים סי' נ"ל (ה) אסור להדליקו נ"כ בשבת"כ פרי כשפירש פלוי ופי' בשו"ת פרי מגדים סי' נ"ל

באר היטב

נכנס בו יום שלם אע"פ בשבת לשמיו הוא קשה ח"ל"כ יזשיון בגירור שלא פיו יום שלם כך אחר שבת בשבר לאוזו וכן אם יזוע שייה לך י"ם שלם ומקשה אח"כ ולא יזשיון מי פיה בו בשבר כשהיה כך מו לא נ"כ אסור מיהו בכל זה מותר בדליקת

ס' אע"פ נשפירו פלוי ופי' בשו"ת פרי מגדים סי' נ"ל (ו) בשפסד. כתב אע"פ אם קפי על ניס שבשב"ם ום מתריעין וכו' וכ"ע במקום שפסד גדול יש להקל בכל המקומות מין מסכר ומותר ומ"ם רמ"ם במקום שבשעון מקום ופ' פי' שבוח אסור לינה ניס ס' מותר בהלקה נ"כ ובח"ם כתב ואע"ם נרדיפ שפי אם הוא מקום עליו אפי' פלין מקום לסחריש אסור לו אפי' בפ' ואפי' אם הוא מקום עליו עדיין

תשובה

סוף סי' זה שהמית בע"ע בזה ט"ש ועי' בש"ת חקרי לב חלק ג' סיו"ד סי' ע"ו ועי' בש"ת זרע יעקב ס' כ"ח וכן"ח סם חיים בליקוטים דף י"ג סכ' לדינא המחולעים שבפירות לא הי בכלל דברים האוסורם שפסטו של ר"ם קלה בהם ושו כ"ם לשבח ופוסקין פליסקו עיי"ם וכ"כ בם' בית דוד חיו"ד סוף סי' כ"ח סיי"ם ועי' בש"ת חתפארת חדם ס' י"ש בתים השפוגים בשמן על התזבח ומצא תולעת בפי ג' מהם לו על נגיעים מקום ההולעים שהרי להמלא בפי היה שיש תים והביא דברי הרב עדות ביעקב הנ"ל ולדינא כ' ולפן לפמוך עליו כיון דדובא פרבוחה תלקן עליו היכין שלגו רוקין שהשכורים פיכנין ההולע הכוח בודאי לא הי מדברים הפעומים והוי כמו שאר ברי' שלוכר עליהו אמנם לדינא אמדל שם בלא"ה להקל משפט ס"ם שאת לא ה' זו התהיכה שהחילע דבוק בה חין לרובא בשום פעם ולפ אח"ל שפי' פשם ג' חון לרובא ומ"מ בהא דשאר פיי"ם בשה שהגריך לפרש החיכה בשת הלכה כרמ"א דלפן לוהה תהיכה לרפים בשאר עיי"ם בשה שהגריך בזה ובש"ם בזה לדינא (לה) שנפשו של אדם קצה בהם עי' בם' מעין גנים (בהגי מהר"ם ח ה סביולה) בחדושיו ניו"ד נפ' זה שכ' ח"ל מראה הדיקת בשכל חדם בדל מהם חבל אם לפן לא חדם בדל מהם רק רוב בני חדם בדלים ומקלת חיכם בדלים מהם לא בשלו בה בשבת ולריך ס' לשלוו דשפט בשיקר לחודיותא וכו' ולכן לגי ההולעים בשיכלין הגויים השמלחים בהוך חרפי החדמה והם מלחים בין הילקת לריך לשפל מעמם בם' דלפ' ברוב בני חדם בדלים מהם ומחולפים מיכם הרחוקים שפשמשלחים חיכלין לחוחם וכו' שכ"ד חמם יפוין בפרישן להלן סוף סי' קם"ז שכתב לחלק שם בין הדברים שניחזקים שם ובין שאר דברים המחולפים דשכל הדברים השחזקים שם ממריך בשלה ושהו חלל כל חדם חכל בשאר דברים המחולפים דלילה ומימחי לא ממריך בשלה דעמה חלל כל חדם ומשלה לי' שרי עיי"ם והיום דבעלמא שהשמעתלים שיכלים חורם ש"ם למלן השמעתלים שרי כיון דלא בשלה הע"ם חלל כל חדם ומכ"ם ג"ל כיון דלחוב בני חדם מחלישי שרי בלא מחריב ובזה ניחא לי מה שכ' הרב בית יעקב בשם הרב עדות שלא יהיה בשלה הע"ם שהשמעתלים שיכלים חורם ש"ם למלן השמעתלים שרי כיון דלא בשלה הע"ם חלל כל חדם ומכ"ם ג"ל כיון דלחוב בני חדם מחלישי שרי בלא מחריב ובזה ניחא לי מה שכ' הרב בית יעקב בשם הרב עדות שלא יהיה בשלה הע"ם

דרכי

מ לפחוך וחזקה לביטו לגר שבת וחטיה ויש"ל וכדומה שרי כל שלן מלום לוי חדיד' ועי"ם עוד בח"ם פק י"ע (ועי' במ"ח לעיל סי' פ"ד סק"כ) ועי' בם' שערי דעה סק"ד מ"ם בשנן מהיות הל"ד משמרו הפ"ו וכ' דלמלה שבח"ם הוא בשמרו פל"ל כי שם ס"ו הדשים בחיו וחם סי' שפ"ם בפ"ו סי' מכיר בשמרו פל"ל שבת"ם ועל פ"ם וגם הוא משחבר בן מלד השברה מחום לדינא שיש שם להכריע בזה ע"ם שיקול הדעת בשברת דשם יזוע גם לחברים מחבירותו זה ואת מלום להם מו יש לחמיר ולח"ם שלש מלום לדיד' לשפל להליק לכן בשלן החערבות יזוע לחברים שע"ם שלם סי' טוען להם ה' מלום להם ח"ם כיון העבשיו לן יזוע להם ולדידי' לף שיזוע לית מלום אלא חליק בחר דידי' ושחר לכן בדבר שביכר וסברלה לכל החיטום לח"ם בחלה חליק בחר דידי' וכשלה דשרי בחר דידי' לגי חדם עכת"ד

(לא) אסור להדליקו. ולו משום דשפר בלילה ד"ל נשפר נ"כ להליק בביהכ"ם בחלב (בגי"י) חו בחשלה שפריפה וכיוצא לגלו משום דשלום דוא וכו' שפר שני לגבוה. מ"ו שם. (לב) להדליקו נ"כ בבהב"נ. וה"ם לכל מי שלה לשור שם הוא שלום כגון לגר חטיה ושר שבת. מ"ו שם בשם הלחזוקים. ועי' בשלה לשנחה כלל כ"ב דין י' שכחב בשם שם' חרח הלשם דה"ה מי שלו הבדלה ושל הלמוד תורה ושר של חולה וכחב בשלה לשנחה דש"ם החולה הלשם דשם מי שלו חולה שפר לו בשרלו דלא שי לעיין זה מי שלו שלוה דלא שייך לומר בזה הקריבנו לא לשחוך דוה הוא רק לשרך חולה לבשמיטו ש"ל ועי' בשרך השלחן שלח ו' מ"ם בזה: (לג) בבית הבנסת. עי' בם' משחבר שלר בלר בשבת שלו ש"ם בדשת בחדושי הלכות שם דף ל"ח שכ' דמשחבר דוקא בדות שמדליקין לכבוד בית הכנסת משלי"ב שדות של מתים ולף שמדליקין שלו בביהכ"ם שלים רק לזכרון לן לחוש לזה לשנם לוקן שדות של שעוה שמעמידין לתפלה לכבוד המתים וכן שדות של שנן שעומדין שנוך לילרון הקדים לכבוד התפלה גלגו ים ג"כ לשם משפ"ב בשפר שדות של שיל שעומדין לכבוד המתים לף שמדליקין לוקן בבית הכנסת עי"ם שמתם יפוין בפ"ו שם שגם שגם גמיא לחלק בכך גלגו דכר י"ל דוא בכלל מי שלוה דשפר שם הוא משום עי"ם.

סעיף ג (לד) דברים האסורים. שבשלה"ע מ"ם דהולעים לף משרי דברים המלוסים ועי' בלריסה כלן שכחב ליחל דשברי שבול בו הולע מו הזכוב דשלו משום לשכול שמו לף שרי בפ"ו כ"כ הש"ך לעיל סי' פ"ד מקל דהולע שבשרי שי ס"ם לשבח ש"ם ופ"ו וכ"כ הש"ך לעיל סי' פ"ד שמחיר בשם"ע וכן לפ"ם בשלה"ע דשמשב להקל מ"ם בשולעים מי שבוכים בגלוים בפירות בעלמם שם הוא בשלן שנשברו דשיש שפירשו כשם"ל סי' פ"ד ס בשמיר בכ"ם שפ"ם בשפ"ם מיברן בשם"ע לעיל סי' פ"ד סק"ם פ"ו וסק"ב בשבו דגם שלוה שבול שבול בשרי הוא משום דוו ומלו סי' פ"ד סק"ם פ"ו וכן הסכים שמחדי בלל מ"ו סק"ב ס"ה וכ"כ בשרי שלוה שם סק"ב כ' ובש"ח שהכ"ם מלוכלין סי' כ"ו ובש"ח שב יעקב סי' כ"ם שיי"ם ועי' בכנה"ג בשבשה שבול שם ד' ובחתו' בשי חיו"ד סי' קל"ו שהשרך בשלן בין שלוה שבשבול שם בשרי ובין שלוה שבא מבחון דבשלוה שבא מבחון לף שבשלה בחוך שרי שם בשל"ם בשלוה שם בשלוה שבשבול שם שלכון עם שלוה שבשבול שם בשרי לא הי כ"ם לשבח בלא שם יפי' שהי בשרי חיו"ד סי' קל"ו שהשרך בשלן בין שלוה שבשבול שם בשרי ובין שלוה שבא מבחון דבשלוה שבא מבחון לף שבשלה בחוך שרי שם בשל"ם בשלוה שבשבול שם בשרי לא הי כ"ם לשבח בלא שם יפי' שהי

נדברים

שכל אדם בודל מהם למיאוסן אפילו (לט) נתערבו בתבשיל (מ) ונמחה טעם להוכו (מא) אם (מב) הדיחר (מג) רבה עליו (מד) מהרים ום מ כל שאפשר לבדוק ולהעביר במסננת בודק ומסנן. (מה) (מיט (מו) נהלף ואולי דף ק"ו ובכרמ (מז) יש נוסח כמו בסכנר) (כ"י נדפס פרסב"ם):

קה דין איסור שנפל לתוך היתר. ובו י"ד סעיפים.

א (א) *איסור (ב) שנשרה (ג) עם

באר היטב

(ז) רנב. כתב בס"ק סעיף יש נו כיוצא בכלי מלילת סרם מוהר ופ"ע נסרם ק"ו ומכ' פ"ד דהשלטים לא מיקרי דברים המפסיקים כהונים ויחושים ומהרם"ן וכ"מ מהרי"ו מהרים עם בהונים ויחושים אבל בשבא נשקל עם פליטת מחבר בהסכמ מהונם.

דרכי תשובה

בהגהות לעיל ס' ק' סק"ה (וס"ק ל"ו) (לט) נתערבו בתבשיל ונמחה טעמו להוכו. ע"ל סי' פ"ח בעי' ה' כע יין דכם דהורים מצ"ם שנופי הדהורים משולכין הו ומהרי"ן לוקו עמהם מוהר מכוה דהי מע"ם ועי"ש בסק"ד ס"ק כ"ה בשנים מהכי הוס' דוקי בכנלי הדהורים בפלרים שם לין לישור דכנלי הדהורים הי כלעומה בלין כהם שם עכם מי"ם ועי' כם' אי אכל על הלי"ם כלע מ"ה בק"ח שכתב דמ"ם יש להמיין כמה שכקין מליה בחילה כמה פעמים תלי מהנוהים מיעוהים ופ"ח לזהי ולכורי הים להקל כזה מה"ם כמו בהלי הדהורים המשורבים בהכב בלין לישור מי"ם (מ) ונמחה נוהן לתוכו. וכזה לח בעיק נמחה מעהי כ"כ"ע רים ס' זה נבי שכבר הסם הי שרן דשיהו שכבהכה מבה"ם בשלים שנפלו זה בשיעורים כמה בסחים בלימים ע"ב ס"ל כיהה נמחה נעמיי יד בהכרם. (ועי' בדבריט לעיל ס' ק"ד ס"ק ס').

(מא) אם הדיחר רבה עליו עכהה"ק מ"ם לחי' יש בו כיוח בכה"ם ועכה"ד הק ב דבע"ב לין לילוק בזה בין הם הוא פנוס מעיקרא לו מבטיח ולבסוף פינם כל שהדיחר רבה עליו דהיינו הד בהכי לא לחי' רק מבטיו יומר מהלי הכ"ה בי' נם בכוזה בכלי בלילת פרם ס"ם: (מב) הדיחר רבה עליו. עכה"ם מ"ם הדיחרים"ל וכ"ח לישרים נם בזבוהים ויהוחים ועי' בחיבוחי הגהב"ח בב' בי"ה הדיחרים"ל להחמיר לק בין ובין והכם לק דעכברא ודלי פ"ב מ"ו ע"ח ל"ן בדיוחים זבוב ם ויהוחים בעכבר ועי"ש בם"ם בזה לישרל ובב"ח כ"ע (מג) מ בדיים. ובב דקה מי שהובך לומר בשיטין הקוהם דכשהדיל בהישיר מ דהי בב דיחיר עד שהה בהה יוהר בגובל המידה מפניחת הטעם הכור מ"מ בהן יוהיה דהיין בהכבו בל מהם בלם לק שהבה בחה בשבחל המידה הדהיחר הין לילהר ס"ק ס"ק ט' מהב"י ועי' בם' ערוך השלחן (לדיב מהרי"ם מבוהיהבדין) סוף סי' זי (מד) מיהו בחי"א ושבראו יש לחוש. עי בזד לבהכם מ"ב נעיין קדיב בשקל בה הבטיל בשיעור בה זבוהים לם מוהר נכבי בה הלח ובוכרל לבילהר הי' עילה לישר היין בדיעהים בל הזבוהים הבלוע בקדירה יהן עכה טוב בחי"ו ובוכרל לבל לדינל הין בהחיזר בזה לבין שהם הבפוח הין הבבי הדיבה בוסקים ס"ל דאוב הין בו טעם כלל והיו היהר לחי' בחלה ובוכרל ובם"ם בב"י סי' ק"ן סי"ב ועי' בדבריט לעיל סי' ל"ב (ס"ק מ"ב) (מה) בחי"א ושבראו. ולדעת הב"ח לעיל סק"ה יש להחזיר גם בשאר משקה הין מין ובין הבם הינהות הי"ם מבד"ק (מו) יש לחוש. עי"ו סק"ו שב' דלך שב' הרמ"ה דבוהין לחלל מ"מ בחלה ובוכרל לישר מבסיקא וכדעת הרמ"ה הין והב"ך להן סוף סי' ק"ו וכאב שד ועיש יוב על מה שהבו בשולם להחזיר לך בחלה ובוכרל ובעל נשם צריך לזהר קף בבל בשולו דק בקר כי לפעמים בורין מעל"ע לו בבישור שיעו על בחזר והיהיה ולפיכך נדקדק בזה עי"ש ועי' בזד יכוהה סוף סי' זה שב' דלף דיחתירין בחלה ובוכרל בל"ן מ"ע בם"ם בין שים מקלין הם לחבהו לפסק בעור ובכים שלש יש לפקל (ובמש"ל ס"ק נ') עי"ש:

סעיף א (א) איסור שנשרה עם היתר. עם"ז לעיל סוף סי' ק' שמעלה לבהר שבכה בחלב שהושה מוהר ומבושר מדבריו ושמעלה לי' ובלישור בב"ח דבכן לח לחריך כמה עי"ש ועי' בדעל מדבכה בסי' ק' עם מידה בה"ז בזה עי"ש לפן בחזהי בהרמ"ה ז"ל ובזד מהרשם בסי' ק"ב ועי"ש מהם סיפר סי' סוף סי' ע"ב ועי' ס"ו בחיהת הגי"ם עי"ש ועי' בש"ך סהם סיפר סי"ד סוף סי' ע"ב ועי' ס"ו במהרן נ"ב דברי הם"ז בזה עי"ש ובעמ"ז רים ס' ס"ו מ"ם בזה ועי' בהגהות למרי בהוך על הנמ"ד עם לישרל לי בשר"ח עם סק"ב: חלק נ"ב על סק"ו יבהב שהבריו לח בשרין חלח הסיפר לישל כדעת הסרים עם לעם בנכבה

(ד) דותר (ה) יבשת

ודרכי תשובה

מיי"ם ופי' במרדכי פ"ח סי' תמ"ו בס"ק סק"ע שכ' דאם מדבק חתן על כפר של חביות מיתון אפשר מה-שבתוך החביות דבבר מפליגים מכל חשק החביות ונם מהבלק הדבוק עליו ופי"ם מזה עוד בס"ק לעיל סק"ם כרי לפרש שהמרדכי שהביא ראיה כזה יאמרו רק כשהחזרי דיעלי דנם אם במקום שהחתן שהתיתן לן שום לתלוחות שפרי שכתב שפליג וכו' כתהות שכתב שלמה רים סי' זה שהסתפק בחביות של חרס אי של עץ רק שכתבה בתוך טור של י"ג אי אי"ג אי מים מפורים או של חמץ ובשלהם החביות שם מעל"ע ובתוך החביות כי' פירות ומיני מאכל וכדומה אי להיפך שפשר חביות של י"ג בתוך קשה של פירות מעל"ע אם נתברו הפירות אי לאו אם יימל כיון דהחביות עלמו בלע מן המשקה האיסור אי נם הפירות נאסרו אבלו דרך דופני החביות אי לאו נם יש לספוקי לם יש חילוק בזה בין משקה למשקה ובין חביות לחביות יפי"ם בשה שפלגד בכל זה לשנם לענ"ד לפי דושה שכתב בתילמו הפרמ"ע והחשדי דילמ דשם בכה"ג סי' בכנם . שוב ראיתי בשפתרת שלום בחידושי דיעם שכשף סי' זה שבביח מחכם ני' שהביא בשם רבי' ממהר' דמכירין דכשם מעל"ע מכלים גם דרך דופני הכלי מעבר לעבר בין מחון לפנים להך בכלי ובין מפנים לחון וכ' דלפ"ז יש לעיין לענין בשר בחלב בשעת בכלי ובכלי שנחה מעל"ע בתוך אלב אם מהני להכלים האלב בהבער שבפנים אי אלי לח להחמיר רק בחתן וביולה בי דהי היסור מחמת מפל"ב בשאר איסורין דלא רמי לאסר אלא בדבר שהוא בעין אבל בדבר שנשתנה ונעשה אחר בגלון מבערתלן כ"י שהב ני מכמה דוכתה דבשאר איסורין לן לחתמיר כלל להם שיפליגו דרך חפר הכלי להך האוכל שבפנים. ולפן הדם לבשר שנשחט כ"ל ובע"ב דיש שבחמיר הפרמ"ג בזה הוא מכוס תומר לחיבור חתן שרוח במחיצו ולא זולת פי"ם : (ה) מעל"ע בצונן . מבחה"ע ופפ"ם סק"ע שהרמב"ם מקום להבי' מקום שאוכל ומבערי תשובה בח"ח סי' תמ"ו וכ"י כי בחבו' מקום שאוכל שם כהב דסיכת דסיכת בלע לא לחיניון ככום כמבואל לפן בשפ"ח שם הביאו והביא עליו וכהב דלפן לפמוך על המקום שאוכל בזה דלפן לחלק בסא מלחה דכנום מפבואל בין בליעת לאבור בליעת היתר עי"ם מיברא כי בח"ם סי' תמ"ו ס"ק ס"ז וכפ' תל"ח סק"ם כהב כן בשם המרדכי והל"ח דלא לחמיר ככום סיכת דסיכה בלע מי"ם ופי' בחו"ד בביאורים סק"ב שהביאו וסכן כן בהלם לדינא דשם שפר בכלי תלב מעל"ע ולחו"ד ביעלו בה בשר דים לחקל דסיכת דסיכה בלע לא לחמיר ככום כמבואל ופי"ם עוד בדברי לעיל סי' ל"ג בחחדים ס"ק ז' ובביאורים ס"ק נ' והנה בם' מקור מים חיים הביא ע"ד החו"ד נמה שפפיים לדינא עם הל"ת בזה והביא כמה ראיות להחמיר פי"ם לפנם יפורן בפ"ת בטורי שלמה חו"ד סי' י"ג שהרבה להביא ע"ד הגלון מקור מים חיים בזה והעלה להעיקר בל"ם בחו"ד להקל בזה כדעת הל"ת פי"ם בלריכת ופי' בהנהות הגלון ר' בנרך פרענקל ז"ל על פו"ב תמיהת חו"ד סי' ס"ו שלחד ב"ב להקל בזה פי"ם ופי' בם' (מבשלון מהר"ם פירבלך ז"ל) בדיני בב"ח והערוכות סי' י"ם שהסכלה עליו דבזה גם להפ"ו לאסר דכיון ם בכנם בהכלי תלב בעין ופתי בדבר בעין לב"ע לן בדיך מעל"ם וכיוב בפי"ם פתים להם בפרמ"ג פו"ח סוף סי' תמ"ו בס"ק י"ם (בדי"ה בם תם") ובסי' שם ס"ק ס"ו ובהטבות שבמגל בשי"ה סדר כ' סיף ד' כתב בפפיפות לדינא דם בכנם סיהב בכלי בעין תלב שבנם מעל"ע בקדירה של מחבות וביהו ממנו התלב ובילו בקדירה ו בשר לפני בשר בתילה ובשלה פי"ם לדהם ופי' בדבריו עוד לעיל סי' פ"ו בס"ק ס"ו בשלה השלם קדירות של דקדירה שהי' בכנם בהוסה תלב מעל"ע ובילו בה ח"ב בשר בהשה לאסר בהשה וחם בילו בה בשר שוף ג"ב חלילה להקל וחפ לף בלאסר דהבן בכנם לאסר בכל הכלי ול"ב לאסר בתילה פי"ם ופי' בשי"ם סי' ק"ו בשלה בדברי הפרמ"ג בזה ובשב דבילו בה בשר שוף לין לאסר לפשם לאסר

מי"ם ופי' במרדכי פ"ח סי' תמ"ו בס"ק סק"ע שכ' דאם מדבק חתן על כפר של חביות מיתון אפשר מה-שבתוך החביות דבבר מפליגים מכל חשק החביות ונם מהבלק הדבוק עליו ופי"ם מזה עוד בס"ק לעיל סק"ם כרי לפרש שהמרדכי שהביא ראיה כזה יאמרו רק כשהחזרי דיעלי דנם אם במקום שהחתן שהתיתן לן שום לתלוחות שפרי שכתב שפליג וכו' כתהות שכתב שלמה רים סי' זה שהסתפק בחביות של חרס אי של עץ רק שכתבה בתוך טור של י"ג אי אי"ג אי מים מפורים או של חמץ ובשלהם החביות שם מעל"ע ובתוך החביות כי' פירות ומיני מאכל וכדומה אי להיפך שפשר חביות של י"ג בתוך קשה של פירות מעל"ע אם נתברו הפירות אי לאו אם יימל כיון דהחביות עלמו בלע מן המשקה האיסור אי נם הפירות נאסרו אבלו דרך דופני החביות אי לאו נם יש לספוקי לם יש חילוק בזה בין משקה למשקה ובין חביות לחביות יפי"ם בשה שפלגד בכל זה לשנם לענ"ד לפי דושה שכתב בתילמו הפרמ"ג והחשדי דילמ דשם בכה"ג סי' בכנם . שוב ראיתי בשפתרת שלום בחידושי דיעם שכשף סי' זה שבביח מחכם ני' שהביא בשם רבי' ממהר' דמכירין דכשם מעל"ע מכלים גם דרך דופני הכלי מעבר לעבר בין מחון לפנים להך בכלי ובין מפנים לחון וכ' דלפ"ז יש לעיין לענין בשר בחלב בשעת בכלי ובכלי שנחה מעל"ע בתוך אלב אם מהני להכלים האלב בהבער שבפנים אי אלי לח להחמיר רק בחתן וביולה בי דהי היסור מחמת מפל"ב בשאר איסורין דלא רמי לאסר אלא בדבר שהוא בעין אבל בדבר שנשתנה ונעשה אחר בגלון מבערתלן כ"י שהב ני מכמה דוכתה דבשאר איסורין לן לחתמיר כלל להם שיפליגו דרך חפר הכלי להך האוכל שבפנים. ולפן הדם לבשר שנשחט כ"ל ובע"ב דיש שבחמיר הפרמ"ג בזה הוא מכוס תומר לחיבור חתן שרוח במחיצו ולא זולת פי"ם : (ה) מעל"ע בצונן . מבחה"ע ופפ"ם סק"ע שהרמב"ם מקום להבי' מקום שאוכל ומבערי תשובה בח"ח סי' תמ"ו וכ"י כי בחבו' מקום שאוכל שם כהב דסיכת דסיכה בלע לא לחיניון ככום כמבואל לפן בשפ"ח שם הביאו והביא עליו וכהב דלפן לפמוך על המקום שאוכל בזה דלפן לחלק בסא מלחה דכנום מפבואל בין בליעת לאבור בליעת היתר עי"ם מיברא כי בח"ם סי' תמ"ו ס"ק ס"ז וכפ' תל"ח סק"ם כהב כן בשם המרדכי והל"ח דלא לחמיר ככום סיכת דסיכה בלע מי"ם ופי' בחו"ד בביאורים סק"ב שהביאו וסכן כן בהלם לדינא דשם שפר בכלי תלב מעל"ע ולחו"ד ביעלו בה בשר דים לחקל דסיכת דסיכה בלע לא לחמיר ככום כמבואל ופי"ם עוד בדברי לעיל סי' ל"ג בחחדים ס"ק ז' ובביאורים ס"ק נ' והנה בם' מקור מים חיים הביא ע"ד החו"ד נמה שפפיים לדינא עם הל"ת בזה והביא כמה ראיות להחמיר פי"ם לפנם יפורן בפ"ת בטורי שלמה חו"ד סי' י"ג שהרבה להביא ע"ד הגלון מקור מים חיים בזה והעלה להעיקר בל"ם בחו"ד להקל בזה כדעת הל"ת פי"ם בלריכת ופי' בהנהות הגלון ר' בנרך פרענקל ז"ל על פו"ב תמיהת חו"ד סי' ס"ו שלחד ב"ב להקל בזה פי"ם ופי' בם' (מבשלון מהר"ם פירבלך ז"ל) בדיני בב"ח והערוכות סי' י"ם שהסכלה עליו דבזה גם להפ"ו לאסר דכיון ם בכנם בהכלי תלב בעין ופתי בדבר בעין לב"ע לן בדיך מעל"ם וכיוב בפי"ם פתים להם בפרמ"ג פו"ח סוף סי' תמ"ו בס"ק י"ם (בדי"ה בם תם") ובסי' שם ס"ק ס"ו ובהטבות שבמגל בשי"ה סדר כ' סיף ד' כתב בפפיפות לדינא דם בכנם סיהב בכלי בעין תלב שבנם מעל"ע בקדירה של מחבות וביהו ממנו התלב ובילו בקדירה ו בשר לפני בשר בתילה ובשלה פי"ם לדהם ופי' בדבריו עוד לעיל סי' פ"ו בס"ק ס"ו בשלה השלם קדירות של דקדירה שהי' בכנם בהוסה תלב מעל"ע ובילו בה ח"ב בשר בהשה לאסר בהשה וחם בילו בה בשר שוף ג"ב חלילה להקל בזה בם לאסר דהבן בכנם לאסר בכל הכלי ול"ב לאסר בתילה פי"ם ופי' בשי"ם סי' ק"ו בשלה בדברי הפרמ"ג בזה ובשב דבילו בה בשר שוף לין לאסר לפשם לאסר

ופיים בל"ע לדינא פי"ם :

אבנם הם בנוף רפיא מחו"ד שבביא דיכה דיכתא בלע לן לחמיר כשם מבואל מי' בסו"ת מחו"ד קמא סוף סי' ק"ו ובהליחה סי' רכ"ם וביד יהודה בפ"ח סי' ובשי"ק סק"ד וכפ' מפפרת שלום בחדושי דיעם שבבפף סי' זה לחת כ' וכבי שפרי בחתה שער ב' סי' י"ב שבדבו להביא ע"ד החו"ד בזה ושבלו דהשיקר לדינא שלן לחלק בדין בשם דיש בדבר בלע

(ו) לעת (ז) בצונן (א) (ח) (ט) (י) כדרי

שתי תשובה

קה (א) מקרי כבוש. סמ"ק ושין מסתימת מקום שמוכל פי' ל"ב וכ"מ בת"ה סי' סמ"ו ס"ק ס"ו:

דרכי תשובה

לו לישורת בלע ואם שהה חלב נקדירה מפל"מ ומה"ב ביישנו בה כשר נתבר כשר והקדירה מיירם בקדירות וכשומ"ד שם פירש דמסתמא לקולא בזה סוא מ"ע דעיקר כדבר מבשה מיירם: (ו) לעת. עי' בס' כתר יעקב לשל סי' ע"ג מוסה כדבר מבשה מיירם: (ו) לעת. עי' בס' כתר יעקב לשל סי' ע"ג סבניט מהגאון מק סי' קכ"ח והמחבי"ל כלל ל"ד סק"ב ובק דעם הרב כתר עכק דכבוש כמבשל כוס רק בתב"ע לגבל אם נכבש יותר ממב"ע סי כבוש בוסו יותר ממבשל והוס ז"ל חולק עליהם לעולם דיש רק כמבשל ע"ם כאורך (ז) בצונן. ומפי' לק שהיסם כיון רק שהתיצון טק והעליון יש בתוק דמסתיק בהמה נכר ושכר כיק נ"כ לק תוכר בכבוש כלי מלא בשר ונתעל"ע ועי' בכפה"ח בהגהות סוה סות ס' וס"ס: (ח) מקרי בבוש ולבלן לי בשיק שיהי' כבוש מפל"ם לעופן בתוך סמים וק לעניק אם ניאלפו רימים ביתך מב"ע עי' בפה"ח לשל סי' ס"ם ס"ק נ"ג ועי' בפרע"ח בשע"ת הלק כ' ריש פרק נ' שב' וז"ל וכיום מקרי שהשה דבר נתם בדבר אחל כ"ד בשום לשטן הם בשביק ניתנים לק שבע"י לירוף יפי יותר מכ"ד שעות אם"ם לק מקרי כבוש אלא כ"ב בפרע"ח לוא"ח סי' תמ"ג בס"ק ס"ק י"ד סי' ס"ם והכר זה מנוכר בש"ך בניקה"ב להלן סי' קל"ה ס"ק ס"ו סי' ס"ם בתם בס"ו ריש סי' זה הביא מדברי המחבי"ל כלל כ"ד אות ב' שכ' בשם ח"ו מהריח"ם ז"ל דתם הוך מיעל"ם שאפו כמים וכתם מים מחוים לק שפי' בלירוף מב"ע שום ים להקל וכ' דבזקוק הפ"מ ים לסמוך ע"ז לסקל דבשיק מיעל"ם לשפון סי' ס"ם יותר מזה כתב בתשו' מעיל לדקה סי' ל"ה וכמדומה שבוטבן להחיר אם נלקה בהדחה יוך מעל"ם אין מישום אסי' אם כידוע לוחק כמים שלקן כל שלא הפסיד מראיית בעיניים ובעיר מעל"ם בשפה ם' כלי הפסק ובבלי מחסי הגרעפ"ק בזרעים ומנוער מדבריהם הל"ת אסי' שלא בשפ"ם וכ"כ בתו"ד בידושים סק"ב בשפעות לריעת הדוקא מב"ע בלא הפסק בשיק אבל ע"י לירוף לא הי כבוש מיירם ועי' בשו"ת חקרי לב חלק ג' סי"ד ס' ע"ם מה שהחדיק בזה והעלה דמהיב בבוש דלא בשיק הדוקא שיהי' הפסק כל שהפסק לירוף הי' מעל"ם לאסור מיירם וכ"כ בשו"ת שבו"י אסי' הדוקא שלישי חו"ד סי' י"ד מיירם לאסם בשמים בלו"ח ס' הפ"ב שבי' כ"ם הפסק דלא אסי בבים כמבואר רק בשמשה מעל"ע לשטן לבל לשחוק לא מהני מיירם וכ"כ בשו"ת חתם סופר חי"ד סוף סי' ס"ח ס"ק ס"ו אות ב' שכ' מתק התשובות חי"ד ס' ס' ובשו"ת כתב סופר חי"ד ס' ל' אות ה' ובשו"ת שמן מתק התשובות חי"ד ס' ס' ובשו"ת כתב סופר חי"ד ס' קכ"ב (כ"ד ובוף הרין) ס"ם לשון כבושה בשרותין שי בשקרי הל"ת חי"ד סי' ל' אות י"ם ס"ם בזה והביא דברי הרב חקרי לב הל"ו וכ' והשתא יהיה הוא ולק לשחוק כלל מיירם ועי' בית יהודה בשיה"ע לשל סי' ס"ם ס"ק ס"ד וכלק רים סי' זה ס"ם בזה והעלה דאם שהה בישיים בין מים למים ואי בפסק בלא מים כ"ב כמון שהי' שהה כמים מבחלה מי לק לאם בלל דמו מבטל כל העבוה בעבה ט המים בריכיו וחוי ומייבים ולריך להחזיל מידם לרכיו מבח"ב אם לא שסה כ"ב מ ים להחתיר שלא בשפה ס"ם וכל זה הוא אם שהה עכ"ם כדעת בין אים למים מי ים מקום להקל בהם"ם וכ"שמר שבל אם לא שהה כלל בין אים למים דיש בבבום לכל הדעות ואם אחב דלא בשיק דוקא בישהה בשיק בשיק עיכון דאם בשיעות מחלפין ס"ל בבבום בשיירים בתרומת תמ"ב ישרן בשו"ת מהר"ם מלובלין סי' רי"ד שבחלל בשמיני שעל לרומו בבילה וכמה בני אדם שהו שעתו מן המים הללו וביטלו ואפו ממנו ואח"ב טוש שם' בבים שם בהבלעי כל מקי אין שהלה של כל הבלים שבתבו בהמים מן המעיין הזה בכל מקי אין שהלה והביא להחיר ודכון בשיהקפה בהבלעי כל בבים אם אין בו רק ס' לוא מפוכח בשיק אין לחוש לק שבתב בשו"ת שבו"י אסי' ס"ם בשם מהר"ם מבריסת נדברי בזה לקל בזה ואם הוא אחב בבי ובעיר בשו"ת מהר"ם מבריסת נדברי בפוסדר אחבר ומפקפק בדברי בס' מגדים חדשים כתן לוא ד' שהביא דברי הפוסדר אחבר ומפקפק בדברי ומחלר להחמיר בזה ואיפה בל"ם מיירם ועי' בדברי לשל סי' ס"ם (פ"ק ה"ל) ומי פ"א (פ"ק ל"ג):

ועיין בשו"ת זכרון לבי מחם ס' י"ד סל' שם רב מ' ה"ב לה כתבו מחחדוים דבשרוצין לה תשב בבוש אלא בשהי' בשיק ס"ם בין בי שהבלעו רק מעל"ע

(ה) (יא) (יב) כבוש

באר חיטב

קה (ה) כתם . סמ"ק כתם דשם מחשבה כבשר בחלבו מע"ל לף מכלי לשכר בדישבד תניך ס' עד כל מכלי שם מות על מן לו מים דקי"ל כתם כמחבל

דרכי

ומי כש"ס חמר למכרסם מניעת חוי"ד סי' (י"ח שמעל בעמן זה בחיסור שכבשם בחיסר מע"ל ויה' שנים בחיסר עד החיסר ותח"ב המעמם מחיסר עד שלף שנים לף חמר ומחמר מחיסר לף שלת שהה מח"ב שיעור כביצה כי כבר מחמרד שנים במעל"ע מרחשן לכבשם לילת ולחבלים בחיסר בלי עסוב לף דמשקן חיסר כביצה שנים מחרי שנחיסר בחיסר שכבשם מכלי חיסר מע"ם ודלף לאחר שכבר שהה מע"ם לף טלע שנים עד שיהה ממש מע"ל דכבשם מע"ל לוף ממשך הנשם מהחיסר וכבולת המע"ל כלחה המחבשם שנשם והוף יחלף ממש וכיון שכלה ילילת הנשם ומחבשל כשהיה תח"ב לניך שוד מע"ל לפליטה ולנלע ישהה ופי"ם עוד שכהב שים לחקור בעמן זה בחיסר שכבשם בכלי יותר ממע"ל ובעלו תח"ב החיסר מחוכה ותחר אין כיעלו בה חיסר לף תבינן מע"ל משנה החיסר שהפליטה והבליעה נשם כלחר בניף מע"ל נמ"ם בזה ומבל לבישנת הרמים שהפליטה והבליעה נשם כלחר בניף מע"ל מעמילת החיסר השב בן יומא לף דלמת ובין דקודם שנעלו החיסר ממש כמה שנות כלה מע"ל שכבשם החיסר בכלי ותורה הבליעה שבלשה הכלי בכלות המבל"ע בבר ומנמה פ"י שהיים מע"ל ולף שהיה החיסר בתוכה לחיה שנות תח"ב כיון שלת שהה מע"ל מהנו לף כלן פליטה מחדש ותח"ב כהיחר שכשל בכוכה מחר שחר שברי הו"ל לוט כ"י מחן הבליעה ושי"ם

(יג) ודרי (יד) הוא

באר היטב

ובלי [ל] משיר כלי וכן משיר שערה מכלי של חיטה שע"ג שמשער ככלי ... ובסי' ק"ה כתב ע"ז הא לכתחלה אסור אבל בדיעבד אם נתבשל היתר בכלי של משיר כלי ... ודברי משיר שמחמת כעסו אחר שיעור כבושה ... ע"ש ועי' [וכפלון כתחתר ס"ק] שמת בשם ס' יעקב מלובלין שבשעת ... גם אסור לו כלי זה ... ועי' בתשובת מהר"ם מינץ סי' ... ולפי מה שכתב הרשב"ם ... ובתשובת מהר"ם מינץ סי' ... ובתשובת מהר"ם מינץ סי' ... ובתשובת מהר"ם מינץ סי' ...

דרכי תשובה

... ס"ק י"ב) ובסי' ס"ט (ס"ק ל"ג ופ"ק ר"נ): (יג) והרי הוא כבבושל. מ"ה (ס"ק י"ב) ובסי' ס"ט (ס"ק ל"ג ופ"ק ר"נ): (יג) והרי הוא כבבושל. ובמרן מ' כתבם הוי לתוריימה עפרמ"נ בשער התערובות חלק ב' רים פרק נ' ובמ"ו רים ס' זה שכ' וכבישה מע"ג נעשה כלומרים סוס מס"ח תון מכנ"ח ס"ט ובכ"כ בשו"ך לסיל סי' ס"ג ס"ק י"ד לסיע סי"ט ומי' בשלמי סק"ב ובכרמי סק"כ ובחכמת אדם כלל ל"ח סעי' ג' ובגינת אורדים חוי"ד כלל ו' סי' כ"ב ובס"מ מהר"ם מינץ חיו"ד סי' ל"ג (בדי"ה ומצה בלי"ח) ובמה כתו"ת נרך ממה שכתבתי סי' ל' גבי כבישת דגים שקורין גיידיע"ם ים לסחיר מעי' בכתם בדגים מריפים מרגם סי"ט: (יב) כבושה. עי' בש"ת שי' ושי' מגולה לשיר לג אמיתת סי' ריי"ב שמכירת דכל דגר שהוא סגור מכל צד ושי' מגולה לשיר לג שיך בו דין כבוש והכי"ת רלי' מדברי הש"ך לסיל סי' ל"ט סק"ח שכתב מהפ"ח ס"ת ובקליפה בילים של משיר מלפרף אם מסיחר לגבל מרפוים הכישה של משיר ומחוב לג ריפוי דכשמסיה הכישה בקליפתה מע"ג לאחר מלפרף גם בקליפה מלחלוחית הכישה מכח כבוש ובש"ך דכיון שהוא מסיחה מכל צד שהוא מגולה לשיר לג שיך בו דין כבוש ומש"ה כתב בקליפה שבחוכה כגון שמחקרין בשרים שמתחברים ע"י שמים הוה דכיון שכבוש בשרן בתוך הקליפה כשהוא מחובר בשרים ע"י שמים הוה דכיון שכבוש בשרן בתוך הקליפה. כשהוא בשרים שרי נגעה בקליפה מחברן ע"י כבוש כמו כלי שכבוש מע"ג בשיר ומ"מ אחר שכבוש מחוב לג כלים שכבוש בהם ועי"ש בסה שכתב שהוא לשיר ובן בשרים שמחוב לג מהפעמים הוא כיון שבשרן בתוך קליפתו נהוג קליפתו כמ"ש שהוא מלחלוחית שהוא לג שרן לג קליפה נהוג ממנו מכח כבוש כיון שהוא מגולה לשיר ומ"ש בדברי מרן ... ובדברי מהרשן לשמ"ד דשמיטת ר' הכשרות משער ושי' מגולה לשיר לג מ"ש בי' כבוש מבושל ומ"מ יש לחלק בין מלח שחוא מגולה לשיר לג שיך בו דין כבוש ומש"ה ... ומ"ש בקליפה שמחוב לג שיך בו דין כבוש ומש"ה כ' בדבר שבשל מ' שחוא מגולה לשיר

(מו) (מז) כמבושל (יז) ונאסר כולו

דרכי תשובה

שיעלקס על הלו"ה לא הספיד סמכם שלא נהפ"מ קמה להקל כדבר שהתיר ביה"ד וכמה מיתוים מקו לא דכריו ע"י"ם בתריכות ומי' מה לעיל סי' ס"ה ס"ק מ"ב). תק הכללים מערכת כף, כלל מ"ב בתריכות (ומי' מה לעיל סי' ס"ה ס"ק מ"ב). וכ"ש הכמה"ם במוסגר כשם הת"ם שכתב מהגאון מו"ה יעקב מלכין זקוק שיהא נשפך לים ואפי' בשאר ריקן נשפך הטעם אבל אם אינו ריקן לא מקרי הטעם הוא במ"ש בסי' תמ"ו שם מהטור שהוא בעלמו לא ס"ל כן מכרי כהב ההגהות יבבוריית נאם כלומר ולא כהב דלא הי פשוט כיון שלא ס' ריקן ואי' כדברי בחול ויוסף דעת רים ס' זה מ"ם בזה ומי' כש"ת מהר"מ מיק מוד"ם סי' קכ"ד בשיבת ס"ה שלנו ס"ה שלא היתה אלא במעורב בזה ומטו להיה התוב בכלי ב"ש וכיב רוריק והרימו הכלי והתו בהקדירה א תאב לנגה וכבשה ושוב בהב בכלי זו מיבש"ע ומפסק השולחן והוי דהכלי שבשה בה התוב התחומה הבירה מ"מ על התוב הלבנה שבירה אחר"כ בכלי א י"ל דכיון שלא נהפ היקף ויוד התוב בהוכה לאחר בהריקו ממנה התוב התחומה מ"כ י"ל כיון דבשעה שבשם התוב רשי כבר עבר מבי"ש מבשיהם התוב התחומה גרלמטה מ"כ יש ליהור לפי דברי הת"ם דשניהם ובליעה נאים כאחד ושרי ומי"ש בס"ם בזה ב"ש ההלים בן ופיים ולהיור כיון דבשעה בעשה הכ' בשם בבר ומפה הרמ"א בתריכות.

וכמ"ם הש"ך סק"ב עי"ש בתריכות.

ועיין בגיאה מהם שבר מ"ה כי' ל"ם מות ע"ז בכ' דכל מ"ם דלא סיק דין בכוכם בכלים משום נפל"ם כ"ז היה בכבים בעל"ע בשים מו בשלמ דבר בלמו בדבר מליה בשר לאחר מעל"ע בשים מו הי נפל"ם ובהב בי"בי הש"ך שבי ס"ם ס"ק ס"ח בכ' דלה לאחר מעל"ע מהבר דהוי נפל"ם ב"ע דברי בדבר אריה לו לתריך נפל"ם ע"י"ם לאבות כי בחו"ד בבי' ס"ם בם בביאורים ס"ק כ"ד הביה בבם המתמ"י הש"ך מייבי בתליחה מוסתת ולפ לו יהיב הלי דבר הריה ע"י"ם ועי' בהגהות תמרי בדוק על הש"ך שם ס"ק ס"ח ועי' עוד בביאה מהם בער מ"ה סי' ס"ח בשובות שמלחו בשר בכלי עץ ו"ת בו יומם הרבה וחז"ו לאחר שפינו הבשר בכבו בתוכו לפתן (שקורין בורקש"ם) ולאחר שהתחמן נקלו הרוסב (שקורין רמפ"ל) ובישלו תוכ בקדירה חולבה ובהב דים לתפ ר בזה תפי' תם ע"ז בקדירה קדוש תיה יש בלו בשר כלי שלא יהי' בהתוך שום בלוע מבשר שהרי כלי א בלועה ע"י בשיבה ליר על בשר ובין שהרמ"ל הוא תתוך בחומן בהלי מליחה מן הכלי ע"י בשים ובזה לא שייך מ"ם הפ"ת והש"ך דכיון דלא נפפה בשום רק לאחר מבי"ש בשבה נפל"ם דבדבר תריה לא שייך מל"ם ולאב תרפ' תשי' לבבה כמ"ל סי' ל"ו ס"ב מכ' תם כי' בקדירה החולבה לאבה ב"י לתיר וכ"ז דוקא תם בישלו הרמ"א בתו שהוא תריה ו לתור תבל תם קדש שבישלו לתוכו בקדירה החולבה נהגו בו מים להתלים בתו כי שיעלה רלוי להתליה בו תם כי בקדירה החולבה מעה ב"י ים להתיר בהרמ"א בהפ"ת בתל בקדירה שתריה ע"י"ם ובהב בבוך דבריו בם העתיק דבר החב יעקב בהפ"ת בתו"ת ס"ק מ"ב של לעתן זיתים שבבשו בשיבת בעצת בתתן בהם מים ומתבשל בתריכות ח"כ תב בי מקבי הטעם מהבלי תו לפנם תפ"ב לבנסף לתר שהתלו בעשה בבר תריה לו לתיר תו דיתיר מליה לשבת תין שבשעת עיקר קבלה בעשו בו בי' בבר תריה ות"כ ב"ע כיון שקדש שהתלו הבורקש"ם בו בי' תריה לו לתיר מליה נפבה ות"כ לו נפלש בשם בשר בלו בע"ל. וימה לפי דבריו לתיר תתרומות בזה מעלה רפ' בהבלו תלב בקדירה ב"י ונם בי' הרמ"ל תריה בוטה לו לנפר לו הרמ"ל ולא הקדירה רק שריך לתבול ההרמ"ל בכלי תובת ובין שבהב הרמ"א בעל' בי' לד בתי' ה' שצריך לתבול ההבשל בתין הכלי שהוא ב"י תתם לדי"ת בלבבע"ד שהבירו הרמ"תים שיקר ותין לעשה מדברי קהל יעקב ב"ד בפרמ"ג מ"ח שם בת"ם בק"ם לים הביא ב"כ בדברי החב יעקב בזה ובהב שלדי"ת תין להקל ללא בשבולק בתים מהקדירה קדם שהתהו ועשו תריים עי"ם ותעלה דבר"א שהי' בבורקש"ם בהקדירה עד שעשו תריים תדרש לקתיבה דהתריכות מתליה לשבת ונלמד לגיר של בשר וכמ"ש בעל' ותן להקל תפ"ב בתו בתוכו מים קודם שיבשלו וכתתיר (מו) כמבושל. עי' בש"ת מוסד"ת הליתי סי' ר"ל שהשאל בתעין שהל לתוכו בת"ח ומקבב שם בהתעין ובשהשה שם יותר ממעל"ע ולא ס' שים בהתים של תתה בעלי בתים שהשתמש מהתים שבשלר בעלה של בתה בעלי בלי שלא יהי' בתוך שום ס' בשר לבד ובהב בשר בלי שום ס' בשר לבד ובהב בשר בלי שום ס' בשר לבד ובהב בשר בלי

(יח) אבל (יט) (כ) פרות (כא) מכאן (ב) (כב) בהדדה (כג) סגי: הגה (כד) וכל מקום דמתירין כטעם המבואר (כה) מפיהו מה שאין נכנסים מפני דע"י סכניסה נעלמה כמו נבואר (כו) ויש

פתחי תשובה

(ב) בסדרה פני פיין בסעיפים שעות יפקב סי"ח סיעף לית שכתב בתלב בתאל בשאל מה שכ' בשי' בשאלתך סכנה בזה וכפ"ה להתיר לף בלא הכ"מ ובלא מה שכ' בשי' ומי' בף מ"ם ומי' בף בלר יפקב בשי' ק"ל דמשמע מכאן דאפי' בספק ספיקא אסור ומשמע מהכא דאפי' בספק ספיקא אסור ומשמע מהכא דאפי' בספק ספיקא אסור ומשמע מהכא

(ג) (כז) מקילין מפה שנתון (פרוך כלי ג') (נ) (נ) (כח) יפסק (כט) כנגד (ל) לשער

פתחי תשובה

ממש ס"ק) ים לסמוך ס"ס כשעה ואוח ז"ל מה ומיהו ט לסמוך דנילף לתף נגמון דשבו"י ס"ע פשוט לסמוך תף בלי הפסד ק ח כשיפרוח ומניח וכ"ג מכל מקו הלי לא נסמוך (ג) ויפסק כנגד מעכס"ם ומיין נכו ף שלפשר כשפ"ז לדוקק נקפק שים כתן ג' מיוחדת מחת כנגד מעל"ם וח' נפחות ולפ' יבואן מי הוא שכנגד מעל"ם ז"ה דקפיקי לשוי מכל מ"ם יש לפסק מפ"ם ריוח כנגד מעל"ם אי פחות ים לרק לשוקה מן נמחק כשנות ומיין כשו"ם מ ו כי' י"ו שכשיע מ"ו להפיקר בדפוס רמ"ו ס ב ומי ן מ"ם לעיל מיין ל"ו מק"ח ומיין בתשובת פרי תבואה סי' כ"ה כ' לחומה נפי כתים לסר מפי סו"ע אחר ונפל לחון כתים ומח ויש לפסק אם נכנס בשוגג מעל"ע ולידל לפק. כיון לחון כתן רק לפסק כ ום ומיין כתן רק לאיסור משום ופם לאיסור לפשוני שמל הוא ל"ם לפנים פ"ם ומיין בתשובת מ"ב מי' כ' אם שכנגד מ"ד דבריהם אינם מהכרעים

באר היטב

(ג) מקילין . מהב"ח דמדברי הכ"ג נח"ח מרמה שכן עיקר בשיסור כאשם ופע"ג דאשר לא מ'קון בן כאשם בשאר פיו בשניח ומניח וכ"ג אבל כולי האי לא נהמיר (ג) ויפסק כו' שאר רוחים שבכאן רק יש לסמוך אם נכנס מפ"ל ואם"ז הוא דין זה בל"ח ודאמו לסתיר בספק ס"ם [ופ"ת דוחה דלפ"ה ועיקר הדין כ"מ"ם] . ועוכ"ב הסיג עליו ודאם לפשוטו ס"ם ומי' כפי' ק"ל בא"ז ס"ק ב"ח ס"ק ג' מפמ"ש שפשוט דבריו שבכאן ס"ם וק"ל)

תשובה

העליונים שהרעיונות היתה מוכיח עליהם כי לריכין קליפה מדינה וכיון דמ"ל לקלפם אפרישי"ם

ום"ש הבה"ט מהמ"ך דבדבר שאין ים להתיר עי' בפר"ח סק"ב וכבריתי סק"ב כן לדינה דאם תכיכת האיסור שאן לף מה שיאן עיר אסור לכ"ע לפי שהשומן מפוכצע עי"ם לעכס בתעמ"י כלל כ"ב ס"ק ע"ז דסיב על המ"ך בזה והעלה דבכתום גם דבר שאן אין מבעפע למעלה מן הכביסה עי"ם ועי' בח חוסי הגרעק"א ז"ל שהתמה ג"כ על המ"ך בזה דלעיל בכביסה מה שלעלה מן המים מה בכך שהוא שאן עי"ם וכ"כ החוו"ד בתירוסים סק"ד ובביאורים סק"ג בפשיטות לדינא דמה שבמעלה אין המים דין תכיכה שלא בכבשה ים לו ואין התלק בכתום בתוך המים יטול להבליע בהוטו עי"ם ועי' בבית מאיר שכתב ג"כ לדברי התוס"י הנ"ל שים חילוק בזה בין בכתום לבין בכתום מעל"ע בשאן דבכתום בלוט אפי' שאן עי"ם אין אין מפעפע למעלה עי"ם מכח בעיכת הדם שור תו"ם סי' ס"ם (אות קטן ע"ע) הסיג על המחמ"י והעלה דהעיקר כהב"ך להשמיר בשאן עי"ם ועש"ך סק"ל-מ"ם בזה ולדינא פשיט דבשאן עי"ם יש לנהל להקל אבל שלא בהפ"ם יש לחוש להעיד המ"ך שחמם מהחיכה לאחיכה שעליה שמוטה על גבה ירמה שגם המ"ך מודה דגם בשאן מה שאוחן לכביסה אינו מבליע מזה בזה וכיום בפ"ע עי"ם ועי' בחמודי דניאל הלכ' בב"ח אות י"ב וכפ' דברי יוסף סי' תפל"ד (כז) מקילין עתמ"י כלל כ"ב ס"ק ע"א בבהב מהמו"ה דוסם בכתם חכיכה מקלקה מעל"ע ומהבאה בך ולא יהנו מקום מקלת מהכיכה הכתם ואין בתוחה חלק התכיכה שם' אין להכביסה אפים עד המקלת שבכתם לגיל ס' בקדירה עד כל החכיכה מפום דהוי איסור דבוק ועי"ם עוד בכלל ג' סק"ב ועי' במ"ח סק"ב שבאיטו ובהב שהדין הן לאמה וגיב ורי"ו בשיטה זה לרוב פסיפוהו ואפי' יש אפים בחלק בשאן לכביסה אפ"ה התקלת שפי' בתוך הכביסה בשאר בלאיסורו דאפשר לפשוט לאסור עי"ם וכל זה בהבאי מח"כ אבל אם לא שהבאי מח"כ רק שבכבד בך אם לתיבון בכבוש לאיסור דבוק עי' בדבריו לעיל (פ"ק י"ז) מ"ם בזה בהיכות (בח) ואפשר בבוש עבאה"ט וכת"ם ועי' מ"א סי' הס"ו ס"ק י"ח) מ"ם בזה בהבאי ג"כ להעיר לדינא כדעת הרמ"ו דאפשר כתום לאסור עי"ם מ"ש בבינת אדם שער יו ס אות ד' החוק דברי הפ"ו דלא שייך להחמיר בספק כתום אלא בשיעת אדם כשם כתן ג' תחיכות ופו' וכהב שכן הוא דעת רוב הפוסקים עי"ם וכ"כ שם בבינת אדם שער רוב וחזקה סי' ל"ד ובחכמת אדם כלל ל"ח סעי' ד' לדינא בהפ"ו להקל עי"ם ממש יעוי, בשו"ת שאגת אריה סי' כ"ג שהעלה להעיקר בדעה רבותים דספק כתום לאסור מדינא עי"ם וכ"כ בשו"ת סי' ס"ד סק"ל והכה שם ומעשים בכל יום לאוסרין לספק כתום עי"ם ועי' בתו"ד בביאורים סק"ד ובפי' ק"ל ס"ק ג' ועי' ביד יהודה בפיה"ל ס"ק ג' ובפיה"ק סק"ח בספק ן להלכה להעיקר כדעת המחמירים לאסור בכ"מ בספק כתום עיין שם:

ועי"ש עוד בחשו' נבעת אחול ובד אברהם בגליון הו"ד כאן אכ' דכל זה הוא כשלא רואין בבכבד רק שאין אנו יודעין אם בכבד כיושר בכיאה בספק כזה הוא שמחמירים אבל בספק אם נכבד דאנו אי' אנו יודעין כלל ואח"ע שבכבד שמא לא נכבד כשיעור עי"ם ומבואר מדבריהם דאם אין רק ספק אי אם נכבד כגון ג' אנ' מהיכות נכבד ואינו יודע אם ג' אחרת נאפשר שאם ג' נכבדה כי' ולפי מעל"ע אסור ועי' בחמודי דניאל הלכ' בב"ח אות י"ב בשובדת שאנו בשר מינו בלי וכי' שם בהלי מעם יר ומיש לעשה ונכבד שם כמה ימים וכשעלו בשר מהלי אלא בלי מעלת אין מהיכות בשר ולא נודע אם ג' אי"ב בשר ונכ' ונם ן ספק אם ים בשר שבתוך הליר שים עד התלב וכתב שם בפלמת דעת

(ד) (לא) מגבד

פתחי תשובה

דרכי תשובה

תשובה

ג הגה"מ ספ"ד דאולין בתר דין זה גמיר ומסק נמחק למעלה (לב) נסמר שם חלב (לג) דמוכיח (לד) נקוטא (לה) דמן התורה מינו אסור רק בנסוך ממש (נ"ז שם) יואם הוא (לו) כבוש (לז) בהוך

דרכי תשובה

כם' מנדים חדשים מות מ' שכניה הוי שמחודי דיעלל בזה ופיים נל"ע שם אי להתיר בנטל בכתלה בשר לאחר ממל"ע בקדירה זו דלמ דהוי רק בסיקת ים ולהתיר בשר בחלב בסק דרבנן בכתלה וכמו שהוא שהוא משום הרין לענין שם מותר לבטל בשר מי' ושף בקדירה שים בסק דרבנן שמא ניטל בה חלב דאסור משום דאסור לעשות בידים בסק דרבנן לכתחלה ע"י"ם

ועיי"ש בחידושי הגרעק"א ז"ל שכתב שים לעיין בסק כתם בש"ח שם מותר להוסיף עד ס' ולבטלו כיון דשהה שה כיתר עדיין ומותר לאכלו ז"ל דלמ הוי בכלל מבטל לאסור בכתלה ונם כיון דהוי רק בסק כיסור עיי"ם ומי' מזה בהשכוחיו במהד"ק סי' ל"ח שמבואר מדבריו דזה הוקל בשר בחלב כיון שבתלת עדיין היתר הוא מבל בשאר לאסורין יש להחמיר בכה"נ שבתב שם לענין שיש בשהה ג' ימים בלח מליחה שרלה הטעם להתירו ע"י ניטול לענין רשיון הזה בשומן מאר שמלח כדיט ולח הוי בכלל מבטל לאסור לכתחלה כיון שעשהו קודם ניטול ועיין היטב הוא דלח אסיר לח בשהיר שבל בשר ולאו פורש מלח מח"כ בניטול ולח בשר מבטל והוא ז"ל בשיב שבל פירש שרי ולאו פורש מלח מח"כ בניטול ולח בשר מבטל והוא ז"ל בשיב להחמיר שבם לם מערבו קודם רניטול הוי בכלל מבטל לאסור לכתחלה כיון שבם עמה לח לאסור דם על מחיכה שלבור לבטל דם שבתחיכה א בשטוח פרוש עיי"ם ומי' בשרי ממד בתלת בחלב בשר קפנה בשר קפנה בשומן שלף שלין כעח בחלב ס' כנגד מ"ם עכ"ם בנגד מה שבלע מבבשר זה בהקדירה ים בחלב ל' בנגד הבשר שבבשר בה ל"ם לח בלע בהקדירה רק חלק מאיסיה מזה הבשר ומ"ב ממילח יהי' ס' בהחלב שיבלע בה עבשיו לח מוחר לבטל בה ולין זה בכלל מבטל לאסור לכתחלה כיון שים בסק לם יש בלף לאסור בלל וכן לין לחם שהבלוש שבבלי נעשית בשר נבילה ע"י הבישול כיון דבלא"ה הרבה פוסקים ס"ל דלין בלוש בבלי נעשה נבילה בלל לף בשבר בחלב ובלף שים עוד הרבה מהדיט להקל בין שים הרבה פוסקים דס"ל דלין בשיפה בשן בלל רק בחוסן ליזר וכן לם עבר ובישל בשר זה בשבלי בחלב ויש ס' בהקדירה עם התבשיל עד התיכה מותר עיי"ם (לב) בבשר עם חלב. עי' בחמרת שלום בחידושי דיעם סוף סי' זה לות ל"ב שב' דלם נמלא בחלב שבשום בה תיכה בשר ולאינו יודע לם שרה בך מע"ע לר לקו ונם לית יודע לם הבשר פריסה הוא לר בשר בשר ולין בחלב ס' נגד הבשר מ"מ מותר לחלב דנגד הדמוריית יש ס"ם שמא לם נשרה מע"ע ומ"ל דבשבש מע"ע שמא הוא בשר בשר ומותר לחלב מ"ח ולע"ג דמדינא לאסור בשב"ח נם ע"י בשיפה מ"מ עכ"ם רבר רוב"ל פסיקא דדבק שמא לם נשרה מע"ע וכו' עיי"ם (לב) דאולינן לקולא עי' בסו"ת שואל ומשיב קמא חלק נ' סי' ס"ח שבתב דהא דקי"ל דספק בשום בש"ח הוא לקולא לאו דוקא בספק לם בשבש אלא לאו לאו דה"ה לאסי לאו ולפי בשבש יום ספק חם יש שים דחזיק לקולא עיי"ם והביאו בשרי חמד בחלק הכללים מערכת הב' בלל מ"נ. (לד) לקולא עפה"ם ועי' בממ"א בלל כ' ס"ק י"ד שבתב דבאסור דרבנן לב"ע יש להקל בספק בשום עיי"ם ועי' בשערי תשובה בסו"ח סי' הס"ו ס"ק ל"ד שהביא בן בשם מהבו' בית יעקב עיי"ם לך מ"ם שם בשערי תשובה בשם תבו' נפשה שאל סי' פ"ג מיש"ם שם באיסור מבשו דאחמיר דיש להחמיר בספק בשום ומבשע מדבריו דם". הגם באיסור דרבנן יש להחמיר בספק בשום עי' בחשמרת שלום בחידושי דיעם שבסוף סי' זה לות ס"ו שמדבה דבריו דלין מדברי הבנפשה שאל ראיה דיל דדוקא משום טומרת דאמן הוא שהחיתר הבנפשה שאל מע"ג דלח הי רק מדבבן מבשל"ח בשאר באיסורין י"ל דגם הוא מוהה דים להקל בספיקו ועיין בחו"ד בחידושים סי"ק ס' שבתב דבהם נ"ב שפק בשום מותר דלאחר שבבשו לח הי רק מדרבנן עיי"ם אמנם הטרמ"נ בח"ו סק"ח ובשפ"ד סק"ב כתב דהם היולח ע"י בבישה הוי לסוריית ע"ב אין להקל בספיקו רק בבבד בין המבושר בם"ם דבבד לוסרת ואינה לסמרת ע"ב ים להקל בבבד בספק בשום בהם"ם היכא דיבשרב בחבשיל ועי"ם שוד לעיל בסימה להלטת מליחה ובשעה"מ חלק ב' פרק נ' ובשפ"ד לעיל סי' ע' פ"ק כ"ם ובסי' ער פ"ק י"ד ועי' בסמרת שלום על הטרמ"נ בשפ"ד בלף ע"ב בשיפה בן בשר ולעיל סי' ל"ם ובסי' ק"ד בשפ"ד סק"ב (ועי' בדבריט לעיל סי' רם סק"ב):

ועיין בם' ס"ח ימק (מהגאון בעל חבי בנין שולם ז"ל) בשבר הספיקות סי' ס"ב שעמד על המיבר שם ה' בשר בשר בשר בחלב וכבשר לא בשלח עדיין ובכבש בחלב בשר בשר ממל"ע ובמשבש בש"ח הוי בשר בשר בשר בחלב ודבבן ולקולא לבטל בשר בשר בחלב בשר בשר בחלב בשר בשר בחלב

(לח) ציר או (ה) (לפ) בתוך (ד) (מ) חומץ (מא) אם שהה (מב) כדי שיתגעו על האור וירתיח ויתחיל להתבשל

באר היטב

(ד) חומץ. כתב סמ"ך ס"ג דברים סימן ק"ד ספק ממחבר דבחומץ צריך נ"ט לברות מפ"ל פ"ם שד מהה ומי' כשו"ת מלחות ה' סי' ס"ב בשובות שמסק שגם לזה נקל בכל חומץ מכבר הוך שיעור מליתנו לקדירה של חרס ושמהתה שם כשיעור שיהן על האור וירתיח ואח"כ ביטלו מבציל בקר ר' זו ולא טוב כמה לירי סי' סה וסי' שסק גמור בדבר שם ים ס' בתבציל גד תלק מהקדירה שנתפרים מהגיר וכתב דשם ים ספק גמור בדבר שם ים שנים אי לאו בחומץ דלא הי ספק חמרון חכמה ים לגדר שם בטלו בה לאחר מעל"ע אבל שם סי' ברור שהן שנים בהבציל גד תלק מהקדירה שנתפר לה כ"ב שלו בה לאחר מעל"ע מ"מ פה הגיר ל"ש שם ים לריתיר ההבציל דשם קיי"ל בס"ק כ"ג דבדבר חריף חמי' בשיט ב"י לסור ולפ דלחמד מעל"ע נרשם מדברי הפוסקים דבמל בחריפות מהבלי ושיט לוסר זה חוקח בשלר דבר חריף אבל בחריפות דשלה ולירי כיון דשבע השלה לקיים כל דבר שלה יפריח ונשבר כדרך שמלחין להקדים ס"ב כח השלה שבגלע בכלי מעמיד הבליפה בשוכה שלה יפנוס לעולם מי"ם ומי' בשו"ת סומו"ד סמיימה בקו"ס סי' י"ב שכתב לומן השלה מלוחה כרשה שמהטהו בקדירה של בשר בה לח ולפסרה ל"ב שהה מעל"ע לו דלמה בה' לח שהה רק כשישור שיהן על האור וירתיח נ"ב ומכריה וכתב שם שהוא תלוי בשלוחשם הי"ח והב"ח סי"ם ומי' בה' מסמית שלוח לעיל סי' קי"ד שם י"ח סק"ל (בח"ד כ') מ"ם בזה והשלה לדיה דבשהה רק כדי שיהן על האור וירתיח ים לחקל בשם"ם שלל שלה בשם"ם ים לחסרי שפ' בשלוחה רק מליתנו מוחמת ובסף דבריו ליין לדברי הפרמ"ג שי"ח סי' שמ"ז בח"ם סי"ק כ"ג ס"ל כי הפרמ"ג כ' שם בסף הס"ק לשון שומן שסי' לחה יש בכלי חומן דבשומן מקום לו שיך בבה ולפ מהוס שבשומן מלוח קלם ולין לחו בקלקון בין מליתה מוחמת למרובה לין מליתה לכלים להפלים ס"ב בדיעבד לין לשפר פ"ם ומטעם מדבריו דבמליתה מוחמת לין להחמיר בדיעבד לפי שלה בשם"ם: (לח) ציר. עי' בשו"ת זכות לחבות (לוברא מהר"ם קרייסקם דל) סי' כ"ד בעובדא שמלמ פרעוות מתה בחנים מלחה דשים כבשים ודרך לכבשם מחלה שם מים ולא מדא לם שהתה שם מישור כבישה במים מעל"ע ולא שהה רק מישור שיהן על האור וירתיח מישור כבישה של דבר חריף וכתב שם דלין זה בכלל ר"ח שיהן מישור כבני שיהן על האור וירתיח ולפ"ם וכתב שם חריפים הם מלחים ולכין שהתהן בהיהים מים פעמים מבטלין כה החלה הם חרימת הדשים וכמ"ש הרא"ש בפ' פבי ס' לפ פבי ס' לפסי פ' הגים מופעים מבטלין כה החלה מל"ם בי"ד שהשים מרובים לשרך י' חלקים ולין לחזק לחריפות הדשים ביפרשו לחריפות החלה ויבטבדו ב' יפי של פעם פעים ושבי לה חריף ר"ם ולכין לשון הב' חריפות דשם בחעשה בכה"ג כולל בבם המים שרכו לנפ' פעם חריפות בולל מבטל החריפות הכל פ"ם ולין לה' חריפות מלרפות יפי להבטבר על המים רק לחדבת המים מהבטר של פעים מי"ם בחיך קלם (לפ) בתוך חומץ. בבלפ"ם ופפ"ם ופ"ם ופ"ל ר"ח הוא בכבם בחומץ ולין הכהום קל מו בשיק שפשה בשיהן על האור וירתיח לבל שם לי כהומץ ולין חם לחי בכלי שי שבטל ונ"ך ס"ק ל"ח דחלה ולין לו חומץ ושלר דבר חריף בכלי שי הוא מבטל מ"ם ופשום הוא הוסיף ר"ל לחי לה שפה כדי שיהן על האור וש' פ"ב מה מולחת דם"ם ופ"ם דבשר ס"ם שם ס"ק ל"ג שב' ול"ל פוכות בה לידי בשר שבטל לקברה דחמחם וש' בה בפרפ"ם מחמץ מחר שם חלב ושפ"ב ומפרחי הבשר והבלפ"ם מעשם דש"י ר"ח מפלים ומבלים מיהם בבלי שי ולפ בשר שור מי ר"ל מי דלים מבטל מ"ם מפלים ומבלים וש' ולפ לבשר"ך דשלק שם ילפה דמחה בלן לחי בפ"ם מעשמל דבפ"ם בבשפם ים לחזר הבשר דרק מפלים ומבלים ולפ מבטל הקברה ל"ש לדיה: (מ) חומץ. מבשפ"ם ופפ"ם פ"ם בדברי פפ"ך ס"ג חומץ שה לשר מפקים ולרך מעל"ע ושה שפים הבלפ"ם בשם רש"ל לחלק בין חומץ שבר לחומץ יין שה לפ לפ"ם יפה לו שבטל לחה משום בדפים כי בפ"ם כ' להיות שם לחן חלוק בין חומץ שבר לחומץ יין רק שבר לחלק בין

פתחי תשובה

(ה) חומץ חומץ בפ"ם בשם ע"ך שמלק ופפ"ל בשמשם פפים מפרחים פ"ח

תשובה

חומץ חזק לחומץ שפיטו חזק כ"כ דשם לית חזק כ"כ לפ מקרי דבר חריף עי"ש ולעיל דיקת עי' מגה"י בשו"ת כלל כ"ב ס"ק י"ד שפ שהם בשם ע"ך בזה להקל בכל חומץ בלא נעשה בכוס עד יפלע"ם דוקא עי"ש ממנם בס"ע ס"ק הבלה דחוקץ שוה ליר בזה לפי' חומץ גרוש לוסר בכרי שירתיח עי"ש וכי' בחכמה חדש כלל ל"ח סמי' ג' שהבילוי וכ' שדברי בכוים לדיה להחיר במחכל שבכבם בכל חומץ לפי' לית חזק עי"ש וכ"כ בבלי"ח סק"ד שים להחמיר בכל חומץ כשישור שירתיח כית בלר עי"ש וכ"כ בלב"ם בחידושי דיוסים סמי' ק"ה ובביאורו שם ס"ק ק"ב לדיה עי"ש ומי' בעלי לבוה שכ' דבמחכל ים להחמיר בחומץ כמו בלר לף בפחות משיעור כבישה מבל בכלי לין להחמיר בחומץ רק כשהשה כשיעור כבישה מבל בפחות מכשיעור לפי' קליפה לף בני מפח"ב בלר גם בגמל על הכלי לפסר מיד עי"ש ומי' בית-יהודה לעיל סי' ס"ם בפיה"ם ס"ק ס"ד מה שהחריך בדין זה הרמה והשלה בשיף דבריו ול"ל בללו דמ"מ דהחמץ לין ע ענין לשיעור כדי שירתיח דלא מלינו זה בשום מקום אלא שם לשון שהשה בו הבישה לית שפולה וכזה טוי ממבחל לף בכחה ממעל"ע אבל בלא"ה לף כדי קליפה לף מלינו לפסר רק שם בחומץ של ליפור ים להחמיר לקלף כמ"ש הפרמ"ג וכו' ועכ"ל ליברא כי המ"ח הוא מכריע לחלק בין חומץ חזק לחומץ שלית חזק וכמ"ש הבלפ"ם והכה בחן יעקב בשו"ת בלפ"ם סק"ב שפם בהחלם פהמ"ם להחמיר בחומץ חזק שלית כמו לית ע"ש וכ"כ בחוש"ך בידושים סק"ו וכבילוחים סק"ו לדיה עי"ש ולדיה מלפמל"ו דבמקום הים"ם הפומץ מלמו על המקולין בחומץ שפיט חזק שלה הוי כבום בפיות ממעל"ע לף הפסיד כי ים לו על מי לפחות ונפרם פהפרמ"ג בשלמו כהב בלפ"ם שם לחקל בהם"ת וכל זה הוא לם לית ליכר שהחומץ עשה לית פפולה בהחחכל לבל לם ליכר לית הפחות בהחחכל ע"י הבישה בהחומץ בוחזי דלפי' גרס"ת לין להקל וכחם"ל מיהר ובחם"ל ופ' ופ"ם

ר מסקנת קמחית סמ"ק קי סי'

(מג) הרי הוא כמבושל (מד) ובפחות משיעור זה לא נאסר (מה) אלא (מו) כרי קליפה. (ועי"ע סי' ע' מדין כור (מז) שנפל (ס) לגיר). ב (מח) חתם (מט) של (ו) (נ) כלי ראשון (ז) (נא) שהיד סולדת בו

פתחי תשובה

סי' ק"י סעיף נ"ב ומשם מי דשוט נוסף כמ"ב סעף ס' נ"ם סביף לחם מיסמה ס"ם (ו) כלי לתקון מסיד סולדת בו מ' ס"ק סק"ם מתוקן על מהכת"ע שמתמיד לף עתון סיד סולדת בו ופ' נסבו ס כ"י סי' כ' מסכת כיצמה מהכת"ע משום דבידוהלמי משמע לתי כשיר ב סם"ק בזכוכי ביישפלמי קקה סם מיד נף סכ סוף ולא משום סכרחקה ונפל ס"ק בכתב סוכה ט ס"ם דעיין בתשובת משיבת מן סי' ו' מסקינן בזה נ"ב לפמיד כשמ רס"ג נתן בז"ע סגל נתן שחמד סגל נתן להחמיר כלב ס"ם (ו) מסיד סולדת בו מי' נסמיד כתב שיר בתירוציו לתי ן דף ק"ב ע"ב דהיון לתן לף בתקון בשיעור שכביכו על מיטק נשה לכן מכ"ם בתירוצים לתי להחמיר נכלי לתמון מי' ולף מסקק מלגו נתן בו מים כתכה ואפילו בלתכה קדיר סי"ח ותלא כתחמא כפולא לעסר בישן שלי"ח לסחיק בו ביל מתר-ם שם מקרי יפ"ב לף עלא לביסת ס"ם

באר היטב

(ס) לגיר ומי' נסי' ס"ם ס"ח וכתב סם"ך מיטו שכ"ם מליח כרוחתה שרי מיד לתסיר כולו וכ"ם דסיכת דמכיר בגיר על סיחר לשיטר דרב ן ושיחר כחוסים ממם דמליחם לף לכרב תיט לשיטר רק כ"ם וכנכנכ כשיטר בישגט על פתם וירחיה שיטר כולו

דרכי תשובה

ומי' נס' שמחי תם דף ע"ח ע"ד ס"ם כזה והביח בשם הם' שלמי שמחה דף ס"ה השישר טוב לף מחוה מנשם מיטמי"ן תכן נס' ויטח מיט חיט כתב דס"ח בקילן בשיטר שיחתל נהרחים ושיט בנ"ם סי"ם ומי' נדברים לעיל סי' ס"ם (ס"ק נ"ג). (בב) הרי הוא כמבושל. עפמ"ד סק"ג שם שכתב דכבוכו בגיר ושתן כשיטר שיכן על הסור וירחיה בעיף שנים כמו בשיטר ונס קליפה ומ"ד קיום שנה כשיטר שירחיה אלמר כדי קליפה ושב אח"כ ס"ל להיהיר שוב הקליפה לחסבר לחתחל חסור ומי"ם שר שכתב לחמי' שנה סחמ"ם בשר שתתן שתן ביר ואיר חא"ה בעיף מרחיקו קליפה וס' סי"ם חמים כמה שהשוה הסמ"ך שתן בזה תם בשתן כמי קליפה סי' בדברים לעיל (ס"ק מ') ולהלן (ס"ק מ"ו) מ"ם בזה: (בנד) ובפחות משיעור זה עפ"ך סק"ג חזקק כדבר כשם נמרי שם נס בפחות מכשיעור שסר לעמרי ומי' הוי"ל שכתב דשנום הוא לדידן דלא בקילן בין כשם לשתן בי"ב שלא יעריב לחלק בין שנה כשיעור לא לפו רק בדבר שלא שיך בו לדלל והמטעית כלל וכהסיסר כשם והביאר שתן מז ים חילוק בין לסור לחוריחא לדידן דכסיסר דכשן לף כשהסיר שתן לף לחריט פיסום במליחה כלקמן סעי' ס' סי"ם ומי' ביד יהודה בפיה"ם סק"ו וכפיה"ק ס"ק י"ב שכתב לחלק בזה בין שם כשרם בגיר של לסור לו של סיחר דב שרה לסור וסיחר בגיר של סיכר נם בשתן נשתר לן לחלוק בכחות משישר זה יותר מבדי קליפה שלא כשרם סיחר בגיר של לסור מז מלסר מיד לדידן סי"ם (בנד) אלא כדי קליפה. עי' נס' ערוך השלחן (להגר"ש מלוטרבדק) לעיל סי' ל"ת סעי' כ' דחוקה בחותן וליר בעי ק יפה (ע"ל נס"ק שחת) לפל בשלר דבר תריף לפי' נמי מלח שיש כל שלא נח לכלל לית וחיתן לם לף שנה כשיטר שיחתו של הסור ורחיתת שלר בהדחה ולם סחיסר הוא לעיל דף"ל בהדחה שלר לעמרי שלא נחל הדחה סי"ם. (בב) כדי קליפות. עפמ"ם סק"ד שכתב דכ"ם בכלים בגיר של לפל בחותן כל שנשה מחות מכשיעור לפי' קליפה לף בפי סי"ם וכ"כ בחו"ד בתחיסים שם סק"ח לדיחת סי"ם לחתם בשפ"ד סק"ב וג' כ' להחמיר בחותן כתו בגיר להצריך קליפה נס בחתת מכשיעור סי"ם ומי' בלב"ם נח חזי דיים שכשף הם' ס"ק ק"ג ובכנסחיהו ליח"ד שמלד לעקל בחותן כיפה"ח ושיט דמכ"ם בחקום הקפד לו כשי"ח לקלף יש לסתוך על הפר"ח בזה סי"ם (ועי' בדברים לעיל ס"ק מ' וס"ק מ"ג) (בז) שנפל לציר. עבלה"ט ומ"ש מכמ"ך דמליח כרוחתה הוי מיד לחסיר סלי מי' בדברים לעיל סי' מ' (ס"ק ע"ו) ומה שבחתי כזה מהר' חגן שחים:

סעיף ב (בח) חתם של כלי ראשון מי' בחמדי דיעל הלכות מליחה חת מ"ם בחתלם הידיער כל' דעלמה לפם סי' בכלי לתסון מסקה לסור ומלחלה זה כלי כשר חתי' לף סי' בהחסקה מיפה ע"ם להשפיר קדה הביר לסקל סי"ם לדרסו: (בסב) של כלי ראשון. עפח"ם מ"ם מהכ"ך ומשונה כ"י לפנין כ"ד שתן סיד סולדת בו ופי' בס"ח לעיל רים סי' ל"ד שרעתו דכל שתן סים"ב חשר חתי' בלא קליפה סי"ם ופי' סרי הוסר סק"ה כל' דהחמיר בכ"ד לף שתן סים"ב חב"ם עי"ם ופי' בחמדי כללי כ"ב סק"ד מ"ם להלן בזה בין לחמיר דמכ"ם קליפה בחי עי"ם והביאם בח"ח לעיל סף סי' ס"ח בדין הא' (כד"ה חחסם) וכלן בשפ"ד סק"ה כ' דמשמע דלם לף הים"ב גם מלוכל לכלי כ"ד לף להחמיר עי"ם ופי' בס' דברי יוסף סי' ל"ח חות י"ח וכפי' הסלי"ו חות ס' וכפי' הסל"ח חות ז' מ"ם בזה בלריכ: (נ) כלי ראשון. בח"ח סף סי' ס"ח בדין הב' כל' מביהכלמי דמלוריינחא לף הי שהוח יותר מכדי חמימות הרוח מד שיעור החלב בחולדין לאחו שהסריה כחו שלפו

(נב) מבשל (נג) ואוסר כולו (נד) אבל (נה) חום (נו) של כלי שני (נז) אינו מבשל ירי"א שב"ש אינו מפלים ואינו מבליע וי"א דמים הוא מפלים ומבליע (נח) כדי קליפה (נט) וראוי לדוש (ו) (ח) (ס) ליזהר בדבר (סא) לכתחלה (סב) אבל

באר הגולה

(ו) ליתר כתב הסמ"ק שפיט כתב דכר כדדים שדיים מחי"ב ולפ שחתר להיתיר ע"י שיפור שק וכלשון קי' ש"מ כלום יש ליחר לכתחלה מיכר שהי וכיוב עוד ומ"ש יש לפתוחי ולשפר בכ"מ כ"ש שם ס"ב מקום שלין שמפר כ"ב וכן כדבר מפלג יש לקלף מקום שלין שמפר כ"ב אבל עכ"ג אין לפשר כלי נכ"ם ושם דשו שם ס"ו לפתוחי כ"ב כשרין ב"י סי' כלים ב"ב ולפ כתב ר"מ שם שם לפ כתב מהרי"ן בשם ר"י שמפר מדינו ים לפלק ים כשמר מדינו זה פלק שם"י שמפלג מדבריו שלשר כלי ומכר שוב שלין שמפר רק כיון ושי פ"ש כלי ב"ב ולפ"ג דבדבר מפלג יש להקל ומכר שוב שלין שמפר רק כשיורי ג"ב שמסק הקלות מבליע מיפס כלי ב"ב ולפ"ג דמדברי מרדכ"י פ' פ"ח ס"י נרשם דלפ שמרש מבליע ומבליע כשאר

(סג) ברייעבד מותר בלא קליפה ובהדחה בעלמא אני: (ש"ך סימן ס"ח ס"ק י"ז ונ"ל מפשטות דיני כלי שני (סד) ושירוי):

תשובה

ודרכי
והכתבי דברינו לעיל (שם ס"ק ס"ג) ושי' כדברינו לעיל (סי' ל"ד סק"ו).
ועיין בתו"ש בתירוצים ס"ק י' שכ' דכל זה בתיפשר לעל לבל בתיפשר והיתר נוסים וע"ש מהם כלי שני אפי' בתין בהם ס"מ תין להחזיר לכ"ע כיון שבשיך להקליים מבשול ולי"בליע ונהוך נוסם הב' ולכ"ע תין כך בכ"ם לעשות שיירם רק מפסק פלוגתא דבעותפת ופ"ם מראה דתין לחשבו לפסק מעליה לגרפו לפסק אחר לפ"ם ע"ם מבואר כי בפי' ל"ד סק"ם כתב להדיא דשירוי שלא בפסק הקליטה פסיקא לי לא ודמי שייכם וכ"כ בשפ"ד בשם סק"ה דשירוי שלא בפסק הקליטה הוי מבטל כ"ק בפסק שייכם ומשמע דהוי בסיקא מעליה ומלרף לפ"ם ושי' בפ' דברי יוסף סי' תמ"ח שהרבה להסיב ע"ד רשרת"ם בזה והבלה ביון דהוי בפוסקים פ"ל דשירוי מבטל ב"ק לי ודמי ולא בפסק שייכם ושי' במשמרת שלם בפ"ז לעיל בפי' ל"ח שם פ"ם בבישול דברי הפ"מ"ב בזה והכה שם דיש לחלוק בין פם הלך הקליטה על הבר תם לו שהלך ע"ד קר דבמחל על הבר קר בורחי לי שפסק מעליה לגרשו לפ"ם שייכם ושי' מה בפ' שורש מיעקב הרמבן ז"ל וכתמיהי דמילל שם:

וכתב בפ' מרוצות הטפס ז"ל ו' דלף שבפב מו הסיפים דשירוי שלא בפסק בקערה ושירו מים רותחין על האחיזה וקליטה השירוי בעב בחחיזה ומן האחיזה בשפך המים על הקערה אין הקערה מלטרת מזה ובמ"ל סי' ל"ב בפי' ז בהגה בקליטה מקדירה רותחה וכו' ודיין דמחל ע"ב בכירה לעצם התלה וה"ה בזה ולף שבפים נלחברו מן החזיבה אין בפם בה לאסור הקערה ולפי' לבמ"ד דאסור שירוי שבפסק הקליטה מ"מ בלי שבע התלה הקליטה על החזיבה לוטת אין להחמיר שיי"ם ושי' בדברינו לעיל סי' ל"ב (ש"ך קנ"ח).

ועיין בשו"ת מהר"ם בלבוב סי' קמ"ו בתמלא החשר שכ' דשלא בהפ"מ יש להחמיר בה"ד דקי"ל שירוי לית מבטל רק כ"ק הוא רק בשירו רק מעט רותחין מבל שם מירו עליו הרבה חמין בשישור שירות הרבה לאסור בטילו כמו בגישול וכ"ם שם"ח לעיל סי' ל"ה ס"ק י"ב נבי שעלמ"ד דפ"י שירות הרבה טוב בטילו מ"ב מפילא דה"ב שם מחל עליו הרבה חמין בשיעור שירות קליטת הרבה טוב בטילו לב"ם דמה לי שם בפסק הקליטה בשה שעשים בימים ושוב ומבלין מה לי שם לא בפסק הקליטה בימים ומלרבה יותר יפחבר לבקל בשבפסק הקליטה בימים ובפסק הרחיצות מבמ"ב שם לא בפסק בימים בין שלא מבקרי בימים רשי לומר דמבליע בטילו ומ"ל דהוקה בבלי בתב שם"ח מהמ"ם בן מבמ"ב בחוכל דמ"ם דאוכל כ"ש שלם מבלי דבה בפ"ל לעמין לבבליע בטילו נרע בלי שפי דבה לן לך בלי לומר בלי ומבלי לאסר מבלי ומ"ב שם בלי מאסר פ"י שירות הרבה בטילו מבים מבלי ושים דמ"ם בשקים שם"ם לאסר לגדר לבקל דשפי' פ"י שפיכות מים חמין הרבה בין שירוי לומר יותר מבדי קליפה דשפיהמת בשן השפיכים שב' דשירוי לית לומר רק כ"ק משמע שפי' בשירות הרבה חמין שיי"ם לגדרי ושי' בדברינו עוד שם בי' קפ"ו בגי"ל מ"ד מותר ו' שפסק דשם מירו על מבלי ב' שמעים בירו ב' שעות בין להשם שעים בגי"ל כי מדברי הפ"ה שבבית השי"ת שם ב"ב פ"ק י"ב מלה ב"ן ושם בי לא שמעינו משלש לפסק ב' וכל בי שפי לא הוי שחקו השפיכים מלכהוב בן מ"מ בין לגרשו לפ"ם שייכם על שום מורם שם הוה כשמעתת הפ"ה פ"י ושי' בשי"ת שפר יהושע בפפיכים וכתבים פי' ש"ח ובשי"ת חתם שפר חדש פי' ס' ובשי"ת מלמעות מרים פי' ל"ח:

וכתב בפ"י לעיל סי' ל"ו סק"ם שלה קדירה שמירו לחשבה רותח בבילה חם בפיכ"ב מבלי לחשוש שרי דקי"ל שירוי לית מבטל אלא כ"ק ולא יהיב ושרי קי"ל שם השבשל עד קליפה בבלי ושי' בי לא מחבר השפיכים בין שם שבים לף בין פ"ם הם בלי שי מפלים ומבלים שבים לף בין פ"ם הם בלי שי מפלים ומבלים שבי שלי שם מבל בפ"ל עד בפ"ם בשבשל עד קליפה בבלי ושי' בי לא מחבר השפיכים בין שם שבים לף בין פ"ם הם בלי שי מפלים ומבלים שבי שלי שם מבל בפ"ל עד בפ"ם בשבשל עד קליפה בבלי ושי' בי לא מחבר השפיכים בין שם

דרכי
והכתבי דברינו לעיל (שם ס"ק ס"ג) ושי' כדברינו לעיל (סי' ל"ד סק"ו).
ועיין בתו"ש בתירוצים ס"ק י' שכ' דכל זה בתיפשר לעל לבל בתיפשר והיתר נוסים וע"ש מהם כלי שני אפי' בתין בהם ס"מ תין להחזיר לכ"ע כיון שבשיך להקליים מבשול ולי"בליע ונהוך נוסם הב' ולכ"ע תין כך בכ"ם לעשות שיירם רק מפסק פלוגתא דבעותפת ופ"ם מראה דתין לחשבו לפסק מעליה לגרפו לפסק אחר לפ"ם ע"ם מבואר כי בפי' ל"ד סק"ם כתב להדיא דשירוי שלא בפסק הקליטה פסיקא לי לא ודמי שייכם וכ"כ בשפ"ד בשם סק"ה דשירוי שלא בפסק הקליטה הוי מבטל כ"ק בפסק שייכם ומשמע דהוי בסיקא מעליה ומלרף לפ"ם ושי' בפ' דברי יוסף סי' תמ"ח שהרבה להסיב ע"ד רשרת"ם בזה והבלה ביון דהוי בפוסקים פ"ל דשירוי מבטל ב"ק לי ודמי ולא בפסק שייכם ושי' במשמרת שלם בפ"ז לעיל בפי' ל"ח שם פ"ם בבישול דברי הפ"מ"ב בזה והכה שם דיש לחלוק בין פם הלך הקליטה על הבר תם לו שהלך ע"ד קר דבמחל על הבר קר בורחי לי שפסק מעליה לגרשו לפ"ם שייכם ושי' מה בפ' שורש מיעקב הרמבן ז"ל וכתמיהי דמילל שם:

(בג) ברייעבד מותר בבאפ"ם מ"ם מבפ"ז דבפין הפ"מ יש להחזיר בבלי בי שייכם"ב ושי' בפ"ז לעיל בפי' ל"ח שם פ"ם בבישול דברי הפ"מ"ב בזה והכה שם דיש לחלוק בין פם הלך הקליטה על הבר תם לו שהלך ע"ד קר דבמחל על הבר קר בורחי לי שפסק מעליה לגרשו לפ"ם שייכם ושי' מה בפ' שורש מיעקב הרמבן ז"ל וכתמיהי דמילל שם:

(סג) ברייעבד מותר בבאפ"ם מ"ם מבפ"ז דבפין הפ"מ יש להחזיר בבלי בי שייכם"ב ושי' בפ"ז לעיל בפי' ל"ח שם פ"ם בבישול דברי הפ"מ"ב בזה והכה שם דיש לחלוק בין פם הלך הקליטה על הבר תם לו שהלך ע"ד קר דבמחל על הבר קר בורחי לי שפסק מעליה לגרשו לפ"ם שייכם ושי' מה בפ' שורש מיעקב הרמבן ז"ל וכתמיהי דמילל שם:

ולענין שירוי שלא בפסק הקליטה הוה דמי לבבוכי יומה לעיל סי' ס"ח ושירוי בבלי רשרן שלא בפסק הקליטה לוטר נבוטו ובבין בשה רשות לברבי בך בוף יבריו שיים דבין שבפסבימו הב"י והרמ"א רשות לוטר רק כ"ק וכן בפסק המחבי יש לבשוך עליהם ברמ"ם שלא בהב"ם יש לחשב ר' לאסור בבוטו ע"י חמם לו מלאתו ט מבר שיהי, ומלא בשם לחרון להחמיר כדבריו

ג (יח) (סה) 'גמל אשכר הם לחוך היותר הם דכלי ראשון או אפילו אשכר

ר' ניסים גאון בפ' ג"ה סעיף ד'

פתחי תשובה

(יח) גמל אשכר סה. עיין בספר משרי דיסקל ס' ס' שכתב דאיפ מפקר מיקי סם ס נק מיד ח"ו ס' כ סהם קשה כמ"ש בפ' ל"ב ס"ב סם ניסר וכיקה מיד משהר מ"ש ומה לי ניסר וכיקה מי סיקק סמיקה מ"ש

דרכי

בהגהות מר פנן מהפלר"ש וכיולע שמיקע נכף סם יוליע ויסלר מעם נקדירה ים להיתיר בקדירה כל זמן שרים"ב פלפה לף נלע רוסב דדוקא נבי מאכל קי"ל ולפן נלע יוליע נלע נלע רוסב מפה"ב מכלי ניולע נם נלע רוסב ול"ב ים לפה נלע יסי' בהפעם בבשיל שיפר שרים כמר הקליפה שבקדירה וכפ קי"ל דבקליפה בבל הכלי פפי' כמקפם שיפ נוגע מפעיקין על ק לף לו מקפה רק שיניפה עד שיקפע ולפיכ יקה בכף המפכל עכ"ד ומ"י נס' ניפ יהפה (ופה"ג מכר"י נמהרש"ל) נשיל סי' פ"ח שם שהניע ע"ד הפרע"ב כזה וכעבו דנם לפ כולין פעם פעם בכף וכפר נכף נשיל פי' ס' נגד הקליפה שבקדירה לף ניפר וכפעם כי הנה בפ"ו נכתב נשיל פי' ס"ב: ס"ק נ' נדין פ' שם כיתפר דלפ שם פ' נפעל הכף יפר שפפלפל"ש ובעיף יהי כהפעלה פשם פה נפעם ע"ד הפרע"ב כזה וכעבו ריפתן שפעלה רפיפה ולעיף יפיר לפיפר לפ נפעם נלע כיפר כל הלכ כהגר וכנים הקליפה כשוה עד היכה כפר ליפר כל הלכ הפיעור ולף נ"פ נתפ לפ יניכם מ"ש ומ"י בדברים נשיל פי' ס"ב (ס"ק קכ"ו) ס"ם שד כעיף זה

סעיף ג (סה) גמל אשכר. פפה"ס ס"ם פפיפורי דיסקל ולפיו פפר

בפלק מיד הפפה קלת בעיף ומ"י פיר ניפפורי דיסקל בהלפות פפרוטות קוס ו' ולפיו ל"ד פפר נפיפר וכפב כדברים לפ בפפיפות דפיפ פפר רק בפכה קלת פכל פם פלקו מיד לף לפפר מ"ם ומ"י וכ"ש ס"ת פולה יל"ע פיעו נכ"ם בדברי פפורי דיסקל נזה וכבית מדברי כרפ"ם פרק כ"ה דמגפת פדעיו דפפר מיד ומ"ם בפ"ם נזה וכיפים נל"פ ומ"י כפ' יפורות חיים ס"ק פפפקפק נ"ב בדברי פפורי דיסקל נזה פם יש לפפוך ע"ד לפקל בפפלוק מיד פ"ם ומ"י ופפר פרוך הפלוק (לפרא מהרי"פ פפולוזרוך) סוף פפי' מ"ע פפלד נ"ב בדברי פפורי דיסקל הפכר וכיפ דפלי"ל דהפישר הל פיפפר פל"פ נכבי פיפפו פל פפר ויפיגל לפרפיע כפו בכבוש נלד וכיפים נל"פ ליפע מ"ם לפפם יפיע. פפ' ד' וכב פל פפ"ם פל ל' פ"ק ל"ד פפבית דברי פפורי דיסקל נזה וזהה דבריו פדברי פפ"ם פם דין ל"ד פכ' לפיפ פל"פ נזה פפיי כלל דכל הפיפפות פלים פפעו פיד פפ"ם ומ"י פפ"ח פ"ק ס"ב פקי"ב פפכב פהפור לפען הנפלה דפיפען לכבישם ולפולישם פיד ופפר פדברי נ"ב ופפיפת ל' פפוע פלום פפה הרפיפות פיד וכפה נפ"ח פם כ' ופ"ח ערך נדקדק פל פפר ולפולישל כי ביפל פפלי פיפלישו כפיש נפך דופפי כפל ולפפלים הנלע מ"ם ופפפע לביפרה דפע פפ"ח פל"פ פפיע ופנלע כפפלוק מיד רק כפפה פפע פל פפ"ם פפיע פל פפוך ל' פפוער פפעיקר הין ל"ן פ"ו בין פם פפה הרפיפ נפך כרופפין פ' פם יוליעו פיך כי נם פם יל פ"ו פיקי לפפיע פפעם פפע כפל רק פפפם פפוער פפן פפר פפ"ם ופפפר פפ"ם פפיע ופפר פפ"ם פפיע ופפר פפ"ם פפיע ופ

(מ) צונן (מא) לתוך היתר חם וכל אסור (מח) דתתאה (מט) נבר על העליון (ע) ומחמצו עד (עא) שכשלים בתחתון ואצ"ל דהיתר צונן לתוך איסור חם שהכל אסור (עב) אבל (עג) אם (עד) העליון (עה) חם

תשובה

סי' ע' (ס"ק ע"ו) וסי' ל"ח (ס"ק ס"ח וס"ק ל"ז): (מ) צונן לתוך היתר. עכ"ת סק"ו שכתב דסיפא דבר של רופא וכו' ולדידן לשער בכל ענין ומ"מ לעיל סי' ל"ט סקי"ח שעמד על המחבר בדין מהפה ועלתה דמדברי המחבר משמע מחמצו דוקא אלא דמכל מקום לכתחלה צריך לשער עכ"פ ועי' כה"ג בסמוך דבריהם נופלים יפ לעין אי לשער לתפסד לתו מפלים ומבליע כל' וד' שמעד דמפלים נאסר אי מבליע לאוד וכ' שם לדידן לצון לאך חם אל כלי לדמען שהשר מהאור ומדיין יפ"ב דין כלי לדמען לעמרי יפ ט ומפלים ומבליע סק' מפי' בשניהם יבשים ולדידן לומר הכל לף כשהם כחושים סי"ם ועי' בד' יחזה כלן בסימן פ"ק י"ג וי"ד ובסי"ק פ"ק כ"ה מ"ם בזה וכ' כן לדינא לתפי' בשניהם נופלים לשער אם פ מפלים ומבליע כאחד מי"ם ועי' בס' דברי יוסף סי' תקי"ם מ"ם בזה (מג) לתוך היתר חם. יעמין מ' בסימן סיט' היטיב והלישור שין שניהם בכשותן אי לם נם אתד הוא הדבם יותר בכשותו אל השי שייך דין זה דהמתה נבר מ"י בדבריהו לעיל סי' ל"ט (ס"ק י"ח וס"ק כ') ועי' בס"ח קמתי סופים (לבעלון מהרש"ק ז"ל) בהשמטות לשולח"ע ויוה"ד סי' ו' בשמעת ההשובה שכ' וכל מה דתמרים מהמה נבר שם רק בהיכה השוה למעלה כמו למעה ולא כהם מהפשם למעלה ואיפ מיפשם רק למעלה כעבדו ולא בלדידן וכו' אבל אם קצר למעה ותוא למעלה ולפי דבדדים לא מתחמם ומחילת שוב נם מה שכתב כהם למעה ולפי לא מתחמם הברי יש לו דמעות המתקדרים והוי כמו כ"ם ומדיף מיני וכ' וכהכ"ע טהיה לא הוי אם טלו ופיים שזה ברור מי"ם וכמ"ב מלם ממש דברי הפי"ה כלל כ"ם שכ' בהיה דאפי' אם מתכת לפור התחתון החמה היא קרוב שלמה רתבה כ"ב כמו המעיומה הטעמת הפי"ה מתפרש טוב ולא פני אפי' בעשילת מקש מי"ם והביאו כתורת יקומיאל לעיל סי' ל"ט לדינא שב דלפי בשי"ת מרן בסי' תי"ד סי' כ"ב בלמעלה התשובה שכתבתי דברי כנתון מהרש"ק בקונה שפרים כפי תי"ד סי' ל"ו מדברי הגמ' שיתבאר תכא אם התחתה שלמעלה היא הכל ברבה מהחתה שלמעה לתריך תפסר נבר ואיפור מי"ם ותמהני שלא הביא מדברי הפי"ה הגל שכתב ק להיות: (מח) דתתאה נבר. עי' תי"ד לעיל סי' ל"ט בבישתים סק"ה שכתב דאם העליון קר והתחתון תם אין מתחתון נוגר רק להבניע ולסלים מהתחתון אבל לא לחזות נקבי דיחה לענין שאם שכל על תחיכה הקרה תעליונה אינה לאסור קר דבוודאי לא נתפרש כל זמן שהיא קרה ואין הי"ם ולא לתריך שהתשוב דיחה כין שהתחתון נוגר דאל אפי' תוחו של אתם אינה נתברת עד ה"ם ולא כ"ם ואפשר דיחה אפי' אתם יפוח נאבד ושהיה אתו כללי לתפור מי"ם ועי' בשי"ת יעתק (מהגאון מלבוב ני') אלק ג' תי"ד סי' ק"ה אות ד' מ"ם בדברי היא"ד בזה ועי' בד' יחזה בסימן ק"ב כ"ם שכ' בדברי התו"ד דכל מ"ם ההמה נבר של העליון ותתחתון עד שתסלים בתתחתון שיהו שהתשים מתבר מעיו לענין זה שיהא יכול אתם התחתון להפלים ממש אבל לא שיהא העליון שולם מפלטו בלא אתם התחתון כגון אם נפל אתר"ב היתר על העליון לא לתריך שהעליון נקרא נ"ב אם ויהא נאסר נם זה היתר העליון אבל עלי' ז"ל לעמין שהיתר אבל עלי' לתריך שהיא ותתחתה נבר ולפי אם היתר העליון אבל עלי' אתם אם היא נאסר אפי"ב רוצין שהיא אם יבן כי ההתשם מפלטו מתשם אבל לכתן עד שיהא"ב אי היא כבל אם לתפור מי"ם (שם) נבר. שמ"ז לעיל סי' ל"ט סק"ה שעמד על התתיקר בדין ההתה ועלתה אם יש תילוק בין אם אתיו שעמד אבל אתם לא סיפר מתם והיינו מדברי התו"ה שכל כ"ם דין ד' שכ' שכעמד על אתם לא שייך בי דין ההתה ועלתה והוי כשיהם תמין וכתב שם דמדברי התו"ה שם מתמע דבשעמד קודיה קרה אבל אתם ומפל לתוכה תם מכ"ל כה אתם שולפה בה ולפי מיה להתקבל לתתם מדברי הבי' והרב לעיל סי' ל"ב שכי' זה מבואר דכל שהקדירה נוגעת לפי אתם אתם לתריך תתחה נבר וסיפ בל"ם ופי' בתו"ד ל"ל דכל אתם לא סיפר לנמרי בין אתם לא בשיב סי' ל"ט אתם לא בעיב ס' רק עד מה שתתב ולא לתריך בין שתתבו לאבל לתכל רוחה ההתה נבר ובשבה נם שניהן רוחה ופופה ומבליע פי"ם כשם"ם כאה וס' בשו"ת יעיב (מהגאון פלבוב ני') אלק ג' תי"ד סי' ק"ה אות ה' מ"ם בזה ותעלה בדרכו דכשיב"ה לפ שייך דין אתם ההתה נבר רק כשני נופים ג' תם וכו' קר מהגי"ב נגוף ג' תם לד ג' הוא תם אפי"ם שהאם לשפה לא לתריך ההתה נבר דכין שהיפה כאם אתתה נבר ואין אתתה שלי' אקלוח לתריך ההתה נבר ואין אתתה תם רק אקתה תיפה אתתם לתקן שלמעלה אלי לתריך ההתה נבר וני"ם עוד בהוח ת מ"ם בזה ועיין מזה עוד בדבריהו להלן (ס"ק ל"ב):(עב) אבל אם העליון תם וכו' אלא כדי קליפה. עכ"ת להלן ס"ק כ"ה שכ' דבקליפה מתכיכה לפ לתריך תתקר ליה כלם כדי ופי' בשי"ת סי' ל"ט אתם לא בשיב על עכ"ת בזה וכהיב אתם מדברי הפי"ה דמשמע מדבריו דגם בלישר בלא לתריך תתקר ליה כלם כדי קליפה פי"ם ופי' בפ' יד יוסף על הלכות אתם כרבינו האשי סוף סי' תל"ח שכתלה השיקר בהכרך פי"ם וכ"כ בשאגו דברי יוסף על סי"ד סי' תקל"ה לדינא פי"ם: (עג) אם העליון תם וכו'. עי' בס' יד דוד בהקדמתו בהכותת העור אות י"ד שכתיב מהרמב"ן בשמיעת דאל לתריך תתחה נבר כתם לאך לוק דוקא כשהיו רק תם ולא רוחה אבל אם נפל רוחה ממנו לא לתריך תתחה נבר ולא אפי בקליפה פי"ם אתם יעוין בשך הלבוש שהעתיק דברי כרמב"ן התכר ותכיה מדברי הגמ' דלפי דוקא כתם לאך אבל אם רוחה לתך לא לתריך תתחה נבר ויעו לתכר רק כדי קליפה פי"ם: (עד) העליון תם והתתחתן צונן וכו'. עי' תו"ד בבישתים לעיל סי' ל"ט סק"ה שכוכיח דכל זה לתריך דכשהעליון רוחה והתתחתן לפ תתחה נבר זה דוקא לשעין שלפן העליון בולע מהתתחתן ולא מפלים לשוב אבל העליון בשאר בוחה לפ אתתה אל הבר קר והא אם העמידו כלי לשעין שהיר מתחה אם העמידו קדירה תמה שהיפ"ב אל מכלי קר אפי בקליפה לעמת ותמ"ת דלפי מתקדר מ"ם אינו בולע רק כדי קליפה פי"ם ופי' בשו"ת יעתק (מהגאון מלבוב ני") אלק ג' תי"ד סי' ק"ה אות ג' מ"ם בדברי תשו"ת כתו"ד בזה ול' שלף דבריהו מיכיחים וסיים בל"ש פי"ם: (עה) תם. הנה מדברי כל הפוסקים מעמד דבדין ההתה נבר אין תילוק בין אם אתיהם נופים או ג' נוב וג' לא ובזה אם הוא לעתה ותלח הוא לעתה או לשפה ופי' תו"ד בבישתים סק"ה ותפי"ה ס"ק י"ח בשאגו אתם ג' נוב וג' לא אבל אם אתיהם נופים ג' נוב וג' לא אתיהם סק"ה

(עו) והתרומה צונן (עז) אינו אוסר אלא כדי קליפה (עח) אפילו אם העליון הרים אוסר: סגה וכל זה לא מיירי מלא כמוס כלי רחמן (עט) כגון מיד שנסתירו מן הפם שניהם עם שניהם (פ) אבל (פא) אם כבר (פב) שנתנו בכלי שני ואח"כ נודע להם שהיה אחד מהם נבלה (פג) אם כבר (פד) שנתנם בכלי שני ואח"כ נודע להם שהיה אחד מהם נבלה (פה) אז לא מיירי מלא כמוס כלי (פו) דכלי שני אוסר כמו שנתבאר (כ"מ מל' סה"ן) (כנ) ופם (פז) שנתנם בכלי שלישי (פח) אז לא מיירי מלא כמוס כלי

באר הישב

(ו) שנתנו. כתב בע"ת דוקא שם כבר שנתנו בכ"א אבל אחת דאי אפשר בקפדים על ודאי

וכתב בפ"ה כלל כ"ו שם היתה שנוי נקפדים ושנים מבטל אם מכלי לכלי

עניה הכל מותר להטביל ומקערה לאחר ליכא ס' בהטבילו מד' הוכיח

מע"ש שנתנה שנוי מקלוח ומקי"ל דשיורי דיו ככלי לענין ס"מ כנ"ל

כיון שמתחלה שיהה חשוב וקודם שנתנה ונעל שנתנה שנתנו כבר נתקדר

ומבואר כלי שני מיירי וכ"כ בית יהודה בשיה"ס סוף ס"ק י"ד ובשיה"ק סוף

ס"ק כ' לדעת ומיירי בשם שנתנו דברי הפוסקים בזה בלורך [ולענין נוף הדין

בי"ב בעובדא כזו אין לי לדון בשע"ת סוף סי' ק"י חשוב הוא מהדברים

שלומדים ואין שליחתו מוכר רק שים לי' בברי' אחרת כיוצא בה שנודע שלוחה

שלום] (עו) והתרומה צונן עי' בתוספתי כלל לי' ס"ק כ"ח שכתב דלי'

דוקא כפי שנתנאן לוקח וכתשוב מבל שם כי שנלוין שם מחום כלי רחמן

והשתחון כי שם מחום כלי שני כל שנתחממו מביים שם כ"כ עד שיתיבש כרי

שם מוכר דבכה"ג חדיבה שנלוין מוסיף עוד כח להתחמן להתחמם נ"כ כמו

כלי רחמן ומוכר שכל כיולו כי' שיכים שם מחום כלי רחמן מיירי ובכ'

בחכמה שם כלל מ"ה סעי' י"ד שכתבתי דברי נ"מ מיירי בחמם ישיון בחוי"ד

לעיל סי' ל"ה בחוחשים שק"ח בשיה שם שם בלי שנלוין שם והשתחון טוף

שהוא נבר ומ' כל' וה"ל לאו דוקא לוקח מחם שלא לפי' שם וכבר כלי שני מקדר

לוקח וכי' מכ"ל וכדברי מבואר בשו"ע לעיל סי' ל"ה סוף סק"ה ובכ' ל"ב סוף ס"ק

כ"ה ובשיה"ק לעיל סי' ק"י סוף סק"ב שכתבתי דברי הממ"י בחכר וכ' ומדברי

הרמ"ח שם שעי' ו' משמע להדיא דש"ל דלא דוקא בפי שהשתחון קר שלא

גם בפי' שם כ"כ שיהיה שלא שפי' שם רק מחום בלי שנלוין שם לפי שהשלוין שם

שיהיה כחום כלי רחמן לחריך שהשתחה נבר ואינו אוסר שלא כ"ק מ"ש

לקן לעיל סוף סי' ק"ה שם"ח סק"ה (בדין כרישי בפיטו) בחב ומ"ש בשיטור

הרים יש לחחזיר רק בשיטור דבקן לו לפי' בשל תורה ויש שם"ח שקבל לו

שבשיר מיירי ומ' כיד שברחם בפי' ל"ב שעי' ו' בחבה ובפסף סי' ל"ד סי"ב

בזה. ומיירי שר בש"ח סק"ב-שם שכתב דשם סי' שהשתחון שם רק בשלשה

עד שלין שיים שיעורין שם עד שיים"כ שמריך שהשתחה נבר ואינו אוסר רק כדי

קליפה מיירי (ומי' מזה בדברינו לעיל סי' ל"ב ס"ק כ"ו ומי' ל"ב ס"ק כ"ש): ועיין בפ' ממרת בטח לעיל סי' ל"ב בש"ח סק"ב בשיה"ק (בס"ק ג') שהשתחון

שם ממדם כלי רחמן שם מבטיל ומוריק שהטבילו ממנה וכלי סי'

עדיין שם שיים"כ ומיירו שהטבילו שם בשר מכלי רחמן שלא נשף הכלי רחמן

ריקניה הוחה שם שם לה דין כלי בשה שלו ולא ש"מ לענין שם שחבו בה שה"כ

קר חילבת ב"י והביאו בזה מדברי הפרמ"ג סי"ח סי' ר"ל בש"ח סק"ב שכתב

שם לענין שבת דשם מירו שים מלכי לכלי רחמן ריקניה חמה שיים"כ דין

כלי לה ועדיין הוים מבטלים בה"ג מיירי שהביא דברי חי"ח שהעיר לנכי

שים בש"ח דכלי שהורק ממנה שהטבילו דין כלים לה שהוחה שם שהרמ"ח

דלא כהמג"י הביל שלא שלא לוקח שם וכלים שיים"כ מילחה שם דכלי

רחמן שמרים שהוה נבר ס"ב כלי"ח כיון שהכלי ריקניה הוי כלים ממילא

קר שה"כ כשנירו לוחה מכלי שמריך שהוה נבר ודין כלים לה והשתחון

שם הש' שבשלן מ"ה יתכן לחלק ול"ל מלבוש שכתב לאחר' לוחה שהרמ"ח דבשיטור

מכלי רחמן לוחה כלים לה להחיר מ"ש כוה שם לאחר דשי שכלי שהוה מיירי

בחיטור: (עז) אינו אוסר אלא כ"ק. עי' בש"ך שכ' זה שהשתחן שם גם בשיטור שבן קר

ד' לבוליה הפרמ"ג ול"ל) בחחזיר לפי' זה שהשתחן שם גם בשיטור שהשתחן שבן קר

שמריך שהוה נבר ואינו שיטור רק כ"ק לו שם שהוה שהשיטור שהשתחן שבן כל

שהחיכה שהוה שבן גם בשיטור קר ואחה לשהוה שבן שהוה שלו שלי שהשתחה

הרמ"ח והרמ"ח שבן כ"ק לו לשקל שכל כוה שקבה מ"ה בש"ך ושמו להחמיר

כוה מיירי: (עח) אפי' אם העליון הרים אוסר. פחוח"ד שם שפי' כלי

רחמן שהוה שהשיטור והשניהו על שיטור שלן שיש שלש שהשתחה שלש

כ"ק ולפ שם כוה שם שניין כ"ש שהם שכל לו שיטור שלן לשום שלש שיים

שיש שלוה שהשיטור שלן שהשתחן שיים: (עט) כגון מיד שנסתירו כן

ל"ל שהם כוה שניין שלש שהם כין שהשיטור וכן שהשיטור שי שהה שלוה שבן שהוה.

פתחי תשובה

(ו) שנתנו כלי לחמן. [שבה"ש ושעה"ל שי' ל"ד שלש"ן שנתנו]:

תשובה

כנשנה הוהשים שבה. ושי' בדבריהו לעיל (פ"ק פ"ש) ולהלן (פ"ק פ"ש ופ"ק

ק"ל): (ז) אוכל אם בבר שנתה בכלי שני. עי' בש' שנתה שנתנו שבשב

שלא בשנתה על כלי לוש רק שבכלי קנרה שהחמיכה וקנחה שנתה על שכלי

וקנחה שחון לכלי בשיר שם דין שהחמיכה ככלי שני מיירי ושי' בדבריהו לעיל

(פ"ק פ"ו). (פא) אם בבר שנתה בב"ש. שבבה"ש ושי' בית יהודה בשיה"ק פ"ק

כ"ו דלמ' דוקא שם שנתה שבלי שני דה"ה לה שנתה ש"ל קרקע לו דשיבר לו

שלו כל שלון ל' דשנתו שהחמחמה וכל שנתה על לוש ה"ו שלון ומבואר כלי

שני מיירי ושי' בש' שנתה שנתנו שנתנו שלש בבר נתה שנתה שלקה ביה

שנתה שלי שיטור קר שם שני שנתה לכלי שני כיון שלקה ביה שי שנתה

בכלי שני דמה לי יד ומה לי כלי שנתנו י"ל כיון דבשל מ' יום ל' שנתה שלו בשבת

לו ושי לכלי לוש ושלו שקר לשנתה שבה שבילו לוש שלש שנתה שלש מיירי:

(פב) דכ"ש אינו אוסר. עי' בשל"ח שבילו שבשלה בן שו שלו שנתה שבן ש"ק ריו

ושי' בדבריהו לעיל (פ"ק פ"ב): (פג) שנתנו זה בזיתים זה אחל זה. עבשה"ש

שלש"ק ושי' בש' שנתן נגיש (לשבש שבשה"ש בי שלשיה שבשבדי ז') שלי סי' זה

שבשב שלש שלשיר שבן שנתה שם ושבישר קר גם בשנתנים זה שלו זה שנתנו

מיירי שנתנו שישן בשנתנו שבן שלן כ' שבשר שבשנתנו שלש ד' שנתר של

שנתקר בדין זה ובשב ושל ושלשה שכל שבשלישים בן זו שלו זו שיש שנתר שלש

כדי קליפה לפי' שלישר שבן כיון שבשלשה שנתנו ולא שיבשיל שם שלישר שנת

שלן ושנתנו שם שלש לפי' שלישר שם ושנתנו שלן לו שלש קליפה פין שלן שנתנו

שנת שלון שבלי. (פד) הניחם זה"ז. עי' בחו"ש לעיל סי' ל"ב בבירורים

ש"ק כ"ד שבבית שלבני שלש שבי שם ש"ק ל"ו שבשב בשלרן בב' כיון שבשלישים

שנתר בשלשנו שלי שקדיה שנתנה בשב וכו' ושבשלש ש"ר ש"ל שם סי' שנתנו בשב

בבר שקדים ושנ"ב היה נבינה שלש כי שבשב שנתנה כיון שבשבר סי' שנתנו

בבר בשלשנו ולפ"ז לו שקרא זה שלש זה רק בשבשקרו שיים שקשנתנו ושיעתנו

אל"ז בשנתנו שנת וזה סיי שלש שלשה לשרש שבל דבר שנתנר של שבינו שבן

קלוח שנתל של שבילה והולך לקדילה שפ"ש שנתנו שנתנו רק בלר שקדילה ש"ש

כיון שבקלוח בשנתר של שקדילה שנתנר בבר בשלנו שי שי שבשנר שנתנה וכשנתר

שילנה שבל בשני דבלים שלן ל' שנתר של שבילו רק שנתנו זה בלר זה

ושנתים בהדי שקרי זה שלש זה מיירי: (פה) זה אצל זה. שנה בש"ח סי"ב

שנלוין שם בשיש שנתנים יפי שנתנו של דבר שם לו שם שם שנתנו שיים

שלא"ז של דבר קר ושם"ב שם שנר שם שנתנו שם שנתנו שם שנתנו שבל לשנר ושי' בית

יהודה בשיה"ק פ"ק ס"ו ושיה"ק פ"ק כ"ו שנתר שלי שנתנו כזה של שבשנר ושנלוה בשב"ב כיון

בין השיים שנתנו וכן בין ש"ל שם שנתנו שלש שלי שלש ש"ל לשר ש"ש שנתנו של דבר

קר כל שבשל שנתנו שלש של דבר שלן שנתנו שלש שלש כל"ר מ"ש כל שבבר שיים

של שקר שנתנו כ"ש ולפ שנתנו דבר שם שלן לו שר לו"ש לשר דין כלי לשנר לשנתנו

שרמ"ח שלש דשב"ש מיירי שנתנו שיים בלי לשנר ושנר שבשנתנו לה זה

שם בש' שם ול' שלן שבש שבשלש שלשה שבשלש שלשה שלש שלש שלשה שלש

שלשנתנו שו שלבי שלשר שלש שלשה שלש שלשה שלש שלשה שלש שלשה שלש

שלשה שלש שלשה שלש שלשה

(ח) ראשון (פז) הכל אסור (פח) ואם האחד צונן (פט) ההיתר (צ) צריך (ס) (צא) קליפה במקום שנגע (מרדכי ר"פ כ"ס) (צב) איסור שהניחו בכלי היתר או להיפך (צג) אמרינן ביה נ"ב דין

באר היטב

ריתחי הקערה צריך קליפה וכן אם הניח דבר היתר בקערה של איסור כשיתר צריך קליפה דיוי כמי שירוי (ח) ראשון. כתב הש"ך דדעת מהרש"ל דבדבר גוש כגון חתיכת בשר או דג הו יורה אף דוחק, דמערין אם מן הקדרה אם היס"ב דיש לעולם ככ"ר ודעתו נוטה נ"כ להכריע עם מהרש"ל ודלא כהרמ"א שכתב בס' נ"ד כשחותכין בשר שהוא בקערה עם הכלי הולכת דאין אוסרים כו' וע' מה בת"ש ק"י מיהו ודאי באורח ודוחק אם הוא נגל והספר כרושב נראה דיש לסמוך אהרמ"א ואולי גם מהרש"ל לא אמר אלא באורח ודוחק שאינם צלולים עכ"ל (ס) קליפה. כתב ספר"ז ס"ס נבשר וחלב הרי כן דהטעם צריך קליפה כ"כ במו"ב ורש"ל כתב נ"ל אם האיסור חם וההיתר קר ומונחים זה אצל זה דאיסור בכולו כמו במליחה ואם ההיתר חם והאיסור קר ומונחים זה אצל זה צריך קליפה ונראה דבמקום שאין הפסד מרובה יש להחמיר כן דהא אף במליחה פסק רמ"א כן בסימן זה ס"ו והש"ך כתב דבשר ונבי"ס שנגעו זה בזה ואף מהם עוק שניהם צריכין קליפה ואם האיסור חם ואפילו שניהם חמים מותר נ"כ בקליפה עכ"ל

דרכי תשובה

ויובר עיי"ש: (פז) הכל אסור. עחוו"ד בחידושים ס"ק י"ב שכתב דבע"כ כ"ז מיירי בשניהם נושים אבל אם נגע דבר צלול בבשר רותח אין צריך ששים רק נגד מה שנגע דדבר לח לא חשיב חבור כמש"ל ס' נ"ב עיי"ש (ועי' בדברים בס ס"ק קכ"ח ובשי' זה לעיל ס"ק כ"ד). (פח) ואם האחד צונן וכו' עי' בס' דברי יוסף סי' הס"מ אות י"ב שנשאל דלא א' מונח אצל האש אפי' במונחים זה אצל זה והב' קר הוי כמו הם בחם וכולו יאסר ועיי"ש עוד לעיל סי' הקנ"ה אות ו' (וע"ל ס"ק ס"ט וס"ק ע"ט). (פט) ההיתר צריך קליפה עבאה"ט מ"ש מהמ"ז והש"ך במ"ש מדברי המהרש"ל ומ"ש מהפ"מ ונראה דקן יש לנהוג כאן הפ"מ וכו' ועי' במנח"י כלל כ"ג סק"ב ועי' בנב"ש בחידושי דינים ס"ק קנ"א מ"ש בביאור דברי הפ"ת בזה דלכאורה נראה דר"ל דהאיסור חם וההיתר צונן אוסר כולו אפי' ברפ"מ אך זה אינו אלא דכוונת הפמ"ז רק לדינא דבמקום הפ"מ יש להקל אפי' כשהאיסור חם וההיתר קר סגי בקליפה וכן אפי' בהיתר חם והאיסור קר בעי עכ"פ קליפה אפי' בהפ"מ עיי"ש ועי' במ"ז לעיל סי' נ"א סק"ה מ"ש בדברי המהרש"ל והש"ך בזה ועי' בס' יד יוסף על הלכות כבוד ברכיד הזהב סי' הפ"ת ס"ק כ"ו ובספרו דברי יוסף סי' היו"ד סי' הקנ"ה אות ה' מ"ש בדברי המהרש"ל בזה בארוכות ועיי"ש במ"ש בזה לדינא. (צ) צריך קליפה. עי' בכנפי יונה שכתב בדין דהיתר חם והאיסור קר אף בקולף צריך שיסי' בהיתר ס' נגד הקליפה במקום הנגיעה בא הבור ואפי' בדאיכא ב' בעין קליפה עיי"ש ולמעשה צ"ע כי הוא דבר חדש ולא נזכר בשום פוסק לא ברא"ש וגם לא באחרונים. (צא) קליפה. עבאה"ט ובמ"ז לעיל סי' נ"א סק"ה מ"ש בזה והביא מדברי הרמ"א כן דאב א' קר והא' חם ומונחים זא"ז סגי בקליפה וכ' דבלא בהפ"מ יש להחמיר ולומר דזה דוקא בשניהם יבשים או בהיתר צלול ואיסור חם אבל באיסור צלול קר והיתר חם הוי כמהור מליח וטמא צלול ונפל דהאיסור כולו בלא הפ"מ עיי"ש וכ"כ במ"ז כאן סוף סק"ה (צב) איסור שהניחו בכלי היתר. עבאה"ט סק"י מ"ש דהמהרש"ל חולק ע"ז ואין דבריו נראין וכו' ור"ל דהמהרש"ל פסק דלא שייך בכלי דין ההתאה נבר או שילחה נבר והש"ך חולק והעלה דהעיקר כהרמ"א דגם בכלי שייך דין זה ועי' בפלתי סק"ז שהמליץ בעד הש"ס וכתב דרק לענין בליעה ופליטה הוא דס"ל דלא שייך בכלי התאה נבר הואיל ולית לי' פליטה יתנוסה לא שייך בו ת"ג דקל לפלוט ולבנוע אבל לענין בליעה שיהא גוף הכלי מקבל חום מהדבר שנפל לתוכו עד שיסי' חומו ככלי ראשון ש חזר ויפלט הדבר הנופל ברותחו בזה אין חילוק בין כלי לאוכל עיי"ש ובשפ"ד בק"י ביארו וכתב שיפה כתב בזה עיי"ש ועי' בש"ך לעיל סי' נ"ב ס"ק ל"ב שכתב דכגון אם העמידו כלי טונח עם תבשיל על חתיכת איסור רותחת נאסר הכלי עם התבשיל שבתוכו דהתאה נבר ועי' בחוו"ד שם בביאורים ס"ק כ"ח כתב ג על הש"ך בס דאף דבתאוכה הדין כן דהתאה נבר ונאסר הכל מ"מ בכלי לא אמרינן התאה נבר דהא קיי"ל דבכלי אמרינן חם מקנהו לא חם כולו עיי"ש וכ"כ קצת בביאורים סק"ט ובחידושים ס"ק י"ג לדינא דאם הניחו כלי היתר על אוכל איסור הו כלי היתר על בשר לא שייך דין התאה נבר ואפי' אם האוכל שלמטה הוא חם מחום כ"ר אינו אוסר אפי' כ"ק והביא ראי' מהא דלעיל סי' נ"ד נתחב כף חולבת בקדירה של בשר דא"צ לשער רק כנגד מה שנתחב ולא אמרינן דהתאה נבר ותאסר כל הכף חם של כ"ר ובע"כ דבכלי לא שייך דין דהתאה נבר עיי"ש וכ"כ בחדושי הגרעק"א דאם הניחו כלי חם על איסור קר לא אמרינן דהתאה נבר עיי"ש אכרא ס במ"ז ס' נ"ד סק"א (בד"ה והנה) עמד בזה ד"ס ניכא דאמרינן בכלים דין ת"נ ה"כ נתחב כף רק במקצת מיוב לא נצטרך ס' נגד כל הכף ואף קיי"ל דא"צ לשער רק נגד מה שנתחב מהכף וכתב דבע"כ צריכין לחלק בין מאכל לכלי דתת"נ דקיי"ל דאמרינן גם נבי כלי ההאה נבר וזהו רק אם הניח מאכל קר על כלי חמה דהכלי פולט אבל אם הניח כלי צונח על איסור רותח או על היתר רותח הכלי אסורה אבל א"צ לשער נגד כל הכלי דבכלי לא אמרינן חם מקנהו חם כולו וא"כ אין הכלי מפליט מכולו אף כשהתחתון חם. ובע"כ משמע דלא אמרינן התאה נבר בכלי רק להקל דהייט כשהכלי התחתון הוא קר אמרינן דת"ג ואינו אוסר רק כ"ק דאדמיקר לי' בלע הכלי התחתון כ"ק אבל להחמיר כגון שהתחתון הוא מאכל והוא חם ונפל עלי' כלי קר אין אומרים שירתיח הכלי שנפל ומפליט מכל הכלי עיי"ש ועי' בהגהות חכמת שלמה לעיל סי' צ"ד סעי' ד' מ"ש בדין זה ומ"לד שם שגם דברי הפרמ"ג שבס' נ"ד שם יתאמתו עם דברי הכו"פ דסי' ק"ב המוכר דלהכי בנתחב כף של בשר בקדירה של חלב רותח לא שייך דין תתאה נבר כיון שאינו דנין רק על הבלוע היוצא מן הכף וכתב דלפ"ז יש לעיין מה יסי' אם תחב מקצת כף נקדירה רותחת של איסור אם נאסר העליון מהתחתון ע"י מה שהתחתון חם ותתאה נבר וגם נתחב רק מקצת הכלי נמצא כאלו תתבו כולו דנבלע האיסור בעין בכולו. ולפ"ז אם תחב כל כף זה א"כ נתבשל סיתר צריך ס' עד כל הכף וגם כ"ד השני אוסר המאכל די"ל דלהבליע נקל מלהפליט וכיון דהתחתון הוא איסור מצד עצמו שפיר מועיל לחם גם חלק העליון של הכף ולהבליע בו איסור מצד עצמו עיי"ש (עיין בדברינו לעיל ס"ק ע"ט מ"ש בזה) ועי' בס' דברי יוסף סי' תשמ"ב מה שהאריך בזה וכתב כמה ראיות דגם בהניח כלי קר על אוכל רותח שייך דין תתאה נבר ונאסרה הכלי כולה עיי"ש וכ"כ בשו"ת בית יצחק (מהגאון מלבוב נ"י) חלק א' מיו"ד סי' ק"ה אות ז' דהעיקר כדעת הש"ך דגם בכלי אמרינן תתאה נבר אך לענין המאכל שבכלי אם נאסר בזה יש חילוק בין מאכל צלול לגוש דאם הי' שם מאכל צלול כגון חלב נאסר דכיון שהכלי נתחמם ופולטת בכולה הרי נתערב הפליטה בהצלול אבל אם הי' דבר גוש אין לאסור דכיון שעדיין לא נתחמם הכלי באמת אף דלענין הכלי אמרינן דתתאה נבר וחשבינן לי' כחם מ"מ לגבי המאכל לא אמרינן כהוא חם דהא אינו רותח לפנינו והמאכל גם לא נתחמם ואם כולה לומר בגם המאכל נתחמם הו"ל הרי התאה נבר ואמרינן דלא בלעה מהפליטה רק כדי קליפה וכן להיפך אם העמיד מחבה חלב רותח על בשר אמרינן תתאה נבר והבשר נאסר רק כדי קליפה והחלב מותר וכן הכלי של חלב לא נאסרה רק כדי קליפה והחלב מותר וכן כשמניח הקערה עם בשר על נביבות רותחין שהם מעולים בגבינה (שקורין קרעפלי"ך) אין להחמיר דהאיסור בלוע אינו יוצא בלא רוטב לכן רק כדי קליפה דהא הגבינה הוא רק אוסר בלוע שהוא מובלע ומכוסה בעיסה סביב ולא נראה לתן ע"כ לא נאסר רק הקערה ולא המאכל אבל אם יש תתאה בעין בהגבינה יש חילוק בין אם יש צלול בהקערה או לאו דאם יש צלול בהקערה נאסר התבשיל שבקערה כיון שהקערה פולטת משא"כ אם אין שם צלול רק דבר גוש כגון בשר לא נאסר אלא כדי קליפה דהרי ההתאה נבר לא אמרינן עיי"ש ועי' מזה בס' פרי צלולים על הלכ' בב"ח לעיל סוף סי' נ"א ובס' דלתי תשובה לעיל ס' נ"ד סק"ד. (צג) אמרינן בי' נ"ב דין התאה נבר. עשפ"ד לעיל סי' נ"ד סק"ג שכתב וז"ל דע שנסתפקתי כלי מתכות שכותם באור ממש וכו' אי שייך תתאה ואינו אוסר רק כ"ק או שלני הותם ע"י אש ממש וכו' וצ"ע כעת עכ"ל ועי' בחכמת אדם כלל כ"ז סעי' ח' שכ' להקל בזה דאף כשהניח כלי חם ע"י אש על מאכל לא אמרינן התאה נבר ואינו אוסר אלא כ"ק וכ"כ בבינת אדם שער או"ה סי' ע"ו בכלי שמטגנין בו פאנקוכי"ן ותיכף שמגביה מהאש ומי' מלוכן הרבה כמו אותה של חתיכת בשר לוק שייך דין תתאה נבר דודאי אין חילוק לענין תתאה נבר בין אם הכלי מלובן באש או בחמין עיי"ש ועי' בס' אמרי בינה (מהגאון מו"ה מאיר אויערבך ז"ל) בדיני בב"ח ותערובות סי' י"ב מ"ש עד שמכמת אדם בזה ובמ"ש בזה לדינא

(צד) מהפמ (י) נגר כתו נב' תחיסת (שם כ' ני) ופ"ל סי' ל"ד (צה) סם תוך כזר בסכין תלגת (צו) לסור (יפ) (צז) לערות מכלי שיש ט (צח) שומן כזר נגר דוקק שיש טו חלב פו שומן לסור לשון (ני שם ומרדכי פכ"ם) (צט) ובדיעבד (ק) מן (קא) נהש (פרוז) :

באר היטב

(י) נגר. מצא בס"ד דמפרש"י חולק ע"ז ואין דבריו מלאין אלא סמיכה כלפי מה שכתב שפשם דיהואה נגר ומחברו בלוק וכתב נר"ם דמשמיה שומן לישור שם ושי"ב כתב שפשם דיהואה נגר ומחברו בלוק וכתב נר"ם דמשמיה שומן לישור שם לאחר שומן סיפר קר לסור לפי שמחמת החמיעות נפשם טלו ושכיחה זה מדין עכבר פרע"ם ע"ם : (יפ) לערות. מצוה דפסכל טול: מסר לגעלם כן מוכח פשפם מהמרדכי

דרכי תשובה

נ"ימע מיי"ם פשפם נחוי"ד בביאורים פק"ם כ' דכל מה דפמריך התפה נגר הוה רק בפחם חם אבל אם הניח כלי לישור שהחם ונתבשל בלור על דבר קר אפי' אם התפה לתן נשור לסור נפלו שהתבשל בלור אינו מתקרר מהתפה לגוף ויכול לבטל לפי' אם התפה לתן וכו' ולכאר יעיד החם שפם יעיש תכן לו בדבל לו שלר דבר מתבל על תחיכת בשר פיצה ופפמים יהי' פחם חוק כ"כ עד שהרף עבת"ד ופי' בשו"ת בית יצחק (מהדמן מלובב כי) חלק ג' מיו"ד ס' ק"ה לות ח' מ"ם בזה ופי' בית יהודה בפיה"ש ס"ק כ"ם ולעיל סי' ל"ב ס"ק ס"ם סל' ולאל דבשהחם לשור סד שהרף מליו קם מבתל ים להחמיר וכו"ל כמו שם ולפ"ז ל"ד ד"ז תתפה נגר אבל אם לא ים לפי' כ"כ עד שקם הרף מליו מבתל אפ"ם שהם"ב דיינו כשלר חם ול"ד בו התפה נגר מיי"ם (צד) תשובה נגר. ע

ך הבר"א כשנפל לתוך התבשיל (קנ) מפני שהרוטב מולך פליטת האיסור ומערבו בכל התבשיל יאבל איסור בין דם בין ק (קנ) שנפל (קד) על הצלי שאצל האש אינו אוסר אלא (קה) כדי נטילה (ק) שהוא כעובי רוחב אצבע ׳לפיכך יד שצלאו בנידו או תהיכת איסור שצ׳אה עם תהיכת היותר ונתנע זה בזה צריך להסיר כדי (יג) נטילה סביב הגיד וכן כף התהיכה מקום שנגעה בהתיכה איסור יכול אם נפל איסור על תהיכה שבקדרה (ין) שהיא הין לרוטב ולא ניתך הקדרה ולא כיסה אותה יאינו אוסר אלא כדי נטילה אבל אם היא כרוטב ׳ברש"י (כולה ולר"י) אפילו בקנוחה או אפילו כולה הין לרוטב וניתך או כיסה הקדרה הרוטב מפעפע הטעם ומערבו ונבנם בכולו: ה יבד"א שאין הצלי אוסר אלא כדי נטילה בירך עם נידו וכיוצא בו דבר כרוש שאין בו כח לפעפע בכל התהיכה יאבל (ק) נדי שבין שצלאו בחלבו אם אין בכל הגדי (קח) ששים כנגד כל החלב שבו אסור לאכול אפילו כזרש אונו שכיון שהוא שמן ׳מפעפע ככולו אבל ״אם הוא כחוש אע״פ שאין בו ס׳ כנגד כל החלב שבו אינו אוסר אלא כדי נטילה ׳ שהחלב של בהמה כחושה כחוש הוא וא״נ מבעפע יואפילו התיכת האיסור בחושה והתיכת היתר (קט) שנצלית עמה (יג) (ק) שטיגנה האסיר בפעפע בכולה יכל דבר שיש לו פעפוע שנפל לכקום יודע מהתיכה בצלי אע״פ שיש בהתיכה ס׳ לבטל האיסור (א) (קיא) צריך

ח סיי״ס דסמ״ג סלין דף נ״ז ם מסמס נסף מרוסנו וכו׳ פסחים דף ע״ם ׳ סיי״ח דסמ״ג סם נסלין וכפי׳ סהו׳ דסה״ם סם כ ליקיטו לגיל סיע, ליב סעיף כ׳ ל על סם נמ״ב סם ם ק דקדקו סיוסי׳ סמי׳ רבינו ב״ח דף נ״ז נ״ב סם יש נסלא סם יש נסלא סמס ב סם נסוסי ובי״ם דף ק״ב ם סם דף נ״ז סיפ״ל דהב כולו ו ד רש סם נגמ״ח דף נ״ז (׳ סי׳ רבי׳ ס ג ז

ושלן ום סמס נכל מכשר) ם לוקמסת תוכלת; כיוסה מוכות ולוקת קמיב זל׳ יוחנן וכו׳ סם דף נ״ז ם כפיכוס רב׳ ל ר״ם סם נסוס׳ צ סור ממים ס ד ב (עיין יוסי נסנה ב קה ע״ו ופל״ם סיס ליוסי כך נכלי ק כיסכל״ת ה״ם מפכנה נסף מיוסנו על סמיים וכו׳ פסיים ד״ה

פתוחי תשובה

(י) סיים מן למסב סמ״ם לפיל סי׳ נ״ב קק״ם ב״ס ט״ב (י) לניך נסילה מקום מי בסוגים סמן ובוקה מ״ב ס׳ ס״ו סבפילה דלם בב וכו כך בלי עם בם מקום ולין ס׳ עד כסילה דשמר (פ״ל סי׳ נ״ו בנב״ם קק״ם) מבמם דוק; כדעד רבינהה לסמן לפל נדבר סבלסה לכסוב וכפילה מדינה מ״ב ניין סיים עד כפילה ס״ם וכן כתב הפמ״ם בסבפנים ס״ב ״ם

ריסמ מילמם דמפי׳ כסיסר סמן לסור וכמם דסביסר פיל ומפמם לסיסר ושוין ניין לסכיסר וקבה לי דבמ ק״ל דלין כ׳מסר יכול לסיסר פלא נמקום שכלים ד

באר ו יסב

שמל נסומן נפיל סי׳ ק״ל סמסר לפי׳ ומ׳ נמנח רבבנר נסוני כבלי עכ״ל כמ״ז (יב) נסילה. כתי הב״ח סיום לעיקר דיקל לפל נב׳ המנה דעת כרב דבינום לפין כשכר קנת פף בכה״ג יש לרוקך ס׳ לפי׳ במליסה וכ״ם נפל. מיכו דיקל נעליהו שם סומן כניד דלם ר מדרבנן כלפעל׳ ס׳ ס״ם ס״ם ומי׳ ק׳ ינל נוסף של ניד ליום פלא כמן בעלמא (יג) שניסה. כתב כמ״ז ו״ל כתב ב״י דמה שנ״ל סיום נגמ׳ קיח עגמר מפי׳ ק״ח לע ק

דרכי תשובה

ודלוק תיכור לו מכוס דסכבל שלפ מכלי הסריפה לכלי הכשרה ומי״ם במ״ם כאם וסבים מכמה מקומות ונפף ובריו מים שרין זה יהי הלוי בפ׳ת הת הם״ך והפ״ה דלמרת בלוי״ם שכ דסמם שסאסר לעורה שוק כשר לפ דלוק מכוס ודפוק חיסר מרי בלי״ם לף לכבמלה ומ׳ מלן לחמת הסרך כלן הסמם לסאסר לעורה שוק כשר לפ דלוק מכוס דסכבל שלה ומ׳ מדיין לון ל״ו בוכחה לסיור לכחלה ע״כ מקם מיכו פלגא ניריך שמוב להחמיר בחלה לשפוך מרחוק עד שלין מיסה שם״ם יכל לשוים נפם ונף יכניסו עלמם בפסק מיסר לסחלה מי״ם:

סעיף ד (קב) כשני שהרוטב מולך פליטת האיסור. מי׳ נשו״ת ניין יהודה (לרב מכו״ מיימון ו״ל) חלק ב׳ סי׳ ק״ו שכ דדוקא רוסב ולח מכמם בעיק לבל נמה בים מכמם בחלחים בעלמה על החהיכה לף מקרי רוסב מי״ם ויוסר מזה כ׳ כיי יהודה בפיה״ק פ״ק ל״ג דדוקא בעיק רוסב שיהא מכסה כתהיכה לגמ׳ בלפ״ה מין חלק בין לסיור גוש לף לח כל שלין פם רוסב לכפות התיכה לף מכבב רוסב עכ״ל: (קג) שנפל על הצלי. דוקא שנפל על הצלי ולא נפל בלא דוחקא לבל פם לם מכמו חוקא וסכינה ים לומר דלסור כולי ועש״ך סי׳ ל״ד ס״ק כ״ו נלין מהכם״ם: (קד) על הצלי. לא דוקא בשפל על הלי דם הלבי מלוחה ואפר אפ״ה ניין שילחה לבל הלם. יד יהודה בפיה״ק פ״ק ל״ד (וב״ל ס״ק פ״ח)- (קה) כדי נטילה. מי׳ בחידושי הרשב״ם שכ׳ דוה דוקא בבשר לו בחלב הוא לריך נסילה לבל בריחה חמה שפפל על בשר בבי בבשר בקליפה שהבריחה לימה יסלה לחבלים רק כ״ם כיון שהם כחם כיס״ל סף ס׳ ל״ד לחמם ישיון בשם״ד ס״ק י״ב שכ׳ דלסי׳ בדבר כחם נשור לרך נסילה ועי״ם שכ׳ דלסי׳ בלסור דוקא כשהוא נשור לריך מדיחת נסילה עי״ם: (קו) שהוא בעובי רוחב אצבע. עיין לקמן. יד יהודה בפיה״ק פ״ק ל״ה ועי׳ בדבריהו ועיל ס׳ ל״ו (ס״ק ח׳) שלימה לדברי הרב מהרין שלמה שהבחלי לפיל סי׳ ל״ג (ס״ק ל״ג) שנומר מסם דים לשער בפנוחל דלסם ביומי וכלה דחוקה עי״ם

סעיף ה (קו) נדי שמן. מי׳ ניד יהודה בפיה״ק פ״ק ל״ם שהביא מדברי הם״ם פסחים דף ע״ו דכל שומן בשר וכן שמן מי נכלל שמן להחמצם בכולו מי״ם ומי׳ בדמ״ע לפיל סי׳ ס״ד פמי׳ כ׳ דהקרומים שבריכין לנקר משום חלב לעם רק חלב כחוש ולפן ל דין דבר שמן שמחמצם בכולו מי״ם ומי׳ בנדבריו שם (ס״ק קכ״ח וקכ״ם) וכמי׳ זה בדמ״ח לאלן שף שפי׳ מ׳ ובנדבריו שם (ס״ק קל״ח): (קח) ששים כנגד כל החלב. מי׳ בפי״ח בית שלמה חלק ח״ם רים סי׳ ל״ג ומי׳ ניד יהודה שהביא מדברי הם״ם שם דבכ״ם לין לסיור אלא כי מליה כדי ס׳ לו ע״כ כי מליה פלא שם ס׳ הלסיר

(קיב) נשילת (יד) מקום: סעיף (קיג) וכל מבטל בפ"ע חוסר (קידוד) פי' שמוי (קטן) יש כלי בכל דבר ו"ש דאין אין נקיפין אינם מקרי כאשם פי' אמן (קמז) וים נפסיר נבל ענין (קיז) עד לשיכת ס' (שבת ז"ר ומ"ש ס' ס"ו) (קיח) ואפילו מיכת ס' (קיט) נרוך נמילת מקום (קיי) (קכ) ומכי נמת ונחוקת בפיסור חלב

באר היטב

ע"ש יכול ניקר שם ואפילו מחברים דכאן מירי דפיסור לפשר מחמת עצמו אבל נקבו מירי מפיטור בעוף ואם טיט מהן כלי נתלך דקף בפיסור ממחת עצמו ומש"ה כתוב אין לו כח לאסור יותר מכדי נמילה פף בדפיסק כ' אבל בשאר יפה כתב מהרש"ל דהכשמיד כר כלי וכיב מהרש"ל דמיירי שיש בה של שעמה מקרי נ"כ לפחרה מיחת בעוף

דרכי תשובה

יחד המקום שהשמיק בו אם עכו) דהשתא בלאו יחד בפחה מקום עבה קי"ל שם"ל ניפול מכ"ם בלאו יחד אם עבה אבל בכתוב דהו בפילה מדינה ופסק אם עבה בפי נמילה דהיי סמיכת דאורייתא דאב (בלי"י) בבשר שי מין בשאיר מיט פי"ם ועי' ביחוסי הרשק"ם ז"ל שכתב דאף בכתוב דהו בפילה מדינה אם יחד בלאו עבה אבל במקום ס' ולא יעיל במקום הפילה בפל נרוב שיטת הראשונים דלא שייך בו שמל יבשלם ויקן פעם דהא בבישול יפי' ס' בכל מחיבה אבל בשומן אבל עזיר בכל מין לישר משפט שמל פי בו פעמים אינו מרפה לפעל"ד ומשיטו שייך בו שמעמים אי קל חוק לית ביה שמעמית כלל אין לאסור ואין לו לעזיר נזירה משמיטו מכ"ש ומי' בחכמת מדם כלל ס' פפי' ז' בשוכר פהוא מירני טורפה להקל בזה וכ' דאפי' במקום הפ"ח ל"ש אם יש להקל במקום ברוח פרוב כחם בשאר ומעלמי בשמ"י כלל ל"ת פק"ח (ס"ם וע"ל סק"ה) בשהפק נ"כ בזה והיות בל"ש וכ' דאפשר בפפק מרישה בהוא בודאי ים שוד מדים להקל אפשר להפשרף להקל פי"ם ומי' בש"ע הכתיב בהלכ' פבח ס' הפ"ח שפי' ל"ש שכ' בהתם דבמקום הפ"ח אי במקום מיעוטא במיהת הוא יש לסמוך על בקיאותיהם שהוא כחום דפפי נמילה לבד בעוף ס' והתירו אפי' בהלכה פי"ם אמ"ם יפורי בימחי בערשק"ם להלן סעי' ס' נהגה (בד"ה אבל לא בפיסור שמן) שכ' בן מהלכה דבפ"ם יש בשמיך אפי' בפיסור דאורייתא ב"בר שיש שרך דבקיאין שמי בפ"ם כחום ובפי בלאו אם יש ס' ומ"ש ס' ובפיסור דבכך שי הפם קלה לפן בפוף פיש דמדברי הלמ"ם שם מבואר דלפי' בפ"ם אין לפי בקיאין ובכ"ם צריך ס' ופם נמילה ופיש בל"ש עי"ש (קיז) עד דאיכא ס' וכו' נשילת מקום. כלומר בפ יד לשמלך פי' פ"ו ופ"ז שם שאל מדפה של הלב שלי בלי שם פפפיד"ם (שקיעין קוני"ן) נרלה לצריך שפש ופם נמילה דהא הוי מבטל בלא רוחב וכוי בלאו וכו' ושוני הכלי של הפפיד"ם ב"כ מלפרף לבפי נמילה עי"ש. (קיח) ואפי' איכא ס' עפפ"ד פ"ק יח שכ' שיש לחקור בפיסור דבקר שהוא כחום שהי לעפרי רים ופיסור לפי בפיסור בהיסור דלמת הוא שיון ומפפש להיסור לפ דלמת כיון דרון מפפש נופף בפלוקה שניה גם פחמריק כ"ב ולא הכריע לדינא עי"ש ובכלי פחידוני הגרש"ל להלן סעי' ס' (בד"ה אבל לא בפיסור שמן עי"ש). (קיט) צריך נשילת כפוש וכתב בפפ"ד פ"ק פ"ו ותע דבכחום שלא שהן לפי בקיאין שי שבמילה מדינא ובפפש פחמת ובשמן עפיר הוי בפפש מדינא ובמילה חפורת עי"ש ופי' בדברי בפ"ח בהשגות שבפל בפ"ה סדר כ' שלא כ"ה ובם ממחת פי שם שכ' שיש בזה ב"מ לדינא לעיון שפק הגון שם בפל נמילה א לחבשיל אחר ובפק ואין יודע שם יש בו בשים ובדומה דבכל שיודע ברבלוע היש שהן דלא הוי בפילה רק לחומרת יש להקל בפפיק כיון דבפיקר בזה מדינא היש השיעור בשים אבל שם הי' הבלוע כחום ממש דלא הוי בפ להקל דבפשטות בשים פוא רק לחומרת ובאמת הוא פיקר ע"ש דין ב"כ שם לא יפיק בולפי בשים עד בפילה אפור ועי"ש שכתב דאפ בפילה בדבר שיש בו בשים אבל שמן לא בחום ובפק ואפי יודע שם יש בשים עד בפילה יש להקל מפ"ם עי"ש. (קכ) וחבי נחוה. עפ"ך פוף פ"ק י"ז ו"ח ופ"י שם בפק"ח בן בחום לשמן שם בפיסור בלוע נם שם בקיאין בן בחום לשמן ובפפ שם ופם בכב"ח הלף בפ"ם מיירק לי בפיסור מחמת עצמו לבל דבריו אבל לעיון אה בפיסור בלוע בפ"ם ומי' בפרע"ם פ"ח בהשגות בפפ"ם בפי"ם בפ"ד ב' אות כ"ם ומחמת מי שם שכ' דאפילו בשר בפילה בחלב שבשלה בחלב

סו בשר (קבא) איסור (סו) (קכב) דצריך בו שמנונית ושמן נותני טעם (קבב) אינו אסור רק כ"ש
(סלעה (ק משמש בג"א): ן (קבד) 'דבר שיש לו פעפוע בצלי אם היה אחד מהם ואחד צונן התחתון נובר לפיכך
אם נפל הם על צונן אינו אוסר אלא כרי קליפה ואם נפל צונן על הם אם אין (קבה) בהיתר (קבו) ס' כנגד
האיסור הבל אסור: ן 'היא דהתיכה בוגיעתה חזקא כשאיסורה מרחת עצמה כגון
נבלה או (קבז) "בשר (סו) בוחלב אבל אם אין בה איסור אלא (קבח) מה (קבט) שבלע

(מ"ב) בשר בחלב. ואפילו בשר בחלב שנתבשלו יחד ונתערבו זה בזה ונתבשלו יחד אסור לאכלם יחד ואפילו בהנאה אסור לפי

(קל) מכמקום אחד (קלא) אינו (קלב) אוסרת (קלג) אחרת (קל"ד) הנוגעת (קלה) בה (קלו) אפילו (יב) (קלו) אם (קלה) נצלו (יז) (קלט) יחד יבר"א כשבלעה אישר שאינו מפעפע אבל בלעה

כדקיבי סלוי למס שכי יסור וכבילו במחבר לעיל סעיף פ ס"ק טלי ל' וכיוצו מקשים וכמחבר כשנמצו שם כביצ ובחוכן יש לחלק דס"א שבחזיקה מפלה מפי שנשב שי ב שם מה לשפשם לחיסור מכח השוכן שבלשה ממקום אחר מבל"ג כלן שבלשה ממש לישאר במקום אחר לן כח בלישאר כמשם לשפשם מכח שוכן שבלשה

באר היטב

סותה מחיכה בלוי יסור וכיסה סיהה סותרת שבמשו חמין א בזו שם לח שנשם־ם ס"ם כלן בנב"ה כיוה בשר שם שנשב בביבה שה תציב לישאר מחמת עלמה עכ"ל פי' שבשבר יסה לשאר מחמת זה ובב"ד כתב דלמ חירון זה עיקר הלה ס"ל דם נ לברב דשב"ע דקי"ל דם נתה בלע רוסב לשאר טלו כיוב מחמם שלין לה נקילין בין כחם לשמן לשל ס"ם מה שלוב נוף בלישאר רק ע"י בליפה לא מחיר כ"כ ול קשוה ל"ישה לשלו לשאר בשר כביוב מחמם וחב לישאר כחב מיקרי ול ס מחמם וכחב עוד שמלה כאו"ם מכרש"ל שנחמם נלטלין כלה ל"ג כחב שם בגה ממכרש"ל שבשב ל' לברבה בלע רוסב וכיצ שם שבן שלוך שמ לישאר לגם למקום שבלישאר שמא יסל לינ שם בשבשו וכך לעיל ס"ב לשלו החיכה לישאר כחשם וחחיכה שביחר שנשה שמה שמן שבלשה

דרכי תשובה

(יב) שם בלה יחד שם"ך ס"ק י"ח ופי' נחשי' מפלחת ס"ק ט"ח ס' כ"ב כחמחם כחמחם:

פתחי תשובה

ס' מיו"ד ס' קי"ם וסמיחת לה חנם שם נעלם לישאר במלח חן יולח מהמלח בלי רוסב מיי"ם וכיולה בזה כחב ג"כ הפרמ"ג בלו"ח סימן חמ"ז בלי"ח ס"ק יח ים בחבן בשפח בשכין כ"י בחבן חמן בשפח וחמין הכיל"ח מיי"ם: (קלד) הנוגעת בה. עי' בס"ז בשל ס' ל"ח סק"ה שבחב דלם נשל רוסב קי על דבר נוס בלוטם בו לישאר כין דקי"ל דחלאה נבר ס"ל בכלל רוחה ושלית הבלוע ולפלר הרוסב עי"ם וכיולה בזה כחב ג"כ בחחוסי סרפ"ק בלן דלם לח רוחה וגל על חחיכה יבשה שבלוע בה דבר לישאר שפר עב"ם כ"ק לחחיקר וחבלה הכלים מחוך הקי"שה: (קלה) בה. עפ"י הש"ך ס"ק מקרי רוסב לחבלים הכלוע מחוך הקי"שה מיי"ם ס"ח ס' קמ"ג בח"ם בק"ם בחמבואר מדבריו דגם בים רוסב מעבר הב' על הקדירה הוא שלם ול"ל דלפ שדוחק בקדירה מפסיק בין הרוסב ובין המאכל לפ"ה מהי לפלוע מן הלבשר דמה לחמריך לחלן בלוע יולח בלע רוסב לה דוקה כשלוע שם רוסב בשום לו מכל כל שם רוסב מלי ס' טוח שפר שלם שבלוע גם מלי הבשי על הקדירה עי"ם ופי' מזה בין לחלמך ס' ס"ו בשמע שחנו ומשמעים שלוט לעיל ס' ל"ם בשם"ד סק"ד (בח"ד ד') (ופי' בדבריו לעיל ס' ע"ג ס"ק כ"ה). (קלו) אפי' אם נצלו יחד. מביחים ס"ם דלפי' קליפה ס"ל והכב בע"ז ס"ק י"ד דמלשון זה משמע דוקי קליפה לח בפי שכל הרוחה בפי ולפשר שהוא רק לחומרח בעלמח שכ"ד ופי' בין יבושה בשיב"ה סק"ל ובפיה"ק סי"ק מ"ם בזה וכיב ולעיל מדיוק הרוחה מהיר הגוסף והיר הגוסף לשבר ולח לחכלו עי"ם (קלו) אם נצלו יחד. מבחי"ם וב' בס"ד לינן סי"ק בדין הב' דכל זה בכיחס לינן בו שיעם כלל שכל שבר בלוי שיעם ממש שבע בחיכה ל' וכלן מעמ זה בזה סלן מפירים בח"ם: (קלח) נצלו יחד מבחי"ם סי"ק ס"ו שבחב מכח"ו שלח לישאר בלוע בחחיכה יולח ממש לבלוע בחחיכת רוסב ופי' בח"ם סי"ק י"ד שבחב לל המבה לשר ולפ בין בי בלוע להבלים והבלוע לגל שפ' בשם הירשר שחלגו גלול דח"ל שבלוע רק להבלים לבד ממ"ם מוחר לפ לו שם לבשם לפלם כלי בלע רוסב עכ"ד וכיכ"ם מלו כחב גם שחוי"ד בניפורים סי"ק י"ג וחחיכים סי"ק כ"ח ול"ו ומלשה לפשי בדבר גלול שבלע מלישאר לים יולח בבלוע בלע רוסב ע"י ופי' בש"ם בישו"ד קמל סימן קי"ל שבביל דברי הפרמ"ג והשו"ד החכי וכ' בביאור דבריהם לדוקה שם בשפה שבלוע פי' גוש ופל"ם כשם ע"י לחלי הפרמ"ג והשו"ד ליכן דבשפה שבלוע הי' גוש ממ"ם שבשביו הוא גלול לפ"ה מחבב בלישאר בלוע ולינו יולח שב לפי לגלר שפה בשנה בבלוע הי' גלול בדלה ולשאר ולח מקי בלוע בשר כלל רק שהחוכה ני"ם לפכם בפ' יבושה בדים בחבה סי"ק כ"ם שבביל מלב נחל ס' שבבדי השו"ד שמ"ז דלה בלול מכלל מעמד ולפן שיך בו מכן לפן יולח בלוי רוסב ושו דהיבר לפל בלוע בחוב בזה ובלפיך לחשה דבדי שבחב ני"ם ופי' בין יבושה בשיב"ה סק"ל

(יז) (כ"מ) מן הדברים המפעפעים במבשן כגון שומן אסורת חברתה בין בצלי בין בנתעת ז' בין ים בתם או (קבא) בתחתונה חבה ועליונה צונת שהאיסור הבלוע בעצמה מפעפע ויוצא כחתיכה לתחתיכה: פתח וכ"ז נ' מחיטה (יז) (קבב)לא

פתחי תשובה

(יז) לא כלי מבשל"ם כתם ש"ך סימן כ' אות ג' ובפלפ בכלי ס' ופי' במג"ן סי' מכ"ם ס"ק ל"ז פסק נכדיה בתשו' סמן לנמרי בבלוע נכל סימן שאר כ"ו ופי' בתשובת מ"ב סי"ד סי' ל"ד בפסוב דים להקל כדפסק במג"ן ולא כדפסק מה דמשמע ליה להמב"ם בסגיל קפיקו בב כפ"ן סי ן סם

באר היטב

כהוא לן קשיא דסיכף דשפיסור לסטר מחצת שפטו מאחר דבלע"ם נפ"כ שלפ רופר על מיסור ובלע"ב מוכר כדי שפילה לנקר שם כסיהר שפט סמן מחזיק לפיהו ופיגלים בסט מבש"ב כבא שלין בחתיכה לסטרה מחצת ש.מם שלא שבלסם לסיסור וכחב נפ"ב דמליסה שוא לגלי בה ושכחה נת"ח דשם לא הזיב לישער שפפעם לפמן

זה ומפי דקי"ל נכל דוכהי גם נדה לבר גם] מפשב דלא מהניקין בין כחם לסמן כמ"ם כרב נם"ם מ"ם כיכל דהכיהים נוהג מדם סיהם שיכרת לבר כחתיכה ס"י מליחה וגליה לבל בשר שלא נמלח עם מ ח מ"ך ים בו דם כל פומו כלום שם נם"ם וכל כפוכקיה בלובר נפליחה ולפה נב"ל (יח) כדפרים. כתב שם"ו מסמע דחלב סיהם מפפסת ונפיל כיסן ס"ח ס"י מוכח דמפרימן דר"ב ונקרא לסיסור שהוא מפפעם והכ"ך כתב בחתחונה רמה וכי' נסמע כי שם בחתחונה שהוא מפיל קליפה לא בפי ופפ"נ דקי"ל שם לסון ק"ק ב"ש מפוש דלא נהא בלע פורתא מקמי דשקיר ליה וסיהו דוקא מקף דשקיר ליה כיון שהוא מיד ממש מפש דשקיר ליה כיון שהוא בו בבל

דרכי תשובה

דנים ומופוף שמלח יחד וכיהיה נל"ע עי"ש ומה שכיים הבאה"ש מהב"ך בבל בשר שלא נמלח עדיין ים בו דם של עלמו כשום כוח שהוכר במליחה ועליי' עי' בלב"ם בחידושי דיעים כעי' ל"ז ובביהודו ס"ק ק"ב שכתב דבש"ב יין בטוחת הב"ך דהוי היכור מהמה עלמו דהא קיי"ל דבשר שלא נמלח שים בו דם של עלמו דיש רק כדין היכור בלוע בלימו יולא מדיהיה לחתיכה מאדה בלא רופר אלא דה"ל דמש"ה שפיש הוא שלופר במליחה ועי' משום דמליחה מפשה להוליא דם נשא מליחה וכן בעי' שפשה שהלא"ה דם נשהדו על הבם ושלף דם ממש ולכן הוי לו נוף היסור כיון שנוף הדם שלף הזי בין במליחה ובין בעי' מבש"ב הם נהם היו היכר כיון שיין שפשו להוות ניסף פי"ו הדם ל"ב הי"ע היים ר בלע ושלו יולא בלא הפב עיין שם שמם ישיון בחו"ד שם שכתב דלף הם נהם לוכר נזה דכשם שהם מולים דם כך הולדה לם מולים דם עיין שם.

ועיין בש"ם שופ"ד בל הלא פי' קפ"ב בעובדא שמלח בשר בשלח הבלוע מחלב ודעת רשו"ל והביר כיון דרבלוקה שבמלח לית שמן לית לכר בלא רופר והכ שרוב פעמים בכוסף לא מדהה רלבובה דקדם מליחה וים עליו מים בשופה ע"מ להסקיה הי כרופר ושוד דם רמלח בעלמו שם וימוחו על רכשר והי כרופר בש"ם (ופי' נדברים לפיל ב"ק קל"ח ם"ם שוד מדברים בזה ום"ם ע"ד בזה מהרי"ל הבא מסמרת בל ס"ר) (קבב) מן הדברים המפעפעים. שבהב"ם מ"ם דה"ב לית מפעפע ופי' ם"ו לפיל פי' ל"ב בק"ב וכש"ך שם בסוף הס"ק ובלוח מכור שם לות ב' ופי"ם שוד שם"ו שוף סק"ב ופי' בם"ך לפיל פי' ל"ב סק"ב בכהב בפפיסות דהלב הוי דבר שמן בהרי ים בו בחנוסים של חמלח פיי"ם ופי' בחו"ד בביהודים שם סק"ב בכ' דרוי פפיקא דדינא פיי"ם לדהכו וכ"ב דכרמ"ן פ"ח בהלכוסת הבפלל נפ"ח סדר ב' לות דיד דהוי פפיקא דינא ובל רוב פיוד בפפ"ם להקל פפנפ ם"ם וכרב שם דהה הוקא בחלב מים פלל בפכוסה דהלבם ולפ כתם הוא פיי"ם (ופי' בדברים לפיל פי' ל"ב ס"ק י"ח) וע"ש עוד בלוה כ"ח שבתב דם מן רקלוף מע"ז רמלב בקיהי פיפפיפי"ם כהמלח יהבב ושומן הוא ומפפעם ויולא מהניקה לחניקה ופי"ם בחנים פי שבהב וז"ל כל דוקא לחומרת ולא לקולא לענין נפילה ום' וכו' דמהברה דלא דמי לנמרי לחמלח שים בה כח לבפעם נפילה בכל' (קבא) בתחתונה חבה. עבהה"ם מ"ם מהב"ך דשם רמהחזה לא בח לפי' קליפה לא בעי דמקמי דמיקר לי' לוט יולא מהניקה לחניקה לפי' בשמן ופי' בפר"ח ס"ק כ"ו ובפרי חואר ס"ק י"ב מחלוקים על הב"ך בזה וכ' דשם בזה לוסר כיי קליפה לחמיקר לי' פיי"ם ופי' בם שלחם של מבריסם לות י' מ"ם בזה וכחב דבלי נם הב"ך פוזה דבעי קליפה פיי"ם ופי' בפ"ד ס"ק ל"ח וכחי"ד בביאורים ס"ק י"ד ובחיבושים ס"ק כ"ג מ"ם בדברי הב"ך ובפרי"ה והפרי חואר בזה ולדינא בכריעו דבשן הם"ע יש להחמיר כהפר"ח ובפרי חואר פיי"ם ופי' בפרמ"ג מ"ח בא"ד ריש סי' קפ"ג שכהב דשם סי' על השלחן נביום והבמיוד שני' קטרה ממה שהקשה לסזרה והאבשל שבקערה מוסר לחמיקר ההלה נבר ולחמיקר לי' בלע כדי קליפה פ"ב הקערה נלסרה והוא במקום קליפה לחמים לענין קבניבה לי מלסרה כדי קליפה כ' שים לענין השמא לחמיקר בלא בשן לא בלע פכ"ד ופי' בם מבשרה שלם לפיל פי' ל"ב בשם"ד סק"ב (בשלי ד' בד"ה וחב) בהביאו והכב שהל"ם של הפרמ"ג בזה הוא דהי כנביה לית יסל לבלוש מהבשיל שבקערה רק דרך חפני הקערה בבלוע בם מיהוא והי קיי"ל לחמיקר לי' בלע כ"ב לא לחמיקר בלא בשן קליפה פ"ל שם בשם"ד בבל בשר שלא נמלח הוא בלוע חם קליפה פ"ל להההוץ מכ"ב

באר היטב

דדכי תשובה

חיפב

(קנב) וכן מהגין ומין בשהו ודיעו כשאר חלב כמלוח עם בשר (קנג) ואם (כ) (קנד) מתבשל כך כשהוציא מעשית מלוח (קנה) ותניך ס' עד כולה (קנו) ס"ס (קנז) נקרוש (קנח) שאל פיומתה (סמ"ק ומגמות ש"ד) : **עם** ימלוח שאינו נאכל (קס) **מחמת** (כא) **מלחו דינו כרותח וכפליט לאסור כדי קליפה** (קם) **ואם הוא שומן הגיד** וקנוקנות שבו **הקרחטות יש** לדרבויר (קסא) **ולהצריכם** (כב) **נמילת נקום ואם הוא** (קסב) **חלב ממש צריך ששים לבטלו** (קסג) **"ואם הבשר שנמלח עמו הוא שמן יאפילו** (קסד) **בשומן** (כג) **הניד וקנוקנות שבו צריך ס' לבטלו ולימול ממקום**

באר היטב

כ. מאבר עי' בליעה לג ומ"מ ג"מ בהגהה: (כ) מחבשל. מהב ס"ד מסמא לאפילו לג כ"ש ומ"ש שאני בוחנו מלג ויל"ה החי"ה מ"מ מי אסור דנוק ודיך שמש בגד כל הכוללו ולא מהריך דרכיהם מכסיין לענין לאסור לגלוע אפ מטאר החתיכות וכתב צד"מ דאם נמלו רכולי נקרום בשליפה גלא החלב צמרך ס' עד כל החתיכה ולעיל כי' ס"ק ס"ב כהב רמ"א לענין מליחה דכל הרכומות ג"כ אלא קליפה במקום שסמך קצת (כג) מלחו ע"י סיון ג"ש ס"ה דסם מחבשר שיעור מליחתו (כד) נמילת כתב סמ"ך ואם"ש דקי"ל אפילו בדיעבד אין בהתם ממש לחשוש לשהו ס"ה שאני בוחנו מלג ויל"ה החי"ה מ"מ מי אסור דנוק ודיך שמש בגד כל הכוללו ולא מהריך דרכיהם מכסיין לענין לאסור לגלוע אפ מטאר החתיכות וכתב צד"מ דאם נמלו רכולי נקרום בשליפה גלא החלב צמרך ס' עד כל החתיכה ולעיל כי' ס"ק ס"ב כהב רמ"א לענין מליחה דכל הרכומות ג"כ אלא קליפה במקום שסמך קצת (כג) מלחו ע"י סיון ג"ש ס"ה דסם מחבשר שיעור מליחתו (כד) נמילת כתב

תשובה

(קנב) וכן נוהגין עמ"ז וס"ך בשאר האיסורין ומשב"ד סוף ס"ק כ"ז ועי' בליאור הגר"א ס"ק מ"ז שכתב דהטעם של הרמ"א שכתב וכן נהגין הוא משום דאח"כ בין כיום לשמן ומשערין ככלי אלא כפ' עי"ש: (קנג) ואם נתבשל. עבאר"י מ"ש מהש"ך אפי' לג מגלה וגלה החלב ועי' ממ"י כלל ל"ז סק"ע ויכו ס"ק י"ח שהסכילו דאם לג מגלה אחלב כדי בלוע"ה אסור משום דם ועי"ש בפ"ם ובזה ועי' שפ"ח ס"ק כ"ה מ"ש ע"ד בזה וכתב ז"ל כהב יש ל"מ בעין אם ניכנו עם הרבה תחיכות עד שים ס' בקדירה עד אחיכה זו ולא משום דם קיי"ל דכפ"מ יש ס' גם אחיכה זו שותות מבל"ח משום איסור אלא עי"ש. (קנד) נתבשל כך הבולא נעשית נבילה. עי' בפמ"י כלל ל"ז סק"ח שעמד על שון הרמ"א בזה ומשמע דהזקה בתבשל אמריק אל"ש אבל במליחה וגלייה לג אמריק ל"ג והגה קי"ל דאם בפ"מ גם במליחה אמריק אל"ש כמו בבישול ועיבד טעד דאשאר איסורין כיון דבולא"ה יש שופקים דס"ל דאמריק דהקרום מכשיר ע"כ לג אחמריק שלי אפי לענין אל"ש ומ"מ בגיה בלע"ז עי"ש ועי' בית אברהם מ"ם ע"ד בתמי"י בזה וכתב שם לחלק בין גלי אחיכה לגלי קדיר עי"ש. (קנה) ויצריך ס'. עבאר"י שוף סק"ב מ"ם ולעיל ס' ס"ד כ' הרמ"א דכל הקרומים ס"ל אלא קליפה וכו' ולפי זה יהיה לפי זה לפפי' זה דמיירי בלוי ובישול ולא מהר כלל ממלחו וזה קו"ל לפיז הרמ"א בפפי' אאח"כ בין"ם אם הקרומים לא החזיקו ממלחו עם בשר: (קנו) והה"ה. עי' בפ' תאודי דיעלו הלכ' מליחה אות י"ו שהביא ממא שהגיה שמן מבלוע הבשר כי גם לאחר שנתקררים מעלים היאך ולא מהר בהם שום מעיים בלא בשר כי גם לאחר שנתקררים מעלים היאך ולא מהר בהם שום שמן מדקדקין אלא לבשלם אלא אחר בשר דמשמ יפי' מלחה קצת אחטיות על ההבשיל ויהנו אהמשמוטות הוא מבשר עי"ש. (קנז) בקרום. עי' ממרי כלל מ"ח סק"ו שכתב דבשומן הגיד כיון דאסור מדינא רק מחמת שיעלו קדושים טהגיו בו לאסור לג אמריק בי' לאסור דנוק עי"ש ועי' בח"ז לעיל סי' ל"ה סק"ו שכתב אלחה בחתיכת יבך שפ' דנוק בה שומן הגיד ולא פי' בחתיכה ס' אגד הבוזן לג אמריק בי' לאסור דנוק כיון אאש לאסור מדינא רק ממנב יבואל קדושים ומעות שרשה ומלגד אם לגא אמריק בשומן הגיד לאסור דנוק ובסי בל"ב עי"ש ועי' בדבריו בפ"ד לעיל סי' ק' סק"ח שאמר ל"ב בזה וב יש ב"ע לדינא עי"ש ועי' בדעת תורה בפתיחה לסל' מריפות אות מ"ו וע' בכ"פ יוה לעיל סוף סי' ק' מ"ם בזה ובבי' דברי הממ"י מאחר וכתב דאם כי דעת הרמ"א לג גלחה ק מ"מ בשאת הדחק והפ"מ נכון לסקל בזה עי"ש. (קנח) שעל האיברות ע"ל סי' ס"ד סעי' י"ג ועי' בפ' דברי שאל ויוסף דעה לעיל סי' ס"ד שכתב עובדא שאירע שבעשפ"ק נמלח יותרת בכבד ומתבשל בלא ניקור ביום אלח החיכה בקרומים וכתב שם דאף שהפ"ז מביא בפי' ס"ד דאם אף בהיכה עלמה ס' בגד הקרום צריך ששים בגד כל החתיכה הא"ע וכ"כ הרמ"א בפי' ק"ה שאם נתבשל קו"ל ועיין ס' בגד טלה מ"מ בכפ"מ וכבוד שבת ים לסקל אף בבישול כיון שהוא חלב כאים וכפ"מ הרמ"א לעיל סוף סי' ס"ד ועי' שם בזה פיפת הרמבים ושאר דקדמת מפסיק וכו' אמנם בשעבוד זו סמרסתי מחמת שהאחה היתה מדילה מיי"ם (ועי' בדבריש לעיל פי' ס"ד ס"ק קכ"ו):

סעיף ט (קנט) **מחמת מלחו**. עבאר"י מ"ם לעיין לעיל סי' ל"ח והנה אם מהאר לדיין אפי' במליחה שעשתה לאסור באופן שאין אפשרות לא בקשקש בין מליחה מהנה למועשה ובהמ"מ מיהר במליחה מועשת מיי"ם

שנגע כרי נסולת מקום (קסח) ולשחוה קליפה וכל זה לענין חתיכה עצמה שהיה החלב (קסח) דבוק בה (קסח) ולענין שאר חתיכות שנמלח יחד אם אין בכל אחת מהם (קסח) בפני (מ) עצמה ס' לבטל החלב אסורות ואין מצטרפין ביחד לבטל החלב ראין החלב מפעפע מחתיכה לחתיכה בלא רוטב ואם אין יודע אם נגע בכולן כולן אסורות ואם יודע שלא נגע אלא באחת ואין יודע איזו היא כולן מותרות דבר' בתרי בטיל אפילו הן חתיכות (קסט) הראויות (כה) להתבשל: סעיף ו"ף (קעא) ולכל (פ) מליחה לוקח מקום שפירות רק כדי קליפה (קור ומרדכי כשם לשפי"ם) (קעא) ולפי שאין אדם נזהר בכך אפילו בשר בחלב שנמלח עם הדגים וא

(קיז) שהחלב דומה כו׳ ה״ה כל שרי (קעז) מלבד שחמ מחיכה שהאיסור דומה גם מיש לומר שחמ מחיכה (קעח) שהאיסור נמצא גם (קעט) נרוך (קפ) קליפה משם (רשנ״פ) (קפא) ואם אינו יודע (קפב) שחמ מחיכה (קפג) כל שרי (מרדכי פרק ג״פ) (קפד) ואם אין ס׳ כל שהוא ואין שעת השחט ואפ״ה שרי גם

ודרכי תשובה

ודלי ליט בולע מ״ש מליחה רק כדי קליפה שאף מלמרסין לח שהלמות נבעל הלישור ושרי הבישול לחם נולעין מן הלישור רק כדי קליפה ובשיב דבולע נם הבלמות מלמרסין נבעל כו בהלי נם להבלמות מכי מליחה דמל״ב שף קי״ל נשיל סי׳ ע״ח דמכי מליחה עלמה נשתה שבתוכן וכע״ב כיון שיש בהבלמות נחלחים קלח מ״ב וכנם כח המלח להוסי ומוליב הדם משך השתה מבשרים נחן ומשלם דנם לעמן לימח נבעל לישור שמרים שכי שב״י המלח נגלע לשוק משם הלישור משה נשבשר מ״ש (ומ׳ בשי״ם נשיל סי׳ ל״ם ס״ק מ׳) (קעז) שהחלב דבוק בה. עי׳ בחוקי הגרשק״ם שם בשף הלישור שהשב שיש לעיין דבש״ם דקי״ל דשבי כשי בנד אחב נבד שם שחמ מחיכה שהחלב דבוק בה משר בשיטות מ״ש בשם יחזון בשש״ך ס״ק ל״ח (בדין הפ׳) מ״ש בזה וכ׳ לדינה בחלב שחמ מחיכה כ״ו ובשרה בשיטות מ״ש ובשמעי דבריו להלן (ס״ק קפ״ב) ומ׳ בי יהודה בשיטה ס״ק מ״ו ובשיב״ש ס״ק מ״ב שכ׳ בן בשיטות לדינה דשחמ מחיכה בשיב״ש מ״ש ומ׳ בשו״ת מלחמת ה׳ סי׳ ל״ו בעובדות שלקח שחמ שהיה מעוקר מחלב ושמו מליחתה (שקיבל קיבי״ן) לכבוד שבת וחלבו חיתה בכלים ומיהו דחמחן בשבת בשיש בשיטה וכי׳ המחבות בין בכלים וכ׳ דכין דבולע בשיב ס׳ בשב שקרום בשיב״ש וכין דהוי לישור דבוק בולע ובכישול בשיב שיב׳ בהשחט שלמה שיש בד שקרומים שעליו ולא ליכא בשיב בשחט״ה ס׳ בשב כל השחט ס״ב משם שם דשחט״ה שם בכלי מחרים דבשל״ה בולע אין בשיב בשב כל השחט ובם שחט בשב ס׳ ל״ל דלמי ס׳ בשל״ה ס׳ בשב כל השחט אחר דכין דהשחט אחר שלמה אחר וכל שחט בשב

(קפה) קנה (ה) קונה אם היה מיושר שתן ומפעפע (מ"מ ים למהר כבי מלי נוזע) מהכירי מסקולין דסבירא לה דשתן מאסר במליחה ריפיוכיה לה שאר דגים מפרשת רק כדי קליפה כדי שלא למהר נשאר בין מיושר שתן לבתוכו כי אין שם נקליון וכל זה במיושר שעייר ט שמטונית כגון מלא (קפו) פי וכל שאם מן שאינו כח כדין פ' (מח) ליר ומס"ג שאל (קפו) במיושר שתן פ שמטונית כלל (קפו) בשאר (קפו) מניחה לימים מיושרת רק כדי קליפה (מכירת סרב מפעפעת מסקנת פ"ג) ועיין בפ"ח סלכות תמן כילד מהגין. (קצ) ופ"ל פ' ס"ד אם מקרומים פי מפיים על מלב שלשה שם

באר חיטב

(כה) קנה כתבו בפ"ו ופ"ך כלומר דשתן מיושר דשתן נתחיכה פי הכל מלמרף לגמל אחלב אפ"ם שאינו ניוע נכון כמו בגיזול ומם לשהן אם יש מלב נתחה מחיכה ולפי כפוכרים צריך שיהיה מיושר פ' נתוחה מחיכה שעמה עד שהלב שבא ואין שאר חחיכות מעורשות לגמל חלב שנתחה חחיכה ולפי סמנכה אפי פי מרפיון גם שאר מחיכות ולא כלנום אפי' דכקליפה היא לשהן אפ"ל קליפה ולא דק כאה לפה נשמת קדש אפה שהרך בשיש שיהיה מלה עד כפיושר וכדי שיהא ולא כתב"ם אלא כדין פ' שנתנו שיעור בתחיכה בחתא נתח"ב הכי מיתרף אם אין מיושר דשתן כמו בגיזול ; (כה) ליר . כהב כתי"ו דנם אם בכלל זה אפ"ם שהם שיש מפעפע פ"ם יש בו לשמעים מעורבת ניר וכוחן ומפ"ה ק"ל נם ' ע' שבניחה לאוסרת כהם נם' . (כה) בנשמה. כתב כה"ד מיפי בפ"ח פי' הב"י פ"ל כתב כהב דיש לאסור אחם אחיכה אחרונה אם יש מלב נשתנה אחר

דרכי תשובה

ואמת לא פי' מריפה פי"ם וכן הסכים עמו בשפ"ד פ"ק ל"ד לדינה פי"ם ופי' בדבריו פיה לעיל בפ"ו פי' פ"ח פ"ק י"ח ובשפ"ד לעיל פי' פ"ט פק"ם וכיוצא בזה כ' נ"כ בכ"מ לעיל פי' פ"ם פ"ק ל"ב בשאלת בשר וחלב (בירו"י) מומחים בכלי ל' והבק אם נמלחו יחד ים להחיר הבשר אפי' קליפה מעטם פ"ם שאל לא מלחה החלב אם הבשר ואפל כהפוסקים דפ"ל כהרמב"ם דמליחה לחין לוסרת יותר מכדי קליפה פי"ם והנה בשו"ת מ"ב קנת חי"ד פי' כ' הנה על רשב"י והעלה שהן לעבות מזה שפק שאלה כרמב"ם ע"כ לפ נשפק פריפה לחן להיתר כלל פשים פי"ם לפתם בהשו' שבשפק הרמם לפרים פי' ד' בלחמא ההשו' ש"מ. על דברי הט"ז בזה והעלה השפיר יכולין לנרף דעת הרמב"ם לפשק דיוצא הלכתא לחוש פי"ם וכ"כ בבית מאיר והמעיקר כהשבו"י בזה לחיא עי"ם וכ"כ בחכמה לחוש כלל ל"ב דין י"ג ושי"ם בבית לחוש פעמם אפ"ם פי' מ' ביה כות ובזו שהח"ד סוחר מ"ם בענין זה דבפ' זה בביאורים פ"ק י' הטהיק דברי הט"ז הכ"ל לדינה לחין לנרף ועת כרמב"ם נפ"ם ולעיל פי' פ"ם בחידושים פ"ק ל"ו הבית דברי הט"ז לדינה דבשפק אם נמלח אלב ובשר מוהר מפעם פ"ם שמא מליחה לחן לוסרת רק כדי קליפה פי"ם ופי' בשו"ת יניחן חלק ג' סיו"ד פי' קל"ו וק"ג מ"ם בשאין זה בתיכות ופי"ם בפ"ם בזה לדינה ופי' בשו"ת חכה לאברהם קמא סיו"ד פי' ל"ם שהסכים ג"כ לדברי הבה"י בשפק קריפה שאלה אם הכשרה ליכשיר מפעם פ"ם לף כ' דזה חקל בפ"ם ממם לאכל בחידון והבה"י שהמלה מחם בחלב פעל בקוף ומלים ולהקל מדין פ"ם יש הוי כמו בשפק ג' בקוף ובשפק הב' בשהרובות הלח חשוב פ"ם ולף דקי"ל בשלמא בשלא נודע בשפק הרמבן בשהרובות עד אחר שנודע בהתרובות גם בשפק ג' בקוף וכב' בשהרובות שרי זה בוקא בשר פריקות בהקילן מהפ"ב בשחם בחלב הקוף הלא הוי שפק בשקול והשפק זה שמא ניקב ג' מלברים בהפרשים כי כולא ליסור שהשה יוכר לאיסור מליחה פי"ם בתרומת ושרי בשו"ם שהוי"ד חלילה פי' רש"ם שהפ"ל בשבר שהלה פה כ' דגלי בכם ואחיב נודע שבכם ג' בשרפה מפה אחר ורדה ושרה ג' שהיר בהשרובות משפם פ"ם כיון דאחר ורדה הוי רק בשפק מריפה פ"ב ים בשפק שמא הבכם כשרה ואפל שהא מריפה שמא הוי כשהם וכ' הטלה כדין הקל המורה בזה דלחן לנרף זה בשפק כלל שמא שיש דברים נודלי שם שהן דים בכם מות ושם שהן שמן הגיד יוכר מהלר בשר לאסור בלח"ם אפי' לף פי' שכחב שהן יוכר מהלר בשר בשיש דהוי בשפק שם הוא שהן לחוש לפ"ם בשפק כשום שפק שהי שפק חברון יקשה ואין לזה לף פי' פ"ם והוי בב' גופים ושר מריפה ויקיל דלף פי' פ"ם פי"ם: (קפו) קנה קולא שבשפ"ם פ"ם מפ"ו והשו"ך כביאור דברי הרמ"ם כזה ושמ"ל פ"ק ל"ה ובשפ"ד פ"ק ל"י פ"ם כביאור דברי הפ"ו ובשו"ת חוו"ד בביאורים פ"ק י"ם פ"ם מביאו בעלמו שהשיק בזה שלחון לשום שבפ"ו כלף ופ' בית מלוי מה שהעלה בשו"ת חוו"ד בביאורים פ"ק ל"ה ופ

כ ליימיי (ציון) ל סמ"ג נ"ב ס"ק נ"ב

כשר (קצא) י"ח דנספסד מרובה יש לספק בטליתה מ"ש קלישה סמ"ק שכשר נהנו לשער כל מליחה גם, לפיכך לפישור כתיב (קצב) ויש נסמוך על זה (קצב) מפיסיר כתיב שפיט סגם מנסא לשער גם' (נמי סכנית הרמב"ם והמכתים פרישי) (יד) מגל נ"ח (קצד) נאישור שמן שמרינא עיין ס' י' יבר"א כשהאיסור והיתר שניהם מלוחים ואפילו איסור מליח והיתר תפל (קצה) אבל אם היתר מליח והאיסור תפל (קצו) א"צ אלא הדחה. (ת"ז סי' ע') (קצז) (וים לומרין לם טעמין זה סה (קצח) וים (קצט) לקל (ר) נמקום (ראש) ספסר): יאך יזה שאמרנו באיסור מליח והיתר תפל שאם הוא שמן אינר עד שיהא בו ס' לבטלו דוקא כשהיה האיסור המליח לכמה והיתר תפל למעלה משום דתתאה גבר אבל אם היה היתר תפל לכמה והאיסור המליח למעלה אינו אוסר (רב) אלא כדי קליפה: רגה וים תולין

ושמרים (רג) דנמליחה מין (ג) חילוק (רד) סם סוא נמפלג פ נמפס (תוספות ורמ"ם וסמ"ק והפור והגהות מיימוני) (רה) והכי נהוג

פתחי תשובה

(יר) מגל נח נאישור שמן [שמעתי פי' ל"ח סק"ב וכפי' ל"ה סק"ו ויבין בהשמטת מ"ם פי' ל"ג בסיכח ש דח כוה בפנים בהגהת בעמח שהיא נלע"ד דקאי אהגהת נלע"ד ודלך ס אחן מל נשר משופש כדלך מליחה סיה כך ג' של נבי ב' וכ' של נשיהן ולפ כו מנשים זה בזה נח נבדיסם ולפ שיהיה נחתם ניח אח"כ ניבש נאחר של אחד אבל בחמ"ל ופרי"ש ופסמ"ק נח סיה יודע נפ שהשמיט סיה שהיא בחתחים שכתב נח סיה בזה כלומר שכל כל כאחרים וכבה נם כי כן סיה אין נאן חילוק בפשוט נ"ב דמעיק מפה כתב כוה מ"ש ניחא ליפ אבל עכשו נ"ל דנכר נפלוח מ"ש מלפח לי דיש לחלק דחדוק נ

יב (רז) נבילות שנעשו בדשוני עכו"ם שנמלחו בתוכן (רח) מוריים: שם (רח) וכ"ם שם שנמלח סיאר כשאר כלי איסור (משנה פרפ"ג) ומפלו סיו מנוקר (ל"מ) (רמ) דלקן (רי) מניח כתוהח ס"כ (קיא) (לשפיל (ריב) מן (ריג) וכלי שם ס שטפשם קף קי"ל והלי"ם שם שכולות בתוכו ודוקא כיעבד אבל לחמלח (לה) אסור. (מרדכי ותוספת פ"ק) : יג יִמלח או תבלין (ריד) שרם בקערה של בשר טורר (רמו) ליתנם (לג) בחלב: שם (רמז) וכ"ם שם כלי איסור בשר (רמח) שם (לג) יעשים

באר הגולה

סיו ק שלן ס מה כל קי. (לה) אסור. כ"י שם השוכח פרפ"ג שאסור לשפיל (לג) בחלב. שפשם סי' כשם השוכח פרפ"ג שאסור לשפיל (לג) יעשים. כלומר לשאר לחמלח לחחלב לשרחם כלי של איסור שאחר דשם יעשים אבל כיעבד אפילו שוא לא שחר שפשם דשלן אלילים לא שן שפשם שאריכן שרם קף שלן ופ"ל ר"ם ופ"ל ר"ם ופשפי' ו שם

פתוחי תשובה

מלשם לשין דשפי' לשחוא מ' יש ס' מל שפי וכפי דש"ם שלילם לשאסור פ"ח פ"ם שכם לשאסור דהיה בשיעור בשפשפה ופ"ל שפשם בשפל וכפי שלי לא שלי כפי לשם ס' לא כפי שפ"ם (נו) יעשים. כלומר לשאר לחחלב לשרחם כלי של איסור שאחר דשם יעשים אבל כיעבד אפילו שוא לא שחר שפשם דשלן אלילים לא שן שפשם שאריכן שרם קף שלן ופ"ל ר"ם ופשפי' ו שם

סעיף יב (רז) נבילות שנעשו בדשוני עכו"ם שנמלחו בתוכן (רח) מוריים: שם (רח) וכ"ם שם שנמלח סיאר כשאר כלי איסור (משנה פרפ"ג) ומפלו סיו מנוקר (ל"מ) (רמ) דלקן (רי) מניח כתוהח ס"כ (קיא) (לשפיל (ריב) מן (ריג) וכלי שם ס שטפשם קף קי"ל והלי"ם שם שכולות בתוכו ודוקא כיעבד אבל לחמלח (לה) אסור. (מרדכי ותוספת פ"ק) : יג יִמלח או תבלין (ריד) שרם בקערה של בשר טורר (רמו) ליתנם (לג) בחלב: שם (רמז) וכ"ם שם כלי איסור בשר (רמח) שם (לג) יעשים

סעיף יב (רז) נבילות שנעשו בדשוני עכו"ם שנמלחו בתוכן (רח) מוריים: שם (רח) וכ"ם שם שנמלח סיאר כשאר כלי איסור (משנה פרפ"ג) ומפלו סיו מנוקר (ל"מ) (רמ) דלקן (רי) מניח כתוהח ס"כ (קיא) (לשפיל (ריב) מן (ריג) וכלי שם ס שטפשם קף קי"ל והלי"ם שם שכולות בתוכו ודוקא כיעבד אבל לחמלח (לה) אסור. (מרדכי ותוספת פ"ק) : יג יִמלח או תבלין (ריד) שרם בקערה של בשר טורר (רמו) ליתנם (לג) בחלב: שם (רמז) וכ"ם שם כלי איסור בשר (רמח) שם (לג) יעשים

דרכי תשובה

יעוין בשפשד ס"ק מ"ם שכשיב דברי שפר"ח כ"ל שמקיל בזה ושיים שלמו לין לגו מלא שפק פרפ"ג דשיטר הפל ושמלו מליח לשאר עד ס' לפי' בפי' כשאר הפל לשמה ולין לחוק בכ"ו בין כשוב לשמן דלין לגו בקילין בין בשוב לשמן מ"ם לשברת כי שלמן מפשפ"ק ז"ל ים ט שבר בטורשה זו כי בחכמת שם כלל מ"ב שפי' ז כשב ח"ל מ"ם פלה לי בשפק פרישה ושם עוד לדיים להקל שמלה עם שהור וכ"ו שמלו מליח ושיטר הפל ושבשר פ' לשמה ושמלו לשעלה יש לשמוך בשפ"ם ושמודת פלה נ"ב פל כשיפקים דלה במליחה שמרינן שפשה נשר לשפ"ל ושרפ"ם כשב ושעגן בשופקים דלין חילוק י"ל כיש חוקו בדלה ושרי פלה לשפ"ל ש בשפק פרישה ושיטר עכ"ם ע"י קלישה שפי' לירון שכ"ל.

סעיף יב (רז) נבילות שנעשו בדשוני עכו"ם. סיטו שפי' בשקשות שמעמידים ע"י שם ושמכשיל לוחק בדשוט שבהוו שמה שפ"ם שרי ושפשם כליהם לוט כי פלה שלרין לזכר שיטה ופקיש ושפ"ג ושפשם כלים של עכו"ם שודשים כי ושוכים גרופים שפלר כלים כיון דלין שפשי"ם בשם שיהי לשכילה רק לדבר זה ושוק לגלו שלרשיבו בשהשה. ס' שפשר לוזר (לשרב שברי"ם י"ל): (רז) שחרים. שכל עכ"ם שהשה שיטו בפי כלשיל ס' י. יד י"בראם: (רשב) והיא אם נשלה היתר בשאר כלי אשור. ר"ל דלא ה שלן ושפשם שסיאר דלין כלי בולע בשליפה ולא שלפר דשפוט ע"י שם ששליפה בה שמיד שבישם שכל שם נשלה סיאר בשכלי שבולע בה אשור שפליפה שם דשפוט שבישל יולא ע"י שליפה שיי"ם ושביפ שברשק"ם י"ל בפ"ק ס"ש ושכל ס"ק ש"ש ושכפי"ם ס"ק פ"ח שפשלה שפי' שליפה שם דשפוט שבישל יולא ע"י שליפה שיי"ם (רשב) דאין שליפה כרושה. שפשי"ם ס"ק ס"ו שכשב דלפ"ם כרש"ם לשיל ס' ל"ם שפי' ה דשם ושפשר שלין ושפשם שכל שפי חוקו שיש כשכשלה שם שם לגלו שה"ם שכא שם שה לגלו שפשר ודשפה שם"ך שם שפשק להשמיך שם לגלו שפשר שכל לגשה שפ"ם שפ"ם שכא שם שה לה לפ שיך לין שלין שליפה לכלים ושפשר שפי' שם' לקושי לפי (לשרב שברי"ם י"ל): פי' ל"ם שפשה דברי שפ"ם כשה והניח רש"י שפה לשיל שיטן ס"ק מ"ם שפשר שיטר הפל שליפה לכלים ושיל לשפלים שלי הפל שליפה לכלים לשפלים שי שפשר שפשר שם שהור וס' שיטר כפיפם כשישר שיטן של שם ושיפשה לפ שפשר שפשלה שלי ושי' שם שפש

(ריט) אינו בולעים מן הכלי כתב בכנ"ג בהגהות בי"מ פ"ע ות"ל ומיהו חזקת מלח הגון בקערה אבל אם דש מלח במדוכה של בשר אסירה כדמשמע בא"ח סי' המ"ז במלח שדכו לתוה בתדוכה של חתן עי"ש ובפתחי דבריו לעיל סי' ל"ה (ס"ק ל"ה) (רכב) שהכלי הוא נקי. ומן הסתם ממריק שהי נקי. ש"ך. ועיין מכן אם אחת הוא נקי ע"ל סי' י' וכמ' ל"ה אח"כ אם בתחילה אסור ע"י כבוש כ"א אם נתבשל הרבה עד שהמים שבתוכו נבלעו בו ע"י מליחה ואח"כ ניתנו שוב בתוכה אסור ומי' עוד בדבריו לעיל סי' ל"ה (ס"ק ל"ח) מ"מ נזה מסתבר דאפילו בכבוש ראשון אסור אפילו בדיעבד ואפילו לא נתבשל הבשר כל צרכו כל זמן שהמים שבתוכו מרתיחין ומבעבעין ע"ש ומ"ש בשם הרא"ש ז"ל דבכבוש ראשון אפילו בתחילה מותר ע"ש בפתחי תשובה ס"ק ל"ח

(ו) משא"כ בדבר הנבלל וניטמו שאם נפל דם וכיוצא בו לתוך רוטב של היתר ואסרו מרחת מעומו ואח"כ נתרבה הרוטב של היתר עד שיש בין כולו ס' לבטל הדם כולו מותר שהבל נבלל ונתעדב: הגה ולפי מה שנתבאר לעיל סי' ק"ב סי"ק מ'): (ז) משא"כ בדבר הנבלל וניטמו עכו"ם

א כי כשם שפ"ק (כב) יניקה עד (נ) שרצמנן הקבירה: וגם ונפי שם דקי"ל ממיכה נמצית (ד) נמלא (כב) משפר כתחיכה שמשרה משם (כד) ומשפר (כה) תורב (ד"ם)

קטן דין הפשל ביצה ודבר מיאום הנמצא בתבשיל. ובו ב' סעיפים:

א (א) *המבשל ביצים הרבה בקליפתן לא יציאם מהמים שנתבשלו בהם (ב) עד שיצטננו (ג) או (ד) יתן עליהם מים צוננים לצננם ואח"כ יציאם משום דחיישינן שמא יפצא (ה) באחת מהן אפרוח ואם היה מציא מהם קודם שיצטננו שמא היתה נשארה אותה (ו) שיש בה אפרוח עם האפרוחות והיתה אוסרתן לפי שלא היה נשאר שם (ז) ששים לבטלה:* וגם (א) (ח) ואם לא עשה כן עשה (ט) שיהא לפוכן (י) (יא) נקערה

פתחי תשובה

קטן (א) ואם לא עשה כן עשה קטן ס"ק מ"ב זכא לעיל ביצים שמשה דינקן שיהא מוחק ס"י מליחה ועל ס"י ביטול ופ' מ"ב מא לעיל סי' פ"ג ס"ק ס' נשם מעוגת ט"ב

באר היטב

(ג) צוננן. פירוש כשיולפם והיה חשם ס"ל יפסר כחתיכה מחמת כחלב שכשם שאין כח בשום לנטל מגל כשמיחה נקדירה כשעשם כולב שנתן נכוש ומ"ל דאף ס"ל יפסר כחתיכה ונמלחה חמלח דמ"ב פירוש כשיהא לפחות ס"ם כחלב שנה הוא פירוש חחרת לכחיבת ע"ל דמיירי שפיל חלב דינקן לו חלב של נשמה כהוחה דל"ו פירוש כשיהא ס"ם כחלב ומחר כך קודם ביטול נחתך ממנה פ"ל כשך ס"ק ' (ד) נקערה וחם כן פ"ם ס"ם לא פירש ל"ה כן נקערה חלש כ"ל ס"ק ' ופ"ל כן נקדרה ושיהא כרישתן מכן נם כן משר דכשל ריישה נילה כשפורה נשוני הקדרה ונלפרן רב נ"ם ס"ק ' (ה) נקערה כתב מ"ם ל"ם לא פירש ל"ה כן נקערה חלש כ"ל ס"ק ' ופ"ל כן נקדרה שנוני הקדרה ונלפרן רב נ"ם ס"ק ' (ו) שיש בה אפרוחה הבילה הלפורש מיד כל הביצים שפיטתי' ועד הכא שפ' המים מוליכות הטעם לכל הביצים פ' כיון שפיש ששים לבטל וס' פ"ם ס"ק ' (ז) ששים לבטלה שהרי כל הביצים פ' מוליכות הטעם לכל הביצים פ' כיון שפיש ששים לבטל וס' פ"ם ס"ק ' (ח) ואם לא עשה כן עשה קטן ס"ק מ"ב זכא לעיל ס"ק י"ח) והביאו כמ"ו ס"ק ס"ק כ"ב): (ט) שיהא בה אפרוח כל המיכור בנמלח נחתה מה אפרוח הוא רק כשהיה פרוחה אבל אם הוא ס"ומה היה חוסרת עליה כלל כל דבר שטעמו פגום וכמ"ש בשיורי ברכה פ' ק' לות נ' כשם הרב מהר"ם פמהר ז"ל ופ' בא"ת עדות ביהוסף (הרב מהרי"ם פלמין ז"ל) פ' מ"ג שכתב לחלק כזה דכהחלה הריקום כלבר הנחל הלפרות להבריקה ולא נעמרה עדיין בריישו אז הוא פירור ונפ"ם אבל אם ניתן שהפרוה כבר נעמרה בריישו והוא שלם אז חשרה כלבר נבילה דאין שם פיתון עיי"ש והביאו הרב ויאמר יאחק כהגר' חלק ג' בלקוטי דיעם ליו"ד הלכות מ"ה פ' ל' עי"ש (ז) ששים לבטלה. נלפ' דוקא נקדר דכל ס"ק כ"ג בנין כמ"ש פ' פ' ס"ו ופפ' ל"ה סעי' ז' יד אברהם (ח) ואם לא עשה כן. עפ"ם מ"ם לעיל הנים עמחים ע"י נישל רוי דלריכת עי"ש ועי' מנחי"י כלל ל' סק"ו פה שכתוב על הסדר כאה ועי"ש בס"ם כאה לעיל פ' ע"ג (ס"ק מ"ה). (ט) אלא עירה אותן לקערה. פירש שפפל הביצים פפ הרחפב פפפ לקערה פפה נפפפ ג' מ"ו ס"ק ל' ויד יהודה נפיה"ק פקו"ה: (י) עירה אותן לקערה. פנלה"ם מ"ם פכפ"ה פכביל כפרי ופי' כפ"ו פה שכתוב ע"ד הלו"ה ופי' נקה"ם שכתוב ע"ד הפ"ו ומ"ל דבר כלו"ה פ"י ס"ם לעיל פחות הפלפים על פיי ס"ם כמחכ"ם חות ס"ו ופקערה שם ס"ק ס"ם כ' דיעיקר הלו"ה כאה פ"י"ב ופי' כחנות שמוכל ס"ק ופמ"ר שם ס"ק ס"ם כ"ל פיעיקר דבר דמ"ל לפור לפפ פי פפ פפ פפ

ומטמא אחת מהן מרשם יש לאוסרן כולן דחיישינן (יב) כשרשם נשאר נכנסו ונפלו שם ס' נקודות נמחל נכנסו ונפלו שם שבקדרה (יד) ואחר ואוסר כל מה (מז) שבקדרה (ב"י בשם כת"ש וכתרוג) וכן בדגים קטנים שמטמא זה את שבקדרה (מח) ולא יהיה מותר עד שיהיה בתוך הקדרה דפח יש לחוש שמא נפלו כשיעור נכנסו ויש מהרגילין מיקור עמהן ד' אחר ויאסור בלא ס' (ב"י בשם ל"מ) (יט) וכן (ב) פיקר ואינו נראה כאוסרים אין נאסרים ט (כ) דמעמידין (ג) הכלי על תוקעו (כ"י בשם סמ"ג וסג"מ) : ב (ז) (כא) ²וכוב וכיוצא בו מברים המאוסים (כב) שנפש של אדם קצה בהם (כג) שנמצא בתבשיל (כר) זורק ותחבשיל מותר

באר היטב

(ג) פיקר מסקנת הפ"ו דיש להחמיר דבכלים שפשר נכנסים מותר כל זמן שמפשר ס' מצד אחד אפילו אם נכנסו מצד אחר בכלים שאין דרך להתבשל כ"כ הרבה לא מסתבר אז ואף לדעת המחמירין יש להחמיר אם כשל כלים הרבה נקדרה ויחיה נראה אחת מהם שפשרה ומוציא כל אחת נכח מ' דיש להם אחת שהוא פ"מ כרמב"ם ומהרי"ו ומאחר שכח מסקנת המחבר דמקיל בזה ומ"מ אפשר דלכתחלה יש להחמיר כדעת המחבר ודלא כרמ"א ומיהו כל זה בפשר כ' מצד אחד אבל אם נכנסו מב' צדדים אפילו פשרו ס' מכל צד אסור דשמא נכנסו ב' כאחת ונתערבו בתוך הקדרה ולא נודע איזה מהם נכנס תחלה ואסור ואפילו אם נכנסו מצד אחד ונפלו ס' מצד אחר אסור דשמא נכנסו ב' כאחת ונתערבו בתוך הקדרה ואיזה מהם נכנס תחלה ואיזה אח"כ

(כה) שאין (כו) פליטת דברים אלו הפטומים אוסרת: פרט (כז) וכן (ב) במסכת שמות פ"ג דיש מחמירין דברי המקילין מיקר (ב"י בשמם בכתבים"ם והוקה ושור פ' ק"ל) ולפי לשמות במסכת (כח) ופם נקח פם בכף זו ממש מן הקדרה לא שאר דבר שפיהו שוה (עמ) אפשר (פ) (ל) לאחזיר בכף נקדרה ופם מחזירו נרף פ' מן הקדרה עד שיסיר בכף ועד כל בכף (ל"ש ולפ"ז ממרין (לא) ני (ו) כלי מחיפה (לב) משנית נעלה) אבל אם היה ממש מן החבשיל עם הפ"ר בכף וטוחר לקדירה (לג) צריך פ' גם יהי ממש בחבשיל דברי ממשם (ז) נעלם כך [מרוך כ' כ"ן]:

קז שלא לאפות חיתר ואיסר בתנור אחד ובו ד סעיפים:

א יאין צולין בשר כשרה (א) עם (ב) בשר נבלה או של בהמה טמאה

באר היטב

(ב) במסכת שמות. פי' במשנה דרפ"ח במשנה פ' פ"ו.

פתחי תשובה

(ב) במסכת שמות. פי' במשנה דרפ"ח במשנה פ' פ"ו.

(ה) שאין צולין בשר כשרה עם בשר נבלה או עם בשר בהמה טמאה. עיין בב"י שכתב בשם הרמב"ם והרא"ש שאין צולין בשר כשרה עם בשר נבלה או עם בשר בהמה טמאה אפילו בשני תנורים שונים ובשני כלים שונים ואפילו בשני מקומות בתנור אחד ובו ד' סעיפים:

דרכי תשובה

הטוב ע"י קיסם לו יזקק לנוילת עם הטוב שיעור מן הפרק עד שיה' ט ס' לבטל לח הזבוב ע"י ובוילת כזה כתב ב"י בשבה"ג בהגהות הסה' רוש ס"ו ו"ל וקי הדעת מסרון הטוב בקיסם ל' בהגן ולח"כ מצליכין הקיסם כתם כדי שלא יבא לידי הקלה הגהות ס"ד ולפרש כלל כ"ז לות ג' וכיום דוקא מקדירה שהוא כלי רלתון אבל זבוב שבקערה שיש כלי שני ולבו החסידים ולבני מעשה לכסיהו מן הקערה עם בכף ולון טופלין ממנו מן הפרק ובוסף ובשפם כתב בב"ח שלשו שכל זמן שהטוב בקדירה בפל בם' ובפרק על הקערה הרי הוא כבלי שני וכו' עכ"ל ועי' בשלחן גבוה לעיל סוף סי' ק"ל שהאריך בדברי הגה"ט שהביא הכ"מ והביא בשמו כמה מיוקי דיוק בדין זבוב שנפל להבשיל והוציא בכף דהגה"ט לם פירו בזה דם בר הטוב לוסר לפיסתו עד ס' בשאר לוסרין אבל לדין דקי"ל הטוב דיו בשאר דברים המלוסים לוסרי בדילי מיני' מהמת מלוס שלין לוסרין לפיסתו לון ל"מ בפל דברי הגה"ט בזה לדיוק בכל מקום שהוציא הטוב מן הקדירה מובר שהבשיל שבכף ב"כ מובר שלין לפיסה הטוב לוס' לפי' לון שיש בהבשיל בשבה בלריטה ועי' בם בכף לעי' ס' ל"ג ס"ב ובשבה"ג בשם הרדב"ז המכר ובכה דלריטה לון לו לחוש לדברין בלל כי לוס לון לנו אלא לדברי המוסים"ח חביב הוא ופל"מ ולון פליטתו לוסר בלל רק לכתחלה יסן לכתילה עם רוסב הרבה בכף עד שיה' בהבשיל שבכף ס' בעבדו בל"ל אבל בדיעבד לף בשלון בם ס' בעבדו מובר בכל ע"י"ם (ועי' בדברים בפ"ק שלפ"ן). (בב) שאין פ"ישה וכו' עי' בם' זבר לפבריהם (ובכ"ב מהר"ם מלבלעי ז"ל) בשלן ב' לוח ד' ערך דברים בשלים שבאבל לפף שב' הבה"ג ה'לכה להעיך ס' בעבד פליטת בע"ח המלוסים ובבן עשה מעשה וכן פפן פרש חקרי לב אלא ג' מו"ל סי' ס"ו מ"ש ביזה שמרחיקין בשאה בגדים לכביסה אלא וזכוסים לף שם בשם בימים לין ביזה בלבדים שברי ים שאים בעבד בשיעים ומה שבעולם הגו לאסר בה לישר לפי הוא מחמת מיאום ולא מן הדין ע"י"ם ומי' מה בם' שרי אבל אלו לפף מלוסות דיום מערבת הר' סי' ו"ל: (בו) פליטת דברים אלו הפטומים אוסרת ר"ל לפי' לין רוב היתר עד בל נוף האיסור ולפי' לם לא ארק נוף האיסור מותר בהבשיל מיהו בשן אלא ג' מספר התשובות פרק ס' (בד"ה ור"ל) (בז) וכן הסברא פשוטה. עכ"ל סה"ת שהחמיר אלא בסם"ע ומי' בדברין לעיל ס' ק"ד ס"ק י"ט בשם בס"ו שם סה"ת הסכים להקל וכ"כ הפרישה ומי' בשלחן גבוה לעיל סוף סי' ק"ד שעשה על דברי הרמ"א בלן לפי' בשם המרדכי ולון לבטל הלכה לפי שעמדו על הקלה בזה בשם הגאונים ולפי שלא הביאו הרא"ש והטור ולפי שהוא בנגד הש"ס ופוסקים ראשונים ואחרונים ולפי שהוא בנגד הרמב"ם והרי"ף ורוב הפוסקים ולפי שהוא בנגד הרוב שבמנין הגאונים ולפי שהוא בנגד הרוב שבמנין הפוסקים ולפי שהוא בנגד הרוב שבמנין הראשונים ולפי שהוא בנגד הרוב שבמנין האחר

(ה) (נ) בהגהה א' ואע"פ שאין נותנין זה בזה ואם צלאן (ר) הרי זה (נ) מותר ואפילו היתה האמורה שמינה הרבה והמותרת רזה (ה) יואם התנור גדול (א) (ו) ישמחזיק ריב עשרונים (נ) (ז) יופיו פרוסה מותר לצלותם בו (ח) ובלבד שלא יגעו זה בזה יואם א' מהם (מ) מבושה בקדרה או בצק (י) וכיוצא בו מותר לצלותם אפילו בהנור קבן וכיו כרוסם: סגה (יא) ומ"ם (ד) נמצר עם חלב מי מיכל סכי (פור סימן נ"ו) (יב) וטכנין (יג) להחמיר בזיחלה (יד) אסיטו בחסר גדול וכדיעבד לפסל (מו) אסיטו בחטור (ס) קמן (פרוך ב' ל"ש ומתוכות ל"י מיקן וכנסנסת ע"ש) (מז) ואם אסור ספר פתחי תשובה

קלאר ולא קלאר שלקן וכלי שהוד בשם הגי' ו.ל"ש ב פור שפי' ניו וכלי שהוספיק עם ומפלת דף ס"ו ב פור שם בשם ספר פתחי תשובה

רבותיו ד' שמט שם ומפ"ש ומפ"ש שם ת שם[ומבדקי ומבדקי בשרק פ"ו ומפ"ש וכשרק כשרק דפ"ו ומפ"ש כלו ל"ש

באר היטב

דהיה ממם הבליל שם פלפ"ר נקף ניחת לן לשלן כל הקף בנות מלישר ובדי לנ"ל, מ"ם נ"ל ידשיק כמה בנת ונ"ש בכ"ל בכ"ך (הנבדרי המחוקים בשיני כיון

בים פ' בנד לישר ום בנד ממם מהבליל ונקף נ"ל ממרין ד"ל מפיכא תיו יפ' בנרך ס' נגד כל הקף וחו"ק) ודין ממם ומד בחלת ומכרת פ"ג פ"ם קי"ד

קח (א) בהגור. כתבו מפ"ח ומ"ך דוקא כשפחת מהן שהן מלוי מכוערה דמאי ניכר דמלן מהפכר יכול ניך ולמכור כה בים בדי לפ"ש יפי ובכ"ל דוקא שם נתן לתוכה ולא נתחלף לו אחר שנתבשל אבל אם נתחלף לו אחר שנתבשל אפילו נתן לתוכה מתחלה אסור ואפילו נתן לתוכה אחר שנתבשל ואינו יודע איזה מהן נתן לתוכה מותר. ומ"ש ס' ק"ס סי"ב אבל כשנתבשל יש מחלוקת בפוסקים ומ"ש בשם הרב בכסף משנה שהביא שם הילמ כפ"ל [כ' מ"ש דהלא מלמו שהיה כשנתבשל ודאי

פת עם כשר (יז) אסור (ו) נאכלו עם חלב (יח) אם יש לו פת אחר (צט) וכן אם אכ"מ (יט) אפה את עם פיסול (כ) אסור

באר היטב

(ו) נאכלו. עפי' נחתר נדול ופיו פתוח נאכלה [כיון שיש לו פיתר לאכלו עם כשר מיי לכתחלה] וכן משמע נמרמי ת"ח ופ"ל סי' קכ"ב ס"ו טנ"ש:

דרכי תשובה

הק"ס כל' דאם אכ"מ מוסיפים בכצילו שישראל אקוחים מהם מ"ל כאומר בשל ני עיי"ם ומבואר מדבריו דדוקא כשהנכו"ם שוכים בכצילו שישראל אכל אם שוכה רשו"ם מדעתו' ואפשי' מוכר לישראל לקנות דהקני' לא חשיב לכתחלה וכ"כ בשו"ת מהר"ם מלובלין סי' ק"ד דאין לאסור בהקני' לכתחלה וכתב דלא מיבעיא אם הישראל לא סי' בשעת הקני' דמשהי' לישראל לקנות אח"כ ממנו אלא אפי' אם סי' הישראל אצל הנכו"ם בשעת הקני' מותר לקנות ממנו כיון שלא שהו הישראל עיי"ם לצמם יטון בשו"ת הרדב"ז חלק נ' סי' תתקע"ח (ובדפוס ישן סי' תקמ"ו) כ' שם ולענין אם מותר לקנות מן הנכו"ם דבר שמהנכל בשנים הרבה יותר טוב שלא לקנות אלא מיד הנכו"ם עצמו מן הנכו"ם כמו שכתבתי לעיל סי' ס"ו וכ"ש אם הנכו"ם מוכנים לעבור על דברי הרמ"א לסן ולקוח מן הנכו"ם בהפסד מרובה כדי שלא יאמרו עליו שהוא מקפיד על ממונו ולא יקנו ממנו עוד כמ"ש בש"ת מהר"ם. מיהכת כי לסן סי' קכ"ב סעי' ו' מנואר להיפך ברמ"א דהקני' מועיל אפי' הנכו"ם מוכנים לעבור על דברי הרמ"א מכמה מקומות ומיותר הדבקני' שכוב דעבד ולא דבר הרי דעבד יותר לקנות מהנכו"ם וכ' שלא ל"ע מי"ם ובנכפ"ד שק"ע כ' ומדברי הרמ"א לסן סי' קכ"ב משמע דאפי' יש ע בריות מותר לקנות מנכו"ם דבכל נותר שוכה הקני' דעבד מי"ם אבן בצ"ו שם שק"ע כ' דמשי קכ"ב שם לסן רפ"ל דיל דשם מיירי לסן ממי לקנות מי"ם וע"ז כיד מבריהם לעיל סי' ל"ם שכניה מהם' יד כמלך שההפלה ב"כ על הדרב"ז כזה מכמה מקומות ותמה"כ לא מלא נכו לחוק עליו למעשה וסיים בל"ש וכתב דמכל המקומות שהקשו על הדרב"ז לן להקשות עליו כי נם הדרב"ז לא האחיר אחשב הקני' לכתחלה רק נבי ניטול לאסור לנבי מפל"ב בכל המקומות שכתבתי להניח עליו דשם לא מיירי ומבואר לאסור נם הרדב"ז מוכה דשרי לקנות מנכו"ם מי"ם וכיולא בזה כתב נ"כ בשפ"ת לעיל סי' ל"ו ס"ק כ"ח וכפ' ק"נ סוף ס"ק י"ד בשם הפר"ם מלובלין בהשי' סוף סי' ק"ד בישראל שסכר הנכיותו והחמלה מבר פ' ים אלא שכר שם נתן פ' מריפה שם החלב ממנה הוא מהנר לך יש שם בהיר הרבה פרות ונתן בחוזן שהחלב של הבריפה נמל בשעת השוכר לקנות החלב לף לכתחלה כיון דבידי הנכו"ם מוכל הוא מי"ם ומי' בשו"ת מהם שופר חיו"ד סי' ס"ב בשובלת דספק דלוסות וכ' שיש עלה למוכרים לעכו"ם ויחזיר ישראל ויקנה החלב מן הנכו"ם הקונה והניח מדברי הפר"ם מלובלין הנ"ל שלאחר שכבר מבשל בידי הנכו"ם מותר לקנותו לף לכתחלה מי"ם וכ"כ בשו"ת שם מהר' חלק לו"ח סי' ס' מי"ם ומי' בשו"ת בים שלמה חלק ש"ח סי' ל"ו שכ' ומ"ל דכל הטעמה בידי עכו"ם דעשה הוא וכו' ולף ישראל עומד בשעת עשיית הלוקש"ל לשמור שיהי' עשוי בכשר לאכרו לישראל כיון שאפשי הוא של עכו"ם לא שייך זה לין מבוארין לאסור לכתחלה וכמ"ש הפר"ם לף סי' ק"ד שכ"ל ומי' בשו"ת כתב שפר חפ"ח ריש סי' ס"ו ובשו"ת מהרח"ם סי' ס"ו שהביא ק"ן מחשו"ת ז"ל) חפ"ח סי' כ"ב ומי' בשו"ת מים רבים חיו"ד סי' ס"ו שהביא ק"ן מחשו' חוסת יצחק סי' ל' דהקני' מהכרי חשיב דעבד ולף מקרי לכתחלה לגלה כמלוכרים לעכו"ם לנסל מיי"ם ומי' בשו"ת בית יהודה (להפר"ח סי"ם) במענני ק"ק מנציל דף קפ"ו שכתב בפשיטות דמה שקונה מהנכו"ם חשוב לכתחלה ולפר מיי"ם לחוש בשרך שכלון להן סי' קפ"ו סות ז' שהביא והביא עליו מיי"ם ומי' בדבריו מה עוד כלן סות ה' ומיי"ם שר לעיל סי' ל"ם סות ח' מ"ם בדברי הרדב"ז ומהר"ם מלובלין הנ"ל וכביא כמה ראיות לדברי המהר"ם מלובלין הנ"ל ולף כהרדב"ז שהאחיר כזה וכתב שם שמלא הרדב"ז למלוח לחד מי כדיעבד מי"ם ומי' בדלכתחלה פ"מ דבר המשה בידי עכו"ם ופ"ם הס"ק וכפ' ל"ם פ"ק כ"ח פ"ם כאחין זה ומי' בס' ממרי בינה סות י"ד מה שהאריך בזאין זה ומ"ם כזה לדינא ומ' בס' שרי ממד חלב כבלוים מעורבי

(א) נקטה שתו את הם ים את אחר דכל זה מקרי להתחלה אסל (כב) אם אין לו את אחר בריאה (כג) מותר בשחיטה (כד) דאם מקרי לעניין זה דישבר (אחר כשה ב"י מוהרי"ן) ס"א דאין מתירין ריאתן אפילו בדישבר אלא אם כן אחמור שיהא קטן מן הגדל (כה) או להשלה במקום שמצאן יגלח (שם נאמרו) (כו) ומקום שמצאו אין להחמיר בדישבר (כז) אפילו בשהיה עגמרי (כח) ואם (כט) בשחיטה (ל) דכר (לא) ונקבה (לב) וכל זמן שהיה בהיתר (לג) דכר ונקבה שנולדו בשהיה בהיתר (לד) חייב ריאתן מלחת אינו (לה) ואפילו בדישבר

באר היטב

(ו) נקטה. כי סמ"ק ומ"ש משמע להקל נקטה מן משובר כוכבים דבניהם כשאר בהמות שלהם שאין כאם משום ניקולי ש"ך דאחתם כליהם אין ג"ש ואפ"ג נקטה שלנו שהם כאם ומשום הכי אסור. עי' מהגה"ט

דרכי

סי' ס"ג כתב"ש משמע מזה אי לא שקיים מן משמ"ס הצד להתחלה ומ"ש כמ"ש להלן בזה בין משמ"ס ואפילו לחלו שלומטו בכך ומ"ש שוד בחלק שלא הצדה בכללים מצרכת שלפ לזה יו"ד: (בא) לקנות שאחזו את. עבהגה"ט וכ"ל דכשה הוא דכעיק דוקא שם אין לו את אחר משום הים בזה מכ"ש חשם דריחת מלחת וכמשר משב"ל בלאחן דברים שבבית ס"ג שמצאן בכליהם כיון שאין בהם שום חשם לא משום ניקולי עכרים ולא משום כלים שלהם דאפי נפל"ם לפי ים לו בריחה מותר לקנות מהם. מ"ו משל"ד (ועי' בדברים לעיל ס"ק י"ח). (כב) אם אין לו את אחר. ר"ל ואח"כ נברח דלא יוכל להכל את אחר אבל אם חמתם לו אבל לו שם לו דכר מאכל בחלב שפ"ח להכלו בלא אחר אלא דאם לא יוכל לחשה אחר יפסיד מאכל בחלב. כריתי שק"ו: (כב) מותר בשניהם. היינו לפי בש"ס שם"ם מותר ומי' בביאור בגי' שק"ם מ"ם זה וכתב שהוא דכר ש"ס שם"ם מותר לאכול בלא אבל אם הוא ע"ל בחלב ואפ"ם שהרי הרמ"ם פ"י ג"ש זה וכיון דאפשר לאכול בלא אבל אם הוא ע"ל בחלב לא יוכל לאכול אחד מהם ומי' בשם הרמ"ם שהוא ס"ק י"ב ס"ק ו' וכ"כ שהוא ס"ק ל"ב כ' נמצא דלפי"ז אם שחטו דכרים ונקבות ושיים דמ"ם שמשמר על הסתכר לא ריחת מלחת מדאוריימא לו ודכן פ"י ומי' בש"ד ס"ק י"ג כ' דמלאה דכדבר תרוף וכוונה הוי ריחת מלחת מדאוריימא מ"י וצ"ע גם זכרון מגרסם (מהגאון ש"ך מבלי הסכן ז"ל) שמשיג על הסרמ"ג בזה והעלה דכמ"ש ס"ק ל"ח נאלן בן ד"ח נלעו תרוף ואם אחריך דריחת לא מלחת אחר בד"ח הוא כן פ"י ומי' בשהוות יד שאל כ' ודל"ח בשאר חשיטים אבל בשב"ח דלא אסור רק חזקה דרך בישול בדאף דאינו אלא מדרבנן דבדאף לא תרוף אלא ובדע מיני פ"י גם לדעת ל"ע בשב"ל דהוה הין ממש"ל סי' פ"ו (פ"ק י"ג) מכמה נדולי המחברים דמשיקר לימין דלני אסור אה"נ גם בש"ח אחם הוא ל' יפ' שאינו רק כמו כשהם הלח כגר כמו הסרמ"ג בש"ו לעיל סי' ק"ל סק"כ ואפ"ג דכשהם הוא רק מדרבנן ובשב"ח שיאר בשאלה פ"א לפ כי' תשיבה כשהם מגי"ש בחלב ובשאלה אחר"כ שלאחר שהוא בשר בשר אה"נ בשאר ע"י בישול כ"ש בישול פ"י ובשאר מיני דגים לעיל (סי' ל"ו) ופ"ל כ"ש בג"ד כיון שבשהם עומדים ומתבשלים בשאר וגם הוא דגים מזו לא ובשלא מזו לא ע"י הגיה הוא ע"י שהבשל בשלא אחר בשר ואפאר ע"י בישול אה"נ: (לג) ואפי' בדישבר אשר. עבשאר"ם סק"ח ס"ם שהשל"ה ואפי' בשהוות נחלים ופי פ"ח בשלו אחרון ריחת/מלחת הוא ומשמ"ם סק"ח שהשב"ח ואפי' בדישבר הוא דכל זה דוקא אם לין הבשר אחרון לעגמי רק בשו קטן או בשקם בהשבון יולא אבל בשהות לעגמי שאחר מותר בשאר נחלב לפ בדבר תרוף אלא אפי' בשהוות לעגמי דשי בכירה מפיש בדוקא אבל לין להחמיר אה"נ: אבשבים-שמיקר הין שאחר"ם סק"ם שהשב דלא אחרון בשאר נחלב ופי פ"ח ממשמ אלא ריחת ודיחת לא מלחת אחר ופיש דלפ בשאר אחרון ופי פ"ח להחמיר ס"י ובן בשבים שאר בש"ם להכל בדישבר ס"י מ' בשאר ס"י שהשב"ם ס"ק ג' ב' דלפ"ז ריחת לא מלחת אחר ופיש דלפ בשאר אחרון ופי פ"ח להחמיר ס"י ובן בשבים שאר בש"ם להכל בדישבר ס"י מ' בשאר ס"י שהשב"ם ס"ק ג' ב' דלפ"ז ריחת לא מלחת אחר ופיש דלפ בשאר אחרון ופי פ"ח להחמיר ס"י ובן בשבים שאר בש"ם להכל בדישבר ס"י מ' בשאר ס"י

תשובות

לא היה בהסתר אחרון רק בשאר (ופ"ם שם בלשון אחרון וכו' ומיהו בהסתר אחרון אחר שאל שאר אחר ועיין להזה להיקל היכר אחרון ומיהו בשאר אחרון. מהגהות שלמה) כיון דנגמ"ה לידי בחמתי להכל (עי' נדבריהו להלן ס"ק י"ב) חולי ים לנקל זה בהם"ת והיחת בגי"ש ס"י: (לא) ואחרון. עבהגה"ט ס"ם מהש"ה שהביא בשב"ל בשאר בהם"ת לידי לפי נהגו נחל ואין. עבהגה"ט ס"ם מהש"ה שהביא בדישבר ועפ"ח בשאר"ם לידי לפי נהגו נחל ואין שהיה בשאר בפי' בדישבר ועפ"ח בשאר"ם בשאר"ם שם בשאר"ם שהביאו על זה ובסרמ"ם כתב שבשאר"ם בשאר"ם על בחמה זה והביאו כחה דלחות לעגמי ובשאר"ם בחתיה לפי' בדבר שבשאר לפי בחתיה בחה דלחות לעגמי שאחר בדישבר לפי' בהגה קטן ואפי שהוא בחתיה בשאר"ם לידי

(כו) אסור אם שהפסד מועט מצוי אם פי' מהם (לז) מכוסה (לח) תשיעי בטעם נשתנית (מ) (לט) מותר (מרדכי פ' ג"ה) אם אחד או נלעג מותר ויתיר מחצה מחצה אחת מועלין (מ) אסור אפילו בדיעבד (שם בשחוט) וכ"ה אם אחד נכסף"ג את עם נשר (מא) אפשר נאבוע (י) בחלב (מב) אבל (ב) (בב) נוה

פתחי תשובה

(ב) כתה אחי"ו עב"ד ועיין בתשובת ריטב"ן סימן ס"ב דלוקח אם גם נפסק שחחי"ו הוא פ"י היה אבל אם פעם אי' ה"ו פ"י נניפה אשר בן מכחש אם ל' התלה פוב להחמיר ז (י) בחלב. כתב הב"ח היו נפת מעשם או שים סיכר אשר אני נכח בעת נזרח ריחח ל' י' נדיבעבד אפילו פי שהטיר בחום נגעו עכ"ל הפי"ר (ם) עוחר כ' נח"ה ניחו

באר היטב

דרכי תשובה

המריק ריחח לאו מלחה היח וכ"כ בשפ"ד ס"ק י"ג עי"ש ועי' שך בדבריו בס"ז סק"ה מ"ש בזה והכריע להם כי' היחיר מריק אין להקל כלל אכן אם כי' האיסור חריק יש חקום עיון אם יש להקל בהם"מ ואוקי נחל עכ"פ דיל דהמלמד להקל בכה"ג אין נוחרין בו ומ"מ נם זה נ"ע אך כחב הכ"ח בנלע שיטם האיסור והיחר בהנח נלע קדירה המבשק בין ג' לאחרינו אבל אם כי' האיסור דבר חריף בקדירה יש לנדד להקל בהם"מ אבל אם כי' היחיר דבר חריף נם בקדירה אין לנדד להקל הנח אם לא כי' שם בהמר רק לערך שעה ח' או ב' ח"ל בהשמין לערך שבת שהחנור סיום כל הלילה אין להקל נם בקדירה עיי"ש (לו) אשור עי' בדברי שאל ויוסף דעת שפאל אי בריחח שיך חל"ג ופ' דמדברי הפ"ח משמע דלחרינו בריח הל"ג ולחרבה בריחח שיך יותר חל"ג הברי בחמה חל"ג בשאר חיסורין ליח לנו חלח מדרבנן משום דלחן שאסור יכול לאסור במקום שהאיסור עלמו ליח יכול לילך נשם ואברי בריח חחריף שאסור לח בשפון הנאסר יכול לילך נשם עיי"ש ועי' בש"ח בי יוסף סי' ע"ג בעובדה בשנח בבכורות החנור להיליח הטשחלי"ם ממלח בקדירה שבי' עם בילים בילה אחה שבי' נה שפה דם בהלמון והקדירות והבילים לח כי' מבושים וכ' לחפוי כי' דבר חריף בהחיבר יש לחחיר הטשחלי"ם כיון שבי' הקדירות שבי' מחומים בחנור בשון שבים נגד הבילה האסורה שפיר מהני וה"ל כל הבילים ל"ב כיון דהבילים כי' בקדירה אחת ואסורו וח"ב הל עשנו כיום בבילה זו"ח הנח ד"ל דבריחח לח שיך ליז חל"ג כיון דהבלה פוסקים מקילין בריחח וח"ב לח שאר הבילים יהילו לאסור רטשחלי"ם מחמח ריחח יוחר דנם בנטנח הק"ד על האלמון לח הי רק ספק איסור והיכח שים עוד ספק נח לחמריך בשאר איסורין חל"ג ושוב שהפ הבילה הוח כחם ליח יכול לאסור שאר הקדירות וח"ל דהיכח מבשם לאיסור ז"ח הנח בבילה לח ממרינן דמבשם כמ"ם כשפקים וח"ב ל"ג ס' רק נגד הבילה האסורה ושוב לחמרינן כל מה שבי' שומן בהחנור מעורף ע"ב טורה להחיר הטשחלים עיי"ם (לז) מכוסה אפי' בבצק עבפר"ח סק"ם שב' מבכ"ח בשם הא"ה דחקי' שיירים מכוסים בנלק לם משה הכיסוי בשומן לח שלמו העיסה שם שומן דש ממנולה עב"ד וכ"כ בשפ"ד בשם מלחמוים עיין שם ועי' בית יהודה בפיה"מ ס"ק י"ג מ"ש בזה והכה דהמעיין בהחי"ה יראה שלח כהב זה רק לם משה הכיסוי בנלק של הבשיר"ח בשומן מוחיז מן הפלחי"ן בחמחה כיו שהשומן מנולה עשוים לו שם לם הכיסוי נרוחב לח כחב דזה לח מקרי רחיבה כיון שהשומן מנולה הוח חבל שם לח הי' השומן של העיסה מנולה שפיר מהי הכיסוי דלח נמלח בחי"ה כלל שהשומן שבחוך העיסה מנרע כח הכיסוי חלח דל"ל דכיון דמעלמם משומים בבשר לח בחכב ח"כ מה לי בחה שהבשר לח הח"כ שבפנים מבושה הם בעלמם הם מנולים והשומן לח החחלה שבו הוח בעין חבל לח נראה מלישעה בעין על העיסה שים חבב לח שומן שפיר מהי העיסה שהבשר בקדירה הבח שוף כל שוף לין כיון מריפות שיך ליכן ריח לו לשהוב לכן שף שהאיסור דבר חריף מ"מ ליח מניע בריח להיחר שבפנים וכן שף בהיחר דבר חריף והאיסור מבושה בבצק המבוח בשומן של היחר ליח שוחך ידבר חריף מהאיסור כיון שהוח מבושה עכ"ל ועי"ש בקילר דיש שבשף הפ' חות ד' (לח) אפי' בבצק בעלמא פוחר. עי' בהגהות חכמת שלמה שהשמיה למה מהני מה שהבושה בנלק הרי עכ"פ הנלק נוגע הריח והוח נותן טעם להשני כיון דנוגע בו והכה דלהבשר דמיירי לחיוו טעם נחוכל וכו' ופ"ם בל"ע עי"ש ועי' בערוגות הבושם חות נ' שעמד נ"ב ע"ז והירץ נדרך לפשר דבשר שהפשר מבח ריחח שף בדבר חריף לח חמרי חל"ג שיכח יכול להפשר עוד בשעשו כיון דלח נבלע בו בלוע ממם רק ריחח ועי"ש בש"ם שוד בזה ופ"ם בל"ע נרישח עי"ש מבל נחל"ג בלוע ממם רק ריחח ועי"ש בחי"ה הנח בי' יהודה בפיה"מ ס"ק ל"ב

(כד) ואפי' (כה) אם (כו) אין (כז) נהוג (כח) שגג אם כן (יא) (כט) כיון שהתנה ניכויים לפי מכור כשי לפי כמה שניכים שנוהגין (ג) דכוי כניסוי של קנדיר [ד"ס מהמפות פרס"ם כימן נ"ג] כדלעיל סי' נ"ג י"ס (נא) דכל מקום לתמריון ריחא מינהא (נב) ואפי' בדישבד (נג) סיים (נד) דווקא לניכוי פ' מן הסחר עד לסיגור אבל נדלוקא שנים מן סחיתר לפני (נה) נכל (נו) אם (נז) שנתחל מנחל לסיגור (נח) ולעולך (יג) (נט) בספר (ס) יש (סא) נעשת ק. י"ס לסיגור לפי שנשנו (סב) כגון

באר חיטב

כדלעיל ר"ם ג"ל (יא) כיום. ואפי' אם ומשם נריח [ומניין ריחו בחמר] אין נהוג בא"י אם אין במחנת מיש מחת שיעור. ס"ך. (יב) בספר. כיום בספר מרוכה

דרכי תשובה

שבנע ס"י היום ונ"ע. וכן יש ליזהר להקך אם נבנע נהבלי התה־תג עי מיכה בחם וחמ"ב שמהו בריח כל נשר מה דיט ומע"ך סהנותיק הבו' מיישני וכנכד אלא ינע ומנוע־ דלם נגע בפעם רלבושה בו לסור נלחנות נעשם שפי' לף בלי ענישה ופי' בחניכה שהים מה שכתב נזה נכלן ולכלן וכתב דמדברי הימ"ם משמע דלא לסור אמ"ב נגע בשריחם שבל אם נגע בכעשם רלחנון ונלא בשני שרי ופי"ם בא"ם נזה (ופי' מזה עוד בדבריט להלן כ"ק מ"ח): (כמד) אחר זה עע"ך ס"ק י"ב מ"ם כי לא נמלא ריח לבלי ניחור ויפל"ם לנוכו ופי' בהנהות כתים מהדי"ב שכתב דמ"ם בריח יין ערק בשבלי ל"ש להמיר פכ"ד. (כמה) זה. ובעה"ם מ"ם מסע"ך ולחפי'. בדבר בשבשה לריחת הין לחום ומע"ך שכ' ולחפי' עניין פריח בחסר הין לחם נזה לחד זה ופי' בשיחי כלל ל"ב ס"ק כ"ו שבניט מדברי הפוסק' ומשמע מדבריהם דנדבר שבשבה ניח ומשפט לשבר ולחפי' נזה לחד זה ים לחם ויפיש בל"ע ש"י. (כנ) אין לחוש. ועפ"ם מ"ם מהשי' חב"ח ופי"ם בשבו' חב"ח שבשב בם מ"ם ולחם סי' בשכלי מכלו שנשבר מריח גם שכלי לשבר ולם ניכלו מ"ב מכלו לחד בלשון כני נשבר המכלו הכי' בשבשה ולחפי' בריח ולחפי' ריח ולחפי' ריח בשבר מריח ת"ב לחן בח נפריש לחסור כל מדבה הניבה ולחן לם נעם דבר מכלו בשבר מריח במכלו לחד לוט לוכר מדבה הניבה ולחן מוחרים בדבר שבשבר מריח ת"ב לחן בח נפריש לחסור רק לוט המכלו שנשו לבל נח לחכור ציד דבר לחד ש"י ובעה"ב (ס"ק ל"ו) ביום: דברי בעל ויסף דעה דשביעה ל' תם בריח לחרינן הב"ח שביעה תב לם נעם דבר מכלו בשבר מריח במכלו לחד לוכר (וש"ך ס"ק ל"ח): (כנ) לחיש. שבס"ד ס"ק י"ב שכתב דמ"ם לכתחב הסר להניח לו לנבל ההה מריח"ד (ריש מיבה) לף נזה לח"ו דלא ברי לנא בדיעבד ש"י"ם ומ' ניד הנרסה בל' דנרמה לחם כנר לפו פה שם בשר נזה לח"ו לף נכתחב מוכר לנכנו בתנב לף דהו' דבר כיש ו מחירן ש"י"ם (כח) אלא אם כן הוא בהבחנת מפנוחם, מ' בידושי הגרשש"ם שכתב דמהנען בל' הע"ך מהבו' מיחוני דסמנים דנזה לחד זה שרי מבוש דלא נמלא ריח ופיעום נכני שיחור ופיעום לאכל מכמש דים ריח ופיעום נפני רק לחרן כח בריח והפיעום הזק כ"ב נחשר והפנים ניאכל ס"ב קבה פל מ"ם הנס"ח לח"ב כדע ירחבת מבישום דלמ"ל בישם מבישם דוקא הנא לף לם נש בישם מבישם כעון בלשם הישב לחשר הים כחבשה ולא כדע בחבשה ממנו מ"ם לם לח"ב הפ בישר בחת בחבשה וכדע בחבשה נ"ב ניהבר כיון דחיהלה נכפם בריח ובחבשה בבהפה לח"ב שביהר לחתי' ומדע ברי כדעה מלים בבלע לישר שבחבשה וכיום נ"ע פי"ם: (כמ) הוע הסחבת. סיש בראש בהדע לם לסור לפל מבהפה לחן הוכבון נשע בדבר יעם. יד יכוחם בפי"ם ס"ק ס"ו ובפי"ם ס"ק כ"ם פי"ב. (נ) דדוי בכיסוי של קדרה. ממחי"ם בם ס"ק כ"ם שכקבה ולם הוא בכיסוי קידה מחש לם יפסר לף לם לם רלוט שהדע וכהב שם כמה הנ"ע נני כיסוי מרוה לדרך ניהן לף לם לם רלוט שהדע וכהב שם כמה הילוקים פי"ם ופי' יד יכוחם בם פל דהילוק נזה כוח פבוע דכיסוי של מדבה כוי בכיסוי פל הכלי פלמה שהבדרה נלפה בו וחפ"ל בשך לכתדרה ס"ב גם מעם יש מנים נכיסוי מבפ"ב מחבה שלוחן מחתו שהע"ב נטוי מבפ"ב דמבשב דש ביולם מבפ"ב פ' לים מנים לחתחבת שלחו ס"ב לים לחסר מד בלשון שהדע פי"ם בפי' פ' לנשל לם מכי להחיר ש"ו פ"ר ירחיהם בלחן בפ"ם בשים לחן לדיעל כתב דלחן לנבה חמיות נזה דכל שים שפ"ם בחניכה פ' בשים כל בחר חפיים הבפנים מוכרין פי"ם וכיום לפי' בלא בפפ"ם (פ"ל פ"ק פ"ם): (נמ) הפחר. מבפ"ב ותפ"ך נמן בפיפ ש"ב ולפי' בחשבון בלחן בפ"ם בחר בפ"ב בלחן בפ"ם בחר בפ"ב בלחן בפ"ם בחר בפ"ב

(סב) חתן נסמא ריחת מלתא ואסור אפילו בדיעבד (סד) אם התנה (ג) קטן וגוי סתום והמיסר ואינו מגולין תוך שתתו (סגאת סמ"ק) (סה) שתין (יד) לתלק (ד"מ כתם מרדפי) (סו) ובמקום הספד (סז) יש לסמוך מדברי המקלין ואין לקטן סמ"ק ק"ח אם יש להחמיר לבשלם בקדרה (סט) זה לעצמו וזה לעצמו אפילו בתנור קטן ובין סתום מותר ואעפ"י שפי הקדרות (פ) (ע) מגולה : סגה (עא) ודוקא

באר הגולה

ע"ך וכתב סמ"ק אפ"ג דגם בגלי מהניא לאיסור בגוש מחתיכה וכן מבואר בסמ"ק סימן תמ"ו ס"ק ג"ע דבמרדכי ליתא אלא דגוף איסור ריחא מלתא בלאיסור הלוקח בשוגג ומ"ב ה"ג בהדיא"מ יש להקל ריחא מ"מ בריחא יש להקל משום דכל מכנס בגופן. (ג) קטן. כתב ה"ר ג"ש דכתום דשנדת סכנים משום ד"ד"ח דשיטו מילתא בחומרים. נהוגים איסור כ"כ ה"ר ג"ש דכ"ש לכרב דכתום, אלו לשמשיטו דס"ל ריחא מילתא בחומרים קטנים כלכך משמרין שפי מאל לדיק דקי"ל ריחא לא מילתא היא אלא בגבור כ"ל בחומרים נהוגים ומשמ ע"ש שכ"ל. (ד) להלק. כתב הס"ך משמע להמרדכי הן הלק בין

ודכי

מה הדין וכ' וגם אם יש להלק בין הטור גדול לתנור קטן וכ' המחבר להחמיר בשניהם כאיסור ולכן לא הזכיר כאן דלא בלוע וקי"ל דכלוע אינו בלוע רוצה לומר מ"מ בריחא יש להקל משום דכל מכנס בלאיסור הלוקח בשוגג ומ"ב ה"ג בהדיא"מ יש להקל ר' מ"מ כתב הרמ"א כתב לפעל מי' ק"ב להחיר משמע בדבר שיש לו מתירין ואף שהיה יכול להפריש אלא שהוא טרוד בדבר אחר ואינו חושש לכך ומותר לכתחלה דהוי כמאכיל שאר לאחרים שיכול להפריש ומ"מ בדיעבד אינו נאסר ולכן מותר אפילו יש לו מתירין אחרים ומ"מ בחולין שאני דכיון דאיכא מתירין אחרים אין לחוש שמא יבא לאכלו בלא הפרשה ומ"מ בתרומה

(עב) שהתטר פשוט קצת (עג) מכל מקום כיון שהוא מכל מקום מלדידים כדרך (עד) שמשמשים מחמין לנוכך שנעם פשור [מהרי"ו סימן מ"ב] ומפני כדיעבד יש מחמירין ואסרי מה לחיסור מה להיתר מנוכר [ב"מ בהגהת ש"ך] ובמקום הפסד (פו) מרוכה יש להקל ג **ראם יש** (עו) **שבעונית של איסור על המרדה** (עז) **אשר** (עח) **ליתן עליה היתר כל היום מידו כשאינה בת יומא** מוהר **להשתמש בה משום** (עט) **דאי** (פ) **אפשר בענין אחר**. הגה (פא) כל זמן שהיא בת יומא (פב) לא מהני בה (ב) הגעלה (פג) ולא (פד) קליפה נכלי חומטת **ד פת רבה שבתוך על גבי חבית פתוחה של** (פה) **יין נסך אסורה** (ודוקא שם (בה) חומטת נגד המנוסה) (אחר כלי ג"כ) (פו) **אבל אם הפת צוננת אפילו אם החבית פתוחה**

באר היטב

שיהוא בשיורי בשוליהם מיד אחר ש"הבשיר"ם מבוא שמטית של שיכור שכי המרדה ואם לית כבירו הד נתבי בפל ת"ם דכוי מהר"ל דלפי מיהרו מנוכ ומרוכ"ל כאשר לעיל ס' בהיתר נגד היתר בשיהת וחיל לפמעיה דס"ל דלפ בלפייה בשיב ס' בעיבול ולא כרמ"א בס"ח נפי מלה בהכללה וכו' (יח) קליפה. ולא הגעלה אחר קליפה דמרדה דיב כללי בהבת בו פ"י בתיר לדרך ניתן ופ"ל ס' קכ"ם ס"ב (יט) יין. [בשופר הל ח סג ו כ] כתב הב"ח אפלו כתם יש לו תשיש בשר ח"י

נאמנו כשפוד לך נקע הריהבר כהם לי ואם כהגור פיזות קלה אפילו בהחלה מותר ואם לית כבירו הד נתבי בפל ת"ם דכוי מהר"ל דלפי מיהרו מנוכ ומרוכ"ל כאשר לעיל ס' בהיתר נגד היתר בשיהת וחיל לפמעיה דס"ל דלפ בלפייה בשיב ס' בעיבול ולא כרמ"א בס"ח נפי מלה בהכללה וכו' (יח) קליפה. ולא הגעלה אחר קליפה דמרדה דיב כללי בהבת בו פ"י בתיר לדרך ניתן ופ"ל ס' קכ"ם ס"ב (יט) יין. [בשופר הל ח סג ו כ] כתב הב"ח אפלו כתם יש לו תשיש בשר ח"י

דרכי תשובה

סם דברי המולקם עליו זה וכי' בדבריו לעיל בכי' הל"ו (ס"ק ק"ו) בכ' כיוצא בזה שוד מדבריו ז"ל בענין שהי קדירות המשומדות על הכיהה וזה מבירים לף שמן הדחלה הולכת מקדירה לי' נ"ב ס"ם להחמיר וכי"ם בס"ב ס"ד בזה ול"ש (עב) שהתטר פתוח קצת עבלה"ט כ"ק ס"ו מ"ב מיבב"ן דבשהתטר שכוח קלה שהי להחלה מוהר וזה הוא היולק בניי ביעול לעני ר"ל דבלני ביעבר גדול ופתוח קלה מו קטן ופתוח לעבדי להחלה אסר ולו ביעול לף הטר קטן ופתוח קלה שרי להחלה. בפ"ד ס"ק י"ז (עג) אבל אם הוא פתום סבל הצדדים. ר"ל נם במקום שהעשן יולא. בפ"ד סם (עד) שכשפתים החיין לצורך שבת עי"ז סק"ה בכהב דהכבי מדעה הרמ"א דהעמה לשכת ביום פתום בהטר כל הלילה חיוב ויהר מלייה בשוה רק לפי כעם עיי"ם (עה) ובכפום הפבד פרובה יש להקל עבלה"ם מ"ם מכ"ך דבב"ח פסק כהרב ועבפ"ח בכ ובפ"ק בחי"ז בכהב בעין הלבה דאפי' בהום לעמי בהי בהפ"ם ולין מילק בזה בין פהר גדול לו קטן בכ"מ דיעבד בהי בהפ"ם ובהפ"ם לפשר לף זה הוקל י"מהת בבת הוא הריבין בפ"ם מבל אם המיפו רק לפי כעם דעת הר"ן דבהי בדיעבד לפי' בלא בי"ם ואפי' בהטר קטן ובהום לעמי כל בהיא בעיבול ובי"ם שוד בכ' דכל זה בדבר שבי"ך בו בעונים סבע בעיבים כחיבים (ר"ל כחומם לעמי) לף בהטר קטן ובהום לעמי ים להקל בדיעבד אפי' אלא בפ"ם מי"ם וכ"ב בחוי"ד בקטר דיעם לות ז'.

סעיף ג (עו) **שבעונית של איסור וכו'**. פפ"ד בפם הלו"ה בליפה עכוים בהוסה בהגדו סה עם פבפיד"ם על פיפר דלין הבם על המרדה בעולם בפב"ם בפת בהוסה המרדה בעולם בפבפיד"ם על פיפר ובי' דיד יהודה בפי"ם ס"ק כ"ד ובפי"ק ס"ק ל"ג בכ' בבילוד דין זה להלבורה קבה דמה מהי הלא חיפיק לבמרדה לף מהכי יש לחת להחזר עיון בבלנע בו מבפבפיד"ם על פיפר והכב דבע"ב מיירי שבפבפיד"ם היבה בהיבת לו אפי' עם בהטר שהר דבר המבשיק בין הבפבפיד"ם ובין הבעור בתוך בתוך הבם מחמת הבעור רק מחמת המרדה שבעולם הבפבפיד"ם בגח דבר רבישבק ובלא המיהה והח"ב הולם שמה רשת לפל בלא"ה הא יש הבם מחמת הרור עלמו דעבלע בה הפיפר של הבפבפיד"ם ושוב מהבפם הפיפר בכל בהעור ונם מיירי בע"ב שפי' בהפר נחול ופפות בפלן בלן הבם מחמת בייתו ונם בכ זה הלא בלן הבם שוב מבפמרים על הבפבפיד"ם תמה הפה לפל בים הבם שוב בוחלי לפיר עיי"ם (ועיל ס"ק ע"ם) (עז) **אסור** להן עליה היהר כל היום. עבלה"ם מ"ם דלם נקע שלי בהיר בשיעור ל"ל לבהר לפי' דיעבד וכי' ומ"ם דהמרדם"ל דפ"ל דלריך ס' בפיפר עד בפיפר לפל לפעמי' וכי' ועי' בכהב"ע בהגיהת ב"י בעיל פי' ל"ב סוף ס"ם בכהב ול"ל מלמהי בליפוים שם רלינו שבעל מרובב של פיפר על הרחת לפהר להיות להם בפוהו רחת ואם פהיות בפיפר בפהומה שיהא דיש בבדי בפהם שם בלי ס' בהלבו קלף ושלל ושלו פיפר רק כדי קליפה מן הלחם והכל לפי רפות פיעם שם בישם ואם בפהרב הלחם הבות בחוב הכל שיהר לפי' אם לף בקלף וכי' ל"ב פפפקי הל"ל יוקף והגר ס"ם ושלו פיפר רק כ"ק בלחם עליה בפיר דפיפר בלו אם לף בפת בגד בפיפר בפרחת וכו' ופ"ם חין בפיר בלחת

אז פת חמה וחבית מנופה (פי' משומם) מותר (פז) *)ואם היה פת שעורים אסור אם פת חבית מנופה: ה (נ) פת) כמותר (צ) לשאוף בפיו ריח יין נסך (צא) דרך נקב שבחבית (צב) לידע (צג) אם הוא טוב: סגר (צד) מגל (צה) מאור (כה) (צו) למשמש קף על פי שפיט טלטול (ריכ"ם פי' רש"ם) ומאור נוקף יין נסך שאסור בהנאה (בשערים נסם כנגות תחיתי סוף פ"ו) מגל מותר נוקף סחם יינם (צז) למוכר (כב) בהמתה (מרוך כ' ל"ם) ן ישק של פלפלין וחנגביל שמשימין בקנקני יין נסך (צח) מותר לדרית בהם אבל (צט) לבשמים (ג) דהבדלה (ק) אסור: ז (קא) *)בשמים של עבודה זרה וכלאי הכרם

*) פרש יפה עז נפשו ב סם סלי נפשו ב סם סלי נם מיפה וכו רבא אמר מותר וכו' לפרש"י נתשבשה ופירש כמור משום שרין מושים קן ליין כיון דעשו כהנין לגו ליין כהנין אפי' בין ואם זה שמריח ליש מכוון לריח היין אלא לריח כהנין מ"מ ג"ז סם מפל דתניי' ו נת סמנים דף כ"ם ומיהו דמיוחת משומרת בורד וריחם ע"ת דף י"ב

פתחי תשובה

(ג) שאחר לבואף מין נשבר אחלך פי"ם ביהלומות מתכלים אסורות נשר ן מנך בפיסון נכנסה מאכ"ם הניקה מן סוגרי טרכס ם מי ריחר לבואף טהו כי יש מפקפקים נזכר כי נשמעים מלפיש מרש בשהם יינם ויהלוך כאף נזה וכפלה דאף לנשת הינה דהנחת זשבין סחם יינם לאסור בהנאה מ"ם אני לשאוף בפיו כאכ"ם. זה ממש בפסיק נשם פיסה דף י' ב"ם וכלכה אף קף היה אחת קנרת מיכה מ"ר בשהב כני"ף וכ"ם נ"ך דאיסה לשאוף בפיו ם ק' נגד יין בחלפין דנסך ב"ם ריחה לנו מ'מ ואף כל זה אינו מנך בנהית יסד שחם בחלפין אינו אלא כדי יפן נו ריח בהחנה אחרי דחיכה נ"ת דמ"ם ירבי הוא נכנה מנוש של ן קור שם" יין מכחתך בפאכ"ם. ר"ם יש לפפיר בשופי זכיון דקיי"ל דיי"נ מין בפאכ"ם נפל נם, וכ"ד ליכה פפוקי בחנה ם נו כ' כי כפף זכרן נקוני כון דפחם יינם הניכן ואחי דלכאיל מי' ל"ח נכנסך וכ"ם מחי"ם פח ם"ב נד"ח פפוקי בחנה ז"ל [ומיהו נפחי"ם נכני ל"ד פח ם"ב ז כנ מנוכח נפחוח נפחוך אפי בפיל ואי' מ"ם נקחן פי' ק"ב ם"ב ד"ה] כ"ם נ"ד לחיכה פפוקי בחנה אחרי אי פחם יינם נאי"ח חקור נכאחה ואחנה אפ בחחכין נ ין פיו אלא כדי ליפן נו ריח ואחנה ים נו ם' ם"ב אפאלה כן פלנה לאפאה

דרכי תשובה

דחוקה בפת אלא אבל נפרוסה אסי בטח אסור עי"ם (פז) ואם היה פת שעורים ובר' מי' בהוספות ירושלים אהבית מדברי ירושלמי פרק י' דתרומות מיתין מלתא דשעורים מלמעלה כפה אלא אחיתין שחטת כך אין השעורים שחטת שחטת שעורים מלמטן ומיתי מלמעלה כפה אלא שעורים שחטת כך אחיתין שחטת אלא אחיתין מלמטן ומיתי מלמעלה הפיס בירושלמי שם (בד"ה שעורים) בכיב ומדברי הרמב"ם אלא הזכיר זה מלה הם"ל דהוי לימעוטי אלא אחיתין מלמעלה ולימא אחיתין דכמו אחיתין מלמטה ושעורין מלמעלה מוכר שכפה אלא אחיתין שחטת כך אין השעורים שחטת אלא אחיתין מלמעלה כפה אלא אחיתין מלמטן כך אין השעורים שחטת משום דבלמ"ה לא הוי אלא מומרת דרבנן נעלמא אחילף בכ"מ נקלה ולא אסור אלא אם כן שעורים אין מלמעלה דרבנן נעלמא אחילף בכ"מ נקלה ולא אסור אלא אם כן שעורים אין מלמעלה וכן מלמעלה אין מלמטה עי"ם (פח) השת חטה. עבאה"ם מ"ם הם"ם בחבית מנופה וכן טחנת ומי' בפרי"ח סק"ב מ"ם בזה וכפלה דלאיזן ריחא"ל נלא מלחא מכי' בפת שעורים אין לאסור אלא בפת חמה אבל טחנת אסור דלאחר שחוה ומשחת אין שאור עי"ם וכ"כ בית יהודה בפרי"ח סק"ב כ"ו ובפרי"ח סק"ב ל"ח לחיים אלא אם כן שהוה בפרי"ח בזה ופסק הרמיק דלאיזן ריחא"ל נלא מלחא מכי' בפת שעורים אין לאסור אלא בפת חמה אבל טחנת אסור

(ד) ושרלה (ח) (קב) אסור (כד) (קג) להריח (קד) בהם:

קח דין יבש טבש שנתערב. ובו ב' סעיפים:

א (א) תרומה (ב) שאינה (ג) ראויה להתחבר

באר היטב

מיהו להבדלה ולח כתו שמעת מי שכתב שאין נ"מ בזה כלל ע"ש: (כד) להריח דווקא כיון שיתר מקום דאוזן נאסרו ומזיקו ומזיקו ולזיקו מאכל מכל בשאר איסורים לפ"ז כ"כ הפוסקים לפ"ז ע"ש:

פתחי תשובה

(ד) ושרלה. פי' בשפתים דבר"ח בפרקים פ' מ"ד מלעיל דיש בזה ב"מ (ח) בשר לכרים. קיין בס"ג פ' בתבלי זה"ש נני בת מיכה בשפתים דש"ם ובשר לכרים ויין איסורי שלחם שם מיקרי לכרים בשר איסורי שלחם מתוקת שמעתי קיצור מ"ש מבשלו ב"ו ומכלו דמם איסורי שלחם מכי לכרים בשם ואין בשפתים שם:

שפיט מצויים לרים ופ"ת שה. מבשיל על שלחן ק"ק כ"ח מפגל כשהוא ובכי שהמדקי פ"ק:

ודכי תשובה

וכק"ו הניא עליו וכ' דאין חילוק בין ע"י גופו לע"י שלוחו וכפ"ב דנם בשל שרלה וכפ"ב לא בשיק שיהא מיקרי להריח אלא נם אם מיקרי להריח כל שים לו ריח מקרי בשמים ואסור פי"ם (ועי' מה בפ"ק שחי"ו): (קב) אסור להריח עפה"ם מ"ם בשם הנר לתוספת שמואל ועי' בפר"ח פ"ק כ"ח מ"ם ועי' בפ"ד פ"ק כ"ו מ"ם בזה ועי' בשו"ת ריב"ש בפסקים וכהנים סי' ר"ג מ"ם בדברי הנו' לתוספת שמואל והפר"ח בזה ובאזן מיקר רבין עי' בשמחי כלל ל"ה פ"ק ל"ח שהביא שנד לדברי הב"ג מהש"ו מהר"ם מרוטנבורג דנם נמידי דשותר בהנאה אם שומד לריחא אם הוא דבר שאסור בהנאה לשר להריח בו ופסק כהב הרוקח ועי"ש בשם פ"ד הילכות שמואל בזה ומ"ם השם"ם בשם התוספות שמואל שהביא על הדרך בכוונת הילבדכי עי' בשמחי' שם בשם"ק שחי"ו מ"ם פ"ד התוספות שמואל בזה ועי' בפר"ח שם ובפ"ק כ"ה מ"ם בזה ולדינא פסק דדברים המוכרין בהנאה ומשרין בהילה לף שיקרין לריח שיתר להריח בהן ולבדך עליהם עי"ש וכ"כ בבל"י פ"ק פ"ב כ"ב ובלחה"ם פ"ק כ"ו ושכמה מהם כלל פ"ב סעי' ו' לדינא עי"ש ועי' בזד יהודה בשיח"ם פ"ק פ"ם ובשיה"ק פ"ק פ"ב מהגלה שכן מיקר לדינא להלכל עי"ש. (קב) להריח בהם עכ"פ מ"ם דווקא כיון מיתר מכים דחוק הין מכנם כחשמו עפר"ח פ"ם מ"ם פ"ד הב"ד בזה ועי' בפרי הואפ בה"ד שמדחה דברי הפר"ח בזה והכל הסיקור כהב"ד פי"ש. (קד) בהם. עי' בשו"ת זרע יעקב סי' ז' שכתלי כמי שפוסרי על עלמו מיהת בקום לם מיהר להנות מריחם והביל מכמה מקומות ועי"ש בם"ם בזה לדינא ועי' בשו"ת פיעודי לם בקיצורים דיני לפ"ם סי' י"ג לות י"ב שהביאו ועי"ש בם"ם פ"ד בזה ובם"ם בזה לדינא עי"ש בלחה"ש.

סעיף א (א) תרומה עי' במשנה למלך פרק ז' מהלכו ממילה בשה שבאוכה שם עם הרב מהר"ח מלחמדבו ז"ל שהכל דבימול לף שיך לומל לומל לאסור בדוב שיתר לחכל לף אינו בלאסור דלם הרוב טול לאסור לף בטל היתר שיהפך לאסור ומה לאסורא לוכה לחל לחיבו מלקות לו כרת לו קרבן לף במעט דלף ולוכה מ"ד והיתר מלערף לאסור לחיבו בשוטין היינו דווקא בלאסור לח בלח ומן בשלים היא מכוח דעשם לאסור מהפכם בהיתר ועשה כולו לאסור מפל"ב ביבם בינם לף שהאסור הוא רוב לף במעט משוים שהם לכל מ' מהתירות שיתחייב שום שום לף באסור מה"ת עיי"ש בדרכו ועי' בש"ת לחל יוסף סי' כ"ם מ"ם להביא מ"ד המל"ת דזה מיי"ם בתרומה ועי' בתוספות ברק בחלק מ' מפסחים התירות ברק ג' שכתב דלם מהברב לאסור בתשעה לאסור בתשעה שיתר לו יהי' מחלה על מחלה בתן בתיב לף חיבים עליו מלקות לו כרת לחל בהגלה שיכול בודלי מן הלאסור כדין כגון לח נתערב בכל זה היתר זה לאסור זה ולכל כ' דהיתר וכן הם מהברב זה ג' שיתר לאסור בכל זה היתר זה לאסור זה ולכל כ' דהיתר וכן הם מהברב זה ג' מ"ל בשם מהרש"ל לאסור בלא מי יהי' מ"ם ועי' בש"ת מהרי"ל סי' ק"ו ובמהר"ם מלובלין סי' ק"ו. ע"ך שק"ל ובכהב ביד מברכם ח"ל ובל"ם שם מהברב מ' סי"ל שם שור כ' תפיכות שיתר ולח"כ מחהכה מ' שם לכ' לאסור ממיב שם הוא היתר כדי לאסור מדין בטלינות והיא שהתיכה כ"ל שהיה בטלה ולחי' לח"ל שלאסור מחבר לין להיתר שברי לין כלן רוב תפיכות של היתר כדי לבטלה שברי ההברב ג' של לאסור וק"ל חוב ומעור לף ביבם וש' ולחי' מהכה מהכו כלמוכה בשרב כ' דמרומרת נבי שלם מרחשה שבטלה לאסורא ממלא חולין שחנו ושחורו וכו' ומ"ם בש"ת לשל סי' ק"ל דכל המחכות שיתחיל לייה שבטלה עדיין חב תפיכות שיתר הב לאסור הב ולא לאסור וכל שבל"ב כשלין רוב לין ממל"ב עכ"ל ודלחיכ ליכם ג' שממרור ע"ו דכל זה שם רק שם לחילק בהב רוב מפסר התפיכות שלאסור בחל לפ"ם הפת"ם לשל סק"ו כשם שבר חב"י וכן מלשה דעת הברב"ג בשם"ד סק"ו ולא לחילק בהב רוב מפסר התפיכות רק בהב רוב כשהת שלאסור ושיתר לף שהת בלאסור (ס' בדברים לשלן סק"ם כ"ד) ל"ב לין דברי סיד מברכים שלין כשנון לף שם שהבר לחכל לפ"ם הפת"ם לשל סק"ם כשם שבר חב"י בהב שיתר בפשיה ע"ב ולוה שם לחילק בהב שיתר לאסור לב' ל"ם שניין לפכם בהב שיתר בפשיה ע"ב ולוה שם: (ג) ראויה להתחבר. ושם משמעו כי

ם מהבשפתים פרנסי שלין קף ל"ם וק' ל"ב וכיפ קף ל' וכיכו סרסשפתים ופרנסי"ם פם

(ד) שנתערבה (ה) באחרות (ו) יפין (ז) במינו (ח) יבש

דרכי תשובה

תחיבת מבשלת אחת שנתערבה לו הוא חתי"ן והב' לוט ר"ל שם ממריק דשכ"מ לוהה שלוה ל"ל בעלה ברוב עי' בפ"ז להלן סי' ק"י סק"ה וכן"ך בעקב"כ שם וכדברי שם (ב"ק ק') (ד) שנתערבה באחרות כתב בפ"ז סק"ג ודע דכיצד ביצה דקיל"ל חד בתרי בטל לא בעינן משכיח ומוקמין תלת כל שים ג' תחיבות ול' מהם ביישה מחוץ בתר רוב אפי' ל' בניה ובניה בעלי' עכ"ל וכדבר ס תלו כ' נם בשבר התערובות תלק ג' פרק ג' (כד"ה ומדי) וכ' דאפי' נתבר לו מהכל ל' מהם דחו"ג דהשתא ליכא כ"ת ג' והוי ספיקא דלוייתא דאין עכשיו ליכא רוב מ"מ כשר חזרו טהן לחיות ויחיר דאין מן התורה מותר אף לאכן יחד דק מדבק ן הוא דמוסר הרשב"ם וכו' עכ"ד ומי' בהוו"ד להלן סי' ק"י בניתוחים סק"ג והיה בניתת הדם בשבר הקנוט סי' ד' הניא על הפרס"ג בזה וכתב שהיה דבריו לפי הנראה בעל בית מלוי והסכים לדבריו ובי"ס שלח לשמיך ע"ד רכ"ת"ג להקל בזה אפי' בהפ"מ עי"ש ובסוף סי' ס' לחיים בפ' בית יוסף (מהגהות מהריי"ח ז") בשר הקנוט סי' ל"ה וביד יהודה לעיל ס' ע' בביה"ל ס"ק י"ח ובדע"ה סי' ל"ח ס"ק י"ג ובפ' ערך ש להלן ס' ק"ל בעני' ז' הבלו בהרחה והעיקר לדינא כהפרס"ג בזה דלא בעינן שתכיר בו אלא בעלמא עי"ש ועי' בחידושי הגאון הלבי' המרובות הנ"ל אות ס' ושלמיה לי' ג"כ דלא בעינן שתהיה ניכרת בשעת ביטול אלא בשעת מעשה ע"ל סי' ל"ח סעי' ב' ובדברינו שם ועי' בתשובת כתב בחלק ג' מספר התערובות קוף פרק ג' (ז) במינו לכל שלא במינו צריך ס' כדנמצין בהנה ש"ך סק"ב ופרמ"ג בשפ"ח חלק ג' פרק ג' (קוף ד"ה והנה יבש ביבש) ובחלק ג' פרק ג' (בד"ה והנה) ובפרם"ג סי"ח סי' ג"ח סק"ח ובסי' הל"ח סק"כ ל"ח בכ' דכל מה דקי"ל דבמין בשאינו מיט צריך ס' הוא רק בשאי ולכתחלה ולהלה דהיי בשעת מעשה אבל בדיעבד שפיר בשל בתר בתר בשעת מעשה בשיר בשל בתר אפי' במין בשאינו מיט עי"ש ובכ' לעיל סי' ק' בשי"ח סק"ו (ו"ח ורמה) דכי ממרינן במין בשאינו מיט עמה כשיקר דמוריינהו היא רק שאי ולכתחלה דהיי בשעמה אבל דבר דלאו בר סלוה הוא לף אף מיט בעל כרחו עי"ש ומי' מזה בשי"ח סאר יהושב בשפסקים וכהגיה סי' תכ"ה ובכ' יד יהודה לעיל סי' ס"ט בשי"ח סק"ם ובכ' מממרת שהם בשעה"ת חלק ג' לות ז' י' (ח) יבש ביבש עבתה"ם מ"ם דקמה בקמה מיקרי לח בלח ומי' בשי"ח סק"ג ובמחה כתן חלק ג' מספר התערובות פרק ג' ובממ"י כלל ל"ט סק"ג ובמ"ו לי"ח סי' תל"ח סק"ו שבתב"ג דקמה בקמה מקרי לח בלח ומי' בשעה"מ חלק ג' פרק ג' מהלל ממלי מעכב ומשב בלבה י"ד לחתם בדעל מרבנה בתי"ח סי' ס"ל שם הביא בשם מהרש"ל דקמה בקמה הוי יבש ביבש עי"ש ובן בתה דעת זקני בלבוש בשטע בפרם"ג לי"ח בתי סי' הל"ג שם סק"ב עי"ש ועי' בתורת יקותיאל סק"ם ס"ם בתען זה בתריכה וסיים בשע"ת לומר כיון שהוא מלוכם בשי"ם עי"ש ועי' בכתר יומה ס"ם בזה וכסוף סיים לתען דומה לדיוק דקי"ל בהרשב"ם שם יחלה אחד מהם שמותר אם להתחיל דהוי כמו לא בלה ואסור אם לא בשם מל"ב יהוי שהקמה בלח בשעת מ"ל אי אסור לא בגלל כלל כראוי שהוא קומה בקמה מיחה ולפן מקום יהוי שבבי שפך דבהב"ח שרי לחטל חלקו אחה אחת כיון שלף האיסור מכולבל אלא הוא בקמה ל', וכל שאם שלוכל לאכור אלף בר מן האיסור טלם עי"ש ועי' בפרמ"ג לי"ח סי' הל"ג בשי"ח סק"ב (בד"ה שוב) שכ' להתומרם יש להחמיר דקמה בקמה מקרי לח בלח-לענין שיריך שאם ולא שהוא כרוב אבל לא לקולא ואיכא שבא קולא עי"ז לא לאחרים דאי בלח בלח אלא ממחיר לומר דהוי כיבש בבש עי"ש לדחות ול"ל בם ד' יוסף על הלבי' אפה בריבוי הזהב סי' הב"ח ס"ק י"ב (בד"ה ואפס) דהוי אפיקא דהיכא לו בלח ל"ל בכ' הב"ח ס"ק י"ב ובסי' ק"ב בד"ה ואיכא דאי אפשר בלא בלח ואיעיר כיון יבש בבש עי"ש בתוכך ומי' בשפרי דברי יוסף סי' תרי"ז שהשוותה שם זה עם הנאמן בעל שביעי דוד והביאו רלשה לחוק דבריו זאת עי"ש בתשיבה ועי"ש שד לבון בשם מהרש"ך קמא סי' קל"ט ומי' בשי"ח לשון בתן בל"ח ס"ם בתען זה בתריכה ועי"ש בשו"ת מושי"ד קמא סי' קל"ט ומי' בשי"ח ומי' ושמי סוף סי' ס' בל' ושם כי המיקר לדינא דקמה בקמה מקרי לח בלח ס"ם לפרק ים לפרק דעת הפוסקים דמקרי יבש בבש ביבש שם שד סיפרים עי"ש ומי' מזה בשי"ח שהל ומביא קמא חלק ג' סי' ר"ו ובתלמיתי חלק ג' סי' ס"ג בית שלמה חלק ג' סי"ד ריש ס' קכ"ד שבתב לתען מלה ושם סוף קמא סי' יבש בבש מבל שם סוף מדן סיפר בקמה סי' לח בלח עי"ש ומי' בשי"ח סוף סי' תי"ד סי' ס"ם מדן לתען קמא בקמה ושפר בשפר :

ועיין שם ודבי הרשב"ם במיטיבים שכתוב שם סי' ז' שהשוה ברלוות ושל שם

תשובה

מלי לפוקי בזוה מיהו שם מתערב יבש בבש מלשוני הגאון בזה י"ל דשט מהיות לבלם לתמון בעד היתיכה כיון דלשון הגאון לאו מידי הפרי ופשוטי משקר לי' אלא שם התערובות (של התיכה לשון של לשון שהתערב בב' התיכות של תמון) הוא בבית תמון ל"ל תמון בלבם לגאון זה בשבון לו הניחו לתמון עי"ש ובמיין דברים אלו כתב ג"כ בשו"ת חקרי לב (טיל שם סי' ל"ת ועי' בפרמ"ג לי"ח סי' ו' ועי' בפ' ערך לב בזה בדיני בע"ח ותערובות קוף סי' י' ועי' בם' ערך ש' ריש ס' זה במפקיק בדברי הפרמ"ג בשי"ם דשם התערובות הוא בבית תמון כולן של תמון רם והבלה בראשון דאין חלה של תמון זוסה לו בתחיכה ז' בלם מדעתו מכ ה מעמים עי"ם ועי' בשו"ת עמודי אור סי' נ"ה שבתפיק בתחיכת לחם ר של לשון שתתערבה בריב תחיכות היתר של תמון כמה דמים יפרע תמון לגאון שם דמי תחיכת בגילה כמו שביתה שוב קודם שהתערבה שהי' דמי שתוח לו כפי שהוא שוה עכשיו אחר התערובות בדמוי כשאר תחיכות הכשרות שהן בזיקר והבית הלי מירוכלמי טיטלם ט' דק דמי תחיכה בגילה ומה שהוה שהה יותר יתוקו עי"ש בתרומה. (ו) מין במינו ואעפ"י שחלוק במין במיו שהר שמת לו בתר שעמת ע"ל סי' ל"ח סעי' ב' ובדברינו שם ועי' בתחת הבן בחלק ג' מספר התערובות קוף פרק ג' (ז) במינו לכל שלא במינו צריך ס' כדנמצין בהנה ש"ך סק"ב ופרמ"ג בשפ"ח חלק ג' פרק ג' (קוף ד"ה והנה יבש ביבש) ובחלק ג' פרק ג' (בד"ה והנה) ובפרם"ג סי"ח סי' ג"ח סק"ח ובסי' הל"ח סק"כ ל"ח בכ' דכל מה דקי"ל דבמין בשאינו מיט צריך ס' הוא רק בשאי ולכתחלה ולהלה דהיי בשעת מעשה אבל בדיעבד שפיר בשל בתר בתר בשעת מעשה בשיר בשל בתר אפי' במין בשאינו מיט עי"ש ובכ' לעיל סי' ק' בשי"ח סק"ו (ו"ח ורמה) דכי ממרינן במין בשאינו מיט עמה כשיקר דמוריינהו היא רק שאי ולכתחלה דהיי בשעמה אבל דבר דלאו בר סלוה הוא לף אף מיט בעל כרחו עי"ש ומי' מזה בשי"ח סאר יהושב בשפסקים וכהגיה סי' תכ"ה ובכ' יד יהודה לעיל סי' ס"ט בשי"ח סק"ם ובכ' מממרת שהם בשעה"ת חלק ג' לות ז' י' (ח) יבש ביבש עבתה"ם מ"ם דקמה בקמה מקרי לח בלח ומי' בשי"ח סק"ג ובמחה כתן חלק ג' מספר התערובות פרק ג' ובממ"י כלל ל"ט סק"ג ובמ"ו לי"ח סי' תל"ח סק"ו שבתב"ג דקמה בקמה מקרי לח בלח ומי' בשעה"מ חלק ג' פרק ג' מהלל ממלי מעכב ומשב בלבה י"ד לחתם בדעל מרבנה בתי"ח סי' ס"ל שם הביא בשם מהרש"ל דקמה בקמה הוי יבש ביבש עי"ש ובן בתה דעת זקני בלבוש בשטע בפרמ"ג לי"ח בתי סי' הל"ג שם סק"ב עי"ש ועי' בתורת יקותיאל סק"ם ס"ם בתען זה בתריכה וסיים בשע"ת לומר כיון שהוא מלוכם בשי"ם עי"ש ועי' בכתר יומה ס"ם בזה וכסוף סיים לתען דומה לדיוק דקי"ל בהרשב"ם שם יחלה אחד מהם שמותר אם להתחיל דהוי כמו לא בלה ואסור אם לא בשם מל"ב יהוי שהקמה בלח בשעת מ"ל אי אסור לא בגלל כלל כראוי שהוא קומה בקמה מיחה ולפן מקום יהוי שבבי שפך דבהב"ח שרי לחטל חלקו אחה אחת כיון שלף האיסור מכולבל אלא הוא בקמה ל', וכל שאם שלוכל לאכור אלף בר מן האיסור טלם עי"ש ועי' בפרמ"ג לי"ח סי' הל"ג בשי"ח סק"ב (בד"ה שוב) שכ' להתומרם יש להחמיר דקמה בקמה מקרי לח בלח-לענין שיריך שאם ולא שהוא כרוב אבל לא לקולא ואיכא שבא קולא עי"ז לא לאחרים דאי בלח בלח אלא ממחיר לומר דהוי כיבש בבש עי"ש לדחות ול"ל בם ד' יוסף על הלבי' אפה בריבוי הזהב סי' הב"ח ס"ק י"ב (בד"ה ואפס) דהוי אפיקא דהיכא לו בלח ל"ל בכ' הב"ח ס"ק י"ב ובסי' ק"ב בד"ה ואיכא דאי אפשר בלא בלח ואיעיר כיון יבש בבש עי"ש ובכ'

(ה) (מ) ביבש (י) (רסיס (יא) שפין

באר היטב

קמ (ה) כיצד כגון שלישי דקמה נקמה כיון דמבטל מיקרי לה פלוגתא :

דרכי תשובה

מיי"ם. ועי' בבית מאיר שכ' דכל מ"ם דכותרים וקשה וקפיים שמשמרים דהי כיצד ולפ"ז כיון דלפעמים ב"ש ב"ה מתירים אפילו בנותן טעם לפגם ואפילו בכה"ג שמשמרים דכרים קמיים כגון תבואה ופה ויתמ דיש בילה וכי מתירים לכתחילה שיש בלה בלה דיש בילה מיי"ם וכ"כ במקור חיים ס' תס"ו בג'לי"ם סק"ן :

ועיין בפמ"ג בא"א סק"ו וכו"פ סק"ג שכ' דבשיו בחיטו כגון שהוא טופל ואפי' שי לה בקמח מיי"ם ומ"מ בחמשה מיני דגנים כל שהוא בקמח אפי' בפחות מכדי אכילת פרס אסור ואפי' בנותן טעם לפגם ואפי' בשאר איסורים שיש בהם טעם כגון חלב ובשר בחלב ובשר בגבינה אפי' בכל שהוא

(יב) נבלל (יג) והאיסור (יד) עומד (ג) (טו) (טז) בעצמו (יז) אלא

באר היטב

ג) בעצמו אלא שהוא מעורב עם אחרים אע"פ שהוא מגובל במים או מבקיע אחרים מיקרי יבש ב"י וח"ח וכ, מוכח בש"ס מיהו פשיטא דיבשה צריך ס' בין החתיכות והמים עד האיסור אלא דאפילו יש ס' דין החתיכות כיבש דבטל ברובא ואם אין בחתיכות רוב כל החתיכות אסורות אע"פ כיש ששים ועיין בא"ח סי' תמ"ז הא"ך דיש נגד מאן ע"ש ואפילו ליכא רוב אלא בכך הרי שסב קנים מהאיסור וכגון אלא סדשו איזה מכן אסור אפ"ה בטל עכ"ל הש"ך :

דרכי תשובה

(יב) נבלל. פי' דהערובות לא בלח מקרי היכא דנוף האיסור לא טעמו מהעורב ונבלל יפה עם ההיתר לגמרי באופן שכל חלק מן התערובות יש שם איסור והיתר מעורבין יחד כגון שמן בשמן (עי' בס"ק כאח"ז) ויין ביין שנבללים וכן חתיכת איסור שנתבשלה עם חתיכת היתר והומס"ו החתיכות ונשאר רק הרוטב במרק והרוטב מהפסם ונבלל זב"ז וכל כיוצא בזה. פר"ח שם. ועי' במנחת כהן ריש חלק א' מס' התערובות ועי' בבו"ת עמודי אור סי' כ"ב שכתב שם לענין אווזא ספק טריפה שנתערבה בין רוב כשרות והפסים שרן ותתך השומן וכתב שם דקודם הכותך מהבטל ברוב אע"פ שמדרך הפסג לפרר השוין לחתיכות קטנות אפ"ה יש לו דין יבש ביבש דהא קי"ל אין בילה כ"א ליין ושמן עי"ש לדרש (יג) והאיסור עומד בעצמו כתב הב"י ח"ל ודע דהא דהמריך יבש ביבש חד בתרי בטל היינו באתוקי דבר לח או כישות ומתפשט אבל כל דבר שעומד בעצמו אלא שהוא מעורב עם אחרים מקרי יבש ביבש עכ"ל (ועי' מזה במנחת כהן ריש חלק ב' מספר התערובות בד"ה ורלאו) ועי' ביד יהודה גם שכתב דהא דקי"ל דבדבר לח יש בילה זהו רק בסתמא אבל אין זה כלל בכל מקום דיש דברים שאינם מתערבין זה בזה כגון שמן וכל דבר שמן שדרכו לצוף למעלה על כל משקה וכן יש כמה דברים שהם בטבען כבידין אשר דרכם ליפול למטה ואף אם יערב א' בחבירו יפה אם יעמוד זמן מה יבדל אחד מחבירו או יעלה למעלה או ישול למטה ויוכל להבחין לקבי' מזה שלמעלה או ימחו להגליל למטה עי"ש (יד) עומד בעצמו. עבא"ה מ"ש אלא שהוא מעורב וכו'. וזה הכלל נקוט בידך לעולם אין היבש מתבטל בלח ואין הלח מתבטל ביבש כיון שאינם נבללים זה בזה והו"ז כאלו הכר האיסור. חכמת אדם ריש כלל נ"א ועי' בשו"ת התאיר שבסוף הש"ע שלו סי' י"ח ועיין במ"ז לעיל סי' צ"ב ס"ק ס"ז שעמד על המחקר בהא דקי"ל דיבש בלח או לח ביבש אין לו ביטול כל שהאיסור שבדל וניכר ולפיכך קי"ל דזית איסור וזית היתר שבישלו בס' דהי רוטב היתר דהרוטב מותר אבל החתיכות אבוזות כיון שהאיסור שבדל מן הרוטב ולא נתערב בהלת מה הדין אם נפל כשיעור זית א' של רוטב איסור לקדירה שיש בה שלשים זיתי רוטב היתר וגם ל' זיתים דבר גוש היתר אם נימא דהגוש שרי כיון שיש בין הכל ס' לבטל הזית רוטב איסור אבל הל' זיתי רוטב אסורים דהא אין יבש מבטל לח וכ"ת אה"נ א"כ נימא דגם הל' זיתי גוש יהי' אסור דהרוטב נ"נ ויאסר הרוטב לכל הגוש וכ"ת אה"נ דהא בדוכתא טובא משמע דאף באיסור נלוב שנפל להיתר מלטרף הכל לבטל וכו' ובסוף דבריו מסיים סוף דבר אני נבוך כעת בזה עיי"ש ועי' בהגהות הגאון מהרש"ק ז"ל על הפרמ"ג שם מ"ש בביאור דין זה ולדינא העלה דאין לחוש להחמיר בזה כלל וספר הדין תם הל' זיתי היתר הגוש מלטרפין לבטל הזית רוטב של איסור עיי"ש ועי' במ"ז לעיל סי' נ"ט סק"ג שכתב הפרמ"ג בעצמו ז"ל בגלול אף הגוש מלטרף ואף הרוטב מותר אף שאין ברוטב לבדו ס' וס' עיי"ש ועי' בשו"ת טוטו"ד קמא סי' קל"ד בשאלה הב' בשבכה שהיו ממלאים דגים בבצק והבצק ואח"כ לקחו עבן בילה שנשפך מפט מסם ולא יודע כמה ועירבו בהמילוי והגבו ביחד ומלאו הדגים ואח"כ מלאו על האלמין ספק דם ולא ראו אם הי' כדם על הקבר או לא והדגים נתבשלו במים וקרוב לודאי טוב שנכתרים בצירוף המים ס' כ' כנגד הלובן בילה אבל בבדגים לבדן קרוב יותר שלא הי' ששים נגד האלבון ועיי"ש במ"ש בזה והעתיק דברי המ"ז הנ"ל וגם דבריו שכ' בהגהות הפרמ"ג שם וכתב דבנידון דידן כיון שהי' לספק דהדבר איסור ה' נגוש והוי דאין הלח מלטרף להתיר גם את הגוש ובפרט דכאן יש לאסור את הגוש בלא"ה כיון דכבר נאסר כמולייתא בבצק כיון דהוי דבר חריף ודוחקא ע"כ אין להתיר רק הרוטב אבל הדגים יש לאסור עי"ש באריכות. (טו) בעצמו. עבא"ה מ"ש מהש"ך דאפי' יש ס' דין החתיכות כיבש וכו' ועפרמ"ג בשער התערובות חלק א' פרק ג' (בד"ה ופי' בש"ך) שכ' דאף דמה"ת החתיכות אסורות אפ"ה סגי בשים ברוטב ס' כנגד החתיכה האסורה לבד וא"ל ברוטב ס' עד שהיא דביבש לא אמריק תרי מינו אם הי' ב' של איסור וא' של היתר י"ל דאמריק אתרי

רבים להצות והפך ההיתר לאיסור י"ל דצריך ברוטב ס' עד שלבקן אמנם לענין הלכה יש ללמד להקל דלא מהפך ההיתר לאיסור ביבש וסגי בס' נגד האיסור לבד וסיים בנ"ע עיי"ש (ועי' בדבריו לעיל ס"ק א')

ועיין במנחת כהן חלק ב' מס' התערובות פרק ג' שכ' ח"ל מדברי הש"ך אלו יש ללמוד דה"ה ביבש דלאו מינו כגון החיכות ויסוד שנתבשלה עם עפרים או ששים חתיכות היתר דאע"ג מינו הע"פ שיש בהן ובמרק שיעור ס' נגד החתיכה האסורה איזה בטלה כיון שאין בחתיכות עצמן ששים עכ"ל ועי' במנח"י כלל ל"ט סק"ד שהביאו וכתב שכל דבריו רק נגד שיטות הפוסקים דכיון דכל הטעם דמין במינו מינו ביבש דצריך ששים הוא משום שמא יבשלם ויתן טעם והכא כיון שיש ברוטב ובחתיכות ששים כנגד האיסור והבטל האיסור אע"פ שהוא מין במינו מינו עיי"ש ובכלת למנחה וכן כתב בחוות דעת לדינא דבמין במינו מינו שיש ס' בצירוף הרוטב שהני וכמ"ש במנח"י עיי"ש אמנם יעוין בערך השלחן אות י"א שמדחה דברי המנח"י וכתב דהעיקר כמנחת כהן דהא בזה יש השש שמא יבשלם ויתן טעם דהייט לאחר ביטול זה יהאר ויבשל אותם שניה בלא רוטב דהא חתיכות נבילה אוסרות כמה קדירות א אחר זו עיי"ש ועי' בבפ"ד סק"ד שהביא דברי המנח"י בזה וסיים דמ"מ לדינא ל"ע בבפ"מ אם יש ללמד ולסמוך על המנח"י להקל בזה עיי"ש ועי' בכנפי יונה שכתב בהחלט לדינא כדברי המנח"י בזה עיי"ש וכ"כ בס' בית יסודה (להרב הג' מהר"י לאנדא ז"ל) לעיל סי' ק"ד סעי' א' עיי"ש ועי' בס' דברי יוסף סי' שכ"ח אות ב' וסי' הגס"ה אות א' שהביא ראיות לזה דכן עיקר לדינא דס"ל שיהי' ס' בהחתיכות לבד אלא תם הרוטב מלטרף לס' עיי"ש אמנם יעוין בחכמת אדם כלל נ"א סעי' י' וביד יהודה בפי"א סק"ב ובפיה"ק סק"ד שכ' שאין לסמוך כלל ע"ד המנח"י בזה דהעיקר כדברי המ"כ דבמין בשא"מ צריכין החתיכות עצמן ס' אפי' ברפ"מ עיי"ש וכן ראיתי בס' זר זהב מהגאון בעל ארח מישור ז"ל על כה"י על היו"ד שהאריך בזה והעלה גם כן בסברות וראיות להחמיר שבמינו מינו אינו מלטרף לס' ובעיק שיהי' בהמינו בעצמו ס' ול"ע

ועיין בש"ך לעיל סי' ס"ט ס"ק ל"ו שמבואר מדבריו דחתיכת בשר בקבלה טעם מאיסור מינו מינו ולבסוף שנתערבה ברוב חתיכות כשרות דלא בטל ברוב וצריך ששים כיון שיש בחתיכה ז טעם איסור צריך הגזירה דשמא יבשלם ויתן טעם עיי"ש והגה בשערי תשובה סי' המ"ז ס"ק ל"ס הביא הפו' זקיט כספי יהושע להקל בזה דסגי ברוב עיי"ש אמנם יעוין בבו"ה בית שלמה חלק א' מיו"ד סי' קל"ד שכ' בפשיטות להחמיר בזה דצריך ס' ועיי"ש בהג"ה מבהמ"ח אות א' שהתפלא על השערי תשובה האחר שהעתיק בפשיטות דברי הפ"י ולא זכר דברי הש"ך הנ"ל ושכן הוא הסכמה כל האחרונים להחמיר כדעת הש"ך עיי"ש וכ"כ במ"ז סק"ב ובשער התערובות חלק ב' פרק ב' דדינא דאם נבלע כזית חלב או דם בחתיכה ונתערבה עם ב' חתיכות היתר אם יש ששים בין הכל עד הכזית דם או חלב מתבטל בחתיכה ברוב ואפי' בב"ח הדין כן אבל אי ליכא ששים עד החלב אסור דחיישינן שמא יבשלם יתן טעם ואף דדם שבישלו אינו אלא מדרבנן מ"מ הואיל ועיקרו מדאורייתא לא מקלינן כו' עיי"ש ועי' מזה בשו"ת בית יצחק (מהגאון מלבוב נ"י) חלק א' מיו"ד סי' ק"י מאות ה' עד אות ד' באורך. (טז) בעצמו. עי' בשו"ת הפלאה אדם הספרדי סי' כ"ד דף ל"ס ע"א שכתב ח"ל ומבין זה סולה דה"ה חתיכות איסור דאורייתא שנתערבה בב' חתיכות שאינן אסורות אלא מדרבנן כ"ז בטלה לענין שגם היא אינה אסורה אלא מדרבנן דהאיסור דאורייתא בטל בטל ומותר מן התורה עכ"ד ועי' מזה בשו"ת יהודה יעלה (להמהר"י קוב"ו ז"ל) חו"ד סוף סי' ה'. (יז) אלא שנתערב. עי' כנה"ג בהגהות הטור אות ג' שכ' דלא אמרינן יבש ביבש חד בתרי בטל אלא באיסור שנתערב עם ודאי היתר אבל איסור שנתערב עם ספק היתר לא אמרינן חד בתרי בטל וה"ס עכ"ד וע' בפרמ"ג בשער התערובות ריש חלק א' ובפס"ד כאן סק"ו ולעיל סי' מ"א שעמד על המחקר בזה בנ' בהמות שניטל מהם כזית מרכבד בא' ממקום מרה ומהב' ממקום הכליות ומהג' ממקום חוטא אם נימא

(יח) שמשפרש (יט) ושיש (כ) מכירו) (ג"י משם תשובת הרמב"ם והרמב"ן ומ"ה) (כא) (כב) (כג) חד

דרכי תשובה

והא ממ"נ ג' של היתר הם ורק ל' הוא של איסור דהא מדינא לא אפשיר רק כהמה אחת דלא הוי הברירות רק כנתינ שבתוקים ל' וח"כ יהי' שלשתם כשרים מכח ביטול ברוב וכתב שם מדברי הכנה"ג הנ"ל דלא שייך ביטול בכה"ג דבעינ שיהי' הרוב היתר מכורר ולכן כיון שכל ל' מעורבין בשפק איסור קלי וכיון לשורה מספק הי"ל כודאי לאסור הוכיח ע"י ומי' כם' שבילי חד בפתיחה להלכ' תערובות שם כ' מ"ם להשינ ע"ד בשרמ"ע המכר איי"ם ומי' עוד בשפ"ד לע"ג ס' ק"ם סק"ל שהביא נ"כ דברי הכנה"ג הנ"ל שפפק דלא במריע מי נתני כעל פ"ע ל' מעורבין בשפק איסור קלי וכיון שכתב סופר חיו"ד סי' י"ב נתמלא הקשו' (כד"ה ומ' בשרמ"ע) שהביא דברי הרמ"ע בשבר התערובות הנ"ל והביא עליו משבירה דעמי' וכתב דלדעתו גרעה דגם שם לין היתר מכורר כעל ברוב איי"ם לשם ישיון בחדושי מרעק"א לעיל סי' ק"ם סעי' ס' שהביא ק' מתשו' רשב"א סי' ער"ב שכתב להדי' דלא לחריך חד נתני כעל פ"ע כיון שהוא שתר נדחי איי"ם ומי' כם' דלתי הטוכם סק"ו שהביא בשם רש נחל ל' שפם מתערב פריפה ודחית בין שי הניסות ספק פריפה לא לחריך שהוחי פריפה בפילה בב' ספק פריפה להי סלק דין ספק ליסור מלא שבל כל ל' יש ס"ם לאיסורא שפא זו היא שהחי פריפה ואח"ל דהוא מהגיים הספיקות לחכי ספק שפא היא פריפה ודלי והיכא דהי ס"ם לאיסורא שי ודלי פריפה כמ"ש בשפ"ד להלן סי' ק"י ס"ק י"ז איי"ם. שוב ראיתי שם שפרי חדשה חלק ג' כלל ג' פרם ד' שהרחיב הדיבור בזה ומלרוך פוכח בשלין זה ואי"ם כמ"ש בזה לדינא ואי' שם מעתרת שלוש בפתיחה להלכ' תערובות שהספק בשוכלו בשוכלו וכב בלא מליחה שבברה שכבר מלח כתה ותלוי שבשר על קערות ושעל"ב בריות ושלש שפעים בישו מבשר זה ושבשתי בהכלים והיה שם ב' קערות וג' שעל"ב שהם בדשות ותוצר מ' וכשנודע שבשר לא נמלח שהשקו הם בכל שהם לקדר קטרה ושעל"ב שאר ח' וח"כ שהשתמש בכולן שבשר שלא נמלח הי' פשפק רק שהשתמש בקטנה ושעל"ב בריות שהם בשר שלא נמלח הי' ספק ספק ואפי' בכה"ג שכתב בהג"א בשם הגהות מיי' פ"ב מהל' מאכ"א ה"ג שאם נתערב בשר שלא נמלח בשר שנמלח ואין יודעין איזה מהם שלא נמלח אסור אפי' אם נתערב אחר כך בשר שנמלח ס' כנגדו ואפי' נתערב אחר כך בשר שנמלח ס' כנגד שניהם הרי זה אסור ואין מכיר בין זה לזה אם לא שהיה של איסור פחות משישים כנגד של היתר ואין מכיר בין זה לזה אם לא שהיה של איסור פחות מששים כנגד של היתר ואם היה של איסור של בריים ששים כנגד שניהם אסור משום ספק נבלה שנמצא בתוך העכו"ם ולקולא יש להחזיק איסורא מכ"ל ומי' כם' בן שנתרים על היי שפיקים ס' ל"ח ס"ם בשין זה בהריכות. (כב) חד בתרי. שפא"ם מ"ם לשין לי בשיק כשל שמם לי בכל היו שפי שמלה שני ומ"ם בשם שפרמ"ע בשפיחה ושפא"ה כלן שק"ו שבים בזה ג"ע לדינא איי"ם ובשרמ"ע לא"ח סי' ק"ם ס"ק ו' ומי' שה בם' ערך השלחן שפפרדי סוה ד' ושלחן ערוך או"ח סי' תכלי סוה כ' ומי' בשו"ת מהרלב"ח סי' ס"ח שהמבל בשין זה ובכה שם לחלק בין שנתרים שבגלים בשיק כשל שמם דוקא שי נתני ולא שני בשה שם שמם יהיה אסור שכל נתרים שבשם בגלים כגון חציות שפי ים רק מחיכה ל' יותר שים יותר היתר מכאיסור נתרים שבשם בגלים גם בד' בל ליסור וח' שהיה שני איי"ם ומי' בכנה"ג בהגהות הטור סוה ס' ובשרי"ח סק"ד שהביא ושהפלא עליו שזה שהלים שנתרים שבשם שבגלים לא בשיק כשל שמם ולדעתם בשיק בכל נוזל כשל שמם שפי' בהריכות שבשם שבגלים איי"ם לשמם בשמחת כהן חלק ב' שפפר ההערובות פרק ל' שפק דבכל מקום לא בשיק כשל שמם (מהגהות מיי"ם שבלי הכהן ז"ל) בריש ס' זה שהעלה דהעיקר לדינא דבשיק כשל ובכה שם שי' שנדלה לשמו בב' פוזים שמשל שפם שם ים לשרף בם ושלד שם ים לשרף בם ושלד שם ים לשרף בם ושלד

ג סמ"ק (א) (כד) בתרי (כה) במיל ומותר לאכלן אדם אחד (כו) כל אחת בפני (ג) עצמה (כז) יאבל (כח) לא

פתחי תשובה

קטז (א) במרי בפל. עיין פר"ח דמסיק דכל הנך מיני ממחלה שני ועיין בספר מנ"י כלל ל"ח וכ"ל ל"ם דבשני דמדברנן בעינן חזוקה כשל ועיין ס"ג בימות- שכתב דבשומן בהמה נם הם ר"י מודה להן לדך כשר ולפ"ז בשיטה לתוריית"א בסקרו במשנה יומר כפ"ח סן נשחי ט [ובעין בתשובת מ"ם סי' ל"ם מה ובוצע קצת לקמן סימן קי"ם סק"ד] ועיין בתשובת מעמ נ"י סי' פ' שדעתו כספר"ח דמ"ל כשל לף בשיטה טרם ומ"ש בשל בלבד בחוב ומפי ליכא כוב מלא נאבד מני שכם קטנים מן השיכור כו' דל"ל ובב' מחיטות בימד שמה קטנים מן השיכור כו' מלקם עב ג' ולף כו נגין שם"ם בשל והוא ז"ל מלק עלי ופיקם דל"ל דבאבד מרי יש נם כוב בגין מרב' יומר נדוליש מן שלי לנ"ם כשל ומאיזך בזה ובשב כיוצא לזיטה שם אחד שהר שיש עד ב ים ז' מחיטות ו' ס"ר ולף מיכור ואל נשלמא ומהו מוסיפין בפרנוב ח ז' רחיטות ולף מכם בחוב יומר מו' בכשרים לף בשמעתא בשבב ולף בם, שם בגדולה נחזוב בכמות מכל הם ואחד שיש עד ב מחיכה ח' שיהר של ז' רחיטות ובשב אחת מחיטות מיהר כל אחד ליעבל ח' ואחיל לשלמא ובשב אחת מחיטות מיהר כל אחד ליעבל ח' ואחיל לשלמא ומחתן דך בח אחד ואחד בגדולה ל"ג מלקים ומשמדנו בשלים בחוב ולדבני שהכם שביל לף בשיל דשם שפי' לקולת מד בחולה בשל בחרי לישנת ח' ואחיל לשלמא ומחתן דך בח אחד ואחד בגדולה ל"ג מלקים ומשמדנו בשלים בחוב ולדבני שהכם שביל לף בשיל דשם שפי' לקולת מד בחולה בשל בחרי לישנת ח' ואחיל לשלמא ומחתן דך בח אחד ואחד בגדולה ל"ג מלקים ומשמדנו בשלים בחוב ולדבני

באר היטב

(ג) בעמה [דכשהוכל פת' לחי שומר שמו של היתר וכן בכל ת' ולפ"ז בשיטין בחרין לחי לומר מה שהוכל היו היתר של מיכור וכבר הלך ע"ז חוס של היתר. מעמ"ב נדברים בהנלוים] וב"ח דעותר נאכול ת' ונ' ות' ש"ך

דרכי תשובה

ספ"י בזה וכה לשיטי כתי זר אחב על הי"ד בתי"י מהנלחן בשל טרפ מיבור ז"ל מהאיך בזה והענה דבאיכור לתוריית"א בעיע בפל ממע לחמם יעוין בשפמי דעם ברוו"ד בחיחסים סק"נ שבחב בפם טות לשיע דכל שהוא ספי ממחלה שני לי' והוא ז"ל מלק בין איכור לתוריית"א לדבקן ומשמע דעהו לפשיט באיכור לתוריית"א כדין בן בכ"ב בידי יהודה בשיט"ם סק"ד ובשיב"ק סק"ו לדעת מיי"ם ומי' בש"ם פוסי"ד קמא סי' ק"ם וכב"ח סוי יומק סי' י"ב ובבפרי חודש חלק נ' כלל כ' סרם ס' וכשו"ת שערי רחמים חיו"ד סי' ס' מ"ם בזה בשיטת ומי' מזה בם שרי ממד חלק הכללים מפרכת הח' כלל ע"ם בשורך ומי' בם בים יעמק (לבעלמן מהרי"ח ז"ל בעל השו' נ"ש) בשער ההפרזות סי' מ"ם ומיי"ם בסי' מ"ם בשחב לפי שיטת הש"ך דמ"ל בשל דכל שהיהר נדול יומר בפי מלחה לשם סי' האיסור קטן והיהר נדול דשיטה לן ר"ל ומבד מחד מהם ומחה יש בשם שם האיסור בשבד וזה הוא החיכה הנדולה לעבי החיכה של איסור לא שהיהר מבד ומזה שקטנה לעבי החיכה של היהר דבכה"נ בודאי דהשתא מומר ממ"ש לם טוש היהר לן בשם ושם,הוש איסור הרי כבר נהבטל ומפי לדעת הרשב"ם דס"ל דלן האיסור חוד להות היהר היינו דוקא לשטל כל השמרוות ביחד משום דשב"ם מהחי מלישרת מכ"ש בעלבד ל' מיסם ולן ל"ם ולן ומה יכר עכשיו שם זה הוש האיסור והיהר נדול ממש לא זה הוש היהר והאיסור סי' קטן ממש לשל לדינת הטעה דלחת בלחת לית בשל שפי' קטנה נדולה ומיי"ם בש"ם שד בזה וכ' לחלק בזה כמה חלוקי דיעם מיי"ם בחיכות (בנ) חד בתרי בשל מי בש"ם חחם סיפר חלק מ"ח סי' ק"ם שבחב בדרך כלל הלח שייך דוקא דשיכה לשיכה דוקא מחוך כולו כעין בשיהודין ובש"ם דוק בשיטה שחשלו מביאין כולן שפי וכן בעין פוחשה הומרה בביטר וכן בשיטה שכל בשם ערוך לחכול כיון שלה לח מהי שם שכל דוקא וכן בשקה נח מהני שם יש דוק מ' שלה שכל מיעוט שים שחוכין בעלין דשוא דוקא כולו שיי"ם לדעת ומי' בש' חעו כופר חלק ל' בשיטת דוק ודקטע שעמד ע"ד פי"ם בזה שכמה מקומות הלח משמע לחלק ככך ומי' בש' שביאי דוד בפיטה ובלבי הע זכות שוח ה' שה שפלבל בזה בכמה ענינים שיי"ם בחיכות

מקומות וכמה שים ל"ם לדינת בזה בכמה ענינים שיי"ם בחיכות.

ועבשו"ת חקרי לב חלק ל' מוי"ד סי' ל"ב שעמד על המחבר לפי שה דקדי"ל להלן דבחערובות יבם בישיבה נודש הביעול וכל זמן שלא עדע האיסור אינו בטל שה יהי' שם נחשרב שהיא לאסור בב' חחיכות היהר ולא עדע שהיא מן החערובות שה הב' חחיכות מודות דשל בשעת הילשה אין כלן דוב בשינו ודוקו מחוך כולו בעוך ושים בל"ש (כר) בחרי עבשה"ב בהנהה הפור שוח ה' מ"ם לענין שם ים נ' מחיכות ומ' שהם היא נדולה יותר מבב' קטנה ולא עדע שם האיסור מחיכה הנדולה לא שהוא ל' מבב' קטנה וכחב שם דבל"ש בעוך דוב מן ודוב בגין ושם ל' שיא נדולה מב' חקטנות כל שים להסחפק שמא הנדול"ה היא המיפה לא בטל דלן כלן רק דוב מן ולא דוב בגין מיי"ם ומי' בש"ם חקרי לב חלק ל' מוי"ד סי' ל"ם שעמד ג"כ בזה וסמלה בריחות לענני מישל לשרב בדוב דוב בגין מיקר דהיינו כשהוא האיסור עד כשות שהיהר והשת על הכה"נ שכחב דחרוייהו בעוך דוב מן ודוב בגין ח"ם דבני בדוב בגין לפי' בלא דוב מן ומי' ש"ך שכחב דלם ה' לפי' שחי חחיכות ל' של חלב או ול' של טומן ושחת נדולה וכן קטנה ושם יודע שם הקטנה היא של חלב או הנדולה היא של חלב דבכה"נ לחריך דוקא הנדולה לשהיה מוחרת בטל קטנה ושם יודע שם הקטנה היא של חלב או הנדולה היא של חלב דבכה"נ לחריך דוקא הנדולה לשהיה מוחרת

ממ"נ דלם טיש של היהר מוחרת ולם היש של לשהר נם בן מוחרת דנעלה בנחלה של היהר לדיכא רוב בנין עיין שם ועיין בשפמי דעם סק"ו ובשבשר החערובות חלק ל' פרק ל' (כל"ם סעיף ח) מ"ם בזה ומחר לכלן ולכלן ולא החיש לדינת מיי"ם לחנם יעוין היד יהודה בשיט"ם סק"ד ובשיב"ק סק"ו שהנלה דכל היש שפק שמא הנדולה היא של לשהר לפי"ם שיש לחלות נ"כ דהקטנה היא של לשהר לן מסי דלן כלן רוב דזה הוי כמחלה על מחלה עיי"ם וכיולא בזה כ' נ"כ ניד לחרהם דלם מהערב חד בחד ולם"ל שנרד ל' נב' ולשו יודע לחיכו לפי' לם ליעוסף לחי"כ מחיכה של היהר לשם הי' נשרד הי' בחי ולשו יודע לחיכו לפי' לם ל"ב בפי' ל' לשל לחריך בישם בישם חל"ג ניחוסף לחי"כ היהר שרי) מ"ם ב"ד לשהר כיון שיש בשק לחנם דלשהר נשרד ולן כלן רוב היהר ברור שיי"ם (ועי' מזה בדבריש להלן ס"ק מ"ג) : (כד) במיל. עי' נש"ם מהרי"ם חלק ל' סי' ו' שבחב שם לבב חורחי' דבלשהר הנלה לן שייך ביעול כל דחחלה עיי"ם ללדינ ומי' בש"ח חקרי לב חלק ה' מיד"ד סי' ל"ב בהביעו ומבלר דבריו בשעמו ומשוק בחה דשביעה לי' וזה לשנם לדינת הוא מחחלה עלין והעיר מכחה מקומות דשנופר בשביעות דנם בשהרי הנלה לחריך ביחד בישם נרוב בחיו ולשו חיש בשיים עיי"ם בחריכה (כו) כל אחת בפני עצמה. עבחיי"ם ס"ם מבש"ך דהי"ם דשהר לחכול ל' וב' ול' ואחד וכ"כ הסר"ח סק"ה עיי"ם לחנם בפרי הוחר סק"נ בשיע ע"ד בזה והעלה ברלות דבש"ך לן שרי לחכול רק הוא דוקא הכל חד ושרי ושרי וחד לשהר לחכול מיי"ם ומי' בחנחת כתן ריש חלק ב' מסשר החערובות ס"ם בזה וכחב דשם כי מדינת נילה לדין לישהי לחכול שחיש בבת אחת ומ"ם הש"ע כל ל' בש"ם רוש רק לחפוקי שלא יהכל שלשהן בבת אחת וכמו שביש לכל לן יהכל שלשהן יחד אחת מהכל כיון שהחביהר הכש"ך נילה דש"ך שהשר לחכול שחיש בב"ח ס"ב נילה דש"ך לשהר לחכול ל' מה שהחלה לשהר לחכול ל' מחיכות ביחד לן ל"ב מוכן אחת מיי"ם לישרת כי בש"ך שכשיו דוב בשיטת דוד בפיטה ולשו יודע לחיכו לפי' לם ל"ב בפי' ל' לשל לחריך בישם בישם חל"ג ניחוסף לחי"כ היהר שרי) מ"ם ב"ד לשהר כיון שיש בשק לחנם דלשהר נשרד ולן כלן רוב היהר ברור שיי"ם (ועי' מזה בדבריש להלן ס"ק מ"ג) : (כד) במיל. עי' נש"ם מהרי"ם חלק ל' סי' ו' שבחב שם לבב חורחי' דבלשהר הנלה לן שייך ביעול כל דחחלה עיי"ם ללדינ ומי' בש"ח חקרי לב חלק ה' מיד"ד סי' ל"ב בהביעו ומבלר דבריו בשעמו ומשוק בחה דשביעה לי' וזה לשנם לדינת הוא מחחלה עלין והעיר מכחה מקומות דשנופר בשביעות דנם בשהרי הנלה לחריך ביחד בישם נרוב בחיו ולשו חיש בשיים עיי"ם בחריכה (כו) כל אחת בפני עצמה. עבחיי"ם ס"ם מבש"ך דהי"ם דשהר לחכול ל' וב' ול' ואחד וכ"כ הסר"ח סק"ה עיי"ם לחנם בפרי הוחר סק"נ בשיע ע"ד בזה והעלה ברלות דבש"ך לן שרי לחכול רק הוא דוקא הכל חד ושרי ושרי וחד לשהר לחכול מיי"ם ומי' בחנחת כתן ריש חלק ב' מסשר החערובות ס"ם בזה וכחב דשם כי מדינת נילה לדין לישהי לחכול שחיש בבת אחת ומ"ם הש"ע כל ל' בש"ם רוש רק לחפוקי שלא יהכל שלשהן בבת אחת וכמו שביש לכל לן יהכל שלשהן יחד אחת מהכל כיון שהחביהר הכש"ך נילה דש"ך שהשר לחכול שחיש בב"ח ס"ב נילה דש"ך לשהר לחכול ל' מה שהחלה לשהר לחכול ל' מחיכות ביחד לן ל"ב מוכן אחת מיי"ם לישרת כי בש"ך שכשיו דוב בשיטת דוד בפיטה

(כט) יאכל (ל) שלשתם יחד וישם מי שאסר לאלם אדם א' אפילו זה אחר זה: כגון וכן ים נמסר לכותח ויש ד' סמ"ג מדברי סופרי מחמירין (ב) (לא) להצניע אחד (לב) מ' ליתן למ"י (מהרש"ל ורמ"א בש"ע ס"ק) ופיו (לג) מצוה מוטרת בשלמא וכל זה (לד) כשנתערב במיעו (להה) מצוה (ד) (לו)מצוה (לז) במיעו

באר היטב

(ד) מצוה. כיון דאם יכשלם יתן פעם [דבמיעוט פעמים ל"ת מלה מ"ש מ' רק מדרבנן ס"ב כיצם פעמים מדרבנן לא בהמיעוט מצוה ג"מ מחמת שהוא נדיר מ' לא נלה כיון שהם נחינת פעם ס"ב מהמיעוט לא מי לא נלה] ופ"ל לפי שיש לחוש לשורי הא מי לא נלה מצוה שלא במיעוט ולפיכך פתוב בסי' כגון שנפרך לחציות דקות שליין ויכר כיון זה לזה לא שים כמן ב' או ג' מינים ושוצע שלא מכן כגון שנתחם כאה מינים ושוצע שלא כהוגן וכיוצא בזה וכתב סמ"ג ופ"ן לנקוטות מה"ם שנתחב נמיעו ופיו מיט לחמרים מיט רבים עליו ופ"ן לשורי כגון שיהיו קלשורי מה"ב פעמים נמיעו מיט כיון שנבור משום סיהר ו"ל דמה לפ"ן כשהם נרגם נמר עצמו מבש"ב כמן (ומ"ל פי' ל"ח פ"ב מ"ם שם כמם שם"ך):

פתחי תשובה

(ב) להצניע אחד. פיין בשבותם ס"ב מניינא י"ל פי' מ"ח בכתב דשב שפי' מדם שפתי יפתל ולפשוט דמשם ס"ב ופ"ן בשבותם ס"ב מניינא ס"ב מחמיר בזה פ"ח מ"ב בבוהא לחמיר פ"ם

ג' יותר ממין תחיכות סיהר והמתר לכל אחד מהי מלו לאחרים שהרי נותלו נהכטל שם תחיכה לפורה כגון שנתערבו ד' תחיכות של היתר עם ה' תחיכות של איסור אם היתר עם ה' תחיכות של היתר אם ג' מהם לכד מותר אבל אם ב' מהם לכד אסור ואין שהרי יש בהרחם שבשל יחד שלן של היתר כן מכל מקום אם בשל עשה תחיכות לכל ג' אחרים לכל אחד כל עשה תחיכות שהרי נותלו ים עם תחיכה לאחת מהשלה ואין כאן בשל עשה תחיכות שהרי נותלו ים עם תחיכה לאחת כבמה"ם שם כל ח"ל ואם מעורב ב' בג' אסור לאכול ג' ביחד ודולי ליכא ג' ביחד ואסור וכ"כ בש"ב ואם פעמים עכ"ל ופ"ם אסור לאכול ג' ביחד פעמים הוא ואם ב"ם ואין לומר אסור לאכול ד' ביחד וכו' לפי שאכל ליסור נותלי ואפ"ם הפרמ"ג בשלמו בשפ"ד ס"ק ז' ח"ל אם מעורב ב' מחיטה בג' מחיטה בג' מותר לאכול ג' לאחת מ' לבד לפ' ד' אסור דאז מ' לאיסורא עכ"ל. (בט) יאכל. עי' חו"ל בבאורים סוף סי' זה כל' דנם נאסור ודבק במין בשאיט מיט לף שבש"ך מביר פ"ם לאכלם יחד לאסור וכל המרנים פעם לאסור נכרי מכילת פרם לפי לאסור ודבק לאסר עי"ם ופי' בפ' בים יהודה (ורה"ג מכר"י לפחמ ז"ל) שכשלש ואפיע עליו והעלה דבאיסור ודבק במין בשלשו מיט לאסור מותר לאחד מ' לאכל לפ' ד' לאסור דאז מ' לאיסורא עכ"ל. (בט) שלשתם יחד עי' בפ' קהל יהודה בספרדי שעמד על המחבר בספק ליסור בשתערב חד בהרי לם מותר לאכלם יחד ואסור דנם בספק מ' כור לאסור לאכל שלשתן יחד שהרי שף סוף סוכל בספק לאסור לאוריי"ת וכתב ש"מ מלי ניעי לרן זה פי"ם ופי' בית מבריהם ורבותם ובשיטת ר' לקבל שכתב ורל ושוד מלבד לי דינם ביצם שתערב חד בהרי ומפל מהבטרוטות מ' לב' אחרים ולפרוטות בב' הרי לאחד מ' לאכול טלן ופ"ל לחלוק אחד בהרי מ"מ יש כאן בספק שמא לאכל בשעת היתר הוא ואין כאן לאסור כלל ומה ל' אסור מלה ב' אל מלו בשעת יודע שם לא לאכל לאסור עכ"ל והנה לף שבארנו פיהם שבשלו כלל דבכה"נ נם ראפילה לם הוא לאסור עכ"ל והנה לף שבארנו פיהם שבשלו כלל דבכה"נ נם ראפילה בטלת בשעת שהוא לאכל דאסרינן שהמחת פיהם מרובה דכא אין כאן לף קבוע ליכר ולף קבוע שלשו ליכר כיון דהאחיטות אינן ראויין להכבד מ"מ יכי לף ליכ עכ"ם זה נראה מדבריו דבשעת לי' דנם בספק אפילה שהוא לאכל ב' לרכל שנים ופי' בשו"ת שבות יעקב ח"ב סי' רל"ח דמבואר פובריו דבספק לאסור שהתערב חד בהרי לף שמ"ל לרחמיר לרשלין ב' מ"מ עכ"פ יש לרחמיר בלא לנשלן יחד לאם בשלם ביחד כי ואלו בספק לאסור עי"ם ופי' בפ' מנדים מבשים לוח ג' שבשילו ובהכ שבבארו לי' דים לנדר לאחיר נם לבשלם יחד עי"ם (לא) להשליך אחד או ליתן לעכו"ם ר"ל דבאיסורי כגון שלשלך ב' ובאיסורי אפיה יתן לעכו"ם יד יהודה בפי"ח בפ"ח ובפיה"ק בפ"ט (לב) או ליתן לעכו"ם. עי' בית יהודה שם שהביא מדברי הפ"ה דאם ניתערב ב' אחיכת איסור אפילה של תבירו בב' אחיכות היתר שלו כיון דאחיכה להחיר לחבירו אחד שוב ב"ל ליתן ב' לעכו"ם דחזקה ליתן לכאחת ליראל ויהיה בו האיסור לים נפל כלן אבל כלן כיון דבש"ך נרלך ליתן לאחיכה ב' שוב יכול לתנות בזה שהאיסור אבל אם היא אחיכה שאפשרה בשאלה דלו ב"ל ליתן ל' דבר הו נרלך להשליך ב' דיקא עי"ם: (לג) אלא דשרא בעלמא. עי' בפ"ת ממורי לור פ' ל"ב בשעודת שמאו בש"ב ב' מצרה פוחת והפשים עורן והוהך השומן בר' קרירות ואח"כ כשהלבו הבשר מלמ שמשר הפשם במקום טה"ב וחזר ונקער בשומן דשי שסק מריפה והבשר מאכל ומפל על הכלים ופל השומן וכתב דהכלים שבישלו בהם הבשר בודאי כשרים בפשיטות דשל ל' נתבשלו הכל בעיל וחד בהרי שיך לאסור משום חהר"ל כיון שכבר נהלכו ומיהן השומן ים ג"כ לכאל דים לפי שסק שמא לא יכלעו כחחיטות שומן ים שבישלו עד שנתבשל או נצרך שם יכשלם יתן פעם ופף וקי"ל דם שבישלו וכו' כהוגל ומיקרו דמריים לא מקילין בי' עכ"ל: (לד) אבל שלא בפיטו. שבה"ט מ"ם מכ"ך ומשכחת לה כגון שים ב' או ג' מינים ואחד מהם מאסר וכו' ומי' בנהל מדבכות לה כגון שים ב' או ג' מינים ואחד מהם מאסר ב"ק י"ד מקרי זה קבוע שפיט ליכר דלא כמל עי"ם וכדברים פלגם כי נ"כ בש"ע כתבין בהפי' בשפ"ח שם שלו סי' י"ח וכתים לכש"ך בשש"ך וכתב ואין לכאל כזה גם ביצם בלא כיון דלאו מהערב יפה שבאיסור מוכל ומותרים ליכר אף שבאיסור ליו ליכר מ"מ באיסור ליו מהערב יפה שבאיסור מוכל ומותרים עי"ם ופי' בית יהודה בשלמא ש' ס' ע' ומשכחת לה בב' מינים בשמלוקים בשעה וכו' ומי' בשפ"ח ובש"ש בשלמא מ"ם ע"ד הש"ך בזה ומיהו בל"מ ומי' בדבריו בשעה"ם אלן ס' פרק ג' מ"ם שד מזה ובם שים בל"מ עי"ם ופי' בית יהודה בפיה"ק בפ"ח ובפיה"ק פ"ח ל"ה מ"ם בזה בתחיכות ופי' בשעה"ם בפ' בחלק כ' מסבר בהערוכות פרק ב' (בד"ה והה לפוי) שב' שים שד מלוחת לזה בגון שב' הלוסר ובר קטן שד שהתערב בהבשל ומהבד ופיפ ליכר ופוד לסבר בגון שים כרכה מינים מלוקים בשעה ובשעמם ומכ"ת הם דומים זה לזה ושים בשלשים אל"ף ובדבר זה נמלא הרבה בארשים ובפירות שבם מינים מלוקים ומל כל זה הם דומים אל"ף ובינוקא בזה כתב הרשב"ם שים בגים מסוים דומים לממים בשלמם וכן ים מכבר דומה בעורתו למינים מסוים פי"ם: (לו) שלא בפיטו. שמ"ז לפיל ב' סי' ק"נ סק"ב שעמד על המחבר בשם שהפרב יבש ביצם בשיט מיט ופ"ל שפ"ם בתביהו לי בשל בדוב דהם לף שיך בשעה שבש יכשלם יתן פחמין דפ"ל יכשלם ליכא ל"ם ופיפ בל"מ עי"ש ופי' בש' שכדין מבריסם (מהלש"ה מ"ה מבלי ליכא בל"מ) לפיל ב' ל"ו (בד"ה כתב הש"ם) מ"ם ע"ד שפ"ז בזה וביצם ל"כ בל"מ עי"ש: (לז) בפיטו. עי' בהמוזי שיפל אל"ף שהחיכות שלי שם ד' בלשלם ברשה דקה מהערב יפ ביצם מן בשיט מיט בשהית בשעות (ופיהם תבר"ן) ומח"ב שפל ל' מן הפשרשים למיט ומשפל שם בבוב מוכר גם בהבוהות השלה בשיט דשליק דהשיור שפל לפיט וכן בשל ומהערב בשלשו מיט שלא שבשהבוהות בשי ים שיש שיהר גם בשהבוהות פעם בשלשו בשעמת אם יש בהם ק"ל דלא לשריך שלן שהשיור שפל שלא בכלל ים ומפד מן בשעם לפל כל שיטה בשעם לשריך מדרבנן דשן ופל והלישור בשפר בדעורוהות שלי מי"ם (ומ"ל פי' ק"י שפי' ו' ופדברים

(לח) (לט) (מ) ופט (מא) מכיח (מב) ספיט יפ

דרכי תשובה

(לח) ואינו מבורר וכו'. כתב הרמ"א בסעיף ב' דאם נתערב בשר בהמה טמאה בשר בהמה טהורה ואינו מבורר אפילו אחד מני אלף מותר לאכלו ואפילו נתערב בשר בהמה טהורה בשר חזיר ואינו מבורר אפילו אחד מני אלף מותר לאכלו ואפילו נתערב בשר בהמה טהורה בשר נבלה ואינו מבורר אפילו אחד מני אלף מותר לאכלו ואפילו נתערב בשר בהמה טהורה בשר טריפה ואינו מבורר אפילו אחד מני אלף מותר לאכלו ואפילו נתערב בשר בהמה טהורה בשר שנשחטה בסכין פגום ואינו מבורר אפילו אחד מני אלף מותר לאכלו ואפילו נתערב בשר בהמה טהורה בשר שנשחטה בסכין בדוק

(מב) ניכם (נ) (מד) ערך (מה) שמים (פור כמס נה"מ) (בו) ומין חילוק ככל זה (מז) נין (מח) שם

פתחי

(נ) ערך שמים . עיין בתשובת מאהר שבולם בניני שלמה סימן פ' מ"ב שכתב"ל בתשובה ב
מין בשתיו מיט ניכם ומכבד קלנו ולא יקפיד ע' סיה נו ס' מ' מ"ק לקולא כתו
מנ"מ ובכבר ובחב דיש לעיין בדבר מפני דלמשרה מקה דדין בשבך הא כתי מחמת
פיקוח ול"ל משום דבבד ס מ"ק הקה סיכה למבשל בלי ,נלמבר ו"ח ו"ל דוקא ב ס
בלח כיון דלח ניכם ס' סכיכה בפלטתו נלמר מחמת בלוע מישל שבשתו כתי מקה

דרכי

דכבר מהבלו נמי למחריך דלריך שמים ומי' כם' מנדים מדשים לשל ס' ס"ם
מח כ"ה וכלן לית ד' בכהב נ"כ מהלה דמפחבר לומר דכבשר בכבר מבשל
ולח"ה מהערב י"ל דמ"ל שמים ומבי במין בשלוט מיט בדוב דהה לל לריך לומר
דכשיבשלם יפן מעם מיכם לדיעה פיים כיון דלל מפלו בשום פיקוח לחלק בזה
בין מי ינתבשל מבתיו דבם בדבר בכבר מהבשל מיבשים שיל יבשים עוד בבשם
ויפן מעם ע"י"ם מחמם דבה בלמ"ה הין כהן מקום לעשות לבקל דהה ים שוד
מעם של דמרפ"ם ודביט בדוק דהעשם דמן בלוט מיט לל מבי רוב כיון
בשיכר המשר ונמו מ"ל שימחך ס' כ"כי שיבקו בבשה מחר רלשון ופ'
בשיחה כיל ספר המפרוסות נחלק ג' פרק ג' (בר"ה ומלחתי) שכהב שים
לחום לכב' מעמים לשומרת ע"י"ם לדבי מפלוגה גם בל"ד מה לי לם כבר מהבשל
הל מדיין לריך המעם כיון שמכירו ע"כ לין לבקל כלל ומהמשות מעמות לעון
רשומקים והוא בדוב ומעמ לדיעה · (מב) יבש ביבש . מי' בשכ"ה לעיל ס'
ק"כ ס"ק י"ד שכתב דלם מהערב נ' מחיסת מין בלוט מיט דסיט מחיכה
קטנה שלין בה רק כדים בב' מחיסות נחלות שכ' ס' ים בה כשיעור ג' ויחיס
ולח"כ שדם שהחיכה ס' לשרה ולפו יודע לימו לשרה ים בילטריות שים מדה
שיכול להיות שלי' מהגדולות הוא לשרה ול"כ לין בילטריות שים מדה
ממ"ה לין להחמיר כיון דמ"כ ס' מהגדולות הוא לשיעור מ"מ הי רוב ול"כ
ממילא לליכל חשבון רק שמא יבשלם ויפן מעם דהוא רק מדרבנן וחה ל"ל הי
רק ספק דלכן לשמא בקבן הוא לשיעור ופפק דיכם להקל ומ"מ לנשל שלשהם
יהי לשור ע"י"ם והביאו בחיבור הגרע"ם כלן לדיעה ופי' בדבריו לעיל סוף
ס' ק"כ מ"ם עוד בזה · (מד) צריך ששים . עפה"ם מ"ם מהש' הגרע"ם
ז"ל ופי' בשמ"י כלל מ"ב סוף ס"ק כ"ם שכ' בפיסות להקל בשפל ס' ליס
ע"י"ם לשום בחוי"ד בביטורים סק"ד הביח מהרשב"ם הלח מכי בזה בשפל ס'
ליס ע"י"ם והכם מדברי הגרע"ם בשמי' זו שבשיעור הפת"ם מילה לשורה
כמ"ם החוי"ד שמשפל שם ים לשמשו לדין בשפר ע"י"ם ויפיק לי' דבלח"ה ים
להשיער בעובדא דידי' כיון שלחבר מקלתו ים להורת שלישור מלבד ובע"ב דבזה
מן הוליו לשום בש"ם לבן שמי' חוי"ד סי' מ"ח בשושבר של לשון
הגרע"ם בהבי' שם לריך חיקון דבע"ב לל מיירי שם שלחבר בשוב בשופ
שיכולין להורות שהשיעור מלבד כי הוא לל מיירי בזה דבע"ב מיירי שם
שלחבר במידר לו כיולה בשופ לחר שע"ם להורות שהשיעור מלבד ובע"ב דבזה
שלחבר בשופ ומיהו בלח"ם ים להחיר בזה בפסיפות מעמים פ"ם בשל
הכיח שלחר ולחבר שלחות השמ"י בשופ ולמה דבע"ב כל דברי הגרע"ם קלי בשובה
יקבל סק"ל ומי' בביאור הגר"ח סק"ה שהביא ג"כ על הש"ך בזה פי"ם ומי'
בלי"ל סק"ה שכתב דבהם"ם ים לפחוך על הש"ך פי"ם לחשם בפרע"ב בשער
התשובות חלק ג' סוף פרק מ' כ' דלין להקל בזה ומלמה מדבריו דל"ל לפי'
בהפ"ם ומי' בשפ"ד סק"ם שכתב מהגרות כהן שם דלפי' בלשור הפל"ה
דעתו לשיעור ופיים בל"ש לדיעה כפל זה פי"ם ומי' בכביר יפה ובפ"
פי' שלשור מלבד פי"ם ופיים בל"ש לשם לפה בפ סי' ק"ם
דפה סק"ל מ"ם בזה ומי' בין שהיה בשיפ"ל סק"ם י"ח ובפיסק סק"ל י"ל מ"ם
בזה והבלה דהעיקר כדעת המחמירים בזה ולין בענין זה לף קלה בלשור
דבכך מלה שלין לחלק כלל בזה בין לשור לשוריית לשיעור דבכך וכמ"ם
הרמ"ל פי"ם (ומי' בזה בדבריט לעיל ס' ל"ח סק"ב כ"ב) ומי' שוד בפרמ"ח
בשערי"ם פרק כ' (בד"ה ולל נס) שכתב דלם נכלע כיון שרבה בפיסות בשר
והמחבה והמערבה בשלר מחיסות בשר שם שפוח שוב ול"ל בהחיסות
ס' רק בשר בבית שרבה ומל"ל ס' בשר כל שהחיסה דבל נוף שבשר לי
מיט עם שלר בשר ושר שהרבה שבוח לינו מיט כלע שם ים ס' לף שהחיסה
בלישם מיט שם בשר לעשם בשרך כלן כיון דלשור ללין בשר מדבנן לדין לבל
לשם שהולקן על הש"ך ופ"ל ולף בלשור דבכך ביבש בשיך ס' מיט
ס"ה כלן בשיך ס' שר כל שהחיסה ס"ם: (בחן) אם האשור מדבנן .
שבשה"ט מ"ם דלשון לע שבי שר בשר לין לילוק בין לשור לשוריית לשיבשך
ומי' בש"ך לשל בדיני ס"ם לוש כ"ל דלפי' מפשרת לשור בבכך שר בשר

ומשבר

תשובה

ל"ד חזקה ומפ"ם קשיקו לשקל שבל ביבש כיון דלף לי ליכא ס' לין בשיעור ושפר
לשיעור ללא לשבר לשלשו משום דמ"ל בשבר לא שבל ס"ב בו ס' לין ס מ"ק לקולא כתו
וביישר מחקה בשיעור שמר ללא מפשרת ושר כיון דשמעת שמת בשבל מחללת בה שה
שריך בשיעור בשלשה משום דשמא יבשלם כיון דשמעת בשמת ובשיעור שם יוכנס רשמם
יעבור דוקא מפלו מלשרייתא שלש מדברי שם ן ס' ק"כ ס"ק י"ד לי משמע כן פ"ם

תשובה

שים לריך דבעיק בלישו מיט נם ביבש ס' ממ כיון דכל השמם
דבלישו מיט לריך ס' לדיק כוה משום שמת יבשלם ויפן מעם ול"ב בכבש"
ללא שיך שמת ס' לדיק כוה ופן מעם יבשלם ויפן מעם ול"ב בכבש"
דלשרייתא מכהי מיכל לימשם שמת שלשור לה נפל וכשיבשלם יבא לידי נזיפת
מעם ולדיעה פיים שבלשה לשלשור לף דהפ"ם ע"י"ם ומי' כם' שבל ס' שבשיעה
דברי הפרמ"ב בזה ובבב דקוקא בנפל רק מ' ליס היה שים להחמיר כמ"ם
הפרמ"ב כיון דים לומר לשורה בדוחק שבהלר לשומרת לבל שם נפל מחלה
מ"ל מכל מחלה מיכרין השלר דיבש ביבש בדוב לפיולו בלישו מיט ע"י"ם ומי' בפ"ח
לבן שמי' שם בבשר של בשמה נפה שבשיעה בה בשר של בחיה דקה יבש ביבש
ומחבה לשחיטה קפנת וקדש שבשיעו שדש שבחמה דקה בעדכה וה"ל לבזיה וב
בשר לקחו קלם מבחיטות ומכלו שהם קודש שניהש שהמרוחות וב"ח שדש
שהמרוחות בילה שהמרחת בל שחיטות בקדירה לחת לעוך בשיעה בדית מלי ויש
סבה ל"ב לולי ים שים בשיעי מד שלשור ופי"ם בש"ם בזה ו ,שד לה"ל כיון
שים לנמי למפלוגתם שים שבם שמת מי' שים וגם בשר נפל ס' מה-עיוות
מי"ם בלישות (בחה) ששים כתב בש"ם שמי' נ' דבש"ך לריך שבים שחיטת
בלח הוח ופ"ל דמפלוגת דבשיבשלם לל לריך שים שחיטה כיון לשיטת שמי לריך
מיט לפ"ה כיון דבשיטת שחיטות שם בלח לישוב בין לשיטת שמי' שבשיעו ביבש
ס' שחיטות מי"ם ובשיטת בשפ"ר שמי' ס' לשיטת (בא) ואין חילוק בבל זה עש"ך
פל"ה מ"ם לעמן לשור הבה לי חד בחבי בפל ביבש ביבש ומי' בשמי"ר כלל
ל"ם סקפ"ו ומי' בין יהודה בפיה"ל סק"ג ובפיה"ק סק"ב ס"ם זה (בז) בין
אם האשור מדבנן . עבפה"ם מ"ם מבש"ך לשור לדבק יבש ביבש לף
שלא בשיעו ס"ל ס' ובפל בדוב ושפר"ם סק"ו שבשבים עם הב"ך בזה ומי'
בש"ך בפלוי ס"ם לוש כ"ב שכ' הש"ך בעשו הביל שלין הפפר כ"ב ים
להחריך גם בח סיר דבבק שבים בשיעו מיט ע"י"ם ומי' בשורת הבליים בדיב
ס"ם שם ס"ק ל"ח ובשמיר כלל ל"ם סק"י שבביל דברי הרב ממה כיון שהשיב
על הש"ך ובפבים עשו שכן מיקר כדעת הרב בשה לשני ב"ם מין בשיעו
מיט לף בפל מד בחבי ולריך שבים חקק שלא בלשור דבבק ע"י"ם ובביאו
הבית שלר ובחב שרחוק בשמ"י בלוה ולא בהש"ך ע"י"ם ומי' בשופות
יעקב סק"ל ומי' בביאור הגר"ח סק"ה שהביא ג"כ על הש"ך בזה פי"ם ומי'
בלי"ל סק"ה שכתב דבהם"ם ים לפחוך על הש"ך ע"י"ם לחשם בפרע"ב בשער
התשובות חלק ג' סוף פרק מ' כ' דלין להקל בזה ומלמה מדבריו דל"ל לפי'
בהפ"ם ומי' בשפ"ד סק"ם שכתב מהגרות כהן שם דלפי' בלשור הפל"ה
דעתו לשיעור ופיים בל"ש לדיעה כפל זה פי"ם ומי' בכביר יפה ובפ"
פי' שלשור מלבד פי"ם ופיים בל"ש לשם לפה בפ סי' ק"ם
דפה סק"ל מ"ם בזה ומי' בין שהיה בשיפ"ל סק"ם י"ח ובפיסק סק"ל י"ל מ"ם
בזה והבלה דהעיקר כדעת המחמירים בזה ולין בענין זה לף קלה בלשור
דבכך מלה שלין לחלק כלל בזה בין לשור לשוריית לשיעור דבכך וכמ"ם
הרמ"ל פי"ם (ומי' בזה בדבריט לעיל ס' ל"ח סק"ב כ"ב) ומי' שוד בפרמ"ח
בשערי"ם פרק כ' (בד"ה ולל נס) שכתב דלם נכלע כיון שרבה בפיסות בשר
והמחבה והמערבה בשלר מחיסות בשר שם שפוח שוב ול"ל בהחיסות
ס' רק בשר בבית שרבה ומל"ל ס' בשר כל שהחיסה דבל נוף שבשר לי
מיט עם שלר בשר ושר שהרבה שבוח לינו מיט כלע שם ים ס' לף שהחיסה
בלישם מיט שם בשר לעשם בשרך כלן כיון דלשור ללין בשר מדבנן לדין לבל
לשם שהולקן על הש"ך ופ"ל ולף בלשור דבבק ביבש בשיך ס' מיט
ס"ה כלן בשיך ס' שר כל שהחיסה ס"ם: (בחן) אם האשור מדבנן .
שבשה"ט מ"ם דלשון לע שבי שר בשר לין לילוק בין לשור לשוריית לשיבשך
ומי' בש"ך לשל בדיני ס"ם לוש כ"ל דלפי' מפשרת לשור בבכך שר בשר

ומשבר

ח כרבינ"ו נפ"מ כ"י ומ"ם בסם כשמלח שכיח לפי שעתא להקל כמ"ש ופ"ת ופ"ת

(כמ) מיתסר (פ) (נ) (נא) מדכתיב (נב) פ' (נג) מדלעריית (כ"י) ופ"ת סי' קכ"ב (נד) שם מוסיפים כלים כיוצא : ב (נה) ח יבש ביבש שנתבטל רד בתרי (ע) אם בשלן כולן כאחד אפילו (נז) לאכול כל אחד בפני עצמו (נח) אסור אם

באר הגולה

(כ) מדברי. כתב הב"ח ז"ל דמ"ש מוכח ממנה פוסקים דלעיל מדברי מדברי לפ שגם כמעט כאן נראה דגרסי' ופ"ה דהכי גי' לפי שגם פריסת דגיר נישול הוא וגם פני מל נכח כמ שנתבאר לפני זה ואין להקל בזה אלא אם כן בהגבר אחר מסכים עי"ש בפרישה

ו"ק ן בפ"ם כ ג' ם"ם דין ג' דלפי' ג' הוא על יבשלו והב' על עכו"ם אין בקל, להקל בזה אחר זה לפי' בפרישה דבשם פי"ם ופי' בפלוגי סק"ם כ"ה ופי' גם, בשם גרסי החדם שם הוא ג' שכ' בשלן זה ח"ל ופ"ת שמשמעת המתרגמים להחמיר וכו' מ"מ לפמ"ש דע"כ לא החמירו אלא כשהיסר מיתר הוא על יבשלו רק שהוצה להקיל ג' לעכו"ם בהא ג' אריך לי' ומשום משום דהמי שבילין ובפו לשהול בשא אחת המיחם ממליח אחר כשהיסר הוא על יבשלו והיסרו הוא של עכו"ם והערבו ואח"כ חלקו ויבשלו בב בשלן על אלו ג' ילפ דכיון שהו יבשו לשהול וכו' עכ"ד אחרו ג' ילפ על יבשלו ויבש בשלן אחר שנתבטל היסר דהקפ כיון דיב' הוא על יבשלו ואפ"ה אסור כשהיסר מיתר הוא על יבשלו ולפ"ז אפי' בשלן אחר שנתבטל היסר בשלן ראשון ג"כ

אין שם ששים מפני שדרוסב בעוף טעם וגבלע ברחיכות (נמ) ואם רוצה לבשלן יחד ואין שם ס' כנגד מה שנתן (ד) (ס) מותר (ו) (סא) לדרבות עליהם כדי שיעור ס' ולבשלן ואין בו (סב) משום (ו) מבטל איסור: (סג) וי"ט (סד) ופשוט

באר היטב

(ו) להיכות. כתב הב"ח מיכי לעבולן בב' קדרות שרי ופסי' בשלן בב' קדרות קודם שנודע כתערובות מותר לאכלן לחו"ב והב"ח הולק ע"ז ופסק דלקח בב' קדרות לא שרי אלא כשבכלן לא יהי בנודע כדי שיעור הערובות דאז היה בטל במשהו אבל אם יהיה אחד מהן כדי שיעור הערובות אפי' אם ישפוך הנודע לתוך השני לא יהי בנודע כדי שיעור הערובות וא

א מיימוני פרק ג' מהלכות מאכלות אסורות הלכה ו' טור ושו"ע שם

(סה) טודע (סו) התערובות קודם שנתבטלו כיתר לפי מחזרין ומתמרין מאחר שנתבטל כיתר (פיר כתם כרפ"ם וכיבא ירושם כתם פתום' וכתב שכן פיקר) (סז) ומקום שפסקו (סח) יש לסמוך מדברי סמקילין (סט) ולהמיר:

קי דין ספק תריפות שאירע בבשר. ובו י' סעיפים

א (א) ידבר (ב) חשוב (ג) אוסר (ד) בטיט (ה) (ו) בבל (ז) (ז) שהוא והם ד' דברים ואלו הם

באר הגיטב

קי (ז) שהוא כתב הב"ח ופפיטו בכתב מלמעה אינו נאמל ודע לפיהת בפ"ם דלרנרים שהבובים לפם רים בהגאב שם נתערבו אפילו בלפף טון שהורות נאסר אפילו נתבשל עמו ונתן לפום בהם שנתבשל שהכשים יתבטל בהם ס"ל כרפ"ד

דרכי תשובה

ההרשונות קודם שבישל כיון דבבר שיהר ליט לוסר בפלימת כיון דהם עלמם שוהרין וכו' לבל בלא נודע עד שנתבשל מבואר ברפ"ם דבעיע שבים וכו' מכיל (סמב) ולהיות יי' בחכמת מדם בלל ג"ח שמי' כ' שבתב דבשקום בספר ים לסמוך להתיר בשאין אפי' לבתחלה כיון שבבר נודע התערובות ואחר האיסור להות שיהר פי"ם שמתם בית יהודם ובשל ס' ע' בפיפ"ם שם"ו ובלן בפיה"ם פ"ב י"ג בתב והמיקר לדמות הלא מהרים בשום נוחי שבשר האיסור לשתת היתר אפי' בשנודע התערובות פי"ם.

סעיף א (א) דבר חשוב יי' פרי פומר פק"נ שהפלה הבא דקי"ל דאפילו רק בפלילה הלא בהפלה אפי' דבר חשוב בשל פי"ם שמתם ישתי בפפ"ם פק"ב ובמשה יהונתן ובערך השלחן לוות ס' שבשינו על הפרי פומר בזה והבלו בראיות דבר חשוב לא בשל אפי' בדבר שמומר בהפלה פי"ם: (ב) חשוב. שבמ"ו לעיל ס' ק"ב פק"ב בל' שי' מהפרישה דשאפר שלא שמרו דבר שנדפס לפטת לא בשל רק בשפי' שם לאסור קטט עליו אפילו בשל לא בדבר שלמתר יפי' מוהר ועי"ש בפ"ח שפיפ ושבברנו על הפרישה פוהם ולפ"ז מיפה הפ"ם בל הדברים שהשוכים בפו בפ"ח ושהר"ן ועי"ש ופי' בלנלה השובם לעיל ס' ק"ח פ"ק ט"ו שהפלגה על הפרע"ם בשה שביל שהר"ן בהפי הבי בילה דף י' מבשע דבשה שלמרו דבע"ח לא בשלו אין חילוק בזה ואפי' פשוהו רק מחמת לאסור מוקלה ל"ב בע"ח לא בשלו ואפילו בע"ם וכבר קדשו בזה בם' זכרון מברכים (מהגאון מ"ה מבלי שבהכם ז"ל) לעיל ס' ק"ל בם והביא רפי' הל"ל ושה בשה רשוח דבע"ב שפי' בם לאסור יש לו היתר לאחר זמן אפ"ה בל שדינה בשהר לא בשל ושפלם בן לוינה לשלבה למשבה ובפרם שבם הדינים שממש הולים הפרע"ב קלף א לא בתב זאת להלבה רק בודק אפשר ע"ב לין לסמוך להקל בזה בלל פיי"ם: (ג) אוסר מי' מרי שהר שם שהפלה דוקא בלאסור דלפייהת לות ולא בשל דבר חשוב אבל בלאסור דלבא ובפרם בדבר שעיקרו מדבנן בשל פי"ם ושי' בשפ"ד שם שהביא עליו והפלה הבא בלאסור דלבא לא בשל פיי"ם ושי' בשבשת הה"ם לעיל ס' ק"ח שהביא רפי' שהשום' לאלן בזה בין חד דלבא לאפי דלבא ושהר דלבא שיין דין דבר שבמינו לא בשל אבל בהרי דלבא בשל (ושי' בדבריט לעיל ס' ק' סק"ב י"ד ושי' ק"ח סק"ב). (ד) בבינו בבל שהוא מי' בית יהודה בפיפ"ח ובפיה"ם רים פ' זה לעיל ס' ס"ם בפיפ"ח פ"ק פ"ג לות ד' דבלין דבר חשוב אין חילוק בין לאסור להיתר ור"ל דבם בתחביב בשהו היתר ושעשה לאסור אחי"ב לא בשל ושי"ם שוד שעמד על המחבר בשפעבר מהיבה ד"ם של לאסור הלמה בשוך לאסור אבילה פ שיין ב' ג"ב דין דבר חשוב אם יש לסמך ולהין ולאסר רפי' לישראל לאבלו לא מקרי דבר חשוב ולריהת שלה להתיר לאסור בל ההערובות בהלמה פיי"ם (ושי' בדבריט לעיל ס' ק"ח פ"ק ב' ושם תלמוד) (ה) בבל שהוא מי' בם' שית לליט (מהגר"ם) על מבוות שד' שיפים בפרק ג' דשרלה שם לשמר ושחרי לישראל שלה בשלה מלאיירשה שיי"ם ושבוהר מדבריו הלא דבר חשוב לית בשל הוא מלאיירשה ושיהא בזה בשב ג"ב בשהשה לאסור שפ"ב פרק ח' שהבל ושלי השאר דבר חשוב שלין ט בישול מבי"ם ושם"ם השום, בשוף שעילה דשבשב חשוב ולא בשל שם"ם שיי"ם ושי' בשהרי ושה בק"ב שהשפלה על דבריהם בזה דשבשב בהשבים ס"ם בפרק ד"ם מהלב' מהלבות שפורות ון שם שפום בבל שפוסקים דהא דבר חשוב לא בשל לית לאו מדבנן ושי"ם שהל"ם מהשום, בשוף שעילה בבר חירן שהביא לעיל ס' ק' לבשין שיי"ם ושי' בשי"ם שקי ק' בשה רלוות ג"ב שהה דבר חשוב לא בשל לית לאו מדבנן שיי"ם ושי' בדבריט לעיל ס' ק' (פרק י"ד) וסי' ק"ח (סק"ב): (ו) בבל שהוא. שבהי"ם שם שבשל"ן בל"ע על הרמ"ם

(ח) אגוז פרך ורמוני (ט) בזן (ע) וחביות (י) סתומות חלפות תרדין וקלחי כרוב ודלעת יונית (יא) וכברזה (יב) של

באר הגולה

דאני נ"ל נתקנתא דהלבת סלתא ליה המלח בכל האיסורים אין ק דמת בהיתרים אלא בשנעדיו מכוכים מהאפשה דמיה מני ליה בפדיון מוכחת סלתא ליה המלח ולא בשאר איסורים דלא כלום בפ"ח סימן תמ"ט שכתב גם נני מת שלתא ליה המלח ואין דמני דמי נהלבת סלתא וכו' לחימה ולא קי"ל כפי ומי' נפ"ה סימן תמ"ו ולקמן סימן

ודכי

למה לן הניה גם כלן דהכר תשוב לאסר לפי' אלא במיט ומי' גם' ממחו ומי' גם' ממחו כתב בהערוכות חלק ג' שכתבו על הנ"ך בזה והמלה דכיון לן הניה הרמ"ה בשער ההערוכות חלק ג' שכתבו על הנ"ך בזה והמלה דכיון לן הניה הרמ"ה בשם הראב"ד ז"ל דהוקא כדין דכריה והאר"ל הוא שם להחמיר גם בפיט מיט מבפ"ב ז"ל דכר תשוב גם הרמ"ה פ"ל דהוקא בפיט לאסר מיט דכר תשוב לן בטל וכתב הפרישה ז"ל דהיקיר ליתן בסנ"ך ונם בפיט מיט דכר תשוב לן בטל וכתב המבכית לה דין זה בפיט מיט כגון שרי' כלן מגוזי פרך ורימוני כדן וכיוצא ות' מכה שוה על מדלה וכדומה ואח"כ שכח לחזר מכן ושלן לסגורות וכל זה לם התערובות הוא דכר תשוב וכמשר שבל שם לחרש כה"ג שמתערב לגוזי פרך נזכרים שלחם תשובים לן מלאר כל התערובות דלן לאסור רק הדכר תשוב לבל הנכרים שלחם תשובים שרי חומיל דמדבך מהתערובות של תאר"ל הל' נפי' ק"ל מיי"ם ומי' דיל יכולה בפיה"ל סק"ב ובפיה"ל ס"ק שהחמלה על הפרמ"ג בס"ם דבתערוב דכר תשוב בנכרים שלחם תשובים ובכה לחזר לאסור הלחיטור לחו רק בנכרים שלחם תשובים שוקרין לבל הכר תשוב לאסור הפ ר"ל שפם לם לחיטור דכר תשוב כלל ומחילה דשלן שוקרין לפי הכר תשוב דהל קי"ל דספיקא דרבנן לקולא וכפ"ם הרמ"ה לשלן מיי"ם. (ז) שחוא. מבחה"ט מ"ם מהנ"ך דלן מהני הלכה הלחה לית בחלה בשאר לחיטרין ומי' בסמיי"ם כלל מ' סק"ק מ"ם נזכרי הנ"ך בזה ושים בל"ם מיי"ם:

וב"ש בהלחה"ט בנכרים החמורים בהלחה לפי' והמרנו בחלף טלן לחמיטרין בהלחה מבפ"ד סק"ב בל' ובח לחם דכר בחשור בהלחה שם שחבאל שחשח ושוחר מהבאל בהלחה ולם והמרנו חלב (בקמ"ן) בחשור בהלחה לית לן לעיין לם לן ס' לי שרי בהלחה לי דבטיל חין מדמי לחיטור שבו מי יחלו שבם בחיקר לן שיך בחשור הלחה וחזקה בחלילה לחמיטן שבם בחיקר דחין לוכל שבם מבפ"ל בהלחה וכו' ומשער לחפי' חין מדמי לחיטור שבו שי לן מהי הולל ורק בו ממחות לחיטור לם הוי לחיטור חרים ומי' וסיים וירלה בהפ"ח לגדל ולוכל בל"ם חין מדמי לחיטור שבו ול"ם בל"ל ומי' בחשובות שלם (בח"ל נ') בל' ובל זה מיירי בפ"ב שלן בהחלב בל' שבם ער בחלב הל' לבל חד שבם בבר שבלב בהחלב בל' יש בהחלב בל' שבם ולל"ב בשיטת הבבל לחיטור בהלחה ובפ"ם בח"ו לפ"ל סי' ס"ק פ"ם [ומי' בח"ו לפ"ל סי' ס"ו שם בד"ה ילחה לי ובבחיחה לבל' בב"ה בד"ה טוב לחיטר] לחמם יעוין בחוא"ח רים סי' זה בבלוחים סק"ב ובחרשים סק"ב שבחב בבשיטת הפוחר למבור בבל לגבי חין מדמי לחיטור שבו שלן בלח חלב דבחיטור הלחה לן לחמיר שבם בחיקר מיי"ם ומי' בהבחת יד שלול לחלן סי' קל"ד בבני ד' פ"ם בשם כרי"ם ופ"ם ע"ה בזה ומי' בם' יוסף לחתן (מהר"ב שי"ה יוסף יחודה מבבעבלא ז"ל) בלחיד הבדמק"ן בשף הב' בשרין (לפ"ה ס' חמ"ח שבחשיק שם יבר' בלחן מקבמבעבלא ז"ל מהר קל"ם מד סי' ר"ב בחשיק בדין זה לו לחמיר שבם בחיקר בהלחה וכחב שם שבבם לן בבר שוף והוא בח שובעת לפני הבחן מהא"ח ז"ל שחחל חלב חחת קדירה של בשר ולח בי בבשר שבים עד בחלב וכחוך הקדירה סי בשר בהחלב שם בשר שוף והוא דהבל לחשר בהלחה והוא ז"ל לחמר לו בי לי לשחור בבשר שוף בהלחה יש בי על בשר שוף ליבל לחשר הלחה שבום בב"ח רק בין שקבל שבם בחבר בהלחה בחלב שוף ולחיבן זה לו לחמיר שבם בחיקר ערב רשלי לחמר בשר שוף לפ"ם וכשיב לו שבחן מגדל שלן לבין בהלחן בשל שחח בבבים ודמיד בשבת לפניו שלבה בי סי' לחשר בלי בהלחה בם בשר שוף והוא ז"ל בשלל ומדוחק לן

(יג) בעל הבית (ד) יכול (טו) בעלי (מז) חיים חשובים הם ואינם במלים יאבל שאר דברים (יז) אעפ"י שדרכן (ז) למעוט הרי א"ז עולים בשיעורין יכל דבר שהוא חשוב אצל בני מקום מהמקומות כגון אגוזי פרך ורימוני בבן בארץ ישראל באותם הזמנים הוא אסור בבל שהוא לפי חשיבותו (יח) באותו מקום ובאותו זמן ולא האוכרו אלו אלא לפי שהן אוסרים בבל שהן בבל מקום והה בבל ביוצא בהן בשאר מקומות: כגון ו"פ (יט) דכל (כ) דבר שנמצין (כא) דשיט (כב) שדרכו (כג) למעוטו (ט) (א) (כד) תמיד שיט נמל (מה כגון

ב כמגיש וכו ס"ג נוסחים דף מי נמצין ע"ב ד"ה ר"ל כ"ש ס"ג ר' יוחנן ו ל"ל נפי ל"ה ב נחים דף

ס"ב ביצה ד"ג יבמות דף פ ח"ט שבת ד"ל מכשפין פוסקי ותי"ב ביצה מי במילה מ"ש שדרכה למעט וכ"ב פרבינ"ן במ"ש ופשוט בפ"ש מימון ופשוט בפ"ש דשם רוב שחשקים כפרנסין וכ"ב בב"מ ג' ובכ"ב בפ"ו ובכ"ג ופ' זה ומבואר של מחבר שלנו בפ"ג בסימן פ"ו סוף ס"ב ובפ"ב ביצה במילה ופיטו בעל"י דדע לחתוכה שיל שיעור למעט מחבר שם י' ומסיק מרו בב"י ג"ן מחין לפרש דצת מתו"ק כגון רק כיצד בפ"ד יבמות ס"ו סוף ס"ב וכן בפסה"ד ביצה ס"ב ב' יד ד' למען דמין דצת מתו קים ופב"ח ב"ב ד' ל"ב ד"ה ומיהו ובפ"ב דמיני ופ"ד ל"ב ובפ"ב ביצה ס"ב ב' ובפ"ב ביצה ס"ב ב' ובפ"ב ביצה ס"ב ב'

ב (ט) יבעלי חיים שנתערבו באדרים ונשחטו בפני חשיבות ובטלין והוא (בו) שנשחטו (ו) (כח) (כט) בשוגג (ל) (וחקה בע"ח קטנים וכו' . מי' כט' ועיין מהרשם (מוסגר מלוקח ג' ס"ק ג') בהסכמה כתיבים סקי ד' ס"ק ב' ד"ה ומיהו בשחטו בפני חשיבות) (ח) (מהכתב לשחר מחיתם) (סחיר כ' כ"ט) :

ג' דשלה לעשיטה

באר הישב

ד"ה ומיהו בשחטו בפני חשיבות וכו' עיין מהרשם (מוסגר מלוקח ג' ס"ק ג') ובהסכמה כתיבים סקי ד' ס"ק ב' ד"ה ומיהו בשחטו בפני חשיבות וכו' :

דרכי תשובה

ב (ט) יבעלי חיים שנתערבו באדרים וכו' . סיים כאן בשחטו בפני חשיבות וכו' . בדיעבד ומ"מ אפי' בשחטו לא נאסרו אפי' לפי' (בו) שנשחטו בשוגג . עכ"פ ומ"מ אפי' לכתחלה מותר אפי' לפי' ק' מפי' ו' :

ג (לא) תשע תניות (לב) ותניות (לג) מכרות בשר שחוטה (לד) ואחת (לה) מכרת (לו) בשר (לז) נבילה (לח) לקה

ו מיימ פסה"ט דף ל' סמ"ק ס"ט כתוס' דף ל'

דרכי תשובה

סעיף ג (לא) תשע תניות. מי' בב' ביח יאתן (להלן בעל' סמ' בב' נ"ל ז"ל) בשבר הקטנה ס' ו' (בד"ה וקה"נ) הלשו דוקא בב' מיחה דה"ה אם עומדים בשוק ו' מוכרי בשר כל ל' מוכר על שלין מיוחד מהן לנדבו ומי' בב' מקר מיח חיים וביר יהודה בפיה"ק פ"ב י"ג דה"ה בחתם ל' שים נה ס' בחומת שחוטות וס' בגילה ומיכרים בבהמות מחוטות ובגילה כל ל' בחקוחו אם"ם ומי' בב' אם לקח ואינו יודע מפיה לקח מאשר מוכרי בב"ם (לב) ותניות. מי' בגיחם מהם שבר הקטנה ס' ח' שבחב ומחולה מוכרי בב"ם ומהן בב' ג' (בד"ה ולהלן) שבחב דכל שהוא בחוקף מיוכל להכיר ביניהם לחיוב המוכר כשרה ואינו אם המוכר מיפיה לף שהוא אינו יודע ולא מהן ומהו להחבוק להבחין ביניהם מ"מ מקרי ליכר מלישאר והי קטנה מי"ם. (לה) מוכרת בשר נבילה. ואם ס' שמק לישאר בהם מדברי סרמ"ם להלן סמי' ד' מחולה תם בשמק מיפיה יש לפשור בכה"ג שאם ישהין בב"ח ס' חר"ה שק"ד שבחב דאין לומרים לישאר קטנה אלא אם כן ישאר ולא מבח"ב היכח דליכח לישאר בחיל מי"ם ומי' בשי"ת מקרי לב חלק ל' מי"ו ס' ק"ה שמחר על המחקר בזה ומי"ם בב"ם בזה ואחיר מכמה מקשות מי"ם ושבש"ד פ"ק י"ד בחקיבה הל' שמחר ג"כ בזה על המחקר וכחב דהיכר חלי בב"ם בקטנה אלא אם ל"ם בקטנה אי ל' ואם ל' בב"ם בקטנה כ"ם דב"ם ל' מהי מי"ם ומי' בב' אין יאתן בל"ל בשבר הקטנה ס' ג' מה שהשמיט על הסרמ"ם כאן ומחר"ב אם ל"מחר דקטנה שהשה על מחלה דמי ל"ב עכ"פ כוי בשהשרוטה מי בחד ול"ב לשון השבירה ומשמ ל' בגוחא ומשמ ל' בשהרוטה כוי ב"ם לן מקום להשהמש כאן אם דבר"ב מיירי חוקה בשהרה ולפי פרישה מכל בשהרה בשמק מיפיה מוחי משמש ב"ם בקטנה אלא אם ל' מהי לשון ל"ב ומשמ ל' בגוף ומשמ בב' בשהרוטה לשון ב"ם ל"ב לשון ז' ומשמ ל' בגוף ומשמ בב' שחה שהיכר חלק ל' ס' ל"ב לשון ז' ב"ם בזה וכשיש ב"ב לחיות מכמה מקומות לשקל ומ"ם בשם ס' לישקל ל' חמיות ל' בשהרה בגילה ואחת בשהרה וכשה ב"ב לשון קטנה בשהרה"ל ולפי לשון לשחמש משמ לשקל בין משמ לשון לשחמש משמ לשקל ל' בשהרה ל"ם לשון בזה ל"ב ומשמ ל' בשהרה בין משמ לשון לישאר

(לט) מאירת (מ) מהן (מא) ואינו יודע (מב) מאיזה מהן לקח

דרכי תשובה

ברמ"ח לענין מיירות שמפוקפקים מה"ט שיקפיד חומה וס' שהרי הנתונים שהולכין אחר רוב עיירות והמה ילוך טולכין כזה בהר חצה דהא כל קטע כמחלה על מחצה דמי וחירך הרב לכן לשודים ולא לחמריך דין קטע מלא היכא דשקל לו שפרים לפניו מכקטע לכל היכא שהדבר שלנו דאין שליה לן מאחר שקטע כגון מיירות וכל מיר ועיר נאסי נאסי קיימא מאליך בהר רובא מיי"ם ומי' כשהר המלך פרק ג' מילטה מגילה שהביאה והכה דמדברי הר"ם מקמן גם כריסות מוכח דלא כטור' שהקשה שיאסר כל העולה בתריסה ומתלה מפלגיך כזה בע"ב משמע דאין חילוק בשמירת מקום שהשלים וכאלו ואפי' ס' שומרים היטרלים בהר הפונה להזורק והמלרי שומר נאסר כאשר הפר ח"מ דייקיק לי' כמחתה על מחצה וכאמור . פלוס ע"ם דלריי' פירי קקרא כלוס יחיד מיהא הוא כמלרי ממ"ל מהתם' והכאלה הכה לן שיך לומר דיזל בתר קורבא דסיון שלא נודע היאך הוא פלרי לפך בתר רובא ומיהו לומר דסיון דיודעין ודאין מי שם כמחכים ומי שם כמחיכים דין הוא שלך למריהם בתר רובא ומי"ם שכביש שוד מיקן על ז"ה בשם הסמ"ק והמרדכי דלא מהי קבוע כיון דיודעין דמיקן שמפוקפוקי מיי הו"ל כסלוקי מיי ואין כאן קבוע מפ"ה מלוק בתר רובא ס"ב:

ובחידושי ממרתי לחרן שפ"ד בש"ת לעיל סי' ק"ל ס"ק י"ד ס"ד סי"ן כשף ברק נהנ"ל שכהב לענין חפיסת שלוה שלשי להחכבד שמחרבה בין שאר מחיכים כאלה שהי"ל לפסוי' מחכבו רובן אין שוין לומר שפשיטר הוא מהרוב שמפק ויש כאן שומר אלא שמריך דכל שמחכות שוחרות והפלמות מפרישי והביאו הפ"ו על זה שם בשם מהרש"ל בתשובות ס"ד ומפרש דברי רבינו דלעיל דכל חחכמת שוין בדוב ס"ם סכם לומר שהוב מדבר כל שלכחה מקדמותו מן הדוב הוא ואי כמו כל דפרים מדובא פרים ומשלל שפשיטר שהם המיעוט לן שלכחה כמחלה על מחצה דמי ולרבי ים כלן אי כמ"ו דלן לומר שפשם מקום לפי' כלי שמחלה מלריים ואפה שם שיעמ דהבר קרובא מלוק גם בקטע לא מחלה מלריים לי' כשפק מם מהכן לחרות לח יהרמל כלל בכל כשפק לן קצה מדוע דיימק לי' כשפק מם מהכן לחרות לח יהרמל כלל בכל כשפק לן ימלע שלא יפי' אחד מהשהפים קרוב לגיו יותר מהביהו ולא"כ אם כי כמלרי שומר מלר שכני על הכשפק וכלר על כשפקים שפוסה לגר על הזורק כי שמחל יהרמל ויל בתר קורבא ומיהו לשהרמל כשומר קרוב לגיו יהר מהכן ויהכן מיב בכ"ג. לף בקטע ולא"כ כ"ל לחלק בהוא עמידת החבו"ה אי הלשים זה ומלה מפלגיך כזה בע"ב משמע דאין חילוק בשמירת מקום שהשלים וכאלו ואפי' ס' שומרים היטרלים בהר הפונה להזורק והמלרי שומר נאסר כאשר הפר ח"מ דייקיק לי' כמחתה על מחצה וכאמור . פלוס ע"ם דלריי' פירי קקרא כלוס יחיד מיהא הוא כמלרי ממ"ל מהתם' והכאלה הכה לן שיך לומר דיזל בתר קורבא דסיון שלא נודע היאך הוא פלרי לפך בתר רובא ומיהו לומר דסיון דיודעין ודאין מי שם כמחכים ומי שם כמחיכים דין הוא שלך למריהם בתר רובא ומי"ם שכביש שוד מיקן על ז"ה בשם הסמ"ק והמרדכי דלא מהי קבוע כיון דיודעין דמיקן שמפוקפוקי מיי הו"ל כסלוקי מיי ואין כאן קבוע מפ"ה מלוק בתר רובא ס"ב:

(מג) זרי (מד) זה (מה) אשר (מו) שבל (פ) (מז) קבוע

באר חיטב

(פ) קטנ"י סק"ד ותע"ש דק"ל כל קטנ כשמפש וכו' מש כין נקוע כין נאשרע כגון ס' תמיש שוכרים בשר בגלוי ושמש בשר שמפש ונקח ושלו יודע מפיהם שכן כי כשמפש על נכון ע"כ תמיש שוכרים בשר בגלוי ושמש בשר שמפש ונקח ושלו יודע מפיהם שכן כי כשמפש על

דרכי תשובה

נאחל שמאכל ושמי שמפשר שלש שמאכל וש"ב שפי שי לעשר שנשיפשר הוא נאחל שמאכל כי הלק זה שהוב עד שקבוע הכני עכ"ל ושמפש פלוי כש' ארע ילחק על המשמיש כש"ך ושרלה (וכבלי הגלון מלטוב ז"ל כשהוא יד שחל על כש"ך שם) על מ"ש ושלון שפיפשר הוא נאחל שמאכל כיון שהוא שרוב ושרי ק"ל דהן קבוע מחמה הן גוב לעפרי ושפיפ ושקוע נאן מאיע בשר חוצץ ס"ב מכאי דברי מרפ"י נשיפלש מיוחדין וס"ל לעצין כפשיפוש כיון ושני קטע לן מאיע בשר רוב שאכאל מיים (ועי' כש' מהרש"ל שקועם על זהפוש ק"ע בד"ה שמר ר' שפיעם שפלוני ג"כ כדברי שם"ך שה שיים) ולפמ"ל מ"ש בביאור כשבון פשש"ם נשבון פלוגתם רש"י שם שפיפה מקובלם כש"ם כשהוא בש"ע (כ"ה פרש לעורך לבן) ושפרש שם שפיפה מקובלם ושפי' פ"ל ושש"ם בש"ם פרש לעורך לבן וס' מיירי ושפירק ס' מיירי שה שפלי כש' ושה שם' יפרלים ושם מכירין שם כ"ש שהוא שפיפשר כש' כשוחא זה פרושה שם ס' טוענו על ליחה יפרלים לו על שפלי שפטין ושפל כשבון של יפרלים שבל שפיפה מקובלם הביא פ' שאר ושיש שרק לבן לעחר שהוב שפ"ם שה יפרלים לו שלי שיכירו לת שהוב שם שה יפרלים לו שלי ושפרש נחיפוי ושפ"ל פ' שלי שהם שה לעיל

(מח) כמחצה (מט) על מחצה (נ) דמי (נא) אבל (ב) (נב) בשר (נג) הנמצא (נד) בשוק

באר היטב

ומ"מ נהנהר לו שלף מחמיות ולו כשר בגלא לחמור ול"ד לשרים שלין הולחות בשפק מלר שלמה שלף שלר בריחת בחמיות ול"כ שפק זה שיש מחזיקים שלף נעלי מילחק כשלמת שיש שם פרסה"מ מודים זה שלף שביאר דבריו משפיחק בחאחר בפ"ש דלוקין בשבועלי שפק פרישה בחלקין זו שלקה ומ"ש יודע שיש מפיחה מקולין לקה ול"ב כיון שלקה קדים בחמלחת פרישה לף שלין כחר שלי שחחק רק כחר בחחק דחכי פרים ממילא ומכי שכל להחמיר ולכי יש לחוש ל"ש כ"ב ול"ש בחשחרין כחה :

תשובה

פתחי תשובה

(ב) כתר בחמלא כו' עיין נחשחנת בים שלברים פ"ל סיען ל' נחנין שם יש . חחת בחחת כל נכילה כשר יחחר חחת חחת בין בחמיות על כ"ב בחחת שם יש לילן נחחלת חחר חה של בחפיות לו לחחר חה כחר בחר וחכחב חיש בחה לשם. ולכחחיר דכל חלה בחכר חכל חחחת רק בכחה לחחת לו שחים וכל חלר כבשר בחלר בחקומו כולכין חחר כוה בחחיות ושם יוציאנו חי בכשר חיהא כרכה בחחת כיון ד'חלר חחת בחקומו שבל חש יש בל' חחלר כחשרים כולא ובחלרין בחה ושיין בחחיבה בחקה יחחקבל פיעון כ"ד בדים ולפיכי בכלין חחלר כשרים שם פ"ש ושיין בחחיבה בחקה יחחקבל פיעון כ"ד בדים ולפיכי בכלין

(ב) כתר בחמלא כו' עיין נחשחנת בים שלברים פ"ל סיען ל' נחנין שם יש . חחת בחחת כל נכילה כשר יחחר חחת חחת בין בחמיות על כ"ב בחחת שם יש לילן נחחלת חחר חה של בחפיות לו לחחר חה כחר בחר וחכחב חיש בחה לשם. ולכחחיר דכל חלה בחכר חכל חחחת רק בכחה לחחת לו שחים וכל חלר כבשר בחלר בחקומו כולכין חחר כוה בחחיות ושם יוציאנו חי בכשר חיהא כרכה בחחת כיון ד'חלר חחת בחקומו שבל חש יש בל' חחלר כחשרים כולא ובחלרין בחה ושיין בחחיבה בחקה יחחקבל פיעון כ"ד בדים ולפיכי בכלין חחלר כשרים שם פ"ש ושיין בחחיבה בחקה יחחקבל פיעון כ"ד בדים ולפיכי בכלין

עבחה"ם מ"ם מהם"ך בחלחנת הפוסקים לי לחמיך קבוע לחפרש ומי' בחרי חדם פ"ק י"ב שחחלה שבק חיקר לירחל כחחת חר"ן ושיחחבו דלא לחמיך קבוע לחפרש חיי"ם ושבח"ד פ"ק יד מ"ם בדברי הח"ד ושכר"ח כזה ושיים דקם כי בקבוע הכיכר ליך חיון שם יש לחמוך לשקל גם בלקה קדים מ"ם חן לעשות בחי שפוסק לשקל בחחה"י לף בקבוע הכיכר חם בלקה חי"ם. ולחמיך לי לחמיך קבוע כיכר לחלן בחחה"י ליכר חי בדברים לחלן (פ"ק פ"ח) מ"ם כזה בחלרך : (מח) כמחצה על מחצה. חי' בכחה"ג בחבחחת חשר חחת ל"ח מ"ם לחגן ירקות שחביאים חמטו"ם מהבחת והפרדסים ויחזו שים ירקות מהבים חחת בבחים וסם בלחי כברים סם יש לחחת לקבוע (ויבלחי דבריו לחלן פ"ק פ"ו) ומי' בם' חים חיים (להחה"ח) בחידושיו לענין שבעים מדברי הרחב"ם שחטלחר חדבריו חחשוכר לקרקע לף חשוב קבוע וכטל לכל דבח רש"י בגחין דף ל"ד חח לחחשוכר חשוכה ולף בשלה חי"ם ומי' בשי"ם חלרן חלק ב' פ' י"ב שהביא בדברים שלי בשם הרב מהר"י מלט דבחשוכר לי הי דכר חשוב ולף בשלה חלי בשלחחת ומי"ם בשרי הלרן מ"ם פ"ד בזה בלחיבות ומי' בשי"ח חקרי לב חלק ג' סי"ד פ' ק"ו שהביא דברי הפר"ח בם' חים ושי"ח חרי הלרן בחכר וגם הביא חחבני חקדם חלק ב' פ' י"ד שברבה להביא עד הרב הפר"ח בחכר הלרן זה שלחחת דבזה כ"מ חדים לדחת רש"י ושחכר חשוב חח לף בשל ומי"ל כלרין בזה בשלחל ובחי חחבני חחלר חחת חי"ם בזה לדחת: (מט) על כחצה. חי' בם' בית יחקר (חלחן בשל כ"ם) בשחחר השכר לחת כ' שבחחקר בבא דשכחה חורה כל קבוע כחחלה חל חחלה לי כחי כחחלה חחם לכל חילי חיחו לו לעיון חחם חלר"ן פ"ב חי לחשכר דבבן שבחשכר חר בחה וחרי קי"ל דבפ' חפק בחשכחות חשר בחחר בבן בחי ם"ם פ"ד בחי ם"ם לחת כ"ם דבפשכר דבבן שבחחקר לשכרם חשכר בחשכחות ס"ב חר בחה בחי חחלר חל חחלר בם' חי לחשכר חיכר בחקומו ולף פ' חי לחשכר ח

(נה) או (נו) ביד (נז) עכו"ם (י) (נח) מזהר (נט) כיון (ס) שרוב התניות (סא) מכרות בשר שחוטה (סב) דכל (סג) (-ד) דפריש

באר היטב

(י) מוהר כתב רמ"ל סעיף טוף אחר סרוב. ס"ח) ודוקא כגון לחזות פע' ניכרת נפי עמה אבל היכא דידוע שים מריפה אחת בחצה ולא ידע איזה מהני מהני טוף אסור לכיון לפי פשוטר טדע שיטיין שמע יקח מן הקנוט וכן משמע בב"ח (ודע פע דקי"ל כבר שנמנע מוהר מירי סעיף ממנ קרוב לבטלה

דרכי תשובה

הכשר מידו ליט יודע מלחה מקולין נקח בודאי אסור דיוון בהסתר זה ממילא אסור לכל הפולם יד יהודה בפיה"ט ס"ק ס"ו וכפיה"ק ס"ק י"ם ומ' בדבריו לעיל (ס"ק מ"ג) מ"ם כזה (ופ"ל ס"ק ס"ו) (נד) או ביד עכו"ם. עבהה"ט מ"ב נקח קבון היט שנקח מהט"ם ופפ"ד ס"ק י"ח שכתב שמיון זה לריך ביאור היטב י"מ, הם רלוט יולא ממקולין לף מכו"ם לסור ואם לא רלוט יולא ממקולין ומ"מ ביזו לאחר בפרקם לף בנדול ישרמל ליהנהי כיון שלא נפל בהסתם בקביעות וכהה דנע"ב ברורן של הדברים ן הוא ממה ביד מכו"ם אי ביד ישרמל נחזיק אחר הרוב ומ"מ בזמן שהוא מחזיקים בשפל ו' כל זמן שלא רלוט יולא ממקולין מבל בזמנה ביד ישרמל נדול וה"ה בקבן חריף ולא רלוט פרים ממקולין כל זמן שהוא לפיל מחזיקים בשפל ו' דכל דהיכא לברורי לריכין לנדר מ"ם (ועי' מה בפרי הופר פ"ן) ועי"ש בכפ"ד בשף הם"ק שכתב דבעיקר דין דאם שלא נעכו"ם ואסור שהוא מדריפה ל"א אם לריך להחמיר ועי' ביד יהודה בפיה"ט ס"ק ס"ו וכפיה"ק ס"ק י"ם שכתב דאם הוסר מדריפה

בידהי נמלן לרסור כל זמן שלא יצא מהחי"ו והוא ודאי מדריפה מ"ם.

וכ"ם הבאה"ט בשם הפר"ח ודקא קבן שחיט חריף מבל קבן חריף וכו' מ' ביד יהודה בפיה"ט שם שלריך לעיין בכה דאסרינן דקבן יש בבורו מ"ו דוקא היכא שהולחו ו לקנות מפורם מחנות הכשרה מ"ו מלמן שבל אם מעלינו נקח היבן בבלבולו לולי לי לחוש שמא לא הדקך בשה קנייתו וכתב דאפילו אם הוא בבלבולו לא חיישינן אם הוא הריף ביותר ומכיר היטב לחריף דמשמע דהקבן בזה שקנה מהחיבר היו שכתיבו' המוכרות בשר כשר יהופה הם מ"ב וכ"ם הבאה"ט בשון הפ"ק דהוי כעמלה ביד ישרמל נחזו מי בבפני יומה שכתב מהרוקח דבעמלה ביד נמ"ם שהוא נחזו דיש בעמלה ביד עכו"ם וקבן מהרוקח דבעמלה ביד נמ"ם שהוא נחזו דיש בעמלה ביד ישרמל אבין יודע בהיות היו לקנות לא הכשר מידו ישרמל אבין לע"ם פירם ממקום קביעתו ובכי לאחיזתה ודוקא לדידי לשור היו שהוא לקנו ממקום קביעתו אבל בלאחיזתה שרי דזה ליט דכל דאסור לאחר מישרמל הוי אשור טלא ולא מליט בהאשור לזה ושוער זה אלא בקנוטה כגון ממבול לאשר בו שכתב בשבת וכו' מ"ם ומ' מזה בדבריו לעיל (ס"ק מ"ג). (נו) ביר עכו"ם מ' בביה מילר שכתב דמיבחיתה לשון המחבר ממטע אפי' בעמלה ביד עכו"ם בביהו אבל מדברי היטב כוף פרק קמא דבכורות משמע לכאורה דדוקא בשוק אבי דאז תניב כפירם משל"ל שם מי' בעמלה בביהו של העכו"ם דאז הדר לעשותה ושוב קטנ ומ"ם נמה שכתב בזה (נז) עכו ם כתב בבליון מהרש"ם ים להסתפק אם הדבר אשור נם לעכו"ם כגון ם' תניות מוכרות לאבמ"ח וכתב לעיין בקה"ח מ' ל"ב סק"ב מ"י"ם ול"ל בקה"ח שם ולעל"ד מילה דמ"ב לא אמרו נאלן בין לקח עכו"ם לקח ישרמל אלא לקח מהשב היות מוכרות בשר שחוטה ומ' בשר בעילה דכיון דאשור בה ליכא בעכו"ם ומ"ב לא הי בי קבוע כיון דאין רשפק טנא אלא כלל לבל בשיטר נא דעכו"ם מלוה כמו ישרמל ומחזיר בי אשור נא דאחריהן הוא מיהנן ל"ב מה לי לקח ישרמל ומה לי לקח עכו"ם ומ"ב אבי לקח שלא נפניו אמרי בי אין קבוע כמהנה על מח"ב ומ' בכלל יש' בשרים כתב שיר חז"ל בי' ל בשמעת החכוכה שהביאו הלבוש ל"ב הקה"ח מה וכ' שם בשובתו שנהב העכו"ם מן הקבוע ואין ליזהר בזה בכ"ם ומ"ב בשם הפר"ח ודקא קבן שחיט חריף מבל קבן חריף וכו' מ' בשמעת ה

(סה) מרובא (סו) פריש (סז) זהו (סח) דין תורה (סט) אבל רבנים (ע) אסרוהו אעפ"י שכל השוחטים וכל המוכרים ישראל: פמ ומ"ו סימן ס"ג וסמ"ק (עא) כל

באר היטב

(ע) מסרוסי. מעוף בשר מטמא מן סימן:

דרכי תשובה

מהו שם כזה ומחירין לאיזה לכתבה ס"ב כי דכו בכך לעניינו כבל במקולין כל נגיסה בכפל דשיל שיעבי נפרדיסת ובלין במחלוקת הפוסקים ולפי מה שכתבתי בס"ע להחמיר מטעם דקרוב יותר לשר לשר דהוא מן שיהו בכרט ס"ב בעמלה בחתם הפרישה יש להחמיר לכן בס סיס חד פרעות מוכחות בשר פריפה ובחתם מוכרת בשר בשר ומכלה בחתם הכרפה מעל"ד דלין לדקל כין דבתב"י מפורש דגם בזה מלין בשר רובא וגם בכנסת הגר"י סחיר מטעם שסק שרלה ס"ב ס"ל ד סיי שסק מטעם ולפי דיש להחמיר דבריפה דגם שפור וכמחבר כשנו כן רק לחומרא ולא לקולא עכ"ל: (סו) פריש. עכ"ל ס"ב כין דמיד לא קטע כאן וכו' ומי בניעת לגם שבר הקנים סימן י' שסעלה דבא דלמריק נכ"ג כל דפרים מרובא פרים לפי דוקא פרים ממש לפא כל שבחתה הדבר מכמות שפי' מחמלה ס"ל כשרים לך דוקא שיהי נשחר נמיק שיהי מאר כבן שם בכחם ל' מהבהמות וכיולם לפל שם בלפי בכחות גרמיד בכטפים ל' ובכמה ל' מם עמהה מעם לו שסכבה זה לא מקרי פרים כין שדרק נבך וכן כל כיולם בה וכתב דלפ"ז ממילא בשם לימה דלפ היה נמקולין ליהי בכחות בלשות ומהך בקנב כמיעוט מהם לחתיכות כדרך הקנבים וכבוד שפר שלם ולפי דוקא שלישה ממנו דלפילו מהבהו לבנים לו לרבעים ורק שבחישת מחך קפטה למריק דכל מה בחתך לחתיכות קפטה מי כשרים לך בפף הקפה על זה מלהי מקפות והבים בלי"ם ס"ב סמטם ישתן בפ' בית יחתך כל"ל ס"ל ובפ' ל"י וביד יהודה בפיס"ק ס"ב כ"ל שבבינו על שבינה לחם ושלו דדוקא פרים מעם בעיק דע"י דייד פוי פרים לפל דבר שבחמה מקרשתו במקרשו לפי' מחיים למיהם לו סי פרים סי"ב: (סז) זהו דין תורה. מ' בכתב"ע בהבהות כמור מוה ל"ש שכתב דשיר שים בה נעות ופרפרים רבים ובלחם מרים יש יבקה מרשת מחם כנפרים ופם כלפי כשרט והבית שם ס"ם בשתו שיר יבקות למכור מופר ליקה ממנו ולפ מיסיק שפל מפשה ניפה שפלפי כלפי כשרט שם דפל דפרים מדונע פרים ולפ סי קנוע פלפ כשבשיפי שפס"ם הירוקה בחתיות ושפו בשר בשפל כיד שכ"ש שפס רוב שכרי בשר שם ישרפל דשוהר ופל"ג דבשר קי"ל בשפם להחמיר גם בחוב שבתי ישרפל שפר רוב כשפסים חלקים פל כרפב"ם ומביניע גם בשבר ופל"ג דקי"ל להחמיר מ"מ שכ"ם בפו דלפ לפוסף פלה ולפן להחמיר רק בשבר ולפ בשבר לישרפל מי"ם (ומי' בדבריעו לפיל ס"ק מ"ם) מ"ם שר מה: (סח) דין תורה. מי' ס"ם ס"ק י"ל שבבית מבשיפם משקעם מבכ"ם וכ"ם דקי"ל להחיר משם כל דפרים מדונע פרים לפ סי סיפר ולפ מן סהרה לפ שפסק דפפרה דפפרים ספק זה ומ"ם בשלה דפם יש שר ספק להחמיר יש לפפר דפי ס"ם לפפרע מי"ם ושפס"ד ס"ק י"ל (בד"ם שלה) שעמד בפנין זה גם' תשובת מוכרת בשר כשרה ופל' שפרים בשר בעילה ופרים ס' ופל"ל בשר בפרה לפ שפסק דפי בשר שם פריפה ולפים לפ כל ס' מבהמיפה יש פליכן דין פריפה ולפים לפ רק ספק פריפה ים זה כמה כ"ש ובבית דברי בפ"ם כשבר והבית ס"ד ובשלה נרפיפים דפל דפרים מדונע פרים לפחרין בכ"ע כי מ"ם דין ולפי בין לקולא ובין לחומרא מי"ם ופי' בד"ם מופיל"ד פליפף כי רי"י מ"ם בדברי פפ"ם ובפרע"ג כזה ובמ"ם כזה לדינ פי"ם בפריפה ופי' בפ' בית יחתך פל"ל שם ס' כ' ס"ם ג"כ ס"ד ס"ם ובשרע"ג פל"ל וכ' ופשרבה מפשבר בלל כין פפפרים לפחרי פחרי רעים לבפות וכל דפרים מדונע פרים מה שבר דלפ שקפ מדי פפקפה ס"ב פכ"ם כין פפפרים פרים לפחרי פחרי ופם לפחרי פחרי זה לפפר לפחר מדוכן לן בו לשפר כרי פו"ל ולפי פשר פלך לפחרי פפק זה לפפר לפחר לפפרים ופפ"ם בפ' בית יחתך (פמ) אבל רבנים אסרוהו. ומ"ם לם מפשבר :ב"ל בריה בפל לפי' פה ס"ל כין ופשרבה פחרי פחרי ופם לפחרי פחרי ופם לפחרי פחרי ופם לפ

(עא) דפרים מרובה פרים פיטר מלא פרים נפרש (עב) מכל (ענ) אף (עד) פרים (יג) (עה) נפרש לו (עו) מחשה כשכולו נקבו פרי ד' פרק כב: כשלפי נתיר נפרש כשלפי שהוא מעט פרים פירו (סור) : ד (עז) 'רוב תנויות מכרות בשר שחוטה ומיעוט מכרות בשר נבילה

מעוכלים פירשון שמא יקח מן מקצוע ופי' נזכרים ע"ש

באר חיטב

(יב) נפרש משום דספק טלף במקום הכישות ופשוט הוא דבקטע אסי מן נפרש כ"ל כמחצה של מחצה ונפרים אסי' מלא נפרש פרים שכ"ל אסי"ך :

דרכי תשובה

אות ל' רוכא וכתב מעשה דהג"ה (המובא בחו"מ סי' רל"ב) הלפי סי' כ' מתרונין וגם' י' וגם' כ' וכן אם וגול לחה אסורים ואסור אפשרים ופסק הג"ה דאמריק כל דפרים מרובה פ"ם ומלו אנגל סי' אז אסי' ט כ' וכתב המחבר"ל דה לא דמי לדינו של הג"ה כתך דאתרונים דכשלמא אם סי' נפרש כגם ג' סי' אמריק עליה כל דפרים מרובה פרים כיון שהוא פרים מהמשלים בגמ"ב כתן שכל הכשרים מיירן בקניעתן רק הרוקם נפרש ולפן זה תלוי במחלוקת בי"מ שכתב ג' מהכשרים הוא פריסה ולפן כתן פרים כלל ולפן לומר דים להלות דכשל כ' סי' פריסה מקום דמולין בכ"מ דלשיטת ברוכא פרים גם ז"ל דוקא אם סי' כולן מטולנין ופרים המישש למקום אחר סי' שיך לומר לשיטת ברוכא שהם מפלג"ב בג"ד הכל חד וחד סי' שלו מטורר מהיכא פיתי מעבד אי מיעוט והני חד הלפי קבועים אם כמו הלפי וכל קבוע כמחלה של מחלה דמי לך מה שים לפן ולפן בזה ולפלג הישר ים לפן על החלה המעבה כשפי' הלפן בזדים קודם השחיטה ואפילו מלחה למפרע דאר מחשה פריסה הוי ביטיטו ומעמ כל דפרים מרובה פרים מהוא דאזיל כשרות סי' הלפי ופרשו קודם שגלך רפסק לפ נצרף עמך יקח מן הקבוע ממנו סי' אם פרים מרובה נפרש כגם ע"ש ומלו אנגל סי' אז אסי' ט כ' ולפי זה אם נגמר הלפן על זה אי נגמר הלפן ולפיך מלך קיים מכח"ד ופי' נבירא מהם שכר הקבוע סי' י"ד ופ"ו שכשעוקץ הבו' מהרי"ל כזה ופי"ם כפ"ם בביטיר דבריו כזה וכתב דמדברי מהרי"ל אחכר יפן לנו דב' קלנים שכשהו פ' שחט כ' בהמות ול' שחט פ' ולמחר שכחו והשניו בהמה פ' למקולין וקודם שהודע שים קודם מריפה נפרש אבר מניים של כל הנ' בהמות ואח"כ נודע שים מריפה כפ' דכזה לפ אמריק כל דפרים מרובה פרים להנות אסורים הוא כשל כ' דכיון שכל פ' מנורר בשלו ממנה קבוע וכמילה על מילה דמי וכתב שם דלפ"ז כשמא ממילא דלמ' חיקה כשל כ' קלנים פלג אסי' סי' הנ' בהמות של פרס פ' רק שיי' בשעון שכשמא אחת סי' כפ"ע ומנורר ל שלש מכנם בנגד ההערובות שם הנ' ושמחת כפ"ע ת"כ לפ אמריק דהשריפה הוא בהנ' אמם לזינה ליש כי מדברי הנ"ח משמע דלפ אסי' להמהרי"ל פלג אסי' סם כל פ' מבוזר בשלו ופלג סי' בשחוטות פלג אסי' אמריק כל דפרים מרובה פרים וכו' ושוד דכלפ"ה לפן לומר מדברי המהרי"ל פלו למעשה רק כדרך ליעוד ופ"ב גם המנו' כתב להמהרי"ל שם שלש שוחל הלכה למעשה רק כדרך ליעוד ופ"ב גם המנו' פרש עי' פרים מרובה פרים ופי"ם גם"ם כזה וכו' כשהרים סי' פ' אמריק עליו כל דפרים מרובה פרים אסי' פ' אם שיך לומר נכי לקורין דידי' כל כשמא תיכך מלוה ע"ה אם פ"ם כזה וכו' כשהרים סי' פ' אמריק עליו כל דפרים מרובה פרים אסי' פ' אם שיך לומר נכי לקורין דידי' כל דפרים מרובה פרים ופי"ם גם

יורה דעה סעיף קי"ד הלכות תעתובות כמו

(עח) לקח מאדות מזק ואינו יודע מאיזה מהן לקח (עמ) ונתערבה (פ) בארעות ואינה ניכרת (א) (ג) (פא) במילה ברוב (כב) משום ספק ספיקא: פפ (פנ) יח (פר) סיפין

באר היטב

(א) במילה. כתב הב"ח מיהו מסתברין נהב (נבח פחח דלח ליכח פלח חלח פפיקח ופפוח פוח פלח פל"פ פפ פלפח פחכ"ח פפ"ח פלח פחי פלח פ' פפר פחח ופ"ל כיח ומוכר פעיט פוח פל"ח ופ"ל דנהב ל"ב ג' פפיקות פפ קי"ל פפיקח דלכח נקוח יל"ל כיח כיח פלפ"ח כלפ"ח ופפוכ"ח ופוכ

פתחי תשובה

(ג) במילה נהב פפ"ך פ"ב פ"ב מה פעפפ פל פפ ב' ופיכ נפפר פפלך פ"ח פלפפח פ"ח פפ"ח נהב

דרכי תשובה

על פחוסה ופמ"ל שפל לקח פפחפות פיפ ט נפלוח פפל כפרה לקח ולכ לריך ג"כ נפפרוכות כדי פיפיפ נ' פפיקות והפ"ח פפחפיך פח"ל פפפ ופיכ ולכיון ופפ"פ כפפוק פלקחו קודם פפיפרב פפ"ל פפ"ח פפ"ל ופ"ח כ' דפפפח יפ להפיכ פ"ל פפ"ח פפ"ל ופ"ח פ"ל פפיקות פפ קי"ל פפיקח דלכח נקוח יל"ל כיח ופפוכ"ח ופוכ"ח פ' תוכיח ופיכ פחל פלפ נפפיפ פפחפר פח"כ פח פפיפיכ פפחפיפ פפוח כפ פפיכ פ"ח פפ"ח פ"ח פפ"ח פ"ח פפ"ח

ח אם כשפרשלי (יד) (פה) (פו) נכסיו משום ישיכור במקום שיכור במקומו הוא כמלוה ומוסיפ ומסק הרמתון מסתר מן סתורה ומן כתן שור פסיקא
לפתוח רק תפרוסה (ג) מיקרי פסק כפיקח מתון כ' ב"ה) וכו' יהוי: ד"ה יכי (פז) שלקה בשר *)במקלין (פי' ניח שמנונים)
ואפילו תחיכה הראויה להתבבר עמצאת טריפה במקלין (פח) ולא (פט) נודע (פו) (צ) תחיכות

באר היטב

להמשיך כלומר שם מחמה כיון שלפי להתכבד ס"ב ניריך תרי שפיקה לאחיר (ד) ריכפ"ת כתב ישיטיל פירש לפניהו פא נקט שבנך כוכיבה לפניהו מ"מ כיון דהפסד במקום מרובה וכ"נ כיון דיש שוספקים פ"ל דפרים לפניהו היו אלא מדרבנן במקום הפסד מרובה וכ"נ כיון דיש שוספקים פ"ל דפרים לפניהו היו אלא מדרבנן מ כו היש חוקה כשלא שכל בחמר ד"מלכ"ב ניכ"ל ס"ם ומ"ם כרמ"ם כוכל וכסק רמתון מן כשהיה לפ' חוקה אלא אף אם היה מצוי מצוה מפרוסות לפ' שרי

דרכי תשובה

יעייש"ם שור בפוף סי' ל"ם שכתב ו"ל ומאוך מה שכתבתי יתבאר לך ע"כ
דין ל' דאם סי' כתן שפי תחיכה שפירשו בפניהו לא שלקה מן הקנוב
מפרפרות חטיות למען דסבילת ליה דהוי קנוב דאוריימא לא מקנוב
גמור דהוי דאוריימא לחלי שלמת ושוב נהערב בהם נם כן תחיכה
אחת שפירש מן הקנוב שלא בפניהו אמת הוא שלא תהיה שפירש שלא בפניהו
ואח"ל מכ' הרמתוים שמת על פ' סיהר וא"כ הי בכל ל' ס"ב כתוכן שהוא מ"ם
מוחר ופסק ל' בדרכן וכמ"ם הב"ח בכללי ס"ם סי' ס"ו ד"ה ודיי הם כדוכ
יכל ל' שפירש מהם לתריך מרובה פירש מתוכם הכ' תחיכות שפירשו בפניהו
לו שלא יהו בידים ודרי יש כתן לפסוד פסק מה"ת ולכך לף שהערב תוכה
תחיכה שפירשה מלאו הכשרה בתחיכות פרוסות פינה כשלה הם רוא דאי'
להתכבד דהוי פסק דלמען מ"ם פסק כ' בתפרוסות ומ"ל ע"כ (פה) בבהאי
גוני עבהא"ם מ"ם מכש"ך דבמקום הפ"ם יש להחיר ומי' בם' בית יאמק
הל"ת שם סי' י"ז ס"ם נזה ומ"ם הבה"ם פיי חוקה כשלפנו פוכלן פוכח
וכו' מ' כם' בית יאמק שם בפי' שחי"ז מ"ם נזה : (פו) נוני עבהא"ם מ"ם
מכש"ך דבהא"ם יש לפעוך על הפוסקים דפירש לפניהו פיש שלא מדעתן מי'
מפרי כלל מ"ב ס"ק מ"ם שכתב דפין לפעוך על זה לוכל אחי בהא"ם והביאך
כדעת רוב הפוסקים דפירש לפניהו לפער מה"ת בקנוב ממם פיי"ם. ומ"ם
הבה"ם כיון דקנוב חדום הוא קמ"ל כיון דמסק הרמתון מפער מה"ת לף
לתריך הכי וכו' בשפ"ם ס"ק י"ל (בחקיהם הל') שעמד על המחקר דלמ"ל
כם' תחיות מוכרות פסק בגילה פי פסק מריפה ולקח מן' מכם ופיש יוהע
מלזה מכם לקח בפ"ת דכי ס"ם אח"ם לפער כיון דהפסק כפ"י מן פפורה
הוא פיי"ם (ופי' כדבריהם לעיל סק"ק ע"ל)

סעיף ה (פז) שלקה בשר במקלין. כתב נפרי הופר ס"ק י"ל מלשה
דאפי' לקח מכם פי' הפסק תחיות ופיש יוהע אם לקח מחמת שם
כה לאפור אם פיש הרי"ל מחברים דפי יהא שעמד שלקח גם מן כאפור
שרי פיש בפל בחוב כדין יבא כיכם אפן אם הרי"ל לפער עכ"ד ופי'
בפי' יאמק הל"ת שם פי' כ"ם שעמד על המחקר דאם פי' כ' תחיות שלוכ
ר"ל ותחיכה אחת הוא ר"ל ופיש יוהע פיה אחת כגון שפי' כ' תחיות על פיהר
וף' על לאפור ופיהם שרים מהם שלא בפניהו אף לקח מן הקנוב
ומכח מה"ב אם ההרי"ל פיהר מכ' התחיות שפירשו שלא בפניהו אף מה שלקח
מן הקנוב ופי"ם בש"ם כיה והעלה לפקל כיון דהוי פפיקא דרבנן ודפל מה"ת
גם הרי"ל בפל בחוב ואף שכתב בפי' ק"ל פק"ב דחוקה אם היא
אפק אם היא הרי"ל הוי דמקילין בספיקא פבל נהלף הרי"ל דק שהאפור
הוא אפק מיאסרין מ"מ כיון דיש לפקל וכ' וכיון אפק הרמתון הוי לפער מה"ת
והא דיש בש"ם שפי' אם לקח מחמת שלא פירשו וכ' והא"ל אפור שלקח
מן הקנוב מ"ת שפעמ מ הרמ הוא וכ' ודיש ונחלה מה שלקח ואפי' אין
יודע לו שכ' תחיכה אלו הם מי' תחיות מיוחדות רק שי' אפם פירשו שלא
בפניהו וף' לקח מן הקנוב ואינו יודע אם הם כלם מחמת ש' או מי' תחיות
או מי' וף' אפם הרי"ל הוי דמקיל בספיקא דרבנן ואפי' ב"ב להחיר כיון דשפ"ם יש
כאן כ' תחיות הפוסרים מדעתן ולכן הפרוכה פירשו וכו' הוא אפק אם
הוא הרי"ל וכ' ופיש כל זה נלפה לי להלכה אבל לפעשה ל"ש מי"ם:
(פח) ולא נודע תחיכות הפריישות. עבהא"ם מ"ם אבל אם התחיכה
הפוסרת בפ"ת שלקח בתחיות הפפער חיה לפיל פעי' ב' ופיש בש"ם אם
כ"ק ד"ה ודיש עבהא"ם מ"ם נזה ומ"ם הבה"ם ופיש כתן ב' תחיות
הל"ת שם פי' כ"ו שכתב דאם פי' כלן ב' תחיות פ' פריפה וב' כשרות ומפרפרת
התחיות ז' בא ותחלה פרפו ב' תחיות אב' תחיות אלו בפניהו ואח"כ לקח
תחיכה פ' מתחיות השלישיות יש לאפור ד"ל כיון דבמה שלקח פפיש אם לא פ'

(צא) (צב) (צג) הטריפה

דרכי תשובה

סוי קטנו מכ"ל ומי' נמי' ניח ילתן כ"ל סי' ל' שכתב להרן קמיות מחורר מעל הס"מ והכה דבר תוש דבוחלי ולא שיך קטנו כי סם כמיחוש שבמקום שרוצה ליקח ל' מן כהפרוטות יש שם נוחלי ליסור ויכל ליפא לנו לידי ליסור כמו שיכל ליקח כהיתר כגון בסיר ל' שבמקום ל' שקלים שם כני מדם בשר יש תחת פחה בקביעות שים שם ונילוח ול"ב כרי יש כלן במקום שהוא יכל ליקח כמה וחלי ליסור וכרי יש כלן שפק שם יקח כליכור לו כהיתר ורק ועל כרחך יקח סיבר בזה למריץ כל קטנו וכו' מבל"ב כשים ליסור נשוש וליט יוחר כה זה סיר הוא כליסור בלונן שבסיר שרכו ליקח שם שבר לין שם וחלי ליסור כרי לו לשקנם שם ליכורת ומחיכת היתי מחיק שם ליסור ולפי שלין לשהוא כסיר שעות מ"מ לין זה חלי שיכא ליסור לסיר זה ומפ"ל ליסור כרי מרכת ולין זה מקרי לינבא ליסור וכו' וסיב וס"ב לפכ"ד לין לחשת דברי כט"ם ורוש כפיקא ודינו עכ"ל ומי' שבינה מדם שמר רקנוש סי' ב' מ"ם כזה וכהב דשב"ל לריכין להלק בשמן זה דוקא כשיכא שיכרת הבן וכוונא ט להליסור ושם המכירו כי נפניט ולינו חשר רק גילוי מלחמ שיחמר לט שהוא יכרמל והכוח הנוכל וכו' רחוי להשהות כדבר שלו כיינו שם נשפה שכלנו להם ולינו לנ"ל גילוי מילחא בפלמא וכו' משכ"ב כשבה שלין ליסור לשמש ושם נ"ל כמכירין ורסל לחיות בנ"ם יבגלה לשלם שוהש וקרא נ"ם ביכר ליסור וס"ב כממצות לם יש בלמה רשם רממצות בעיר שכוח שלפשבר לבא לידי גילוי מלחמ לשלם טוהש יחטור ליטח שים לבבה עד שיכלה זה כשר שה ליבה ויחמר לשלם טוהש ושם בבכמה לכן לם לין שם כשר כשלין שם לידי כלה מיכר ליסור כיון שליט בשניהו מ"ם ומי' ביד יכחוב בשכ"ם ק"ם כ"ם ובשכ"ק ק"ם כ"ם במדהה לנמרי דברי כהוו"ד כ"ל והשלה השכיקר כהכ"ם ובפרמ"ג לדינו לך כהב דמ"מ ע"ל ומיכן בידעה שלם יבא לשולם לידי כהכ"ם כ"ל בשל ומיים בל"ם ס"י: (צב) הטריפה מנלה"ם ומי' נמ' ניח יחמר כ"ל בשף שמה כשבר (בד"ם ול"ל) שהשנה ושפ"י לם כמש דהכשהוכות מחיות שם ס' בשלן נשוהש שכמ"ב בחשת שלשהוש מקרי קנוש דלמ"ה מ"מ בחשהוכות שהיכות שפי יוחר שים ס' בשהוש כיוחר ומכיר שהיכה כלשהוה רק שנ"ם ג' ליחל ולחקור שמו כשים לן מקרי קנוש דשוכ"ה וכשהוה נלמן בינים שבוח טוח דחוקק בחשיח שלפן שיך נשם ניחול רק והשהוה לשהה לשהי רנים לרשוה לשריץ כל דשרים מהיכה שרים שכל שלשהר כשר בשקטו ולא מקרא שם שיהר עליו לכך כל שם ס' בשהוש כשכירו בחלי לשהר כוח לכך גם לשהיכה שסר לשן שיך לשר בדבר ס' יכ' מוהר מ"ם ות"כ לשהר מ"ם מסל"כ בשהרוהות שהיכות ושיך בו ניחול ושכך כלשהר לשהיהר כין שכבל שלו וכשהוה כשהוה לו לשהבל שלם נשם שהם ס"כ שם נכך שב' יודע כלשהר וכלן זה שהבר לינו בל לשהו כלים יודע מן כלשהר ושלו לן שיך ניחול וכו' מ"ם ומי' נמ' יד לשלן ס' ס' שהשל נש"כ דשהם בלנה כשהלים שהשלים שהשו והשהרנו כל כשהולים ושה"כ מדע שיבראל מ' שהכר שנל ס' לן יד שם שהר שלינ שהשר ימים והש"כ שכ שהלים לשהם בני שרם ושהר בשבר שהבלו כל כשהלים נדע בי שהל"ם ובשהרם לשהר שכבר שהבל דשהשל שר דבר שבשלן וגם שהשר שהר שר"ל ובשהרם לשהר שכבר שהבל לש"ם יש לשהיה בכל דקש"ל בשהי זה ושם לקנו קרש שנדע שהשהרנות שהר שהשם כל דשרים שרוצה שרים ולין שהשבין שהל יקח שן ישקנוש קרש שנדע שהשהרנות ושנם שהר"ל יש שהוכר שלל לשם שהשל ושיש שם שהר"ל קש"ם שניש שבינ שלינ שהוכר ימים ש"ם שם שהר"ל קש"ם שניש כשם שהרים שלינ לשלין שהל שלינ ש"ם כל שלל שנש שבשהלים קרש שהשל לש שהרים ישר לש קשהין כנם שהשרש". חלק שלינ וגם כ' שלשלן שרים קרש שנדע שהשהרנות שנדה כשים שהרש שלינ לשהר שנש שש שהר שהכר שהכו שלל יש שנש לשהר שהשהרנות רק יש שהשהרנוניה שהק פרישה שהשיכה שהל כשם לש יש שהשהרנות רק יש שנדע שלשלן נשהוה שנם קרש שהיכה שהק ש"ם שלינ שלל יש שהשהרנות שהר שהכר שהשהרנות שהר שהשהרנות שהר שהשהרנות שה

(צד) ואינו יודע מאיזו לקח (צה) כל (צו) מה

ודכי תשובה

הקטע ס' ל"ו מה שכתבה להביא ע"ד שניות מהם נזה והגלה הלא מיבעיא מם פירש כדוב קדם שנודע ההערובות דהיתר ממריך לאסורין נרובא ליהם והרוב לאסרים הלא אפי' מם פירש הרוב לאחר שנודע שפירשה מם פירש נבא מאה אי נזה אחר זה קדם שנשנה מעשה נ"כ ממריך לאסרא נרובא להם ונם המשנה שנאמר נ"כ בהיתרו שומר פיו"ם נאיכורה ופי' נשו"ם שלוה יעב"ן חלק ג' ס' ל"ו שכתב נשובת שנשמו שאינה נהשנה כשרים נמפחדים ולקחו מקן ז נהמות למקלין ונבית המפחדים שנאר נ' ושבי מעיים מכל העברה נהמות שנאמו נמקום ה' ואחד ממנה נפחול אחד מהם נסופן דהוי הלא מיפה וכתב שם ולכאורה הדין מפורש נפ' ק"י ותה נפ' קדם שנעש ההערובות מוהר דאין לומרים קטע למפרע אבל מכאן ולהבא אפשר ניקח מן ההעיבות אפי' תהיכה שהיה ר"ל אבל כד דייקינן שפי' שנאמר שאין זה דומה לדין ר"ל דיהיו דין שאר שאין כאן קטע כל שיכר דהכא ליהא לקטע כלל דהא נשלם נהמות שנאמרו נבית החפחדים ליכא קטע מאחר נפירש רובן של ההמות הלא מהניא ליפיר קטע נאיכורה נפ' נה' שלקחו לקמלקין ומפ"ש דהכא למיפר אסור נרובא מיכא מ"מ אין כאן דין קטע כיון דלא ניכר שהה אפי' נשר אחד מהן שהוא לאסור נמקלין כלל ולא יהא הלא ספק קטע מ"מ הגי ר"ל דהכא הלא ניכר שהאסור נמקום קניעתו אפי' הם ס' כאן והלי אסור היו הלא מדבנן והספק דרבנן להקל ומה"ל דבכה"ג מיפר ים נספק קטע דאין ניכר מן הכניעות נשעה שעשל ההוה שנו שהריפה כי' מ' וה"כ אין נראר נו ניקח רק כלפי מי' היום נב' הו לשאול ממנו ולא הסניק ליקח הכשר עד שיהא נשל הם הוה שם הוזר נ' ו' לה הר לו מלי ופי"ם נמ"ם נזה וכתב דהלת ראוץ מן הדעת שמה שני אסור מהניא וחוי מהילו להיתר כלי שום סיכה ושנש כלי רק נמיהה הנשלם ליש התיב מניש מדנרי הפרי הואר סק"ו שכיב הלנעה רשוברים דנשיק שדע להיסור אפי' שדע פעם מ' וכוב שהכתה כ כ לא מקרי קטע וה"כ ממילא ה"ס נאם מה היודע דשעל דין קטע פי"ם יעייש"ש עוד נסוף הסי' שהוסיף שדנרי הפרי הואר סק"ו דבה"מ נשיק עכ"פ נשיכול להיסור לאודע לפניע רק שלוקח לא ידע השהא זה הירים דכל שים מ' שיודע נהם נסך השלם מי שיודע מן הביניעות לא מקרי זה קטע ובכה כלום מי שהכהבה וזה פול ס כל הסוניות נהאן והוא מלכא מלישהא כן דעת מהר"ם ווך נכון פ"ש (צד) ואינו יודע מאיזו לקח פ' ניך יהודה ס"ה סק"כ ובכורי"ק ס"ק כ"ח וס"ל דהיתכר מירי נפ"ב שנמלא כמי חלוות מוכרים נשר ותה"ב נמלא פרישה נמקלין (פרוש בית מעבדים נתיבש לוקח נשר הזה נשר (תרומו) ולא ידעינן מפיזה נהמה הוא ולהבי נקח נמ"ע ראשבר נכן ה ויש יודע (ר"ל נהבעל הילות לפי יודע) מלישה לקח נמ"ע דכל נשא יודע מלישה לקח הפ"ה פרישה נהיכורה נמקלין ממילא ס"ק לה"נ. ופ"ם פיודע מלישה לקח הפ"ה פע יודע הם מהפרישה נקה אז מהכשרה ונם מכשרינן יודע ראשור מלישה נהמה מכר ו. מ"ם נקים לן משום לרעיכן שנשה הלקיחה לא ה' עוד רכשר ניש הגל אם נשעה הלקיחה היה הפרישה דין לפשר לידע רק לה"ב הערבו פיעייש ופ"ז ה"ל נידע שיש היה הפרישה דין הה לפה"ב ופ"ז הפרבו הלא ניכר שהה אסור נרובא מיכא מ"מ אין כאן דין קטע נשעה על המיקר נהה ילפינן מן הפרישה דהה ילפינן מה הדין נפם נפל האוניות הטוכר נמכר ידע מקום קניעות הטאר ומם הטוכר ועכשיו אין נעולם מי שיודע מקניעה הטאר רם נאמר כיון דנשעה שה' הטוכר אי ס' כאן הישר רוב ע כי האוניות וה"ב אי אתי נכבר נאכרו נכל הום טוב אין אומרין שה כן אתי שמא לא נאמר כיון דנשעה שנא מ' ניקח כבר מה הטוכר ונכל רשויות אלינ נהר שמא הדעיר כעת וכיון שנשעו אין עדע הום הקניעה היכר נכל ופה"ב דנכה"ג מיפר ים נספק קטע דאין ניכר מן הקניעות נשעה שעשל ההוה שנו שהריפה כי' מ' וה"כ אין נראר נו ניקח רק כלפי מי' היום נב' הו לשאול ממנו ולא הסניק ליקח הכשר עד שיהא נשל הם הוה שם הוזר נ' ו' לה הר לו מלי ופי"ם נמ"ם נזה וכתב דהלת ראוץ מן הדעת שמה שני אסור מהניא וחוי מהילו להיתר כלי שום סיכה ושנש כלי רק נמיהה הנשלם ליש התיב מניש מדנרי הפרי הואר סק"ו שכיב הלנעה רשוברים דנשיק שדע להיסור אפי' שדע פעם מ' וכוב שהכתה כ כ לא מקרי קטע וה"כ ממילא ה"ס נאם מה היודע דשעל דין קטע פי"ם יעייש"ש עוד נסוף הסי' שהוסיף שדנרי הפרי הואר סק"ו דבה"מ נשיק

עכ"פ נוכל להיסור לאודע לפניע רק שלוקח לא ידע השהא זה הירים דכל שים מ' שיודע נהם נסך השלם מי שיודע מן הביניעות לא מקרי זה קטע ובכה כלום מי שהכהבה וזה פול ס כל הסוניות נהאן והוא מלכא מלישהא כן דעת מהר"ם ווך נכון פ"ש (צד) ואינו יודע מאיזו לקח פ' ניך יהודה ס"ה סק"כ ובכורי"ק ס"ק כ"ח וס"ל דהיתכר מירי נפ"ב שנמלא כמי חלוות מוכרים נשר ותה"ב נמלא פרישה נמקלין (פרוש בית מעבדים נתיבש לוקח נשר הזה נשר (תרומו) ולא ידעינן מפיזה נהמה הוא ולהבי נקח נמ"ע ראשבר נכן ה ויש יודע (ר"ל נהבעל הילות לפי יודע)

(מז) שלקח מהמקולין (צח) קדום שנמצאת הטריפה (ד) (צמ) (ק) "אחור

(י"פ ופי' כיון שמרוסות יש ניכר ופשו שמנגר סהי' ונשל

פתוחי

(ר) שאור. פסה"מ של סרב מהרי"ם ז"ל פסעיף כלן סמפסה בס"ב ס' עקסם פמפס בפשפט פניפס וסיו טלם כפניפס ופופיפ פמיפ למקולין (מקורין יפמקפסת בל"ע) שי בפפנ"ם ושוד פלילת מנפכפס פלינ"ם פסלי ופמ"ל כפניפס טפיפ בניפס. פס ל"יפכפ בפפוס פכפוסת פניפו וא"ופכ"ם כפני פמיפס כל פי דין ופיפ יודע כפל פיפ כפפס פיפ פניפס ופפפ פפל"י דין פפפלקפ פפני פניפו פס פניפס ולפי פפיפס פפני פפ"ג פפכ"ם פפ"ג פפ"ג פפ"ג

(קא) שלא נפל הספק בקבוע אלא לאחר שפירש (קב) וכיון (קג) שהרוב (קד) כשר

פתחי

ק"ס דלא כמ"ש מה שכתב סלע דוקא כמ"ש לא ניחוש לדעת כמלי (סמ"ס כתי' ק"ס פ"ק) וה"ה כשהפסד מ"ש מפסד ופוח"ל כמ"ש ור"ס ס' דכיכון פירש לא נמי ע"ש ולפי"ז אפי' כ"ס ס' ולא נבין כאן דוקא בינה מפסיד סלע כ' שפיש מפקפק על דין ס' מחמר מוכח פירש ליפוקי הם כשפסד כפלים כאחרונים ה' יפה וחוא מלאחרונים ציה ליקח ס' מחמר כלי כיוצא פרישה לא מקרי פירש מפקפק אבל הם שפיר מכ"ש מכמ שיהא כשכניכה כשם קנין ונשפכה ול"ה לעצמה כמבואר בלבוש ובדומה מ' מקרי פירש מכ"ש מכמ שיהא כשכניכה כשם קנין ונשפכה מבואר בלבוש ובדומה מ' מקרי פירש מכ"ש מכמ שיהא כשכניכה כשם קנין ונשפכה סלע כשפיסה מ"ס ס' ס' (פיון דלא דמו לכשפדיון) ים להחמיר כחלי מן כ"י מיין כשרוטים מ"ם ומיטו סלע (פיון דלא דמו לכשפדיון) ים להחמיר כחלי מן כ"י מיין כשרוטים

דרכי

מעבוד מל מס' ע"ז דף ל"ב ע"ב הביא רש"י לדעת המכריעין דיש שפיכים קדום הספק מותר ומה שפיכים מס"כ אסור עי"ש ומי' נם' ביש יאמק כל"ל נשער הקנות ס' ל"ה ו"ו שהרבה ג"כ להביא ע"ד הם"ו הנזכר והעלה להתיר לדינה כדעה הפר"ח להתיכות שפיכים ואילך ר"ל מיהרין לף שבאמר שד מלחמה הכחמה בקביעות ע"ש בתריכות. ומי' עוד בם"ו שכתב דמ"מ נם בזמן של קדום הספק מקום מותר ומה שפיכים מס"כ אסור מקנת מן הפריפה הם"ו לן להחמיר נם בלון הם"מ שלא יהא לם שהלי שפיר מקנת מן הפריפה שלא מהנך ס' לף בשפק כנון שהשערנו ס' התיכות פריפה ין שפה כשפיות ומהנכו ס' לף מיפוק לפל מהכלכין מ' מכלכיות ומ' מן הפריפה ושפיר מחיכה פריפה דמפקפק לן שפיכים.

ועיין עוד בם"ו ס"ק ס' שכ' שיש להקור לם ס' ג' בהמות ובזיפיהם ס' מ' פריפה וכפל מהניכה והמפל כזה שחלק כל בהמה לחלקין חלק המחוריים לבד וחנק רפיים לבד וכפל ליש חלק הפיים ועי"ם בם"ם כזה ומי' בם' יש יאמק שם ס' ס"ם מ"ם בדברי הם"ו כזה וכתב דאם ס' ס"ד מפל שפיר בהמות בכה"ג חלק הפיים לבד וחלק החזוריים לבד וכפלו שפה חלק הפיים בבת אחת ליש לף דלעות הם"ו לן להתיר חלו של בהמה ומי' אבל לדינה כיון שכמה מחברים מחלקים על הם"ו ומקילין בזה יש להקל אם נפל הדוב מחלק הפיים לף שכל חלק החזוריים שלמה אבל אם נפלו זה אחר זה ומלא כ"ג לו בתו"ק קדום שנודע מן הפילה אבל אם נפלו זה אחר זה ומלא כן נפיה לפילה כל שפפל ג' מהם וכפלר שהו חלק החזוריים שיכי שהוא בהמה שפיפים נפל מפנה זוב לן שברה להתיר לחהם כיון שבר מחקנו לחו שפיפים לחלק אחר ומפלו חלקי החזוריים מקולין דבה ודלי לף דפפל ל' ומכר ג' כ"ש הולן להקל דכלן לף שיך לומר מה חזית וכמ"ש הס"ך סי' ק"ל ס"ק י"ח וכו' דבר' כי חדם הולן להקל דהולה כל ג' בחבירו בשאר דבקן ולא לחמיר מה חזית ול"ה ס"ב בב"ד נמי דיכל לבי חה חזקת בנמכר חלק הפיים תלה לחדם אחר קודם שפפל לו שלא יודע מן הפילה עד לחר שנמכרו לחדם אחר לכל לם החלק יודע מן הפילה כיון שבבר נחברו נפ"ד הרמ"ל זוב לן חשיק להחיכות בס"ק ס"ל (קא) שלא נפל הספק בקבוע אלא לאחר שפירש עמו"ד בביחיים סק"ה וחזוכים ס"ק י"ם שהלה דרחבר מייני פיים ממקום שנולד התערובת קדום שנודע הספק כגון שבחנו ג' בהמות ומצאנו הריאות ולף יודע הספק פריפה עדיין ולחנ"ל פרסו מלומו מקום למקום אחר ולחנ"ל נמלא ריאה פריפה לו לחמיר דבמקום ההערובות של הריאות מהנו מקום הקבישה וכפיר ממקום זה נקרל פיים ממקום הקבישה דהל לף לם כי' מלף קדום שנודע שהם הספק לף כי' יודע ממי נקח ע"ב בהנים ב"ד ולפי ההערובות לף שלא יודע הספק כאלו כעם נקרל מקום הקבישה אבל לם נולד הספק אחר שנולקו נשנם שהם הספק כגון שבחנו ג' בהמות ומצאנו הריאות ומחנ"ל מהם ופיים ג' מהם ולחנ"ל מצאנו הריאות ג'מלף ג' מהם פריפה לף מה שפיים לפני הלל הבוא פיים מה שנמצא קדום שנולד הספק בבמקום שנולד הספק רוב מקום קבישתי' וכפיים מלומו מקום פי פיים ממקום קבישתן אבל מה שנמצא ממקום שכי' ניחוש קדום שנולד הספק ואחר כך נולד הספק בשאר מקום ואין יודע אימתי נולד הספק אם

(קה) מותר אבל (קו) ליקח (קז) מכאן (מ) ואילך

באר היטב

(מ) ואילך. כתב הב"ח מסתם משמע לפ"ז אם נקט אסור וכ"פ ליתן לכל ליקח מכאן ואילך אסור וא"כ לפ מסתם מיד עכ"ל:

דרכי תשובה

לסיבר ג"כ ממריך לאסורין בנתבע ליתן ונם המישע שבאסר ג"כ בלאסורו עומר וכו' מל"ל ומ"ל בס"ם שוד בזה לומען לם פירש כרוב בס"ם והמישע בס"ם מ"ם בפרישה.

ובתב שם שוד בפ' אחא"ז דכל זה סות לומען כרוב מכל לומען המישע שבאסר הלוי במחלוקת השופטים לו תולין בהר יחיפה לו נלו דלמעת הרמ"ם ושולרייהם תולין בהר יחיפה בין לקולא ובין לחומרא ל"ב מבניו לאחר פירפה ים לו לומר דירושר הוה ברובא פפי' לקולא והה קודם פירפה לו מפשה קטוע ולו היה שיך לומר ביה כל דפרים מרובא פרים ולו שיך לומר דהמישע שבאסר כלאר בלאסרו ולבישתו כשקים השופטים לכל לדעת השופטים לו"ל בס"ם בזה יש להחמיר ולפאסר ולפאסר המיפות שבאסר מ"ם בלחוך וכו' בדבריו שד בפי' ל"ח ול"ם מ"ם שד כמה תוקי דיפים בעניו זה בלוחך. (קו) ליקח מבאן ואילך אסור. עבפה"ע מ"ם מבב"ד ופי' פר"ח פ"ק כ"ב מ"ם בזה והפלה כיון דכל פיקר הדין דלפאר ליקח מכלן ואילך לית לנו אומרו ולא פפרינן פ"ב פם שבר ולקח פיקר פחיפה שהיה ל"ל שרי לפיפי פם לקח פאיר ולא פפרינן פחזקות פפרישה לפי פרי' בפ"ק דפ"ב ופ"ק דחולין (פרבב פו"ה יוסף ל"י פקלביב) חוי"ד פימן מ"ו בפוברת בפפתו ז' בהגיה בפקולם ל' ופחי"ב חלקו כל ל' בפים ולקח פ' ל' פל פנלה לפוליכה ליפקפ"ם והולינו ביחד כל הי בהפות פל הפנלה ולקח פחד לב' יפקפ"ם והבו בלחוך ז' חלפי בהפות ובלחוך הפו פפרה פלפי בפפים ופכרו בפכר וכל כי הטיר ולחו"ב פפ"ל פהקדן פכה בפקום שהיה בפק פריפה ול"ל פהי ולפיה כ"פפה הוא ובפאר ביפקפ"ם לחד חלי בהפות הי"ל הכיפות בפר וביפקפ"ם הב' בפיפ רק לוזה פהיכה בפר וכ' הבאר שפכר בהלי פרבי כיון בפיפים קודם שנודע לפוליכה הפפלו לדעת הב"ח דפ"ל הפה פפרה ולו פהי לחה פפרה ולקח פחד פפ"ל הפה פפרה ולקח פחד פפ"ל הפה פפרה ולקח פחד פפ"ל הפ

(ה) (קח) אסור (קט) ואפילו (קי) רחיכה (קיא) שאינה ראויה להתבבד (קיב) שאין הכל בקיאין בזה
(י) (קיג) ויטעו (קיד) בין ראויה להתבבד לשאינה ראויה: ן (ו) (קטו) יבעלי חיים (קטז) ושאר דברים
החשובים (קיז) שנתערבו ברותי שאינם בטלים אפילו באלף אפילו אם פירש אחד מן החוב (קיח) אחד
שנודע התערובות (קיט) אסור והוא שהפרישו בתרתין (קכ) אבל

ה שם נסם מרשכ"ת
מכל דומיהם דף
ע"ב וכתירוצה
בתוס' ורבינו וכדעת
ר"ת שם וכיולשתם

פתחי תשובה

(ה) חסר מי' בקצוה מפתחת נגי חיו"ד סימן י"ח סילוק דינים נזה ובי' נמתילם יפנ"ן פ"ת מה' מ"ו' ר"ח סד ס"ד ס"ק מ"ם נזה (ו) נפעלי חיים וכ' מי' שפוסק כדבר"ם מהדורת מי' שם נ"ב מכתב לפף דלא קיי"ל כדפסח ר"ם שפיהיר לפעיה מפיה ולפף דלוסקי מפתפכתב מ"י דמכמכתיכו וכל דפ"ים מל"ם ולא נאיכן שפת יקח מן הקטנ פיהו דוקא פדלפי דיוסף מכל נפסק דיוסף כגון דלא ידעינן שם דעק ניל ומפנק בפוכתים יש לפסוק כדנניו ו'כתיר פ"י דג כנפיכנו וכל דפרים מל"ם וכפוסים שפתוכות פפוכתים ולא נאיכן נזה שת"ל יקח מן הקנט לפפיה פ') דנכפ"ג ולפ"ד ס"ק סוף פיהו ל"ש ושפת דיוסף ולפ"ד מ"ש פתפכ"ת פפוף פ') דנכפ"ג ולפ"ד ס"ק סוף פיהו ל"ש ושפת
סקנט א מוסכת נדולה ופפוכ"ת פפה כו' ופל א יש לפפוך לפפפה. ופכ"ג פוד לפפיהו לדפת פפוכתים יש פפקה דיוסף ופף ליקח מן פפפכוכת פפל לנאר פפיהו פיכף פפיהו פ') דנכפ"ג ולפ"ד ס"ק סוף פיהו ל"ש ושפת לפעין ליקח מן הקנט לפפיה

(קבא) (קבב) אם פירש (יז) (קבג) ממילא (קבד) שרי: (קבה) ואם לאחר (קבב) שם פטריש שמיט שלא פירש כן שמא

באר הגולה

(יז) ממילא. כתב הב"ח מפיל למ"ד פירש ממילא לאחר והשתם דאם לאחר פירש ממילא מהני אפילו פירש שמא יקח כיון שלא אמר שלא שמא לא נאנס לו משכנתו שלא פירש כן ואפילו פירש שמא יקח לאחר שלא

ומפני מקח שפשרים כשהוסם דלמ פיסיון ממש יקח מן סקטע ג"כ (קבז) אבל אם (קבח) מתפרנו (קבט) טון ניחד (קכ) ולא נפסדו כשקטן (קלא) וכשפת שקיהן פירסו קטן (קלב) שהן שפירסו מ (קלג) מותרים (דברי קנאת סופרים) מתני שפירסו מ (קלד) רק (קלה) ניחם שהתירום (קלו) מותרים (פור ס"ק י"ו) (קלז) ואם מתפרנה תיכונה פרישה (קלח) כשכורות (קלט) ומטה ניחם כיוצא

באר היטב

היטיב). ואין לחלק בין נשלו חיים לשאר דברים דלא כשכ"מ. (וכתב שם"ך אם שפירשו אם"ם ניחדו ואם יחד במקום מ' כל שניפרשו תחלם כולן ומעקרו מקציעות שלימות שוב לא תהני תחומי דסיינ שהשתתף במקומו פרי"ח ופר"ח תוש"ן:

תשובה

דרכי

ופי' כיד יהודה כשכ"ת בקו"ח שהסיבות לשום ותחומי הטולה מדכ"ו ע"ל הוא דכש"כ הרמ"א לא מל הפרישה הראשונה קלי הסיום דומתי דאם פירשו טון גם במקטון שאחר זה מ"ח ולאחר הפיסקים לאחר זה לא דכש"כ דברי הרמ"א שלו קלי מל הפיעים הרים עוד מהם שכתב ח"כ וכיון דפירשו טון ואין כאן קבוע לך הת"ש מדיין המיירים הם כיון שהאיסור הוא משורב בהם זה הוא דמחיר הרמ"א לפרוש מהם קלת קלת גם במקטון והכל מחמר חיץ מכ' שלאחריהם ופי"ם כיד יהודה שהבית רחוק שבן מיקר והחב בן גם כשכ"ק מ"ב לדינא פי"ם. (קבז) אבל אם נתפרשו כולן ביחד ר"ל דלא מיבעיא אם נפרצו מ' מ' שלא גם יש דסדלי שאחר ליקח כל מ"ל הלא פרים מרובין וכן אם ההזרו טון זה בכה וזה בכה ממי שאחר ליקח כל מ' ולומר כל הפרים מרובה טון זה בכה וזה בכה ממי שאחר ליקח כל מ' אין שהם מילכין לאו קטנים הוא ומפ"י שהאיסור מדיין בהוסם אם"ם שאחר לפרוש מהם קלת מד כ' לחתיכים. יד יהודה כשכ"ת פ"ק ל"ח וכשכ"ק פ"ק מ"ג (ופי' בדברים לעיל פ"ק קכ"ו): (קבח) נתפרשו כולן ובו' ובשעת עקירתן פירשו קצתן עפ"ד פ"ק ל"ה מ"ם בדין זה ופי' כש"ת נאמי בהלי ס' ו' ופי' ז' מה שהעלה תמהני בעל תקה מחקק ז"ל עם זקני הגאון מו"ה השעיל ז"ל לעניין מם פרים מחמרנו לאחם שהסיבות בכתב אחם ומשמעם מם לאחרים שהיה בדוק מהיה עיי"ם ופי' בנימת מדם בשאר הקטע מפי' כ"ג מד ס' ל"ג מה שהעלו בזה הרבה והעיר מכמה מקומות והעלה שהוא שלגמרי השוסקים והעלה לדינא כפי' ל"ב דאם פירש כאחד בב"ח והמשתש כלאר בקבישות. כמשמע בהלי לאסור שהרי הפלר בקבישתו לגבי הרוב שפירש ל"ם להתיר ומפשר דבהם"ת ושמחת מלוה ים למד ולגלף דעת השוסקים דאחיכה נחלה ואיה לן טוי תבר"ל פיי"ם בפרישות. (קבט) כולן. עגלה"ם ופי' בנימת מדם שם פי' מ"ב שהעלה דאם פי' מ' בהמות בלאר והשאר פרישה מ' ניחם ופירשו בזה אחר זה מן הלאר בזה למקום אחר והלכו דרך אחר כ' ומפלר בהמה אחת בלאר בב' ולא ידעינן אם בכפרים לו הפרישה מ"ב דלחשוק שפי' שם בילאר בב' גם הפרישה שהרי טון עכרו דרך הלאר בב' שם מ"ם כיון שלא פי' טון ביחד בלאר בב' שם למריץ על כל מ' ולו' שפירש מן הלאר הראשון כל הפרים מרובה פרים ולמריץ על בהמה ז שהיא בלאר בב' שהוא מן הרוב ולו"ל דלחדינה ימלו מלאר בב' כל הפרים ואחרי בלאר בב' לא פי' שם לו רוב כפרים דל"ם הכל הפרים לא שייך רק ממקום קבישות ממש"ב בלאר בב' שלא פי' שם קבוע קבישות פי"ם. (כל) ולא נ"א ו בשקיטון. פי' בנימת מדם שם פי' כ' מה שכתב בדין זה והמפרש טון מ' נשיך שיהפזרו טון כל מ' ולו' בפ"ת חוקת לא ה"ל דהם בשפזרו עד שלא בלאר רוב במקום מ' ג"כ מקרי פישר והשתיק לשון ממארי בבית שמבואר מדברי לחדיש הכל שלא בלאר רוב במקום מ' מקרי פישר פי"ם: (קלא) ובשעת עקידתן פירשו קצתן. היינו כל זמן פרים מהלכין דהם עמידו הם מחזו ונקבעו ומה לי קבוע רחבין או פרחים ואף אם הלאר חזרו ונקבעו והם הרוב ואסורים אם"ה לרבין שבבר פירשו שהרבין ואף חוזרין לאסור. יד יהודה שם כש"ק שלח"ו: (קלב) שהרים. כל זה הוא להפרים דפרים ממילא מחזר לאכל להאוסרים פרים ממילא אם שם היהר כל פרישה שבעולם. יד יהודה שם. ופי' בדברים לעיל (פ"ק קכ"ד) (קלד) רק שנים האחרונים אפשרים. פי' בנימת מדם שאר הקטע מפי' י"ג שהעלה דהם מלרי כל הבאר קודם שנתע האחרונות ולא קלאר שום דבר מהקלין הכל פי' ומה הכל האחרונים הלא מפשר הכל האחרונים רק ליקח אותם לבהלה לאחר שנתע הכל שם פרים שלא קודם שלי הוא מן הרוב הכפרים ואלך לאסור פי"ם ופי' יכולין לומר לאחר שלקחו קודם שלי הוא מן הרוב הכפרים ואלך לאסור פי"ם ופי' בכש"ת קאת חי"ד סי' פ"ו ופ' ניח יאתק הל"ל שם סי' ל' ופי' ל"ו פ"ם גז' נאוך וכתב שם כמה תלוקי דיוק בפרין זה פי"ם. (קלה) שנים האחרונים אפשרים פי' גם ניח יאתק הל"ל שם סי' מ"ח שכתב דלכאורה

ופיום

(קם) סכיסה שחורה סע"ש דסכרטנולים קטנים ולפ מתכוונין (קמא) ובני (י) כיסה מחזיק כזית כוונה (לחיך כלי כ"ו) : ן (קכב) דבר (קכג) שאינו (קכד) (קכה) במקל מרמת חשיבותו כגון בעלי חיים ובריה וחיטה הראויה לדחבבד (קכו) ודבר ששׁ לו מתירין שנתערב (קכז) באחרים (ז) (קכח) יתאכל

' סע"ש נסה - ומיהו נסה ל"ש ומיהו

מכסה של ע"ש וכו' ומיהו מתירת דיש לפקח מכיח שם כ' ליכל לפיעור שוב מיד וחלה לן שלפ מלא מעשה בפניך שמא לפי שהוא מיד מיד מיד

(קכמב) (קנ) אחד (קנא) מהם (קיב) בשוגג (קנג) (כן שמכלו מעמו בשוגג מן שמכלוהו מחצים בשוגג) (ת"ש סי' קפ"ט) (ח) (קנר) או (קנה) נפל

פתוחי

כתיקר והמפר שמכר מיטו סיכה דמהם ס"י. ומם ל"ל הלח מהכי לכתיר סמתר דסכל כגפל מ' ליס בפיכן דוקם בפלה שכל כפלים לחיכו שוגג קבילין לחו מיד ומם מם ס"י מהם פיפ כמו שפילם שוגג לכן מם מהם זה בפסמים לם מיפ לכ מפסמרוגם שמכר הלח מיך

תשובה

(ח) לח נפל מפלמם ליס [פמ"ן ס"ק מ"ב ופיין בכשמגם מחזים פ' ל"ח מ"ק ג"ה]

דרכי

למכה והפחים מלירות דה"ם שם נפלה מ' מהם להחרובות ליפור פחות מהם, בחופן ולחן לריך לוהן שוב מל מחחיכה ז' הי כפגל ליס ומי', בפו"ח בית יפחק (מהלחן מלבוב ני') חלק מ' מיח"ד סי' ק"ל לות כ' מים בזה והפלה דבפ"ב לם לריך בזה מלם היכה לליפה בפולם כלל לו מפכל ולהן עוד מליפה לוהן עלי' לפל היכה שים עוד מליפות לוהן עליה לם חליק ובפוכדת דהחפלית למהם והפחים מלירות מיירי בפלה מחיכה מ' בחחרובות יבם בלה ולחחריע חל"ש ומפ"ה לין מליפה עוד לוהן עלי' דהה לף לם פיפה מחיכה פיהה לריך מ' גם, כחגר בהחרובות ופעפים בגילה ופם הפול מחל"ה לקדירם לחחרים לריך מ' גם, כחגר היהיר ומפ"ה היהיר לפחים מלירות מכל כיכם כיכם דלפ"ע לם לחחריע חל"ש ולמחריע לוהן עלי' לם היפה היהר לו מיפר בזה בחלף לם חליק מ"י:

(קכמב) אחד. עפה"ם בפוסגר מ"ם וגל"ע לם הוה בפוהן פלוס בפל מדקנק מה דיע ומי' בפו"ח בית יפחק בה לות ג' מ"ם בדברי הפה"ם בזה ובפ"ם בזה לריע. ולפ"ם הפה"ם מפפים מלירות לפוהן לם הה מ' מפה מ' הפה הבית ומפקר לדפה פל' דל"ו הוה רק בלפפרי פליפה פכל בלפפרי הפפה דכלפפרי הפוה לריך לפיפה פוף פה לריך לוהן פל פכיפה לם מלפרים בפלפה לא מהני מה מ' כיון דפף פוף פוף פהה לריך לוהן פל פכיפה לם מלפרים בפל

(כ) (קנו) (קנז) (קנח) מעצמו (קנט) לים

באר היטב

(כ) מעצמו לאחר שנודע שהיא תערובות אי רציה שוגג קודם שנודע לתערובות שלא הותיר וכו' אפשר דמן כתותיה ככר נמל נכרג ודוקא אם היא נעגין שנאכל מן כשולא הגיע אל אם נמל למקום שנשבר לתערובת לא הזמינו הנשבר ואם לא נתכוון בשוגג חולקים הש"ך ונקבי דיש נבר' ק"ש ס"ו ות"ם וכמה שסיים המחבר אם נאכל בשוגג שלא נתכוון ש"י כלב וכ' שוב הש"ך ונראה דדוקא אם כל"ז לו נכל ל' רשב"ם מיירי שנתן לאחר כיון דנאסר הוא גם אם תערובות אם נמל אח"כ לים התערובות נאסר בהיסורו

דרכי תשובה

דהמיקר כהם"ז והש"ך כזה להחמיר שי"ם וכ"כ בדברי יוסף סי' תשע"ב לדינא סי' ס"ם (קנו) מעצמו עבהמ"ב ומ' כם' בית יצחק הל"ל שם סוף סי' ס"ב שכשהסק כאם לו טדע לאם אחר מן התערובות וחרגו האחר לים וכדומה שם טהור ליתי שדע שהיכור והתערובות הוא שלו לפמ"ש הש"ך ס"ק מ"א מתבו פרים מיירים הש"ך שמחר לאוכלו כגון שאין שמחיר פרים ממי"ם רע ודלו הרבי כמ"ם כזה ופרים בל"ע (קנז) בעצמו עבהמ"ב מ"ם מהש"ך לא הפילה שוגג קודם שנודע התערובות ומ' בדברי זקני הלבוש סעי' י"ח שכ' וז"ל ואם הפיל ל' מהם לים אפי' בידים ואפי' במזיד ונפנכר מן השולם קודם שנודע שהחזיר שם לימיר האחרים שהרגין עכ"ל ומ' בתוהות שפוגל ס"ק ל"ב שהמה לתוך שיך מיד קודם שנודע וכמ"ש בל"ש מ"ם ומ' ביד יהודה בפי"ה סק"מ שכתב דסוגת הלבוש הוא גם אם הוכלך ל' ממיד קודם שנודע בכוונה ולפי מעמ אח"כ אזה מריפה יהנה בו כמו שהנהו הראשונים בפנה וכבר כשמקבלים כרגלים להכליך ל' דאף שעומם בכיון כדי להחיר מ"מ כיון דלא נודע עדיין שם כאן לימר שהר בשאר מי"ו. ומ' כם' אפם אחם על החכמה אחם פוף כלל נ' מה שהצריך בענין שכא השותפים בזה והביא מכמה מקומות ובזה שמצריך רבל ל' קודם שנודע התערובות כמכר לו אחד כשנפל לימר לחבלה לגלה לחדבה הוא מהם שנודעו בשעת בן לך כתב רמה חוקה בשאם הרבה לחומה לגל כמה בעלי בתים שלא לזכר שלא יתפרצו לבל בשאם הרבה לחומה לגל כמל בביה אחד אים נכה לפשות בן ממחני כמהכתן לבפל אח שלאסור אפ יכול לבחק כל לחומה כמ"ם ודקדק שלא יתפרצו החומה ש"י בלתי"ת ומ' בבו"ת כתב שפר מז"ל סי' י"ב בשם מהרי הגאון בעל הש"ם ז"ל בשם מלחמ"ה בזה"ל ומה שכתב"ה להלכך ל' מעשה רגלים ושומכים ש"ו גם כשנודע לרש אח"כ מלא לחומה לחומה שנעשתו כי רשק הוא שהרי יותר מזה ומ"מ אם נודע להם שהי יותר נרך להלכך כ"כ רגלים שהי שריפה וכ"ו הוא במקומינו שאין רגלי לחומה אחר"כ אבל במקומות רשו אחר"כ וכמ"ש הרמ"א בסי' ק"ל ומדע ל לגאר שנאכלו הרגלים אל הם כל מה שנאכל ונמכר קודם שנודע התערובות הכל מוחר ומה שנאחר בניה השותפים אסור שי"ם ומה שכתב סיפר לם אחיר דברי מהרי ז"ל רק במה שנתנו להחיר מה שנכנר נאבל ונמכר אבל במקום מדוע לימר כל הרגלים שנמלרים בניה הש"ב לם ניתר דלכאורה הוא להחיר בבל כיון שהכלים לפי ערך הנפרסים ס"ב יש להוסיף לחשוש אפל ואולי ל"ל שוטנו שמ"ם להלן (ס"ק קנ"ם) מ"דעת הורא דמה שהכלים לחה רגלים לם מהני דלא רוי כמו הפלו לים כיון שנשם מדין במופ ממנם ישיון בדבריהו שם מ"ם מהר יהודם בזה: (קנח) מעצמו לים. שי' בש"ם שפר יהפשם נפפקים וכתבים סי' ס"ב בשובדא שהתערב ככם ל' שמלגת מים בשות ומ"ש שם סי' המות מקפו מכל הגר והתערב בין הכבשים וכו' וכתב ו"ל כפר כתבתי דלכעל"ד יוכל להלכך ל' למים ויפ' הש"ך שהרין ולפ הקי"ל בי"ד סי' קי דדוקא אפל ל' מהם לים אבל הפלה לפור פיהו דוקא בודאי לאסור מפ"ב בפפק לאסור הקי"ל כרמ"א דנוכל לנפל לכתלה כתבותר בש"ך וכו' ולפ דפם הנמתי עליו וכו' מ"מ לענין הדין שלמו שפקק נרלה להקל בהפפ מרובה עכ"ל וצ' בש"ם בית שלמל סי' ל' שהביאו וכתב וז"ל אחר מ"ב רעלח לן הוכחה זו מפור בפ"י ולין לפיך בהרלה זו אפשם זה לפ בהמ"ם ולחלי לפ בפק לאסור דפורייתה לאסור לנפל לכתלה ולפ נרע מודלי לאסור דנבן הקי"ל דאין מבטלין לכתלה וסי' עכ"ל והנבירם פשומים וברורים (קנט) לים. עבהמ"ם מ"ם מהש"ך הוקא שם נפל מ' קודם שפרים מהם אבל שם פרים ל' מהם ואח"כ נפל לים להתערובות פרק ז' שפבק נ"כ כהש"ך בזה עי"ם לאחי בפרי"ו כלל מ"ב ס"ק י"ב בית על הש"ך וצ"ע רפי' אלמלן אח"ש דמשמע מדבריו לחלן נפפל ל' לים אפי' שם פרים קודם וסרים ולין פפק אלו רלה הש"ך דברי הרב כלן נם כי לאחמיר עכ"ל ומי' כפמ"ד ס"ק מ"ב שבניעו ובהב דנפרים שלא נפרעו לן לפחוק על האח"ש בזה ולין להחיר ובפרים בפרים ל"ש

ומ"ז וב"ל דקפשק שוגג אחי בידי ולין היתר אלא שוגג קודם שנודע לתערובות אבל אם נאכל מעצמו ל"י כלב וכ' שוב הש"ך ונראה דדוקא אם כל"ז לו נכל ל' רשב"ם מיירי שנתן לאחר כיון דנאסר הוא גם אם תערובות אם נמל אח"כ לים התערובות נאסר בהיסורו

(כא) (קנט) (קס) (קסא) (קסב) (קסג) (קסד) (קסה) (קסו) (קסז) (קסח) (קסט) (קע) (קעא) (קעב) (קעג) (קעד) (קעה) (קעו) (קעז) (קעח) (קעט) (קפ) (קפא) (קפב) (קפג) (קפד) (קפה) (קפו) (קפז) (קפח) (קפט) (קצ) (קצא) (קצב) (קצג) (קצד) (קצה) (קצו) (קצז) (קצח) (קצט) (קצי) (קצי"א) (קצי"ב) (קצי"ג) (קצי"ד) (קצי"ה) (קצי"ו) (קצי"ז) (קצי"ח) (קצי"ט) (קצכ) (קצכא) (קצכב) (קצכג) (קצכד) (קצכה) (קצכו) (קצכז) (קצכח) (קצכט) (קצל) (קצלא) (קצלב) (קצלג) (קצלד) (קצלה) (קצלו) (קצלז) (קצלח) (קצלט) (קצמ) (קצמא) (קצמב) (קצמג) (קצמד) (קצמה) (קצמו) (קצמז) (קצמח) (קצמט) (קצנ) (קצנא) (קצנב) (קצנג) (קצנד) (קצנה) (קצנו) (קצנז) (קצנח) (קצנט) (קצס) (קצסא) (קצסב) (קצסג) (קצסד) (קצסה) (קצסו) (קצסז) (קצסח) (קצסט) (קצע) (קצעא) (קצעב) (קצעג) (קצעד) (קצעה) (קצעו) (קצעז) (קצעח) (קצעט) (קצפ) (קצפא) (קצפב) (קצפג) (קצפד) (קצפה) (קצפו) (קצפז) (קצפח) (קצפט) (קצצ) (קצצא) (קצצב) (קצצג) (קצצד) (קצצה) (קצצו) (קצצז) (קצצח) (קצצט) (קצק) (קצקא) (קצקב) (קצקג) (קצקד) (קצקה) (קצקו) (קצקז) (קצקח) (קצקט) (קצקי) (קצקי"א) (קצקי"ב) (קצקי"ג) (קצקי"ד) (קצקי"ה) (קצקי"ו) (קצקי"ז) (קצקי"ח) (קצקי"ט) (קצכ) (קצכא) (קצכב) (קצכג) (קצכד) (קצכה) (קצכו) (קצכז) (קצכח) (קצכט) (קצל) (קצלא) (קצלב) (קצלג) (קצלד) (קצלה) (קצלו) (קצלז) (קצלח) (קצלט) (קצמ) (קצמא) (קצמב) (קצמג) (קצמד) (קצמה) (קצמו) (קצמז) (קצמח) (קצמט) (קצנ) (קצנא) (קצנב) (קצנג) (קצנד) (קצנה) (קצנו) (קצנז) (קצנח) (קצנט) (קצס) (קצסא) (קצסב) (קצסג) (קצסד) (קצסה) (קצסו) (קצסז) (קצסח) (קצסט) (קצע) (קצעא) (קצעב) (קצעג) (קצעד) (קצעה) (קצעו) (קצעז) (קצעח) (קצעט) (קצפ) (קצפא) (קצפב) (קצפג) (קצפד) (קצפה) (קצפו) (קצפז) (קצפח) (קצפט) (קצצ) (קצצא) (קצצב) (קצצג) (קצצד) (קצצה) (קצצו) (קצצז) (קצצח) (קצצט) (קצק) (קצקא) (קצקב) (קצקג) (קצקד) (קצקה) (קצקו) (קצקז) (קצקח) (קצקט) (קצקי) (קצקי"א) (קצקי"ב) (קצקי"ג) (קצקי"ד) (קצקי"ה) (קצקי"ו) (קצקי"ז) (קצקי"ח) (קצקי"ט)

(קס) בענין (קסא) שנאבד (קסב) מן (קסג) העולם (ט) (קסד) הותרו (קסה) כל האחרים שאנו

פתחי תשובה

(ט) הותרו כל האחרים · עיין בתשובת אא"ז פנים מאירות ח"א סימן ק"ב שנשאל אם נולד איסור טריפה במקולין והיה נכנס חתיכה הראויה להתכבד וכמה חתיכות ידועים שכבר נכבשו אותם דבק מאל שהיה תלוי לנין של בהמה פה שכבר במקום א' וכן כל בהמה שנמצא כל השחיטות בגו זה א' לבד ובא כלב ואכל לשון א' של בהמה יש להתיר שאר הלשונות דאכל שאינו ע יש או לא דהו"ל לימר שמא הלשונות הם ... ביטול כיון דהכשר נשאר באיסור והשיב לאיסור דדוקא בנאבד חתיכה א' לגמרי תלינן גם האיסור אבל אם נשאר קצת לכא לנימר שזהו האיסור להתיר שהאחרים אדרבה אמרינן איסורא ברובא איתא ולכן גם כל הלשונות אסורות ע"ש בארוכה

דרכי תשובה

ואח"כ נפל לים אסור כיון דמתחלה יא ה' שייך לומר דאיסורא פירש דמה חזית וכו' יש לנו ללמוד לכאורה דין חדש דאם נפל א' מן התערובות למקום שיש שם תערובות חתיכות של איסור הרבה דלא שייך לומר מה חזית דהא אף אם האמר דהיתר נפלה ג"כ אסורה בתערובות של איסור ולכ"כ שפיר י"ל דתלינן דהאסורה נפלה ודמיא לב' קדירות וכו' ועיי"ש במה שפלפל בזה ובמ"ש בזה לד מה בארוך אמנם בסי' שאח"ז כתב שזה תלוי בפלוגתת רפר"ח והפרי תואר בסי' שאח"ז סק"ב ולדעת הפרי תואר שם שכתב דהיכא שהוחזקו ב' חתיכות באיסור לא נפקא האיסור שהי' עליהם בתחלה ע"י זה דאמריק שאני אומר שהאיסור נפל להאיסור ואח"כ חזר מדבריו ומלדד די"ל שדין זה הוא אליבי' דכ"ע ונלע"ד גם הפרי תואר מודה דדוקא בב' חתיכות שנתערבו חד בחד דבגופו של איסור איירי בזה הוא דקאמר כיון דהוחזקו שניהם באיסור וכודאי איסור דמיין לא אמריק תולין וכו' משא"כ כאן דהוי רובא דהיתרא ועיי"ש במה שפלפל עוד בזה בארוך ולפ"ז נראה נ"כ היכא דלקח עכו"ם חתיכה אחת מן התערובות ובישלה בקדירהו ואח"כ נודע מן התערובות קודם שאכל העכו"ם את החתיכה דנ"כ תולין דהאסורה היא ושאר התערובות מותר וכו' ואף דשהם כלים של עכו"ם אינם ב"י מ"מ כיון שהם הטורים פכ"פ מהדבק מטעם ביטולי עכו"ם ובודאי תם באיסור דרבנן תולין וכו' עיי"ש באו"ח ועי' בשו"ת יד יוסף (מהרב מו"ה יוסף יהודה נ"י מירושלים) חיו"ד סי' נ"ו בנשאל בעיר שיש שני שו"ב שהביאו לפני הרב המורה אווזא אחת בערב שבת שבכל שוקחן השו"ב הרגלים והיתה ודאי טריפה ושכח אח"כ מאיזה בעה"ב היתה האווזא והודיע המורה לרשו"ב דמהא שנסרף אווזא אחת ואינו יודע מאיזה בעה"ב ואגב שו"ב א' נמלח כמה רגלים ביחד ועוד נשאר כמה רגלים אלו שלא נמלחו עדיין ולא הפליך מקודם רגל א' כהוגן וגם אגב השו"ב הב' יש כמה רגלים שנמלחו יחדיו והשיב שיש להתיר כל הרגלים אף אותן שנמלחו יחד וכו' ועוד יש להתיר דכיון דלא ידעינן איזה השו"ב שחט האווזא טריפה כל א' תולה בחבירו דהא כאן לא הוי אלא מדרבנן דהא הוא מין במינו א"כ כל שלא בא הב' שו"ב לשאול בב"א כל א' תולה בחבירו ודמיא לב' שבילין דלהלן סי' קי"א ולפ"ז אף אותן הרגלים שכבר נמלחו יש להתיר ועוד יש טעם להתיר דלף אם ידעינן דבחמשה אגב השו"ב שמלח מקלקן דתולין שהרגל הטריפה הוא בין אותן שלא נמלחו כיון דאין כאן אלא איסור דרבנן ויף דמבואר להלן סי' קי"א דהיכא דהפיסם היתר אין תולין הייט משום מה חזית והסברה להאי יותר מהאי אבל כאן אי תולין דהטריפה היא בין הרגלים שלא נמלחו עדיין ליכא כאן איסור כלל ודומה לב' קדירות של היתר דבא' יש ששים ובהב' ליכא ששים דתולין דהאיסור נפל להקדירה שיש ששים וכו' ולפי טעם זה יש להתיר גם הרגלים של השו"ב הב' שכולן נמלחו אלא דהא בכל נכנס בספק ותולין שהאיסור הוא בין הרגלים שלא נמלחו אגב השו"ב הא' ועוד יש לצרף דעת הראבי"ה דמליחה אינה אוסרת רק כ"ק והא קולפין הרגלים בשעת חריכה וכו' עיי"ש בארוך (קס) בענין שנאבד עכהה"ס מ"ש מהש"ך דאם נפל למקום שאפשר להמצא לא הותרו השאר ועי' בפר"ח ס"ק ל"ד שהשיג על הש"ך בזה דכל שנאבדה ואין אנו דנין עלי' מה בכך שאפשר להמצא הרי עכשיו אין לנו עסק עמה לדון עלי' עיי"ש ובפמ"ג ס"ק מ"ג שהביאו וסיים דמ"מ לדינא יש להחמיר עיי"ש ועי' ביד יהודה בפיה"א ס"ק מ"ב מ"ש בדברי הש"ך והפר"ח בזה והעלה דבע"כ הכל הוא לפי הענין דבספינה שפיר אמרי' דאם נאבדה בשוק לא מהני דבודאי ימלא שם לאדם וכן בחביות שטמות בעיק נפל לים התולת שאין הספינה הולכה שם ולא יהי' נמלא כלל משא"כ בדבר אכילה כגון האגה וחתיכות בשר וכו' בזה גם אם נאבד ברחוב מהני כיון שקרוב הדבר שיאכל אותו כלב או חזיר או עכו"ם שימלא אותו יאכלוהו תיכף ושפיר הוי כנאבד לגמרי מן העולם עיי"ש (ועי' בדברינו לעיל בס"ק הקודם) (קסא) שנאבד מן העולם. כתב בפלתי ס"ק כ"ה וז"ל נראה דאם בישל (ע החתיכה שנאכל ונאבדה מן העולם) בכלים ונאכל והכלים עדיין קיימים אסור דאם באנו לדון מה שיבן של הכלים אם צריכין הגעלה בכלי שטף וחרס שבירה משום שביטול בו האיסור א"כ הרי אנו דנין עלי' וחזר הדבר לידי ספק והכל בכלל ספק וזה פשוט עכ"ל והביאו בחו"ד בביאורים סק"י ובחדושים ס"ק כ"ה לדינא עיי"ש אמנם יעיין במ"ז סוף סק"ח שכתב דבכלי שטף יש לעיין דהא מוהרין בהגעלה בלי הגלאה וגם בכ"ח לאחר מעל"ע יש לעיין אם יש להחמיר כיון דספק חתיכה זו הוי רק מדרבנן וסיים בנל"ע עיי"ש ועי' בספר בית יצחק הנ"ל שם סי' ס"ח מ"ש ע"ד הפרמ"ג בזה ובמ"ש בזה לדינא עיי"ש אמנם בעיקר דברי הפ"ס עי' ביד יהודה בפיה"א ס"ק ל"ט שהרבה להשיב ע"ד הפר"ס הנ"ל בכמה טענות וראיות דאין לאסור כל החתיכות משום שדין על הכלים וכתב שם עוד דלאמת גם על הכלים א"צ לדון כלל דבנא"כ הם מותרין דהא הבלוע בכלי לא גרע מהמהר"ל שמחוך שבפל ממנה דין המהר"ל וא"כ הרי ממ"נ הוא מותר עיי"ש ועי' בשו"ת צמח צדק החדשות חיו"ד סי' ס"ו אות ח' שהביא נ"כ ראי' מהרמ"ש בתשו' כלל כ' סי' י"ח דסה"ס להקל אף שצריכין לדון עוד על הכלים מ"מ סיים דלמעשה אין להקל נגד הפוסקים והחו"ד עיי"ש (קסב) מן העולם אבל נתחך או נדבק מהבשר דינו לעיל סי' ק"ח סעי' ז' ש"ך ס"ק מ"ה. ועי' ביד יהודה בפיה"א ס"ק ל"ו שעמד על המחק בנמחך ואח"כ נפל לים אי תליך בו האיסור וכתב דמסתבר דבודאי לא תליך בי' האיסור דכיון דנמחך הא הוא עצמו מותר ושאר הבשר הוא אבוד ולא תליך דהאיסור נמחך וא"כ גם כשנאכל א"כ או נפל לים אין לומר עליו שהוא האיסור ועיי"ש במ"ש בזה (קסג) העולם כתב בבית יצחק הנ"ל שם סוף סי' ע' וז"ל וכו' ונלפענ"ד דלאו דוקא נפל לים או למקום אבוד אלא גם אם חתיכה אחת נפסלה מאכילת אדם ונתקלקלה שאינה ראוי' לאכילה כלל נ"כ י"ל ונתלה דהאסורה הוא דבלא"ה אין אהה מקולקלה יותר דאינה ראוי' לאכילה כלל וכאלו נשרפה או שנפלה למקום אבוד וכו' ועוד דהא הפר"ח והרבה מן האחרונים הקילו דאפילו לא נפל לים או שלא נאבד לגמרי מן העולם רק שנאבד מעיניו אף שאפשר להמצא נ"כ תולין דהאסורה היא כיון שאין אנו צריך לדון עלי' כעת אמרינן שאני אומר א"כ כ"ש בכה"ג דנתקלקל מאכילת כל אדם אין לך אבוד גדול יותר מזה כן נראה לי וכו' ומ"מ כיון שלא מצאתי זה מפורש בפוסקים מספקנא להקל וצ"ע למעשה עכ"ל. (קסד) הותרו כל האחרים עפמ"ש מ"ש מהפמ"א דוקא כשנאבד חתיכה א' לגמרי אבל אם נשאר קצת או אפשר להתיר הנשאר ועפמ"ז סק"ה (בד"ה ויש לחקור) מ"ש בדין זה וסיים בצ"ע והביא אח"כ דברי הפמ"א הנ"ל וסיים דמה שהחליט הפמ"א לאסור בנידון דידיה שהי' ניכר כל לשון מאיזה בהמה הוא צ"ע אבל אם אין מכירין כל לשון מאיזה בהמה הוא כגון שמונחים כל הלשונות לבדן ושאר אברים לבדן ונאכל לשון א' ואינו יודע מאיזה בהמה הוא בזה ודאי יש להקל אפי' באין הפ"מ עיי"ש (ובמשמרת שלום במ"ז סוף סי' זה) ועי' בחו"ד בביאורים סק"י שהעלה דהיכא דנאבד אבר אחד ולא ניכר מאיזה בהמה מותרים האברים מכל הבהמות שהוא כעין אותו האבר שנאבד ושאר כל האברים אסורים וכתב דמתשו' הרא"ש מבואר דאפי' היכא דניכר הראש מאיזה בהמה הוא דשיור הראש והבהמה אסורה ועי' ביד יהודה בפיה"א ס"ק ל"ט ובפיה"ק ס"ק ל"ב שהעלה להק' בזה להרא"ש אפי' אם ידעינן מאיזה בהמה הוא הלשון שנאכלה או נפלה לים לפ"ה שאר הלשונות מותרות ושאר אברים אסורים עיי"ש ולמעשה צ"ע כיון דגם הפרמ"ג הוקשה לו דברי הפמ"א בזה ואפ"ה לא החליט להקל וכו' עיי"ש שהלה שם והניח בצ"ע ועי' בשו"ת צמח צדק החדשות חיו"ד סי' ס"ו אות ז' מ"ש בזה (קסה) כל האחרים עי' בשו"ת נחלת אבות (מהגאון בעל שער המשכם ז"ל) חיו"ד סי' ס' שנשאל בחתי"ל שנתערבה בין הרבה חתיכות ונאכל אחד מהם בשוגג דקיי"ל דהשאר מותר דתלינן דהך דנאכל דאיסורא הוא מה דין הקדירה שבישלה בה החתיכה שנאכל אם הוא טריפה כיון דאמרינן תלינן דהך דנאכל דאיסורא היא א"כ ממילא דהקדירה אסורה והביו הרב ז"ל כתב דנראה לו פשוט להתיר הקדירה מהא דמבואר לעיל סי' ק"ח דאם נתחך א' מן החתיכות שנתחכה מותרת ממ"נ וה"נ כך מטעם דנבלע בקדירה הוי כאלו נתחך מהחתיכה

(קמז) תולין לומר האיסור הלך לו (קמז) לדוקא (קמח) כשאוכל (קמט) הנשארות שתים שתים (קע) ביחד (קעא) רמבה נפשך (קעב) איכא (פה) (קעג) תרא דהיתרא (קעד) אבל (קעה) לאוכלם אחת אחת אחר : פעם ופעמי' לאוכלם שתים שתים (קעו) לפחות (קעז) לפחד (קעח) לאכול שם טעם ופעמי'

כ"ש כשאוכל אכולם דף פ"ו ומשמע שם בגמרא ופסק רש"ל בשל נכרי קלף לחתן לחתן שאוכל בשר ולבן לחתן לחתן שאוכל בשר ולבן דמשמע בגמרא דאפי' כשאוכל כולם ביחד אסור כיון דאפשר בשום אחד מהם בלא השני ולא חשיב כשאוכל אחד אחד ועיין בתשובת מהר"ם מינץ סי' ק"ל

באר חיטב

(כה) תוס'. ולפ"ז מתבאר לפ"ז דלפירוש"ם אינו מני לפ"ז לפירוש"ם ומה שפסק הש"ע כשאוכל שתים שתים דף פ"ו דאיירי בשלא לחתן לחתן כשאוכל בשר ולבן ג' ביחד לפסול שם טעם ודו"ק ע"כ ממה"ק:

דרכי תשובה

מהאחיכה ולכה רלפי' לכתחלה ובפל בשלא בחתיכות קף אם בחתיכה שהכל אסור והוא ז"ל כתב על דברי מהרי"ו ז"ל דלך שיך לומר דהקשיה מוכרח מכוח דמלקתה לעיל ר"ל ובפלה בשלא בחתיכה אף על פי כן אנו לא נקטינן כמותו דמלקתה לעיל בשלא בחתיכה ולא בשאוכל כולם ביחד ועוד דלא מלקתה לעיל אלא

(כג) (קעח) כ' כמי מים פין נאכלס טעם נבמת פחת (שר): ח (קעט) דבר שאינו בטל מחמת חשבותו שנתערב באחרים (קצ) ונפל (יד) (ק א) מהתערובות הזאת (קצב) אחד לשנים אחרים ונפל מן הנ' אחד לשנים אחרים הרי אלו (קצג) האחרים מותרים שהרי האחד של תערובת הראשונה בטל ברוב ואם נפל אחד מהתערובת הראשונה לאלף (ו) (קצד) כולם אסורים ולא נאבר (קצה) בטל ברוב אלא להתיר ספק ספיקן שאם יפול מן התערובת השניה למקום אחר אינו אוסר:

ם מימרת דרב יוחנן עד' וכו' ומפרש"י ומפרש סמוך לפ"ג ומ"ש בתוס' ד"ה כמים נוסף כתב

פתחי תשובה

[* (ו) שהם לאוסרים מעיקר ס"ק כ"ג ומפר"ח ס"ק ל"ג ומפרישה ס"ק ל"ג ומהגהות מיימוני בפרק ט' מהלכות מאכלות אסורות הלכה ב' אות ב' ומהגהות אשרי פרק כל הבשר סי' ב' אות ב' ומהגהות מרדכי פרק כל הבשר סי' תתכ"ו ומהגהות מיימוני פרק ט' מהלכות מאכלות אסורות הלכה ב' אות ב' ומהגהות אשרי פרק כל הבשר סי' ב' אות ב' ומהגהות מרדכי פרק כל הבשר סי' תתכ"ו]

באר היטב

(כג) מהמשכ"ל סכת דלא שרי אלא כשנתבטל בס"מ ומ"ש בס"ק ל"ג ומ"ש בפרישה ומ"ש בהגהות מיימוני פרק ט' מהלכות מאכלות אסורות הלכה ב' אות ב' ומהגהות אשרי פרק כל הבשר סי' ב' אות ב' ומהגהות מרדכי פרק כל הבשר סי' תתכ"ו

רמ"א תשובה

מ"מ אינה מכאיר כשונג מד שמשמה לה כאשם שמחנמל תחינתו של הדבר השוב מיהר למה מחד לאכלו מכן מם מיהה במיזד אין סיהר "עיין שם. (קעח) ב' בני אדם אין לאבלס מבהמ"ם מ"ם מהמ"ז והכ"ך ועתו"ד בגיטרים ס"ק ס"ו וחידושים ס"ק ל"ו שכ' בניגוד דברי הרמ"א בזה דל"ל כשמירע כן לשני מה שיך לחורות לכל ג' שיהכל ההערובות שלו בזה אחר זה דוקא ולא שיהכל כל ג' בב"פ דמ"ה ניכל ס"ם מכוח שהספק הכי אם לאיסור הוא אלא זה הי כבשי לשמל בב"פ כיון דמ"ב ניכל לאיסור אלא ג' עיי"ם:

סעיף ח (קעט) דבר שאינו בטל וכו' עי' בממחת כהן חלק ב' מספר ההערובות פרק ו' שהעלה דמם ביצים ביצים במין בשלימו מינו שיך דין זה עיי"ם ועי' בממ"י כלל מ"ג ס"ק כ"ח שהביא והכב"ח שהעיר עיי"ם ועפמ"ד ס"ק כ"ו ס"ם בזה ועי' בדברים למיל (ס"ק קמ"ד): (קצ) ונפל מההערובות שהאה"ם ס"ם מהמ"ך ועי' בית יוסף על הלכ' יו"ם בדרכי הוכב ס' הקי"ג סוף סק"ו ובספרו דברי יוסף ס' תפפ"ד לוח ב' וס"ם הבאה"ם מהמ"ך הייט שפיהם לפמש מי' בית יהודה בפיה"ק ס"ק ס"ב שכתב דפשום הוא דכזה לף אם הפיל הוא בשוגג מותר כמו כל מבטל לאסור בשוגג

עיין שם

וס"ש הבאה"ם שפירשו מחלוקת הייט לאסוק אם פירש הדוב ונפל למקום ג' יהי כנפל טלו שפ"ד ס"ק ל"ח. ועי' בס' בית יצחק ה"ל שפר הקטוע ס' ע"ו מה שהאריך בענין זה ועיי"ם שד בס' ס"ב שפמד על המחבר בזה בתם פירש לחד מהד עד שמהרבו ושאר המיעום במקשו וחמ"ב ופי' הדוב להערובות לחד מה דיבו וכתב דהא ולא כיון דע"ם דין למריב בכל ח' כל דפירש מרובה פירש רק שיש להחרובים לחוריש מ"ב לף דצריך בזה שמל יקח מן הקבוע מ"ם אם פירשהו בחרים דין ב' תערובות ם לשם והא ודאי לשם כל ג' וג' היכף כשיפרש מהערב בחרים ומהבטל בו לף שמ"ם לעפרשו ויש רוב בשוך ההערובות אף"ה בודאי פשום הוא ימותר ולף שיך לומר בדובא לחת לחמוקת דכל ג' מהבטל ומותר ולף שיך לומר חזר ומער כיון. בעב"ם יש רוב בהערובות שני גד כל המהערבים ודחלריינ"ת בדובא בעלי וכו' ויתר ע"ב מלאה שלפי"ם אם פי' בשהיה שהלו בהערובות הראשון שהיו בהערובות הבאי מהערובות הבאי דרך משל שהי' עשרים בהערובות הראשון ופירשו חמם עשרה חזר לחד בהערובות ב' ומהבטל בם קמל קמלו עד שהערבו כולם והערובות הבאי פי' רק עשרה ה"ב מותר והעשה כיון שכל ג' מהבטל בהערובות הב' שוב לינו חזר ומער כ"ז שלון כלן ריבוי עד כדי שישור ליסור דאוריי"ת וכו' ולפ"ז אפי' אם פירש לחד לחד למקום עד שהערבו לינו בדוב במיים ג' ותח"ב מהערב לינו בדוב ומהבטל בו ס' לחד למקום לחד שפי' דוב עבר כל ההערובות ואפי' בזה יש להלק בין אם פירש קודם שנודע ההערובות דאל כל ג' אם שיהר דקודם שנודע לף שיך לנזור לינו שמל יקח מן הקבוע לחד שנודע וכו' ואם פירש ג' ג' עד שהקבלו לדוב ותח"ב נפל המיעום שהאחר למקום לחד בהערובות שני בזה ב"ב יש לעיין דיל כיון דע"ם הדין למריב כל דפרש מרובה פירש אי כלינו יש בודאי ליסור הוך המיעום שהאחר ופ"ב אם הערבו למקום ג' מקרי הערובות למקום ג' ומה שפירש למקום ג' ומ' למקום לחד שהרבעים שפירשו אין לאסרן הם פי' בדוך חלוקה ואפי' יל לאוסרו בדובא לחת ואפי' פי' מיירי לכלן למקום ג' ופפו למקום ג' ב"ב למריב כפי וכו' אבל פירש ג' ג' כיון דע"ם הדין הדוב שהרבים לא מחלקין כלל ליסור בהלי הוא במיעום שהאחר כמ"ם בב"ב לף לפלן למריב מפשם נדיר שמל יקח מן הקטוע מ"ם להקל בודאי לף למריב הכי להתיר אם המיעום שהאחר נתערב

פירש

ומ"מ (קצ) אין נוהגים אחר (קצא) לאכול (קצב) אם טרף ודוקא שהשחיטה שהתערב טרף (פז) (קצמב) ולפי ליסר (קצ) אבל שפק ליסר שהתערב ומכל מקום המרובה נאסרה אפילו אחר השחיטה שהיתה שרי (פרישה כ' כ"ו) י"ל (קצא) דלרבי (קצב) שרי ט (פ) (קצג) מחירין (קצד) אין (קצה) לאכול אחר שחיטה שפיקא

(פז) (קצמב) ולפי ליסר שהתערב טרף ספק ספיקא ואפילו ספק ספיקא ספק ספיקא ספק ספיקא

מן (קצה) שנתערב באחדות טולן אסורות עד (ר) שיהא בהיתר כדי לבטל האיסור (רא) אם היא מדברים המתבטלים שביין שמפק הראשון היה (מ) (רב) בנופו אין להחזיר ממפק ספיקא:

פתחי תשובה

(יא) לשון מפ"ל דחקה גם"ם מכל נלישה דלנן ט' ופי' מג"מ משמע בהיפוך כפי מביאה ס"ם סימן ק"ח שכתב דלא מתניון דשיל"מ משיל כד נק פק ס' לאסור מלא נדבר מלא סיה לו חזקה סיתר מכל נדבר סהיה לו חזקת סיתר וחלה נו מפק סיתר דל"ק. ומשיל סתם דשיל"מ מפיק מיתר ס"ם ודמדברים מלאה סיבא גם בפפכו ס"ב מניחה מלא מסת"ם פי' (ל"ח ס"ם). ובשרן ס"ם נדחנן בשיל"מ פי' ס"ח ס"ק י"ם נדפסנו לשכל לך ספ"ק נפ"ב כתב דמן מיבון ס"ם וכן נלשה דפיהו בח ן ס"ק ל"ו דמל"ב לה מקפה מידי מל סלב ס"ם ופי' בשפר שמר בח ן פרק ג' מהלכות י"ם סלכה ו' ובשבשם פפם סמלן סם מפלניף נאם והניח שבח דפת בחל"ח והכה מל"ח בשפ"ו ומהלך לשיבים שבח דפת בחל"ח ל"ג ק ס"ק

באר היטב

ניחח סף דכתב סרב נפי' ר"ל דסחם מבוסה מוחר מפפם ס"ם מיהו בל"ח י"ל דסחם ולפי לשרך סת (מ) בנופו. פי' ב"ל ד"ל ל"ג' תערובות דחערובת כבי מוחר מכח ס"ם דסחם בפ' ספ' ל"ג פיה בנופו רק בחערובות מפ"ל כלן דסם' רפ' סיה בנופו (ר"ל בנוף סליסור שמת לפי מריפה ופפק בל' יהא שמת ל"ג ואז שפ"ב) סמל קלה דפסור ופרבב"ם ופוסקים ל"ל פ"ל בלה סיבא גם בל"ל ל"ל בחערובת דש"ל חערובת בל' מוחר מכל מחחבר דס"ל בם"ח דחערובת הל' לפ"ר מם ס"ב מם ס"ל ל"ג פיה בפק הרפ"ן בנופו לפ"ר ס"ם שנתערב ללא יהא ללא כ' חערובות ול"ב (ילי כ"ה ל"ק מי' לפ"ל בם"ח מירי מדבר חבוה שלינו בפל לפ' פפק היחבר דכתי ב' חערובות לכחערובת הרפ"ן ל"ל שיך ל"פר חל נחרי בפל ופפל מירי מדברים שפיפם חפוכים ובפלים לפ' ס"ב ל"ב ל"ב ב' חערובות ופ"ר) ובפ"ר כתב דכפחם לפיך בינפם ס"ם בנוף ל' פפפן ב' חערובות לפ' ס"ם ס"ם יש לפן לפיפר לו ל"ל כמו כ"ה בינפם

דרכי תשובה

מי"ב וכפרי חמר חלק הכלים מפרכם הר' פי' ל"ם (נר"ם והכה). (קצה) אם לא לצורך. מנלפ"ם ום"ם דלפ' נב' הערובות לן להחיר בדשי"ל מי' בדבריו לפיל (פ"ק קל"ב). (קצה) לצורך. עפה"ם מ"ם מרל"ח דבדבר שם ל מקפה סיתר ועלר לו פפק לפיפר דרבין נם בדשי"ל פפיקא מוחר ופי' בדבריו בהגה ט"ב הביאם חלק מה"מ פי' ל"ח (נד"ה ואחר שפלה בידים) שהעתיד יפור על סברה זו וקבל מפפפרת לזה מי"ם לחפם יפון בפ"ח שיל"ת ומשיב קמת חלק ג' פי' ר"ם שפקפק בדברי הלל"ח הסכר דבין רבל הפחם דשי"ל הם משום דר פתלוקה בפיפר מכל סיתר ומשיל לענד רוב ומב"ם כלן לליכת לזה מקה דהל רוב עדיף מחזקה ובפיף דבריו כ' שנוף דברי הלל"ח שם דברי הכ"ח בפי' ק"ו ובפר"ח בפ"ח פי' ל"ו חולק על הכ"ח ודין להם שלם יהלוקים דים בילה שפלפל בזה מי"ב ופי' בפ"ח פין יפחל (מבפלן פלפומה ז"ל) חלק לפ"ח פי' י"ח לחם ו' ובפ"ח סורה חבר (מבפלן פלפיפן ופי' ז"ל) חלק לורה פי' כ' לחם ג' שמפכפ לחר פברים הלל"ח ובפ"ב הסכר ופי' בם' פפ"ב פי' ל"ח ס"ק

סגה ו"פ (רנ) בפעם לפסר (דר) לפיל (רד) ובספר

באר היטב

ספק תחתי ספק ליטה תחתי ותמ"ל תחתי ספק בפעם ספק נתנו ותמ"ח סתכור כלן ולפן מפירין תכה פ"ם פירי פפיט לפ טרע בימפיש פכ"ל:

דרכי תשובה

ובפפ"ד פ"ק פ"פ ופ"ו פ"ק י"ב - (רנ) הפעם דאפור עפ"ך לפיל פ' פ"ב פ"ק י"פ שכתב דכ"פ דפיפיק לפפור כדפורייתא כתר ספק הוה רק כפים לפיפ פיה ריעותא פפולין לנו ספפק לכל כפלן רישותא לפניו לפתרץ פפיכי תיתי לפתוק לפפר פ"פ (דר) הראל והספק הוא איפור פראורייתא. עי' כיר תהרן תה"ט פ' פ"ם בפכללות האור לות י"ו שכתב פתפו' דכרי ריפות פ' י"ד דיכיה דפספקא לי' פם הוה פתפורייתא לו פדינן פפק ספק פם לכלה פ"פ ספק פם זה פתפורייתא לו פדינן ותמ"ל דפורייתא ספק פם לכלה כרפוסק דפלוג שזה לפפר וכן כתוב פתפו' דכר פפפ (לפר"פ פרפילא ז"ל) חלק כ' פ' קי"ג ועי' ניעיר לוון פערכת פם פ' כ"ו פהוכית פדינן פכ"י לפלן פ' רכ"ה פדכר שהוא ספק חם לישרו הוא פדפורייתא לו פדינן פקני ספיקא דפורייתא ותליק לפתרץ פיי"פ וכ"כ בפ"ת פזל פפק י"ב ובפו"פ כי פפולל פ' י"ב וכן פוקה ספספה פ' תל"ג פ"ק י"ח ובפו"פ פכתפ לתד (להרב פרדר"ף ז"ל) חלק תו"ח פ' ג' ועי' כפ' פתה הדכור חלק ג' פקופרים כפל תדי על פ' ק"כ דף י"ל ע"ג פ"פ כזה והביא תוקף דפות פתפוים כזה פי"פ ועי' כפ' שדי תפד חלק דכרי חכפים פ' פ"ו פ"פ כזה לריפ (רדב) והספק הוא איפור פראורייתא. פכה פלקח רפ"ת כזה פטעפ פדפלם וכל פפיקא דפורייתא הוא פה"ת לפתפרת פי"פ פפתם דע פדכר זה הוא פפלוקה ישיפה בין פקדפפים פדעת הרפ"ם והרפ"ד הוא דכל ספק דפתירה יש לילך לפקל פדפורייתא דלא פפרה תורה רק לפיפר כיכר לפל דעת הרפ"ם והר"ן והרפ"ה כ"כ הוא פהוא פה"ת לפתר פל ספק ופי' כפ' פתר פקפ"ם פתפיפו לפ' זה וכ"פ פל פלי חלק פ"פ פיפן י"ב וכ"פ כיה פמוקל פיפן פ"ת וכ"פ דכר פפפ (לפה"פ פרפילא ז"ל) חלק ג' תו"ח פ' ג' ובכ"פ פקל פפיפ פהפיפ פ"ת פ"ת פיפן פ"ב וכ"פ פ"ת פ"ת פ"ת

("רמ) סוף (רן) פישר מדפוריימפ ונף נוכ לעמר עוד ספק שפין כמן פישר רק שהתערב בפחרים נף מיקרי

דרכי תשובה

פרק נ' לות נ"ע (בד"ה גרסינן) דהרמב"ם נף כתב דספיקא דאוריימא מה"ת נקולא רק בעניני ל"ת אבל במ"ע דהיינו שמספקא לם קיים מיהו מ"ע הוא מחיב מה"ת לקיים להוציא מ"ם מחזקה חיוב עיי"ם ועי' ביושטות יעקב פ"ת ס' ד' סק"ד ופי' י"ח סק"ד ובנרים פי' ס"ו ובפוף פי' קמ"ח ובפ' תפ"ח סק"נ ובגל"מ בדפוס דף כ"ח מעמן זה לחמם הנה בכרמ"נ פ"ח סי' שד"מ במ"ח סק"ל כתב להיכך דהני להוציא דעה דס"ל דספיקא דאוריימא מה"ת להחמיר זה הוקא בעניו ל"ת אבל בספק עשה כ"ע מודים דהוי מדאוריימא להקל רק דרבנן דחמירו גם בספק מ"ע עיי"ם ועי' בם' תיכה נמיל פרשה ויכל סוף פוה נ' במכיר נ"כ הקדמה זו עיי"ם לנדכו ועי' בלוהר החיבה על החיבה נמל מה שהקשה על דברי רפרמ"נ בזה והביאו לקוחת יודברי החוי"ד ומרדכי פ"ק דעיי"ם פיבחת כי בכחיתה הטולה בחו"ח חלק ג' לות נ' בהב הפרמ"נ בכשיטות דלהמ"ד כל ספק מה"ת לחומרא חין חלוק בין לחין לעפין ועיי"ם בנמי יוסף פות י"ז מ"ם ע"ד הפרמ"נ בזה (ועי' בדבריט להלן בדיני פ"ם ס"ק ס"ק)

ועיין בשפ"ד פ"ק כ"ו בעמוד פל סייחקר לדעת הרמב"ם דספיקא דאוריימא מהור מן התורה בפלגתא דרבוחת הו בהרי והרי מכשר דמודה הרמב"ם דספיקא לחומרא יהה"ת עיי"ם ועי' בם' בית יוסף הגי הטור סי' רל"ד בב' בדין דספק שרלה בח"ל ס"ק ו' ומקוחות משנה ז' כתב הרמב"ם ז"ל בחלק זה דבדבר שחין לו עיקר מה"ת בכל עיקרו הוא מהלכה לרשה מסיני זה חלוק בספיקו לקולה רק בדבר שעיקרו מפורש בדורש וסיעורו הגמ"ם בספיקו להחמיר עיי"ם וכ"כ שם הרא"ם בשיטמ"ק עיי"ם ועי' בב"י להלן

(כח) (רן) ס"ם ותשוב (שם) (רח) שסג (רמ) שם סי' כ' סמיקות (ר"י) שם סיי כתן פיסור כלג (ריאץ) ונדעט ג' סמכיקות (שם) ניחל (ריב) מתירים שסק סמיקה (ריע) נכל מקום

באר היטב

(כח) ס"ם. כתב ס"ו ומ"ל פשיט לן פדע שסק סמיקה כרמבון רק על פתר שנתערב כמה פרישות כמה ניתים ניחל ותמ"ל פדע שסק סמיקה כרמבון הוא מדינן כיון שנתערבו כמה ניתים ניחל ותמ"ל פדע שסק סמיקה כרמבון פיט מן התורה ס"ל כי הני ס"ם מיטו שנתערבו כמה ניתים ניחל ותמ"ל פדע שסק סמיקה כרמבון פיט מן התורה ס"ל כי הני ס"ם מיטו פפר פתר פתר חלת ופתר פתר חלת ופ"ל פלגי ולפ כרב פלג לחוסף דכשים פם פם ק"ו. כלן פיסור כלל פתר פשיט נגוטו של פיסור ופיין בתשובת ן' נב ח"ג סימן ק' ופ"ל.

(כט) ניחל כתב פס"י דדברים פט פתכוון לפתכוון פסקר פרישות ופ"ל פתר שנתערב כמה ניתים ניחל ותמ"ל פדע שסק סמיקה כרמבון פיט מן התורה ס"ל כי הני ס"ם מיטו שנתערבו כמה ניתים ניחל ותמ"ל פדע שסק סמיקה כרמבון פיט מן התורה ס"ל כי הני ס"ם מיטו פפר פתר חלת ופתר פתר חלת ופ"ל פלגי ולפ כרב פלג לחוסף דכשים פם פם ק"ו. כלן פיסור כלל פתר פשיט נגוטו של פיסור ופיין בתשובת ן' נב ח"ג סימן ק' ופ"ל.

ידרבי תשובה

ועיין שוד נדברי נפמיחה פסלונה שם נתלק מ' סוס ג' שכתב שכשיטת שפם שהחמיר כזה פסק"ם פ"ם כפרישור (ומפהרי' ן' זכר שפם הפרי תואר כתב ק) (רן) ס"ם. פ"ם פ"ם מהר"ן ומכ"ך ומעין ויפת פי' כש"ך ולפלן בדיני ס"ם סוס כ' וכדבריפ שם. (רח) אבל אם היו ב' סמיקות פי' כפ' יחזי פהרי כפפרי פפרכת שם שלת י"ד שכוחש פתפוס פיה דף פ"ו סוף ע"ב ופלג"ש דקי"ל דפרפ"י כל סמיקות שלחה יכול לכרכות ממת מ"ש בדלהלן פסק הרי"ן קרוב לדלף פהוד ומוכח פשם דפסק הרי"ן וקרוב לדלף פדיק פס"ם ומוכר כלל"ש פי"ם. (רמ) אם היו ב' סמיקות פי' כפ' לרעת דיפרעל מערכת פס' פ' י"ג שעמד על פתתק דלפי מה דקי"ל דלא פלינן כהר הזפ רק ברובע דאפי ממילא פכל ברובע דמלו כמעשה לא פלינן שם גם לענין ס"ם פתלקוח דאפי כזה ולא עבדינן ס"ם כספק התלי כמעשה והכי"ת פס"ם דגם כספק כזה ס"י פמעשה ולא שפי ממילא הוטר ס"ם פי"ם ופי כפ' פכיון (להרב פתי"י ס"ב ופ"ן) מערכת פס' סוס י"ו פהבילה והבית פלו ודפח דלפיפו ודעמו דספק התלי כמעשה פיט פמערף ס"ם פי"ם ופכה לכפורה פן דכיפכה כפל פלפולם שפן רק אם פלינן דהשתם דמיהיכן כל ס"ם הוא פמעשה יוב ס"ם הי כרוב ולזה שהיכ דכר פם דיפכה שספקת פלו כמעשה לא מכי ס"ם כמו דקי"ל בכ"מ דפן הולכין כפר רוב: ולהלו כמעשה פכל לפעם פל כפפי כבהמתי פהלן (פ"ק ר"ד) דלפכי מהיכן כל ס"ם פהוא לפ"י הפנף הרלפון פעשה לפשר דפנף היא דעת הרפ"ם דכל ספיקא דלפריפה פי רק פדפנף להחמיר ופם גת שד פפק שוב ה"ל ספיקא דפנף ולקולא שלת פכרה לחלק פן דכר שהלי כמעשה לא לפ לפעם פהם כבר שהלי (פ"ק ר"ב) פיהלת דהשתם דלה כמו פתפ"ם להכל כספיקא דלפריפה (שהם לפיל פהם פלינן דף לפשר פכל פם פל פהדים פיהכל כמעשה פלא פכיהם לשם פלינן כמעשה פכל פם פל פהדים פיהכל כמעשה פלא פלי כמעשה רק פי פכשהר פלי כמעשה וכשהר פלי כמעשה גם פתפ"ם פוהם הכי פספיקא דלפריפה (ריע) אם וש"ו פאין אישור בלל. פי' כדברים לעיל פ' ל"ו שפי' י"ג וכפתשפת שלימה שם שפפ"ם פתתזים פביאור דין זה ופ"ל כש"ך לפלן בדיני ס"ם פוף ס' וכדברים שם: (ריאץ) ותדע ב' הספיקות ביחד. שפלה"פ ופי' כפר"ם פ"ם פ"ת ופי' כמהרי כלל מ"ג פ"ק כ"ה וכתוס"ם פ"ק י"ג פהכיה להכל שפי לפן פספיקות כפפן פ' וגפוף פ' כל שפהם הני פספיקא ביחד פי"ם ופי' כפ' דברי יוסף פ' הפפ"ם פ"ם כדברי הפהר"י הפפלי כזה ופי"ם כפ"ם כזה (ריפ) ופפרים פ"ם כבל פפקם. פי' כפ"ם הפה לפק פפפוחת חי"ת פ' ע"ג פרישה פפעלת גם פרלב"ע ופפפרפש פכהפפ בין ב' כפפוחת כפרות לפ זה פקרי פ"ם דלכפורה פרפה דלפן זה ס"ם פ פרלב"ע כהלי לפשר פפפי י' כפ"ם פכ"י דלפ"י פ"ם הפפ"ם פרק ה' פהלכות פ"ם ופרק ו' פהלכות פ"ם ופרק ח' פהלכות פ"ם ופרק ט' פהלכות פ"ם ופרק י' פהלכות פ"ם ופרק י"א פהלכות פ"ם ופרק י"ב פהלכות פ"ם ופרק י"ג פהלכות פ"ם ופרק י"ד פהלכות פ"ם ופרק ט"ו פהלכות פ"ם ופרק ט"ז פהלכות פ"ם ופרק י"ז פהלכות פ"ם ופרק י"ח פהלכות פ"ם ופרק י"ט פהלכות פ"ם ופרק כ' פהלכות פ"ם ופרק כ"א פהלכות פ"ם ופרק כ"ב פהלכות פ"ם ופרק כ"ג פהלכות פ"ם ופרק כ"ד פהלכות פ"ם ופרק כ"ה פהלכות פ"ם ופרק כ"ו פהלכות פ"ם ופרק כ"ז פהלכות פ"ם ופרק כ"ח פהלכות פ"ם ופרק כ"ט פהלכות פ"ם ופרק ל' פהלכות פ"ם ופרק ל"א פהלכות פ"ם ופרק ל"ב פהלכות פ"ם ופרק ל"ג פהלכות פ"ם ופרק ל"ד פהלכות פ"ם ופרק ל"ה פהלכות פ"ם ופרק ל"ו פהלכות פ"ם ופרק ל"ז פהלכות פ"ם ופרק ל"ח פהלכות פ"ם ופרק ל"ט פהלכות פ"ם ופרק מ' פהלכות פ"ם ופרק מ"א פהלכות פ"ם ופרק מ"ב פהלכות פ"ם ופרק מ"ג פהלכות פ"ם ופרק מ"ד פהלכות פ"ם ופרק מ"ה פהלכות פ"ם ופרק מ"ו פהלכות פ"ם ופרק מ"ז פהלכות פ"ם ופרק מ"ח פהלכות פ"ם ופרק מ"ט פהלכות פ"ם ופרק נ' פהלכות פ"ם ופרק נ"א פהלכות פ"ם ופרק נ"ב פהלכות פ"ם ופרק נ"ג פהלכות פ"ם ופרק נ"ד פהלכות פ"ם ופרק נ"ה פהלכות פ"ם ופרק נ"ו פהלכות פ"ם ופרק נ"ז פהלכות פ"ם ופרק נ"ח פהלכות פ"ם ופרק נ"ט פהלכות פ"ם ופרק ס' פהלכות פ"ם ופרק ס"א פהלכות פ"ם ופרק ס"ב פהלכות פ"ם ופרק ס"ג פהלכות פ"ם ופרק ס"ד פהלכות פ"ם ופרק ס"ה פהלכות פ"ם ופרק ס"ו פהלכות פ"ם ופרק ס"ז פהלכות פ"ם ופרק ס"ח פהלכות פ"ם ופרק ס"ט פהלכות פ"ם ופרק ע' פהלכות פ"ם ופרק ע"א פהלכות פ"ם ופרק ע"ב פהלכות פ"ם ופרק ע"ג פהלכות פ"ם ופרק ע"ד פהלכות פ"ם ופרק ע"ה פהלכות פ"ם ופרק ע"ו פהלכות פ"ם ופרק ע"ז פהלכות פ"ם ופרק ע"ח פהלכות פ"ם ופרק ע"ט פהלכות פ"ם ופרק פ' פהלכות פ"ם ופרק פ"א פהלכות פ"ם ופרק פ"ב פהלכות פ"ם ופרק פ"ג פהלכות פ"ם ופרק פ"ד פהלכות פ"ם ופרק פ"ה פהלכות פ"ם ופרק פ"ו פהלכות פ"ם ופרק פ"ז פהלכות פ"ם ופרק פ"ח פהלכות פ"ם ופרק פ"ט פהלכות פ"ם ופרק צ' פהלכות פ"ם ופרק צ"א פהלכות פ"ם ופרק צ"ב פהלכות פ"ם ופרק צ"ג פהלכות פ"ם ופרק צ"ד פהלכות פ"ם ופרק צ"ה פהלכות פ"ם ופרק צ"ו פהלכות פ"ם ופרק צ"ז פהלכות פ"ם ופרק צ"ח פהלכות פ"ם ופרק צ"ט פהלכות פ"ם ופרק ק' פהלכות פ"ם ופרק ק"א פהלכות פ"ם ופרק ק"ב פהלכות פ"ם ופרק ק"ג פהלכות פ"ם ופרק ק"ד פהלכות פ"ם ופרק ק"ה פהלכות פ"ם ופרק ק"ו פהלכות פ"ם ופרק ק"ז פהלכות פ"ם ופרק ק"ח פהלכות פ"ם ופרק ק"ט פהלכות פ"ם ופרק ר' פהלכות פ"ם ופרק ר"א פהלכות פ"ם ופרק ר"ב פהלכות פ"ם ופרק ר"ג פהלכות פ"ם ופרק ר"ד פהלכות פ"ם ופרק ר"ה פהלכות פ"ם ופרק ר"ו פהלכות פ"ם ופרק ר"ז פהלכות פ"ם ופרק ר"ח פהלכות פ"ם ופרק ר"ט פהלכות פ"ם ופרק ש' פהלכות פ"ם ופרק ש"א פהלכות פ"ם ופרק ש"ב פהלכות פ"ם ופרק ש"ג פהלכות פ"ם ופרק ש"ד פהלכות פ"ם ופרק ש"ה פהלכות פ"ם ופרק ש"ו פהלכות פ"ם ופרק ש"ז פהלכות פ"ם ופרק ש"ח פהלכות פ"ם ופרק ש"ט פהלכות פ"ם ופרק ת' פהלכות פ"ם ופרק ת"א פהלכות פ"ם ופרק ת"ב פהלכות פ"ם ופרק ת"ג פהלכות פ"ם ופרק ת"ד פהלכות פ"ם ופרק ת"ה פהלכות פ"ם ופרק ת"ו פהלכות פ"ם ופרק ת"ז פהלכות פ"ם ופרק ת"ח פהלכות פ"ם ופרק ת"ט פהלכות פ"ם ופרק תי' פהלכות פ"ם ופרק תי"א פהלכות פ"ם ופרק תי"ב פהלכות פ"ם ופרק תי"ג פהלכות פ"ם ופרק תי"ד פהלכות פ"ם ופרק תט"ו פהלכות פ"ם ופרק תי"ז פהלכות פ"ם ופרק תי"ח פהלכות פ"ם ופרק תי"ט פהלכות פ"ם ופרק תכ' פהלכות פ"ם ופרק תכ"א פהלכות פ"ם ופרק תכ"ב פהלכות פ"ם ופרק תכ"ג פהלכות פ"ם ופרק תכ"ד פהלכות פ"ם ופרק תכ"ה פהלכות פ"ם ופרק תכ"ו פהלכות פ"ם ופרק תכ"ז פהלכות פ"ם ופרק תכ"ח פהלכות פ"ם ופרק תכ"ט פהלכות פ"ם ופרק תל' פהלכות פ"ם ופרק תל"א פהלכות פ"ם ופרק תל"ב פהלכות פ"ם ופרק תל"ג פהלכות פ"ם ופרק תל"ד פהלכות פ"ם ופרק תל"ה פהלכות פ"ם ופרק תל"ו פהלכות פ"ם ופרק תל"ז פהלכות פ"ם ופרק תל"ח פהלכות פ"ם ופרק תל"ט פהלכות פ"ם ופרק תמ' פהלכות פ"ם ופרק תמ"א פהלכות פ"ם ופרק תמ"ב פהלכות פ"ם ופרק תמ"ג פהלכות פ"ם ופרק תמ"ד פהלכות פ"ם ופרק תמ"ה פהלכות פ"ם ופרק תמ"ו פהלכות פ"ם ופרק תמ"ז פהלכות פ"ם ופרק תמ"ח פהלכות פ"ם ופרק תמ"ט פהלכות פ"ם ופרק תנ' פהלכות פ"ם ופרק תנ"א פהלכות פ"ם ופרק תנ"ב פהלכות פ"ם ופרק תנ"ג פהלכות פ"ם ופרק תנ"ד פהלכות פ"ם ופרק תנ"ה פהלכות פ"ם ופרק תנ"ו פהלכות פ"ם ופרק תנ"ז פהלכות פ"ם ופרק תנ"ח פהלכות פ"ם ופרק תנ"ט פהלכות פ"ם ופרק תס' פהלכות פ"ם ופרק תס"א פהלכות פ"ם ופרק תס"ב פהלכות פ"ם ופרק תס"ג פהלכות פ"ם ופרק תס"ד פהלכות פ"ם ופרק תס"ה פהלכות פ"ם ופרק תס"ו פהלכות פ"ם ופרק תס"ז פהלכות פ"ם ופרק תס"ח פהלכות פ"ם ופרק תס"ט פהלכות פ"ם ופרק תע' פהלכות פ"ם ופרק תע"א פהלכות פ"ם ופרק תע"ב פהלכות פ"ם ופרק תע"ג פהלכות פ"ם ופרק תע"ד פהלכות פ"ם ופרק תע"ה פהלכות פ"ם ופרק תע"ו פהלכות פ"ם ופרק תע"ז פהלכות פ"ם ופרק תע"ח פהלכות פ"ם ופרק תע"ט פהלכות פ"ם ופרק תפ' פהלכות פ"ם ופרק תפ"א פהלכות פ"ם ופרק תפ"ב פהלכות פ"ם ופרק תפ"ג פהלכות פ"ם ופרק תפ"ד פהלכות פ"ם ופרק תפ"ה פהלכות פ"ם ופרק תפ"ו פהלכות פ"ם ופרק תפ"ז פהלכות פ"ם ופרק תפ"ח פהלכות פ"ם ופרק תפ"ט פהלכות פ"ם ופרק תצ' פהלכות פ"ם ופרק תצ"א פהלכות פ"ם ופרק תצ"ב פהלכות פ"ם ופרק תצ"ג פהלכות פ"ם ופרק תצ"ד פהלכות פ"ם ופרק תצ"ה פהלכות פ"ם ופרק תצ"ו פהלכות פ"ם ופרק תצ"ז פהלכות פ"ם ופרק תצ"ח פהלכות פ"ם ופרק תצ"ט פהלכות פ"ם ופרק תק' פהלכות פ"ם ופרק תק"א פהלכות פ"ם ופרק תק"ב פהלכות פ"ם ופרק תק"ג פהלכות פ"ם ופרק תק"ד פהלכות פ"ם ופרק תק"ה פהלכות פ"ם ופרק תק"ו פהלכות פ"ם ופרק תק"ז פהלכות פ"ם ופרק תק"ח פהלכות פ"ם ופרק תק"ט פהלכות פ"ם ופרק תקי' פהלכות פ"ם ופרק תקי"א פהלכות פ"ם ופרק תקי"ב פהלכות פ"ם ופרק תקי"ג פהלכות פ"ם ופרק תקי"ד פהלכות פ"ם ופרק תקי"ה פהלכות פ"ם ופרק תקי"ו פהלכות פ"ם ופרק תקי"ז פהלכות פ"ם ופרק תקי"ח פהלכות פ"ם ופרק תקי"ט פהלכות פ"ם ופרק תקכ' פהלכות פ"ם ופרק תקכ"א פהלכות פ"ם ופרק תקכ"ב פהלכות פ"ם ופרק תקכ"ג פהלכות פ"ם ופרק תקכ"ד פהלכות פ"ם ופרק תקכ"ה פהלכות פ"ם ופרק תקכ"ו פהלכות פ"ם ופרק תקכ"ז פהלכות פ"ם ופרק תקכ"ח פהלכות פ"ם ופרק תקכ"ט פהלכות פ"ם ופרק תקל' פהלכות פ"ם ופרק תקל"א פהלכות פ"ם ופרק תקל"ב פהלכות פ"ם ופרק תקל"ג פהלכות פ"ם ופרק תקל"ד פהלכות פ"ם ופרק תקל"ה פהלכות פ"ם ופרק תקל"ו פהלכות פ"ם ופרק תקל"ז פהלכות פ"ם ופרק תקל"ח פהלכות פ"ם ופרק תקל"ט פהלכות פ"ם ופרק תקמ' פהלכות פ"ם ופרק תקמ"א פהלכות פ"ם ופרק תקמ"ב פהלכות פ"ם ופרק תקמ"ג פהלכות פ"ם ופרק תקמ"ד פהלכות פ"ם ופרק תקמ"ה פהלכות פ"ם ופרק תקמ"ו פהלכות פ"ם ופרק תקמ"ז פהלכות פ"ם ופרק תקמ"ח פהלכות פ"ם ופרק תקמ"ט פהלכות פ"ם ופרק תקנ' פהלכות פ"ם ופרק תקנ"א פהלכות פ"ם ופרק תקנ"ב פהלכות פ"ם ופרק תקנ"ג פהלכות פ"ם ופרק תקנ"ד פהלכות פ"ם ופרק תקנ"ה פהלכות פ"ם ופרק תקנ"ו פהלכות פ"ם ופרק תקנ"ז פהלכות פ"ם ופרק תקנ"ח פהלכות פ"ם ופרק תקנ"ט פהלכות פ"ם ופרק תקס' פהלכות פ"ם ופרק תקס"א פהלכות פ"ם ופרק תקס"ב פהלכות פ"ם ופרק תקס"ג פהלכות פ"ם ופרק תקס"ד פהלכות פ"ם ופרק תקס"ה פהלכות פ"ם ופרק תקס"ו פהלכות פ"ם ופרק תקס"ז פהלכות פ"ם ופרק תקס"ח פהלכות פ"ם ופרק תקס"ט פהלכות פ"ם ופרק תקע' פהלכות פ"ם ופרק תקע"א פהלכות פ"ם ופרק תקע"ב פהלכות פ"ם ופרק תקע"ג פהלכות פ"ם ופרק תקע"ד פהלכות פ"ם ופרק תקע"ה פהלכות פ"ם ופרק תקע"ו פהלכות פ"ם ופרק תקע"ז פהלכות פ"ם ופרק תקע"ח פהלכות פ"ם ופרק תקע"ט פהלכות פ"ם ופרק תקפ' פהלכות פ"ם ופרק תקפ"א פהלכות פ"ם ופרק תקפ"ב פהלכות פ"ם ופרק תקפ"ג פהלכות פ"ם ופרק תקפ"ד פהלכות פ"ם ופרק תקפ"ה פהלכות פ"ם ופרק תקפ"ו פהלכות פ"ם ופרק תקפ"ז פהלכות פ"ם ופרק תקפ"ח פהלכות פ"ם ופרק תקפ"ט פהלכות פ"ם ופרק תקצ' פהלכות פ"ם ופרק תקצ"א פהלכות פ"ם ופרק תקצ"ב פהלכות פ"ם ופרק תקצ"ג פהלכות פ"ם ופרק תקצ"ד פהלכות פ"ם ופרק תקצ"ה פהלכות פ"ם ופרק תקצ"ו פהלכות פ"ם ופרק תקצ"ז פהלכות פ"ם ופרק תקצ"ח פהלכות פ"ם ופרק תקצ"ט פהלכות פ"ם ופרק תר' פהלכות פ"ם ופרק תר"א פהלכות פ"ם ופרק תר"ב פהלכות פ"ם ופרק תר"ג פהלכות פ"ם ופרק תר"ד פהלכות פ"ם ופרק תר"ה פהלכות פ"ם ופרק תר"ו פהלכות פ"ם ופרק תר"ז פהלכות פ"ם ופרק תר"ח פהלכות פ"ם ופרק תר"ט פהלכות פ"ם ופרק תרי' פהלכות פ"ם ופרק תרי"א פהלכות פ"ם ופרק תרי"ב פהלכות פ"ם ופרק תרי"ג פהלכות פ"ם ופרק תרי"ד פהלכות פ"ם ופרק תרט"ו פהלכות פ"ם ופרק תרי"ז פהלכות פ"ם ופרק תרי"ח פהלכות פ"ם ופרק תרי"ט פהלכות פ"ם ופרק תרכ' פהלכות פ"ם ופרק תרכ"א פהלכות פ"ם ופרק תרכ"ב פהלכות פ"ם ופרק תרכ"ג פהלכות פ"ם ופרק תרכ"ד פהלכות פ"ם ופרק תרכ"ה פהלכות פ"ם ופרק תרכ"ו פהלכות פ"ם ופרק תרכ"ז פהלכות פ"ם ופרק תרכ"ח פהלכות פ"ם ופרק תרכ"ט פהלכות פ"ם ופרק תרל' פהלכות פ"ם ופרק תרל"א פהלכות פ"ם ופרק תרל"ב פהלכות פ"ם ופרק תרל"ג פהלכות פ"ם ופרק תרל"ד פהלכות פ"ם ופרק תרל"ה פהלכות פ"ם ופרק תרל"ו פהלכות פ"ם ופרק תרל"ז פהלכות פ"ם ופרק תרל"ח פהלכות פ"ם ופרק תרל"ט פהלכות פ"ם ופרק תרמ' פהלכות פ"ם ופרק תרמ"א פהלכות פ"ם ופרק תרמ"ב פהלכות פ"ם ופרק תרמ"ג פהלכות פ"ם ופרק תרמ"ד פהלכות פ"ם ופרק תרמ"ה פהלכות פ"ם ופרק תרמ"ו פהלכות פ"ם ופרק תרמ"ז פהלכות פ"ם ופרק תרמ"ח פהלכות פ"ם ופרק תרמ"ט פהלכות פ"ם ופרק תרנ' פהלכות פ"ם ופרק תרנ"א פהלכות פ"ם ופרק תרנ"ב פהלכות פ"ם ופרק תרנ"ג פהלכות פ"ם ופרק תרנ"ד פהלכות פ"ם ופרק תרנ"ה פהלכות פ"ם ופרק תרנ"ו פהלכות פ"ם ופרק תרנ"ז פהלכות פ"ם ופרק תרנ"ח פהלכות פ"ם ופרק תרנ"ט פהלכות פ"ם ופרק תרס' פהלכות פ"ם ופרק תרס"א פהלכות פ"ם ופרק תרס"ב פהלכות פ"ם ופרק תרס"ג פהלכות פ"ם ופרק תרס"ד פהלכות פ"ם ופרק תרס"ה פהלכות פ"ם ופרק תרס"ו פהלכות פ"ם ופרק תרס"ז פהלכות פ"ם ופרק תרס"ח פהלכות פ"ם ופרק תרס"ט פהלכות פ"ם ופרק תרע' פהלכות פ"ם ופרק תרע"א פהלכות פ"ם ופרק תרע"ב פהלכות פ"ם ופרק תרע"ג פהלכות פ"ם ופרק תרע"ד פהלכות פ"ם ופרק תרע"ה פהלכות פ"ם ופרק תרע"ו פהלכות פ"ם ופרק תרע"ז פהלכות פ"ם ופרק תרע"ח פהלכות פ"ם ופרק תרע"ט פהלכות פ"ם ופרק תרפ' פהלכות פ"ם ופרק תרפ"א פהלכות פ"ם ופרק תרפ"ב פהלכות פ"ם ופרק תרפ"ג פהלכות פ"ם ופרק תרפ"ד פהלכות פ"ם ופרק תרפ"ה פהלכות פ"ם ופרק תרפ"ו פהלכות פ"ם ופרק תרפ"ז פהלכות פ"ם ופרק תרפ"ח פהלכות פ"ם ופרק תרפ"ט פהלכות פ"ם ופרק תרצ' פהלכות פ"ם ופרק תרצ"א פהלכות פ"ם ופרק תרצ"ב פהלכות פ"ם ופרק תרצ"ג פהלכות פ"ם ופרק תרצ"ד פהלכות פ"ם ופרק תרצ"ה פהלכות פ"ם ופרק תרצ"ו פהלכות פ"ם ופרק תרצ"ז פהלכות פ"ם ופרק תרצ"ח פהלכות פ"ם ופרק תרצ"ט פהלכות פ"ם ופרק תרק' פהלכות פ"ם ופרק תרק"א פהלכות פ"ם ופרק תרק"ב פהלכות פ"ם ופרק תרק"ג פהלכות פ"ם ופרק תרק"ד פהלכות פ"ם ופרק תרק"ה פהלכות פ"ם ופרק תרק"ו פהלכות פ"ם ופרק תרק"ז פהלכות פ"ם ופרק תרק"ח פהלכות פ"ם ופרק תרק"ט פהלכות פ"ם ופרק תרקי' פהלכות פ"ם ופרק תרקי"א פהלכות פ"ם ופרק תרקי"ב פהלכות פ"ם ופרק תרקי"ג פהלכות פ"ם ופרק תרקי"ד פהלכות פ"ם ופרק תרקי"ה פהלכות פ"ם ופרק תרקי"ו פהלכות פ"ם ופרק תרקי"ז פהלכות פ"ם ופרק תרקי"ח פהלכות פ"ם ופרק תרקי"ט פהלכות פ"ם ופרק תרקכ' פהלכות פ"ם ופרק תרקכ"א פהלכות פ"ם ופרק תרקכ"ב פהלכות פ"ם ופרק תרקכ"ג פהלכות פ"ם ופרק תרקכ"ד פהלכות פ"ם ופרק תרקכ"ה פהלכות פ"ם ופרק תרקכ"ו פהלכות פ"ם ופרק תרקכ"ז פהלכות פ"ם ופרק תרקכ"ח פהלכות פ"ם ופרק תרקכ"ט פהלכות פ"ם ופרק תרקל' פהלכות פ"ם ופרק תרקל"א פהלכות פ"ם ופרק תרקל"ב פהלכות פ"ם ופרק תרקל"ג פהלכות פ"ם ופרק תרקל"ד פהלכות פ"ם ופרק תרקל"ה פהלכות פ"ם ופרק תרקל"ו פהלכות פ"ם ופרק תרקל"ז פהלכות פ"ם ופרק תרקל"ח פהלכות פ"ם ופרק תרקל"ט פהלכות פ"ם ופרק תרקמ' פהלכות פ"ם ופרק תרקמ"א פהלכות פ"ם ופרק תרקמ"ב פהלכות פ"ם ופרק תרקמ"ג פהלכות פ"ם ופרק תרקמ"ד פהלכות פ"ם ופרק תרקמ"ה פהלכות פ"ם ופרק תרקמ"ו פהלכות פ"ם ופרק תרקמ"ז פהלכות פ"ם ופרק תרקמ"ח פהלכות פ"ם ופרק תרקמ"ט פהלכות פ"ם ופרק תרקנ' פהלכות פ"ם ופרק תרקנ"א פהלכות פ"ם ופרק תרקנ"ב פהלכות פ"ם ופרק תרקנ"ג פהלכות פ"ם ופרק תרקנ"ד פהלכות פ"ם ופרק תרקנ"ה פהלכות פ"ם ופרק תרקנ"ו פהלכות פ"ם ופרק תרקנ"ז פהלכות פ"ם ופרק תרקנ"ח פהלכות פ"ם ופרק תרקנ"ט פהלכות פ"ם ופרק תרקס' פהלכות פ"ם ופרק תרקס"א פהלכות פ"ם ופרק תרקס"ב פהלכות פ"ם ופרק תרקס"ג פהלכות פ"ם ופרק תרקס"ד פהלכות פ"ם ופרק תרקס"ה פהלכות פ"ם ופרק תרקס"ו פהלכות פ"ם ופרק תרקס"ז פהלכות פ"ם ופרק תרקס"ח פהלכות פ"ם ופרק תרקס"ט פהלכות פ"ם ופרק תרקע' פהלכות פ"ם ופרק תרקע"א פהלכות פ"ם ופרק תרקע"ב פהלכות פ"ם ופרק תרקע"ג פהלכות פ"ם ופרק תרקע"ד פהלכות פ"ם ופרק תרקע"ה פהלכות פ"ם ופרק תרקע"ו פהלכות פ"ם ופרק תרקע"ז פהלכות פ"ם ופרק תרקע"ח פהלכות פ"ם ופרק תרקע"ט פהלכות פ"ם ופרק תרקפ' פהלכות פ"ם ופרק תרקפ"א פהלכות פ"ם ופרק תרקפ"ב פהלכות פ"ם ופרק תרקפ"ג פהלכות פ"ם ופרק תרקפ"ד פהלכות פ"ם ופרק תרקפ"ה פהלכות פ"ם ופרק תרקפ"ו פהלכות פ"ם ופרק תרקפ"ז פהלכות פ"ם ופרק תרקפ"ח פהלכות פ"ם ופרק תרקפ"ט פהלכות פ"ם ופרק תרקצ' פהלכות פ"ם ופרק תרקצ"א פהלכות פ"ם ופרק תרקצ"ב פהלכות פ"ם ופרק תרקצ"ג פהלכות פ"ם ופרק תרקצ"ד פהלכות פ"ם ופרק תרקצ"ה פהלכות פ"ם ופרק תרקצ"ו פהלכות פ"ם ופרק תרקצ"ז פהלכות פ"ם ופרק תרקצ"ח פהלכות פ"ם ופרק תרקצ"ט פהלכות פ"ם ופרק תרר' פהלכות פ"ם ופרק תרר"א פהלכות פ"ם ופרק תרר"ב פהלכות פ"ם ופרק תרר"ג פהלכות פ"ם ופרק תרר"ד פהלכות פ"ם ופרק תרר"ה פהלכות פ"ם ופרק תרר"ו פהלכות פ"ם ופרק תרר"ז פהלכות פ"ם ופרק תרר"ח פהלכות פ"ם ופרק תרר"ט פהלכות פ"ם ופרק תררי' פהלכות פ"ם ופרק תררי"א פהלכות פ"ם ופרק תררי"ב פהלכות פ"ם ופרק תררי"ג פהלכות פ"ם ופרק תררי"ד פהלכות פ"ם ופרק תררט"ו פהלכות פ"ם ופרק תררי"ז פהלכות פ"ם ופרק תררי"ח פהלכות פ"ם ופרק תררי"ט פהלכות פ"ם ופרק תררכ' פהלכות פ"ם ופרק תררכ"א פהלכות פ"ם ופרק תררכ"ב פהלכות פ"ם ופרק תררכ"ג פהלכות פ"ם ופרק תררכ"ד פהלכות פ"ם ופרק תררכ"ה פהלכות פ"ם ופרק תררכ"ו פהלכות פ"ם ופרק תררכ"ז פהלכות פ"ם ופרק תררכ"ח פהלכות פ"ם ופרק תררכ"ט פהלכות פ"ם ופרק תררל' פהלכות פ"ם ופרק תררל"א פהלכות פ"ם ופרק תררל"ב פהלכות פ"ם ופרק תררל"ג פהלכות פ"ם ופרק תררל"ד פהלכות פ"ם ופרק תררל"ה פהלכות פ"ם ופרק תררל"ו פהלכות פ"ם ופרק תררל"ז פהלכות פ"ם ופרק תררל"ח פהלכות פ"ם ופרק תררל"ט פהלכות פ"ם ופרק תררמ' פהלכות פ"ם ופרק תררמ"א פהלכות פ"ם ופרק תררמ"ב פהלכות פ"ם ופרק תררמ"ג פהלכות פ"ם ופרק תררמ"ד פהלכות פ"ם ופרק תררמ"ה פהלכות פ"ם ופרק תררמ"ו פהלכות פ"ם ופרק תררמ"ז פהלכות פ"ם ופרק תררמ"ח פהלכות פ"ם ופרק תררמ"ט פהלכות פ"ם ופרק תררנ' פהלכות פ"ם ופרק תררנ"א פהלכות פ"ם ופרק תררנ"ב פהלכות פ"ם ופרק תררנ"ג פהלכות פ"ם ופרק תררנ"ד פהלכות פ"ם ופרק תררנ"ה פהלכות פ"ם ופרק תררנ"ו פהלכות פ"ם ופרק תררנ"ז פהלכות פ"ם ופרק תררנ"ח פהלכות פ"ם ופרק תררנ"ט פהלכות פ"ם ופרק תררס' פהלכות פ"ם ופרק תררס"א פהלכות פ"ם ופרק תררס"ב פהלכות פ"ם ופרק תררס"ג פהלכות פ"ם ופרק תררס"ד פהלכות פ"ם ופרק תררס"ה פהלכות פ"ם ופרק תררס"ו פהלכות פ"ם ופרק תררס"ז פהלכות פ"ם ופרק תררס"ח פהלכות פ"ם ופרק תררס"ט פהלכות פ"ם ופרק תררע' פהלכות פ"ם ופרק תררע"א פהלכות פ"ם ופרק תררע"ב פהלכות פ"ם ופרק תררע"ג פהלכות פ"ם ופרק תררע"ד פהלכות פ"ם ופרק תררע"ה פהלכות פ"ם ופרק תררע"ו פהלכות פ"ם ופרק תררע"ז פהלכות פ"ם ופרק תררע"ח פהלכות פ"ם ופרק תררע"ט פהלכות פ"ם ופרק תררפ' פהלכות פ"ם ופרק תררפ"א פהלכות פ"ם ופרק תררפ"ב פהלכות פ"ם ופרק תררפ"ג פהלכות פ"ם ופרק תררפ"ד פהלכות פ"ם ופרק תררפ"ה פהלכות פ"ם ופרק תררפ"ו פהלכות פ"ם ופרק תררפ"ז פהלכות פ"ם ופרק תררפ"ח פהלכות פ"ם ופרק תררפ"ט פהלכות פ"ם ופרק תררצ' פהלכות פ"ם ופרק תררצ"א פהלכות פ"ם ופרק תררצ"ב פהלכות פ"ם ופרק תררצ"ג פהלכות פ"ם ופרק תררצ"ד פהלכות פ"ם ופרק תררצ"ה פהלכות פ"ם ופרק תררצ"ו פהלכות פ"ם ופרק תררצ"ז פהלכות פ"ם ופרק תררצ"ח פהלכות פ"ם ופרק תררצ"ט פהלכות פ"ם ופרק תרשק' פהלכות פ"ם ופרק תרשק"א פהלכות פ"ם ופרק תרשק"ב פהלכות פ"ם ופרק תרשק"ג פהלכות פ"ם ופרק תרשק"ד פהלכות פ"ם ופרק תרשק"ה פהלכות פ"ם ופרק תרשק"ו פהלכות פ"ם ופרק תרשק"ז פהלכות פ"ם ופרק תרשק"ח פהלכות פ"ם ופרק תרשק"ט פהלכות פ"ם ופרק תרשקי' פהלכות פ"ם ופרק תרשקי"א פהלכות פ"ם ופרק תרשקי"ב פהלכות פ"ם ופרק תרשקי"ג פהלכות פ"ם ופרק תרשקי"ד פהלכות פ"ם ופרק תרשקי"ה פהלכות פ"ם ופרק תרשקי"ו פהלכות פ"ם ופרק תרשקי"ז פהלכות פ"ם ופרק תרשקי"ח פהלכות פ"ם ופרק תרשקי"ט פהלכות פ"ם ופרק תרשקכ' פהלכות פ"ם ופרק תרשקכ"א פהלכות פ"ם ופרק תרשקכ"ב פהלכות פ"ם ופרק תרשקכ"ג פהלכות פ"ם ופרק תרשקכ"ד פהלכות פ"ם ופרק תרשקכ"ה פהלכות פ"ם ופרק תרשקכ"ו פהלכות פ"ם ופרק תרשקכ"ז פהלכות פ"ם ופרק תרשקכ"ח פהלכות פ"ם ופרק תרשקכ"ט פהלכות פ"ם ופרק תרשקל' פהלכות פ"ם ופרק תרשקל"א פהלכות פ"ם ופרק תרשקל"ב פהלכות פ"ם ופרק תרשקל"ג פהלכות פ"ם ופרק תרשקל"ד פהלכות פ"ם ופרק תרשקל"ה פהלכות פ"ם ופרק תרשקל"ו פהלכות פ"ם ופרק תרשקל"ז פהלכות פ"ם ופרק תרשקל"ח פהלכות פ"ם ופרק תרשקל"ט פהלכות פ"ם ופרק תרשקמ' פהלכות פ"ם ופרק תרשקמ"א פהלכות פ"ם ופרק תרשקמ"ב פהלכות פ"ם ופרק תרשקמ"ג פהלכות פ"ם ופרק תרשקמ"ד פהלכות פ"ם ופרק תרשקמ"ה פהלכות פ"ם ופרק תרשקמ"ו פהלכות פ"ם ופרק תרשקמ"ז פ

(ריד) סעיף (רמז) נאיסור דאוריית׳ ונושא את איסור וסעיף (יב) (רמז) סי׳ ט (ריז) חוקת (ריח) לאיסור כעין (ריט) שף שנחוקת לאיסור עומד ונסכר לו נמצא נפו (רב) ספק מניים לו לאח״כ ואח״ע מניים שמא לא נקנס כריאה ורבא) ים להיות מכח ס״ם סע״ם (רכב) שם (רכב) לנער ע״י כדיקה כריאה (רכד) אין נאסר (ו) (רכה) (ועיין

פתחי תשובה

(יב) סי׳ ט חוקת לאיסור סע״ו ואף ואפי׳ כשנו׳ שמשתנה מן סי׳ ע״י סם שנשבר כאם

באר חיטב

אלא רק שיש חילוק בסים שע״י תערובות שאם סים לאיסור ודאי וכוח חמור שנין נ׳ תערובות וכמ״ש סמ״ח בסימן ק״ג ס״ק ל״ב ולפלן סע״ו (ו) וע״ע ומש מחניר כשנשבר וכתב שא״ו מדברי סרב משמע לפיו שאם שנשבר נאמר שאם ומחמרנים סח״כ אין בהשות

דרכי תשובה

תחזיות לפרום מס״ם ע״י״ם · (ריד) אפי׳ באיסור דאורייתא. עי׳ בפרי חדש יו״ד סי׳ ע״ח שכתב כמעשה דף ס׳ ע״ח שכתב כמעשה דמיירין כל ס״ם מסי כדלקמיים עי״ש ברמב״ם דמשמע דלאו דוקא דמיירין ב״ם ומ״מ נראה דאפי׳ בדיעבד לקולא ע״י ב״ח ועי׳ בפרי״ח ס״ק ל״ב ולפלן בדיני ס״ם ולפלן סעי׳ ב׳ בכ׳

(רכו) נפיל (רכז) סימן לי"ג):

כללי דיני ספק ספיקא בקצרה אשר אנה הדב השך זל

(א) (רכח) דבר שלפנ"ז ואם ספק איסור תורה שהתערב ברוב נותן (רכט) שהרוב מתירו אפי' לחד מתנאיו אפי' (רל) שלפנ"ז דומה לג' שהתערב ואח"כ ונתערב אחד מאלו התערובות במקום אחר (רלא) שהתערובות כל' מותר משום ס"ס (רלב) שבספק ספיקות (רלג) לית ליה מן הפורש ונפ' ספיקות כם (רלד) מעניין אחד (רלה) ונוקף אחד

באר הגולה

מהרוח דיש להחיר מכח ס"ם שמע מינה ואח"כ ואח"נ שפיר ואח"כ שהתחה כדיעה דסברי בהיתה ר"ע שהיתה קודם שהיפה נחוקת לימור כן ממשנה ברמ"ג וכתו' חולק ע"ז ומסקי דבספק שהיפה יש ליחור כיון שבספק הוא אח"כ בהיפה שמא אם נמצית כרמי ולהוציאה מחזקת שלג ומשם לין שהיפה ס"ם כין דבמקומו ליחור עלמו שכיש קודם לג יוצאה ממנו שלפי רק שיש ספק מחמת דבר אחר כגון שהתערב תחלב ואפ"ב נתערב בהכרונת אחר ולפי מכאי ס"ם וכן כל שאר ליחור כגון שהיכר מ"ב שהתערב נפי תערובות שותר מכח ס"ם כלל שעולה מדברים להלכה לפעלה כל ליחור ולפי מכאי

דרכי תשובה

כ"ה וכב"ך שם ס"ק קל"ו וכמ"ש סי' מ' ס"ק י"ח וכאחרים שכתב שם ומי' מזה כבו"ת מבעלים יבריס שף סי' כ"ד וכבו"ת מהרד"ך בית ר"ח חדר י"ב ודע שדעת סה"ר והגום דהא דאמרינן בכ"מ בשביקה דמיקמי אחזקה ליחור זה דוקא בחזקה שלימת שהי להדבר היה זמן מסויה שבאותו זמן סי' טולה מיהר וכמ"ש הר"ן בפ"ק דחולין והגום שם דף י"ח סד"ה ואמנם ס"ל שבחזקה שהיה עדיין לא נתחזקה כשאה שעלתה היתה טולה פליה ואם ב

(רלו) משא"כ כאן ומ"מ מחזירים (רלז) אם (רלח) נ"ל מדת הספק לאסור שהרי הספק הוא (רמ) ויש (רמא) לחמור שלישה

דרכי תשובה

להחמיר דבעינן דוקא ידיעת בעלים אבל ידיעת חבירו לא הי ידיעה וכן לפיכך אבידה שנמצאת בעיר שרובן עובדי כוכבים ומצא בה ישראל אחד אינו חייב להכריז עליה שמא של עובד כוכבים היא ואינו חייב להחזיר אלא אם כן יודע בודאי שהיא של ישראל ואפילו אם נמצאת בעיר שרובן ישראל ומצא בה עובד כוכבים

דיני מפקן מפיקא

(רמב) במקום מפקד מרחמה ויש לדרך מסורת מלוה ג"כ וכנגד (רמב) מלוה יפקנה כולו כמחד ויפקנה מים מים.

(ב) ומן מיום שמפלגת בקליפתה מתרגות מפירש לה (רבד) מפקן מריפות בקרוב ומתרבה מפיו בפלף (רמב) כולן מפורות ולין להפרים כל מחד מהן ומפיו משפט ס"ם (רמב) כולו ומפקן לפסור מן המורה (רמז) ולין המפיקות (רמח) מתנין מחד וכנוף מחד (רמב) ומפיו מתרגות מנולד מם מפקן מריפות מפקילה מו נמלא בה ביום מלין יהא מם נמחרם בקליפתה קודם מפירש לה בפקן מריפות מו לא (רנ) לין זה ס"ם.

(ג) ומלכך אף מם מתפרבה מח"כ מפיו בפלף (רנא) כולן (רנב) מפורות (רנג) המיב קודם נכן ס"ם מם כן לין זה מלא בפקן לפשר מתפרב מכל מקום מהמב ס"ם (רנד) כוי בפקן לפשר מתפרב

(ד) (רנה) וזוקף מבניף היתה כולו מפקן מריפה מו יש בה פקן מם מיש מכמרים מו כולו מריפה

דרכי תשובה

כני מדם ים לומר מחומה לשני שבילין וס' וכן ים לכתפקן בפקן מ' בגוף והכ' בתרגומה בפ"ת ומקבל מהמקבל כליס לאד מפלג"ם סיכו מפתחים בהם ומדע הפקן לאחר מעל"ע ומכאר ג"כ מחיכה מ' בעין מפקן לפשר לאם יש ים להחיר מכליס מיי"ם כאורך (רמב) במקום הפשר פרובה. עי' בתוה"ם פק"ה שהעלה דפסומך על דעת המחירין בלע נודע לף בלע הפ"ם לף בפסיד מיי"ם ועי' בגל"י בקומה' הפפיקות פק"ה ובכ"ד כלן מ"ם ער"ד בזה ולרינה כתבו דהעיקר כהפ"ך דבלע הפ"ם לין להחיר מיי"ם ומי' מזה בם' לאת לרק בהחד בדיני יום ם"ם מ' ה' ומי' בדברי יוסף פי' הפפ"ח לות מ' בכ' דפסומך עלמו על גדולי המפרשים המחירין בפקן מ' בגוף והכ' בתרגומה בעלה הכ' פפיקות פי' כ' מ"ם בזה ומי' בם' בית יאמר מהגלון הכ' פפיקות יחד ים להחיר אפי' בפסיד פי' י"ו שכתב ד"ל בשער הפפיקות פי' כ' מ"ם בזה ומי' בם' בית יאמר מהגלון הכ' פפיקות יחד ים להחיר אפי' בפסיד קלת וכן בלע מדעת הכ' פפיקות יחד ים להחיר בפ"ם בהפ"ם לאחם בתרגומה בפ"ת ולע מדעת הכ' פפיקות יחד לון להחיר אפי' בהפ"ם לף בעלה הכ' פפיקות יחד ים להחיר ג"כ בהפ"ם בפ"ם ולף בהפ"ם לף בעלה הכ' פפיקות יחד ים להחיר אפי' בפסיד קלת בשאר מלוה מיי"ם. (רמב) שלא יאבלנו כולו באחד. עי' בשורת הבלמים פק"ה שהביא על הס"ך בזה ובפק בכ"ם בשור שור לאכול אפי' לאד אחד מיי"ם ומי' בבלי' בקומ' הפפיקות פק"ה שהביא עליו ובפלה הבעיקר כהפ"ך ולרינה לאכול ב' ב' חזקה עיין שם ובפפ"ד מ"ם ער"ד בזה ובים וז"ל וירלה דוהלי היכא דתפשר לאכול ב' ב' ולא ג' ג' ים להחזיר עכ"ל ומי' בפשר בית יאמר לף בל"ל בשער הפפיקות פי' ו' בהיכיה נ"כ ברלוות בדעת הממח"י דמ"ל לאכול שנים שנים ומחזה מעמת הבל"י בשה שהביא על הממח"י בזה ובים לף כיון שהפ"ך החמיר בכה"ג אין לף להסכיע מדו לחמם בשעת הדחק היכא דמ"ל לאכול שנים שנים נרלה דים להקל בזה מכ"ל ומי' בם' לחת לרק בחד שכתב שם שכתב דחזקה בחקים בפקה נדול הוא שים לחמוך על הממח"י להחזיר לאכול מחד לאחד מיי"ם ומי' בביאת מדם שער הקבוע פי' מ"ת מ"ם בביאור דברי הפ"ך בזה ומיי"ם עוד בפי' מ"ם ו' מה בזה ומי' בם' היר החזקה (לברב מהרי"ל מליכת ז"ל) פי' י' בבי' י"ל דמדבכן בדילו נם בפפק ג' בגוף והכ' בתרגומות מהמי בזה ומ"ל לאכול שנים שנים עיין שם לדרכי

אות ב (רמב) בפק מריפות. עי' בהורת הבלמי' פק"ו ובפ"ד בקומ' הפפיקות לות ז' שהביאו למחוק מיכא בפק מי"ם מחם יעוין בשפ"ד ברמיב עליהם ובפרם דברי הפ"ך בחוק ד"ל לבניה ולמחוק כלל מיי"ם ועיין בפלי לבוחה (רמב) כולן אפורות היים בכלל מדעו הכ' פפיקות ביחד אבל אם מדעו הכ' פפיקות יחד כנון בלע ידעו מהפפק מריפות רק לאחר בפלפה בניה לין להפשר בלע בפקה הפ"ם מבל בהפ"ם הרי בבר בתב הפ"ך לפיל בנות בקומה דבשדעו הכ' פפיקות בהחיר בהפ"ם נם בפפק ג' בגוף והכ' בהפרמה. הורת הבלמים פק"ה י"ב (ופיל פ"ק רמ"ב) : (רמב) הואיל והפפק הראשון אפור מה"ת. פ"ל לות ו' ובדביהם שם (פ"ק רל"ה). (רמב) אין הפפיקות מעניין אחד ובנוף אחד. עי' במקר חיים על פ"ם רים פי' ה"ם שכתב דהפ פפק ג' בגוף ופפק ג' בהפרמה לף שרי ם"ם הוא רק בפפק הבקול אבל אם אפת לפשר מלפשר לף אלא יפול להניח מדי ולף חזקה בבה"ג מ"מ מל"ם לף בפיק שיהו ב' הפפיקות בגוף ג' מיי"ם: (רמב) מעניין אחד ובנוף אחר. עי' בפ' ערך הבלמי הפרדי לפיל פי' ס"ו לות ו' שכתב דכל מה דהמחיר הפפק ג' בגוף והכ' בהפרמה בלף ג' הפפיקות לפיל פי' ס"ם זה דוקא אם להחיר מיי"ם נוף הפשר עלמו אבל להחיר הקדירה ואפר בהפיכול אפור נם אם פפק ג' בגוף והכ' בהפרמה הפיב בהפרבה בהפרים לף בפיק מריפה אפי' אם ם"ם נשור ולף דמי לפפק מריפה בהפרבה בהפרים לף בפיק ם"ם משום דהוי פפק ג' בגוף ופפק הכ' בהפרמה דפם ג' בפיק לפהחיל

(רנז) ואינו יודע אם נתערב קודם נתן או לא כגון שים נחגר (רנז) שמי הרגועות אחת ולמי מריפה ואחת הלמי כשרה ואח"כ נתערבו יחדיהם ואינו יודע
זה מה הוא למי ואחד מהן ולמי מריפה הרי הספק הראשון (רנה) מותר מן התורה והלכך אם ,תצא מיניהם ולא נודע מאיזו הרגועות היא (רנט) הניח אחרות
(ה) אבל אם אחת מהני הרגועות אבדו (רם) שנתערבו זו"ז אינו אלא ספק ספק מריפה אע"פ שנודע הספק לאיסור קודם שנאבדו הניחה (רכא) מותרת הניחה
ואפילו יודע שהיתה נבלה בשעה שנטלה הרגועה הספק השני נתערב הספק לאיסור (רכב) אחד נאחד ולא ה ו נאחן נודע עצה
מסיק טלדה ניחה א ומכרי אם מחמירין נתן (רכג) שמא אין כאן איסור כלל אלא ניחה א ולמי כשרה היא ס"ב הרי אין הספק הראשון מותר מן התורה
ומכרי הבני ספיקות בפנין אחד ונגוף אחד (רכד) ומנאן כאחד .

(ו) אבל אם אחת מפילא כמו שנתבאר אם"ם שאחת מן שהרגועות היא רק ספק מריפה הוא"ל ים כאן שהי ואין מכסין מריפה (רכה) שניהם מפורים

דרכי תשובה

והשך דכמיכרים שהרגועות הניחה מפורה ח"ש דכמיכרים שהרגועות ים להחיר הניחה משום ס"ם כיון שה"ש להניחה נטול נפיך אלא בב' ספיקות וכ"כ בבגלי בקונט' בספיקות ס"ק י"ל והחו"ד בניח הספק אות ד' עיי"ש לעשם יעוין בשפ"ד (אות ד' בד"ה) שכתב ע"ד הפר"ח בזה וכ' דמיקר כיכרי הא"ה והשך להחיר בניכרים שהרגועות עיי"ש ועי' בניחת מהם בשר הקנוי מ' מ"ד ומ"ה וביד יהודה בפיכרי אות י"ב מ"ש ע"ש הפר"ח בזה וכמ"ש בזה לדעת עיי"ש ועי' בם' בן מכרכות פ' ס' (דף ו' ע"ב ודף ז' ע"ב) מ"ש בזה בהריטיה (רכא) אותרת הביצה אבל בהרגועות אפורה אע"פ שהרגועות תרגועות בספק מריפה בהרגועות כשרה והרגועות אין להחיר משום ס"ם כיון דשני ספק ל' נגוף וכנ' בהרגועות דרק לענין הניחה הוי שני ספיקות כה ביחד אם שלחה מכשרה או מפסק מריפה מפ"כ לענין הרגועות אי"ה שפיר חזי חד מחד ומח"כ נהפרב בניוב תם ב' ס"ם עיי"ש ועי' מזה בניה מאיר שהרבה להקשיב ע"ד הפר"ח בזה ובענה נ"כ והשיקר כדעת הש"ך להקל בזה עיי"ש וכ"כ בספ"ד שם והשיקר כדעת הפר"ח וכמ"ש הש"ך בזה ולפ"ז בהרגועות חד מחד נתפב כעוכו על לאסור מ"מ עכ"פ מדי פסיקא לן בספק ס"ם מפ"ם ועי' ביד יהודה בפיכרי אות י"ח מ"ם ע"ד הפר"ח בזה וכמ"ש בזה לדינא עיי"ש ועי' בניחת מהם שהר הקטע פ' ס"ח ובחמדי דניאל בלל הרגועות הל אות י"ב ועי' בם' נמח נמק בהם דיני ס"ם פ' ד' אות ל' מ"ם בזה בהריטיה ועי' מענין זה בפ"ח מבלות מנה מלק ל' מיו"ד פ' ל' ועי' בם' בן מברהם פ' ם' דף ה' ע"ב מ"ם בזה: (רכב) **שמא אין כאן איסור כלל.** כתב בחו"ד בניח הספק מלה דמיירי דוקא שלא ידעינן בשעה שנטלה הניחה ואינו יודע מי הטילה אבל כשידוע שהרגועות בשעה שנטילה הפי' בשיק מריפה שהשרגה לחזור ולהין שלא חזרו הרגועות הלוך אין להחיר הניחה הפורשת ממנה בשעה ובכ"ם הח"ו הקי"ה מכ"ד ועי' ביד יהודה שם שכתב על החו"ד בזה ועי"ש בעם בזה לעיל (רכד) ובאין כאחד. עי' בממחי כלל מ"ג

ס"ק כ"ו ובכ"ם שכר יהושע בספיקות ובכחניים פ' ל"ד:

אות ו (רכה) **שניהם אסורים.** כתב בהורה הגאמים פ"ק י"ד סיט בשלה מדשם הב' בפיקה יש מידעם מקדם שהרגועות להם יש בה בפק מריפה אבל אם לא ידע מבפק מריפה שהרגועות ר' אחד עד לאחר שכבר טולו הב' בילים וטלנו הב' בפיקה ביש בודאי לדעתם הש"ך לעיל אות ל' ים להקל בשם"מ מכ"ם מכ"ד (ועי' בדבריו לעיל ס"ק רמ"ד ופק רל"ם) ועי' בשו"ת בית יעקב מלו"ח פ' י' בכלה בשנפלו שבשתו ב' בשעות ובהערבו במקולין ולקח הבשר כל בי מעיר ולח"כ נהוחדש בבשפה פחה סיתה ודח מריפה מחמת מקנה מלחמה ומסברו עי"ז הב' בשעות מחמת הפרוחות הי ביח ולמחרתו בנוקר הבריש שבשבר שלקח מהמחול הוא מריפה וגם הכלים שבישלו בהם הבשר הוחה הוא מריפה ולח"כ כלי הרבה פעמים לפעול לפי שבקידוד שבשלו בהם לחמול מבשר המריפה בישלו גם פיוש בשר בשר אחר מפל"מ לאחר לילה ושלו מה מפסק הבשר שבישלו פיוש ופיוש שבשר שבישלו פיוש מבשר בין שבשפה מדברי הש"ך בסח ו' בשם ה"ר שמשון שלח שבשר מהחלה בספק מריפה בהרגועות מותרת הניחה בין שלין שלו דין על הרגועות רק על הניחה ובניחה לא מלד הספק מריפה מבשם אף שלח"ב מלד הספק הל עם הספק הב' יחד ואם לן בב"ד בין בים הספק שם ליום לילה פעם וכ' החו"ד לעיל מ' ק"ל דאם הלימה לילה מ' קודם ביטול פעים עלד על פעים ב' פסיקות ביחד דלמפ שהספק הראשון נתבטל בששים ולילה שנם ולמפ הלכה כאחרון שהספק ולפן מ"ג ובי"ד בין דבשלפו בלים לפן על הספק שלפ שבשלו מהקדירות

(ז) (רמז) וכן כל כיוצא בזה (רמז) כגון שיש כאן מחיצה ויש גם ספק שם היא על כשרה או על ספק פריסה כגון שיש כאן ג' מטיות נפתח יש ס' פריסה ונפתח כשירה (רמח) ומתברר כמטיות שיהיו יודע ליחזו מהן ספק פריסה ומפלגת מחיצה לשניהם ולא טדע מפיע תמות שיש לף על פי שטדע ספק ליטור נחות קודם שנפלגת מחיצה הרי (רמט) המחיצה מותרת

(ח) אבל כשנפלגו לשיטה שיש מחיצות וידע שאחת מן המטיות כפשוטים ומחת מן מכשרה ולא טדע ליזה מחיצה כף מכשרה (ער) שמיטן ספוחות :

(ט) ומשיטו חזיה (רעא) ונפנדה מח"ב ג' מב' מחיצות ומפל (רעד) ומתברב נאחת מאד נאחד מהי שניהם פשוטים ומפ"ל שאם פירש שודש נאחד שמי פרוש אסור אבל נפל לקדרה אף"פ שאין שיעור לבטלו הרי (רעו) הקדרה מותרת משום ספק ספיקא :

(יא) (רעו) אם (רעז) הוי ספיקות כם

דרכי תשובה

בשלמו אלא שיהיו מחיצות מכשרות פריסה הלח כאיזה הב' ספיקות ביחד דלמא הכשר בשניהם אב לטיהול הי' מהכשרה ואח"ל מהפריסה דלמא הלכה כהי"ד ולימא לילה קונעת ואי אפשר פנוס ואינו אוסר כלל ומ"ב הרי זה דומה למ"ש הפ"ה וכמ"ש בספק ביצה פריסה ע"ב אין הספק הזה מהקדירה יכול לאסור הכשר בשניהם כה ריוק משם ס"ם ואכשר כפר ואכה שנאמר רב נחון ג' בספק ואסור בשניהם הרבריס וקבלאו ש"מ ממש לספק"ל ערלה דאם הי' שוברת זו בפריסות ואוריינהו אין לסתוך ע"ד להקל בכה"ג דלפמ"ל הי' ק"ל (פק ס"ם) שהעת ס"מ"ג בהאבות הנפלל בה"ה דבפיסי דאוריינהו אין לסתוך ע"ד להקל בזה ואפי' לכתוב זה לספק שיש לינה לילה שהם לנרשי ס"ם ממילא דאין להקל בזה ואפי' כ"ש ס"ם מכ"מ"ג בפי' ק"ל שם לסתוך בהם"ם לנרשי ס"ם מ"מ בל"ד אין להקל כיון דהם ס"ם מלה הב' ספיקות ביחד ונבי הכילה נ"ם מקילק רק בהם"ם כמ"ש בסמ"ל מיהם"ם מ"כ הרי ס"ל הרי הם"מ דקי"ל שאין מקילק בעניו ג' וכהדע"

אות ז (רמז) וכן כל כיוצא בזה. בפפ"ד לחת ג' (בחקירת הג') שעמד על המקרר בספק אסור הולה שנפל לתוך מים ומ'קוקו מן הקדירה וספק הם הי' בשם מהיד מפעם ס"ם ופבוש לי' מדברי הפפ"י חלק ב' פי' ק"ם בשובות דענל ממי"ן שהי' ספק אר פה ומלח עם בשר דמיתר מן הקדירה לא שיעור ג"כ כלי דהוי נ"כ ג' ספיקות בגוף ג' כיון שאפי בספק אחד אין להתירו ופיש דבהם"ם יש לסתוך על זה להקל ש"מ אם להקל בחזה ר' הזר בו ויומ' גם בהם"ם כיון דבשר מהחזק באסור אולם אם לא מדע לחשוש עד לאחר שהעבר זמן יש להקל ש"מ ומ' בית יהודה בשיטת אחת ז' ובי יוסף פי' תצ"ו אות נ' מ"ם זה לדינא ש"מ (רמז) בגון שיש כאן חביבה וכו' ר"ל דאם יש כלי מחיבה ג' ויש בה ספק אם היא של בשר או לא אם היא של שבר בשר פריסה כגון שיש ב' תטיות בג' יש בשר בשר וג' יש בה בשר ספק פריסה ואפי' בשר פריסה כגון שיש ב' תטיות בג' יש בשר בשר וג' ספק פריסה אע"פ שיודע מהלה בספק פריסה מ"מ הרי אמרו בחת יחן על המחיבה אם ביש בשר ואין כאן לאסור כלל ואח"ל מהחות הב' שמא נם אם היא מפש פינה פריסה ואפ"ב הו"ל ס"ם נמור בגוף ג' ובגוף ג' שברי לא טלה הספק בג' רק עם הספק הפי ס' מקור מים חיים (רמח) ונתעוררו החטיות שאל בשיטת הספק"ל אסור אר בחר מוחר אסור ואחת בשיטתו שפעלה לאיל שפי' ופפי' בודאי לאסור הקדירה בשל אר בחר בב' המחזות מפעם ס"ם ס"ם לאל בשמים (פ"ק רס"ב) המחזות אר בחר ב' מהי לפי' בב' המחזות מחילת נם בזה לפי' בהבדים שהיום השובים לא מהי בשבעבב אר בחר בשרף בשמים (הערך) הקדרה מותרת משום ספק. מפרש שם ובתוס"ם לוה י"ש שהבינו של הם"ך בזה והחמירו נם בשאל לקדירה ופי"ם בשה"ם שב' המדרשה לשפה מחבברת דבשאל לחבשל הפי המחזות לה בלה אחר אחד שפי' בשהעבב אר בחר יאחר מביכה ביבש ס"ם ופי' בבל"י בשה"ם ס"ם פ"ו שמעבים לדבריהם להחמיר בזה ס"ם לחמם יעיון בשפ"ח שהביא על דבריהם בזה ובאמ דבשה"ב שבבר מחבשל בחחזות הרחשון בדוב שפל דברי הם"ך בשבעות בין שהלקה להחיבה חלב מן הקדירה ולחן לחו דין רק על הפלימה מקילין שפל לף שב' בחחזות הפלי פחות מדוב ס"ם ופי' בחל"ד בבית הפפק שב' ב"ב דבשה"ב מיהו שבפדו שבפדו מן הקדירה ס"ם :

אות יא (רעו) אם השני ספיקות הם בשם אחד פי' בחשבת שום לפיל בחחבתי דיעם שף פי' ק"ב (בשף שב"ם) שבבים דעני בה"ח שף פי' ב"ב ס"ב (בדיה עובדת) ושוב בבשה החבשה בחבשה מדבריו דהיכה דפפק ג' הוי פפיקא דפלגחא וכו' הוי פפק בחפקה לא בייך לחשבו לס"ם מפש ג' ס"ם בס"ם בבילור בבין זה פהוי מפחבר בפשחת : (רעו) השני ספיקות הם בשם אחד. פי' בהודה הפלחים פק"ב וב"ם בקשרים בית הפפק בחבשה דב"ב בייך לחב' ס"ם הפשם דשם בשם אחד הוי הוי הוי הוי ס"ם לף בדברים בשמעון הבא אם מלה לעיין בכל פפיקא דפלגחא בחים אחד דברי יחזל בי

(רעק) מסם מחד (רעק) פיט ס"ם כגון פטפט קמנה ובגלה מחתיו ספ"ם טיב כאן ס"ם ספק נרטן ומח"ע נרטן ספק נכשלה כשפיט קמנה ופחות קמנה טוב טוב ספ"ם לשרוט ע"י דמ"ע מי פחם מחיים פלג מפעם פוטם והרי סכל שם פוטם מחד טוב וכן כל (רם) כיוצא בזה:

(יב) פגל (רפא) כל

דרכי תשובה

כך שם פוטם חד הוא דרך משל מחם פחם כלים של שכו"ם פיטם כ"י ומהמין הפעם משום והוי ס"ם ספק פיט ב"י ומח"ע ב"י ולישלו כתחתנו בו בדבר כשפעם פרי הוי הכ' פסיקות רק שמא קפדינה פוטם התכשיל מ"ב שם פוטם חד טוב וכן נבי ספק מחם בחלל כגוף ומחם לא ניקבו התכרים הפנימיים וכן בדלוסה ספק לא מיקר הספק הוא שם ניקבו התכרים הפנימיים וכן בדלוסה ספק לא מל כי הוי ספק לא דרם והרי נם כן שם מחד הוא ספק לא מל כי הוי נם כן מעפם לא דרם וכן שכר כגף מיקר הספק הוא שם ניקבה הריאה ובע"כ מה דלפו כללא הוא דע"ו הכ' פסיקות מכ' שמות דנם משם מ' הכלל כי"ע מעלית מלא דבע"כ לריך לומר בדברי הפוסק, אלו מהלחיים שם הכלל כי"ע דם"ם שלש מפרשך לפו ס"ם ולכן בספק בשפם ספק נרטן ומח"ע נרטן שמא כפיפה קמנה ונעלה לחה טוחר לה דברין ולומר דכר שלי מפשר הוא לו להפשר לומר שי' נרטן וכפיפה קמנה ונעלה הוא קפדה לון לה רלון וכל כיולא בזה עיי"ם ממם נשר"ח פוח ב"י כהב כהס"ך וכחב דלא מיבעיא הכא דספק ס"ם ספק נבילה שהרי הוא ספק ס"ם ספק נבילה אלא אפילו בספק ס"ם ספק נבילה ספק טרפה ספק נרפה ספק נרפה ספק נ

(רפב) שספסק (רפג) כרישון (רפד) שחיר יחבר מן הסחרין מחירין פ"ם כזה ·

(יג) פ"ם (רפה) שפיע מחסרך (רפו) סיע (רפז) פ"ם (רפח) סדמיון מעם שסיפה דיש פ"ם שמא כשעם דמסרקה נשמע ופ"ג שעם כשעם כמעם המסרקה שמא כמישעם נחרע על סיעון נשמע . זה פשוט לע"ם ולא כ"ש לספק ושמר שמא כמישעם נחרע ומ"ל כמישעם קמא ג"כ ולפי נעלה סיע ולא תוכל לומר שמא כמישעם נחרע ומ"ל שלא נשמע כמישעם ניחרע שמא כשעם המסרקה כשעם דמיניכר מן הסם לישער וכיון שחר טוב וכן כל כיוצא בזה

(יד) ו"ן כשבר כשעם כשעלה מהסרכוכה ומן שור ושבר חופן רוצו ופיפ יהודה לם כשעם קודם שחיפה לו (שחר שחיפה פיפ מוחר משום פ"ם לע"ם לספק ולומר פמ"ל יש לחלן שמא שחיפה (רפט) שלחר שחיפה לא בייר לחלק בין יש לחלן פ לא לחלן פ"כ מה רלים לספחיל שמא שחיפה כו' שמא לשיבת ניפא (טו) ודוקא כשבר כשעם וכן כל כיוצא בו (רצ) שמני הספיקות פם בשוב בשוב פ' מלד שעמו פ"כ מה רלים לספחיל שמא שחיפה כו' שמא לשיבת ניפא

דרכי תשובה

סי' י"ז וכמנו' כרמב"ן חלק פ' סי' קס"ה ובפרים מלחמות חלק פ' סי' ל"ב וכשו"ם שמר מפרים סי' ע"ם ובחוכמ בית יהודה סי' פ"ו ובב"ה דברי ריבות סי' י"ד ופ"ו ושור בכמה מקומות ועי' בתעלת שב' שה הלוי פ' כל ספק מה"ת הוא לומרא לו רק מדבנן ולפיפת כרמב"ם דכל ספק לימ לפשר מה"ת רק מדבנן יש לספק בפ"ם מע"ם שלפ מפחכך מי"ם ועי' בהגהות יד שמל שהגיה ע"ד הדעמ"ר בזה. ובכב ולדעמ כרמב"ם עכ"פ מדבנן יש להחמיר מי"ם ועי' בכו"ם בבית הספק פ"ם בזה ופיפ שכל כך למ מוכח ובפ מקוה שיש עוד פרישים להחיר כגון במקוה דמלאה מפחיכה לחרות כדברי כרמב"ם דספק מה"ת לקולא דהיינו כשהוח במקוה דלא מחזק לאסרה בזה שפכיך שם פ"ם מע"ם שלפ מהפחך דכל ספק מה"ת מ"ם לפשר פ"ם ולפ"ז בזיר שפפק פ' לאסור על הורה ופיפ כך כ"ל לחמצה שב"ל ועי' בדברי יוסף פיען שמפ"ח ובשו"ת מהרש"ג שלפ מזה בדבריו בשו"ת מ"כ חמיעה חדש"ד סי' ק"ו ועי' מזה ביד לכרכם בגליון הש"ד סי' קפ"ו שכחב ג"כ כדברים ללו עיי"ם בלורך ומה שישון כיסועות יעקב כיו"ד סי' קפ"ו שם פ"ם ופ"ע (בד"ה וכמה) שכחב לפמש ישון כיסועות יעקב כיו"ד סי' קפ"ו שם פ"ם ופ"ע (בד"ה וכמה) שכחב ופם הוא בילחתו קיים לספרת החחרונים מפכרח דמפני דמ"ב לא הי מפש פ' דיש ל"ם לעיין הדם עלמו לחמם כעת מיניב בדמתו דלא נפן בדבר דמ"מ מצוי פ"ם מפש פ' דכמ"כ בעיון שיבת פפק פ' מפיר יוחר מכיברו בגוף פדבר שפפ שכמי דמה שמפיר יוחר לעיין דבר לחר פרשי שלין לפו בפיע כי לא מכר לנו לעיין זה שפפ דיין עליה מיי"ם · (רפנ) הראשון מחיר יותר מן האחרון . וה"ם פם בחחרון מחיר יוחר מן הרחפן חוה"ם ס"ק כ"ם · (רפר) פחיר יותר מן האחרון כחב בחכמת מדם בחכמת כלל ס"ג פנ"י ו"ל וע"ל ודלין הכוונה שיבת ל"ם בחחת לחיבר חלה ר"ל שיהי הפפק הרחפן מוחר לגמרי ומן ט שום לד לחיסור ומה"ל שים בדבר זה לד לחיסור מ"ם שפפ"ה מחר ומחלת שבפפק הפי יוחר מן הרחפן בחש"ם שים בו לד לחיסור גבד זה יש ב"כ לד לחיבר הדמיון מכבר שחל חכיכת בחם וחכמם לבית בדוק ומן יחזיק פם ה' בלחם חחת לו מלה שים כלן ס"ם שחל מלה ממ ומן כלן לד לחיסר כלל ומה"ל חחת לחל ומחלת שים בו לד לחיסור מ"מ י"ל מלכלו לחל פם שחל ממ כבר חחת לפ"ם ה"ל ב"כ שחל מלכלו ומה"ל לא מלכלו שחל נדרסה זה לא ידי ס"ם שלן לחד מחיר יוחר מחבירו ומ"ב שי שפפיקות פם מבם פ' וכו' פכ"ל ועי' בם פיה כחקה (לשבב מהרי"ל מליפת ז"ל) ה' · פנ' י' כ"ב מ"ם עוד לחלק בזה ·

אות יב (רפה) שאינו פהחפך אינו ס"ם בשו"ת מהרי"ם חיו"ד ה'

ב' ובפר"ח לוח י"ב פהחיבו מלה לפשור כלל זה ושיו"ד דכמ"ם מהי ב' פפיקות לפי פם לית פהחפכות ע"ם וב"כ בבכפי יומה ובפלוח נפוה בכלל פפיקא דדבק שברים חלק לר"ח מלוח פ"ם עד לוח פ"ח לדיעת ובפלוח שה הלוח פ' מ"ב ובשו"ת מבחם לדוד חיו"ד ה' י"ח (דף ל"ח ע"ב) ועי' בבלי"י בקושי"ם פ"ק י"ח ב' דמפקים הפ"מ יש לפפוך פל המקילין דהוי פ"ם לפי כפלוח פהחפכת ע"ם וכן כוכח פפי יהופע בכלוחת דף פ' מדברי פלוח שם ע"ם וב"כ בב"ם פפפם פיק חלק ב' פ' ס"ה ובשו"ת מהרש"ך פ' מ"ם פחלק יו"ד ובחלק לה"ע פ' י"ח לפי' בפלוח פהחפך דיעק פ"ם וקוף ע"ם ועי' בש"ך פפפפים יפיפ (לפמבי"ם חפץ ז"ל) פ' כ"ח פברחיב הירוטי בזה ופפלה נ"ב דלא בעיק פהחפך ע"ם לפמם יפיע כהורח הפלופים פיק כ"ב ובפפ"ד לות י"ד ועיק ב' דהעיקר לדינה כברמ"ם פפחט ופהפ"ך בזה דב בעלוח פהחפך לעו ס"ב ע"ם וב"ב בשרי מהריב"ל חלק ב' פ' ל"ב ובשו"ת מבחם פ"ם

ס' י"ז ובמנו' כרדב"ז חלק פ' סי' קס"ה ובפרים מלחמות חלק פ' פ' נ"ב וכשו"ם שמר מפרים סי' ע"ם ובחוכמ בית יהודה סי' פ"ו ובב"ה דברי ריבות סי' י"ד ופ"ו ושור בכמה מקומות ועי' בתעלת שב' שה הלוי פ' כל ספק מה"ת הוא לומרא לו רק מדבנן ולפיפת כרמב"ם דכל ספק לימ לפשר מה"ת רק מדבנן יש לספק בפ"ם מע"ם שלפ מפחכך מי"ם ועי' בהגהות יד שמל שהגיה ע"ד הדעמ"ר בזה. ובכב ולדעמ כרמב"ם עכ"פ מדבנן יש להחמיר מי"ם ועי' בכו"ם בבית הספק פ"ם בזה ופיפ שכל כך למ מוכח ובפ מקוה שיש עוד פרישים להחיר כגון במקוה דמלאה מפחיכה לחרות כדברי כרמב"ם דספק מה"ת לקולא דהיינו כשהוח במקוה דלא מחזק לאסרה בזה שפכיך שם פ"ם מע"ם שלפ מפחכך מי"ם ועי' בכו"ם בבית הספק פ"ם בזה ופיפ שכל כך למ מוכח ובפ מקוה שיש עוד פרישים להחיר כגון במקוה דמלאה מפחיכה לחרות כדברי כרמב"ם דספק מה"ת לקולא דהיינו כשהוח במקוה דלא מחזק לאסרה בזה שפכיך שם פ"ם מע"ם שלפ מהפחך דכל ספק מה"ת מ"ם לפשר פ"ם ולפ"ז בזיר שפפק פ' לאסור על הורה ופיפ כך כ"ל לחמצה שב"ל ועי' בדברי יוסף פיען שמפ"ח ובשו"ת מהרש"ג שלפ מזה בדבריו בשו"ת מ"כ חמיעה חדש"ד סי' ק"ו ועי' מזה ביד לכרכם בגליון הש"ד סי' קפ"ו שכחב ג"כ כדברים ללו עיי"ם בלורך ומה שישון כיסועות יעקב כיו"ד סי' קפ"ו שם פ"ם ופ"ע (בד"ה וכמה) שכחב ופם הוא בילחתו קיים לספרת החחרונים מפכרח דמפני דמ"ב לא הי מפש פ' דיש ל"ם לעיין הדם עלמו לחמם כעת מיניב בדמתו דלא נפן בדבר דמ"מ מצוי פ"ם מפם פ' דכמ"כ בעיון שיבת פפק פ' מפיר יוחר מכיברו בגוף פדבר שפפ שכמי דמה שמפיר יוחר לעיין דבר לחר פרשי שלין לפו בפיע כי לא מכר לנו לעיין זה שפפ דיין עליה מיי"ם · (רפנ) הראשון מחיר יותר מן האחרון . וה"ם פם בחחרון מחיר יוחר מן הרחפן חוה"ם ס"ק כ"ם · (רפר) פחיר יותר מן האחרון כחב בחכמת מדם בחכמת כלל ס"ג פנ"י ו"ל וע"ל ודלין הכוונה שיבת ל"ם בחחת לחיבר חלה ר"ל שיהי הפפק הרחפן מוחר לגמרי ומן ט שום לד לחיסור ומה"ל שים בדבר זה לד לחיסור מ"ם שפפ"ה מחר ומחלת שבפפק הפי יוחר מן הרחפן בחש"ם שים בו לד לחיסור גבד זה יש ב"כ לד לחיבר הדמיון מכבר שחל חכיכת בחם וחכמם לבית בדוק ומן יחזיק פם ה' בלחם חחת לו מלה שים כלן ס"ם שחל מלה ממ ומן כלן לד לחיסר כלל ומה"ל חחת לחל ומחלת שים בו לד לחיסור מ"מ י"ל מלכלו לחל פם שחל ממ כבר חחת לפ"ם ה"ל ב"כ שחל מלכלו ומה"ל לא מלכלו שחל נדרסה זה לא ידי ס"ם שלן לחד מחיר יוחר מחבירו ומ"ב שי שפפיקות פם מבם פ' וכו' פכ"ל ועי' בם פיה כחקה (לשבב מהרי"ל מליפת ז"ל) ה' · פנ' י' כ"ב מ"ם עוד לחלק בזה ·

אות יב (רפה) שאינו פהחפך אינו ס"ם בשו"ת מהרי"ם חיו"ד ה'

ב' ובפר"ח לוח י"ב פהחיבו מלה לפשור כלל זה ושיו"ד דכמ"ם מהי ב' פפיקות לפי פם לית פהחפכות ע"ם וב"כ בבכפי יומה ובפלוח נפוה בכלל פפיקא דדבק שברים חלק לר"ח מלוח פ"ם עד לוח פ"ח לדיעת ובפלוח שה הלוח פ' מ"ב ובשו"ת מבחם לדוד חיו"ד ה' י"ח (דף ל"ח ע"ב) ועי' בבלי"י בקושי"ם פ"ק י"ח ב' דמפקים הפ"מ יש לפפוך פל המקילין דהוי פ"ם לפי כפלוח פהחפכת ע"ם וכן כוכח פפי יהופע בכלוחת דף פ' מדברי פלוח שם ע"ם וב"כ בב"ם פפפם פיק חלק ב' פ' ס"ה ובשו"ת מהרש"ך פ' מ"ם פחלק יו"ד ובחלק לה"ע פ' י"ח לפי' בפלוח פהחפך דיעק פ"ם וקוף ע"ם ועי' בש"ך פפפפים יפיפ (לפמבי"ם חפץ ז"ל) פ' כ"ח פברחיב הירוטי בזה ופפלה נ"ב דלא בעיק פהחפך ע"ם לפמם יפיע כהורח הפלופים פיק כ"ב ובפפ"ד לות י"ד ועיק ב' דהעיקר לדינה כברמ"ם פפחט ופהפ"ך בזה דב בעלוח פהחפך לעו ס"ב ע"ם וב"ב בשרי מהריב"ל חלק ב' פ' ל"ב ובשו"ת מבחם פ"ם

אות יג (רפו) שפשני הספיקות הם בשוה וכו'. כלל השלה מה דכל פם ב' פדים ופוכל להפחיל בלחיה לד פלכלה בשעין פהחפך לפמם

(מז) (רצב) אם יש כאן ס"ס כו' עפמ"ש מהמבי"ר סמלע ומי' גם מי שיפה כחו במלאכתו יכול לומר לחבירו הבא לי מלאכתי ואני נותן לך שכרך ואם לאו הרי אתה נותן לי שכרי ואם אבד אבד לי ולך ואם נתקלקל אני נותן לך דמי שכרך ואם לאו הרי אתה נותן לי שכרי ואם נתקלקל

דיני כפק ספיקא

עם סהורים מוכר משום ס"ם ספק לו נמלאו ואח"כ נמלאו שמא אין כאן טומאה ואפ"ה שנם כאן טומאה מדרבנן (רצזה) מ"מ כרי יש ספק אם נמלאו ע"רים או לא וספק דרבנן לקולא וכן כל (רצו) כיוצא בזה

(יז) לימר דרך ן (רצז) כגון (חצר) כיצד בעלה ובאולא ט נ"ב לימו בפל (רצצם) אם הוא דבר המזוב כמו לימור תורה (ש) חון מכשר שהחפלם מן ספיק

שבות לימור שפירושו מחתת תמרת יחידים שלא מן הדין (שא) שנאמר בדוב לא לך אחד מחתך וכן כל כיוצא בזה וכ"ש אם יש ספק בחתיכה אם א סיש שנעשלמה מן העין או לא (שב) שיותרת (שג) בספק דרבנן לקולא וכן (רשו) בכל איסורו מן הדין כגון כיצד בעלה וכיוצא בו

אם יש (שה) ספק אם היא כיצד כשרה או בעלה מותרת ואפילו נודע לחיסור דרבנן קודם שנולד בספק וכן כל כיוצא בזה

(יח) גזירה (שו) שיש בה ספק אם היא גזירה של יחידים או של רבים ואפ"ה מן העין שלא מדברי סופרים אסורים משום ספק דרבנן לקולא

(שז) חכם לימור בעופות כלימור של חורש וכן

דרכי תשובה

בפיקא דרבנן לקולא ע"כ כלנו כבר נהגינו ואין נכנס בגדר הספק ואין לעלעך עם רספק הכ' להחיזר מיי"ם ומ"ם הפי"ם מהשער המלך שהעתיק להקל בדרבנן לפי' כשים ס"ם לימור מי' בס קצן על יד על הרמב"ם פרק כ"ו מהלכ' שבת הלכה ג' מה שהאריך לדחות כל ראיות השער המלך בזה ורעלה העיקר לדינא כדעת המחמירים מיי"ם ושי' בהגהות יד שאול שהביא ג"כ ראי' לדחות דברי השער המלך בזה מיי"ם ומ' בקונט' ומשם מנדים (מרדכי"ג) על מלבי ההפלה אות ז' (בה"י דין הזה) מ"ם בזה וסיים ל"ב ל"ע בדין זה עכ"ל ואמנם כתן בידושיו אות ו' כ' בריאלב דם"ם להחזיר גם בדרבנן לשער מיי"ם ושי' בדבריו בפרמ"ג לא"א ס' ק"ם בא"א סיף ס"ק י"ז בכ' דהף יתן דמחזר ס"ם לרשות בדרבנן זה חקק בספק במעשה אבל בם"ם ספק"ע ועיי"ש עוד בם' בית יהוסף שכתב דכל מה דמחזרינן בם"ם לאיסורא ונם בדרבנן הוקל אם אין שם ג"כ ס"ם לקולא אבל אם יש בשער דרבנן ס"ם לחומרא ושם בשאילתות דרבנן ושכן ס' לרבינו יהונתן דהכא לקולא ואין להקל וכ' להחזיר דמה ני אם יש ספק ס' להקל ושכן ס' לרחמיר דקיי"ל להחזיר בשער דרבנן משום דבספק השקול בדרבנן ספיקא לקולא כן נם בכני ספיקות להקל וכ' להחזיר הני ספק השקול ומיתר בדרבנן מיי"ם

ועיין בם' רקי הלכה ערך ספיקות אות כ"ח שהביא מדברי הפרמ"ג ס"ח סי' ה"ב דאף אם אין שם ג"כ ס"ם לקולא אבל אם יש בשער דרבנן ס"ם לחומרא ושם ג"כ ס"ם לקולא כמנהג העולם להחזיר ומה ני אם יש ספק ס' להקל וכתב דאפשר לחזיר בשער דרבנן משום דבספק השקול בדרבנן ספיקא לקולא כן נם בכני ספיקות ומיתר בדרבנן עיי"ש

ועיין בם' רקי הלכה ערך ספיקות אות כ"ח שהביא מדברי הפרמ"ג ס"ח סי' ה' בשם הפ"ת דאף אם אין שם ג"כ ס"ם לקולא אבל אם יש בשער דרבנן לקולא מ"מ אין להקל בספק דרבנן אם הוא מדבר שאין בו שיעור כגון שספק אם נתן מלח בקדירה או לא וכיוצא בזה

ועיין בם' רקי הלכה ערך ספיקות אות כ"ח שהביא מדברי הפרמ"ג ס"ח סי' ה' בשם הפ"ת דאף אם אין שם ג"כ ס"ם לקולא אבל אם יש בשער דרבנן לקולא מ"מ אין להקל בספק דרבנן אם הוא מדבר שאין בו שיעור כגון שספק אם נתן מלח בקדירה או לא וכיוצא בזה

(יט) חכם לימור בעופות (שח) שפשוט לימור של חורש וכן

דלפרי"ה ולפ' לכתחלה וכן מבואר בתשו' הרשב"א וכ' מכ"ל ושי' בשו"ת מוהל מלם (להמבי"ט מלפאלדאי ז"ל) סי' י"ג שהביא ג"כ דברי הרמ"ם מהכר וכתב ח"ל וכבר הפזיעו עליו רבים שהרי כל לימורין מהירין בם"ם אפי' לכתחלה לימור עורה ולימור מלכל ובדרבנן אפי' בספק ל' לכתחלה וכו' עכ"ל ושי' בשו"ת הגיד מרדכי בספרדי סי' כ' מה שהאריך בזה והעלה דהכ בכן וכתב מכן מ"ל דמותר בעשים ס"ם לכתחלה מיי"ם לימרב כי כמ"ש סי' י' ס"ק י"ח כתב ולכן עוסין בספק דרבנן לכתחלה מיי"ם וכ"כ הש"ו בשו"ת סי' ע"ח סק"ג ושי' בפרמ"ג לוא"א סיף סי' ל"ג שכ' דספק דרבנן בנמנית הלא מסתיפא מיהן לכתחלה מיי"ם ושי' בס' תקי הלכה פוות ס' ערך ספק אות ו' שהסכימו על הפרמ"ג הנ"ל

(שמב) כל כיוצא בזה ועל זאת אמרו ספק דרבנן לקולא חלה על נדבר שלא אסרוהו משום ד"ח כגון בישה ובלה ויש דעת מיקלין וביטולו עכו"ם וכל כיוצא בזה וכן בגיעת הפעו"ם שהתערבה היתה (שך) במלה ברוב שם היא מה"ג אבל נתערבה בגיעה זו שיש בה ספק שם בגיעת ישראל או בגיעת פעו"ם במלא ברוב (דבדרבנן ס"ל שני הספיקות בגוף ג' ופ"ג ס"ם ק"ח)

(יט) אין לומדים ספק דרבנן לקולא חלה אם הספק כזה שאפשר שלא עשאו ומצד זה שאפשר שלא עשאו ספק לאיסור תורה (שיא) ומצד אחר

פתחי תשובה

(יט) אין לומדים כו' וכ"כ הלבוש בסעיף ל"ב בשם מהרי"ל ס"ק קנ"ג ובגיעת הפעו"ם ספק בכלים ועפה ו' הליכות מפלי"ם לאסורים כיון דספק בגיעה בעלמא הוא ליכול טרפה ועכ"פ נעשי בם לדרבנן ס"ם ומשמעות דבריו אף בי"ש טרפה בספק פה אחד ביפ"ד ועי' חת"ס ס"ס ק"ב ד"ה ומצד זה כתב בשם הרשב"ם דבספק פה אחד ביפ"ד

דיני ספק ספיקא

(שיב) נח (שיג) שמא מדרבנן לן לאוקמי מה ספק דרבנן נקוט (שיד)שברי

פתחי השובה

דרכי תשובה

(שמח) ספק (שמח) איסור (שרץ) מותרת בתמיהני פשט בסל פ"ש נעלם ודאי בדיא מספק לישנא מספק פ"ש שמן מותרת פשט ודאי לישנא בסל כתב מ"ש שהאכמים פתרו שדבר מפורש בסל פשט וכן כל כיוצא בזה כ"ל בכעין שנתבאר מפני מיש כאן לפרש ומפי לישנא בסל לישנא מפורש מורה אכל (שרץ) סם יש בספק סם יש כאן שום לישנא בסל פשט ל' מלך שהוא מדברון אלו שהוא נעלם ודאי בדיקן נקלף שהרי סם מתירין סם היו כאן ב' קדרות אחד מהן אכל ואפלו שהיתה עכלה נאחד נפל סם יש בקדרות כיוצא בזה (שרץ) נפגין שהוא שופיר מן השורה משום ספק דרבנן נקלף אכל שיש לומר שמא נפל לתוכו ע"י עכבר או נחש ע"י שמוע מלדבון. (שב) (שבא) דבר שיש ל' מתירין

לפן שהרבה מן מתירין נקלף בספק דרבנן נקלף (שבב) ספק דרבנן נקלף :

(כ) (שבב) וכל זה בספק

תשובה

ובגילה דהבילה שהתיר ושם רק ע"י נעלם ובחב שם ולפן הלשון בזה כיון שם יעשיק כ"ילול שהתיכה שלשור עכ בשני שפיכות הביור בשעת מליחה ושו"ל מר בשרי וכיון שם יש לספק שמא לפ עכ רק כלי מכם ואפ"ג ועם בלא עכ רק כלי ס"ל שבחוכות מר בחר ושיש בשל מכ"ע שרי עשום ועד שלשור שורה יש ס"ם ספק ל' נעלם שהוא ספק מריעה ואפלו כל' מלי שבחוכות דשמא עכ בשרים ובלא עדע שיתבב גם ספק ל' נגוף וכל' בחוכות לפ"ם מעלין ובד שלשור דרבנן דשרי בשחוט מעשים מעשיל ספק שרשעו לכל דשמא ספק דרבנן ע"י נעלם וכ"ה אפ"ג שרי מ"ם ומ' כבו"ם מהם יהודה ס' ל"ל מ"ם בשרי הלב"ם כזה . (שמח) ספק אישור שנתערב . שפ"ם מ"ם מעכ"ע והנה שבחוכות ומ' מה בשו"ם מיבחוכות חל"ד ס' ל"ו וכשו"ם אע שהה חל"ד ס' י"ו ומ' בס' בן שבדים ס' ע"ו מ"ם בשרי :

ועיין בס' יפתן כלל שם ס' מ"ם שעמד על המחבר שם ס' לישור

דרבנן בספק ומל"ב ע"י נעלם משום ספק בשלוריהם מה דיש בעון שפה חפיים בפ"ם שלשור לשפל חפן שרבנן ומ' שרבנן שם ס' חלה שפק בשלוריהם שם חפן לו לפ לשלוריהם ע"ל כיון שלשרש ושם ס' חלה שפק בשלוריהם ומל"ב ע"י נעלם משום שיש שיעור לכ"ב ס"ם בשלוריהם שפק משום שהלך לישור שכבר נשפך מלא שם שיעור מ"ב שוב לא שהה יכול לשרבים גם שכבר נשפך חפיים נקרק עליו שם שיעור מ"ב שוב לא שהה יכול לשרבים גם שהר שעם ושכב דשלשו ושפ' לשרשעו"ם ושל"ל וכל שפק מוהר מה"ח לן לספל כזה כיון דלשון לישור לשוריהם כל שפן שלה בעיא שמא לישור שהר כמה מ"ם ס"ל כשלו לפ ס' שלה בו שום שפק דשל מלשוריהם בשמא חפיים לן בו ל"ם בכך שפק ס"ב כשהיא שבה חפיים לשפל מ"ח שלה בו שפק ס"ב שריכין לדון לפ כשלו שלה שהם שפיקא דשוריהם ואילם לשמרל לך כתב שריכין לדון בזה שם ס"ב בשמא חפיים בשהו מדבון שהר משפק דלפ שהי רק מדבון לפ לשמל כיון דשהה חכיכה עשמה שהיה לחות שפולה לשהר שם משפק וכ"ם לשמל דמ"ל שפיקא דשוריהם מה"ח לשומרל דשל ס"ל לשבירה מהה לשהר שלשה חפן וכשהה שבית שחר ולשהר שפול חפן והי שרשי לשהרי ושי"ם כמה שלשר שלשה שפיקא שלה חפן והיה בשרי לשהר שי"ם בשרי :

(שכא) דשי"ם אין אשרים בו וכר . מי' בשיחי כשה"נ ס"ח מ' ק"ע בריב ס"ם שם שבשיל דברי הם"ך דכל ושים ח"ל ול"ל כל דבר שפשי' בלוף לפ בשל כגון שבר"ל וכיוצא בו דשפי' בשפיקא דרבנן שלכין לשהמיר וכו' שכל ושי' בשורת הבשרים פ"ק ל"ם שבשיל ושהה דבריו ושפלה דשפיקא הם"ך ושב"ח לשל מ' ק"ב דיק בדשי"ם הוא ושהמירן גם בשפיקא דרבנן שבל בשהי דבריו שיהם שהבשלים בכל שפק דרבנן שלכין לקולא מי"ם. (שכב) ספק דרבנן לקולא. מי' בשי"ת שרי שבוחה מ' י"ל שחולק על דין זה ושלה דהם בדשי"ם שהרין שפק דרבנן לקולא שי"ם ושי' בשרת שעמד שם בשפיקא מ' ז' שם ד' שבשילו ושבשה לבשיב ע"ד ושלה דשפיקא לישל מ"ם הם"ך וכל שפשים לשהמיר בזה חלה שפרי שבלה שי"ם בשרי שה (ושי' שהה בדבריו לשל מ"ק ק"ו ושלל מ' ק"ב מ"ק י"ם).

אות כ (שכב) וכל זה עפ"ם שה שלין לשו"ב שפל חי"ד מ' מ"ה ושיש כי שפלה שם לחלק בשעין זה דלפ דקי"ל שפיקא דרבנן שפקה לשהמחן לשוריהם לן שהי מ"מ ים בזה חלש ושל שלם לפ לישין לון על שבור שבא שחקה כגון שעל שפלה דרבנן שבבל בשקה שיש בה ס"ב שפר לפ שבשה שבא דרבנן רק ע"י נעלם שקיל בשקה ובה בול שפל שורה שפשה לשהמחן לשוריהם לן שהי נחלות שפשק כ"ל שפקה ובה בול שפל שורה והלחם יש לי שקה שפלה שפר שלשין לשומרל ושיש שעל שהרי שפשק שם בשקה לפ לשה יכול לשבשיל שהרי הוא ספק דשוריהם ולשהמרל ומ"ב לישך שפל לשהי שפשק לן שפקה שלה שפר שלשין לשומרל שפלה דרבנן ולכך שפר שלשין דבו יש שקה שפלה ושלה ג"ב לשהמרל שבל שם מ' שפק דרבנן בשקה שבל כיוך דיש לן שפקה ול' יש בה ג' לשין שיש שבשים ובל שבשל שפה שלשו שפלה דרבנן שבל שם שלשין בשפיקא ש כשרה שפ"ב שהרי שפלה דשוריהם ויש לן ג"ב שקה דשפלה שפר דשי ושל שפל לן שם לישין לדון על כשל שבי הוא ושל שפל לן שם לישין לדון על שפקה לשה שם כשרה ובה לישל שקה לשפר לשהר ולכך שפר כשים ג"ב שם כבר שבל בו דשו הוי לשו לישל שבלו שפלו לשפרים שבשים שלשים נשלו לשקה שי' שלו שיך שפר שם שיש שפשר שבבר שבל בשחת שן שלשין שם שיש בשלשין ש כשרה שפ"ב קדש שבשל בשחת שן שלשין שם שיש בשלשין ואי' שב' בית יפתן

פתחי תשובה

שפדוי (פי' ס"ם של כרש שפרי"ש ל"ל בדשי ק"ם שפשרשים שים ל') וכיון דשכלי ודיא שפרים לשל שלשל לבשי שו לשל"ב שפשר לשפרי"ש ושפלין בזה

תשובה

גבילה דהבילה שהתיר ושם רק ע"י נעלם בשבה דרבנן שלים מקילן בספיק ושרן ב' שיולים ל' דבשלמ בבילה שלשלה שפק בילה שבשלה דב' נוסים שם בבילה ושפרשולה ע"ב שפר שלשין דרבנן רק ע"י נעלם מקילן בספיק שפל"ב בילן ע"ב שפר לפ שבשה דרבנן רק ע"י נעלם מקילן בספיק שפל"ב בילן ושפרי"ל בכלים שבישל שם שפק שרשים שפ לשפר שפ"ם שלשלה ושבשה רק שלדבן ע"ם כין לשוה בכלע עשמה שבקדירה שחלה ס' שלשרי"ש שפ לפ שבשלע שפ"ב ושבשה דרבנן שפ"ב כין דשי גוף ל' לפ שקילן ע"י נעלם. ושרן ב' שם כין דבר שלבו שבלים שלע קודש שפל"ם ב"ב לן שפה יפל לשוב ולשרין שפל"ב בבילה שלע לשפרה שלשן ע"ם ב"ב שי' ושפ"ב שפים שם ל"ם בין ב' שרשים שם שיש לשרין שם ביפל שפק ד"ישה בחב שפר בשם בלה בבלים ול"ל ולשרין שפ' ים לשהמיר כין שפשלה שלשרה עב"ם שבירה קודש שפל"ם שב לן שה יכול לשוב ולשבירה שבל לשרין כב' ים לשבל כין דבלע ש שבבלים שפולם לפ ס' שפר ממש שבשלע שלע בבלי ס' שיר קב"ב ובדבירם שם ס"ה: (שמח) בעניו שהוא שוב בפ"ח. מי' לן כשם לשפוק לן בשלשו לן בשלשו שם ס"ה

תשובה. שורה הלמים פ"ק ל"ד : (שב) דבר שיש לו מתירין. עבלה"ם לעיל ס' ק"ב סק"ל מ"ם בשלשה שם"ו והב"ך ושי בדברים לעיל (פ"ק ק"ל): (שכא) דשי"ם אין אשרים בו וכר. מי' בשיחי כשה"נ ס"ח מ' ק"ע בריב ס"ם שם שבשיל דברי הם"ך דכל ושים ח"ל ול"ל כל דבר שפשי' בלוף לפ בשל כגון שבר"ל וכיוצא בו דשפי' בשפיקא דרבנן שלכין לשהמיר וכו' שכל ושי' בשורת הבשרים פ"ק ל"ם שבשילו ושבשה דבריו ושפלה דשפיקא הם"ך וכל שפשים לשהמיר בזה חלה שפרי שבלה שי"ם בשרי (ושי' שהה בדבריו לשל מ"ק ק"ו ושלל מ' ק"ב מ"ק י"ם).

אות כ (שכב) וכל זה עפ"ם שה שלין לשו"ב שפל חי"ד מ' מ"ה ושיש כי שפלה שם לחלק בשעין זה דלפ דקי"ל שפיקא דרבנן שפקה לשהמחן לשוריהם לן שהי מ"מ ים בזה חלש ושל שלם לפ לישין לון על שבור שבא שחקה כגון שעל שפלה דרבנן שבבל בשקה שיש בה ס"ב שפר לפ שבשה שבא דרבנן רק ע"י נעלם שקיל בשקה ובה בול שפל שורה שפשה לשהמחן לשוריהם לן שהי נחלות שפשק כ"ל שפקה ובה בול שפל שורה והלחם יש לי שקה שפלה שפר שלשין לשומרל ושיש שעל שהרי שפשק שם בשקה לפ לשה יכול לשבשיל שהרי הוא ספק דשוריהם ולשהמרל ומ"ב לישך שפל לשהי שפשק לן שפקה שלה שפר שלשין לשומרל שפלה דרבנן ולכך שפר כשים ג"ב שם כבר שבל בו דשו הוי לשו לישל שבלו שפלו לשפרים שבשים שלשים נשלו לשקה שי' שלו שיך שפר שם שיש שפשר שבבר שבל בשחת שן שלשין שם שיש בשלשין ש כשרה שפ"ב קדש שבשל בשחת שן שלשין שם שיש בשלשין ואי' שב' בית יפתן

דיני ספק ספיקא

(שבר) איסור דרבנן מותר ט מחמת איסור (שכח) ספק (שבו) יש (שבז) ט (שבח) (שבט) חזקת (של) איסור (שלא) איסור (שלב) אין (כא) שם מתערב איסור דרבנן מד בחד ס"ם שליש דבר תמוה ואח"כ נתגר אחד מהן מן השוק ואינו ידוע איזהו כיון שנתמזג בתר"מ איסורות אלו (שלב) אין

פתחי

ס"ק מ"ו רבינו על כש"ך והטעה דמשיגו בשים ט פיקר מכ"ם ואיתחזק איסורא מחריש כד ב נק' ל"ם ושיי, ב סר מיין שם כלל ג' שרתיהן לדחות דברי הב"ח ו קיים דברי כש"ך דב נתין ט פ"ק מן התורה לית לחמרין קל"ר נקולא בפיתחזק איסורא ס"ם ושיין בשבועם ט"ב מ"ד ס' ס"ב ס"ם ג"ר כתב התם ה למעלה ס"ב מבלבוש בביאור דין ג' דגם לחמירין צ"ל נקולא הנה היכא שנשפכה בוה דכר המתירו לית שיש בפק"ם שנשב נתנו המתירו לו בשיטור התם כו תני ים בפק"ם שנשפכה כיון דבדי ס"ם נכו הם קשיקה נאומתא ודמי לבפק"ם היה פיזוד ב"ם וכיון"ל גם בשמ"ע נכלא ומי נשבר המגן שם שחיק על כלל זה מצי תותה שכתב הש"ך לעיל סי' ס"ם ס"ק כ"ד (הוצא נגר"ש שם ס"ק ל"ב) כתב שפכתה גם תלתה ט ים כפק"ם כיון דבדי ס"ם הלא לשלבה לחמת דלא ס"ל מיעוט זה ס"ם ושיין בש"ך לקמן סי' ק"ל סק"כ שכתב בשם

תשובה

ס"ד ובשם ס"ם ומלר מחמירים דשם סוף מסיפק שם מסייר יפילא שמעל לו נא שני דמי ספיקא דדבנן ונקולא ס"ם וכ"כ כמ"ז נפי' ק"ב בביף ו"ח נכנה דכל שפק כשיולי כרים תוסר ושי' שים שפק שם שפה שבלא נאמר לו נא ס"ם מסלר ג"כ דלא כמ"ל ואף ני"ו דשלר שם מיקולייהו מ"ם כיון דמלו מעברת דבר ספיקא דדבנן מעמת הכל לקמן דדין כן לף שים שפק שם נשפה דבר שת יהו מלינן נקולא ס"ם ושיין במ"ז נמ"ם ס' שקפ"ה סק"ב נשנין שם שפק לו שם שמע מקישות מו נפל נלב ט' ס"ם מעמת ג"כ דלא כמ"ל ושיין עוד בשפ"ת שם סוף כלל ז' מ"ם שד זה (כא) שם נמעגב ט' פיין פ"ח שמלק מלי וכתב לפלה לשם נכ אחד מכם מלין לקולא וה נמול ס"ם ושיין בשפ"ת שם כלל ז' שכתב שדין זה ניחוקת שמי דלדמת כפול ס"ם ס' מ"ם כפי מה שפיכש כמ"ל בפ"ב מלכוש חמן דין ה'

דרכי

רמ"ל שער הספיקות ס' כ"ו שהביאו ושיים דלפ"ז אם ס' המקולת כל ג' יהוי ביתיה לחזי כשרה ואיזה פסולה רק שיהא לא יודע בחיה מהן שבע ואי"כ אין לנו דין על המקולת רק על האדם ואוה בחזקת ביתיה לכן הוא ספק בעומתו ושי"ם במה שפיפל עוד זה (שבר) איסור דרבנן. עי' בס' שערי הורה חלק ב' כלל י"ב פרט ב' שעמד על המחבר בספק דבדק שהיה כגד הרוב וכתב דלכאורה יש לסיים מדברי הם"ם דלמרין ספיקא דדבנן, לקולא אפי' אם רבדק שומר להרוב ושי"ם במה שהמרין זה בפיפל ושי"ם בס"ם זה לדמת (שבה) אבל יש לו חזקת איסור עי' בשו"ת עמודי שם בקונטרס הספיקות ס' ז' לות י"ב שעמד על המחבר בהא דקי"ל בספק דבדק דלחזקת ר' כוותא מחזיק לחמיר אם שייך זה גם בספק דכלונהא והביא מדברי הפרי"ג בשפ"ד לעיל סי' י"ח ס"ק ל' שכתב מהבניה"ג דבספק ם ונהא לו שייך לת קום לחזקה דבשביל החזקה לא יהיה הדין ושי"ם בס"ם עוד זה והביא מבמה מקומות עי"ש בתריסה ושי' מזה בשו"ת שואל ומשיב קיינינא חלק ג' סי' מ"ב בתריסה (שבו) יש לו עי' אם כיה יתחק כ"ל שם סי' מ"ב שהרפק לפי דעת הפוסקים דם"ל דספיקא דדבנן בחקום להחזק לחיטורא הוכיח להמחיר אם מחזיקין בבה"ג מיסר לחשב לחמיר ם עיר הזקה אם רבבק הוא בחיטו חזקה עומה שהי מחזיק בה בהחלה ברוחי ל קאר ואינו יודע אם יש מחה או מחזיק אז לחמרין לספי בדבדק לחומרא דכל חזקה בודאי הוא לכל הפחות אם נחמיד עליו עכ"פ יש מחזיקה לחיטורא וככם חזקה לחזיק ש"ו כיון דהחלה בחזקה שהי הוא בספק שב לחמרין בי' ספיקא דדבנן לקיל ושי"ם בזה בפיפל בזה ובם"ם בזה לדמת (שבו) לו ע בבו"ת יש ל מלם (לחבר"י מלכתחלה ז"ל) ס' י"ג שכתב דבבה"מ דמקליק בין בספיקא דדבנן ובין בם"ם כחלוייהם הוא רק בדבר איסור וכיוצא מהום לחזק לחיטר ורחי לחבר הורה ובספק ממזר אינו בכלל לית יש בקבל וכן בכל לחיטרין שפיקו לו לחבר הורה אבל לענין קום עלה עבה לחיטרינהו לו דבדבק לין לכאורה מבים ס"ם לו מהום בפיקא דדבנן שהבי אפי' ים לחף ספיקות כל שים עדיין בבן ל' מני לחף בחזה חיב לי בבי לת קיים הענשה ובבי החזה ושו"ת יו"ד סי' ו' וסי' ע"ב ס"ק ב' בשו"ם לעיל סוף סי' ס"ו שלענין שהה לת מהני ס"ם לחיטרא ממהה לת לחמרין ס"ם עיי"ם וס"ק בם' בי חי בחו"ח סי' הרפ"ם סי' ב' וע' מה בם ניקה בבפק חלק ג' חי"ד סי' ד' ובערך השלחן השבהרי חלק ח"ח סוף סי' ס"ם ובם' חקה הספחה סי' תמ"ח סק"ג ובסק"ם ובסי' הל"ד סק"ב ובסי' תס"ז ובסי' לון מהרן ניערכת הם שה ס"ו ושי' בשערי הורה חלק ב' כלל ג' פרט - שה י"ח שבהלין בענין זה ובשיל דברי הרב מגל מה הי"ל וכ' דממלה מדברי הרב הל"ל דלון חילוק בזה בין לם רבבק הוא הם ר ם התשה לו חני' יהוי שעבה בחלוה רק שבספק הוא בספק הוא בחזקה כיקיב"ם בס"ם לים חזקת איסור ואילו בכל הספיקות שם נעבה החזה בחקיב"ם בס"ם לחמרין בזה ואילו בכל הספיקות להחמיר הכם לדינן בזה ואילו בלעי דברי הפיסקים מממע דהיכא שיהיה שעבה בחלוה רק בי"ד בבבק הוא שם עבה בחקיב"ם מהי ס"ם ועכ"ם ג' ספיקות בהלה מכי לדמת הב"ח ושי"ם בית שבחלוה בזה ובשיל ובמה מקומות ושי"ם בת"ם בזה בחלוה ועי' בשו"ת עמודי שם בסי' ב' ובשו"ת שבט הלוי חלק ג' סי' ס"ב שבחלוה בזה ובשיל ובמה מקומות ושי"ם בת"ם ליקים לחיטר ז"ל ובשו"ת שבר מפתי ס' י"ם ס"ק ל' שבספרי הורה הל"ל בחלוה ושי' בשו"ת בית שלמה חלק ג' סי' ד' שבחלוה בזה ובם"ם בזה לדמת ושי' ב"ו"ת דברי שמואל בספרדי ניקיטים שבשוף הם' ס' ס"ם

תשובה

ובם מפה לחבן חלק ג' מערכת הם' ס' נ"ח ובם' ליחוי ס' ליחוי קפ"ד ובם' פרח הדביר על החו"ח חלק ח' סי' קפ"ו ובפרמ"ג חו"ח בח"ח סי' תרפ"ט סק"ט (שכח) חזקת איסור ספפה מ"ם מבפר"ח דלכי יש ע עיקר מה"ת ומחזק לחיטורא לחמרין ספיקא דדבק וקולא ושי' בהמשך לעין בכללי הם"ם אות ס"ו שהבאים להפר"ח לרקל רק בחין לו עיקר מה"ת אבל בים ע עיקר בן בהורה ותהזק לחיטורא יש לרחוק שהפר"ח בחמיר ס"ם ובכ"ז בהורת הבליחים ס"ק ל"ו והבו"ם בבית הספק שיי"ם בחמת בשו"ת הם"ם פרם מחירות חלק ג' סי' ס"ו לעיי"ש בשמירו להורות כדעת הפר"ח דבכל חיטור דדבק לכי יש ע עיקר מה"ת חלוק בקול בקולא ס"ם ובכ"ב היה מיד ומחזקי כדעת הפר"ח דבכל חיטור דדבק לכי יש ע עיקר דף ל"ד עי"ש ושי' בשו"ת שבו שמתה סי' י"ג מ"ם ע"ד בחיבי בזמה ה זכר ושי"ם בזה שהאריך בזה ובמ"ם בזה לדמת ושי' בשו"ת שבח מה שכתב בזה והעלה דבעיקר לדמת מדעת הם"ך דלכי' בדבק שאין ע עיקר מה"ת כל שהחזק לחיטורא לחיק בספיקא דדבנן להחמיר ומדחה כל דברי החולקים על הש"ך מי ס"ם ושי' בשו"ת מהרי"ן יפה (לחבר מראמדנא) חוי"ד סי' ח' מ"ם בדברי החו"ד בזה ובח"ם בזה לדמת שי"ם בחיטורא ושי' בשו"ת שבו בן מבריהם סי' ד' מה שהאריך בזה והביא מכמה מקומות ושי' בשפ"ד מ"ם בזה ושים ישוולה מזה כפי הנראה דספק דדבנן היכא דהחזק לחיטורא מחמיר להקל אם לת בסביקא דנוף המעשה המחיר אם עשה דמ חלוק גם בדבנן להחמיר שי"ם (שכבט) חזקת איסור עי' בהגהות הסמ"ל בחי"ה (ירפ"מ"נ) סמד ג' לות ד' שהביא דספק דבדק ואינו רוצה לחיטורא וחזקה להחזיק ש"ם אם ממריך מדבנן סיוק מעיקרא לחזקה ושי"ל פלגא ופלגא ונקולא שי"ם ושי' מה בם' פני יהושע בכיתובות נקו"ל ושי' בשו"ת שב יעקב חלק ג' סי' ס"ה מ"ם ע"ד הפני יהושע ושב יעקב המכר בחוך (שלו) איסור שפה"ם מ"ם מהמבל"ת ושם"ל בספיקא דדבנן אם עשה דבר המיזרו ושי' בם' בן מברהם סי' ח' מה שהאריך בזה והביא מכמה מקומות המוכרח כדעת הש"ך לקבל בספק דדבנן גם בספק אם עשה דבר המהירו ובכן הסכימו המחבדים עי"ש: (שלא) אסור עי' בית יחק הל"ל שם סי' כ"ט ובשערי הורה חלק ב' כלל ג' פרט ג' לות י"ב שהעלו דאפי' להעת הסוברים דהיכא דמחזק לחיטורא בספיקא דרבנן להומרא מ"מ אם יש ב' ספיקות בן סור דדבק שפיר מהי ומקילין אפי' היכא דמחזק לחיטורא דספק ג' מגרע רחוקה ומלר ספק מעלין דדבק ושי' בסבכה הנ' מחירין בכל ספיקא דדבנן עי"ש ושי' מזה בשו"ת שב יעקב חלק ג' סי' מ"ת בתריסה.

אות כא (שלב) אין אומרים בזה ספיקא דרבנן לקולא שפה"ם מ"ם מספר"ח ובשער המלך ושי' בביאת מזה בשר הקטע סי' ל"ו ובם' דברי מים (מהגהת מכר"י חוינרבלך ז"ל) חו"ד סי' י"ח ובי' ירוחה בסי"ם ל"ח בח"ב ס"ם בדברי הפר"ח והסמ"ם המחבר ושי"ם בם"ם בזה לדמת ושי' בהוחת הטלמים ס"ק ל"ו שהביא ב"ח ס"ד הם"ך בזה והעלה ב"ב בהקל דלם נלבד ג' מקרי למחזק לחיטורא כלל דכמו שבי' בזה חזקת לחיטר יש ב"ח בזה מזקת ס"ם ושי' בשו"ת שבו שמתה סי' ק"ם ס"ח ובזה"ל לחמרין בזה ובשיל ובמה מקומות ושי"ם בת"ם בזה לדמת

פשיטי דמי (שלג) ספיקא דרבנן לקולא:

(כב) אבל לישר דרבנן שמחברת מד נחרי ופיט דבר תמוה בפיט בגל גרוש לפיט לישר חורם ומלא בפיט לישר (שלד) פיכא קפק ספק כ"ב אבל אם נמצא אחד מהן ס"א (שלה) שיפט נשוגם לפיט לון כלון ס' (שלו) מותר לישר דרבנן וכפל נ"ב גרוש מן סרון:

(כג) שחברת לישר דרבנן שהוא דבר תמוה כרוש או לפיט נמלא ליט בגל (שלח) ודיט ממש (שלט) לישר חורם ועל סדרך שמבואר בסימן זה ס"ג ואם אם נמצא אחד מהן דיט ממש כלישר חורם ועל סדרך שמבואר בסימן ז':

(כד) (שמ) לישר דרבנן שמחברת מד בחל ופיל דבר תמוה (שמא) ופח"כ נחברת אחד מהן ברוש ליט בגל כיון שמחמת ממלא לפישר בכפי סחחיכת ס"ב (שמב) כל אחד ואחד הרי הוא כנושה של אישר. עי' תורת הכלמים סק"ח שהוא כנושה כפי שמ"ב ואם נחברת אחד מהן ברוש ליט בגל כיון שמחמת ממלא לפישר בכפי סחחיכת ס"ב:

(כה) וכן ספק לישר חורם שמחברת מד בחל כל אחד מהן כנושה של לישר (שמב) ואם נחברת אחד מהן ברוש ליט בגל כיון שמחמת ממלא לפישר בכפי סחחיכת ס"ב:

תשובה

ל"פ"ו נדרבנן גם במרין ספק מוקצה מידי ולפי ומקום אם לפיקוקא דרבנן ספק גם מה שכתבם נראה שם ממן במרין קולא בגל אם ולפי ממן ספק מוקצה ומקום ל"ל ס"א דכותפס כיון לחומרא ולפי לישר בספיקות מגו ביש בם ס' אם זה ומקום לו מה שכתבם נראה שם ממן במרין קולא בגל אם ולפי ממן ספק מוקצה ומקום ל"ל ס"א דכותפס כיון לחומרא ולפי לישר בספיקות מגו ביש בם ס' אם זה

תשובה

מי"ם ופי' כש"ם הפלים לגי חו"ל ס"ה וכם' בן סנרסם סי' ו' ופי' כשפ"ד מ"ם כזה.

ועיין עוד בפרמ"ג בשער ההעתקות חלק ס' פרק ג' סל' דכל מ"ם להקל כזה הוא רק בנמצא ס' מהם אבל כשנמיהם לפמס לכ"ע לון להקל ומפי' להלין ס' לסור כל שלון רוב ופי"ם עוד סל' ולפם סי' מהיכא ס' גדולה וס' קטנה ופיט יודע לזה מהם לישור ולזה סימר ל"ם אם נאמר דהם גם מקרי מחזיק לישורא דשמת גדולה של סיתר וליכא לישר כלל ולחזק כלום סיתר וכו' ול"ב לם מיבעיא אם ידע בודאי אבל ס' ליט שים להסיר לפי דהל"ך מלא אפי' להבלין ס' לכתחלה אי ליכן לעכו"ם ס' ולאכול סל' ול"ל דהרי מעשה שפק דרבנן דלא מקרי מחזיק לישורא בכה"ג אי לאמת ל"ל דמ"מ לחזיק לישורא מקרי וכו' פי"ם ופי' כם' ביח יאמק הל"ל שם סי' כ"ח ת"ם והמדרך בנמין זה וסיים ח"ל ושוד נל"ל דאפילו נדעת הם"ך אם נאבד אחד מהם וגפל ליט ולא ידע אילו הלישור דרבנן עד אחר שנאבד אחד מהם שהאחר מד בחד ובכה"ג שוחר ל"ע לפמ"ל כמה פעמים דמיקר ניטול לישורים והיתרים אלו בחר אחת מהם סדיעה ס"ב בעת שעדם הלישור אז כבר נאבד ס' מהם ולא הי לחחזק לישורא כלל דמה שלפו דרבן עליה רק על האחד הנשאר וה ס' שפק לישור דרבנן ולא שיך בו לומר כבוחו של לישור דמיא ומוחר ל"ע כ"ג ס"ד ע"ש (שלל) שפיקא דרבנן שפק"ם ס"ם מהמב"ם אם למריך בדרבנן לון שפק מולין מידי ולפי ועט"ם לעיל סי' פ"ם פקי"ז שהוכיח שדעת הי"ח דבדרבנן לפי שפק ומולין מידי ולפי עי"ם ופי' בנרבי יוסף לו"ח ס' קפ"ו שכ' לדיוק לדעות המב"ם די"ל דבעלמא גם הסור ס"ל דלפי שפק ומולין מידי ולפי בדרבנן ומה שהחמיר בחלן הוא משום דבדיקת חלן מחלהה מקרוב על שפק ע"כ החמירו בספיקה עי"ם ופי' בשרך הבלחן בספרדי לעיל כ' ס"ד לות ד' שרוכות דבכ"מ לון שפק מולין מידי ולפי גם בלישור דרבנן ע"ש ובלשונו ס"ק ו' גם ק' בפרחם סי' ס' מה שהאריך שם סי' ל' מה שפלל בענין זה בשרך.

אות כב (שלד) שהבאתי דעה החולקין על הש"ך שם ופ"ל והמעיין כדעת הרמ"א בסי' ס"ק ל"ג ופ"ק ל"ח דלפי' להחולקים שם על הש"ך ופי' בהורת הבלמים ס"ק ל"ג ופ"ק ל"ח דלפי' להחולקים שם על הש"ך ופ"ל להמעיין כדעת הרמ"א ולכאורה מ"מ בדין דבאבד ס' מהם שאסר בש"ך בלות זה נכוכים דברי הש"ך שלון להחזיר אבל אם נאבד ס' (ופי' מה שכ' בקונטרס הספיקות ס"ק כ"ם) אמנם ישון בזה יהודה גם ה"ל לות ל"ח שהבא דלפמ"ל סי' ק"ם דמן בשאלו מינו מדינא אינו בשל בפחות מפ' ע"ב נס כלן לון שם לו קולא מחמת שאבד ה' מהם עי"ם. (שלה) שישנו בעולם שבע"ד שבל בעולם מפסר לאכול לישור חורם סרי עי"ם ופי' ביח יהודה שם בעולה דבאישור לחוריתא נם בנאבד ס' נגמרי מן השולם לון להקל כלל עי"ם ופי' (שלו) מותר ים לעיין לי סרי בלישור דרבנן לאכל בש"ך שם ופ"ד ובכלחי דבריו לעיל (ס"ק קל"ה) (שלז) כיון דהוא אישור דרבנן פי' בבו"ם ס"ב שהעלה להם פירש בפשור דרבנן והעיין הלוי בלישור דחוריתא לו לחחזיק שם ס"ק קל דרבנן לקולא שמיון פירש בחורמה שבין שעמה שפק שהורה לפי הנסבך טעם לעיקול שהוא לון מדרבנן דעיקרן מדרבנן

(דישכח) סיס כמל מפסם פ"ם .

(כו) וכל פרישים מפכרי למעלה (שכחה) מפסק לפשר פרוש וכיוצא בו שהוא לפשר פרוש בפסוקים (שכחה) ומפלי סיפ רוצה לפלגו פלו כלפני :

(כז) (שכחה) דפר (שכחה) פיש ל (שכחה) חוקה לפשר פפ"ש פיש ט פ"ם נמור (שע) פרי זה (שנא) לפשר פפרי בפסק פרלפון לפ פפרישין לפוש על

דרכי תשובה

תלוי בפלוגתא הפוסקים וכיון דלחד פוסקים פ"ל דפסק לפשר פרוה פפמצרע פר כתב שוב לא פרי רק לפשר ולפנק פפילא פם פמצרע פתי"כ בדוב פיפר יפרי יפלין לפשות בכל ל' פ"ם פ"כ נפקפ פפ"ם ופפמפרים פיי"ם ולפפפה ל"ש : להקל כזה לך פלא נפפ"ש רלפי נחה לזפם פפמפרים פיי"ם ולפפפה ל"ש :

(דישכח) אינו בפול . פמפם פם פהפערוכות פלפשוה פר כתב פפקך פפיפה פפלפא פקן ופלפ יודע פלפיה פחקך כפר לגי כלפ פפערוכות פר' דה פרי פ"ם נמור נגוף ל' ובפגין לפה ובלפן כלפה פפ"ם כפלך לפיל לפה ו' נבי כ' פפיים פהפערני וט' פפל פם פחקך פפיפם פליהם לפפוריים כפ"ם פפלך

לפיל לפה ל' . פדושי פרש"י (פהגלפן פו"ה וופלף לפפפקך ו"ל):

אורח כג (שכחה) בפפפק פם פפפר פיפה ופכ' פפ"ם . פי' ביד יהודה בפיה"פ לפה כ' נ' ד' וה' ובפיה"ק פם לפה ל' וה"ה הלי לפשר ודפק זפהעיב פר כתב ופיפל הכי פחפר לפכלו לפני' לפה' לפה לפה ופף פפכתב לפה לפשר לפכול כל' פ"ם· (שכחה) ואפי' אינו רוצה לאכלו כולו כאחד. פי' ביד יהודה בפיה"ק ובפיה"פ פם פכ' דפ"ח פיפ לפשר בכפ"ק לגלו פרובץ לפם לינו לוכל רק לפה לפתר פכ"ח פם פ"ם כין דפפ"ח יש בו פ"ם פפל לגלו פיפה פריפה פל לפיפ פפ"ם ופי' בדבריו פיך בפהיפה לכלי פחיפה (בפורש ה') לפען שוהא פפכען ופפללפה פנופה פכתב בפפיפות דלגלו פר לגלו פרובץ ופלפוריי"פ פהכי פ"ם נד חוקה לפשר פ"י"ם ופי' פזה כפ' פפי פפה פל פה"ח פ' ו' בפפלפה פרים פ"ק ל"ב בפריפה · (שנא) אפור ספרי"ח לפה פ"ו וכפ"ם בביה הפפק פהביהו פל הפ"ך כזה ופלגלו הפפר פהכי פ"ם לפה' נד חוקה לפשר פ"י"ם וק כולו דפה פהפרי"ם חלק ל' פ' ק"ח ופי' פזה בפו"ם פהריב"ל חלק ב' פ' ס' ובפו"ם פהרפ"ש חלק פה"ע פ' פ' ופ"ם ובפו"ם פפפפ לפק חלק ל' פ' י' ובפו"ם עדה ביפקב פ' ל' ובפו"ם פהרפ"ל פ' כ"ו ובפו"ם עדי פהריפם חלק ב' פ' ל"ו (דף ל"ד) ובפו"ם פה"ע פ' ד' (דף כ') ובפו"ם פפ פפה חלק ג' פ' ד' וה' ופי' בפפ"ד בירי פ"ם פפפחוקין פנפף פ' זה לוה פ' קל"ח ופי' פזה בפו"ם פהרפ"ל פ' כ"ו ובפו"ם עדי פהריפם חלק ב' פ' ל"ו (דף ל"ד) ובפו

חזקת איסור אם כן (שבב) אין כאן אלא ספק אחד •

(כח) היו כאן (שנד) שנים ספיקות שוה אחד שלפי אם תעמידנו על חזקת איסור יש כאן ס"ם לג יהא זה חשוב מוחלט לאיסור שאין לך חזקת איסור גדול מזה ומותר נמצא ספק ספיקא

(כט) וכל זה בחזקת איסור ממש וכן (שנה) ספק בשחיטה בשחיטה כיון דבשחיטה נמי חזקה איסור עומדת מ"מ נאמן דרוסה ובכירת הוא אין לנו חזקת איסור וכן כל כיוצא בזה

(ל) לפיכך נמצא שחיטה ובתוכה עד נחר ופלי"ב נמצאת מתיכה ויש בה ספק אם היא מבהמה טהורה או מן לע"ם שבכיוצא בזה הוי ס"ם (שנו) וכמו שהתבאר בדין ז' פרוש ויש כאן חזקת איסור שבספק הוא בשחיטה אין זה ס"ם

(לא) ואפילו מתברנה מל"ב התיכה זו אינה נפלה אם היא הסובה כמ"ש בדין ג' שבב"מ (שנח) שלוח נחנה ס"ם דיש בספק איסור שנתערב

(לב) אבל אם יש נחתיכה (שנט) שנים ספיקות כגון שנרמה זו שחיטה יש בה ס"ם בשחיטה יש בה ס' בשחיטה (שס) שנמצא אחר השחיטה (שסא) ספק שנשחט נספכין ופ"ב שנמצא אין לו שנשה ופלי"ב שניהן שנשחטו בשעת שחיטה ואין אנו מחזירין הנשחט בשנתערבו זה בזה שנתברנה שתי בהמות ספק ס"ם ויש לנו לומר שמא הבהמה שנשחטה היא הבהמה שלא נתברנה ונמצא שהספק שבידינו קודם שנשחטו הספק שנתיכה כמו שנתברר נדון ד'

חזקת איסור מ"מ התיכה זו שיש בה ספק אם היא יתנה מותרת ופ"ם שנשחט הספק שבידינו קודם שנתיכה נתיכה כמו שנתברר נדון ד'

(לג) (שסב) לפ מקרי ספק אי ס"ם אלא (שסג) כשהאיסור וההיתר

דרכי תשובה

בגמרא: (שנב) אין כאן אלא ספק אחד שנפל"ד שם שב' והיכא שהב' שהב' ספיקות הם נגד החזקה לא תכו' רק מדהכנס לכל בספק שהוא מספק מה הדין אם רק ספק אחד סותר החזקה וכ' ב"י לדיכא דרק ספק ג' סותר החזקה ר"ל דמוכח מדאוריית' דמהני לומר לא"י מה שמספק שוד בס"ם נגד רוב מדבנן מיהו ס"ל ואי' בתו"ד שכתב לדיכא דרק ספק ד' הוא נגד החזקה הוא נגרש מפי מיכא שהב' ספיקות הם נגדה דאם רק ספק ד' הוא כמנד החזקה הרי בטל הספק הזה ולא נשאר רק הספק הב' לבד ומה לפי' כשהין הם כמעשה המכשיר רק מלד אחר לא מהני ומשני ס"ו ממנם ישיו דשו"ת הגרעק"א סוף סי' כ"ה שכתב דנם להסוברים דס"ם נגד חזקה לאיסור לא מהני היינו היכא שהב' ספיקות הם נגד החזקה אבל אם רק ספק ג' הוא נגדה לכ"ע הוי ס"ם ומהני מ"מ חכן להלן בסי' ל"ו שם לידד להיסך דהיכא דרק ספק ג' נגד החזקה נרע מלגו ב' הספיקות הם נגדה מ"ש ואי' ביד יהודה בפיה"מ לוח ל"ו ובקונטר דיני ס"ם שלוח מ"ם ס"ם נזה והעלה דאם שי ספיקות הם נגופו ורק ג' הוא נגד החזקה כהלכי עדיף יותר מאם שניהם הם נגד החזקה דאם שניהם הם נגד החזקה הרי כרוב ומנרע החזקה דשפ"ב אם רק ספק אי הוא נגדה מ"ש ואי' מזה נם' בית יוחק ה"ל שם סי' מ"ו בלידך (שנב) ספק אחד שפ"ד בממודשים שכשוף מ' זה לוח ד' שכתב דאם ספק ג' הוא ספק פלוגתא דרבוותא יש להקל דהי ס"ם אפי' כנגד חזקה לאסור דנת שיך לומר חוקתינו מחזקה דמ"ח בשביל החזקה יהמה הדין מ"ש וכ"כ בשפ"ד לעיל סי' כ"נ סק"ח לענין ספק תלך נמי דשתר מספם ס"ם לף הרי נגד חזקה לאסור מכום דספק ג' ספק פלוגתא דרבוותא ומ"ש שוד ל"ח שם כתב לחלק בזה דוקא היכא שנרוך כמה פעמים לאכם בספק אחד פלוגתא דרבוותא הוא דאפילו היכא שהב' ספיקות הם נגד חזקה לאסור אבל לא היכא שנרוך להתחיל בספק השני שאין בו פלוגתא מ"ש ואי' בש"ת הרשע"ק ח"א ס"ם ע"ד הפרמ"ג בזה ואי' בם' דעת הורה בפיהמ להלכ' שחיטה סי' ל"ו מה שכ' בענין זה בתרומת ואי' בכללים של הרב נדולי הקדמ שכתם ף הלכ' שחיטה כלל ו' לוח ג' ואי' בם' שמרי הורה חלק ב' נלל ד' בתרומת נדול בכמה דפין מענין זה ואי' בם' ומם מדם על החכמת מדם כלל ב' ס"ק מ"ו מה שהמדיק בזה והעלה דכל זה הוא בלין כלף פלוגתא בין ספיקות אבל בב' ספיקות לף דלקל קי"ל להחמיר נם בב' ספיקות (ע"ל בס"ק שלח"ר) מ"מ עכ"פ יש להקל בזה אפי' לף נרייכין להחיל בספק השני שי"ם מלגלנ בשעמת ואי' כמה שפלפל בזה בתרומת.

אות כח (שנד) שלש ספיקות שוהר אי' בשמחה כהן חלק ג' פרק י"ם ובשורת השלמים ס"ק מ"ב מחלוקים עם הש"ך בזה והעלו דלף כמה ספיקות מוקמינן מחזקת היתר והביאו שנם נכשו משמת נרשן פ' ל"ח בשב ק להה) דהיכא דהמחזק לישדינן לף מהני אפי' כמה ספיקות להוליף מחזקתו שי"ם ואי' ביד יהודה בפיה"מ לוח מ' ות"ם וכקונטר דיני ס"ם שלוח ל"ם שהעלה נ"כ להחמיר אפי' נב' ספיקות שלא אם לד לאיסור שבו הוא דבר שלא שכיח כלל ומכ"ם אם החזקה היהה מתנדת לף"ו נגד ספק ד' ום עוד ס"ם דלף מהנגדת נאם דנכתב ופשוט דמהני שי"ם ואי' מזה נם' בית יוחק ה"ל שם סי' מ"נ קמרמ"ת ואי' נם' נאם דאם על החכמת מדם כלל ב' הוא מ' בהמת הדינה שריכין לף שבשלש ס"ם שי"ם ואי' נם"ל סי' ל' הב"י ס"ק י"ח שבשלש ס"ם ב' ספיקות הוי כספק אחד ומותר ואי' נם' נאם דאם על החכמת מדם כלל ב' הוא מ' בהמת הדינה שריכין לף שבשלש ס"ם שי"ם ואי' נם"ל סי' ל' הב"י ס"ק י"ח שבשלש ס"ם ב' ספיקות הוי כספק אחד ומותר

דיני ספק ספיקא

(שמב) שיש לכל (שכנה) שם יש נתנות פיסור יותר מהניהר וכן שם כיישור שניש מפסיקר שין זה ספק כלל ופ"ל סימן נ':

(לד) (שמג) ספק (שמד) (שמה) כחסרון

דרכי תשובה

עליו דמ"ל מפ' ס"ם לפ"ז כי הוי דבר המלוי לפ"ע הרי ספק כלל דהם מפי לקולא ומצוי בו וכתב לפלק בין דבר המלוי ומצוי מיי"ם וכ"כ בשו"ת מהרי"ם תלק ג' סי' קי"ז הולין בו וכתב לפלק בין דבר המלוי ומצוי מיי"ם וכ"כ בשו"ת מהרי"ם תלק ג' סי' קי"ז המלוי רק לקח ניתר לספק מיי"ם ובמחילת הפלקי שם ועי' בס' בן מהרים סי' כיד מ"ם בדברי הם"ם בזה והחפלה מלי מדבר המוכח"ח להלן סי' קכ"ט ובזי"ע בענגים שכתבו למתקה וכו' מפי שם רוב נגבי עם"ם יהי מפקם ס"ם הני דמ"ע דרוב נגבי פס"ם ומלוין עכו"ם יותר מיהראל מפ"ה לפ"ז ניתר רק מפקם ס"ם ובפ"ב דמ' שבת דף ס"ב ע"ב דבר המלוי מיפה לפחות מפ"ה לפ"ז ניתר רק ספק ומ"מ נלמדך עליו שר ספק נתנה בפיר לפם ומרי מיי"ם נאורך

(שמב) שיש. עי' בס' מערי הורה חלק ב' כלל י"ד פרט ד' שנתר על המקר שם נס נהג דקי"ל ספיקא דרבנן לקולא בסימן נ"ב סיפי הספק שקל לניתרי מפי סיכת שהרוב עשה לפיסור מיזוק יותר כיון דקי"ל בכ"מ ורובא הני כדלא מ"ל כותני מיסור לו דלמא מפי סיכת שהרוב עשה להיפי נ"ב שיפר כיון דספ"ק פיכת מיסורת להיתיר לו החמירו ח"ל ושקי דלמולייהו והם כתבו הם דקי"ל דרוב הוא כדלא נ"ב לפ מפ"ה רק ספ"ק החמירו ספיכת רוב ניתן כדלא מ"ל לגלי החמירו לגלי בלישיר דמוייהם לגבי ספק בדרבנן י"ל גלי החמירו ושקוטו מיניה והוי רק ספיקא דרבנן ומיי"ם כמה שהעיר בזה וכתב שהכר זה הוא ע"פ הגיונתו שהחזיקם לגמה לפ"ז והפר"ח והפלתי והביא דלי' דבע"ב העיקר כדעת רפוגרים דגם בספיקא דרבנן בעיק שיפי ספק שקל לעמרי לגבי לם יש רוב להחתיר לו לחתרי לשקל ומיי"ם עוד בדבריו בחלק נ' כלל י"ד פרט ו' שהעיר שיד בזה בפלפל ולכל נ"ב להחתיר מיי"ם: (שמה) אם יש לחלות באיסור יותר מבהיתר עי' בפי יהפתם בסם כתובות דף ו' ע"ח בתוס' ד"ה לימעית שהחזיק ע"ד כפ"ז דיין דם"ם הוא מעשם רוב ספק ו' הי פעם ופעמ לף ולפיך ספק לית שקל והוא עד הרוב אפ"ה עכ"פ הוא מלרפיק לפעמ והו"ל רוב לאיסר והביאו אל הפוסקים שהעתיקו שב' להחמיר בזה והביה בל"ע מיי"ם ומי' בשו"ת קל לעי חלק ב' בי"ד ס' נ' שהחמיר נ"כ ע"ד הש"ך בזה והביה רבי' דלא נעיק שיפי ספק קטקים מיי"ם ומי' בס' בן מהרים סי' כ"ב שהביאו מיי"ם בשם ע"ד בזה ועי' בס' שדי חמיר סימן קכ"ג סק"ג ספ"ב ומי' קפ"ח סק"ט ס"ק ג' שהחזיר בחלק נזה והכתב הש"ך וספק דרבנן בחמלי בלישיר שפי שהביה שיפי ספק קטקים מיי"ם ומי' בס' בן מהרים סי' קפ"ג סק"ב ומי' שהביאו מיי"ם בשם ע"ד בזה ועי' בס' שדי חמיר סימן קכ"ג סק"ב ספ

תשובה

דדבי

(שעב) גם לענין ספק ספק (שעג) וגם לענין ס"ם כמו שמבואר בסי' ל"ג וסימן ל"ט :

(לח) (שעד) משקה שיש ס"ם נשיר (שעה) ס"ל לבדוק כלי

פתחי תשובה

(לח) משקה שיש ס"ם עי' ס"ד סי' פ"ו וסי' ל"ו. עיין בשפתי כהן ס"ק ט'. ואין בשפתי כהן ס"ק ט' ולא ידעתי למה רמזם. ועיין בתוי"ט ס"ק ב' ובמה שכתבתי שם. ועיין בתשובת מהר"ם מינץ סי' ל"ב ובתשובת מהר"ם מלובלין סי' ל"ב ובתשובת מהר"ם אלשקר סי' ל"ב ובתשובת מהר"ם מרוטנבורג

(שעה) שם"ם (שעה) שם (שעה) לנגד פתיחה ע"י בדיקה כגון בזכר שנ ופסק שם מקפה פתיחה וכן ס"ם כדרוסה וכל כיוצא בזה ודם שהין

נחלת צבי

דכל"מ לף דאיכא ספק ספיקא דאיכא למבדק בדיקה אם כן גם כאן יהא צריך
בדיקה ואיפשר שזה אחר כשמתחדש ולכאורה לכאורה זה מוכיח כשלא נתחדש
ובזה"ג כה ל ובירושלמי כשמתחדש ומפלוגתא יצחק בקטעים בספיקות פ"ק מ"ב מקשה
בן ות"ל דאיפשר לכלוף שי ספק ספיקא ופריך מצאו ספיקות לכן אין צריך בדיקה פ"ב
ובזה ז מתורץ שפיר קושיית ספ"ז בשם"ל שהקשה לתפיסי בכתר גדול נפי ניחוש ספק ספיקא
שמא מלם ותש"ל ואין צריך בדיקה אם כן לפי"ז לכאורה ה"ל לומר דאיכא לחברותא לף שי
ספק ספיקא • ואיכא צריך בדיקה אף לפיהמ"ש ספק ספיקא
כדידי תירוץ זה של הפנ"י ל ב דאין כתוב לף ס"ל כת מילתא לפיהמ"ש לכלוף שי ס'
פרטיל דאפשר דאיכא ספק ספיקא בזכר ונקבה ונ"ב בקטעים של כתוב שכתב בפי'
תל"ת נפי שלשה בזכר ונקבה נלף שי ספק ספיקא שם חוקק קטן ג'ל בדיקה דהוי ס"ם וז"ת דלפי
ספק לפיהמ"ש לכלוף שי ס' נדות ודוקא נפי ס' לטהרין מאחר דלף לפיהמ"ש לכאורה דכל
כהיא דוה בדוה ונם שהה לף רלוי דאמרי' מיעל ולא יצא ולא יפיעין אם נם שהה כתחלת בניאת ה
כתחלת לפיהמ"ש לכאורה דכל ודאי חצי מיעל ולא יצא ולא יפיעין אם נם שהה כתחלת בניאת ה
לף לף מכני שלי ספק ספ"ב ג' כ מבואר לפיהמ"ש לכלוף שי ס' נדות ודוקא נפי ס' ופ"ש ב"ב
לף לפיהמ"ש לכאורה דכל ודאי חצי מיעל ולא יצא ולא יפיעין אם נם שהה כתחלת בניאת ה
ספק ספ"ב ג' כ מבואר לפיהמ"ש לכלוף שי ס' נדות ודוקא נפי ס' לטהרין מאחר דלף לפיהמ"ש לכאורה
ס"ם דפ"ש דכל ס"ם דפ"ש מכני לף לפיהמ"ש לכלוף שי ס' נדות ודוקא נפי ס' לטהרין מאחר דלף
ספק ספ"ב ג' כ מבואר לפיהמ"ש לכלוף שי ס' נדות ודוקא נפי ס' לטהרין מאחר דלף לפיהמ"ש

דיני ספק ספיקא

(שעמו) ויש (שם) להאמיר (שאא) סיכת לא שבר ואין הספק נכנר :

(לו) דיוק ס"ם עמוקים ורחבים מני יש ויש נסה כללים ועני ניש סרנם עניהו על אה ועם נדבר קל ודק יש להסרים בין אה לזה (שיבב) ע"כ אין לנו שכניו נדעות (שבב) שוב ס"ם לא ספק להבנן לנקל לנמוד לבר מדבר שם לא פוקן בשמורים כל אחד במקומו וכן לומן שהמצרו למעלה לא שיעשה לפן מעמו

גהה"ת צבי

לבית ומקום למקום דל"ב מהלר לאחר ומעיי לפיר מלו"ם נמרא משמע דלא תיעה דשקל דשקל ומשני דכיון דלא תיעה ומשני לפיר מלו"ם נמרא משמע דלא תיעה לאו מכשר ס"ם ב. (ב) קשיית שפכ"ם דב"ם לא מקום לביטת הכשר"ם דמזוזות שפכ"ם אין מפליש ס"ם . (ב) קשיית שפכ"ם דב"ם לא מקום לביטת הכשר"ם דמזוזות שפכ"ם אין מפליש רק מלרבנן אלא סריך בגמרל מזוזות שם"ג ואתון דכל אתון לישת ד' לתורייתל כמ"ש מתוספות דשאני לייני בגל כיצל וכיוצ בל"ש (ג) קשיית מל"ח לרבת אתון חיצון כין לאה לבשר ח כ בשר שמטו מטבטה לתשלת דביכת לבל תיעה דשקל לו תיעיגן וח"כ מבטיטו מיותר לגמרי (ד) קשיית שפי יהושע לאה לפי שלנך לפקנות לאמטיטו מדוקק משמע לבל בפיטו וח"כ מפרש לבתוספות מיותר כי פר"ל לפקנות מאמטיה לפקנו ומה שאמטיר יכיתו כי שפטטם שמע תשל בפיטו וח"כ מפרש לבתוספות מיותר כי פר"ל לפקנות מאמטיה לפקנו ומה שאמטיר יכיתו כי שפטטם שמע משמע לב

(שמר) לו שים כלח זה לדידים (שיאזה) לסחיר (שמר) וגם זה מחי רוב סעיון. מלוח רב לחוסבי מוהרחו וחין נמו מכנול : [עי כאן קיצור דיני קפן ספיקא לחש"ך ד"ל] :

נחלת צבי

ולפ"ז ולפ"ז ומכ' מחלר נמלר ומפיר לפיר ג"כ חלר"ם וח"כ יל"ל יומר סכיתר מפיתר לגמרי שפרי ים לחנם מפל חשפ"ם יש בכיחו חפן מחפת פיר חחרת וח"כ נלפרך לפשפך חפ"ם לכן

פחכיפן פיר לחפ ם וח"ל כדיפס

ובם פפיית פפפפ"ם כדיפ כל פקפ לל פקפ דפכי פרין פפקפפ דפכי פחפחי פפפיך ופפ

דלפ כפ"ם לרין כדיפס לח לל פ"כ חלר"ם וח"כ גם כפפק דרכן לרין כדיפס וחפחי כפפחפת כפ"ג ל"ל כדיפס כפפחפת פפ"ם פפחפי כפחפחי פפ ם לגל ופלי דחפחי"ם פלכחפ דחפחי חלכחפ ופל ם' כל"ם פפחפפת דפכי פ' פקרפד לחפחי פפ"ם וחפ"ם כפפחי לרין כדיפס כיין דחלכחפ פפי ופלי לפ פפק פקרפד לחפחי (דפכ"ל) דגם פפק פקרפד לחפחי פפיך פפ"ם דכל כפ"י לפ כפפ פפיקפת פפפ וחפ"ם כפחפ כפפחפת ל"פ פידי ופלי כפי למיפר פיגיפת זה פפפק פפפה דפכי רק פפק פקרפד לחפחי פי' כפפח' וח"כ פפיר פיך דפכ פפק פקרפד לחפחי פדפ פפ"ם וחפ"ם כפחפחי לרין כדיפס) ופכל פפפי לפפפפ דפפי פפפ פחפ ופלכי כפחפיפת לרין כדיפס כיין דלפ פפי פפי לל פפק פ' וחפ"ם כפפחפת פפ"ג ל"ל כדיפס פפפ דכפי פפפ וחפ"ם כפפחפת פפ"ם וחפ"ם כפחפ כפפחפת ל"פ פפ"ג כדיפס פפ פפיפת פל"ח לל קפפ דפל פפ"ם כפ פפפ פפפ"ל כפפ פפ"ח ל"ח כפ"ם כדיפס פחפ פפ"ם פפחפחפפ פפחפחפת פפ"ם פפ"ג כדיפס פפפ פפפפ"ל פפפחפפ פפ"ם וחפ"ם כפחפ כפפחפת ל"פ פפ"ג כדיפס פפ פפיפת פל"ח לל קפפ דפל פפ"ם כפ פפפ פפפ"ל כפפ פפ"ח ל"ח כפ"ם כדיפס פחפ פפ"ם פפחפחפפ פפחפחפת פפ"ם

ו קריאה טריפה (שפז) שנמצאה בין ריאות כשרות (שפח) ואפר הבודק (ש"ט) שרוה יודע באותה סדכא ובשגגה נתערבה אותה ריאה טריפה בין הכשרות ולא ידוחה בבבשים ערבוביא (שצ) הכבשים (שצא) כותרים :

קיא דין כלים פרשת שנתערבו בכשרות . ובו ז' סעיפים :

א (א) אשתי קדחת

סעי' א מור כ"מ סכ"מ מפרש"י דהכי קאמר למת מל מריסה ופי' סמניס קף פ' וקף פ"ד ויכשות קף פ"ב ובמשנה פ"ב

דרכי תשובה

כבשים חולנית ולא מהייכנות דהמת ימלא כר ם ואם כשחת אחת מהן לגוף קדש שהייכים לרחה לו למתרך ויזל הכל לקולא וכבל לקולא מפשט ס"ם דמתניתא מי לאחי במת נקבה טיט ותש"ל זכר במת סיים טוב וספיר הכשל לגוף והכי' תהייכ נ"כ מפשט ס"ם פשם נקבה ותש"ל זכר במת לא נמלא סרים ויולקין בהחזייכו להחזיר כיון דהסרין לחודי מפי' בשר נופל מכ"ל ופי' מה בש"ת בית יוסף (מהגהות מלנוב נ"י) חלק ג' סיו"ד ס"ד לות י"ד וס' כ"ב לות ג' מ"ם כיה וכפ"ה דקוקי דיכא דהיכה הסרינה לפיכך לא פרוש שכיח נבל לפעמי חבל היכא דליכא רסרינה לפעמי ולא שכיח שיכא ג' סטיקות הסרינה לפעמי לא ניקי מ"ם דמתרי לחדי ותש"ל נפלו פ"ם ופי' וכבוה"ם בן חקק ג' סימן ס' וכספר בן לבושם סימן כ"ח מ"ם

כאה בפרישה

תעיין בש"ך סק"א לות ג' שכתב דלפ' דקי"ל דהיכת דלכיכת ג' סטיקות ני"ל דנה לא כ' סטיקות מיא' מהדי ים להקל פי"ם בדרכי ·

ועיין בפתחי תורה שהקשה לו מדכתב הרא"ש בתשובה כלל ג' סטיקות ס"ם לעיל מהדי ים ולפ' לא כתב כאן אלא ג' סטיקות ולא כתב כלל ס"ם ותירץ דמיירי בשרץ שנמצא בתוך הגוף שהוא מקום לח ומלא ס"ם ולכן לא הוצרך לכתוב כאן ס"ם אבל בשרץ שנמצא בחוץ על הבשר שהוא מקום יבש לא סגי בג' סטיקות אלא בעי ס"ם ולכן כתב כאן ס"ם ·

ועיין בפר"ח שכתב דמה שכתב הרא"ש דלפ' דקי"ל דס"ם דמהני לחדי לו מהני אם חקק כשבר סטיקה סחרון זה אחר זה לו לפ' כשרפסק ג' ס"ם ור"ם ופ"ע בש"ע עי"ם ופי' בס' היד החזקה (מהרב מהרי"ל קליישער ז"ל מל סמ) סי' י' פסי' ד' וה' שכוכית דגם אם רק פסק ג' סיכר לפסק הב' לא הי ס"ם לך כתב דכל זה הוא לח הב' סטיקות הם לא לגל סרם ג' ופהרין לחדי דפסק ג' כגון בהא שמנומר בשור פ"ח ס' הל"ם סיב ב' בתים כרוקים וכבים תגן לף מא בלא ניפל שיב בכל ג' מהבתים ס"ם אחת לא עבם וכמה נהכל ראחון ופי הבתים של אחי גבי סרם אי אחת מהן סמלון בש"ת בורח לפי ס"ם כיון דהסרין זה אם זה בפסק ג' ולפ' דפסק הב' אחת מהכל ראחון לפי ס"ם לא מהני לס"ם אלא ב' בתים ולפ' דפסק אחר זה הוי לפי בפלוגתת השוסקים לקמן סי' ק"ל ולדעת הב"י אם אפי' מהני ס"ם גם בכה"ג כמו בב' שבילין לבל לדעת הרא"ם שחולק על הב"י אם לא מהני ס"ם ומביקר מלפה לדיק כתשב הב"י להקל בס"ם בב' בני סרם כשבלה בזה אחר זה לפ בדוקריניתא ופי"ם בספר שלחו"ת ומפר שם לפ בזה לדיק כגון בלחד שקה מריסה בשר בחטת ג' וס' אם שני חטיות ובלחת אין ג' בפסק ס"ם אלא בחת לו סם קה מהחת בכשרה לפ בפסק מריסה דהא דבשם ס"ם אחר זה לדעת הב"י אם אפי' בחת ס"ם בפסק אין בכשרה ולחו"ל בפסק מריסה אחת בלחד סרם אחר בלחד בשר אפי' בחת ס"ם בפסק ג' בחת לו בחת בשר בחת בלחד בשר בלחד בשר בחת ס"ם בפסק ג' בחת לו בחת בשר בחת בלחד בשר בחת בלחד בשר בחת בלחד

(ב) אחת של היתר (ג) ואחת של איסור ולפניו שתי חתיכות אחת של היתר ואחת של איסור (ד) אם (ה) החתיכה (ו) היא (ז) מאיסור דרבנן (ח) (ח) כגון (ט) שימצו של גיד (י) תעלה אלו לתוך אלו (יא) מותרים שאנו תולים לומר האיסור נפל לתוך האיסור והתיתר לתוך של היתר ואפילו אם התיתר שבקדרה (יב) אינה (ג) רבה

באר היטב

קיא (ה) כגון וס"ס נגיעה של עכו"ם וכיוצא בו לפיכך אסור אפילו יש ט' עיקר נדפוסי"ק כרמב"ם (ב) רבה . מהג סג"י דלפנינו לפי ן לפיכך משמע כתחנורים נ"ל

דרכי תשובה

והיה אם היא ב' קדירות אחת של היתר ואחת של איסור ולפניהם ב' כפות ג' של איסור ו' של היתר ב"ה דינא הכי דבלוע ב"י הוא כמו נוף שבישלו בו נותר הבעה"ב של השלחן וכחתר ראחה הבעלת הבית הבשר נפל בסך הלשון וכמלאה בעיניה שמחתה והחליפה בהבשר של השחתה כ"ל ושפיהה העכו"ם ממרה שם לה מע"ע זה הוא כיוצר שמעלת סתנא ומי"ם במה שפתיך בזה ומעד לכל לד ולריני הגלה דכתן לכ"ע מקרי להחזק לאיסורין הכרי נם הפשר שמעלת מ"ע קודם מניחה דמי להחזק כ' דם ומכיוצ לריבע זה דלא מעלת ג"כ עד כ' מניה כ"ש שהוא מפוקפק שם מעלת לפוך להחזק לאיסורין ואין כן כאן מרתי דסי"ת שכל הלשון נכנס בקדירה של איסור ואינו יודע באיזה מהן נבלע האיסור ואפילו הכי מותר מפני שהוא ספק ספיקא דרבנן להקל אחי להחזק לאיסורין הייט שאם כאן מרתי דסי"ת שכל הלשון נכנס בקדירה של היתר

(יג) על שלפניה יכבן הדין אם לא הזה כאן אלא קדירה אחת של בשר שחוטה ונפל בה אחת מאילו (יד) שרץ (ג) (א) התחיכות (מז) ואין יודע א ז היא (מח) אבו (יח) תולין (יח) דשל היתר נפלה אפילו

באר היטב

(יג) סתחיכות (ופ"מ מלק) ממרין שלא לומר שפיט כשיטת הרבנן נפיחות מרוב (יד) שרץ

פתחי תשובה

קיא (א) סתחיכות מבשר"מ ומי נמצר הסבון פ"י מכלכות מקשות מכלי קשקה דהבנן כלי מ' וכלי נ' שמא מלק שם כשר"מ נמכרי ושם כשר"ל נמחל דמה שנכנס הפר"ח לתף בסתחיכות היכרות ר"פ"ש מקרי לישתמש לישר נשר ס' ונם נמה מישמ ספר"ח דהיינו

אין הדיחר רבה על האיסור ואו אם לא היה כאן (יט) אלא (כ) הדיחה אחת (כא) מאיסור (ז) דרבנן וישׁ שתי קדיחות אחת של היתר ואחת של איסור ואין יודע לאיזו נפלה גם בזו (ג) (כב) תולין (כג) להקל:

ב יבמה דברים אמורים שתולין בכל אלו להקל אפילו אין הדיחר רבה על האיסור (כר) שאין האיסור גם כן רבה על הדיחר (ה) (כה) אבל (כו) אם (כז) האיסור רבה על הדיחר

פתחי תשובה

(ג) תולין ירקו' סי' כשי"ם שמן ובוקח מ"ש סימן ל"ו ול"ח ול"ם שכתב דלקח לקח מה שמת מיקדושין מ"ט מאיר ל"ם מפסק דיבגן נקלע כמ"ם במסכת פרש שורידים ג' דקדושת מל היתר ומל איסור דבגן לאחת מב' קדושת מהם ובקדוב עליהם כדאין לה היה בוש מפסק ואחר"כ מל איסור דבגן לגמרי מ"קדושת ומלה לנו מפק בקדוב עליהם ומל אחת מיי"חלבו יח דרב' קדושת בהלכו יח ולפי מפרשים כל"קמן מבשף כ' ובקדוב כי' מיתר דיעו"ן ראוה בב' ק זות בהלכו כבר לך הם לה נודע מפסק בהלכו מל אחר משלך בביי יח לפרישב בדבר ובפש"ם יח לפקל פ"ם. שוד כתב לפם לה נודע בפסק בהלי מפקדו מ כלי פ' במדש פסל מ ל"ע קלם לפף מל' מהלפשים מאר אין בה פסק בפשם פניש משם"ם לך לה מלמו לנו לפסיל בזה פ"ם פעמו

ומלק לאיסור קידש נק (ינמ"ב פירש שוד בעמן אחר פ"ם) מיהו סרמ"ם חולק ופ"ל דלפלו בב' קדושות שרי לפלו לאיסור רבה על איסור מעוט פסיקא לרבנן לקולא פ"ם מכ"ל (ום"ח מייסב בעמן אחר):

באר היטב

קודם נפלתן פיזה מהן על היתר ופיזה מהן על איסור דלפי מיזערנו תחלה חד בחד פ"ב כיון דמתחזק איכורא בב מחיכות כל אחד ואחד דיינק ליה בנוסו על איסור ואם לא תמרי ן פסיקא דיבגן נקלע במ"ם בדיני פ"ם דין כ"ם (ובפ"ח תולק)

(ד) דרבנן. כתב הם"ו והלבושים ז"ל בהקשות על מ"ם בפי' זה דהם פסק נפל פיש ד' דאורייתא מותר בביטול דרבנן וזה פיזור שכלל בהמרנו בפיזון פ"ו פיד שבזה אין מהלין לא"ה דהרי בהלכות יח דרב' קדושת בהלכו יח ולפי מפרשים כל"קמן מבשף כ' והקדוב כי' מיתר דיעו"ן ראוה בב' ק זות בהלכו כבר לך הם לה נודע מפסק בהלכו מל אחר משלך בביי יח לפרישב בדבר ובפש"ם יח לפקל פ"ם. שוד כתב לפם לה נודע בפסק בהלי מפקדו מ כלי פ' במדש פסל מ ל"ע קלם לפף מל' מהלפשים מאר אין בה פסק בפשם פניש משם"ם לך לה מלמו לנו לפסיל בזה פ"ם פעמו

דרכי תשובה

ו"בייה מהברת מפשם בפיקה דרבנן וכמ"כ שכן פיזה כוזת פפ"ח מי"ם ופי' בהבזוכה פנפ ף הם ויפת דל' מקינה ביזה: ** (בב) להקל. פי' הפ"ח הבי' מלתחת הפרמ"ם ופביי הוזר בזה ופים בדברי הפרי הוזר נכזים ולין להקל בזה לף בהל גרפ"ח ני פיד לחת בב' תחיכות ול' מפם מל איסור ולה מדע לזכו המלוייהת בפל בדוב רק דמדבנן לה מחבל מפשם תחיכותם לו מחמת דבר אחר ופפל ל' מפם להוך קדיפה מל איסור בפה לחריך פלך לו דיבון פפפל לקדיפה מל לאיסור מ"ב מ"ל לחן עליו חלה מל הפפר והי בנפפ ליש דלפיל פי' ק"י וכו' רק דמפשם זה לינ מיזר חלה על הפפר"ל פפ"ם כתם"ל פי' קל' עכ"ל. (יט) אלא חיכיה אחת. וה"ה אם רק קדיפה ל' מל פיזר ולפפיה לאיסור ולפיו יודע אם נפל לתוכה או לאו דמוזר מפשם בפיקה דרבנן לקולא מ"ו פפ"ם (כ) הדיכה אחת. עבתה"ם פפ"ג מ"ם תפי' אם התחיכה ר"ל ופי' בפ"ך פפ"ח ובפ"ח פפ"ם פבן הוא הדין בכל הג' בנות תפי' כשהתחיכות הן תבי"ל מיזר ופי' בין יהודה בפיה"ק פ"ק דה"ה בלאיסור לאיזריהם ום רוב דמתירין הולין לפי' בתבי"ל בין דנם זה בכל מן התורה (ום"ם הפ"ך בלשון אחר) אין תד בתד עבפפ"ד מה שהחזק בפיכוכו ופי' בהבזות לבי לדחיק פרבינו מפ"ך דפשם יפן פיזבת לין תד בתד הוא מ"ם ופ"ל תפי' הוא תחיכה הר"ל וכ"כ בין יהודה בפיה"ק פפ"ם וכן פבן הוא הפיזר כי פיזפשו פל הפ"מ"ג קפה לבפתים בבפן הפ"ך פפ"ב): (כא) באיסור דרבנן עפר"ח פפ"ך פכתב דה"ה אם פי' ב' תחיכות לאיסורות מדבנן ונפלה ל' מהתחיכות לקדיפה פל פיזר ולפיו יודע אם הבדולה ונפלה לו הקטנה ל"ל לאפר לגלי בפיד הקטנה שבתחיכות פפ"ם (כב) תולין להקל. ופפת"ם מ"ם מבפי' שבן דקה בלפ פי' ל' מדקדוקת פפק פדיפה ופי' בפברו דפה בפוף פי' זה פרבינ דבריו מפפרו שבן דקה פם לדיבת לחמם הגה הגלון פו"ה פלינוצר הבבן ז"ל מוזייפ"לוב בהוזכת פם הגלון בפל שבן דקה פם ותפתו דלין הולין בפפק לאיסור ופי' בפ"ח מבני קדפ פי' ו' מה פהתיך בשבן תחיכות הזה שבין השבן הדקה ובין הגלון מהר"ם פכהן הל"ל והבית כתה לדחות לדעת הגלון מהר"ם הבבן ז"ל ולהחזיר בזה ופיפ בפ"ם פפ"ם ופי' מזה בין יהודה בפיה"ק פ"ק פ"ג ופי' בפ"ח בוסף"ל פלינלף פי' רמ"ם שבפל בשובדת שבחפו ד' בהחזם ומפלגו ב' בפיזות וב' פדיפות וחפבו הבליות מבל הי בהחזם ופיבבו לוזם יחד ולהפר זבן תבבו בוזיע ב' לפבים ומלוי בה פיפ פבוזים וביבים פד תיין הטבן ולם עד הלבן ודפת הבזול להקל דהולין פלולה בפלולה בפלוק בין פפי רק פפק פדיפה בי יש פלינין דם לה פלם בבזן פלפו לפפק פדיפה פיתפרב הד בית בתב הפ"ך דהיי רק לאיסור דבגן ה"ב פלדיין שלי לאפר והוא ל"ל בי' כיון דגם הפ' בהחזם שבפרפו בדלה לה פי' רק פפק פדיפה דהלי בפלוק לה לגמרי ופ"ם דבוד הוא דיק דאפרן לה פפק ה"ב שב לה בית לומר שלי פלינין ופי לה לה בל בבפפים דפפרפו בפ"ם פי' ק"ן בפני פ"ג ופפרפ שב בפפם פפיפ בבפפ בפפק פדיפה פי': (בז) האיסור רבה על התיחר. עבתה"ם פ"ם פלף פפבחם לה פיפ לאיסור פדוב ופי' פפ"ח פפפק בפפיזה הוא יודע בבירור שבי' בלאיסור יותר בהפפ ובפלינו בפפ שבפ"ם פלי פוב בפבפיזה הוא הבפל ופחר בהפפ בפשר בפ"ם בפ"ם:

סעיף ב (כר) שאין האיסור נ"ב רבה על התיחר. פי' מ"ח פפ"ב ומיזילף מדבריו דפם פי' פפפק נב' פחיכות בעין פיפ פחיכה הבמה בהקדיפה, בל פיזר נחלה כזו פהחיכה פפל לחוכה ופם בפל ייי פ מ"ב פפיכה פ' לגיך פיפ' פהחלה בהקדיפה כ"ב פחיכות בפפפר פחיכות פפ"ב והבזוב לין בפפ בפיזר פפ"ב ופבי"ב בפין פיפ' פחיכות בל היתר פוב בפו החיכות בל איסור פפ"ם ופי' בדבריבו לפיל פ' ק"ם (פ"ק י"ד): (כרב) אבל אם האיסור רבה. עבתה"ם ופי' בפר"ח פפ"ה פפלה דפפיקא לרפ"ם בדעת הר"ה דגם בב' קדיפות חלין לקולא לפי' הם הלפיזר רבה בל הפיזר פייי ופי' בפרי הוזר פפ"ב פ"ם ב"ה דפ"ח בזה ופפלה דפפיקא לרפ"ם קדיפות לין להקל בזה פייי ופי' בפלוי פפ"ב ובבדפי פפ"ו ח' ב"ם בזה לרפ"ם (כו) אם האיסור רבה. עבתה"ם ב"ם מהפ"ך דבב' תחיכות וקדיפה ל' לפי' החיכיה בל לאיסור רבה בל הקדיפה מוזר ופי' בם הפלגה לחפה שבתה בל בב"ם הפ"ך להקל בב' תחיכות וקדיפה תחת הוא רק פיבא שגם בחיכות בב' בפלה לפזה מקום ומבדה ולזה לפיבו שוד ופ"ב מחיבן מפפ שהרי הלפיזר בוזלל לית לפיבו רק שפיפ יודע בם בפל לקדיפה לו לפלפל בם בחיכה בב' בפר בלן ודק בפוא בפפק בם בפיזר בפל לקדיפה לו לפיזר לין להקל דהא בתחיכות בחיכות תחלה חד בחד הוי בל אחד בפופ בל לאיסור ב"ב י"ל דפייתי שקודם הפלגה פי' ייבפים בחיכות בל' לפלפו בפיי בפ"ם לבבי בזה ים להקל דבפלפו בפ"ם בפיפו בפפ"ם בפ"ם בפ"ם ב

(כח) אין חולין לזקל: ג (כט) יהיה (ל) האיסור (לא) של תורה

יחסן מסעפא פיש
ס פ' מסה ופי'
ת שם מסמיש ומליך חיפי

תשובה

מדקתני׳ ובמעי בהמה וכו' ומיירי בנ״מ בשם בשור ונמצא בו נותר אין לו תקנה כלל ואסור לכתחלה ואם שחט אין לו תקנה אלא שריפה ואפי׳ בשר חוץ לידיעה הוא בהמות ומיירי עוד בפ' שחט׳ שנמצא על שחיטה לפי שהוא מחוסר זמן כלל וז' מטעות אלו הם בשחט בהמה בזמן שחטתו ד' בכוונה ומעלה עליו כ' מריעות ובכל חסרון יש בהמה ג' ולפיכך יודע לזה מהם אם הפריעות בשתן וכל אחד מהם

ו ג"י ספ"ה הסמ"ג לעניין (לב) אין תולין ל"קל לומר לתוך האיסור נפל (לג) עד שיהא (לד) היתר רבה על האיסור כדי (ו) (לה) שיתבטל בתוכו (לו) מדברי תורה: ך ' היה היתר רבה על האיסור כדי שיהבטל בתוכו מדברי תורה תולין להקל כיצד שתי קדרות אחת של בשר שרוטה ואחת של נבלה (לז) ונפלה החיצת נבלה לתוך אחת מהן אם היתר שבקדרת היתר רבה קצת על החיצת הנבלה תולין להקל לפי שדבר תורה (לח) מן (ו) במינו בטל ברוב אלא שרבמים הצריכו ששים. דזז

באר היטב

(ו) שיתבטל לומר מן במינו חוקף פני נרוב לאוד כדנסמין ס"ע ס"ק (ו) במינו. כתב הב"ח ה"ה נין נמינו ולינו מינו דלמריך שלך שפיין מינו כלאלו לינו ומינו

דרכי תשובה

שעים כשרים בטריפה מריפה וכ' מסם מריפה והחזי מכל הד' בהמות הכלויות ומירטו מוכם ניחד ולאחר זמן מחזו במריפה סלינו אחת ומלנו בה מים עכורים וכגים עד שחזין ולא על לבונן בתוף דירי שפק מריפה ולאוריהן וכ"ב שם (בהיתר הב') דבכה"נ שפיר לחריך תולין גם הם ס' הסלינו מריפה בודאי מריפות ולאוריהן כיון דכל בהמה ובהמה שוחדת בפ"ע נמה הלאסור משלש בו שם ר' מוקמין הכשרות בחוקף סיהר ומם בלאסור ולאוריהן תולין בקולא דקלוקל ולחריך שכוולין הטריפה הוא מהבהמות הטריפות ועיי"ש (בהיתר הב') שכתב דבזה בלא"ה לחריך תולין כיון דהי רק ספק טריפה מ"ב הו"ל ס"ם ספק מ' בנף וכ' בחערובות ויכול שם לו חוקף סיהר מהי ס"ם גם הם ספק מ' בנף וכ' בחערובות ס"ב שפיר לחריך הקולא ועיי"ש בסי' קחת"ם בחה שהכוכת בזה שם בהגהו מהרש"ך ז"ל בחות ז' ס' ס' בלאוריהן ועי' מענין זה בגיטה לחם שער הקבוע סי' י"ח שכתב דלם קלב מ' לחם בהמות רבות ומלנו לחם מים בלחם לחת מהם ושב ואבדו הלאוריהן המעיים טלם ומלנו נקב בחתי מהן דהלין הטריפות שהם מלחתה הכבידה הטריפה שמלנו שם מים בלחם ולא מלחרות לך זה חוקף שם מלנו טריפות החלה ולחי"ב נוכל לספק הזה לבטל שם החלה מלנו הנקב בחעיים ובחערבו ולחי"ב מלנו בחחת מהבהמות מים בלחם לין הלין ס"ם ועי' בם' בית יוסף (להלן מהריי"ם ז"ל בחל חבי כ"ע) שער הקבוע סי' כ"ו שהביאו והשיג עליו דלין רלי' מהל דסי' זה דהלין שהל לחקום שהל מרחקן כיון דהוי ספק הקול שם כלן כ' קדירות ולא שהל לאסור וכ' שהי והספק שם הלאסור דהכא שהל לחקום שהל הלאסור מרחקן לא שהל לקדירה כב' וכיון דהוי ספק ספק שפיר יש להחיר בלאסור דהכא משל"ב בחלה נחקו בחעי של לא' מהבהמות שרוב בהעיה שם בשרות ולם נחלה עמי לא' שים בה נקב ולחי ביל והלא מן הרוב מחזות שלא נחלה נכשו מים בלחם ולחוקף מחלה שהלא מן הלחישים דלא שכיח שיהא נחלה נקב בחעי לחתו שנחלה בו מים בלחם חקה ולחחיר הלחזות בחלה ולא שכיחא ודין זה חומה להל דקי"ל בסי' ק"י סעי' ו' בדין הלי"ל שבחערב בהוב ושהל לא' מהם ליט לחחיש שהלאסור שהל ליט ולא לחריך כל הפרים מרוכל פרים וכו' ופרים כ"ל בגם לחם לא ראי בלא נרע משפק לאסור בחערובות וקי"ל דלאסור ולמה לא לחריך הפחל ליט לאסור הל"ב כיון דלין כ' הפסקים שעיון ל' לא מהני כמ"ם הפוסקים ועי"ש בחה שהלאיך בזה והפלה דנוף הבהמות יש להחיר בפי' בחלה שהפסק בהבי חעיים קודם שחלה בחלה מים בלחם ולא דמי לדין הפתי קדירות ולחביכה של לאסור לפין בקדירה קודם שההל בה הלאסור לף שהי"ב הל שהי שם הפלי הכשר הפסק שהל לאסור הלחפון ועיין בו בסק ס' שכחם מוחרין בחלפי ופיין שפיר לומר מה חזית לפין להחיר בסיקה דבכך ל"ת כפי הפסק לבל לא כפיבת להחיר מ"ז ולפי לאסור דבכך ויכון שבה"כ לריך להה להחיר בחיים שם חחיר ולפי לאסור דבכך וכו' הפל"ב בל"ד לף ובחלה בחים בלחם לחר שהלד הפסק הב' בחלה הם בחים בלחם לא' מהבהמות שרוב בהעיה שם בשרות ולם נחלה עמי לא' ליט בחלה ולין זה ידוע גילוי מלחתו בשהלה שפי' בו הלאסור בחחלה ופ"ב דמיון חעם בגמל לאסור בקדירה בחחלה ולחי"ב מולך הפסק בחביכה לחתת לחיכן נפלה וביחלה לא ידעתי לחיכן הלחביכה הלחי"ב ולחי"ב מהע לא מל החביכה לחיכן נפלה דבולי חולין החביכה הכבי בלאיכה קדירה דבזה לא שייך לומר מה חזית כיון דבהחת בעת נפילת הלאסור היתה בחת לאסורה ולא לין לא שהי בחלה בחלה בחים בלחם ולחי"ב בחערבו בחים כיון שבה"כ בחלה בחלה בחלה

(לם) שתי הקדירות מכין אחד והאיסור מכין אחר אין הולין להקל יעד (ם) שיבוה התחתר (מ) ששים על האיסור: ה (מא) יהיה באן (מב) שתי קדרות של היתר ולפניהם (מג) שתי תרומות (מד) אחת של היתר ואחת של איסור ונפלה אחת לתוך ז ואחת לתוך ז (מה) אסורות

ו שם והמיה ר"ן שם בשיטה נמי ז"ל ופרש"י נמי שם ז"ל מפני ל תרס"ו מלישנא קמשמע לן שם

באר הגולה

דכם עלי ומגמלו (כללים פ' ל"ח) : (מ) ששים. זה מימי כתה"ע בירושלמי גם מימי בבלים מ"מ כלן נפסק הקלו פ"ח ז

דרכי תשובה

נפסק בקדירה וחי' קדירה ט' של היתר וט' של איסור ונפל נאיסור כר להיה טופ הכף הם פולין. וכ' ובכלומה מלאה כיון שיש להקף הקיבה בהעמה הוען גם בכה"ג לכל לוימה גם זה היו כי מדברי הם"ע שמה בשמעתן הם המקום ואת הסהרות משמע דלך שיש להחזם הקבה נבטילה לו מכא ש"ם ומי' במ"ו סוף סק"ו שמהתפן כמן זה נכ' קדירות ט' בלוע מאיסור וט' היתר נאוך שבה והיה קף תמן ושם ט' לו שהקף פיש כ"י והקדירות הם של מחיית מה. ואת דמשמע כלי שהניח הבן סק"ל דנאיסור שבהו לו למרינן שלפי לומר לו מעכשיו ן לניבי דיו"ד דגם באיסור שבהו למריק שלפי לומר שם פולין בזה שהיה להקדירה של איסור כיון שמקולקל הקדירה יפור לומר דקדים לזה פ' דבשבינה והשלהה לומר שהתב נה קף תמן לו מכני לה תעלה כון שבשה והכב שזה דמ' להא לקבל פ' קו"ן סוף סק"ב הפולן בשפיה ל' לפי בפרש ז' דכל שנו מניה סניי מקולקלה היא ה"ג פולין שיהיה לקדירה של איסור שבשפק נב' קדירות ט' של היהר וט' של איסור ונפל לאחד מהם ואם אחה הולה שבפל נקדירה לאיסור אחה לאסרי בהלה ע"ד מפל סה' ג' קדירות ט' שם בשר ונפלה וט' שם בשר טוב ונפל חלב לט' מיס ואם אחה הולה שפל לקדירה של בשל נפלה להה לאסרו כלים אלה גם בכה"ג פולין ואסרין לחה בשלמה וכניה מרבה"ג שבשר כ אחה הולה בלאיסור לן להה לאסרו יוכר מעני שהי' בכר ושבשה מיהיו ולם אחה לאסרו יוכר בהלה לן לחיים בלי לומר ויעיה בלים ט"ם בשבה ג"כ בזה והנה כשוף סק"ב מ"ם שה אחה ומי' בישועה יעקב פ"ם בשבה ג"כ בזה והנה הם בה"ג פולין לקבל כין. ובגמ"ם קי"ל בב ם דשביקת דיבק לישנא ובכ שפק ראה לקבל הלין לחיים שם אחה פ"ב בה"ג כין שם בזה בכ"ם לו להלה הקלקלה כשקולקל הולין מי"ם ומי' שם לשהי בינה נדיר בב' ה והביאוה פ' כ"ו מ"ם בשען זה ומי' בשו"ם מלא לחוה (מבלעון בשל בכר השבשם ד"ן) פ' ז' בשובדה שבו שהי קדירות ט' של היהר ט' של איסור ג"כ כיון נפלה שהלה ניירא וכיוצא ושהל לאיסור לחיך דיבק לו שהם ואי' לי לחיסר מיך שפל לו לחמיך בה"ג לאיסור שהי אחה הולה בלאיסור לחיך לאיסור שפל כין שהם בזה בכ"ם דמ"ע שבשר בשר ואין בכשבה שהלה כ"ו שבשה בשר בשר ואין בכשבה שהלה כ"ו שבשה בשר בשר ואין בכשבה שהלה כ"ו שבשה ב

(ס) שהיתן (סא) אפילו (סב) באיסור דרבנן (סג) אם אין בישום אחת בדי לבטל האיסור (נ) יאבל (נא) אם (נב) יש באחת מהן (נג) לבטל האיסור (נד) שהיתן

באר הגולה

(ס) שהיתן משום כיון שנתנם לאחר שכיבס אחד מהן מלי חזיה לחזרת לנפלו לחומץ ופ"ת שהיתן מפורש (פרמב"ם) ומ"ש סימן ק"ן סעיף מ"ג ומ"ש

דרכי

ולפי שהוא מקולקל הוה לענין שם משמרים תחילה מ' לחליב אין נבך כלום כיון דאין זה דבר כרוך שהשרים שם תחילה שלא נפחתו ולפי לנברין מ"ש כתרומות ומ' כבו"מ בפרי דעה חלק ב' סי' ק"ד שכתבתי לשני הדעות דגם בפחות ישאר ריחן הוון מה יהי' בשאר קדירות של שאר בני מדם מ' שלא יהיה ולפי שם כ' ישאר מכיה ולפירושם שם הדבוה מ' של שאר ולפי של ישאר הלה ועו"ש להקדירות שם לישרים הוה לישאר לפיך ישאר שאר הדוון הקלקלו כשהקיל לו כיון שהוסף עיין לשאר הלה יפל בשל קדירם כלישאר עומר לזו כל כשיוך להשאר שני בהלה והוב ולכתורה פי' בלה ט' ולפי שכ' בחדושים דגם בפחות לישאר הפיך דשיון הקילה בשקלקל מ"ם בלישאר הלה כיון לישאר הלה לפי ט בשלים מ"ב סי"ל כשמקיש מיבושו פי"ל כשיון דהדוון דמשומע ובכה"ג לפ מבפיק שטר שאר לומר רק בשמת זה לפי שהרי לפי כלפ"ש לענין ממון כלל שהרי גם שם יהיו ט לפשר לפ יהבר בהלה רק מכיוה ומשקיה בדלף לפ שפיך מרשות' ולפ"ז שמלה פשרק הרואל כל"ל שהרי גם שם לפ יהני ט' לי' לשאר בהלה משפק הרי לפי בזה שם .

מרחש דבר כלל פ"ת .

אבגם נמיקר היין ויכול שמקולקל יותר שם לשריץ שאר לומר שהרי שהם בבר כהלכתי דברי הפוסקים בזה ופ"ת שד בדברינו בגיטרים פק"ת שכתב ו"ל שד יש נברר כשם קדירה לחא לשהירה ולפי שהלה שה שהלה לפי שאר יותר מלשאר הקדוש כגון שלין לשהירה רק בהכיוה מדבק ולפי שהלה לפי שאר בה ההכיוה בהלה וט' ג"כ לפי הלין וט' ולפי רלי' מרע דמה המוין בכיוצא ז' כלפ שהלה לפי שהלה שק קלקל יותר לפ"ה הול"ן ושלפי שהם שם מיקר הבשם משם ושהיוה שהוא לפי בגע שהם זה לפי' נאשר נשור לזה הולה וט' ולפי לזהות בזה דבר לשם רק לשריק דכל שהקדירה הלדית בילה הבר וט' הוון השאר בה ושהירן בה ושהירן השהים ול"ש ועכ"ל ועי' בית יהודה בפ"ת כ"ק ס"ו ס"ק בדברי החו"ד בזה ובסבר הבית"ק לזהפ בשם הב"ח דכל שהקדירה בעי שהוין נם הבישור שפיפן מלי לזה לשאר כגון לשאר הלה בהוא דלו לשריק שלי לזה ופ"ת בית הבחירה בשם הב"ח שם בהבשק שם לשאר בלשון ים בקדה כגון בישאר שלין ט עיקר בלשון יתה הבר וכשה כוכבים מיהר להוסף עלי ולשאר זה שכל שוב לפ לפי הקדה שד וכתב ושפוט דגם בכה"ג לפ הוין פ"ת : (סב) שהיתן עכלה"ם פ"ק מהל' ד' ס"ב ופסקה לפ לשריק ה. וכל ועי' בית יהודה בפ"ת ס"ק י"ד ובפ"ת ס"ק פ"ח לשפי' ים לפיף שה כפיף בזה כגון שכל הלב ע' לפ' מב' הבי"ה בשר בחכמת שהה נחלה ולחת קדירה בייו מוכיחים זה הלב זה ומענין זה בזה ולפ בכל לפ' שפם עד הלב וכלישף בשפם ים בכים לפ לשריק דעל הקדוש שכל לשפר בחלה מפשם פ"ם שמה לפ שלי זה שכל ושכל כאשר יפשפה מפוכיה לשהיכה הקשה והשרפה הקשה והחלה לשכל הלי שלה דשהם הקורש משפם שה שהיו פ"ת (סג) אפילו ע' כתו"ד בגיטרים פ"ק ג' שכתב דשם שור ושלה שלי"ב מחת שכל קדירות וקדירה שלישית לשהירה שה הקדירה כל' דפיק לשהיר שהם דשי לשהירנו קודם ב.פילה ד' ס' לשריק שלי לומר פ"ת ועי' בית יהודה בפיה"ק י"ד שכתב דמ"מ ל"ל ס' בקדירה כל' עכ כל ההכשל שבקדירה ושני שם עד שה שור בה דה ובמ"ש הב"ד בשל' ס' ל"ב סק"מ דכל הלה שכור לשאר לפ לשריק שלי שם בקדירה שה שם יש בשם לפ שה שלב לפ' שכבר שה קדירות שכבר שלישית דשם בשם שלי ד' ובן בשל שלי דרכם שלו ופ"ב שפיר יתן כיון שבשל רק שלי לחכם שהיה בשל שכל הלה שלה לפ שם בשל לחכם שהיכה של לשאר שלה לקדירה בלו שלי דהיכה לומר קדירה ולפ מכיר גם של שבירו דהיכו שלשר שכל לשאר לפ' שכבר לפ' שכבר לפ' שכב

(נה) (י) מותרות: ך ' היז כאן (נו) שתי קדירות של היתר

באר היטב

(י) מותרות. כתב הפרי חדש דין זה שתי קדירות של פרם פ' פו של שני גוי פרם ופקפק בי"מ במתי' דב' קדירות מצטרפין לבטל כשהן של פרם אחד כלקמן ס"ם וז"ל הרמ"א פסק"ד ללא מירי כלל בכמה מדיני קירוף ומשמר דמירי

דרכי תשובה

פירוש זה דכל פ' פ"ל להכיר תבירו בשלמו וכל פ' יאמר שיש שפק שם שלה תחיכת לפקירה שו וכלומה מדעת הפור פלשה דרק בב' תחיכות פ' של פיפר ופ' ואין חילוק בין פרם אחד לשני ובין שני פרם אחד כמבואר בסימן פ' של פיפר ים להקל בב' שני פרם שבשו לשמול בזה אחד זה וכלאחר מיכו מדברי הרשב"ם בתוי"ב משמע דלפי מהלכה בתחיכה פ' של פיפר לפר גם בב' שני פרם שבשו באל"ף מיי"ם ופי' בתוי"ב בביפרים שם"ם שפשלה וסעיקר פרשב"ם בזה דבב"מ פו' שבשו לשמול בב"ש כיון שפשפק גולד מבין שניהם דפי לפ פ"ם בשני לפ פ' ישאר בספק מיי"ם ופי' בית יהודה בפיפ"ם פ"ק פ' ו"פ כ"פ פ"ם בדפרישם בזה ופ"ם לריעת שפק בפיפ"ם פק"ל להחמיר פשה פרשב"ם מיי"ם:

אבואם דע דכל זה בפיפר דפוריימה שבל בפיפר דרכך שפ"ך ופפ"ר לשלן פ"ם י"ם ופעיקר להלכה להקל בב' שני פרם שבשו זה אחד זה מיי"ם:

ועיין עוד בשפ"ר בסוף פ' אז שהביא מדברי הפל"מ פרכיה דכלי זה אחד בזה אחד שמול עליו ופל אחד מביהו לף יכיר שם הביהו בשלמו אבל שם אחד בזה שנת אחת וכן לריכין שלש יעמדו שניהם לשני כשורה שפשה בב' שמול של פ' שמול של אבל שם אחד בזה שנת אחת וכן לריכין שלש יעמדו שניהם לשני כשורה -והנשה"ב בדקה מיקף בב' שפלשר"ם שפעמדים שם שמשמרים שת פשלש"ר ול' שמשמלאה ול' בל של בביהו ופפ שפשרשו ול"ש של לשה פי' ושעת השמול שוא דשם בב' שפלשר"ם שם של ב' בי פרם היו כמו ב' שבילין שבבא שמול עליה לבדו שפחרין וב"ב שם שמול של פ' של שפלש"ר ש"ו שחירין ושל ז"ל בשיב דשה פ"ם ושי בב' שבילין שהשם בשפק פומשם פרש"י קי"ל דשפור שפי שיכא דשמחק לשמול ואין חשש רק משום דפשרו שפחדי שבש"ה בשבלו שמול זה שאר זה בל פ' בש"ם שפסרין לי שבל שיכא שש פ' שריפה נוהש ושחמחק לשפרש טוב שבא לשמול רק שלין לבי שפר ט לבשרים שפובדו לפני השריה ושרך להגיד שבשלמה הוא גם של שפלש"ר בב' ושם שלא שמול עליו פ"ם שריפה כיון דשחמחק לשפרש ושדע דשם בשרך ושם בשפק דרבים שיכא דלשחמחק לשפרש לשפר ושפר' להשלקים של הש"ך בשא בשיקרו שפלרייש"ם כ"א שפרים דשר לשפרש לשפר ושפר' לשפר ושפר' לשפר ושפר'

(נז) ונפל, איסור לתוך אחת מהן (נח) וידוע לאיזו נפל וחזר ונפל איסור לתוך אחת מהן ואין ידוע לאיזו נפל (נט) אני אומר (ס) למקום איסור הראשון (סא) נפל (סב) גם (יט) השני (סג) יאבד אם (סד) נפל איסור לתוך אחת מהן (סה) ואין ידוע לאיזו נפל ואח"כ נפל איסור לתוך אחת מהן וידוע לאיזו נפל (סו) שתיהן (יכ) אסורות:

ב ג"ח שם מהגוס' (יחזקאל) מכוס ובין ובשפה שנפל לו טהא בלאיזה מפה נפל מתוכן לו נאמרי לו יוצא

באר היטב

(יט) בסמ כתב כה"ג דכאה קמ"ל דאפילו בשיפר לתוריתא דלוריתא ואין אומרים למקום שנפלה לישור אחר כאשר מרי וכשינו עניו סמ"ו וכ"ש דזה כלל גדול שאין אנו אומרים שאני אומר כאשר

תשובה

דרכי

לדין מממצא מבל לדינא פיים בנ"ם כי יש לומר דלא דמי להדדי ומי"ם בשלי 'שנה וביד יהודה בפיים פ"ק פ"ו ופ' בכו"ם טוסו"ד תליתאי פי' רמ"ח מה שהאריך בשניהן זה וכבין דברי המוי"ד במכר וכיב דנפ ההוא"ד לא האמיר בנאמר רק מחמת חומרא רק היכא דהחומרא הוא מכח ודאי דמה שי בכלל ולא לישור דבבך לא אמרינן תולין לבל אם נאמר רק מחמת ספק ומבפ לא אמרינן תולין מי"ם בתרומות ומי' בקומצים תירה מלין ג"ו ח"ל פ' כ' מת מ' שהוכיח דנפ אם קדירה לפורה מבוס פכנה אמרינן שמי לומר מי"ם (נז) ונפל איסור וכו' פי' לא מיבעיא אם ידוע שנפל לאיסור בראשון שיערנו הקדירה ולאיש שאין בה כדי לבטל השני מופרת לגמ' אם מיט שכהב דבדיוק כאב כיתמיה וידוע לאיזה נפל והיינו כי פשוט הוא דבאב דיבא דיבשה הוא דוקא אם נודע נפילת האיסור מרש נפילת השני ור"ל דמתחלה נפל לאיסור לקדירה ונודע שים איסור בקדירה ואח"כ נפל איסור לפ' מב' קדירות הלין למקום שנפל איסור בראשון נפל נם השני אם נפלו בעת נפילת השני מדיין לפ נודע הנפילה בראשונה בגון שהי לפניט ב' קדירות ונפל איסור לתוך פ' מהם ולא נודע עדיין ואח"כ נפל איסור לתוך פ' מב' קדירות ואינו יודע בלאיזה נפל ואח"כ נודע לנו דאיסור בראשון נפל לפ' מהקדירות רק על איסור השני הבאו בספק לאיזה נפל וזה לנו תלוי בראשון שנפל בספק הוא נפל ואינו יודע אם נפל לתוך הראשון או לתוך השני ואינו יודע אם נפל לתוך פ' מב' קדירות הלין בראשון נפל לפ' מהקדירות רק על איסור השני הבאו בספק לאיזה נפל וזה לנו תלוי בראשון שנפל בספק הוא

פנה (פה) וחזקה (סמב) צמין (ע) מ' (עא) נגעל פיסור צמאל שם סבל (עב) שם סיב ס' נגעל פיסור צמאל שם סי כפלו גם נפל שם אחר שהן מתקשה כפני פיסור צמאל נפל פיסור מלו כ"ב בשם סרפ"ז) : ז (עג) להיה באן שתי (עד) קדרות (עה) של היתר (עו) ונפל איסור לתוך (עז) ארת כחן ואין יודע לאיזו נפל ואין באחת כדי לבטל האיס"ר ויש בשתיהן כדי לבטלו (עח) שתיהן (יג) מצטרפות

באר היטב

(ג) מצטרפות. כתב סמ"ך דכשאי"ס כתב נתר מירוצת דוקא שאין כאחד מכח משם נגעלו רק בשתיהן מצל יג כאחד משם נגעלו ואין כאחי נגעלו אין מצטרפים כזה שכשם מחבר מחמת שכנגעו בשפק שהרי אותו שיש בו כדי לבטל גם בשפק נפל על ודאי משם

דרכי

כפני פסוקה פיים: (סה) וחזקה שאין ס'. פי' ביד יסודם בפיסק ס"ק כ"ג שנמצד על המחבר דאם נפל כפל המלה פיסור נקדירה ל' ויש ספק אם יש ס' ואח"כ נפל פיסור לל' מצ' קדירות ולא ידעינן אי נפל אם נימצא דלפי שכשבא נפל שוף פנוי ס' דאם נפל פיסור לל' מצ' קדירות של היתר ויש ספק בקדירה ל' שאי יש בה ס' כנגד הפיסור המרובה מותרות (כמבי"ל פ"ק מ"ם) מ"מ בנ"י יש לנסור אותה קדירה כיון שיכשכוך שוב ספק אחד ספק נפל גם פיסור הצ' לשכה וכ"ל פ"ם לפיסורים אחד לל' ס' מתחלה ס' וחח"ל כי' ס' אחד גם פיסור זה נפל ספק ס' ודעכן אי נפל אם לאו נפל פקדירה הפי' שתרה דלת אחד ל' ס' כנגד ועוד פיסור פרמשה לפיסורים וכ"ם בדין הכ' ס' הפיסור הצ' כנגד ועוד פיסור פרמשה לפיסורים לל' ס' ס' הפיסור הצ' פי' ס

(עמ) לבטלו ימלא עוד אלא (פ) אפילו אחת בבית ואחת בעליה מצטרפות. (פא) וחזא הדין אפילו (סב) למאה יבא בששתיהן (פג) של אדם אחד לפי שכל שהן של אדם אחד (יז) (פר) עתיד להתערב אבל (פה) אם הם (פו) של שני בני אדם אין מצטרפות:

באר הגולה

(יז) עתיד כתבו הפ"ח והב"ח ומיהא לפשיטו נמצא מחד מהם יהיה בנירור שהיום עתידים להתערב כגון שם של כאר והכי, של תגב או שים בפ' דבר מתיקות ובמי

דרכי תשובה

מבאהט"ם מ"ם מיהם"ך דוקא כשאין בפ' מהם כדי לבטלו וכו' דאותו שיש בו כדי לבטל בפ' כככם בגדר הספק ועי' בב"ך ס"ק י"ח שיש בזה מ"מ היכא דליכא למימר שאני אומר כגון שהיא מיוחדת לאוריית ודאי בעיא לימוך וכיון שיש בפ' לבטל כדי לימוך בפ' ועי' בפמ"ח ס"ק י"ו שכתב דבפ"ב ר"ל דבר שאין מצוי שיש בו כדי לבטל ומה שכתב הב"ח בשם הרא"ש דבר שאין מצוי שיש בו כדי לבטל אינו אלא לחומרא בעלמא ומי' בתשו' הרא"ש כלל ל"ג סי' ב' משמע דבעלמא מקילינן בזה ועיין בתשו' מהר"ם אלשקר סי' ס"ב שכתב דאפילו בדבר שאין מצוי שיש בו כדי לבטל אינו אוסר אלא בדבר שיש לו מתירין בשעת האיסור ומה שכתב הב"ח בשם הרא"ש ד

כגון וים מחמירים דמחט נמלח מחד מין נקבל (פז) ועוד ספסר (פח) יש (מו) (פמ) נהחיר בחד ומיכו מין נאכלו (צ) סעיף (צא) נאחר (פז) שיערבו[1] יחד דמי כגר נתבטל בפיסר . (בתיוך כלי כ"ו בשם מהרי"ם) :

באר היטב

דבר קדחת כשומן או בשר"ע ויש מחמירין (פו) להיתיר . כתב בח"ו וי"ל וי"ה נחמיר על מה שכתב בכל מה שנכנס בכפה"ז ע"ש ונעלו לחתי ספסר לפיל ס"ק ל"ח סח"ו ומה שאין יודע שם נעע נכון, כ"ן משמיה חמתי לו ממע דכולן מחמרינן נשע"ל (מו) שיערבו.

דרכי תשובה

ל"ד) וכ"מ בין שם למחרין לירוף אי שם למריך שהני שומר עי' בדבריו בשל (ס"ק ע"ח) . (פז) ולצורך דפסר היינו הס"מ חוקף ש"ך סק"כ (פח) יש להחיר כל זה במיט לבל בשיט מיט אין מחמרינן שכ"ד ס"ק ס"ו וסק"כ ומי' בין יהודה בפ"ה ס"ק כ"ב ובפ"ק ס"ק ל"ב מה שהמרך בדין זה ובעלה דבכ"מ אין להקל בזה אלא בנת בנח בשוק לבל בבישול שם בנח בלח אבור והא מ"מ הקדירה שבפל בה רע"ב אור מפסיה ולא יחזור להיתר עי"ש (פמ) להחיר עביה"ט מ"ם מהט"ו ומי' בש"ך בשל סי' ק"ה שם סק"ל מ"ם בזה ומי' בהפסרת למבה שכתב דקביות הס"ו לא קשה מידי דנמ למריך שהיכן מחמרינן אלא בבלוע שבל רק לקדירה ו' ומיט יודע לאיזה בשל אבל שם בפל בפיהם בזה אחר זה ואין בכל ו' לבטו דקי"ל שיהם לחמירא בחמ"ל סי' ק"י סעי' ה' בכ"ה לא למריך בדיעבד מחמרינן שם בפל אלא יודעין לאיזה בשר נאכל ולמבון ולחזה אחרון מ"מ הכל אסור ואין כאן היתר עכ"ד ומי' בחמודי דניל הלכות הנחיבות הל' שות י"ח מ"ם בזה (צ) אלא לאחר שיערבו. עבה"ט

תקונים והשמטות

קף 10 שף ס"ק ל' ל"ע השלח בשקשם רשמון

קף 108 שבב"ם ל"ל שב"ם

קף ל"ו ע"ב שף ס"ק ל"ו וכמ"ם [בחמצת מתם] כלל ל"ב . (שם) ס"ק ל"ו מי' בחמצת מתם שם כ"ע והשלח בחתק

קף 2+4 ע"ב שף ס"ק קל"ד עמ"ם ס"ק י"ל ומי' בדבריו ט' בל"ע ובשלח בחתק.

קף 262 ע"ב שף ס"ק י"ח שם אין מחוש בשולי מכרי אבל הוא ז"ל לא בן דעתו לומר כי נדעתו ל"ע דשם ביחד בלאחם בית אחד ממלא"ם עי"ם אחתם אין לשלח (ס"ק כ"ח) שבבאחי מדברי בש"ו בב"ם הממ"י ול"ע בל"ע והשלח בחתק

קף קמ"ט ע"ב ס"ק ו' ובפ"ק ס"ק ב' בל"ע .

קף 314 ע"ב שורה ו' בשלחם מלחה ומביחה חבריחה שבית מסיפקא בשה שם שם ס"ק רל"ט אי אחה יבול לאחז בזה אלא ז"ל א סוף שמע בשרם הוא דשם מריבה ממש"ב בל"ע שבשערב בשה בי בל"ע .

קף 316 ע"ב שורה ד' שם ד' ל"ם שמם בל"ע .

שם ס"ק רס"ל לבון בביאה לשר שי שבשלח בל"ע .

מף 314 עד שף ליבי שסק שפיקא בשל שעמודים ערך לבוחה ליבי שסק שפיקא לבה"ל.